

لہ کے لئے پیغمبر اسلام علیہم السلام

لہ قورئانی پیروزدا

حفیف طبارہ
کاوہ ہاوراز

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

له گهّل پښغه مبه ران (عليهم السلام)
له قورناني پيروژدا

له گهڻ پيڻه مبهراڻ عليهم السلام

له قورئاني پيروڙدا

نوسيني:

عفيف عبدالفتاح طبارة

وهرگيراني:

كاوه هاوراز

لہ گہل پیغہ مہران علیہم السلام

کتیبی: لہ گہل پیغہ مہران
نوسینی: عفیف طبارہ
وہرگیرانسی: کاوہ ہاوراز
بوپولی: دووہمی تامہد
سالی: ۴۳۹ک-۲۰۱۸ز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

ژياننامه‌ی

ناده‌م وروکله کرینن
ئیدرئیس وروکله کرینن

- ۱ دروستکردنی ناده‌م وریزلیتانی
- ۲ ناده‌م وئیبلیس
- ۳ چه‌ندوانه‌و به‌ندیک
- ۴ بئقه‌بهرتی ئیدرئیس

بهندی په کهم

((دروست کردنی ئادهم و ریژلینانی))

(دهرکهوتنی ئادهم - پهلو پایهی ئادهم - ریژلینانی ئادهم - کرنوش بردنی مهلائیکه و سهرکیشی ی ئیبلیس .)

"دهرکهوتنی ئادهم"^(۱)

چیرۆکی خلق کردنی (ئادهم) بهو گفټ و گوټ به ناولبانگهی نیوان خوداو مهلائیکه ته کانی دهست پی دهکات که له چهند جینگایه کی قورئان دا هاتوو... لهو گفتوگو یه دا خودا ههوالی نهوه به فریشته کان (ملائکه) ی خۆی دهدات کهوا له سهر (زهوی) جینشینیک بۆ خۆی داده نیت، که (ئادهم و وه چهو نه وه کانی یه تی) و بالادهستیان دهکات له زهوی دا و دهیانکات به خاوهنی دهسهلات تیای دا، به لام فریشته کان له بیستنی ئەم ههواله سهرسام دهبن، چونکه نهوهی ده بیته جینشینی خودا له سهر زهوی یه کهی، ناتوانیت ولات و مولکیکی گه وهره فراوان دامه زینیت و به ریوه ببات، که له رووی ره همت و پاک یه وه وه مولکه فراوانه کهی ناسمان به ریوه بچیت، چونکه خودا پیش "ئادهم" یش خه لکی تری له سه زهوی دا دروست کردوو به لام ههر کردهوی خراپان له سه زهوی دا هه بووه، له بهر نه مه فریشته کان دوا ی بیستنی ههواله که رووه که نه خودای په روهردگاریان و ده لاین: (تایا له سه زهوی نهو مرؤفانه داده نیت که به (خراپه و به دکاری) زهوی ده شیوین و خوینی تیدا دهریژن له کاتیک دا نیمه ش به پاک و بی گهردو پیروژت راده گرین له ههر شتیکی وا، که شایسته ی شکوو ریژت نی یه و بۆ شوکرانه بژی ری و سوپاسگوزاریشت به گه وهره مه زنت داده نین؟) فریشته کان نه مه یان به خودای خویان ده گوت چونکه به حوکمی پاکیزه بی ی خویان، خویان به باشتر ده بینی لهو مرؤفه دروست کراوهی که ده بیته جی نشین، هه روه ها خویان به شایسته تره له پیشت داده نا بۆ جینشینایه تی زهوی، به لام خودا له وه لامی پرسیاره قه تیس ماوه که یان دا رازونه نییه شارراوه کهی نهو مه سه له یه و حکمه تی خلق کردنی ئاده میشیان پی راده گه یه نیت که (نه وهی خودا خۆی ده یزانت نهو فریشتانه نایزانن). هه روه که فرمویه: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً قَالُوْۤا اَنْجَعِلْ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ سٰۤیِحٌۭ (۱) بِحَمْدِکَ وَنُقَدِّسُ (۲) لَکَ قَالَ اِنِّیْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿البقره / ۳۰.

(۱) تی بیینی: قورئان زاراوهی (په یغه مبه ریستی) ی بۆ -ئادهم- به کارنه هیناوه وه که نهوهی که بۆ په یغه مبه رانی دوا ی -ئادهم- ی به کارهیناوه، به لام نهوهی دیاری کردوو که خودا به یه میانگیر و (واسطه) یه ووت و ریژی له گه لدا کردوو "فرمان به چاکه" و "ریگیری له خراپه" و "هه لال" و "هه رام" ی بۆ دیاری کردوو، نه مه ش خۆی له خۆی دا مانای په یغه مبه ریستی ده گه یه نیت. نیمه ش له سه ر نه م بناغه به چیرۆکی ئادهم ده خه یه روو هه روه که چۆن له قورئان هاتوو، نه مه ش ههر له چوارچیه ی خسته پرووی هه موو چیرۆکه کانی تری په یغه مبه ران دا به بی ی چاخ و میژووی مرؤفه.

(۲) نسح: (تسیج) واته دوورخسته وهی سیفه تی جهسته داری له (ذات) ی پاک ی خودا.

(۳) تقدس: (تقدیس) واته دوورخسته وهی کرداره کانی خودا له سیفه تی خراپ کردن.

پله و پایهی نادهم

خودای مهزن دوی خهلق کردنی نادهم ناوی هه موو شتیکی له گه‌ل حهقیقهت و خاسیه ته‌کانی دا فیرده‌کات تا کو له‌سهر زهوی بالاده‌ست بی‌ت و سوودی ته‌واویشیان لی بی‌نی‌ت. پاشان خودا ده‌یه‌ویت شه‌وه پیشانی فریشته‌کان بدات که شه بوونه‌وه‌ره تازه‌یهی له‌کاروباریان کهم ده‌کرده‌وه له‌وان زیاتر زانست و زانیاری ی هه‌یه‌وه ده‌بی‌ت به‌چاوی خویشیان شه دیارده‌یه بی‌نین. ههر بویه داوایان لی ده‌کات، ناوی چه‌ند شتیکی دیاری کراو و خاسیه ته‌کانیان پی بلیت گهر شه‌وان به‌گومان و بوچوونی خویشان وای داده‌نین گوایه له‌نادهم زیاتر شایسته‌ی جی‌نشینایه‌تی سه‌رزه‌وین.. به‌لام له‌وه‌لام دا ده‌سته‌وسان ده‌بن و داوی لی بووردن له‌خودای په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن و ده‌لین (خودایه تیمه ههر به‌و پاک و بی‌نگه‌ردی و پیروزی یه‌ت راده‌گرین که ههر شایسته‌ی خوته‌وه هیچ به‌ره‌له‌ستی یه‌کیش‌ت به‌رام‌بهر خواستی خو‌ت ناکه‌نین چونکه هیچ زانستی‌کمان پی نی یه‌ته‌نها شه‌وه نه‌بی‌ت که خو‌ت فیرت کردین و پی‌ت به‌خشیبین، ههر خویش‌ت زانوا ناگاداری له‌هه‌موو شتی‌کداو دانایت له‌ههر کاری‌کدا که ده‌یکه‌یت).. پاشان خودای پاک و کاربه‌جی داوا له (نادهم) ده‌کات که فریشته‌کانیش فیر بکات و له‌و زانسته‌ی خویشان پی بگه‌یه‌نی‌ت، بویه پی‌ی ده‌فه‌رموی‌ت: (ته‌ی نادهم هه‌والی شه‌و راستی یانه‌یان پی بلی که من پرسیارم لی کردبون) ناده‌میش وه‌لام ده‌داته‌وه‌وه پله‌ی خو‌ی له‌سهر فریشته‌کان ده‌رده‌خات که‌خودا پی‌ی به‌خشیوه. تیر لیره‌دا خوداش پروی گفتار ده‌کاته‌وه فریشته‌کان و ده‌فه‌رموی‌ت: (نایا من پی‌م نه‌گوتن که ههر خو‌م ده‌زانم چی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وه‌ی دا هه‌یه له‌و شتانه‌ی که جگه له‌خو‌م که‌سی تر نایان‌زانی‌ت، ههر وه‌ها ناگادارم له‌ههر وته‌و گفتاری‌کتان و له‌ههر نه‌پینی یه‌کی نیو دل و ده‌روونه‌کانی‌شتان؟).

پوخته‌ی شه‌م باسه‌ی پیش‌ووش له‌م نایه‌تانه‌وه‌وه‌رگیراوه که خودا تیایان دا فه‌رموی‌ه: ﴿ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا (۱) ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي (۲) بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

(۱) (وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا) واته خودا ناوی هه‌موو شتیکی فیری نادهم کرد، مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی (أَسْمَاء) لیره‌دا ناوبراوه‌کان (المسمیات) به، واته خودا زانیاری شته‌کانی به‌بی‌دیاری کردن و ده‌ستنی‌شان‌کاری یه‌ک خسته‌دلی - نادهم - شه‌وه. خوداش به‌گویره‌ی توانای نام‌دایی خودی مرؤف زانستیکی پی‌ویستی خسته‌تو ده‌یه‌وه که ده‌بارهی راستی شته‌کان و ریتساو ده‌ستوره‌کانی خودان که له‌زیر حوکمی زانست و یاساکانی قازانج و زیان دان. واقعیش پشت‌گیری شه‌م پی‌روایه ده‌کات، چونکه په‌گه‌زی به‌شهری به (میرات) شه‌و نام‌دایی یه‌ سروش‌تیه‌ی له (نادهم) باوکی یه‌وه به‌تپه‌ربوونی چاخه‌کان بو‌ ماره‌ته‌وه. ههر به‌مه‌ش نه‌پینی‌یه‌کانی شه‌م زه‌وی یه‌و یاساکانی شیوه‌ی پی‌که‌ته‌ی روزه‌روژ به‌پینی توانای کونترۆل کردنیان ده‌دۆنه‌وه له‌گه‌ل به‌دی هینانی فه‌رمایسته‌که‌ی خوداش (أَنْبِئُونِي فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً) (من له‌سهر زه‌وی جینشینم داناوه).

ههر وه‌ها ده‌بارهی زانسته‌که‌ی نادهم گوتراویشه خودا له‌ناخی نادهمدا زانستیکی خولقاندوره ده‌بارهی ناوی هه‌موو بوونه‌وه‌ران و گیانه‌وه‌ران و ناسمانه‌کان و زه‌وی ناژه‌ل و رووک و چیاو ده‌ریاکان و ههر شتیکی تر له‌و شتانه‌ی که هاوزه‌مان و هاو‌زیانی خه‌لکی دنیا ده‌بن و دانیش‌توی نیو دنیا ناتاجی به‌ ناسینان ده‌بی‌ت تا کو به‌ناسانی بتوانیت ژبانی تپدا به‌سهر به‌ریت. نه‌خاسمه شه‌و که‌سه‌ش جینشیننی خودا ده‌بی‌ت له‌سهر زه‌ویه‌که‌ی خودا. (۲) (أَنْبِئُونِي: (أخبروني): هه‌والم پی‌ی‌بدن، ناگادارم که‌ن له‌ناوه‌کان.

﴿۳۱﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۳۲﴾ قَالَ يَتَذَكَّرُ أُنْبِيَائِهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِيَّيَّيْ أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿البقرة/۳۱-۳۳﴾

رِزْلَیْنَان لَه نَادَهَم

قورئان باسی ئەو ماددیه مان بۆ ده کات، که (نادهم) ی لی دروست کرا، ههروهه خودا فرموییه: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ﴾ ص/۷۱. واته (ئە ییغە مبهه رهو چیرۆکه بو بی باوه ده کانی - مه کهه - بگپیره روهه که کاتیک خودا له سه ره تاوه رووی کرده فریشته کان و پیی گوتن ئەوا من مرۆقییک له قور دروست ده کهم)، قور واته: (ئەو خۆله ی، که به ناو تیکه ل کراوه و شیلراوه) ... ههروهه خودا له م رووه ده فرموییه: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِن صَلْصَلٍ مِّن حَمَلٍ مَّسْنُونٍ﴾ الحجر/۲۶. واته: (ئیمه مرۆقمان له قورپکی بو ش و په نگ رهش و له سه ره شیوه و ته رزی ئینسانیک دا دروست کرد) ... ههروهه فرموییه: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِّن صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ الرحمن/۱۴ واته (خودا مرۆقی لهو قوره وشکه دروست کرد، وه که ئەو قوره ی که تاراده ی ره قبوونه وه ده سوتیتریت) ...

به پیی ئەم ئایه تانه خودا ناده می له قورپکی رهش له سه ره په بکه رهو ته رزی مرۆقییک دروست کردوه تا ئەو کاته ی که قوره که به راده یه کی وه ها ووشک بووه ته وه که ئەگه ره فووی پیابکرایه دهنگی ده هات، قوناغ به قوناغیش گۆرانکاری ی به سه ره قوره که دا هیناوه و پاشان له رۆحی خۆی فووی پیادا کردوه و ئیتر بووه ته مرۆقیکی پیک هاتوو له گوشت و خوین و ئیسک و ئەو ئەندا مانه ی که بزوتن و هه ست به ره هم دینن و به خواستی خودا و تیفکرینی مرۆقییک له جم و جوولدا ده بن. پاش ئەم خهلق کردنه خودا فه رمان به فریشته کانی ده کات که کړنووش بۆ ناده م به رن (کړنووشی رِزْلَیْنَان) نهک (کړنووشی په رستن) چونکه خودا فه رمان به هیچ که سه ییک ناکات که جگه له خۆی دروست کراویکی تر بیه رستن. خودا فه رموییه: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّن صَلْصَلٍ مِّن حَمَلٍ مَّسْنُونٍ﴾ ﴿۳۸﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ الحجر/۲۸. ئەم ئایه تانه دا به سی خه لآت خودا رِزْلَی لَه - ناده م - نا:

یه کهم / به دهستی خۆی خه لقی کرد.

دووه م / له رۆحی خۆی فووی وه ده یه یینانی پی دا کرد.

سی یه م / فه رمانیشی به فریشته کانی کرد، که کړنووش (سوژده) ی رِزْلَی بۆ به رن.

کرنووشی مه‌لائیکه‌و سه‌رکیشی ی "ئیبلیس"

فریشته‌کان (مه‌لائیکه) ی خودا هه‌ر هه‌موویان بۆ به‌جی‌هینانی فه‌رمانه‌که‌ی خودای په‌روه‌ردگاربان کرنووشیان بۆ -ئاده‌م- برد، ته‌نها (ئیبلیس) نه‌بیته که ملی نه‌داو به‌نه‌ریتی خۆ به‌زل زانین و نکوولی کردنه‌وه قایل نه‌بوو کرنووش بۆ -ئاده‌م- بیات.. خودا لهم په‌روه له (ئیبلیس) ی پرسى (هه‌رچه‌نده خودا خۆی زانایه‌و ناگاداری هه‌موو شتیکیشه) لی ی پرسى ده‌باره‌ی هۆی سوژده‌نه‌بردنی بۆ -ئاده‌م- دواى نه‌وه‌ی که فه‌رمانیشى پێ کردوه، که‌چی (ئیبلیس) به‌وه پاساو بۆ خۆی دینیتته‌وه گوايه له‌په‌رووی پیکهاته‌و ماده‌ده‌ی جه‌سته‌یی یه‌وه له -ئاده‌م- باشتره‌و خۆی له (ناگر) دروست کراوه به‌لام -ئاده‌م- له (قور) دروست کراوه و ئیتر به‌پرای خۆی ناگر له قور باشتره‌و به‌پێتره‌، به‌م په‌نگه‌ش ته‌وپه‌په‌ری لووتبه‌رزى پيشان دا. لهم کاته‌داو به‌هۆی ئەم به‌زل زانینه‌وه‌ی، خودا له‌به‌هه‌شت ده‌ری ده‌کات و نه‌فه‌رته‌یکى ته‌به‌ده‌ی هه‌میشه‌ییشی هه‌ر به‌هۆی خۆ به‌گه‌وره‌دانایه‌وه تا رۆژى دواى لی ده‌کات. خودا لهم په‌روه‌وه فه‌رموویه: ﴿ فَسَجَدَ ^(۱)

الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿۷۳﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ ^(۲) اَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۷۴﴾ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿۷۵﴾ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ^(۳) ﴿۷۶﴾ قَالَ فَاهْرُجْ مِنْهَا ^(۴) فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ^(۵) وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي اِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿۷۷﴾ ۷۸-۷۳/ص

(۱) کرنووش بردن (سجود) له‌بنجینه‌ی زمان دا مل که‌چی به (تذلل) له‌گه‌ل خۆدانه‌واندن به‌شپوه‌ی سه‌رخوارکردنه‌وه. پاشان له‌شه‌رع دا به‌مانای (دانانی ناوچه‌وان له‌سه‌ره‌زده‌ی به‌مه‌به‌ستی په‌رستن و به‌ندایه‌تی) به‌کارهاتوه. به‌لام لهم نایه‌تانه‌دا مه‌به‌ست له‌کرنووشه‌که ریزلینانه..
(۲) ابلیس "ئیبلیس" ناویکی بیانی (اعجمی) ی غه‌یره عه‌ره‌یی یه بۆ (عه‌له‌م). به‌لام "ابوعبیده" گوتویه‌تی که ناویکی عه‌ره‌یی‌یه‌و له‌وشه‌ی (ابلاس) ده‌و ده‌رگیراوه به‌مانای دوورخستنه‌وه له‌خپه‌رو چاکه‌یان بی‌نومیندی له‌په‌هه‌متی خودا (الأبعاد عن الخیر او الیاس من رحمة الله).
(۳) دیاری کردنی نه‌و چه‌مکه‌ی که ناگر له قور باشتره له‌به‌ر نه‌ویه چونکه ناگر خاوه‌ن تیشکی هه‌لائووی به‌رزو جوان و هاوشانی سه‌روشتی ته‌ستیره‌وه هه‌سه‌ره ناسمانی یه‌کانه، به‌لام قور تاریکه، هه‌روه‌ها چونکه ناگر کارو کاریگه‌ری ی به‌هیزی هه‌یه، به‌لام خاک و خۆل ته‌نها کارلینکراوی (انفعال) و په‌سندکردنی له‌سه‌ره.

(۴) "منها" واته (من الجنة) واته له‌به‌هه‌شت ده‌ریچۆ.

(۵) ته‌بینی/ ته‌فسیری ئەم نایه‌تانه‌ی پێشوو له‌و بره‌گه‌یه‌ی پێش نایه‌ته‌کان و لیکدانه‌وه‌ی ئەم وشانه‌ی په‌راویزه‌کانی نووسه‌ردایه. "وه‌رگێڕ"

بهندی دووهم

((نادم و ئیبلیس))

(دهرکردنی ئیبلیس له بههشت - خهلق کردنی (هواء) - فریودانی ئادم له لایهن ئیبلیس هه - ههلهی ئادم - لیبوردن له ئادم و دهرکردنی له بههشت - نهو بههشتهی که خودا ئادهمی تیا دانا بوو .)

دهرکردنی - ئیبلیس - له بههشت

سزای ئیبلیس له سهر سه رکیشی و خو به گه وره دانان و سه ریچی کردنی له کړنووش بردن بو ئادم - " دهرکردنی بوو له بههشت " به سه ره شووری و ریسواکرای - به لام داواکاری ی ئیبلیس - له به رامبه ره سه سزایه - دا له خودای په روهر دگار نهو بوو، که تا رۆژی قیامت مۆله تی پی بداو به زیندوویی بهیلتیه وه، خوداش له به ره حیکمه تیک " که تهنیا خواست و ئیراده ی خو ی تیا دا بوو " داواکاری یه که ی - ئیبلیس - ی په سندر دو بۆ جی به جی کرد ... (ئیبلیس) له مه ره هۆی داواکاری یه که ی گوئی (خودایه له به ره نه وه ی له بههشته دهرکردم و سزات دام به و حوکه می که له ناوم ده بهیت له دۆزه دا، نهوا سویتد ده خو م که نه و په ری هه ول و کو ششم بجه مه کار بو گو مپراکردن و له ری لادانی نه وه کانی - ئادم - و له ری گاراسته که ی تۆش دووریان خه مه وه، بو نه م مه به سه شه ده بیت هه موو شیوازو ئامرا تیک به کار بینه م، هه ره ها له هه موو روو و ئاراسته یه که وه بجه مه سه ریان و کاته کانی بی ئاگایی و غه فله ت بوون و لاوازییان به هه ل بزائم تا کو ده که مه نیازی گو مپراکردن و تیکدانیان، ئیتر زۆری به بنده کانت و لئ بکه م پینه زان بن و سوپاسگوزار نه بن، به لام خودا به ره چی دایه وه فه رمووی: (به سه ره شووری و سه ره گه ردانی و دهرکراو له ره جه ته خو مه وه پرۆ دهر وه له بههشته، سویتدیش ده خو م که من دۆزه خ پر بکه م له تۆ هه موو نه وانهی شویتت ده که ون. نه مه ش ده قی و توو پیژده که یه هه ره دک له قورئان دا دیاری کراوه خودا تیا ی دا فه رموویه: ﴿ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا

فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ^(۱) ﴿۱۳﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يَبْعُثُونَ ^(۲) ﴿۱۴﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ^(۳) ﴿۱۵﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوِيَنِي ^(۴) لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ^(۵) ﴿۱۶﴾ ثُمَّ لَا تَجِدُنَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَوَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ^(۶) ﴿۱۷﴾ قَالَ أَخْرَجَ مِنْهَا مَذْمُومًا ^(۷) مَدْحُورًا ^(۸) ﴿۱۸﴾ لَمَنْ يَبْعَكَ

(۱) (الصاغرين) واته سه ره شویره کان، بجه ده سه لاته کان.

(۲) (یبعثون) له وشه ی (بعث) هه وه هاتوه، واته نهو رۆژه ی که خودا خه لگی له گۆره کانیانه وه زیندوو ده کاته وه.

(۳) (أغويئني) له سه ره چاوه ی (اغواء) هه وه یه به مانای (تیا چوون). گو تراوشه دانانی گو مپرا یه له دلدا که نه مه ش بیروبا ره ری پوچه ل دروست ده کات.

(۴) (لأقعدن لهم) په سپۆرانی ریزمان له ویرا یه دان، که نامرزی (علی) لێره دا لایه ره وه وای داده تین به ره تی رسته که (لأقعدن لهم) علی صراطک المستقیم (بیت، واته: (ده بیت له سه ره ریگاراسته که ت بۆ سه یان بو دابینه م و لایانه دم).

(۵) (مذمومًا) واته (مخقورا) سه ره شووری بینه رخ.

(۶) (مدحورا) واته دهرکراوو دوورخراوه.

تَبَعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿الأعراف/ ۱۳-۱۸...﴾

قورئانی پررۆژ له جیگایه کی تردا دوای هه لئه له تاندنی -ئادهم- له لایهن (ئیبلیس) سه وه و ده رکردنی (ئیبلیس) له به هشت و به لاین دانی به وهی گویه له سه ره ئه و سزایه هه موو ئاده میزادیک له سه ره پری لاده دات، به لام لیرده قورئان (واته لهه جیگایه و چه ندین جیگای تردا) به لاین و سوربوونی (ئیبلیس) به رامبهر به نده راست و چاکه کانی خودا پووچه له ده کاته وه و ئه و مژده یه ش به باوه رداران ده که یه نیت که فیل و ته له که ی -شه یتان- به رامبهر خواناسان و بنده باوه رداره کانی خودا هیچ کاریگه ری یه کی نی یه، هه روه که خودا لهه نایه تانه دا ده فه رمویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ قَالَ رَبِّي يَا بَنِي آدَمَ لَا تَخَفْ خَالِقُكَ إِنَّكَ كَانَتْ طِينًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَنزَلْنَاهُ نَارَ الْجَهَنَّمَ ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزَزَ مِنْهُمُ الشَّيْطَانُ ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿الأسراء/ ٦١-٦٥...﴾

واته: (خودا به فریشته کانی گوت "هه مووتان به شیوهی خۆچه ماندنه وه بۆ - ئادهم- سلاری لی بکه ن و پریری لی بنین"، فریشته کان هه موویان ئه م فه رمانه یان جی به جی کرد ته نها -ئیبلیس- نه بیته که به نکوولی کردنه وه گوتی (چۆن کپنوش بۆ که سیك ده به م که له قورپ دروست کردوه) خوابه تو هۆی ئه وه م پین بلی که بۆچی - ئادهم - ت له سه روو منه وه داناوه و داوای کپنوش بۆ بردنیم لی ده که یته؟ بۆچی له من به پریرترو باشترت داناوه له کاتی که دا من له و باشترم؟ جا ته گه ره به هۆی ئه م کپنوش نه برده منه وه - که فه رمانی تو م تیا دا پشت گو ی خست- بم هیللیه وه تا رۆژی داوایی تا کو هه موو نه وه کانی ئه م مرۆقه (ئادهم) به فریودان و گو مپا کردن له ناو به رم ته نها ئه و چه ند نه وه که مه نه بیته که به هۆی خوابه رستی و وریایی یانه وه ده یانپاریتیت و له گونا ه به دوریان ده که یته، ته گه ره ئه م داوایه م و هرگرت و بۆ ئه م مه به سه سه به هیللیته وه، ئه وا منیش له سه ره ئه م مه به سه سه م و نا کامه کانیشی سوور ده بم).

خوداش له گه له وه لامی داواکه ی دا به هه ره شه کردنه وه له و جوژه وه چه و نه وانیه ی ئاده میزاد

(١) (أرأيتك) واته (هه وائم پین ده) ناگادارم که... هۆیه که یه پین بلی.

(٢) (لأخترنک) واته رایانده کیشم به ره و گونا ه و یاخی بوون.

(٣) (أذهب) واته برۆ به لای کارو خواستی خۆته وه.

(٤) (استفزز) وشه ی (استفزاز) لیرده بۆ به که م گرته، واته فریوی داو خسته نه و داوه ده که بۆی نابوو ده.

(٥) (بصوتك) واته به و بانگه شه یه ت بۆ سه ریچی کردن له فه رمانی خودا توانای فریودانی هه ره که سیك هه بوو فریوی بده و بیاخه ره ناو داوی خۆته وه چونکه هه ر دۆزه خ جینی تو و نه وانیشه.

(٦) (وأجلب عليهم) واته (هه رچی له فریوی ت و ته له که بازی ده یزانیته و ده توانیت بۆیان کۆبکه ره وه).

(٧) (بخيلك ورجلك) واته هه ر (سواره) و (پیاده) یه ک بن له سه ریچی کردن خودا له شویتکه و توانی - ئیبلیس -

فهرمووی: (دهپرۆ به لای کارو نیازه که ته وهه هه رکه سیکیش له وه چه و نه وهی ئاده م گوئی رایه لئی ی تو بکات نهوا دۆزه خ سزای توو نه وانیشه، شه مه ش سزایه کی ته واوو پر به پیستی کرداره کانیه).

پاشان خوی مه زن له سه ره هه ره شه که ی به رده وام بوو و فهرمووی: (چه نده توانیت سوور به له سه ره له پرۆ لادان و هاندانی نه وه کانی ئاده م له سه ره گوناوه یاخی بوون، هه روه ها شه وه پهری کورونه وه یان و فریودانیان دا بۆ فه ساد - هاوبه شیان به - هه وۆ و ته قه للا بده له هه موو جو ره شیتوازیکی فریودان دا و له مالۆ سامانی حه رام و بی باوه رکردنی کورۆ نه وه یان و فریودانیان دا بۆ فه ساد - هاوبه شیان به - پاشان به لئینی درۆو پوچه لئیشیان پی بده)...

ئینجا خودای په روه رداگار بۆ روون کرد نه وه ی شه وه لآمه ی خۆی ده فه رموویت: (هه ره به لئینیک که شه هیتان بیخاته دلێ گونا هه کارو یاخی یانه وه ته نه ها فریودان و رازاندنه وه ی کرداره نا به جی کانه. ده نا به نده خواویست و دلۆسه زه کانی خودا، که باوه رپکی به تینیان هه یه هه یج بواریک به - شه هیتان - ناده ن و - ئیبلیس - هه یج توانا و ده سه لاتیکی به سه ریاندا نی یه، چونکه ته نه ها پشتیان به خودای خۆیان به ستوه وه هه ر خوداش به سه بۆ پشت پی به ستن و به پشتیوان دانان).

خه لق کردنی حه واء

خودای مه زن که ئاده می دروست کرد هاوسه ری ژیانیشی بۆ داناو داوای لی کرد که له به هه شت دا پیکه وه دانیشن و ژیان تیادا به رنه سه ره. زانایان ئیختیلاف و بیرو پای هه مه جوریان له سه رکاتی خه لق کردنی هاوسه ره که ی ئاده م هه یه، هه ندیکیان ده لئین: کاتیک خودا - ئیبلیس - ی له به هه شت ده رکردو - ئاده م - ی تیادا نیشه جی کرد، ئاده م خۆی له به هه شت دا ما بووه وه که سیک نه بوو که هاوژین و هاو نشینی بیته، بۆیه خودا خه وی لی خست و پاشان په راسوویه که له په راسووه کانی لای چه پی لی کرده وه له جیگای دا گوشتی بۆ داناو ئیتر له وه په راسووه وه - حه واء - ی دروست کرد.

کاتیک ئاده م له خه وه هه ستا دیتی شه و ئافره تیک له لای سه ری هه دانیشه وه. ئینجا لئیی پرسی: (تو کبیت)؟ شه ویش گوتی (من ئافره تم). گوتی (ته ی بۆچی دروست کراویت؟). حه واش گوتی (تا کو له گه لم دا بژیت).. له قورنانش دا ناما ژه یه که بۆ شه لایه نه کراوه، هه روه که خودا فه رموویه: ﴿الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ النساء/ ۱ واته (شه خودایه ی که ئیوه ی له یه که نه فه سه وه دروست کردو له وه نه فه سه شه وه هاوسه ری خۆی بۆ دروست کرد). هه روه ها فه رموویه: ﴿وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾ الأعراف/ ۱۸۹.

فریودانی ئاده م له لایه ن ئیبلیسه وه

کاتیک خودا ئاده م و هاوسه ره که ی له به هه شت دا دانا رپگه ی دان که تام و چپۆ له هه موو شتیکی نیو به هه شت وه رگن و به ئاره زووی خۆیان له هه موو به ربوو میکی بچۆن، ته نه ها له به ربوو می دره ختیکی نه بیته و فه رمانیشی پی کردن هه رگیز لی ی نزیک نه بنه وه و تامی به ره که شی نه که ن، ده نا گه ر و ابکه ن شه و به و

سه‌ریچی کردنه‌ی فه‌رمانی خودا سته‌میکی گه‌وره له‌خۆیان ده‌که‌ن و به‌م پێ‌یه‌ش سزای له‌سه‌ر وهرده‌گرن. "ئیبلیس" له‌دلی خۆیدا به‌مه‌ دلشاد بوو چونکه ده‌روازه‌یه‌کی تێ‌داده‌بینی که لی‌ یه‌وه بجیتته نی‌و ده‌روونی ئاده‌م و ژنه‌که‌یه‌وه، نه‌مه‌شی کرد به‌بابه‌تی گفت وگۆ ناخوتن له‌گه‌لیانداو ده‌ستی‌کرد به‌ لێ‌دوان بۆیان و فریودانیان تاکو له‌به‌روبوومی دره‌خته قه‌ده‌غه‌کراوه‌که بخۆن و پاشان ئاکامی ئه‌وه‌ش ده‌رکه‌وتنی ئه‌و به‌شانه‌ی عه‌وره‌تیان بێت که داپۆشرا‌بون و شارراوه‌بوونه‌وه. "ئیبلیس" زیاده‌رۆیی یه‌کی زۆری کرد له‌هاندانیان و سووربوونی له‌سه‌ر خواردنی به‌روبوومی دره‌خته‌که به‌و فیله‌ی گوايه خودا بۆیه نه‌یه‌ه‌شتوه له‌و دره‌خته بخۆن تاکو نه‌بنه مه‌لانیکه‌و له‌به‌ه‌ه‌شتی پرنازو نيعمه‌ت دا به‌نه‌مری نه‌میننه‌وه. ئینجا گه‌لیک سۆیندی بۆ خواردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی گوايه ئه‌و زۆرو دلسۆزو به‌په‌رۆشه بۆیان و ئامۆژگاریان ده‌کات.

خودای گه‌وره لهم به‌سه‌رهاته‌دا فه‌رمویه: ﴿وَيَتَكَدَّمُ أَسْكُنُ أَنْتَ وَرَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ (۱) فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۹﴾ فَوَسْوَسَ (۲) لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاءٍ تَيْمًا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ (۳) أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿۲۰﴾ وَقَاسَمَهُمَا (۴) إِنِّي لَكُمَا لِمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿الأعراف/ ۱۹-۲۱﴾.

هه‌له‌ی ئاده‌م

دیاره - ئاده‌م و هه‌وا- ئه‌وه‌یان له‌بیر‌چوو‌بوو، که ئیبلیس" دوژمنیانه‌و فریویان ده‌دات، هه‌ر بۆیه‌ش که‌وتنه نی‌و داوه‌کانی پیلانه‌که‌وه‌و له‌دره‌خته‌که‌یان خواردو جا هه‌ر، که تامه‌که‌شیان چه‌شت یه‌کسه‌ر عه‌وره‌تی هه‌ردووکیان بۆ یه‌که‌تر ده‌رکه‌وت، چونکه له‌ وه‌پیش نه‌ عه‌وره‌تی خۆیان و نه‌عه‌وره‌تی یه‌که‌تریشیان نه‌دی بوو، ئیتر له‌به‌ر زۆری ی شه‌رم کردنیان که‌وتنه کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک گه‌لای دره‌خته‌کان و خۆیان پێ‌ داده‌پۆشی. له‌و ساته‌وه‌خته‌ش دا خودا بانگی لی‌ کردن و به‌توندی سه‌رزه‌نشتی کردن له‌سه‌ر ئه‌و گونا‌هه‌یان و به‌گله‌یی یه‌وه فه‌رموی: (ئه‌ه‌رئ ئه‌وه من داوام لی‌ نه‌کردن، که له‌و دره‌خته نه‌خۆن و پیم رانه‌گه‌یاندن که‌شه‌یتان دوژمنیکی دیارو ئاشکراتانه)؟! بێگومان" ئاده‌م و هه‌وا" هه‌ستیان به‌را‌ده‌و بارستایی ئه‌و گونا‌هه‌یان کرد له‌ده‌ر‌چوونی له‌فه‌رمانی

(۱) ده‌رباری ناو‌جو‌زی دره‌خته‌که (الشجرة) خیلاف وجیوازی بیرو‌را له‌نی‌و وته‌ی زانایان دا هه‌یه، به‌ه‌ندیکیان گووتیانه (گه‌م) بیان (دارخورما) بووه، گوترایشه (داری هه‌غیر) بووه، هه‌روه‌ک گوترایشه که دره‌ختی خۆشه‌یستی بووه، جگه له‌هه‌ند ب‌چوو‌تیکی دیکه. به‌لام باشتر وایه‌ ناوی هه‌چ دره‌ختیکی بۆ دیاری نه‌که‌ین، چونکه خودای گه‌وره خۆی هه‌چ ناویکی بۆ دانه‌ناوه.

(۲) وه‌سه‌سی شه‌یتان لێ‌رده‌دا به‌مانای خورپه‌ی خراپ و چرپه‌ی نه‌ینی ده‌گه‌یه‌نیت، چونکه وه‌سه‌سی شه‌یتان بۆ مرۆف ئه‌وه‌یه که خه‌لکی چه‌ند خورپه‌یه‌کی خراپ به‌دلیان دا دیت له‌و خورپه‌و خه‌یالانه‌ی که له‌پرو‌ی جه‌سته‌ییو گیانی و هه‌لس و که‌وتیشیانه‌وه زیانیان پێ‌ ده‌گه‌یه‌نیت.

(۳) (تکونا ملکین) که مانای "بۆ ئه‌وه‌ی بینه‌ دوو فریشته" ده‌گه‌یه‌نیت، مه‌به‌ستی له‌وه‌ بووه که چۆن مه‌لانیکه‌و فریشته‌کان چه‌ندین خاسیه‌ت و تاییه‌مه‌ندی ی وک (هه‌یز و ته‌مه‌ندریزی و نه‌که‌رتنه به‌ر گۆزانی‌کاری‌یه‌ تازا‌ربه‌خش و وه‌سکاره‌کان)یان هه‌یه تۆ و هه‌واش با واین گه‌ر له‌دره‌خته‌که بخۆن.

(۴) (قاسمه‌ما) واته‌ سۆیندی گه‌وره‌ی بۆ خواردن که راستگۆو دلسۆزه بۆیان و به‌و سۆینده فریوی دا‌بوون.

خودادا، بۆیه زۆر زۆر په‌شیمان بوونه‌وه‌و له‌خودا پارانه‌وه‌و به‌م نژایه‌وه‌و ڕووی دوعایان کرده‌ په‌روه‌ردگارو گوتیان: (خودایه ئی‌مه به‌و سه‌ری‌پچی کردن و ده‌رجونه‌مان له‌فه‌رمانی تو‌و سته‌مان له‌خۆمان کرد، جا تو‌ش لی‌مان خۆش به‌و به‌زه‌ه‌ییت پی‌مان دا بی‌ته‌وه‌، خۆ‌ئ‌ه‌گه‌ر لی‌مان خۆش نه‌بی‌ت و به‌زه‌ه‌ییت پی‌مان دا نه‌یه‌ته‌وه‌و به‌ (لوطف) و به‌خششی خۆت لی‌مان نه‌بووریت ئه‌وا له‌زه‌ره‌رمه‌ندان و ڕه‌نج به‌خه‌سار ده‌بین)..

له‌م ڕوه‌شه‌وه‌ خودا له‌به‌سه‌ره‌اتیان دا فه‌رمویه‌: ﴿فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ^(۴) فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتَا لَهُمَا سَوَاءَهُمَا^(۲) وَطَفِقَا^(۳) يَخْتَصِمَانِ^(۴) عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۲۳﴾ قَالَ رَبُّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ الأعراف/۲۲-۲۳.

لی‌بودن له‌ئاده‌م و ده‌رکردنی له‌به‌ه‌شت

خودای گه‌وره ته‌وبه‌و پا‌شگه‌زبوونه‌وه‌ی - ئاده‌م - ی په‌سند کرد: ﴿فَلَقَّيْ عَادِمٌ مِنْ رَبِّهِ كَيْمَتٍ فَتَابَ^(۵) عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ النَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة/۳۷. واته‌(خودا چه‌ند وشه‌یه‌کی نزاو پارانه‌وه‌ی خسته‌ دل‌ئ ئاده‌مه‌وه‌و فی‌ری دا‌وای لی‌بودن کردنی بو‌و و خوداش دا‌واکه‌ی په‌سند کردو ته‌وبه‌ی لی‌ و ده‌رگرت، بی‌گومان خودا هه‌ر خۆی و ده‌رگری ته‌وبه‌یه‌و می‌هه‌ربان و به‌ره‌همیشه‌).

به‌لام د‌وای و ده‌رگرتنی - ته‌وبه - خودا (ئاده‌م و حه‌وا) ی له‌به‌ه‌ه‌شته‌وه‌ بۆ سه‌ر زه‌وی دا‌به‌زان‌دو هه‌وال‌ئ ته‌وه‌شی پی‌دان که‌ و هه‌چه و نه‌وه‌یان ده‌بی‌ت و له‌نی‌وان نه‌وه‌کانیان دا‌ د‌ژایه‌تی دروست ده‌بی‌ت (گه‌ر خۆیان بدن به‌ده‌م خۆپه‌سندی و ئاره‌زووپه‌ستی یه‌وه‌)، هه‌روه‌ها ته‌وان له‌سه‌رزه‌وی نی‌شته‌جی ده‌بن و ئا‌وه‌دانی ده‌که‌نه‌وه‌و ما‌وه‌یه‌کی که‌می تی‌ادا به‌سه‌ر ده‌بن که‌ ته‌مه‌نی ژیا‌نی د‌نیا‌یانه‌و د‌وای ته‌وه‌ هه‌ر که‌سه‌ بۆ لای خودا ده‌گه‌ریته‌وه‌. خوداش له‌ما‌وه‌ی ژیا‌نیان دا‌ ڕی‌ ی راست و هوشیاربیان پیشان ده‌دات، جا‌هه‌ر که‌سی‌ک د‌وای ڕی‌بازی خودا بکه‌و‌یت ته‌وا نا‌که‌و‌یتته‌ نی‌و هه‌له‌و گونا‌هه‌کانی د‌نیا‌وه‌، هه‌روه‌ک به‌ده‌ختیش نا‌بی‌ت تی‌ای دا‌. خودای مه‌زن پی‌ی فه‌رموون: ﴿قَالَ أَهْيَطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۲۴﴾ قَالَ فِيهَا مَحْيَوٌّ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ﴾ الأعراف/۲۴-۲۵.

(۱) (فدلاهما بغرور): له‌م ڕسته‌یه‌دا وشه‌ی (دلاهما)، که‌مانای (ری‌ نیشاندانیانه‌ بۆ خو‌اردن له‌به‌ری دره‌خته‌که‌) مه‌به‌ست پی‌ی ته‌وبه‌ که‌ تا‌میان چه‌شته‌وه‌، گو‌ترایه‌ (پ‌نیشاندانه‌که‌ (الدالة)) جو‌رتته‌، واته‌ جو‌رتته‌ی نا‌ونه‌ته‌به‌ر بۆ خو‌اردن له‌به‌ر‌بوومی دره‌خته‌که‌. وشه‌ی (بغرور) بیان (غور) سه‌که‌ش به‌مانای فری‌ودانه‌ به‌شتی پو‌چه‌ل و به‌تال... . گو‌ترایه‌ (واته‌: خستو‌نیه‌ نی‌و د‌ۆخی تی‌ا‌چوون و هه‌لا‌که‌ته‌وه‌).

(۲) (ذواقا الشجرة بدتا لهما سواهما): له‌م ڕسته‌یه‌دا وشه‌ی (ذواقا الشجرة بدتا لهما سواهما)، شی‌خ رشید رضا- وای بۆ جو‌وه‌ که‌ (ئاره‌زووی جنسی له‌لای هه‌ردو‌کیان (ئاده‌م و حه‌وا)) دروست بو‌وه، ته‌ویش به‌کاریه‌ری خو‌اردن له‌ دره‌خته‌که‌، به‌لام خ‌ی‌را نا‌گا‌داربو‌ونه‌ته‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ لی‌ یان په‌نهانی بو‌وه‌ به‌م ڕه‌نگه‌ش له‌ ده‌رکه‌وتنی هه‌ره‌تیان شه‌رمه‌زار بو‌ون و هه‌ستیان به‌پی‌وستی ی دا‌پۆشینی کردو‌وه.

(۳) (طفقوا): ده‌ستیان کردو‌وه به‌شارده‌وه‌ی.

(۴) (يخصمان): واته‌ گه‌لا‌ به‌ گه‌لا‌ یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک خستو‌یانه‌ته‌ سه‌ر هه‌ره‌تیان.

(۵) (فتاب عليه): واته‌ خودا ته‌وبه‌ی لی‌ و ده‌رگرت، به‌لام -تاب‌ العبد- واته‌ به‌نده‌که‌ گه‌راپه‌وه‌ بۆ سه‌ر گو‌ترایه‌لی‌ خودای خۆی، چونکه‌ ڕیشه‌ی (توبه‌) -جو‌ع- واته‌ گه‌راپه‌وه‌یه‌.

ههروه‌ها پیی فهرمون: ﴿ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِعِضِّ عَدُوٍّ فِيمَا يَأْتِيكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴾ طه/۱۲۳.

ئهو بههشتهی، که خودا ئادهمی تیدا دانابوو

زانایان بیروپرای جیا جیا یان له باره‌ی ئهو بههشتهوه ههیه که له قورئان دا باس کراوه خودا ئادهمی تیدا نیشه جی کردبوو و دوايش فهرمانی لى دهرچوونی پیی دابوو، بیروپرایان وایه که داخو له سه زهوی بیان له ئاسمان دا بوو بیت؟ رای راي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۗ دَچیت ئهو بههشته له سه زهوی بوو بیت، چونکه خودا ئادهمی له سه زهوی دروست کردوو ههروه که فهرموویه: ﴿ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۗ ﴾ ئیتر خودا باسی گواستنه وهی ئادهمی بو ئاسمان نه کردوو. پاشان له لایه کی تره وه خودا وه سفی بههشته به لئین له سه دراوه که ی ئاسمانی به بههشتهی نه مری (جنة الخلد) کردوو، جا ئه گهر ئه م بههشتهی نه مری به بوايه که خودا ئادهمی تیا داناییت ئهوا "ئیبلیس" جورئته تی ئه وهی نه ده بوو که به ئادهم بلیت: ﴿ قَالَ يَكَادُمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى ﴾ طه/۱۲۰. واته: (ئه‌ری - ئادهم - رینماییت نه که م بو خواردن له بهروبوومی دره ختی نه مری که هه رکه سینک بیخوات نامریت و بو مولکیکیش که هه رگیز له ناو ناچیت و کوئایی نایهت)؟. بههشتهی نه مری (جنة الخلد) ییش خانهی پر نازو نیعمه ته، نه ک ئه ر که پیی سپاردن، خوداش ئهو ئه رکه ی به - ئادهم و حهوا - سپارد که له بهری ئهو دره خته دیاریکراوه نه خزن. (جنة الخلد) که له ئاسمان دایه ودها بو شایسته بوانی وده سفکراوه که ﴿ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا ففِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا ﴾، ئه مه له کاتیک دا که ئادهم و حهوا له بههشتهی دا دهرکراون که تیای دا دانرابوون، به مهش واپوون ده بیته وه، که (ئه مه بههشته) ئهو بههشته به لئین پیی دراوه نه بووه، که له قورئان دا باسی کراوه له پرۆژی ئاخیرهت دا خودا بو باوه دراره چاکه خوازه کانی داناوه. له روه کی تریشه وه گهر ئه م راستی یه سه لمینین ده بینین کاتیک (ئیبلیس) ئاماده نی یه کرنووشی ریز بو (ئادهم) بیات، نه فره تی لى ده کریت و له بههشته که درده کریت، جا ئه گهر ئه م بههشتهش بههشتهی نه مری (جنة الخلد) ه که بوايه، ئهوا هه رگیز نه ییده توانی له کاتی رق و توورپه یی ی خودا له سه ری بگاته ئهو بههشتهی نه مری یه و به خورپه دروست کردن بو ئادهم و حهوا وه سه وه سی خوئی بکات و فریویان بدات.

له مه وه بو مان درده که ویت ئهو بههشتهی که خودا ئادهمی تیا دانابوو ئهو بههشتهی نه مری یه نه بووه، که له ئاسمان دایه. ههروه‌ها ئهو بههشتهی که خودا ئادهمی تیا دانابوو له پارچه کانی تری زهوی بهرتر نه بووه دارودره خت و بهروبووم و سیبه رو هه ر نیعمه تیکی دیکه شی هه ر تیدا هه بووه، ههروه که خـوداش وهـسـفـی کـفـی کـردوو وه فهرموویه: هـ:

﴿ إِنَّ لَكَ أَلَّا جَمُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۗ ﴿۱۱۸﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴾ طه/۱۱۸-۱۱۹. واته: (تو له م بههشته دا نه برسیت ده بیت و نه بی بهرگ و بی پو شاک ده بیت، نه تووشی گهرماو تینویتی ده بیت و نه بهر

گه‌رمیی خۆر ده‌که‌ویتی.. که‌چی کاتیئک ئادهم و حه‌وا به‌ پیلانه‌که‌ی شه‌یتان له‌دره‌خته‌که‌ ده‌خۆن داده‌به‌زنه‌ سه‌ر خاکی به‌دبه‌ختی و ماندویتی و گرفتاری و ته‌جره‌به‌ی سه‌ختی ژیان.

جا هه‌ر که‌سیئک بۆ به‌لگه‌ی بوونی (ئادهم و حه‌وا) له‌به‌هه‌شتی نه‌مریی ئاسمان داو فه‌رمان پیکردنیان به‌دابه‌زین (هه‌بوو) بۆ سه‌رزه‌وی ئایه‌تی ﴿قُلْنَا أَهْبَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ دیا‌ری ده‌کات، واته‌ گه‌ر هه‌ر که‌سیئک وشه‌ی دابه‌زین (هه‌بوو) هه‌که‌ بکات به‌به‌لگه‌ی به‌هه‌شتی نه‌مریی ئاسمان، ئه‌وا له‌وه‌لام دا پی‌ی ده‌لێین که‌ وشه‌ی (هه‌بوو) به‌مانای گواستنه‌وه‌ دیت له‌ ناوچه‌یه‌که‌وه‌ بۆ ناوچه‌یه‌کی دی، هه‌روه‌ک چۆن خوداش فه‌رمانی به‌ - موسا- (سلاوی خوی لی بیئت) و گه‌له‌که‌ی کردوه‌وه‌، که‌ له‌ ولاتیکی گه‌وره‌ بگه‌رسینه‌وه‌: ﴿أَهْبَطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ﴾ البقرة/ ۶۱. واته‌ (روویکه‌نه‌ -یان- بگوازنه‌وه‌ بۆ ولاتیکی گه‌وره‌ چونکه‌ له‌وی پیویستییه‌ کانتان ده‌ست ده‌که‌ویتی).. هه‌روه‌ها خودای مه‌زن کاتیئک فه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی (نوح) ده‌کات به‌که‌شتی یه‌که‌وه‌ له‌و ناوچه‌یه‌ بگوازنه‌وه‌وه‌ ده‌رچن پی‌یان ده‌فه‌رمویتی: ﴿قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا﴾ هود/ ۴۸.

بەندی سێیەم

((چەند وانەو پەندیک))

(رێزلینانی مرۆڤ - ناکامی لوتبەرزایی - داواپەیک بۆ شکۆمەندیی گیان - ئادەم یە کەم کەس نەبوووە کە نیشته‌جەیی زەوی بوییت - پوانینی زانست بۆ ماددەیی مرۆڤ - وانەپەیک بۆ خویاراستن لەخراپە .)

رێزلینانی مرۆڤ

یە کێک لەو تیرۆ تووانجانی لەئیسلام دراوون ئەو یە گواپە رێزی لە مرۆڤ نەناو و پەلو پایەشی بەرز نەکردۆتەو، هەر وەک لەکتییی "شارستانییتی ی ئیسلام" ی خۆرەلاتناسی نەمسایی (ج. أ. گرۆنباوم) دا هاتوووە کە نووسەر دەلیت: (ئیسلام لەسەرەتای سەرەلانی یەو دانە بە رێزی مرۆڤ دانەناو تەنھا بەنەختیکی دانەبییت. قورئانیش دەیهویت مرۆڤ بەو قەناعەتە بگەیه‌نییت کە بەچاوی سووک سەیری بنەرەتە جەستەیی یە کەیی خۆی بکات). هەر کە سێک بەوردی سەرنج لەم وتەیی - گرۆنباوم - یان هەر وتەپەکی هاویشووی بدات دەبینیت، کە بەسەرھاتی ئادەم لەقورئان دا ولە سەرەتایەو تە کۆتایی ی بەسەرھاتە کەیی، وەلامیکی تەواو بۆ ئەو جۆرە تیرۆ تووانجانی، قورئانی پیرۆز بە راددەپەیک لە پەلوپایە و قەدری مرۆڤی بەرزکردوو تەو، کە هیچ فەلسەفەپەیک، یان ئاینیک، یان هیچ رێبازیکی کۆمەلایەتی بەو راددەیی رێزلینانە نەگەیشتوو، سەبارەت بەو تووانجەیی دیکەش، کە گواپە قورئان دەیهویت مرۆڤ قانع کات بەو ی سووکایەتی بەنەرەتە جەستەیی یە کەیی بکات، ئەو هەر خودی ئەو کەسە، کە بەوردی سەرنج لەقورئان دەدات دەبینیت چۆن قورئان مرۆڤ لەلاواری و بێ دەسەلاتی خۆی ئاگاداردە کاتەو، چونکە سەرنجی بەلای ئەو پاستی یە دا رادەکیشییت کە لە خۆل یان لەقورپ یان لە ئا (نطفة) دروست کراو و زانستیش دانی بەم پاستی یە دا ناو. قورئان بۆیە ئەم پاستی یە بەبیر مرۆڤ دەخاتەو تا کو ئارەزووی لەخۆبایی بوونی لی دابرنییت و بەم پێپەش لەسنووری خۆی تی نەپەریت و وای لی بییت باو و بەخودای خالقی نەهینیت و لەتاواندا رۆبچیت و خۆی لەسەر و هەموو ئەوانەیی دەوروپەریەو دابنیت.

خودای مەزن لەبەسەرھاتی ئادەم دا هەوالی ئەو ی پێ داوین، کە بۆیە مرۆڤی خەلق کردوو، تا کو جینشینییک بییت لە سەر زەوی و ئاوەدانی بکاتەو و گیان بەبەر شتە بی گیانەکانی دا بکات و بیانجوولینیت و ماددەو کەرەسە خاوەکانی بەکارینیت و جوانکاری و داھینانیان تیدا بەدی بینیت و بەم رەنگەش، تا بەرزترین ناست خۆی پیش خات پێ یان ... ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ هاوکات لە گەل ئەم هەوالە دا رووی گفتار لەنەو ی ئادەمی دەکات و دەفەر مویت: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾، واتە (هەر خودایە کە هەموو شتیکی پێویست و تاییبەتی

به‌زیانتانی له‌زهوی دا بۆ خولقاندون. گومانیشی تیدا نی یه که خدا هه‌موو ئه‌و نامیرو که‌ره‌سه‌و شت و مه‌که پیوستانه‌ی سازکردوه که ریگا بۆ مرۆفە خوش ده‌که‌ن له‌کاری جینشینی ی دا، ناوی هه‌موو ئه‌و که‌ره‌سه‌و نامپازانه‌شی فیزکردوه: ﴿ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ﴾ واته: (خودا ئه‌و شتانه‌ی فیری ئاده‌م کردو په‌ره‌ی به‌میزاج و به‌هره‌و هۆیه‌کانی زانینی راستی یه‌کانی داو ناووسیغه‌تی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی بۆ دیاری کرد که ناتاجی پچ یان ده‌بیت).

دوای ئەمه دیمه‌نیکی تری ریزلینانی -ئاده‌م-ی مرۆفمان دیته به‌راچا، ئه‌ویش فه‌رمان کردنی خودایه به‌فریشته‌کان (ملائکه)، که کپنوشی ریزی بۆ به‌رن وه‌ک سلاولیکردنیکی به‌شکۆیانه‌و به‌گه‌وره‌دانان نه‌ک کپنوشی په‌رستنی و به‌ندایه‌تی بۆ کردنی. ﴿ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُوْحِيْ فَقَعُوْا لَهُ سَجِدًا ﴾ .. دياره له‌کاتی باس کردنی به‌سه‌رهاتی ریزلینان له‌ئاده‌م دا هه‌مان ریزو ته‌قدیر که له‌ئاده‌م نراوه له‌نه‌وه‌کانیشی نراوه. خودا له‌م باره‌یه‌وه فه‌رموویه: ﴿ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيَّ آدَمَ وَحَمَلْنَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيْرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيْلًا ﴾ الأسرائ/ ۷۰.

واته: (بیگومان ئیمه ریزمان له‌نه‌وه‌کانی ئاده‌م ناوه‌و هه‌موو که‌ره‌سه‌و نامپازیکی هه‌لگرتن و گواستنه‌وه‌یمان له‌وشکانی و ده‌ریادا بۆ فه‌راهه‌م هی‌ناوه‌و له‌خۆراک و خوارده‌مه‌نی باش رۆزیمان بۆ ته‌رخان کردوه‌و به‌سه‌ر زۆریه‌ی مه‌خلووقاتی تریشمان دا ریزو -فضل-مان پچ‌داوه).

که‌وا بوو له‌م نایه‌ته‌دا ریزو ته‌قدیر بۆ هه‌موو تاکیکی گرو‌ی ئینسانی دیاری کراوه، چونکه خودا به‌ (بني آدم) ناودیریان ده‌کات... واته: (ئاده‌میزاد)، یان (نه‌وه‌ی ئاده‌می)... ئیدی جیاوازی له‌نیوان په‌گه‌زێک و په‌گه‌زێکی دیکه‌دا نی یه، هه‌روه‌ک له‌نیوان په‌نگ و په‌چه‌له‌کیشیان دا نی یه، سپی پیست بن، یان په‌شپیست، ئاری بن یان سامی ته‌ناهت له‌نیوان نیرومی و به‌هیز و لاوازی دا جیاوازی نی یه.

هه‌روه‌ها وردبه‌روه له‌م پرسته‌یه‌ی نیو نایه‌ته‌که ﴿ وَحَمَلْنَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ﴾ ئەمه وینه‌گرتنیکی دیمه‌نی پایه‌بلندی یه و مرۆفیش له‌هه‌ر شوپینیک دا‌بیت خزمه‌ت کراوه، چونکه خودا هۆی گواستنه‌وه‌و هات و چۆکردنی له‌وشکانی و ده‌ریادا بۆ به‌یده‌ست کردوه. ئه‌وه بوو له‌ رابردودا ئاژهلان بۆ وشکانی و پاپۆری بچووک بۆ نیو ده‌ریا نامپازی گه‌یاندن و گواستنه‌وه‌ بوون. به‌لام ئه‌مرۆ ئیمه وشه‌ی (حملناهم)ی نایه‌ته‌که له‌سه‌ر رووبه‌ریکی فراوانتری واتاکه‌ی ده‌بینین و زیاتر لێی تی‌ده‌گه‌ین، ئه‌ویش به‌و سه‌رووش و ئیلهامه‌ی که‌خودا به‌مرۆفی به‌خشیوه‌و به‌هۆیه‌وه توانیویه فرۆکه‌و شه‌مه‌نده‌فه‌رو ئۆتۆمییل و که‌شتی ی گه‌وره دروست بکات. پاشان وردبه‌روه له‌م پرسته‌یه‌ی تری نایه‌ته‌که ﴿ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ﴾ ئەمه‌ش وینه‌گرتنیکی ئه‌و ئاسته‌ بالاییه‌ مرۆفه له‌چۆنیه‌تی خۆراک و خوارده‌وه‌ی دا، هه‌روه‌ها فه‌رمایشته‌که‌ی تری خوداش ﴿ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيْرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيْلًا ﴾ روون کردنه‌وه‌یه‌کی جوانی شان و شه‌وه‌که‌تی مرۆفه که ریزو -فضل-ی به‌سه‌ر هه‌موو گیانه‌وه‌ران و مه‌خلووقاتی دیکه‌دا هه‌یه.. به‌م په‌نگه‌ش هه‌ستکردنی مرۆفه‌ به‌و راستی یه‌ی که جینشینی خودایه له‌سه‌رزه‌وی و فریشته‌کانیش کپنوشیان بۆ بردوه‌و شایسته‌ی ریزلینان بووه‌و شکۆ -فضل-ی به‌سه‌ر زۆریه‌ی مه‌خلووقاتی خودادا دراوه، گرنگترین هانده‌رن بۆی له‌سه‌ر به‌رزبوونه‌وه‌ی گیان و که‌لک و ده‌رگرتن له‌ نامپازه‌ هیزه‌خسه‌ ناکاری و په‌وستی یه‌کان.

ئیتەر ئەمە لە کوێو ئەو فەلسەفە تازە داتاشاراوو نامۆیانە لە کوێ کاتیک بۆ مرۆف دەروانن بە چاوی بەدیبینی و ڕەشبینی یەوە سەیری دەکەن و بەنەگەت ترین و بەدبەخت ترین مەخلوقی لەقەلەم دەدەن و ڕەچەلەک و بنەچە ی بۆ جانەوهریکی بیژراو یان کرمیککی پیس دەگیرنەو، که لەزبەلخانە ی ژیان دا گوزەران دەکات هەرۆک (سارەتەر) گومان دەبات و وا دەلیت... یان وەک (نیتشە) دەلیت، که گوایه مرۆف مەمیونیک بوو و خودا خولفاندوویەتی بۆ ئەو ی لەژیانە ئەبەدی یە درێژو جەنجالی یە که ی دا گەمە ی پێبکات.

دیاره ئەم ڕوانینە دەرەدارانە هەموو ئومیدیک لەناخی مرۆف دا دەکوژیت و دەیکاتە نیشانی تیرەکانی بێئومیدی و ڕەشبینی، لەکاتی کدا ڕوانینی قورئان بۆ مرۆف هەموو ئاوات و خواست و شکوێه کی تیدا دروست دەکات و وای لێ دەکات هەست بە واتا بەرزەکانی سەر بەرزی و ئابروومەندی بکات.

ئاکامی لووتبەرز یی

هەر لەو بەسەر هاتە ی -ئادەم- وە وانە یە کی تر وەر دەگرتن دەربارە ی دوور کەوتنەوە لەسیفەتی لووتبەرز ی و خۆ لێ لادانی، ئەویش دوا ی ئەو ی که خودا ئاکام و دەرەجامە که ی بۆ دیاری کردووین، چونکە -ئیبلیس- کاتیک خۆ ی بەگەرە زانی و ملی بەفەرمانی خودا نەداو سەری بۆ کەچ نەکرد، خوداش لەبەهەشت دا بەسەر شوێری دەری کرد، هەرۆک فەرموویە: ﴿ قَالَ فَأَهِيظْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴾ [الأعراف/ ۱۳]. واتە (دەبرۆ دەرەو لە بەهەشت چونکە بۆت نی یە لووتبەرزو خۆبەزلزان بیت تیای دا، لەبەر ئەو دەبیّت لێ ی دەرچیت وئیتەر تۆ لەرپسواکراو و سەر شوێرە کانی). لەم ڕووەو پێغەمبەریش ﷺ فەرموویە ((مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفَعَهُ وَمَنْ تَكَبَّرَ وَضَعَهُ اللَّهُ)).. واتە (هەر کەسیک لەبەر خودا خۆ بەکەم گرو لەخۆبووردو بیت ئەوا خوداش لە پلەو پایەو ڕیزی بەرز دەکاتەو، بەلام هەر کەسیک خۆ ی بەگەرە دانیت خوداش بچووک و سەر شوێری دەکات). هەرۆها پێغەمبەر ﷺ لەشیکارو لیکدانەو ی واتای لووتبەرز ی و کبیر و خۆبەزل زانین دا فەرموویە: ((الْكِبْرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ)) اخرجە مسلم.. واتە (لووتبەرز یو خۆبەزل زانین لادانە لە هەق و ماف پێشیل کردنەو بەسووک سەیر کردنی خەلکیشە).. لەو فەرموودەیدا وشە ی (غمط الناس) مانای بەکەم گرتنی خەلک و کەم کردنەو ی ڕۆل و وزەو ڕیزیان دەگە یە نیت، کەوا بوو (کبیر) و خۆبەزل زانی (لەسەر ئەم پێوەرە) خۆبەسندی و من گەرای ی یە کی وەهاشە که خاوەنە که ی دە یەو ی خۆ ی بە پەرستراویکی سەر زەو ی بچوونیت و مل بەهەقیک نەدات و ئامۆژگاریش لەکەسیکەو وەرنەگرت. چونکە بە (ئیدیعی خۆ ی) نایەو ی سەر بەکەسیکی تر بیت یان لەژیەر فەرمان و راسپاردە ی لەخۆ ی بەرز تر دابیت. بەم پێ یەش سته مکاریکی بەزەبرو زەنگیشە دەرەقی هەموو ئەو کەسانە ی که لەژیەر دەستی دا دەبن و که هیچ ڕیزو خیرو بیژیکیشیان پێ ڕەوا نابینیت، چونکە خۆ ی لەوان بەشایستەتری هەموو ئەو ڕیزو خیرو بەرژەو ندیسانە دادەنیت.

هەر بۆ یەش لەقورئان دا ئاکامیککی سەخت و دژوار بۆ لووتبەرز ی و کبیر دانراو، چونکە بابای خۆ بەزل زان لەخوداوە بیژراو: ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾.. واتە (بێگومان خودا کەسانی خۆبەزل زان و لووتبەرز ی خۆش ناو ی) بەمانای ڕقی لێ یانەو دیاره گەر خوداش ڕقی لەهەر کەس و تاقمیک هەبیّت چارەنووسیان خراب دەبیّت، هەرۆها ئەم ڕەوشتە ناپەسندە سزایە کی سەختی لەبەر امبەردا هە یە جگە

له‌وه‌ش که له‌کۆمه‌لی باوه‌رداران دهرده‌کریت بۆ نیو کۆمه‌لی نه‌فره‌ت لی‌کراوان...

له‌به‌ر نه‌مه‌شه‌ خودا به‌م شیویه‌ پروی هه‌ره‌شه‌ له "ئیبلیس"ی خۆبه‌زل دانهر کردو فه‌رموی: ﴿قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿۷۷﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿۷۸-۷۷﴾. واته: (ئه‌ی ئیبلیس له‌به‌ه‌شت برۆ دهره‌وه‌ چونکه‌ ئیتر تۆ له‌هه‌موو خێرو که‌رامه‌تیک دابراویت و تارپۆژی سزاو لی‌پرسینه‌وه‌ی ئاخیره‌تیش نه‌فره‌تی منت له‌سه‌ره‌). هه‌روه‌ها لووتبه‌رزى ده‌بیته‌ هۆی که‌م بوونه‌وه‌ی عه‌قل. له‌م باره‌یه‌وه‌ (ئیمام جعفر- ی صادق) خودا لی‌ خوشبیت گوتویه‌: (که‌ر چه‌ندی‌ک له‌سیفه‌تی لووتبه‌رزى بچیته‌ دل‌ی مرۆقه‌وه‌ به‌و راده‌یه‌ش له‌عه‌قلی که‌م ده‌کاته‌وه‌).

داوایه‌ک بۆ شکۆمه‌ندی گیان

له‌به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی ناده‌م دا داوایه‌ک له‌مرۆقه‌ کراوه‌ بۆ شکۆمه‌ندی گیان و زال بوون به‌سه‌ر هۆکاره‌کانی خراپه‌ له‌نیو دهررونی دا، چونکه‌ خودا له‌ رۆحی خۆی به‌ناده‌می به‌خشیه‌وه‌: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿۷۱﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿۷۲﴾... ئینسان هه‌روه‌ک - قورئانیش ئاماژه‌ی بۆ کردوه‌- له‌ماده‌یه‌ک دروست کراوه‌، که‌ قوره‌ له‌لاشه‌ی مرۆقه‌دا خۆی ده‌نویست، له‌ ماسولکه‌کانی ئه‌ندامه‌کانی له‌شی و له‌ گۆشت و خۆینی دا... زانستیش دانی به‌وه‌ داناوه‌ که‌لاشه‌ی مرۆقه‌ له‌هه‌موو ئه‌و ئۆرگان و ماده‌دانه‌ پیکه‌اتوه‌ که‌ لاشه‌ی زه‌ویان لی‌ پیک دیت. پیکه‌اتنی مرۆقه‌ له‌ماده‌ چه‌ند فاکته‌ریکی لی‌ ده‌بیته‌وه‌، وه‌ک هۆگری مرۆقه‌ به‌خود(ذات)ه‌ مرۆقی یه‌که‌یه‌وه‌ بۆ هه‌زکردنی له‌خۆراک و خواردنه‌وه‌و پۆشاک و نیشته‌گه‌و مال و سامان و پله‌وپایه‌و چالاکی ی جنسی. هه‌روه‌ها مرۆقه‌ له‌سروشتی ماده‌که‌یه‌وه‌ په‌ل ده‌هاویت بۆ نازاردان و لیدان و کۆشتن و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ و خۆین سه‌ندن و خۆ زال‌کردن و گه‌وره‌بوون. جا وه‌ک چۆن مرۆقه‌ له‌و ماده‌یه‌ دروست بووه‌ به‌لام رازی فوو(نفخه‌)یه‌ک له‌ گیانی خودا(روح‌الله) به‌به‌ردا کراوه‌ ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي ﴿۷۲﴾... گیان به‌به‌رداکردنی مرۆقه‌ (نفخ‌الروح) رازو نه‌یتی یه‌که‌ له‌لایه‌ن خودا خۆیه‌وه‌، که‌ له‌مرۆقه‌ دا دانراوه‌ تاکو بیبات به‌ره‌و باوه‌ره‌ینان به‌خودای خه‌لقه‌نده‌ی و بۆ سوپاسگوزاری و گه‌رانه‌وه‌ش بۆ لای. هه‌روه‌ها بانگیشی ده‌کات بۆبه‌دی هینانی ئیراده‌ی خودا له‌م دنیا به‌داو خۆرازانده‌وه‌ به‌ناکاری به‌هادارو جوانی وه‌ک دادگه‌ری و راستگۆیی و چاکه‌کردن و خۆشویستنی هه‌ق و چاکه‌. خوداش دهرباره‌ی به‌نده‌ باوه‌رداره‌کانی ده‌فه‌رمویت: ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ﴿۲۲﴾. واته (خودا به‌رۆحی خۆی که‌ رووناکی یه‌که‌ و ده‌یخاته‌ دل‌ی باوه‌رداران هه‌و ئیمان و باوه‌ر له‌دلیاندا جیگه‌رو به‌هێز ده‌کات).. مه‌به‌ست له‌گیانه‌، که‌ (رۆح)یش ته‌نها ئه‌و ژیانه‌ نی یه‌ که‌ به‌هزری مرۆقه‌ دابیت چونکه‌ ژیانی زیندویتی ته‌ندازه‌یه‌کی هاوبه‌شی نیوان مرۆقه‌ و ئاژه‌لیشه‌. که‌وابوو ئه‌وه‌ پله‌ی شکۆمه‌ندی و گیان بلندییش نی یه‌ گه‌ر گیانه‌که‌ تاییه‌ت بیت به‌ژیانی زیندویتی(حیوانی)یه‌وه‌ و خوداش فه‌رمانی به‌ فریشته‌کان نه‌ده‌کرد که‌ کړنوش بۆ مرۆقه‌ گیان به‌به‌ردا کراوه‌که‌ (ناده‌م) به‌ن.. هه‌روه‌ها له‌قورئانیش دا باسکردنی گیان به‌به‌ردا کردنه‌که‌ به‌مه‌به‌ستی ده‌سپیکردنی ژیانی زینده‌وه‌ری له‌به‌ده‌ن دا نی یه‌. چونکه‌ ئینسان له‌-چه‌مکی قورئان-دا

به‌فیطره‌تی خۆی "ماددی و رۆحییسه" و (رازی ئیمان به‌خوداو گه‌رانه‌وه بۆ لای خوداو شکۆی ره‌وشتمه‌ندی)^(۱) ی له‌گه‌ل (خۆ په‌لکیش کردن بۆ زه‌وی و سه‌رکردنه سه‌ر تام و چپێژی زینده‌وه‌ریتی ی) دا کۆکردوه‌ته‌وه.

له‌م باسه‌ی پیشووه‌وه له‌و چه‌مکه‌ی قورئانه‌وه بۆمان درده‌که‌وه‌یت، که باوه‌رو ره‌وشت (ئیمان و نه‌خلاق) له‌گشتگیرترین واتاکانیان دا شتیکی دا‌پراو له‌مرۆڤه‌ نین هه‌روه‌ک شتیکی واش نین که له‌ده‌ره‌وه‌ی قه‌واره‌که‌یه‌وه به‌سه‌ری دا سه‌پینراییت، به‌لکو هه‌ردووکیان (واته باوه‌رو ره‌وشت) له‌قوولایی فیطره‌ت (سروشت)یه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن، ته‌ویش به‌هۆی ته‌وه‌ی خودا له‌پۆچی خۆی به‌به‌ردا‌کردوه. هه‌ر له‌مه‌شه‌وه جودایی و پیچه‌وانه‌یی ی قورئانمان له‌بۆچوونه گه‌نده‌له‌که‌ی (دۆرکایی جووله‌که‌)وه بۆ پروون ده‌بیته‌وه که -دۆرکایم- ده‌لێت: (بیگومان کۆمه‌له‌ی ریسا ره‌وشتی یه‌کان هیچ وجودیکیان له‌خودی خۆیان دا نی یه)، هه‌روه‌ها پیچه‌وانه‌بوونی قورئانمان له‌گه‌ل ته‌فسیره مه‌تریالی یه‌که‌ی مینزوش دا بۆ پروون ده‌بیته‌وه، (که ته‌و ته‌فسیره مادده‌گه‌رای یه) ده‌لێت: (بیگومان به‌ها ره‌وشتی یه‌کان شتیکی نین، که له‌قه‌واره‌ی مرۆڤه‌وه سه‌رچاوه‌یان گرتبیت، به‌لکو ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی ته‌و گۆانکارییه نابووری و کۆمه‌لایه‌تی و مه‌تریالی یه‌ن که مرۆڤی تیا دا ده‌ژێ و له‌ده‌ره‌وه‌ی قه‌واره مرۆبی یه‌که‌یه‌وه به‌سه‌ری دا سه‌پینراوه). جودایی و پیچه‌وانه‌بوونی قورئان له‌گه‌ل ته‌م ریبازه مه‌تریالیانه‌دا مه‌سه‌له‌یه‌کی سه‌یرو نامۆ نی یه، چونکه له‌راستی دا ته‌و جۆره لیکدانه‌وانه به‌بۆچوونی خۆیان سروشت و فیطره‌ته چاکه‌که‌ی مرۆڤ و هه‌لس و که‌وتیشی ده‌پوخینن، چونکه له‌سه‌ر بناغه‌ی ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌کی زینده‌وه‌ری و حه‌یوانیانه‌یه بۆ ته‌و مرۆڤه‌ی، که ریچه‌کی -داروینیزم- ره‌چه‌له‌که‌که‌ی بۆ حه‌یوان ده‌باته‌وه له‌زۆریه‌ی ریبازه ته‌ورویی یه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌ و بنه‌ماکانی سه‌ده‌ی بیسته‌میان دا په‌یروه‌ کرا. ته‌م ته‌فسیره داروینی یه‌ش مرۆڤ له‌ مرۆقابه‌تی یه‌که‌ی خۆی دا‌ده‌بریت و له‌ نیو چاله‌ هه‌ره قووله‌کانی حه‌یوانییتی دا نغۆی ده‌کات.

"ئادهم" یه‌که‌م که‌س نه‌بوو که نیشته‌جی زه‌وی بویت

ئایینی ئیسلام له‌هیچ ماوه‌و سه‌رده‌میکی دا دژی زانست و به‌تال‌که‌ره‌وه‌ی نه‌بووه به‌لکو هه‌میشه‌ نامیژی بۆ بریارو ده‌سکه‌وته‌کانی کردۆته‌وه. زانستی (ئه‌نثرۆپۆلۆژیا)ش باسی ته‌وه ده‌کات که له‌پیش - ئادهم- دا چهندان جۆری تر له‌ مرۆڤه‌ سه‌ر زه‌وی نیشته‌جی بوون. له‌مه‌شدا پشتیان به‌ستوه به‌لیکۆلینه‌وه‌و پشکنینی ته‌و که‌لله‌سه‌رو ئیسقانه‌ ره‌ق بووه له‌به‌ردچوانه‌ی که‌له سه‌رانسه‌ری دنیا دا دۆزراونه‌ته‌وه‌و به‌مه‌زنده‌ی زانیان ته‌مه‌نی هه‌ندیکیان بۆ یه‌ک ملیۆن ساڵ له‌مه‌وه‌یه‌ر ده‌گێرته‌وه و هه‌ندیکی تریشیان بۆ سێ چاره‌که ملیۆن و هه‌ندیکی دیکه‌یان بۆ که‌متر له‌و ته‌مه‌نه‌ ده‌گێرته‌وه.

بۆ نمونه مرۆڤی (جاوه) به‌کۆنترین مرۆڤی چال‌نشین دانراوه، دوا ته‌ویش مرۆڤی (به‌کین) و ئینجا

(۱) هه‌ر له‌قورئان دا جه‌خت له‌سه‌ر ته‌م راستی یه‌ کراوه که خودا تیا دا فه‌رموویه: ﴿فأقم وجهك للدين جنيهاً فطرة الله التي فطر الناس عليها﴾.

مرۆقی (سۆلۆو)، پاشان مرۆقی (بیلتداون) و دواى شه‌ویش (هیلدبرج) و پاشان مرۆقی (رۆدیسیا). له‌کۆتایی ئەم پۆلینکاری یه‌ زه‌مه‌نى یه‌ی جوړه‌کانی به‌شه‌ردا مرۆقی (نیانده‌رتال) دیت که‌ واپس ده‌چیت باپه‌ری راسته‌وخۆی مرۆقی عاقل بوو بیت، ئەم جوړه‌ی دوایش له‌ماوه‌ی نیوان (۱۳۰۰۰) ساڵ تا (۷۰۰۰) ساڵ پێش زایین ژیاوه‌و له‌زۆر شوینی دنیا‌ش دا بلا‌بوونه‌ته‌وه‌.

قورئانی‌ش ناماز‌ه‌ی بو‌ئوه‌ کردوه‌ که‌ له‌پێش ئاده‌م دا مرۆف هه‌بووه‌، هه‌روه‌ک له‌م فه‌رمایشته‌ی خوادیه‌ ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً﴾، بو‌ مانای وشه‌ی (خليفة) له‌م فه‌رمایشته‌ی نیو قورئان دا زانایانی ته‌فسیر دوو بو‌چوونیان هه‌یه‌:

یه‌که‌م/ به‌ر له‌ خه‌لق کردنی ئاده‌م کۆمه‌لێک، یان پتر له‌ کۆمه‌لێک له‌ جوړی مرۆف هه‌بووه‌، به‌لام قریان تی‌که‌وتوه‌، چونکه‌ خراپه‌و فه‌سادییان له‌سه‌ر زه‌وی کردوه‌و خوینی یه‌کتریان رشتوه‌. جا بو‌یه‌ فریشته‌کان کاتی‌ک هه‌والی دروست کردنی مرۆقی جینشین(خليفة) له‌خوداوه‌ ده‌یست یه‌کسه‌ر سه‌رسام ده‌بن، چونکه‌ وایان گومان ده‌برد، که‌ جینشینه‌که‌ ده‌بیت هه‌ر له‌و مرۆقه‌ی شه‌وسای سه‌رزه‌وی بچیت و له‌سه‌ر ته‌رزو هه‌یه‌ته‌ی شه‌وه‌ی پێشوو بیت، هه‌ر بو‌یه‌ش گوتبوویان ﴿.. قَالُوا اَجْعَلْ فِيْهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ..﴾ البقرة/۳۰... واته‌: (تایا شه‌و مرۆقه‌ی تیدا نیشه‌جی ده‌که‌یت و ده‌یه‌یه‌ جینشینی خۆت که‌ خراپه‌و به‌دکاری ی تیدا ده‌کات و خوینی نار‌ه‌وای به‌سته‌م و دوژمنکاری تیدا ده‌ریت، له‌کاتی‌ک دا ئیمه‌ی مه‌لائیکه‌ت به‌پاک و به‌رزو بی‌ خه‌وش راتده‌گرین و به‌په‌رزو گه‌وره‌ت داده‌نین و به‌دوور ت ده‌گرین له‌هه‌ر رواله‌تی‌ک، که‌شایانی مه‌زنی و سه‌روه‌یت نی یه‌؟!).

دوه‌م/ بو‌چوونی دوه‌می زانایانی ته‌فسیر له‌سه‌ر وشه‌ی (خليفة) نیو ئایه‌ته‌که‌ شه‌وه‌یه‌ “خودا بو‌یه‌ ناوی (خليفة) ی لی ناوه‌ تاكو خه‌لافه‌تی خودا بکات (واته‌ جینشینایه‌تی بکات له‌ حوکم و فه‌رمان‌ه‌وایی ناو خه‌لکی داو مافی هه‌لسوکه‌وتیشی له‌سه‌ر زه‌وی و بالاده‌ستی به‌سه‌ر مه‌خلوقاتی تردا پی‌داوه‌. به‌م ره‌نگه‌ ده‌بینن چۆن قورئان شان به‌شانی لیکۆلینه‌وه‌کانی شه‌و زانسته‌ ده‌روات که‌ هه‌والی بوونی کۆمه‌لێک له‌به‌شه‌رمان له‌پێش دروست کردنی ئاده‌م دا پی‌ ده‌دات که‌ له‌سه‌ر زه‌وی نیشه‌جی بوون و دوایش قریان تی‌ که‌وتوه‌.

روانی‌نی زانست بو‌ماده‌ی مرۆف

قورئان باسی شه‌و ماده‌یه‌شی بو‌ کردوین، که‌ ئاده‌م و نه‌وه‌کانی لی دروست کراون. ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً﴾، له‌م ئایه‌ته‌دا (طین)-قوره‌-که‌ بنه‌ره‌تی شه‌و شته‌یه‌، که‌ مرۆقی لیوه‌ دروست بووه‌، ویرای شه‌وه‌ش قوره‌که‌ به‌چه‌ندین قۆناغ دا رۆشتبیت تاكو مرۆقه‌که‌ی لیوه‌ په‌یدا بووه‌. قور(طین)یش وه‌ک زانراوه‌ له‌ خۆلی تی‌که‌ل کراو به‌ ئاو گیراوه‌ته‌وه‌. خودای مه‌زن فه‌رموویه‌: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَآءٍ مَّسْنُوْنٍ﴾ مه‌به‌ست له‌ (حمأ مسنون)یش شه‌و قوره‌ ره‌شه‌یه‌، که‌ بو‌نه‌که‌ی ده‌گۆریت. (بیضاوی) له‌ته‌فسیره‌که‌ی دا ده‌لالت: (شه‌و قوره‌ گۆراوه‌ ره‌ش داگه‌راوه‌یه‌،

که به‌هۆی درێژخایه‌نی ی ئاوه‌وه له‌سه‌ری ڕه‌ش بووه‌ته‌وه. قورئان به‌راشکاوی ده‌لێت: که خه‌لق کردنی ئینسان و بنه‌ره‌تیشی له‌خۆڵ و ئاوه. خه‌لق بوونی ئینسانیش له‌خۆڵ مه‌سه‌له‌یه‌که‌و واقع پش‌ت‌گیریی ده‌کات و زانستیش دانی پێدا‌ده‌نێت. بۆ نمونه‌ گه‌ر پارچه‌یه‌که‌ له‌لاشه‌ی مرۆڤ بگه‌ریت و چه‌ند کرداریکی شیته‌ل کاری ی به‌سه‌ردا نه‌نجام ده‌یت ده‌بینیت پێک هاتوه‌وه له‌هه‌مان ئه‌و ئۆرگان و ماددانه‌ی، که خۆلی زه‌وی لێ پێک ده‌یت. هه‌روه‌ها جگه‌ له‌ خۆڵ ده‌رباره‌ی ئاوه‌که‌ش زانایانی زینده‌وه‌رناسی له‌و باوه‌ڕه‌دان، که ژیان له‌ناو ئاوی سوێری ئۆقیانووسه‌کانی زوودا دروست بووه، به‌لام چه‌ند که‌سیکی که‌م له‌و زانایانه‌ له‌سه‌ر بێر‌دۆزه‌یه‌کن، که ده‌لێت: ژیان له‌ناو ئاوی شیرین دا ده‌ست پێکراوه. ژیان ته‌نها له‌نیو ئاودا ده‌ست پێ نه‌کراوه، به‌لکو به‌بێ ئه‌وه‌ی (زۆر له‌ وردبینی ی زانستیانه) لابده‌ین ده‌توانین بلێین، که ژیان هه‌رگیز له‌نیو ئاودا ده‌ستی پێ نه‌کردوه، چونکه هه‌موو شیوه‌کانی ژیان به‌هۆی (پرو‌تۆپلازم) هه‌وه به‌رده‌وام ده‌بن و موماره‌سه‌ی چالاکی خۆیان له‌ناوی دا ده‌که‌ن. یه‌که‌یک له‌فه‌ره‌ه‌نگه‌کانیش (پرو‌تۆپلازم) به‌وه پێناسه ده‌کات، که (مادده‌یه‌کی شیرینی ئاوی ی نیو شله‌یی یه‌و به‌بناغه‌ی یه‌که‌می ئه‌و ژیان هه‌روه‌ستای یه‌ داده‌نرێت، که هه‌موو زینده‌وه‌ره‌ گیانله‌به‌ره‌کانی تری لێوه‌ گه‌شه‌ ده‌که‌ن) ئه‌و ماددانه‌ش، که (پرو‌تۆپلازم) یان لێ پێک ده‌یت له‌ئاودا ده‌توێنه‌وه یان پێوه‌ی ده‌نووسین، چونکه ئا و شتیکی بنچینه‌یی یه‌ بۆی.. پرو‌تۆپلازمیش شتیکی بنچینه‌یی یه‌ بۆ ژیان. ژیان و ئاویش له‌م هه‌سه‌اره‌یدا دوو شتی پێکه‌وه لکاوه‌ هۆگری یه‌که‌ترن هیچیان له‌وی تر جیانا‌بێته‌وه، خوداش ئاماژه‌ی بۆ ئه‌م پاستی یه‌ کردوه‌وه فه‌رموویه: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۚ﴾ الأنبیاء/ ۳۰. واته (ئاومان وا لێ کردوه‌وه که هه‌ر شتیکی له‌دنیادا ژیان و هۆی ژیا‌نی تیدا بێت به‌وه‌وه په‌یوه‌ست و زیندوو‌بێت).

وانه‌یه‌که‌ بۆ خۆپاراستن له‌ خراپه

له‌م چیرۆکه‌دا خودای مه‌زن هه‌وائی دو‌ژمنایه‌تی‌کردنی "ئیبلیس" به‌رامبه‌ر باوکمان "ئاده‌م" پێ ده‌گه‌یه‌نێت، هه‌روه‌که‌ ڕوونیشی کردۆته‌وه که چۆن هه‌لی خه‌له‌تاندوه‌وه به‌ خواردن له‌و دره‌خته‌ی که نه‌ده‌بوو هه‌ر لێشی نزیك بێته‌وه، که‌چی به‌وه خستی یه‌ ناو هه‌له‌وه سه‌رپێچی کردن له‌فه‌رمانی خودایه‌وه‌وه به‌درۆ و فرۆفیل وای لێ کرد له‌به‌هه‌شت ده‌ربکریت، ئه‌ویش وه‌ک سزایه‌که‌ بۆ سه‌رپێچی کردنی له‌فه‌رمانی خودا. به‌لام له‌وکاته‌وه دو‌ژمنایه‌تی یه‌که‌ی (ئیبلیس) به‌رامبه‌ر -ئاده‌م- به‌رده‌وام بووه‌وه نه‌ب‌راوه‌ته‌وه.. تار‌پۆزی ناخیره‌تیش له‌دژی نه‌وه‌کانی -ئاده‌م- به‌رده‌وام ده‌بێت..

هه‌ر بۆیه خوداش نه‌وه‌کانی ئاده‌م له‌فیل و ته‌له‌که‌ی شه‌یتان ئاگارده‌کاته‌وه: ﴿يَنْبَغِيْ اٰدَمَ لَا يَفْتَنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ ۗ﴾ الأعراف/ ۲۷. واته (هۆ نه‌وه‌کانی ئاده‌م و ریبان شه‌یتان گو‌م‌راتان نه‌کات و ته‌فه‌رتان نه‌دات، وه‌ک چۆن باوک و دایکتان -ئاده‌م و حه‌وا- ی فریوداوه‌وه له‌به‌هه‌شت ده‌ری په‌راندن).

دیاره شه‌یتان به‌و جو‌ره ئاده‌م و حه‌وای له‌به‌هه‌شت ده‌رپه‌راندوه‌وه که به‌هۆی فریودانیانه‌وه خستبو‌نیه به‌ر سزای خوداوه له‌به‌هه‌شت ده‌ری کردن. وه‌ک له‌مه‌وه‌پێشیش با‌سمان کرد خودا له‌ ڕۆحی خۆیی ی کردوه‌وه به‌به‌ر ئاده‌م داوه به‌م ڕه‌نگه‌ش مرۆڤه‌روشته‌کانی چا‌که‌و دادپه‌روه‌ری و خێ‌رخوازی ی تیا‌دا‌یه. به‌لام که‌وتۆته

بەر شه‌گه‌ری فریودانی شه‌و شه‌یتانه‌ی که هه‌ول ده‌دات شه‌م په‌وشته به‌رزانه‌ی داپۆشیت و به‌ره‌و خراپه‌ی بیات. له‌مه‌وه ناکوکی ی نیوان چاکه‌و خراپه (خێرو شه‌ر) له‌مرۆڤ دا دروست بووه‌و شه‌مه‌ش تاقی کردنه‌وه‌یه‌که بۆی و هه‌لسه‌نگاندنی ناخیه‌تی. جا شه‌گه‌ر مرۆڤ به‌رامبه‌ر هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانی ده‌روونی بووه‌ستیت و به‌سه‌ریاندا زال بیت شه‌وا به‌نیعمه‌ت و په‌زامه‌ندی خودا شادده‌بیت و ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه. به‌لام گه‌ر خۆی بدات به‌ده‌م هه‌وا و خراپه‌وه ده‌بیت به‌یه‌کیک له‌زه‌رمه‌ندان.

لی‌ره‌شدا وا باشه نه‌ختیک ده‌باره‌ی (شه‌یتان و وه‌سه‌سه‌کانی و کاریگه‌ری ی له‌سه‌ر مرۆڤ) بدوین، تاکو خۆینه‌ری به‌په‌رێز سلێ لی بکاته‌وه‌و جیهادی نه‌فسی خۆی بکات و تیت به‌گاته پله‌ی شکۆمه‌ندی گیان و سه‌روه‌ری پۆخ، که به‌خته‌وه‌ری دنیا و قیامه‌تی ی تیدایه.

سروشتی ئیبلیس و شه‌یتانه‌کان

(ئیبلیس) باوکی هه‌موو شه‌یتانه‌کان و یه‌که‌م په‌گه‌زیشیانه. شه‌و خۆی و نه‌وه‌و وه‌چه‌کانی شه‌و هه‌لگه‌راوانه‌ن که سه‌ر به‌جیهانی جنۆکه‌ن "جن" .. هه‌روه‌ک خوداش له‌باره‌یان شه‌وه‌ فه‌رمویه: ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ (الکهف/ ۵۰). واته (ته‌نها- ئیبلیس- که له‌کوومه‌له‌ی -جن- بوو کپنوشی په‌رێز بۆ ئاده‌م نه‌بردو له‌فه‌رمانی خودای خۆی ده‌رجوو).

(جن) جوړیک له‌و په‌رچه‌ه‌قلداره‌ نادیارو یاخی یانه‌ی، که وه‌ک مرۆڤ به‌گوپه‌په‌له‌ی و به‌ندایه‌تی په‌سپه‌راوان، به‌لام له (ماده‌ی به‌شه‌ری) داپه‌راوان و به‌ر هه‌سته‌کانی مرۆڤ ناکه‌ون و به‌شیه‌وی خۆیان نابهرین و به‌وینه په‌سته‌قینه‌که‌شیا به‌رچاوی مرۆڤ نه‌خراوان. خودا له‌باره‌ی (ئیبلیس) شه‌وه‌ فه‌رمویه: ﴿إِنَّهُمْ يَرْتَكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرْوَهُمْ﴾ (الأعراف/ ۲۷). واته (ئیبلیس خۆی و کوومه‌له‌که‌ی به‌نه‌وه‌و سه‌ربازانه‌وه‌ ده‌تانین، به‌لام تیه‌ نایانین). هه‌روه‌ها -جن- یه‌ش له‌ئاگر دروست کراوان، ﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ (الحجر/ ۲۷). واته (جن- یه‌شمان له‌وه‌وپه‌ش به‌ر له‌دروست کردنی ئاده‌م له‌ئاگریکی گه‌شی بێ دووکه‌ل دروست کردوه). هه‌روه‌ها له‌چیره‌که‌ی قورئان دا (ئیبلیس) په‌وه‌ده‌کاته خودا ده‌لیت: ﴿خَلَقْنِي مِنْ نَارٍ﴾ واته (منت له‌ئاگر دروست کردوه). (جن) چه‌ند ده‌سته‌و تاقمیککی جوړاوجوړیان هه‌یه، له‌نیویان دا چاکه‌خا‌زو خواپه‌رست هه‌یه، هه‌روه‌ک گوپه‌راو بپه‌په‌ریشیا تیدایه. ﴿وَأَنَّا مَنَّا الصَّلْجُونَ وَمَنَا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَائِفًا قَدَدًا﴾ (الجن/ ۱۱).

(۱) بنگومان نيمه که جن و شه‌یتانه‌کان نابین مانای شه‌وه‌ نیه‌ که نیت و جودیان نه‌بیت، چونکه له‌سروش دا زۆر شه‌ت هه‌یه‌و له‌هسته‌کانی مرۆڤیش نادیاران، زانایانیش گه‌شیتونه‌ته شه‌و په‌دده‌یه‌ی هه‌ندیک له‌و شه‌ت شارراوانه له‌ماوه‌یه‌کی که‌م له‌مه‌وه‌به‌روه‌ بدۆزنه‌وه‌ وه‌ک میکۆبه‌کان و کاره‌باو چه‌ندان شه‌تی تر. جا نایا شه‌و شه‌تانه له‌وه‌به‌ر نه‌بوون و شه‌و کاته هاتونه‌و جوده‌وه‌ که مرۆڤ دۆزیان شه‌وه‌؟ نه‌ختر.. هه‌رگیز هه‌چ مرۆڤیککی عاقل و نالیت.. دیاره هه‌شتا چه‌ندین شه‌تی دیکه‌ ماوان و مرۆڤ شه‌ی دۆزیونه‌ته‌وه‌ به‌نه‌ینی په‌کانی نه‌گه‌یشته‌وه. جن و شه‌یتانه‌کانیش له‌و جیهانه‌ نادیارانه‌ن که قورئانی په‌رێز هه‌والی و جودیا‌نی پین داوین. هه‌ریه‌که له‌م دووانه‌ش (جن و شه‌یتان) له‌و بوونه‌ره‌انه‌ن که نه‌که‌رتونه‌ته‌ ژیر هه‌سته‌کانی مرۆڤه‌وه. واته هه‌سته‌کانی (بینین و بیست و بۆن کردن و ده‌ست لیدان و.. هتد).

(۲) نار السموم: به‌بلیسه‌ی گه‌شی ئاگریک ده‌گوتیت که دووکه‌لی نه‌بووه‌ گوتراویشه (دۆزه‌خ) چه‌ند کونیککی بچوکی هه‌یه‌و له‌و کونانه‌شه‌وه‌ ناگر ده‌ده‌جیت. (ده‌رگه‌ر).

(۳) طائف قدا: واته چه‌ند په‌چکه‌یه‌کی هه‌مه‌چه‌ش و لیتک جودا.

ئاسه‌واری ئه‌و وته رَه‌ق و ناخۆشانه. هه‌روه‌ها نَبَوانی ئیمانداران به‌وه‌لامی ئه‌و وته رَه‌ق و ئازاره‌خشانه‌ش تێك ده‌دا كه له‌به‌رامبه‌ریان دا ده‌گوترینه‌وه، ئیدی كه‌شی سۆزو خۆشه‌ویستی ده‌بیست به‌ دۆژمنایه‌تی و ناكۆکی... به‌لام وتهی خۆش و جوان شه‌یتان دوور ده‌خاته‌وه و زامی دلانیش ساریژ ده‌كات.

هه‌ر شه‌یتانه ئه‌و به‌دگومانی یه‌ ده‌خاته‌وه دلی مرۆقه‌وه كه گوايه به‌یارمه‌تی دانی هه‌ژاران و ده‌سگیزی کردنیان مال و سامان له‌ناوه‌چیت، به‌مه‌ش فه‌رمانی به‌ده‌سگرتنه‌وه و چاوجنۆکی و به‌خیلی پێ ده‌كات و وای لێ ده‌ك ات سووریست له‌سه‌ر به‌ندکردنی پاره‌و مالی و نه‌دانی زه‌كات به‌وانه‌ی شایسته‌و نه‌دارن.. هه‌روه‌ك خوداش فه‌رمویه: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ البقرة/ ۲۶۸. واته: (بێگومان شه‌یتان به‌وه‌سوه‌سه‌كانی خۆی واتان تێده‌گه‌یه‌نیت گوايه خه‌رج کردنی پاره‌و سامان له‌پێی خێردا ده‌بیسته‌وه‌ی نه‌مانی سامان و هه‌ژاریتان بۆ په‌یدا ده‌بیست، هه‌روه‌ها شه‌یتان به‌وه‌سوه‌سه‌نه فه‌رمانتان به‌کاری به‌دپه‌فتاری و چاوجنۆکی پێ ده‌كات).

مه‌ی خواردنه‌وه‌و قوما‌رکردنیش له‌و کرداره هه‌ر گه‌نده‌لانه‌ن كه شه‌یتان فه‌رمان به‌ کردنیان ده‌كات و سووره له‌وه‌سوه‌سه‌کردنی دا بۆ خه‌لكی، چونكه دوو ئامرازێ دیارن له ئامرازه‌كانی سه‌رپێچی و تێكدان و دۆژمنایه‌تی ی نَبَوانی خه‌لكی و لادانیان له یادو (ذکر)ی خودا.

له‌م باره‌یه‌شه‌وه خودای مه‌زن فه‌رمویه: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۰﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ﴾ المائدة/ ۹۰-۹۱

واته: (بێگومان مه‌ی و قوما‌ر په‌رستنی به‌ردو شتی به‌په‌رژ داناو و به‌خت گرتنه‌وه چهند کاریکی پیس و چه‌په‌لن له‌کاروباری شه‌یتان و ئیوه‌ش ده‌بیست لێ‌پیان دوورکه‌ونه‌وه تاكو له‌زه‌ره‌ری دنیاو سزای ئاخیره‌تیش په‌رگه‌ربن. به‌راستی شه‌یتان ده‌یه‌ویت له‌پێی مه‌ی خواردنه‌وه‌و قوما‌ر کردنه‌وه دۆژمنایه‌تی و رق و کینه بخاته نَبَوانتانه‌وه‌و له‌یادی خودا نوێژه‌کانتان دا‌به‌ریت. جا نایا ئیتیر ده‌ست له‌م کارانه هه‌لده‌گرن؟) ده‌ست بلاوی و به‌فیرۆ خه‌رج کردنی پاره‌و پوولیش یه‌کێکه له‌سیفه‌ته‌کانی شه‌یتان و فه‌رمانی بۆ مرۆقیش پێ ده‌كات. چونكه ده‌ست بلاوی ده‌بیسته‌وه‌ی پێ‌نه‌زانین به‌نیعمه‌ت و باوه‌رنه‌مان به‌ به‌خششه‌کانی خودا، هه‌روه‌ك فه‌رمویه: ﴿إِنَّ الْمُبَدْرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ الأَسْرَاءُ/ ۲۷.. واته (به‌بێ‌شك كه‌سانی ده‌ست بلاو هاورێ و هاورپێبازی شه‌یتان، شه‌یتانیش له‌وپه‌ری سه‌پله‌یی و نكوولێ کردنی نیعمه‌تی خودا دا‌بووه).

ئه‌و تێكچوونه‌ جنسی یه‌ش كه ئه‌م‌رۆ له‌دنیا دا بلا‌بوته‌وه به‌تایبه‌تیش به‌وه‌ی دا‌هینانی جل و به‌رگی ته‌نك و ته‌سکی وه‌هاوه كه شوینه‌ رووته‌کانی جه‌سته‌ی ئافه‌ت و جوانی یه‌ سه‌رنج راکیشه‌کانی ده‌رده‌خات و خه‌لكیش بۆ به‌دپه‌فتاری هانده‌دات هه‌ر له‌فه‌رمان پێدانی په‌نهانی ی شه‌یتان. هه‌روه‌ها ئه‌و تێك چوونی په‌شتی‌یه‌ی له‌جیهان دا بلا‌وه‌و، كه له‌ته‌نجامی کردنه‌وه‌ی یانه‌کانی شه‌وانه‌و خانه‌ی پرووت و قووتانه‌وه په‌ره‌ی سه‌ندووه‌و پیاوان و ژنان تیا‌یان دا به‌بێ‌ پوشاك ده‌بیرن و ئه‌و به‌دکاری و زیناو دا‌وین پیسی‌یانه‌ی نیو باره‌کان و تلیاک کیشان و په‌وتی شیوانکاریان هه‌مووی له‌وه‌سوه‌سه‌کانی شه‌یتان. خوداش پێش روودانی ئه‌م هه‌موو به‌دکاریانه‌و پێش بلا‌بوونه‌وه‌و كه‌له‌که‌بوون و زۆربوونیشیان هه‌والی پێ‌داوین و

ناگاداری کردووینه‌وه، هه‌روهه‌ک فەرموویه‌تی ﴿يَبْنِيْءَ اٰدَمَ لَا يَفْنٰنُكُمْ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰبَوٰنَا مِنْ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تَرِيَهُمَا﴾ (الأعراف/ ۲۷). واته: (ئه‌ی نه‌وه‌کانی ئاده‌م وریابن شه‌یتان فریوتان نه‌داو گومرأتان نه‌کات و هه‌ک ئه‌و فریودانه‌ی که دایه‌ک ویاوکی ی ئیوه "ئاده‌م و هه‌وا" ی پی‌ له‌به‌هه‌شت ده‌رکردن کاتیک به‌ته‌فره‌دانیان له‌خواردنی به‌ری دره‌خته‌که جل و به‌رگه‌که‌یانی له‌به‌ر دامالین و وایان لی‌ هات که ئه‌وان واته -ئاده‌م و هه‌وا- عه‌وره‌تی به‌کتر ببینن و شه‌یتان پی‌ی ببینن).

شه‌یتان هیچ ده‌سه‌لاتیک‌ی به‌سه‌ر مرۆقی باوه‌رداردا نی‌یه

باوه‌ر پ‌ۆشناییه‌کی زۆر ده‌خاته ده‌رونه‌وه‌و دل‌یش پرده‌کات له‌نوور. جا ئه‌گه‌ر دل‌ۆ ده‌روون رۆشن بووه‌وه ئه‌وا هیچ وه‌سوه‌سه‌و ته‌فره‌دانیک‌ی شه‌پ‌خوازانه‌ی شه‌یتان له‌ئارادا نامینیت، هه‌روهه‌ک خوداش فەرموویه:

﴿فَاِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿۹۸﴾ اِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلٰی الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَلٰی رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ﴾ (النحل/ ۹۸-۹۹). واته (کاتیک قورنات خویند په‌نابگره به‌خودا له‌ده‌ست شه‌یتانی

ده‌رکراو نه‌فره‌ت لی‌کراو و بلی (اعوذ بالله من الشيطان الرجيم) چونکه شه‌یتان هیچ ده‌سه‌لاتیک‌ی به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا نی‌یه که باوه‌ریان هی‌ناوه‌و پشتیان به‌ په‌روه‌ر دگاری خو‌یان به‌ستوه‌ه).

هه‌روه‌ها فەرموویه‌تی: ﴿اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطٰنِ اَوْلِيَّاءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾ (الأعراف/ ۲۷). واته: (ئیمه شه‌یتانه‌کانمان کردوه به‌دۆست و هاو‌پ‌ری بی‌باوه‌ران).

هیچ شتی‌کیش له‌ویردو یادو زی‌کری خودا به‌هی‌تر نی‌یه به‌ دهریه‌راندنی شه‌یتان له‌ ناو دل‌داو چاود‌پ‌ری کردنی له‌ئاشکراو نه‌پ‌نی‌ی دا. زی‌کرو یادکره‌وه‌ی خوداش چاود‌پ‌ۆشن ده‌کاته‌وه‌و خو‌شه‌ویستی هه‌ق وه‌ۆکاره‌کانی چاکه‌شی له‌ده‌روون دا به‌هی‌تر ده‌کات. مه‌یلی خراپه‌و شتی پ‌ووجه‌ل‌یشی تیدا لاواز ده‌کات تاوای لی‌ دیت شه‌یتان هیچ ده‌روازه‌یه‌ک بۆچونه نی‌و ده‌رونه‌وه‌ به‌دی ناکات.

خودای مه‌زن فەرموویه: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ اٰتَقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ (۱) طٰلَبٌ مِّنَ الشَّيْطٰنِ تَذَكَّرُوْا فَاِذَا هُم مُّبْصِرُوْنَ﴾ (الأعراف/ ۲۰۱). واته: (ته‌قواکارو خواپه‌رستان ته‌گه‌ر خه‌یالیک‌ یان وه‌سوه‌سه‌یه‌کی شه‌یتان توش بی‌ت له‌و خه‌یالانه‌ی، که مرۆف هه‌ل‌ده‌ن‌ن به‌ره‌و یاخی بوون و سه‌ری‌پ‌چی، یه‌کسه‌ر ئه‌وه‌یان به‌بیرد‌یتسه‌وه‌، که ئه‌م خه‌یاله له‌شه‌یتانی دو‌ژمنیانه‌وه‌یه‌و ئام‌را‌زیک‌ی گوم‌را‌کاری‌یه‌تی. ئه‌وه‌شیان به‌بیرد‌یتسه‌وه‌، که سزای خودا هه‌یه بۆ هه‌رکه‌سه‌یک گه‌ر دوای شه‌یتان بکه‌و‌یت، به‌لام پادا‌شتی ته‌واو بۆ هه‌رکه‌سه‌یکه که گو‌پ‌رایه‌لی‌ی فەرمانه‌کانی خودا ده‌کات، ئیتر له‌سه‌ر بینایی‌و چاوپ‌ۆشنی هه‌لس و که‌وت

(۱) (مسهم) "وه‌ی (مس) به‌هر خراپه‌و نازارو زیانیک‌ ده‌گوت‌یت که توشی مرۆف ده‌بی‌ت.

ده‌کهن و خاوه‌نی ئەو چاوه هه‌ق بینه‌ش ده‌بن که جیاوازیی نیوان چاکه‌و خراپه و هه‌ق و ناهه‌قی پێ ده‌کهن و دوايش خورپه‌و وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان له‌خۆیان دوورده‌خه‌نه‌وه).

زۆر پێویستی‌شه‌ لی‌رده‌دا ئاماژه‌ بۆ ئەو پراستی‌یه‌ بکه‌ین که شه‌یتان هه‌رگیز ناتوانی‌ت مرۆڤ له‌خسته‌ به‌ری‌ت ته‌نها کاتی‌ک نه‌بی‌ت که مرۆڤ ڕوو له‌یادی خوداو زی‌کرو و یرده‌کان وه‌رده‌گیر‌یت، له‌م باره‌یه‌وه خودا ده‌فه‌رموی‌ت: ﴿وَمَنْ يَعِشْ^(۱) عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ الزخرف/۳۶. واته (هه‌ر که‌سی‌ک خۆی بێ ئاگا‌کات له‌زی‌کرو یادی خودا ئەوا خوداش شه‌یتانی‌کی لی‌ نزیک ده‌کاته‌وه‌و ده‌بی‌ت‌ه هاورپ‌یی، دیاره‌ به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه‌ گه‌ر که‌سی‌ک به‌رده‌وام بی‌ت له‌سه‌ر یادو زی‌کری خودا، خوداش شه‌یتانی لی‌ دوور ده‌خاته‌وه‌).

پوخته‌ی قسان لی‌رده‌دا ئەوه‌یه‌ له‌جیهانی نادیاردا دروست‌کراوی‌کی په‌نه‌انیش هه‌یه‌و ناوی "شه‌یتان" هه‌سته‌کامان ده‌رکی پێ ناکه‌ن، به‌لام کاری‌گه‌ری‌ی له‌سه‌ر دڵ و ده‌روو‌مان هه‌یه‌، ته‌نا‌ه‌ت په‌یه‌ه‌ندی پێ‌وه ده‌کات و هۆ‌کارو ئامرازی خراپه‌شی تی‌دا به‌هێز ده‌کات. خوداش له‌قورئاندا ئەم په‌یه‌ه‌ندی‌یه‌ به‌ (وسواس- و-نزغ- و-م‌س) ناو‌برد‌وه‌و له‌مه‌وی‌پ‌ش مانای هه‌ریه‌که‌ی‌مان لی‌ک دایه‌وه‌. ئی‌مه‌ شو‌ینه‌واریان له‌ده‌روو‌ماندا ده‌بینین ئە‌گه‌رچی سه‌رچاوه‌که‌شی پێ‌نه‌زانین. کاتی‌کردنی ئە‌و شه‌یتانانه‌ش له‌رۆ‌حه‌کان وه‌ک کاتی‌کردنی می‌کرۆبه‌کانه‌ له‌جه‌سته‌کاندا، می‌کرۆب هه‌لی هه‌رچۆ‌ره‌ لاوازی یه‌کی جه‌سته‌ ده‌قۆزیت‌ه‌وه‌، گه‌ر مرۆڤ‌یش هه‌ر سستی یه‌ک له‌خۆ‌پاراستن و هه‌ر بێ ئا‌گایی بو‌نی‌ت‌ک له‌و می‌کرۆبه‌نه‌دا بنو‌نی‌ت، واته‌ که‌مه‌ترخه‌م بی‌ت له‌به‌کاره‌یتانی ئامی‌ره‌ پزیشکی یه‌کان و ده‌رمانه‌کان دا، ئە‌وا می‌کرۆبه‌کان دزه‌ بۆ ناو جه‌سته‌ی ده‌کهن و هه‌ول‌ی له‌ناو‌بردن و کوشتنی ده‌دن. دیاره‌ شه‌یتانه‌کانیش به‌هه‌مان شی‌وه‌ هه‌ول ده‌دن، به‌لام ئی‌مه‌ ده‌توانین خۆمانیان لی‌ بپاری‌زین به‌ری‌گای به‌هێزکردنی رۆح و گیامان به‌ ئامرازی (باوه‌ری ته‌ه‌واو به‌خوداو به‌چاود‌پیری له‌سه‌رمان و به‌پارا‌نه‌وه‌ لی‌ ی و به‌ندا‌یه‌تی ی پوخت و په‌رستی ته‌ه‌واو هه‌ر بۆ خوداو وازه‌یتان له‌به‌دکرداری به‌هه‌موو جو‌ری‌کی ئاش‌کراو نادیا‌ری یه‌وه‌)، تا‌کو سی‌فه‌ته‌ جوانه‌کانی چاکه‌و خۆشه‌ویستی ی هه‌ق و رقه‌به‌رایه‌تی ناهه‌ق له‌ده‌روون دا بچه‌سپین. به‌م ره‌نگه‌ش قه‌لا‌کانی ده‌روون پته‌و ده‌کرین به‌رامبه‌ر ئە‌و شه‌یتانانه‌ی که‌بانگه‌شه‌ بۆ خراپه‌و به‌تال ده‌کهن. حیکمه‌ت‌یش له‌ئا‌گادارکردنه‌وه‌ی قورئاندا بۆ ئی‌مه‌ که‌ له‌شه‌یتان بێ‌ئا‌گا نه‌بین ئە‌وه‌یه‌ چاود‌پیری فی‌کرو خه‌یال و هه‌زه‌کامان بکه‌ین و لی‌ یان بی‌دار بین وه‌ک چۆن چاود‌پیری جه‌سته‌مان و نه‌خۆشی‌یه‌کانی ده‌کهن و له‌گه‌ل وجودی هه‌ر ئازاری‌کی جه‌سته‌یی دا په‌نا ده‌به‌ینه‌ به‌ر چاره‌سه‌ر به‌ئامرازی پزیشکی. جا هه‌ر کاتی‌ک هه‌ستمان به‌وجودی (مه‌یلی‌کی ده‌روو‌مان بۆ خراپه‌ یان به‌تال) کرد ئە‌وا په‌نا ده‌به‌ینه‌ به‌ر خوداو ده‌روو‌مان به‌م فه‌رمایشته‌ راست ده‌که‌ینه‌وه‌: ﴿وَمَا يَزَعْنٰكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْعٌ فَاَسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۗ اِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ الاعراف/۲۰۰. واته‌: (هه‌ر کاتی‌ک

(۱) (بعش) له‌عه‌ره‌بیدا ده‌گو‌تریت (عشی الرجل) واته‌ کاتی‌ک به‌رچاوی خۆی تاریک ده‌کات، لی‌ره‌شدا مه‌به‌ست له‌تاریکی دڵ و چاوه‌.

له شهیتانه وه وهسوهسهی فرمان به گونا هیکت پین درا به کسه ر پنا بهر بهر خودا، چونکه بی گومان خودا بیسه رو ناگاداری بارود و ختانه). ههروه ها خودا فرمو یه تی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿۱﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿۲﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿۳﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿۴﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿۵﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ الناس/۱-۶. واته: (بلی پنا ده به مه بهر خودای پهروه دگارو خالق و هه لسورینه ری کاروباری خه لکی. خودای حاکم و خاوه نی خه لکی. خودای په رستاری راسته قینه ی خه لکی. په ناده گرم بهم خودایه له خراپه ی شه و وهسوهسه کاری دیت و ده پرواته وه و دیتسه وه و خورپه و وهسوهسه ی فرمان به کاری خراپه ده خاته دلی خه لکی یه وه. سا ئیتر شه و وهسوهسه کارانه له کومه لای (جن) بن بیان کومه لای ئینسان من هه ر پنا به خوا ده گرم لی بیان).

له قورئان دا ته نها شهیتان به سه رچاوه ی وهسوهسه و خورپه ی نه فس دانه نراوه، به لکو چند مرؤقی کیش هه ن کت و مت وه ک شهیتانه کان هه لس و کهوت و ره فتاریان هه یه و له فریودانی خه لکی و هاندانی خراپه و شه پرانگیزی دا وه ک شهیتان وان، شه جوره مرؤقانه ش به نه ندامانی حیزی شهیتان داده نرین، ههروه ک خوداش فرمو یه: ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ المجادلة/۱۹. واته: (شه و موشریک و بی باوره انه شهیتان به سه ردا زال بووه و خودا و زیگری خودای بی برده و ونه وه، شه وان هه کومه لای و حیزی شهیتان، حیزی شهیتانیش بی گومان زه ره مه ندو ره نجه رؤن).

ته وه کردن شهیتان راوده نیبت

بیگومان شهیتان توانی (ئاده م و حهوا) به هو ی (خواردن له دره خته که) وه هه لئه له تینیت و بیباخته چالی شه کرده وه یه ی، که لی بیان قه دهغه کرابوو. به لام نارده زوه کانی خیر و چاکه خوازی له دلی (ئاده م و حهوا) دا بیدار بوونه وه دوا ی شه وهی کهوتبونه نیو داوه که وه. هه رته و نارده زوه جوانانه ی چاکه خوازی شیان بوو که سه رکهوت به سه ر خورپه و وهسوهسه کانی شهیتان دا وای لی کردن بگه رینه وه بو لای خودا و توبه بکه ن و په شیمان بوونه و بیان رابگه یه نن و بلین: ﴿قَالَ رَبِّنا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ الأعراف/۲۳. واته: (خودایه ئیمه سته مان له خو مان کرد و شه گه ر توش لی مان نه بووریت و به زه بیت پیمان دا نه یه ته وه شهوا له خه ساره تمه ندان و ره نجه رؤیان ده بین). خوداش (ته وه ی لی په سند کردن و به ده م نزا و پارانه وه که شیان وه هات و دووعای لی و هرگرتن: ﴿فَلَقِيَ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَةً فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ النَّوَابِ الرَّحِيمُ﴾ البقرة/۳۷. واته: (کاتیک ئاده م په شیمان بوو بووه وه خودای په رده رده گاریشی نیلهامی چند

وشه‌یه‌کی بو داواکردنی لیٲبوردن پیٲ گه‌یاندو ته‌ویش به‌و وشانه‌وه ته‌ویه‌ی کردو گه‌رایسه‌وه بو لای خودای خوٲی، بیگومان خوداش وه‌رگری ته‌ویه‌و لیٲبوردوه‌و میهره‌بان و به‌به‌زه‌یی یه‌ بو به‌نده‌کانی). هه‌ر کاتیك خیریش به‌سه‌ر شه‌رو خراپه‌دا زال ده‌بیٲت، هه‌ر کاتیك خیریش به‌سه‌ر شه‌رو خراپه‌دا زال ده‌بیٲت ه‌وا شه‌یتانیش ده‌به‌زیٲت و مرؤقیش به‌هیدایه‌ت و ریٲنموونی خودا به‌هره‌مه‌ند ده‌بیٲت. جا ته‌ی مرؤقی باوه‌ردار.. ته‌گه‌ر هات و (خوانه‌خواسته) پیٲت هه‌لخلیسکاو گوناهیكت کرد ته‌نها ته‌و ریگه‌یه‌ت له‌به‌رده‌م دایه‌ که (ئاده‌م)ی باوكت پیٲش خوٲت وه‌به‌ری ناو که ریگه‌ی ته‌ویه‌و ده‌سپی‌کردنه‌وه‌ی ژیانیکی باشترو پاکتره‌. هه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ش له‌ده‌سه‌لآتی شه‌یتان و وه‌سوه‌سه‌و خوریه‌ فریوده‌ری‌یه‌کانی ده‌ریاز ده‌بیٲت.

به‌ندی چوارهم

((چیرۆکی قابیل و هابیل))

" قابیل " و " هابیل " که دوو کورپی -ئادهم- بون (سلاوی خوای له‌سه‌ر) قورئان به‌سه‌ره‌هاته‌که‌یانی گێرپراوه‌ته‌وه، چونکه چه‌ندین په‌ندو هی‌کمه‌تی به‌سوودی بۆ باوه‌رداران تێدایه. (قابیل) خاوه‌نی که‌سی‌تی (شخصیة)یه‌کی ده‌رده‌داربوو که توخمه‌کانی شه‌رخوازی و خراپه‌کاری تێدابوو و نه‌ریته‌کانی (ته‌ماعاری و گونا‌هباری و یاخی بوون له‌حوکمی هه‌ق) کۆنترۆلی بیروه‌هۆش و ئاکاری کردبوو و له‌هه‌ق دووری خستبوونه‌وه.

به‌لام (هابیل)ی برای، پیاویکی چاکه‌خوازو له‌خواترس و هه‌قه‌روه‌ربوو، له‌نیوان ئەم و براکه‌ی دا مملانی‌یه‌کی عاده‌تی دروست ببوو که زۆرجار له‌سه‌ر شتیک ده‌که‌وتیه‌ نیوان ئاده‌میزادانی دیکه‌وه‌وه به‌دریژایی ژیا‌نی به‌شه‌ری هه‌میشه‌ دووباره‌وه‌ده‌بیته‌وه، ئەم مملانی‌یه‌ش مملانی‌ی نیوان چاکه‌و خراپه‌یه‌وه‌یه‌که‌مین ئاکامی به‌وه‌ ده‌رکه‌وت که "قابیل" براکه‌ی خۆی "هابیل" بکوژیت. ده‌رباره‌ی هۆی ناکۆکی یه‌که‌ی نیوان ئەو دوو برایه، دوو وته‌هه‌یه:

یه‌که‌م/ ده‌لێن -هابیل- خاوه‌نی رانه‌مه‌ریک بووه‌وه -قابیل-یش خاوه‌نی کێلگه‌یه‌که‌ بووه. هه‌ریه‌که‌یان بۆ نزیك بوونه‌وه له‌خودا قوربانی یه‌که‌ پیشکەش ده‌کەن. قوربانی‌یه‌که‌ی (هابیل) ئەوه‌بوو که باشترین مه‌ری له‌نیو مه‌ره‌کانی دا هه‌لبژاردو کردی‌یه‌ قوربانی. به‌لام (قابیل) خراپترین جوۆی گه‌می له‌کێلگه‌که‌ی هه‌لبژاردو کردی به‌قوربانی. پاشان هه‌ردووکیان قوربانی‌یه‌که‌یان پیشکەش به‌خودا کرد. له‌ناسمانیشه‌وه ئاگرێک نیرایه‌خواره‌وه‌وه قوربانی یه‌که‌ی (هابیل)ی خوارد، به‌لام قوربانی یه‌که‌ی (قابیل)ی پشت گوێ خست. به‌مه‌ش (قابیل) زانی ی که‌وا خودا قوربانی ی براکه‌ی په‌سندکرد، به‌لام قوربانی یه‌که‌ی خۆیی په‌سند نه‌کردوه. له‌به‌ر ئەمه‌ ئی‌ره‌یی (هه‌سوودی)ی پێ بردو کوشتی ی.

دووه‌م/ وته‌ی دووه‌میش ده‌رباره‌ی هۆی ناکۆکی یه‌که‌ی نیوان (قابیل) و (هابیل) ئەوه‌یه‌ ده‌لێن گوايه (ئادهم) سلاوی خودای له‌سه‌ری‌ت -هه‌موو جارێک له‌کاتی منال‌بوونی (حه‌وا)ی هاوسه‌ری دا خودا دوو مندالی پێ دده‌ا، واته‌ دوانه‌یه‌کی کورپو کچی پێ ده‌به‌خشی. ئەوه‌ بوو یه‌که‌م جار (قابیل) له‌گه‌ڵ کچی‌کدا به‌شیوه‌ی دوانه (توأم) له‌دایک‌بوون، دای ئەوانیش (هابیل) له‌گه‌ڵ کچی‌کی تردا به‌دوانه‌ له‌دایک‌بوون. ئەو کچه‌ی له‌گه‌ڵ (قابیل)دا له‌دایک‌بوو جوانترین ئافه‌ت بوو، ئاده‌میش ده‌بویست بی‌کات به‌هاوسه‌ری (هابیل)، به‌لام (قابیل) ئەوه‌ی پێ‌ناخۆش بوو، به‌لکو گوتی (من زیاتر شایسته‌ی ئەو کچه‌م ده‌بی‌ت له‌من ماره‌ بکری‌ت، چونکه (هابیل) ده‌بی‌ت ئەو خوشکه‌ی پێ‌بدری‌ت، که له‌گه‌ڵ خۆی دا له‌دایک‌ بووه. ئەم فه‌رمانه‌ش له‌خوداوه‌ نی یه‌ به‌لکو ته‌نها بی‌روای خۆته^(۱)).

(۱) له‌هه‌ندێک ته‌فسیردا واهاتوه‌ که‌به‌پێی شه‌ریعه‌تی ئەو سه‌رده‌مه‌ی سه‌ره‌تای ژیا‌نی مرۆفایه‌تی کورپو بۆی نه‌شیاوه‌ ئەو کچه‌ بخوازیت که‌به‌دوانه‌ له‌گه‌ڵ خۆی دا له‌دایک‌ بووه. (حه‌وا)ش له‌هه‌ر جارێکی منال‌بوونی‌دا به‌سکێک دوانه‌یه‌کی کورپو کچی ده‌بوو ئەم دووانه‌ نێرومی‌یه‌ش به‌یه‌که‌ نه‌ده‌شیا،

(ئادەم) یش (سلاوی خوی لی بیئت) پرووی کرده کوره کانی و پئی گوتن (که و ابو هدریه که تان قوربانی یه ک پیشکەش به خود ابکەن و هەر که سیکتان قوربانی یه که ی لی وەر بگریت ئەوا منیش ئەو کچە ی لی ماره دە که م).

ئەوانیش قوربانی یه کانیان پیشکەش کرد و خودای مەزنیش تەنھا قوربانی یه که ی (هابیل) ی پەسند کرد، نیشانە ی پەسند کردنە کەش ئەوە بوو لە ئاسمانە وە ئاگریکی نار دە خوارە وە قوربانی یه که ی قوت دا و بردی. (قابیل) کە زانی قوربانی یه که ی رە تکرارە تە وە لە داخ و حەسوودی دا برا که ی خۆی کوشت.

سە بارە ت بە وەر نە گرتنی قوربانی یه که ی (قابیل) قورنن لە ئامازە یه که یدا هۆ یه که ی پروون کردۆ تە وە، هەر وە ک تیای دا فەر موویە: ﴿وَأْتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنْقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنَّي أَتَّقُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنَّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِئْمِي وَإِئْتِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿المائدة/ ٢٧-٣٠﴾. واتە: (ئە ی پیغە مە بەر داستان ی هەر دوو کورە که ی ئادە م (قابیل و هابیل) یان

بو بخوینە رە وە بە راستی بۆ یان بگریه وە کاتی ک هەر دوو کیان بو نزی ک بوونە وە لە خودا و لە رە زامە ندی خودا قوربانی یان پیشکەش کرد، بە لām لە یه که کیان پەسند کرا و لە و ی تریان پەسند نە کرا، و ئە وە ی لی ی پەسند نە کرا پرووی کرده برا که ی و پئی گوت (دە بیئت بتکوژم) ئە ویش گوتی (من بئ تا و انم، هیچ زیانی کم لی نە داویت، خودا ش تەنھا لە خوا پە رستان و تە قوا کاران قوربانی وەر دە گری. جا ئە گەر دە ست در یژ که ی ت بو م و بکوژیت ئەوا من لە رە تە نە وە ی تۆ دا دە ستم در یژ نا که م بو ت ثابت کوژم، من بیگومان لە خودای پەروەردگاری جیهان ییان دە ترسم، من دە مە ویت گونا ه ی کوشتنی من و گونا هە که ی پیشووش ت لە ئە ستۆ بگری ت که بە هۆ یه وە قوربانی یه که ت لی پەسند نە کرا و بە م پو یە ش ببیتە یه که ی ک لە دە و زە خی یه کان، ئە وە ش سزای ستمە کارانە). ئیتر دەرو نە شە رخوا زە که ی (قابیل) کاری کوشتنی برا که ی بو ئاسان کرد و کوشتی ی. بە و تاوانە دزی وە ش سەر گەردان و زەر مە نە ند بوو و بوو یه که ی ک لە خە سارە تە ندان).

با نە ختی ک هە لۆ سته بە کە ین لە بە ر دە م ئە م فەر مایشتە ی خودا دا: ﴿فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنْقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ بیگومان هەر خودی وشە ی "تقوی" (١) لە م فەر مایشتە دا که لە سە ر زاری (هابیل) هە وە لە کاتی دا و نە دنی برا که ی دا با سکر او و ئا راستە یی کرد بوو، بە س بوو بو ئە وە ی خواستی شە رخوازی و خراپە کاری لە دە روونی (قابیل) دا ریشە کیش کات... بە لām ئە م ئە گەرە زۆر دوو ربووە لە بە دە ی هاتنی کردە یی ی نیو دە روونیکی یاخی ی وە ک دە روونی (قابیل) دا چونکە (قابیل) خاوە نی "تقوی" و "طاعة" نە بوو. واتە "لە خواترس" و "گو یڕایە لی فەرمان" نە بوو، هەر بو یە ش خودا

بە لکو هەر یه که یان دە بوو بە هاوسەری یه که ی ک لە دا و نە یه که ی تر، بە م رە نگە ش (قابیل) بۆی نە بوو ئە ر کچە ی لە گە لی دا لە دا ی ک بوو بخوازیت، بە لکو دە بوایە خوشکە که ی (هابیل) بخوازیت. بە لām وادیا رە خوشکە که ی خۆی جواتر بوو، بۆ یە سوو ربووە لە سە ری. (وەر گریز).
(١) وشە ی "تقوی" مانایە کی زۆر گە و رە بە فر را وانی هە یبە و اتا کانی (ترسان لە خودا) و (خۆ یاراستە لە سزای خودا) و (پە ی رە و ی کردنی فەرمانە کانی) و (دوو رگە تە نە وە لە و شتانی قە دە غە ی لێ کردوون) و (و ریا یی و بێ داری) و... چە ندان واتای تری لە م جۆرە دەر گرتە وە (وەر گریز).

قوربانیه‌که‌ی لی وەرنه‌گرتوو، ئیدی ئەو چکۆسی و (هه‌سه‌ودی)یه‌ی که هه‌موو رووبه‌ندی دلی داگیر کردبوو و دلی پرکردبوو له‌رق و کینه، وای لی کردبوو سووربیت له‌سه‌ر کوشتنی براکه‌ی. دوا‌ی ئەمه‌ دینیه‌ سه‌ر فه‌رمایشته‌که‌ی تری خودا که له‌سه‌ر زاری برای مه‌زلووم و بی‌چاره‌وه‌ حال و هه‌لوئیه‌ستی ده‌گیریتته‌وه‌وه‌ ده‌فه‌رموئیت: ﴿لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ المائدة/۲۸. لیره‌ش دا ده‌روونه‌ چاکه‌خوازه‌که‌ی (هه‌بیل)مان پیشان ده‌دریت که ئاوئیه‌ی "تقوی"یه‌و خواستی چاکه‌و خیرخوازی کۆنترۆلی کردوو‌ه چونکه‌ نایه‌وئیت به‌خراپه‌ به‌رامبه‌ر خراپه‌ بچوولیتته‌وه‌وه‌ (کوشتن)یش له‌ ره‌وشت و سیفه‌ته‌کانی ئەو نی‌یه‌، چونکه‌ (هه‌بیل) له‌خودای په‌روه‌ردگاری جیهانیان ده‌ترسیت. هه‌ر که‌سه‌یکیش له‌خودا به‌ترسیت ده‌ستدریژی بۆسه‌ر که‌س ناکات. (ترسان له‌خوداش) که‌وره‌ترین رێگره‌ له‌تاوان کردن له‌سه‌ر زه‌وی دا. جانه‌گه‌ر په‌روه‌ردیار و چاکسازی خوازان بزانی چۆن خه‌لکی ریتمایه‌ی ده‌که‌ن بۆ (باوه‌ره‌یتان به‌خودا) و (به‌چاودیری و ئاگاداری خودا له‌کاروبارو هه‌لس و که‌وتیان) و (سل‌کردنه‌وه‌ له‌ سه‌رپیچی کردنی) ئەوا کۆمه‌لگه‌یه‌کی پته‌وی وه‌هه‌یان بۆنیات ده‌نریت، که‌ ناشتی و ئاسووده‌یی باڵی به‌سه‌ردا ده‌کیشیت. به‌لام (قابیل)، که‌ (ره‌وشتی شه‌رخوازی)ی به‌سه‌ردا زال ببوو کرداره‌ چه‌په‌ل و ناشرینه‌که‌ی ئەه‌نجام دا: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ، فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ المائدة/۳۰. ناکۆکی یه‌که‌ش له‌نیوان (قابیل) و (هه‌بیل)دا نه‌بووه‌، به‌لکو له‌نیوان (قابیل)و ده‌روونه‌ شه‌رخوازه‌که‌ی‌دا بووه‌، ئەو ده‌روونه‌ی که‌ فه‌رمانی به‌خراپه‌ پی‌کردوو، ناکۆکی له‌نیوان خۆی و ئاره‌زووه‌ خراپه‌خوازی یه‌کانی وخواسته‌ پیسه‌کانی دابوو. ئینجا هه‌ر ده‌بوو، که‌ (قابیل) په‌نا به‌ریتته‌ به‌ر ئەه‌ه‌واو ئاره‌زووه‌ شه‌ره‌نگیزانه‌یه‌ تاکو دایا‌فرکی‌نیتته‌وه‌وه‌ خۆی له‌دیلی ی و ئەسه‌اره‌تیا‌ن پی‌قورتارکات. وه‌لی له‌به‌رده‌م پی‌ده‌سه‌لاتی خۆی و رۆچوونی ئاره‌زووه‌کانی دا ده‌سته‌وه‌سان ده‌بیت و له‌نگه‌ری خۆی بۆ پاناگیریت و تاوانکاریشی ده‌گاته‌ پاده‌ی کوشتنی براکه‌ی. ئەه‌م تاوانه‌ش توندوتیژترین نمونه‌ی هه‌سه‌ودی یه‌.. (هه‌سه‌ودی)یش یه‌که‌م گونا‌ه‌ بووه‌ که‌سه‌رپیچی خودای له‌ئاسماندا پی‌کراوه‌، هه‌وره‌ک یه‌که‌م گونا‌هی سه‌رپیچی لی کردنیشی له‌سه‌رزه‌وی دابوو. ئەه‌وه‌بوو له‌ئاسماندا-ئیبلیس-هه‌سه‌ودی به‌ئاده‌م-ب‌رد، به‌لام له‌سه‌ر زه‌وی‌دا -قابیل- هه‌سه‌ودی به‌هه‌بیل- برد.

وانه‌یه‌ک له‌قه‌له‌ره‌شه‌که‌وه‌

کاتی‌ک (قابیل) براکه‌ی کوشت، نه‌یده‌زانی چی ی لی بکات و لاشه‌که‌ی له‌وی‌دا که‌وتبوو.. خوداش له‌وکاته‌دا دوو قه‌له‌ره‌شی نارده‌ خواره‌وه‌ که‌ شه‌ریان له‌گه‌ل یه‌کتردا ده‌کردو له‌ئه‌نجامی شه‌روکوشتاری نیوانیان دا یه‌کیکیان ئەوی دیکه‌یانی کوشت، دوا‌ی کوشتنی، به‌ده‌نوکی خۆی و به‌هه‌ردوو قاچیشی چالیک‌ی بۆ هه‌لکه‌ندو هه‌ل‌دایه‌ ناوی‌و ناشتی. جا کاتی‌ک (قابیل) دیتی ئەوا قه‌له‌ره‌شه‌ بکوژه‌که‌ قه‌له‌ره‌شه‌ کوژراوه‌که‌ ده‌نیژیت، ئەویش دلی نه‌رم بوو و قایل نه‌بوو که‌ ره‌جمی له‌و قه‌له‌ره‌شه‌ که‌مه‌تر بیت و خیرا ته‌رمی براکه‌ی له‌ژیر خا‌ک دا شارده‌وه‌وه‌ له‌هه‌مان کاتیش دا دلی پرپوو له‌هه‌سه‌رت و په‌شیمانی له‌سه‌ر

کرده‌وه ناب‌جی‌که‌ی ^(۱) بویه له‌دلی خویدا گوتی (تو بلخی من به‌زه‌بیم له‌و قه‌له‌ره‌شه‌ش که‌متر بی‌ت؟!)"..ه‌مان ه‌ست" له‌قورئانیش دا گنپاوه‌ته‌وه، که‌ خودا د‌ه‌بار‌ه‌ی کۆتایی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوَاءَ أَخِيهِ قَالَ يَوَلِّيَ آعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِي سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ﴾ المائدة/۳۱..

(۱) گوتراویشه کاتیک (قابیل) برا‌که‌ی ده‌کوژیت و نازانیت چی له‌ته‌رمه‌که‌ی بکات، خودا قه‌له‌ره‌شیک ده‌نیریت که‌ چان ه‌له‌ده‌که‌نیت و خو‌ل ده‌کات به‌سه‌ر ته‌رمی کوژراوه‌که‌دا. کاتیک (قابیل) بکوژیش ده‌بینیت که‌ چۆن خودا ریز له‌کوژراو ده‌نیت د‌وای مردنی، نیت د‌لته‌نگ و په‌شیمان ده‌نیت.

بەندی پینجەم

((پیغەمبەریتی ئیدریس))

ئیدریس (سلاوی خوای لەسەر) یەکیکە لەو پیغەمبەرانەى کەناویان لەقورتان دا هاتوو. خودا لەبارەییەوه فرمویە: ﴿وَاسْمِعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ وَذَا الْكَلْبِ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (الانبیاء/ ۸۵). هەرۆها فرمویە: ﴿وَأَذْكُرِي الْكَنْبَ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿۵۶﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿۵۷﴾﴾ (مريم/ ۵۶-۵۷). واتە: (هەرۆها لەم کتیبەدا (قورتان) باسی (ئیدریس) بەیادینەوه کە بەراستی ئەو راستگۆ و سەرپراست و پیغەمبەریک بوو، ئیمەش لەدنیوا لەئاخیرەتیش دا پەلو پایەیهکی بەرزمان پێداوه).

قورتان -ئیدریس-ی بە ڕەوشتە جوانەکانی (نارام گری و راستگویی و پایەبەرزى) وەسف کردووه. پوختەى وتەى زانایان دەربارەى ئەم پیغەمبەرە ئەوێه کە ئەو یەکەم کەسە (جبریل) ی مەلائیکەت سرووشی بوو هیناوتە خوارووه بە مەبەستى رێنموونی و هیدایەت دانى نەوهکانى (قابیل) تاكو له گومرايى و بى باوەرپیان پاشگەز ببهوه و بگهڕینهوه بو لای خودا-تەوبە- بکەن و پاشان بەپێى شەریعەتەکەى بچوونینەوه. بەلام قورتان بەدریژی باسی ژیان و بەرنامەى پیغەمبەرایەتى یەکەى نەکردووه. هەرۆها سەرچاوەیهکی پشت پێبەستراو و جیگیری مێژوویش دەربارەى ژیانى نى یە. دیارترین سەرچاوەش دەربارەى دوايى کتیبى (تاریخ الحکماء) ^(۱) یە کەلێرەدا چەند پرگەیهکی لى دەخەینه روو، بەلام نەک بەو پێودانگەى کەبەچەند راستى یەکی جیگیری دابنێن، بەلکو تەنها لەدەرۆى زانیاری بەخشینەوه: (حەکیمان بېروپرای لیک جوداویا و زانیان دەربارەى شۆینی لەدایک بوون و ژیانى - ئیدریس- هەیه، هەندیک زانایان دەلێن: ئەو له -میسر- لەدایک بووه و ناوی (هەرمس- ی هەرمسان)یان لى ناوه، واتە (پادشای پادشایان) و له (منف) لەدایک بووه. گوتووشیانە (بەزمانى یۆنانى (تەرمیس)هه وه له عەره بى دا کراوه به (هرمس) ^(۲)) له لای (عیبرانى یەکان)یش به (خنوخ) ناوراوه وه له عەره بيشدا کراوه به (اخنوخ). خوداش لەقورثانە ڕۆشنە عەرەبى یەکەى دا به (ادریس) ناوی بردووه.. ئینجا (هرمس) واتە (ئیدریس) له -میسر- دەرچوو و بەسەرانسەرى زەوى دا گهراوه و دوايى بو مىسر گهراوه تەوه و خوداش بو لای خوێ بەرزى کردووتەوه، ئەمەش دواى هەشتاو دوو سال لەتەمەنى.. کۆمەلێکی دى له (حەکیمان) دەلێن: (ئیدریس) لەبابل لەدایک بووه لەوێ پێگەیشتوووه ژیاوه. لەسەرەتای تەمەنى دا زانستى له (شيث) ی کورپ (تادەم) وەرگرتوووه کە باپیری باپیری بووه. کاتیک-ئیدریس- گەوره دەبیست خودا ئەرکى

(۱) (ورفعناه مکاناً علیاً) واتە خستمانە پلەیهکی بەرزووه- پەلێ بەرز (مکاناً علیاً) واتە: شەرف و پەلێ پایەى پیغەمبەریتیو ریزی نزیکی له خوداوه. خوداش ناو ریزی -ئیدریس-ی لەنبو خەلکیدا بەرز راگرتوو، وهك چۆن به پیغەمبەرى خوشمان (محمد ﷺ) ی فرمویە: (ورفعنا لك ذكرك). گوتراویشە مەبەست له (مکانا علیاً) ئەوێه کە خودا بەرزى کردۆتەوه بۆ نامان. لەهەردوو کتیبى فرمودووه راستەکان (الصحيحین) دا بەلگەى پشتگیری کردن و بەهێزکەرى ئەم وتەیه هەیه.

(۲) لێرەدا له (مختصر الزوزنى) یهوه وەرمان گرت کە به (المنتخبات الملتقطات) ناوراوه له کتیبى (اخبار العلماء) ی (جمال الدين ابى الحسن علي بن يوسف القفطي) یهوهیه.

(۳) هرمس: یان هورمس یان هورمیش نازناویکە وهك چۆن دوگوتیت (قەیسەر) یان (کیسرا).

پینغه مبه ریتی ی پی ده سپریت، تهویش ریگه به خراپه کارانی نیو نه وه کانی ئادهم نادات که سه ریچی له شه ریعه ته که ی (ئادهم وشیت) بکه ن. ژماره یه کی که میان گوئی رایه لی ی ده کهن، به لام زور به یان به قسه ی ناکهن و په پیره ویی ئاموژ گاریه کانی ناکهن. تهویش خوئی شوینکه وتوه کانی له و ناچه یه ده رده چن و ملی ریگه ده گرنه بهر، تا ده گنه میسر، لهویش خوئی و تهوانه ی له گه لی دابوون بانگه واز سوئی ی خودا ده کهن و خه لکی بانگ ده کهن سو فەرمان به چاکه و ریگری له خراپه و گوئی رایه لی و به ندایه تی سو خودا. ههروهه کوتر اویشه (تهو بانگه وازی سو (ئاینی خودا) و (ریبازی خواهیه که گرتن) و (به رستنی خودای خالق) و (پاکژکرده ویی دهروون له سزای ئاخیرهت به کاری چاک له دنیا دا) کردوه، جگه له هاندانی خه لکی له سه ر خوگرته وه (زوه د) له دنیا دا و کارکردن به داد گه ری، ههروهه فەرمانی پی کردوون به جوړه نویژتیک که خوئی به چهند سیفهت و کرداریک بوئی روون کردوون نه وه و فەرمانی به رزوو گرتنیش پی کردوون که له هه رمانگیگ دا چهند روژیکی دیاری کراو به رزوو بن، پاشان داوای جیهادی لی کردوون سو به رهنگار بوونه ویی دوژمنانی ئایینه که یان، جگه له به خشینی زه کاتی مال و سامانیان وه که کومه کیگ سو نه داران. له سه ر نقیم (فص) ی ته نگوستیله که شی نوسرابوو (باوه رپه خودا سه ر که وتن ده سته بهر ده کات). له و شوینه ش دا که نویژی مردوی له سه ر ده کرد نوسرابوو (به اختیار تهو که سه یه که به خوئی داده چیتته وه، هوئی شه فاعهت و تکاراری لای خودایشی کرده وه چاکه کانیه تی) له وته کانی شی:

هیچ که سیگ ناتوانیت به راده ی (نیعمهت به خشینی خودا به عه بده کانی) سو پاسی خودا له سه ر نیعمه ته کانی بکات.

ته گه ر نزانان له لای خودا کرد، نیازتان پاک بکه نه وه، هه مان نیازی پاکیشان له نویژکردن و روژوو گرتن دان دا هه بیئت.

حه سوودی به خه لکی مبه بن له سه ر خو شبه ختییان له هه ندیک شتی دنیا دا چونکه چیژوتامی تهو شتانه یان ماوه یه کی که مه.

هه ر که سیگ به به شی خوئی قه ناعهت نه کاو له وه تیپه ریئت هیچ شتیگ ده له مه ندی ناکات.

ژیانی مروژ له دانایی دایه.

نوح و رزوقا که بینن.

بهره‌وکی نوح

-۱

لافاوه که

-۲

چه نذر وانه و به نذیک

-۳

بهندی یه کهم

((چیرۆکی نوح))

(پهرستنی بت و خواوهندهکان - بانگهواز بۆ لای خودا - خۆبهزل زانینی بی باوه‌ران - به‌رده‌وامی (نوح) له‌سه‌ر بانگه‌وازێه‌که‌ی - نکوولی ی کوشنده - سکالا له‌لای خودا - تاوه‌پێدانه‌وه‌یان به‌لای توانای خودا - هه‌ره‌شه‌کردنیان له‌نوح)

پهرستنی بت و خواوهندهکان

نوح (سلاوی خوای لی بیّت) یه‌که‌مین پێغه‌مبه‌ره، ^(۱) که خودا به‌په‌یامی ئیلاهی ی خۆیه‌وه بۆلای گه‌له‌که‌ی نارد بیّت کاتیك سه‌ریان کردۆته سه‌ر بت په‌رستی و رۆچووویون له‌ کفر و گومرایی دا. خودای مه‌زن له‌قورئان دا ناوی ئه‌و بتانه‌شی هه‌یناوه که گه‌له‌که‌ی -نوح- ده‌یانپه‌رست، ئه‌ویش له‌سه‌رزاری گه‌وره‌و پیاوماقوولا نیانه‌وه که ده‌یانگوت: ﴿لَا نَذْرَنَّا إِلَهَتِكُمْ وَلَا نَذْرَنَّا (۲) وَدَا وَلَا سَوْعَا وَلَا يَعْوثَ وَيَعُوقَ وَشَرًّا﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا نوح/۲۳ و ۲۴. واته.. (نه‌که‌ن ده‌سه‌برداری خواوهنده‌کانتان بن، به‌تایبه‌تیش بته‌سه‌رکانی وه‌ک -وه‌دد، سواع، یه‌عووث، یه‌عووق، نه‌سر- فه‌رامۆش نه‌که‌ن). جاییگومان به‌م بتانه‌ش خه‌لکیکی زۆریان له‌رێ لاداووه گومراییان کردوون.

گه‌له‌که‌ی -نوح- چه‌ند خواوه‌ندیک (آلهة) یه‌کی دیکه‌شیان بۆ خۆیان داناوه، هه‌روه‌ک له‌تایه‌تی (ولات‌ذر ن آهتکم) دا ئاماژه‌ی پێ‌دراوه‌و گوتراوه که ئه‌و خواوه‌ندانه ئه‌ستیره‌ گه‌رۆکه‌کان بوون، چونکه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م ئه‌ستیره‌نه به‌شه‌و ده‌رده‌که‌وتن و به‌رۆژ بزر ده‌بوون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ بته‌کانیان کردبوو به‌هۆ (واسطه)، تا له‌خواوه‌نده‌کانیان نزیک بکه‌نه‌وه.

(نوح) ماوه‌یه‌کی ئیجگار زۆر له‌نیو گه‌له‌که‌ی دا ماوه‌وه‌و بانگی ده‌کردن بۆ په‌رستنی خودا. له‌م باره‌یه‌وه خودا ماوه‌ زه‌مه‌نی یه‌که‌ی دیاری کردوه‌و فه‌رموویه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ العنکبوت/ ۱۴. واته (بئینگومان ئیمه -نوح- مان نارد بۆلای گه‌له‌که‌ی که ماوه‌ی نۆسه‌وه‌و په‌نجای ساڵ له‌نیویان دا مایه‌وه‌و بانگی ده‌کردن بۆ لای خودا). به‌لام ئه‌م ماوه‌ زۆره‌ش به‌ریکی نه‌گرت و ئه‌نجامیکی بۆ ده‌سته‌به‌ر نه‌کردن، چونکه ژماره‌یه‌کی که‌م نه‌بیّت که‌باوه‌ری پێ‌هه‌ینا، زۆربه‌یان باوه‌ریان پێ‌ی نه‌هه‌ینا، له‌نیو ئه‌و گه‌له‌ به‌دبه‌خته‌دا ئه‌گه‌ر کور بگه‌یشتایه ته‌مه‌نی ژیری (سن الرشد) یه‌که‌سه‌ر باوکی ئامۆژگاری ئه‌وه‌ی ده‌کرد که هه‌رگیز دوا -نوح- نه‌که‌ویت، به‌م

(۱) ئه‌مه‌ش هه‌روه‌ک له‌هه‌ردوو کتییی (صحیح) دا جیگه‌ره له‌پێغه‌مبه‌ره ﷺ له (حدیث الشفاعة) وه‌ هاتوه‌ که فه‌رموویه: (بئینگومان -نوح- یه‌که‌م پێغه‌مبه‌ریکه که بۆ خه‌لکی سه‌رزه‌وی نێراییت) هه‌ندیک له‌ زانایانی ش له‌کاتی لێ‌کدانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌که‌دا په‌یامی -ئاده‌م- به‌یه‌که‌م په‌یام و هی -ئیدریس- ئیش به‌دووم و پاشان -نوح- به‌سێ‌یه‌م پێغه‌مبه‌ر داده‌نیتن.
(۲) (لات‌ذر ن) واته ده‌سه‌برداریان مه‌بن.

رەنگەش میراتی سووربوون لەسەر (شیرک)یان بۆ یەکتەر بەجی دەهێشت و لەسەرپێچی و یاخی بوون دا نغزۆ دەبوون.

بانگەواز بۆ لای خودا

"نوح" بەگەلەکە ی خۆی گوت: (من هۆشدار ی و ناگاداریتان پێدەدەم لەسەر سزای توندی خودا و ری ی پرزگاریبوونیشتان بۆ روون دەکەمەوه، جا ئیوهش تەنها خودا بپه‌رستن و هیچ شتیەک مەکن بەهاوێل(شیرک) بۆی، چونکە من زۆر دەترسم لەوهی گەر ئیوه غەیری خودا بپه‌رستن یان هاوێلی بۆ دانین خوداش لەپۆژی دوایی دا سزایه‌کی سه‌خت و توندتان بدات: ﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْآلَمِ ﴿٢٦﴾ هود/٢٥-٢٦..

هه‌روه‌ها (نوح) پێ ی گوتن: (گەر ئیوه گوێزایه‌لی ی خودا بکن و لەخرابه‌و به‌دکاری دوورکه‌ونه‌وه، خوداش له‌گوناھانی پێشووتان خۆش ده‌بیت و ماوه‌ی زیاترتان بۆ کاری چاکه‌و قه‌ره‌بووکردنه‌وه‌ی پابردوو پێ ده‌به‌خشیت و هه‌ر له‌م دنیا به‌ش دا نیعمه‌تی خۆیتان به‌سه‌ردا ده‌رژینیت تا ئەو واده‌یه‌ی که خودا بۆ کۆتایی ژیا نی داناون. دهن‌ا گەر هه‌ر سه‌رپێچی له‌خودای په‌روه‌ردگارتان بکن ئەوا چی دی مۆله‌تتان پێ نادات، به‌لکو سزاکه‌تان پێشتریش ده‌خات و کت و پسر هه‌ر له‌م دنیا به‌ش یوه‌یه‌ک ئەو سزایه‌تان بۆ ده‌نیرت، که هیچ هه‌ستی پێ ناکه‌ن و نازانن له‌کوێوه‌ هاتوو. ﴿ قَالَ يٰقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴿٢٧﴾ يٰعِبْرَةَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُوحِرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ﴿٢٨﴾ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ نوح/٢٦-٤.

خۆ به‌زل زانی نی بێ باوه‌ران

به‌لام گه‌له‌کە ی -نوح- به‌دەم نامۆژگاری یه‌که‌یه‌وه نه‌چوون و ئاوڕپکی وایان له‌هه‌ره‌شه‌و ناگاداری خودا نه‌دایه‌وه، تهنانه‌ت نکوولی ی ئەوه‌شیا ن لێ ده‌کرد که ئەو پێغه‌مبه‌ریک (واته‌ نپرواویک) بی‌ت بۆلایان، ئەمه‌ش له‌به‌رچه‌ند هۆیه‌ک، وه‌ک:

یه‌که‌م: ئەویش " واته‌ نوح " مرۆفیکه‌ وه‌ک خۆیان که هه‌روه‌ک ئەوان ده‌خوات و ده‌خواته‌وه ئیتر (به‌رای ئەوان) چۆن که‌سیک وه‌ک ئەوان مرۆف بی‌ت پێغه‌مبه‌ر ده‌بیت؟ چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر" له‌دیدو بۆچوونی ئەو

(١) زانایان نهم نایه‌ته‌یان کردۆته‌ به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌رته‌وه‌ی که (به‌گوێزایه‌لی ی خوداو چاکه‌کاری و گه‌یاندنی (صله‌ی په‌م - ته‌مه‌نی مرۆف زیاد

ده‌بیت).

گه‌له‌دا" ده‌بوايه مه‌لائيکه‌يه‌ك بوايه نه‌ك له‌ره‌گه‌زی به‌شه‌ر بيټ.

دووهم: شه‌وانه‌ی دواى كه‌وتببون له‌بى‌كه‌س و چه‌وساوان بوون، مه‌به‌ستيان له‌م كه‌سانه‌ش شه‌و هه‌ژاران‌ه‌ی نيو چينه‌كانى كرټكاران و جوتياران و خاوه‌ن پيشه‌ساكاره‌كان بووه. شه‌م جوړه كه‌سانه‌ش له‌لاى شه‌و گه‌له‌وا و هه‌سف ده‌كران گوايه به‌بى تپرامان و تيفكرين و بپرگه‌نده‌وه دواى -نوح- كه‌وتوون و دياره به‌كه‌سانى خاوه‌ن هه‌بيبه‌ت و پياوماقووليان دانه‌ده‌نان.

سپڼيمه: خه‌تابارگه‌ردنى -نوح- و باوه‌راران به‌تۆمه‌تى -دروگه‌ردن- له‌م خه‌تابارگه‌ردنه‌شياندا دلنيانه‌بوون چونكه له‌سه‌ر "گومان" هه‌ليان چنيبوو.

﴿ فَقَالَ الْمَلَأُ^(۱) الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرْنَكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرْنَاكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا^(۲) بَادِيَ الرَّأْيِ^(۳) وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنْظُرْكُمْ كَذِبِينَ ﴾ هود/۲۷. له‌نايه‌تتيكى ديكه‌شدا خودا وينه‌ی خوږه‌زل دانانى شه‌و گه‌له‌له‌و به‌ته‌نگه‌وه نه‌هاتنى بانگه‌وازي (نوح) مان پيشان ده‌دات و روخسارى دزيوى گومرايشيان ده‌رده‌خات، هه‌روه‌ها وينه‌ی (نوح) پيشمان وا پيشان ده‌دات كه‌ پياوتكى به‌تارام و به‌سوژه‌وه هه‌ول ده‌دات شه‌و وه‌هم ويوچوونه هه‌له‌يه له‌عه‌قليان ده‌رييتيت و پي‌يان ده‌ليت: (كه‌لو بروا بكه‌ن من شه‌و گومرايى يه‌م تيدانى يه‌ كه‌ نيوه گومان ده‌به‌ن له‌سه‌رى، من سه‌رم لى تيك نه‌چوه‌.. من نيرواويكهم(رسول) له‌په‌روه‌ردگارى جيهانيانه‌وه شه‌و پاسپارده‌وه فه‌رمان و هوكمانه‌تان پي ده‌گه‌يه‌نم كه‌ به‌ من داناردويه بو راست كرده‌وه‌ى كاروبارتان.. من به‌وه ناموژگاريان ده‌كه‌م كه‌ به‌ختياريتانى تيدايه‌وه هوشاريشتان پي ده‌ده‌م له‌سه‌ر به‌دبه‌ختييتان، بيگومان شه‌و زانسته‌ش كه‌ خودا پي به‌خشيوم نيوه نايانن). پاشان - نوح - شه‌وه‌يان بو روون ده‌كاته‌وه كه‌ هيج شتيكى سه‌يرو سه‌مه‌ره نى يه‌ گه‌ر (پياوتكى وه‌ك خو) له‌نيو شه‌وانه‌وه ببيت به‌پينغه‌مبه‌رو به‌ په‌ندو ناموژگارى رينمونيان بكات و ناگاداريشيان بكاته‌وه له‌سزاي سه‌ختى خودا گه‌ر سه‌رپيچى لى بكه‌ن، هه‌روه‌ها بانگيشيان بكات بو رپى شادبوون به‌ره‌جه‌تى خوداو پازى بوونى: ﴿ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرْنَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ^(۱۰) قَالَ يَنْقُومُ لَيْسَ فِي ضَلَالَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ^(۱۱) أُبَلِّغْكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ^(۱۲) أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ الأعراف/ ۶۰-۶۳.

(۱) (الملا): واته كه‌سانى پياوماقوول و - نه‌شراف - و خاوه‌ن په‌لى كۆمه‌لايه‌تى.

(۲) (أرادلنا): واته هه‌ژاره ناست نزمه‌كانمان و بين هيترو لاوازه‌كانمان.

(۳) (بادي الرأي): به‌راى سه‌رپيچى و بين تيفكرين دوات كه‌وتوون.

بەردەوامیی نوح لەسەر بانگەوازەکە ی

-نوح- هەر بەردەوام بوو لەسەر بانگەوازەکە ی بەمەبەستی قەناعەت پێکردنی گەلەکە ی. ئەو بوو هەر وت و وێژی لەگەڵدا دەکردن و دەیدواندن و پێ ی دەگوتن: (ئەری باشە ئێو بپروواتان چی دەبیت لەسەر حال و بارودۆخی من لەگەڵتان دا گەر خودا بەلگە ی رۆشنم بۆ بنێریت و پیغەمبەریتی و پەيامم پێبەخشیت و بەرەحمەت و بەخششی خۆ ی رینماییم بکات، بەلام ئێو خۆتان لەم رینماییی یو هیدایەتە خودایی یه کۆیرکەن و بەنەزانین و لەخۆبایی بوونتان رووی لی وەرگیرن و بەمال و سامان و پلەو پایەتانهوه بنازن، جا ئایا لەم بارودۆخەدا دەشیت من بەزۆر ناچارتان بکەم لەسەر وەرگرتنی دین و رینماییی ی خودا لەکاتیگدا ئێو ناتانەوویت؟! هەرەوہا من داواتان لی ناکەم که لەبەرەمبەر گەیانندی پەيامی خودا پەندو نامۆژگاری یه کانم دا (کری)، یان پاداشتیکی وەک مال و پلەو پایەم پێ بدن، بەلکو پاداشتی من تەنھا لەلای خودای میهرەبانە).

وادیارە گوتار (خطاب ی) - نوح- بۆ گەلەکە ی کاریگەری هەبوو، بەلام دیتیان کەوا شوینکەوتوانی لەهەزاران و بی دەسەلاتان و لەنیوان ئەمان و ئەو گەلەش دا چەندین جیاوازی قەبە ی دارایی و کۆمەلایەتی هەبوو، هەربۆبەش ئەو مەرجه گرانیان لەسەر -نوح- دانا کە (بۆ ئەو ی باوەر پێبینن دەبیت ئەو هەزارو بی دەسەلاتانە لەخۆ ی دوورخاتەووە لەدینەکەش دەریان کات) ..

بەلام -نوح- لەو لای مەرجه کەیان دا پێیان دەلێت: (من هەرگیز کەسیکیان -لەو باوەر دارانە- دەرناکەم بەهۆی داواکاری ئێو ورق هەلگرتنتان لییان، چونکە ئەوان نزیکن لەلای خودا و رۆژی دوايش بەسەر بەرز ی دەچنەووە بەردەم خودای خۆیان و پاداشتی خۆیان لی وەر دەگرن. بەلام ئێو وا دەبینم کە گەلێکی نەزان و نازانن مەژۆ بەچی لای خودا بەختەووەر دەبیت ..

گەلۆ هیچ کەسیکیش ناتوانیت من رزگار بکات و سزای خودام لی قەدەغە بکات گەر ئەو باوەر دارانە دەرکەم دوا ی ئەو ی باوەر پێ پاستیان بە پەيامە کەم هیناوە .. مەگەر ئێو نازان ئەم شوینکەوتوانە ی من پەرەرد گاریکیان هەیه و سەر خەرو یارمەتیدەریانە؟ .. پاشان من پێتان نالیم خاوەنی گەنجینە کان (خزائن) ی ناسانم و بەنارەزووی خۆم هەلس و کەوتیان پێو دەکەم. ناسلیم لەغەیب و نادیار دەزانم، هەر وەک ناسلیم من یه کێکم لە مەلایکە تەکان تاکو دوام کەون، چونکە من تەنھا مەژۆ قێکم.

هەر وەها دەر بارە ی ئەوانە ی کە ئێو بەچاری سووک و بی حورمەت یان سەیر دەکەن -کە باوەر دارانە کانن- دەر بارە ی ئەوان نالیم (خودا پاداشتی خیر یان ناداتەووە) تاکو بەم وتە یه ئێو ی پێ پازی کەم، چونکە هەر تەنیا خودا خۆ ی بە نیازی دلسۆزی نیو دەر وونیان دەزانیت. جا ئەگەر من بەگۆیرە ی خواست و داواکاری یه کانی ئێو بجوێنم و گومانی تیدا نییە کە دەکەومە نیو گرووی ستمکارانەو: ﴿ قَالَ يَقْوَرِ أَرْءَيْتُمْ

إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَيْهِ مِنْ رَبِّيٰ وَأَنْتَ بَيْنَهُمَا فَعَمَّيْتُ عَلَيْكُمُ أَنْزِلُكُمْ هَا (۱) وَأَنْتُمْ لَهَا كَاهُونَ ﴿۲۸﴾
 وَيَقْوِمُ وَلَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ إِنَّا أَجْرَىٰ إِلَّا عَلَىٰ اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلْتَقُوا رَبِّهِمْ
 وَلَكِنِّي أَنْزَلْتُكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ ﴿۲۹﴾ وَيَقْوِمُ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَخْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۳۰﴾ وَلَا
 أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي (۴) أَعْيُنُكُمْ لَنْ
 يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿ هود/۲۸-۳۱.﴾

نکوولی کوشنده

قسه کانی -نوح- کاریگه‌ری له‌سهر ده‌روونی گه‌له‌که‌ی نه‌بوو، به‌لکو به‌وپه‌ری سهرکیشی
 وبه‌ربه‌رکه‌ناییه‌وه ره‌دیان دایه‌وهو گو‌تیا‌ن (هه‌ی نوح تو‌و زور دژایه‌تیت کردین و در‌یژه‌شت پی‌ی داوه‌و جا
 نه‌گه‌ر له‌بانگه‌وازت دا راستگۆیت ده‌ نه‌و سزایه‌مان بو‌ بینه‌ که‌ هه‌ره‌شه‌مان لی‌ ده‌که‌یت له‌سه‌ری. -نوح-
 یش له‌وه‌لامی نه‌و به‌به‌رکانی یه‌یا‌ن دا گو‌تی (نه‌م کاره‌ تهنه‌ا به‌ده‌سته‌ی خودایه‌، چونکه‌ هه‌رخۆی سزاکه‌تان
 تووش ده‌کات گه‌ر بیه‌ویت، گه‌ر ویستیشی وابوو نه‌وا هیچ ریگ‌ریکی له‌به‌رده‌م دا نی‌یه‌. هه‌روه‌ها نه‌و
 نامۆزگاری‌یه‌ی که‌من پی‌م گه‌یا‌ندن سوودی ناییت بو‌تان گه‌ر خودا خواستی واییت (به‌هۆی خرابه‌ی
 خو‌تانه‌وه‌ که‌ هه‌ق په‌سند ناکه‌ن) له‌سهر گو‌مرا‌یی‌یه‌که‌تان بتانه‌یلتیه‌وه‌ نه‌گه‌رچی من له‌ملاوه‌ هیوا‌ی خیرو
 خو‌شیشتان بو‌ بخوازم. هه‌رخودای پاک و بی‌هاوتاش په‌روه‌ردگار‌تانه‌ و هه‌ر بو‌لای نه‌و له‌روژی دواییدا
 ده‌گه‌رینه‌وه‌و نه‌و کاته‌ش له‌سهر کرده‌وه‌کانتان لی‌تان ده‌پرسیته‌وه‌: ﴿ قَالُوا يَنْبُوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ
 جِدْلَنَا فَأَنَّا بِمَا تَعْدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۳۲﴾ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُم بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۳۳﴾
 وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِن أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ (۱) هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ ﴿ هود/۳۲-۳۴.﴾

(۱) (أنزلهمكما): واته‌ نایا ناچار‌تان بکه‌ین له‌سهر ودرگرتنی؟! نه‌مه‌ش یه‌که‌م ده‌قی ناشرکرایه‌ له‌نایینی خودادا که‌به‌لگه‌یه‌ له‌سهر نه‌وه‌ی هه‌گیز
 ناشی‌ت نایین به‌زۆرکاری‌و به‌ناچارکردن بگه‌یه‌رتیت.
 (۲) (لا أسألكم عليه مالا): واته‌ داوای کرۆیه‌کتان لی‌ ناکه‌م. له‌م دووره‌په‌ری‌یه‌ی -نوح- له‌وه‌رگرتنی "کرۆی له‌سهر بانگه‌وازه‌که‌ی"
 پروکاریکی پی‌وژ هه‌یه‌و شایانی لی‌ ووردبوونه‌وه‌یه‌، هه‌روه‌ها نیشانه‌یه‌که‌له‌نیشانه‌کانی‌راستگۆیی‌وله‌خۆبیرانی و له‌سه‌خۆبوردنی بو‌ خزمه‌تی رێبازی
 په‌روه‌ردگاری، نه‌مه‌ش په‌روشت و په‌فتاری هه‌موو پی‌غه‌مبه‌رانی خودا و تیکرای پی‌اچا‌کان و چاکسازانی‌ش بو‌وه‌.
 (۳) (تذكرون): نه‌رۆی نه‌وه‌ په‌ندو عیبه‌رت ودرناگرن؟
 (۴) (تزدري): واته‌ به‌چاوی سووک و عه‌یب و عاره‌وه‌ بو‌یا‌ن ده‌روانن.
 (۵) (بمعجزين): تیبوه‌ زه‌فه‌رنا‌به‌ن و نه‌گه‌رچی زۆریش بن سه‌رکه‌وتوو نابن.
 (۶) (يغويكم): گو‌تراوه‌ (به‌مانای یه‌لکه‌کم - ه‌ واته‌ له‌ناوتان ده‌بات) گو‌تراویشه‌: به‌مانای (بضلکم) واته‌ گو‌مرا‌تان ده‌کات)..

سکالا له‌لای خودا

دوای شه‌وی نوح به‌دهست گه‌له‌که‌یه‌وه زۆر وهرس و زویر بوو، په‌نای برده به‌ر په‌روه‌ردگار و داوای لی کرد فریای که‌ویتی له‌و نازارانهدا که به‌ده‌ستیانه‌وه ده‌یچی‌تیت، شه‌وه‌بوو گوئی (خودایه بانگه‌وازی گه‌له‌که‌مم کرد بو باوه‌ره‌یتان به‌تۆ وازه‌یتان له‌بت په‌رستن. زۆر رژدو سووریش بووم له‌سه‌ر باوه‌ره‌یتانین، له‌م پیناوه‌ش دا هیچ بۆنه‌و مونسه‌به‌یه‌کم له‌کیس نه‌داوه‌و تیایدا ده‌عوته‌م کردوون، ساتیتر به‌شه‌و بوویت یان به‌رژۆ، به‌لام له‌باتی شه‌وی به‌و (رژدی و بانگه‌وازو داواکاریانه‌م لی یان بو په‌رستنی تۆ) بیته‌سه‌ر ری‌ی راست و ره‌وان، که‌چی یاخی بوون و سه‌رپیچی کردنیان زیاتربوه‌و، من هه‌ر جاریک بو په‌رستنی تۆ بانگم کردبن تاکو له‌گونا‌ه‌کانیان ببوو‌ریت، که‌چی شه‌وان له‌جیاتی شه‌وی گویم بۆ رادیرن ده‌ستیان ده‌خسته‌ناو گوچی‌که‌کانیانه‌وه تا نه‌بادا گوئی یان له‌بانگه‌وازه‌که‌م بیته‌، له‌مه‌ش دا زیاده‌رژدی‌ییان له‌روو وهرگیران دا‌کردووه‌و کراسه‌کانیان به‌سه‌روگوئی‌یان دا دده‌ا تا نه‌مبینن و گوئی یان له‌و بانگه‌وازه‌ش نه‌بیته‌ که‌ بۆت ناردوون. بیگومان شه‌وان سووربوون له‌سه‌ر روو وهرگیرانین له‌بانگه‌وازی خودا و‌خۆیان زۆر به‌زل ده‌زانی له‌به‌رامبه‌ر شوئیکه‌وتتم و به‌دمه‌وه‌هاتنی په‌یامه‌که‌مدا. پاشان خودایه من جار له‌دوای جار بانگم کردوون بۆ په‌رستنی تۆ، بانگکردنیشم به‌چه‌ندین شیوازی هه‌مه‌ره‌نگ و هه‌مه‌جۆر بووه‌و، بۆ نمونه هه‌ندیک جار به‌ناشکرا له‌کۆرو کۆبوونه‌وه‌کانیان دا بانگم کردوون، هه‌ندیک جاریش به‌جیاجیا و یه‌که‌به‌یه‌که‌ بانگم کردوون، پیم ده‌گوتن: (داوای لی‌خوشبوون له‌په‌روه‌ردگاری خۆتان بکه‌ن، ته‌وبه‌ له‌کفرو سه‌رپیچی یه‌کان بکه‌ن، چونکه‌ خودای مه‌زن ته‌وبه‌ی به‌نده‌کانی وهرده‌گریته‌ و له‌گونا‌هانیش ده‌بووریت، پادا‌شان له‌سه‌ر ته‌وبه‌کانتان ده‌داته‌وه‌و زه‌وی و زارتان له‌دوای وشکانی و بی‌داهاتی بۆ ته‌رو پاراوو به‌پیت ده‌کاته‌وه‌ و به‌مال و سامانیکی زۆر رزق رۆزیتان پی ده‌داته‌وه‌و ئیوه‌ش سوودو به‌خششی زۆری لیوه‌ ده‌سته‌به‌ر ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها خودا کورونه‌وه‌یه‌کی زۆرتان پی ده‌به‌خشیت که‌ پالپشتی به‌هیز ده‌بن بۆتان، جگه‌ له‌وه‌ی چه‌ندین باخ و دارستان و بیستاننی پر به‌روبوومیشتان بۆ خۆشگوزهرانتان فه‌راهه‌م دینیت له‌گه‌ل چه‌ندین رووبارو جوگه‌له‌دا بۆ ناودانی زه‌وی‌یه‌کانتان: ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْغَعُهُمْ فِيْٓءَاذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ ﴿١﴾ وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَنْبِئْ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ ﴿١٢﴾ وَيَجْعَلْ

(۱) (واستغشوا ثيابهم): واته کراس و پۆشاکه‌کانیان به‌سه‌ر هه‌موو لاشه‌یان دا دده‌ا به‌تایه‌تی سه‌ریان، تاکو گوئی بۆ - نوح - نه‌گرن و شه‌رمه‌زاری بکه‌ن.

(۲) (مدراراً): واته یه‌که‌ به‌دوای یه‌که‌ (مستتابع).

(۳) (جنت): که‌ کۆ (جمع) (جنته‌یه‌، لی‌ره‌دا واته‌ (چه‌ند باخ و بیستانیک).

لَكُمُ أَنْهَرًا ﴿ نوح/۵-۱۲.

ئاوهر پیدانه‌وه‌یان به‌لای توانای خوادا

نوح- دواى ئەوهى سوودى "داواى لیخوشبوون له‌خودا-استغفار" ی بۆ‌گه‌له‌که‌ی پروون کرده‌وه‌و جگه‌ له‌وه‌ش ئاکام و به‌روبوومی له‌به‌خته‌وه‌رى ی نیو دنیاش دا بۆ‌به‌دیارخستن، سه‌رنجی ڤاکیشان به‌لای قودره‌ت و توانای خوادا تاكو به‌مه‌یان باوه‌پیین، ئەوه بوو بی‌ی گوتن: (ئه‌رى ئیوه‌ چۆن له‌گه‌وره‌ی و ده‌سه‌لاتی ئەو خوادیه‌ ناترسن که به‌چهند قۆناغیك و له‌ڤیگه‌ی پله‌کانی -هه‌ر له‌- ئاولینجه‌که‌وه‌ تا خوینه‌ مه‌یبوه‌که‌ و، تا گۆشتپاره‌ هیناونی و خه‌لقى کردوون پاشان له‌ویشه‌وه‌ ئیسقان و گۆشتی خستونه‌سه‌ر ﴿ مَا لَكُمْ لَا تُرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿۱۳﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿ نوح/۱۳-۱۴.

پاشان (نوح) به‌رده‌وام ده‌بیت له‌سه‌ر دواندنیان و ئاوه‌پیدانه‌وه‌یان به‌لای قودره‌تی خوادا له‌سه‌روویانه‌وه‌ که چۆن ئەستیره‌ گه‌ڤۆکه‌کانی دروست کردووه‌و مانگی له‌ماوه‌ی سوورانه‌وه‌کانی خۆی‌دا سوورانده‌ۆته‌وه‌ تاكو زه‌وی‌یان له‌شه‌ودا بۆ‌پرووناك بکاته‌وه‌، هه‌روه‌ك چۆن خۆریشی کردووه‌ به‌چرای ڤۆژگارو ئیوه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی‌نیشته‌جی کردووه‌و خۆراکیشتانى له‌و پرووه‌کانه‌وه‌ ده‌سته‌به‌رکردووه‌ که‌له‌و خا‌که‌وه‌ ده‌ڤوین، پاشان هه‌ر ده‌تا‌خاته‌وه‌ نیو ئەو خا‌که‌ له‌پاش مردنتان و له‌ڤی‌ناشتن و (دفن) کردنتانه‌وه‌، دوايش له‌ ڤۆژی قیامه‌ت دا بۆ حساب و لیپرسینه‌وه‌ زیندروتان ده‌کاته‌وه‌ هه‌روه‌ها سه‌یرکه‌ن چۆن زه‌وی ی بۆ ته‌خت و ئاسان کردوون تاكو ڤیگای فراوانی بۆ به‌ده‌ست هینانی رزق و به‌دی هینانی ئامانجه‌کانی ترتان لیوه‌ ڤاکیشن:

﴿ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ (۱) طَبَاقًا (۲) ﴿۱۵﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿۱۶﴾
وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿۱۷﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿۱۸﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿۱۹﴾
لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿۳﴾ نوح/۱۵-۲۰.

(۱) (سماوات): له‌عه‌ره‌ی‌دا وشه‌ی (سما) به‌وه‌ ده‌گوتیت که له‌سه‌روو مرۆقه‌وه‌ بیت و سیبه‌ری له‌سه‌ر بکات و به‌و فه‌زا فراوانه‌ش ده‌گوتیت که چوارده‌وری زه‌وی گرتووه‌.

(۲) (طباقا): ده‌گوتیت (طابق طباقا) مطابقه‌ واته‌ هه‌نگاوێك لینی نزیک بووه‌ته‌وه‌ یان وای لی کردووه‌ که له‌سه‌ر یه‌ك ڤیره‌وین.

(۳) (فجاجا): واته‌ فراوان، کۆی (فج) که به‌ڤیگه‌یه‌کی فراوان ده‌گوتیت.

هه ره شه کردنیان له نوح

کۆمه لێکی کهم نه بیته هیچ کهس له و ماوه درێژهدا به دهم بانگه وازه که ی -نوح- هوه نه چوو، ههروهک قورئانیش ناشکرای کردوه ﴿ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾ هود/ ۴۰ .. که واته زۆربه یان به دهنگیه وه نه چوون و بگره به درۆشیا ن ده خسته وه ته نانهت وه سفی (شیتتی) یان ده دایه پال - نوح - و به جۆره ها ترساندن و نازاردنیش ری یان له گه یاندنی په یامه که ی ده گرت .. ﴿ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ^(۱) الْقَمَرُ/ ۹ . ههروه ها هه ره شه ی به ردباران (ره جم کردن) یان لی کرد: ﴿ عَلِيمٌ ^(۲) ۸۲ ﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا ﴿ الشعراء/ ۱۱۶ . به لām - نوح - هیچ باکی له م هه ره شه و گو ره شه یه نه بوو، به لکو به باوه ره پته وو پۆلاینه که یه وه به رووه روویان بووه وه گو تی: (که لۆ .. ته گهر وجودی من له نیوانتان دا (بو گه یاندنی په یامی په رووه ردگارم بیتان) بووه ته شتیکی ناره حهت له سه رتان، شه وا من وای نایبم و، به لکو هه ره به رووه وام و جیددیم له سه ر بانگه وازه که م و پشتم به خودا به ستووه . جا ئیوه ش چیتان بو ده کریت بیکه ن و له سه ر کاری خۆتان سوورین و شه وه ی به خه یالتان دا دیت پیم بکه ن و به سه رمی بیتن، ئیتر پشت به ها و به شه کانیشتان به سه تن له وانهی باوه ریان به وه خوا وه نده باطل و بی ناوه رۆکانه هه یه ، باهیچ په نهایی یه کیش له دژایه تی کردم و نازاردنم دا نه بیته ، به لکو به ناشکرا پی ی به ره و رووم ببه وه وه هیچ مۆله تیکی دواخستنم بو دامه نیتن . به لām دلنیا بن هه رگیز ئیوه ناتوانن نیازی خۆتان له دژی من به دی بیتن، چونکه خودای په رووه ردگارم به ره همه تی خۆی سه ره ره شتی ی من ده کات، جا ته گهر هه ره روو له و بانگه وازه م وه رگیزن شه وه هیچ زیانیک به من ناگه یه نیت، چونکه من بو مه سه له ی (به ده ست هیئانی پاداشتی خۆم له ئیوه) شه م کاره م رانه په راندووه ، به لکو پاداشتی ی من هه ره له لای خودا خۆیه تی که فه رمانی پی کاردووم ته نه ها ملکه چ و فه رمانه ره داری خۆی بم: ﴿ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوُّوا إِنَّ كَانَ كِبْرُ ^(۳) عَلَيْكُمْ مَقَامِي ^(۴) وَتَذَكِّرِي بِعَائِدَتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ^(۵) ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ^(۶) فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ ^(۷) إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿ یونس/ ۷۱-۷۲ .

(۱) (ازدجر): واته ری لی گیرا به جنیوولیتان و هه ره شه ی ره جمکردنی گهر واز نه هیئیت.

(۲) (کبر): لێزه دا واته: (گهر شه رکی پیغه سه ره شتی ی من له سه ره ئیوه قورس و ناره حهت بووه پی ی وهرس بوون، شه وه من باکم له وه نی یه).

(۳) (مقامی): واته (اقامتی) به مانای ژیا ن و گوژه راتم له نیتوان دا.

(۴) (غمه): واته هیچ ناتا جیکم به وه نی یه که کاردانه وتان شارزا وه نادیا ر بیت ویتویست به ده لهراکو و واق ورمایش ناکات.

(۵) (اقضوا الي ولا تنظرون): واته به رووه دام بن له سه ر به دی هیئانی شه نیوا زانه ی نیتو دلتان به رامه به ر به من و چی ده که ن بیکه ن و هیچ دوام

کافران و نازار به‌ده‌ست چه‌شتینانه‌وه دلته‌نگ بیت، چونکه خودا همه‌موویان سه‌رنگووم ده‌کات. هه‌ری‌یه‌ش خودا فه‌رمانیدا به (نوح) که‌با که‌شتی یه‌کی رزگاربوون دروست بکات. هه‌والی نه‌وه‌شی پی‌دا که‌له‌کاتی دروست کردنی که‌شتی‌یه‌که‌دا له‌ژیر سه‌ره‌رشتی‌و پاریزگاری خودا خو‌ی دایه، هه‌روه‌ها دا‌وای لی‌ کردبانگی هیچ که‌سیک له‌کافران بو‌ رزگاربوون نه‌کات دا‌وای نه‌وه‌ی رژدبوون له‌سه‌ر کفه‌رو بی‌باوه‌ری‌یان، چونکه حوکمی سه‌رنگووم بوونی به‌سه‌ردا دا‌ون. (نوح) ده‌ستی کرد به‌دروست کردنی که‌شتی‌یه‌که‌وه‌هینانی ته‌خته‌و دا‌رویزمارو، وه‌ک دا‌رتاشیک کاری ده‌کرد. شه‌م گۆرانکاری‌یه‌ش له‌هه‌لس و که‌وتیدا که‌ له (بانگه‌وازکاریکی دینی خودا) وه‌ ببوو به (دا‌رتاشیک) هۆیه‌ک بوو بو‌ سه‌رسام بوونی کافران و پاشان گالته پی‌کردنی. (نوح) یش له‌به‌رامبه‌ر گالته‌پی‌کردنیان دا پی‌ی ده‌گوتن (نه‌گه‌ر ئی‌سوه‌ گالته‌ به‌من و به‌و باوه‌رداران‌ه‌ی له‌گه‌لم دان ده‌که‌ن، شه‌وا ئی‌مه‌ش به‌م زوانه‌ گالته‌تان پی‌ده‌که‌ین، چونکه من شه‌زانم چیتان به‌سه‌ر دیت و چ سزاوتیا‌چوونیک چاوه‌ریتان ده‌کات، ئیدی شه‌وسا ده‌زانن کی‌یه‌ تووشی سزایه‌کی وه‌ها ده‌بیت که‌ له‌دنیا‌دا سه‌رشۆرو سه‌رگه‌ردانی ده‌کات و له‌ ئاخیره‌تیش دا تووشی سزایه‌کی هه‌میشه‌یی و نه‌براه‌وه ده‌بیت:

﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدَّ أَمَّنْ فَلَا نَبْتَيْسَ ۗ (١) بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۗ (٣٦) وَأَصْنَعُ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا ۗ (٢) وَوَحَيْنَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَفُونَ ۗ (٣٧) وَبَصَّعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ ۗ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ۗ (٣٨) فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ مَنْ بَأْيَهُ عَذَابٌ يُخْزِيهِ ۗ (٣) وَيَحُلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۗ (٤)﴾ هود/٣٦-٣٩.

ده‌سپیکردنی لافاوه‌که

(نوح) له‌دروست کردنی که‌شتی یه‌که‌ بووه‌وه‌و ئینجا نیشانه‌کانی ده‌سپیکردنی سزا ده‌رکه‌وتن، که‌ ته‌قینه‌وه‌ی نا‌بوو له‌ژیر زه‌وی یه‌وه، خوداش خیرا فه‌رمانی به (نوح) کرد که‌له‌هه‌ر جو‌ریکی گیانه‌وه‌ران و نازه‌لان جووتیک (واته: نی‌رو می‌یه‌ک) له‌گه‌ل خو‌ی له‌که‌شتی یه‌که‌دا هه‌لگرتیت تا‌کو دا‌وای سه‌رنگووم بوونی

(١) (فلا تبتئس): واته "هیتده دلته‌نگ و په‌ریشان مه‌به".

(٢) (بأعیننا): واته له‌ژیرچاوه‌دتری و سه‌ره‌رشتیمان دا‌یت.

(٣) جوان ورده‌روه له‌ده‌سته‌واژه‌ی (عذاب یخزیه) واته: (سزایه‌ک سه‌رشۆری ده‌کات) هه‌ندیک سزا(عذاب)، که‌ پی‌غه‌مه‌ران و موجاهیدانی رۆی خودا به‌ده‌ست سته‌مکارانه‌وه ده‌یچیژن شه‌وا هه‌ر شه‌و سزایه‌یه، که‌(سزاداران) ده‌گه‌یه‌نیتته‌ پله‌ی به‌ری نینسانی و هه‌ر شه‌م سزایه‌ش سزایه‌کی شیرین کرا‌و سه‌ره‌ری یه‌له‌لای شه‌و نالووده‌بوانه‌ی، چونکه له‌دا‌وای شه‌م سزایه‌ ژیا‌نیک‌کی خو‌شی و شادمانی‌ی هه‌میشه‌یی له‌ناخه‌رت دا هه‌یه، به‌لام شه‌و سزایه‌ی، که‌تووشی سته‌مکاران ده‌بیت سزایه‌کی سه‌رشۆرکه‌ره‌و له‌دنیا‌دا په‌رده‌یان له‌سه‌ر روو هه‌لده‌مالیت. جگه‌له‌وه‌ش، که‌له‌رۆزی دا‌ییش دا سزایه‌کی ئیجگار سه‌خت ترو کاریگه‌رتریان تووش ده‌بیت.

(٤) (مقیم): واته (دا‌ئم) به‌مانای سزایه‌کی هه‌میشه‌یی و نه‌گۆر.

هه‌موو زینده‌وه‌رانی سه‌زه‌وی بمیننه‌وه و زاووزی بکه‌ن و به‌م ره‌نگه‌ش جو‌رو ره‌گه‌زیان له‌سه‌ر زه‌وی بمینیت و قریان تی نه‌که‌ویت. هه‌روه‌ها خودا فه‌رمانی شه‌وه‌شی به (نوح)دا، که هه‌موو که‌س و کاروخ‌زمان و ناشنایانی له‌باوه‌رداران له‌گه‌ل خوی له‌گه‌شتی یه‌که‌دا هه‌لگریت ته‌نها دوو‌که‌سیان له‌و (که‌س و کاره‌ نزیکانه‌ی) هه‌لنه‌گریت چونکه باوه‌ردیان به‌خودا نه‌هینابوو، شه‌و دوو که‌سه‌ش یه‌کیکیان هاوسه‌ره‌که‌ی (واته‌ ژنه‌که‌ی خوی) و دوو‌میشیان یه‌کیک له‌کوره‌کانی بوو. بیگومان دیاره خودا فه‌رمانی پی‌دابوو شه‌و چه‌ند باوه‌رداری تریش هه‌لگریت که له‌خزم و که‌س و کاری نه‌بوون و ژماره‌شیان که‌م بوو، (نوح)یش که‌شتی یه‌که‌ی ناماده‌کردو به‌تیماندارانی گوت (سواربن و خوتان به‌یادی خودا سه‌رفراز که‌ن وله‌کاتی رۆشتنی که‌شتی‌یه‌که‌و له‌کاتی وه‌ستانیشی دا ناوی خودا بینن، ته‌به‌روک به‌ناوه‌ پی‌روژه‌که‌ی بکه‌ن) چونکه خودی که‌شتی یه‌که‌ تا که هوی ده‌سکه‌وتنی رزگاری نی‌یه، به‌لکو هه‌موو دلیان ناراسته‌ی خودا بکه‌ن و هه‌ر خوداش لیخو‌رو راگیرکاری که‌شتی‌یه‌که‌یه. جگه له‌مه‌ش (نوح) به‌یادی خستنه‌وه، که‌خودا زۆر لی‌بور‌دوو به‌ره‌جمه به‌رامبه‌ر به‌نده باوه‌رداره‌کانی، به‌تایبه‌تیش کاتیک له‌و تیا‌چوونه رزگاری کردوون، پاشان دوا‌ی شه‌وه‌ی ناوه‌که گه‌یشته ناوه‌راستی شه‌پۆلیکی زۆر توندی وه‌هاوه که‌له قه‌به‌یی و به‌رزی دا له‌ناست قه‌به‌یی و به‌رزی چیاکان دا بوو، که‌شتی یه‌که ده‌رۆشت:

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ ^(۱) قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ جَحْرُنَهَا وَفَرَسَهَا إِنَّ رَبِّي لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ﴿٤٢﴾ هود/ ٤٠-٤٢.

روودانی لافاوه‌که

هه‌وره‌ها قورشان هه‌والی شه‌وه‌شی بۆ گێراوینه‌وه که کاتیک -نوح- نزای له‌کافران کرد له‌لامی خوداو داوا‌ی لی‌کردبوو که تۆله له‌گه‌له‌که‌ی بسینیت، خوداش نزاکه‌ی گیرکردو له‌ناسمانه‌وه بارانیککی زۆربه‌لی‌شاوی وه‌های نارده‌خواره‌وه که هه‌رگیز له‌وه‌وپیش زه‌وی بارانی وای به‌خۆوه نه‌دی بوو، هه‌روه‌ک خودا فه‌رمانی به‌زه‌ویش کرد که‌له‌هه‌موو به‌شه‌کانیه‌وه ئاو بته‌قیبیتته‌وه ئیدی ئاوی ئاسمان و ئاوی زه‌ویش یه‌کیان گرت و کۆبوونه‌وه تا شه‌و لافاوه‌گه‌وره‌یه‌ی لی‌پیت که‌ خودا به‌و شه‌ندازه‌یه‌ داینا‌بوو بۆ له‌ناو‌بردنی بی‌باوه‌ران، شه‌مه‌ش له‌سه‌ر داوا‌کاری ی‌پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی خوی، جگه له‌سازکردنی رۆی رزگار‌بوون بۆ (نوح) و شه‌و باوه‌رداران‌ه‌ی له‌گه‌لی دا بوون به‌هوی شه‌و که‌شتی یه‌وه‌ی که‌به‌چاودیری و پارێزگاری‌ی خودا ده‌رۆشت. خودا شه‌م به‌سه‌ره‌هاته‌ی دیاری کردوو هه‌رموویه:

(۱) (وفار التنور): سه‌رچاره‌ی شه‌م فه‌رمان (فعل)ه‌که له (فور- و - فوران)ه‌وه‌یه مانای به‌رزبوونه‌وه‌ی به‌هیز ده‌گه‌یه‌نیت، شه‌م و ته‌به‌ش کاتیک بۆ ناو به‌کار‌دینیت نه‌گه‌ر هه‌لقولیت و بروتو به‌رزبیتته‌وه. وشه‌ی (تنور)یش مانای سه‌رووی زه‌وی ده‌گه‌یه‌نیت، که‌واته (فار التنور) واته: (زه‌وی له‌هه‌موو جیگا جۆربه‌جۆره‌کانیه‌وه ناوی هه‌لقولاند).

﴿ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ﴿۱۰﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّثَمَّرٍ ﴿۱۱﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿۱۲﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسِّرَ ﴿۱۳﴾ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا ﴿۱۴﴾ جَزَاءً لِمَن كَانَ كُفِرَ ﴾ القمر/ ۱۰-۱۴.

سه‌رنگوم بونی کوره‌که‌ی "نوح"

(نوح) له‌سه‌ره‌تای لافاوه‌که‌دا کوره‌که‌ی خو‌ی بیر‌که‌وته‌وه‌و سو‌زی باوکایه‌تییش وای لی‌ کرد بانگی لی‌ بکات بو‌ سواربوونی نی‌و که‌شتی یه‌که له‌گه‌ل‌ ته‌وای که‌س و کاری دا، بی‌گومان نه‌و کوره‌ش به‌هو‌ی سو‌بوونی یه‌وه له‌سه‌ر کفر دو‌ووربو له‌که‌شتی یه‌که‌وه، بو‌یه (نوح) پی‌ی گوت (کورم سواربه له‌گه‌لمان دا تا‌کو له‌سه‌رنگوم بو‌ون رزگاربی‌ت، له‌گه‌ل‌ نه‌و کافرا‌نه‌دا مه‌به که دانیان به‌دینی‌ خوادا نه‌ناوه).. به‌لام نه‌و کوره‌ به‌دهم هاواری باوکی‌یه‌وه نه‌هات و سو‌وربو له‌سه‌ر یا‌خی‌بو‌ون، سه‌بارت به‌رو‌وداوه‌که‌ش وای گومان ده‌برد که نه‌وه چند کاره‌ساتیکی ناسایی سروشتی بی‌ت، له‌به‌ر نه‌وه به‌ته‌ما بو‌و به‌بی‌ سواربوونی که‌شتی‌یه‌که رزگاری بی‌ت، ئینجا به‌باوکی‌شی گوت (من په‌نا ده‌مه‌ به‌ر چی‌ایه‌که که‌ ئاوی لافاوه‌که‌ی پی‌‌ناگات و له‌سه‌رنگوم بو‌ونیش رزگاربم) به‌لام باوکی‌ وه‌لامی دایه‌وه و پی‌‌ی‌گوت (هی‌چ هی‌زی‌ک نی‌یه‌ بتوانی‌ت که‌سه‌یک له‌و سه‌رنگومی یه‌ رزگار بکات، که‌ خودا وه‌ک سزایه‌ک بو‌ بی‌‌باوه‌رانی داناوه). وه‌لی‌ کوره‌که‌ هه‌ر نه‌یویست به‌دهم هاواره‌که‌ی باوکی‌یه‌وه بچی‌ت، گومانیشی و‌ابوو، که‌ به‌ته‌قه‌للای گه‌یشتنه سه‌ر لوتکه‌ی چی‌اکه له‌غه‌رق بو‌ون رزگار ده‌بی‌ت. به‌لام هی‌زی‌ ئاوه‌که‌وه هه‌ل‌چوونی شه‌پۆله‌کان نه‌و کوره‌ گوم‌راو بی‌ باوه‌ره‌ی لول‌و دا:

﴿ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ، وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ سَأُوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَجَعُ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُعْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَبَسِّمَاءِ أَقْلِعِي ﴾

(۱) (ماء منهم): بارانیکی ئی‌جگار زۆری خیرا و به‌لی‌زمه.

(۲) (ذات الواح و دسر): مه‌به‌ست له‌م ده‌سغه که‌شتی یه‌که‌یه. (دسر) کو‌ی (دساره) ومانای یزمار ده‌گه‌یه‌بی‌ت. گوتراویشه (دسر) لایه‌نه‌کانی که‌شتی یه‌که‌یه.

(۳) (تجری باعیننا): واته: که‌شتی یه‌که له‌سه‌ر ئاوه‌که به‌چاودیری و پاریزگاریی ئیمه‌ ده‌رۆیشت.

(۴) له‌م باره‌یه‌وه گوتراوه: (نوح) - به‌کفر و بی‌باوه‌ری ی کوره‌که‌ی خو‌ی نه‌زانیبوو، واته کاتی‌ک بانگی ده‌کرد بو‌ نی‌و که‌شتی یه‌که نه‌ییده‌زانی، که‌ باوه‌ری نه‌هی‌ناوه، چونکه کوره‌که‌ی نه‌و بی‌باوه‌ری‌تی و کافریتی یه‌ی خو‌ی له‌لا ئاشکرا نه‌کردبوو. ده‌نا نوح پی‌‌ی‌ نه‌ده‌گوت (لاتکن مع الکافرین)، واته: (له‌گه‌ل‌ کافرا‌ن دا مه‌به).

وَعِضَ الْمَاءِ وَفِضَى الْأَمْرِ وَأَسْوَتَ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ هود/۴۲-۴۴.

(نوح) داواى رزگاربوونى كوره‌كه‌ى ده‌كات

سۆز و به‌زه‌یى یه‌كى زۆر له‌دلى - نوح - دا خرۆشا كاتيك ديتى ئەوا خه‌ريكه كوره‌كه‌ى له‌ناوده‌چیت. بۆیه به‌ملكه‌چى یه‌وه له‌خودا پاراپه‌وه كه كوره‌كه‌ى رزگار بكات. ئەى مه‌گه‌ر له‌وه‌پیش خودا خۆى به‌لینى رزگارکردنى خۆى و كه‌س و كاریشى پى نه‌دابوو؟ ئى خۆ كوره‌كه‌شى یه‌كینه كه‌س و كاره‌ى و خوداش به‌لین له‌سه‌ر هه‌ر شتیک بدات ده‌بیاته سه‌ر، چونكه دادخوازترینى حاكمانه. به‌لام خودا له‌وه‌لامى - نوح - دا هه‌والى ئەو راستى یه‌ى پى ده‌دات كه (كوره‌كه‌ى بى‌باوه‌په‌و مادام بى‌باوه‌پیشه ئەوا به‌یه‌كینه كه‌س و كارى دانانریت له‌وانه‌ى كه خودا به‌لینى رزگاربوونى پى‌داوه، چونكه كوره‌كه‌ى نه‌ك هه‌ر باوه‌پى نه‌هیتاوه به‌لكو سووریش بووه له‌سه‌ر كه‌فو بى‌باوه‌پى، جگه له‌وه‌ش چه‌ندین كردارى ناهه‌موارى هه‌بووه). پاشان خودا رینگه له (نوح) ده‌گریت، كه داوايه‌ك نه‌كات ئەگه‌ر دلنیانه‌بیته له‌ شیاوی و په‌واپى ی ئەو داواكارى یه‌ى، هه‌روه‌ها ناگاداریشى كرده‌وه له‌وه‌ى نه‌كه‌وپته نیتو كۆمه‌لى نه‌زان و سته‌مكارانه‌وه (ئه‌وانه‌ى شه‌فاعه‌ت له‌سه‌ر سزای خودا ده‌كه‌ن ئەگه‌رچى تاوانباره‌كه كورپشيان بیته) هه‌روه‌ك ناییت، كه - نوح - وه‌ك ئەو جۆره كه‌سانه (سۆزى باوكایه‌تى) یه‌كه‌ى به‌سه‌ر خواستى حوكمى خودا له‌سه‌ر زال و له‌پیشتر بیته، بینگومان -نوح- به‌م نه‌ه‌ى و ناگادار‌كردنه‌وه‌یه‌ى خودا په‌شیمان بووه‌وه له‌و (داواكارى یه‌ى تاییه‌ت به‌رزگارکردنى كوره‌كه‌ى) و دانى به‌ گونا‌هه‌كه‌شى داناو گوتى (خودایه من هه‌ر په‌نا به‌ تۆ ده‌گرم و خۆم ده‌خه‌مه ژیرسایه‌ى پشتیوانى و پارێزگاریه‌ى تۆوه گه‌ر له‌مه‌ولا داواى شتیکت لى بکه‌م كه پى‌پازى نه‌بیته. جانه‌گه‌ر لیم نه‌بووریت و به‌ فضل - و به‌خششى خۆت په‌هم پى نه‌كه‌یت ئەوا له‌ كه‌سانى خه‌ساره‌تمه‌ندو په‌نجه‌رۆیان ده‌بم):

﴿ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ أَبْنِيَّ مِنْ أَهْلِى وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بِنُوحٍ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ﴿٥٦﴾ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْطُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٥٧﴾ هود/۴۵-۴۷.﴾

(۱) (انه عمل غير صالح): ئەمه وه‌لامى خودایه له‌به‌رامبه‌ر نزای - نوح - دا ده‌رباره‌ى رزگاربوونى كوره‌كه‌ى هه‌ر له‌مه‌شدا نامازه‌یه‌كى ناشكرا هه‌یه له‌سه‌رته‌وه‌ى ناشیت مرۆڤى باوه‌ردار داواى ئەو شتانه له‌ نزادا بكات كه‌پێچه‌وانه‌ى ریساكانى خودان له‌نیتو مه‌خلووقاتى دا، هه‌روه‌ك ناشیت داواى شتیک بكات كه به‌پى (شعرع) هه‌رام كرابیت.

کوټایی هاتنی لافاوه‌که

کاتیڤ به‌هۆی سه‌ختی و کاریگه‌ری ی لافاوه‌که وه هه‌موو کافران له‌ناوچوون و نه‌مان، خودا فه‌رمانی به‌زه‌وی کرد که ئاوه‌که‌ی قووت بداته‌وه وه فه‌رمانی به‌ئاسمانیش کرد که چیدی باران نه‌بارینیټ و ده‌ستی لی هه‌لگه‌ریټ، به‌م ره‌نگه‌ش ئاو له‌زه‌وی دا نه‌ما دوی ئه‌وه‌ی خودا بریاری له‌ناو بردنی سته‌مکارانی داو که‌شتی یه‌که‌ش له‌سه‌ر چیای ناویراو به (چیای -جوودی-) گیرسایه‌وه. له‌و چرکه‌ساتانه‌دا به‌زمانی "قودره‌تی خودایی" یه‌وه به‌وکا فره له‌ناوچوانه گووترا: ((هه‌ر له‌ناوچوو و دوورین له‌ره‌حه‌ت و لیخوشبوونی خودا، ئه‌ی کافرانی گومرا)) هه‌روه‌ک خوداش له‌وه‌سفی ئه‌و چرکه‌ساتانه‌دا فه‌رموویه: ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَنَسَمَاءَ أَقْلِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ ﴿٣﴾ وَقِيلَ بَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾. واته (فه‌رمان کرا به‌زه‌وی ی پئی گوټرا (ئه‌ی زه‌وی ئاوه‌که‌ت هه‌لمزه‌و ئه‌ی ئاسمان تو‌ش ده‌ست هه‌لگه‌ره له‌باران). ئیدی ئاو که‌م بو‌ه‌وه‌و چوو ژیر زه‌وی یه‌وه‌و کاری ته‌فرو توونا کردنی بی‌باوه‌ران ئه‌نجام درا، پاشان که‌شتی یه‌که‌ له‌سه‌ر چیای (جوودی) گیرسایه‌وه‌و جینگیربوو، له‌دوایی دا گوټرا: (هه‌ر قه‌راو له‌ناوچوون گه‌لی سته‌مکار).

دابه‌زین له‌که‌شتی یه‌که

دوی ئه‌وه‌ی که‌شتی یه‌که له‌سه‌ر چیاکه راوه‌ستاو زه‌ویش ئاری لافاوه‌که‌ی هه‌لمزی، خودا فه‌رمانی به (نوح) کرد، که‌له‌که‌شتی یه‌که دابه‌زیت و بجیته سه‌زه‌وی. ئه‌ویش له‌سه‌ر خاکی "موصل" دابه‌زی و خیره‌به‌ره‌که‌تی خوداش به‌سه‌ر خۆی و ئه‌و باوه‌رداران‌ه‌ی له‌گه‌لی دابوون پ‌ژاو به‌سه‌ر ئه‌و و هه‌چه‌ونه‌وه‌پاکانه‌ش دا پ‌ژاوه که‌ چه‌ندین نه‌ته‌وه‌ی باوه‌رداریان لی بو‌ته‌وه‌و به‌رده‌وام لی‌شیان دروست ده‌بیته‌وه، هه‌ندیک نه‌ته‌وه‌ش ته‌نها له‌دنیادا تام و چیژی خۆشی‌یه‌کانی ژیان ده‌چیژن، به‌لام به‌پیت و به‌ره‌که‌تی خودا شادنا‌بن چونکه له‌سه‌ر پئی راست لاده‌دن وشه‌یتان فریویان ده‌دات و ده‌یانبات به‌ره‌و سزای خودا چ له‌ دنیاو چ له‌ رۆژی دوا‌یش دا. هه‌روه‌ک خوداش فه‌رموویه: ﴿قِيلَ يٰنُوحُ اهْبِطْ بِسَلْمٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَیْكَ وَعَلَىٰ أُمَّرٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّم سَمَّيْتَهُم مِّمَّ يَمَسُّهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾. واته: (فه‌رمان کرا به‌نوح و پئی گوټرا: (ئه‌ی نوح به‌ناشتی و ناسایشی ئی‌مه‌وه له‌که‌شتی‌یه‌که دابه‌زه‌و به‌چهند خیره‌و به‌ره‌که‌تیکی جینگیره‌شه‌وه‌بو خۆت و ئه‌و گه‌ل و نه‌وانه‌ی که‌ له‌تۆوه په‌یداده‌بنه‌وه. چهند گه‌لیکی دیکه‌ش له‌ ئارادا ده‌بن که‌خۆشی و نازو نیعمه‌تیان پی‌ده‌ده‌بن و به‌لام به‌هۆی بی‌باوه‌ری سته‌مکاری خۆیا‌نه‌وه تووشی سزایه‌کی سه‌ختیان ده‌که‌بن).

(١) (جو‌دی): که‌ چیایه‌که له‌کوردستانی تورکیا، به‌لام دانه‌ری ئه‌م کتیبه‌ له‌م په‌راویزه‌دا ده‌لیت: (جبل بالموصل کان معروفاً فی الق‌دی‌م). (وه‌رگ‌یر)

پوخته‌ی چیرۆکه‌که

خودا له‌كۆتایی چیرۆکه‌که‌دا پرووی گوتار (خطاب) ی ده‌كاته دوایین پیغه‌مبه‌ری خۆی -محمد ﷺ- و ده‌فه‌رموویت (ئه‌م چیرۆکه‌ی كه‌ده‌رباره‌ی (نوح) و كه‌له‌كه‌ی بۆمان گێڕایته‌وه له‌هه‌والكانی نادیار (أخبار الغیب)ه... تۆش نه‌خۆت و نه‌گه‌له‌كه‌شت ئه‌م چیرۆكه‌تان به‌م شیوه‌ راست و دروست و لیكدانه‌وه‌یه‌ی له‌مه‌وپێش نه‌بێستبوو كه‌وا به‌سرووش بۆمان نارده‌ووت، جا تۆش ئه‌ی (محمد) له‌سه‌ر ئازاردانی كه‌له‌كه‌ت ئارام بگره‌ و كه‌ چۆن (نوح) له‌پێش تۆدا ئارامی گرت، چونكه‌ بێگومان سه‌ره‌نجامی كاری تۆش هه‌ر سه‌ره‌كه‌وتنه‌ و كه‌ (نوح). سه‌ره‌نجامی باشیش هه‌میشه‌ بۆ خواپه‌رستانه‌): ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقَابَةَ لِلْمُنْقِذِينَ﴾ هود/۴۹.

بێگومان خودا به‌لێنه‌كه‌ی به‌جی‌كه‌یاندو پیغه‌مبه‌ری خۆی (محمد ﷺ) ی به‌سه‌ر دوژمنانیدا سه‌رخست و كه‌ چۆن له‌وه‌و پێش -نوح- ی سه‌رخستبوو. ئه‌و به‌لێنی سه‌رخستنه‌ له‌گه‌وره‌ترینی ئه‌و به‌لێنانه‌یه‌ كه‌ ده‌رباره‌ی قورئان ده‌هینترینه‌وه‌و كه‌وا سه‌رووشی‌كی خودایی (وحي الهی)یه‌و نارده‌نی -محمد-یش ﷺ راستی یه‌كی ته‌واوو حه‌قیقه‌تی‌یه‌كه‌، چونكه‌ خودا له‌و سه‌روشه‌دا (كه‌ قورئانه‌) هه‌والی چهند كاروباری‌كی نادیارو نه‌زانراوی راگه‌یاندوو كه‌ پرووده‌دن و دوايش به‌راستی پروویان داوه‌، دياره‌ ناديار (غیب)یش كه‌س نایزانیت ته‌نها خودا نه‌بیت.

دۆزینه‌وه‌ی چهند شوینه‌وارێکی لافاوه‌كه‌ له‌عیراق‌دا

ئه‌وه‌ی له‌قورئان و فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ زانراوه‌ ده‌رباره‌ی به‌سه‌رهاته‌كه‌ ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌كاته كه‌ لافاوه‌كه‌ ته‌نها گه‌له‌كه‌ی (نوح) ی گرتۆته‌وه‌، ئه‌مه‌ش وا ناگه‌یه‌نیت كه‌ لافاوه‌كه‌ به‌گه‌شتی هه‌موو ناوچه‌كانی سه‌رزه‌وی گرتبێته‌وه‌، چونكه‌ هه‌یچ به‌لگه‌یه‌كیش نیه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی مرۆڤ له‌هه‌موو ناوچه‌كانی زه‌وی دا ژیا بن، به‌لكو له‌ناوچه‌یه‌كی تاییه‌تی و سنوورداردا ژیاون، ئه‌ویش ئه‌و ناوچه‌یه‌یه‌ كه‌ به‌ر لافاوه‌كه‌ كه‌وتوو. هه‌یچ كه‌سێكیش له‌زانایان جورئه‌تی ئه‌و تێپروانین و بۆچوونه‌ی نه‌بووه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌شیت گه‌ر به‌لگه‌یه‌كی ماددی به‌ده‌ست خریت بۆ سه‌لماندنی پروودانی فیعلی ی لافاوه‌كه‌، چونكه‌ وا دياره‌ (دۆزینه‌وه‌ی چهند ئاسه‌وارێکی میژوویی بۆ سه‌لماندنی پروودانی لافاوه‌گه‌وره‌كه‌) له‌ مه‌حال و نه‌شیاوه‌كان بیت.

كاتیک (سیر لیونارد وولتی)یش له‌سه‌ره‌تای سالی (۱۹۲۰ز) دا هات بۆ عیراق و سه‌رکردایه‌تی وه‌فدی‌کی نێرراوی ده‌کرد كه‌ مۆزه‌خانه‌ی به‌ریتانیا و زانكۆی "په‌نسلفانیا" ی ئه‌مه‌ریكاش به‌شداربوون تیا ی دا به‌مه‌به‌ستی بێرکردنه‌وه‌ له‌چۆنیه‌تی و شوینه‌واری لافاوه‌كه‌ نه‌بوو، به‌لكو مه‌به‌ست له‌ناردنی ئه‌و وه‌فده‌ گه‌ران بوو به‌دوا ی به‌شیک له‌میژووی را بردوودا. ئه‌و چالانه‌ی له‌چهند به‌رزایی یه‌ك هه‌لی كه‌نده‌بوون كه‌

(۱) (العاقبة): سه‌ره‌نجام و عاقیبه‌ت واته سه‌رفرازی له‌دنیا دا سه‌ره‌كه‌وتنی ناخیره‌ت.

ماوه‌ی چوار میل له‌سه‌روو (ئوور) سه‌وه‌ن له‌جیگایه‌ک دا که به‌ناوی (تل العبید) ناسراوه‌و سه‌وره‌ها شه‌و چالانه‌ش که له‌شاری (ئوور) دا هه‌لی که‌ندن له‌و جیگایه‌ی که چه‌ند گۆرستانێکی شاهانه‌ی تێدابوو، هه‌موو شه‌و چالانه‌ بوونه‌ هۆی دۆزینه‌وه‌ی چه‌ند چینێک له‌ قوراو به‌قوولایی یه‌کی گه‌وره‌، که برێکی زۆری له‌قاپ و ده‌فره‌ گلینه‌کان و که‌ره‌سه‌ به‌ردینه‌ پارێزراوه‌کانی داپۆشی بوو، له‌و نامرازو نامیرانه‌ی که له‌چاخێ به‌ردین (العصر الحجری) دا به‌کارهێنراون، هه‌روه‌ها چه‌ند په‌یکه‌رێک له‌قورێ سوورکراو و چه‌ند پارچه‌یه‌ک له‌و دیواره‌ به‌قور سواغ دراوانه‌ی که شوینه‌واری داری چیغیان پیوه‌ بووه‌و به‌ پالنه‌په‌ستۆ له‌سه‌ریان دانراون. پشکنینی میکروسکۆبیش ده‌ری خستوه‌و که هه‌ر ئاوه‌که شه‌و قورو لیتاوانه‌ی (به‌ته‌ری یان به‌وشکی) خستۆته‌ ژێر چه‌ند چینێکی زه‌وی یه‌وه‌و کۆی کردونه‌ته‌وه‌، شه‌مش چه‌ند ماده‌یه‌کی تێدا بووه‌ که ئاوه‌ له‌ناوچه‌ی ناوه‌راستی رووباری (فورات) سه‌وه‌ رای مالبون. هه‌موو شه‌مانه‌ش به‌لگه‌یه‌ک دروست ده‌که‌ن که دژی وجودی لافاوێک نی یه‌ که‌وا له‌ سه‌رده‌میکی دوور له‌وه‌به‌ره‌وه‌ هه‌موو شه‌و ناوچانه‌ی داپۆشی بوو. توێژینه‌وه‌کانی (سیرلیونارد) ئاماژه‌ بو شه‌وه‌ ده‌که‌ن که به‌رزایی لافاوه‌که له‌ (بیست و پینج پێ) که‌متر نه‌بووه‌.

هه‌ر به‌رای (سیر لیونارد) لافاوه‌که هه‌موو دنیای نه‌گرتۆته‌وه‌، به‌لکو لافاوێکی به‌هێزی باران بووه‌ که سه‌رتاپای دۆلی نیوان (دیجله‌) و (فورات) ی گرتۆته‌وه‌و هه‌موو شه‌و ناوچه‌ قه‌ره‌بالغه‌ ئاوه‌دانسه‌ی که‌وتۆته‌ نیوان چیاکان و بیابانه‌وه‌ سه‌رنگووم کردوه‌.

شه‌م ناوچه‌یه‌ش به‌نیسه‌بت دانیشتوانه‌کانیه‌وه‌ به‌هه‌موو دنیا دانراوه‌. دانیشتوانی شه‌و دۆله‌ی نیوان دوو رووباره‌که‌ش دوا‌ی لافاوه‌که به‌سه‌ره‌اتی لافاوه‌که‌یان له‌سه‌ر دوا‌زده‌ ته‌خته‌ (یان تابلۆ) نووسیوووه‌و وتیایدا باسی سه‌رنگووم بوونی گشت دانیشتوانی شه‌و ناوچه‌یه‌یان کردوه‌ که ته‌نها پیاویکی خواپه‌رست و که‌س و کاری و چه‌ند که‌سیکی که‌م و هه‌ندیک له‌گیانه‌وه‌ران و ئاژه‌لان رزگاریان بووه‌ به‌هۆی شه‌و که‌شتی یه‌وه‌ی که‌ پیاوه‌ خواپه‌رسته‌که (واته‌ -نوح-) دروستی کردوه‌و و سواری بوون، هه‌ر شه‌مانیش به‌ته‌نها رزگاریونیان بو نووسرا‌بوو. (۱)

(۱) شه‌م چه‌ند دێره‌ که‌مه‌ی دوا‌یی له‌کتیبه‌ی (شه‌و زه‌وی‌یه‌ی له‌سه‌ری ده‌ژین) - رۆژ مۆر- وەرگێرانی (اسماعیل حقی). ۲۶-۳۵ وەرگێراوه‌

به‌ندی سییه‌م

((چهند په‌ندو وانه‌یه‌ک))

(په‌وانبیزی قورئان له‌وه‌سفی لافاوه‌که‌دا - چهند راستی‌یه‌کی زانستی قورئان - یه‌کسانی له‌نیوان چینه‌کان
دا - وانه‌یه‌ک له‌هیژی خۆراگری - کودتا به‌سه‌ر په‌یوه‌ندی‌یه‌ نادروسته‌کانی که‌سایه‌تیو خزمایه‌تی دا)

په‌وانبیزی قورئان له‌وه‌سفی لافاوه‌که‌دا

لافای "نوح" دیارترین پروودای میژوویی یه‌و توندترین کاریگه‌ریشی له‌ده‌روونی ئینسانی دا هه‌یه، نه‌خاسه له‌و پروه‌وه‌ی دژوارترین سزایه له‌و سزایانه‌ی که‌وا خودا تووشی کافرانی کردووه، هه‌روه‌ک له‌نیشانه‌کانی قودره‌تی بی‌هاوتای خوی گه‌وره‌شه: ﴿السَّاعَةُ بَعْتَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (۱۰۷) قُلْ هَذِهِ سَيِّئٌ أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلىٰ الْفِرْقَانِ ۚ ۳۷.. واته (هه‌وره‌ها گه‌لی(نوح) کاتیک پیغه‌مبه‌ریان به‌درۆخسته‌وه به‌ئاوو‌باران سه‌رنگوومان کردن و کردمان به‌په‌ندو عیبه‌رت بو‌خه‌لکی و سزایه‌کی سه‌ختیشمان له‌تاخیره‌ت دا بو‌سته‌مکاران ناماده‌کردووه).

﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ﴾ (۱) ﴿۹﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ﴿۱۰﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ﴿۱۱﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَفَى الْأَمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدٍ قَدَرٍ ﴿۱۲﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسُرٍ ﴿۱۳﴾ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَن كَانَ كُفِرًا ﴿القم‌/ ۹-۱۴﴾. واته: (پیش شه‌م بی‌باوه‌رانه‌ی سه‌رده‌می تو (شه‌ی پیغه‌مبه‌ر) گه‌له‌که‌ی نوح- شه‌و به‌نده‌ نی‌راوه‌ی منیان به‌درۆ خسته‌وه‌و باوه‌ریان پی‌ نه‌هیناو گو‌تیا‌ن شه‌مه‌ کابراه‌کی شیتته‌و ده‌ریان کرد و نه‌بان‌ه‌یشت، که‌ په‌یامی خودایان پی‌ بگه‌یه‌نیت. شه‌ویش(واته‌ نوح) هاواری له‌خودای په‌روه‌ردگاری کردو گو‌تی شه‌وا من به‌زین‌راوم و تو‌شه‌م بو‌ بسینه‌ره‌وه، شه‌مه‌ش له‌ تو‌شه‌ی دا ده‌روازه‌کانی ناسمان (واته‌ هه‌وره‌کامان) به‌گه‌رخست و ناو‌یک‌کی زۆرو باران‌یک‌کی به‌لی‌زمه‌مان به‌سه‌ردا باراندن، هه‌روه‌ها چه‌ندین کانیمان ته‌قاندووه‌و زه‌ویمان لیک‌ هه‌لته‌قاندو ئیتر ئاوی زه‌وی و ئاوی بارانه‌که‌ش پینگه‌یشتن له‌سه‌ر به‌جی‌هینانی فه‌رمان‌یک‌ که‌له‌وه‌وپیش ده‌رمان کردبو بو‌ سزادانی شه‌و گه‌له‌ سه‌مه‌کاره به‌ سه‌رنگووم کردنیا‌ن. (نوح)یشمان سواری شه‌و پا‌پۆره‌ کرد که‌به‌ته‌خته‌و بزمار به‌شیتوه‌یه‌کی مه‌حکه‌م دروست کرابوو، به‌لام که‌شتی یه‌که‌ له‌ ژیر سه‌ره‌رشتی و چاود‌یری شه‌مه‌دا ده‌رۆیشت. شه‌و سه‌رنگووم کردنه‌ش سزایه‌ک بوو بو‌ شه‌و که‌سانه‌ی کافر بووون). چهند قه‌شه‌نگه‌ شه‌و وینه‌یه‌ی، که‌ قورئان بو‌ لافاوه‌که‌ی کیشاوه‌.. باران‌یک‌ له‌ناسمانه‌وه، به‌لام نه‌ک وه‌ک باران‌ بیت، به‌لکو ناو‌یک‌که‌ ئیجگار زۆر که‌ لافاو‌یک‌کی به‌هیزو لوول ده‌ری هه‌ر شه‌تیک‌ بیت، له‌ملاوه‌ زه‌ویش ئاوی به‌خو‌ر لیه‌ هه‌لقو‌لیت، نه‌ک هه‌ر

له‌یه‌ک جینگایشیه‌وه، به‌لکو له چه‌ندین جینگای همه‌جۆری یه‌وه، هه‌روه‌ها ته‌نانه‌ت هه‌ر له‌وه زه‌وی یه‌وه چه‌ندین کانی‌وی به‌هیز بته‌قیته‌وه و لافاوه‌که به‌هیزترکه‌ن.. جا ته‌گه‌ر له‌قورنانه‌دا وا به‌هاتبایه، که (تیمه کانی یه‌کانی زه‌ویمان ته‌قاند‌وهه- وفجرنا عیون الأرض) ته‌وا مانای خوازرای نه‌ده‌به‌خشی، چونکه "زه‌وی" هه‌مووی یه‌کپارچه ببوو به‌چه‌ند کانی یه‌ک... پاشان ب‌روانه ته‌وا: ئاوی زه‌وی و ئاوی ناسمان به‌یه‌ک ده‌گه‌ن تاکو له‌ناکامی ته‌وه‌وه لافاوه‌که ر‌ووبدات. به‌ناوراستی ته‌وه لافاوه‌ش دا پاپۆره‌که به‌ئیمانداره سه‌رنشینه‌کانی یه‌وه به‌هیمنی و چاودێری و ئاگاداری ی خودا ر‌یگاده‌پریت.

پاشان خوینه‌ری به‌رێژ... سه‌رنجی ورد بده له‌شێوازی ته‌وه ئایه‌تانه‌وه ته‌وه ئیقاچه مؤسیقی یه‌ی تی‌یدان و چۆن (به‌ناسانی ی بیژه‌له‌لفظ) و شیرینی ی قالبه‌کانی) ئاخواتنی پ‌ی ر‌یک ده‌خریت، هه‌روه‌ها به‌وردی سه‌رنج بده له‌دانان و ر‌یک‌خستنی نیوانه جیاکه‌روه‌کانی^(۱) کۆتایی ئایه‌ته‌کانی که له‌سه‌ر سیستیمی‌کی دیاری کراوه‌وه هیزێکی دیکه‌ی له‌ده‌رپرین و کارتێکردنی ده‌روون به‌قورنانه‌داوه.

ب‌روانه چۆن خودا وه‌سفی کۆتایی هاتنی لافاوه‌که له‌م ئایه‌ته‌دا به‌وه ده‌رپرینه ته‌ده‌به‌یه دینیتیه‌وه که گه‌شتۆته بلندترین پله‌ی ره‌وانیته‌ی(بلاغه)، هه‌روه‌که فه‌رموویه: ﴿ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَكَسِمَاءُ أَلْعَلِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَفِي الْأَمْرِ وَالْحَمْرِ وَأَسْوَتَّ عَلَى الْجُودِي وَقِيلَ بَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿هود/ ۴۴. واته: (فه‌مان کراوه‌به‌زه‌وی گوترا ئاوه‌که‌ی خۆت قوت بده‌روه‌وه هه‌لمژه‌روه‌وه، به‌ناسمانیش گوترا تۆش ده‌ست له‌باران بارین بگه‌روه. ئیدی ئاوه‌که‌م بووه‌وه نه‌ماوه‌فه‌رمانه‌که‌ش جی‌به‌جی کراوه‌سته‌مکاران سه‌رنگوم بوون و پاپۆره‌که‌ی -نوح-یش له‌سه‌ر چیاوی -جوودی- راوه‌ستاو جینگیربوو، له‌وساتانه‌دا به‌گه‌لی سه‌مه‌کاران گوترا: هه‌ر له‌ناوچن و نه‌میتن).

ته‌وه که‌سه‌ی له‌م ئایه‌ته‌وه ورد ده‌بیته‌وه ده‌بینیت، که‌دیمه‌نی لافاوه‌که به‌کورت ترین بیژه‌وه کاریگه‌رتترین وه‌سف ده‌کات، بۆ نمونه جوانی به‌ستنه‌وه(حسن النسق)^(۲) ی تیدا به‌دی ده‌که‌یت چونکه خودا ر‌سته‌کانی پیکه‌وه‌گرێ‌داوه به‌پیتی (وا)ی که‌یاندن و له‌سه‌ر ته‌وه ر‌یک‌خستنه‌ی که ره‌وانیته‌یه‌که ئاتاجی پ‌ی ده‌بیته. خوداش به‌دیاری کردنی گه‌نگترین دیارده‌ی لافاوه‌که‌ده‌ستی پ‌ی‌کردوه ته‌وه‌ش ده‌رچوونی خه‌لکی نیوکه‌شتی یه‌که‌یه بۆ سه‌ر وشکانی، ته‌مه‌ش ته‌نه‌ها له‌کاتی نه‌مانی ئاوه‌له‌سه‌ر زه‌وی دا ده‌شیت، هه‌ر‌بو‌یه‌ش خودا فه‌رمان به‌زه‌وی ده‌کات که ئاوه‌که‌ی هه‌لمژه‌یه‌وه، هه‌روه‌که له‌فه‌رمایشته‌که‌ی‌دا هاتوه: (ابلعی ماءک)^(۳).. پاشان دیاره‌گه‌ر هه‌ر ته‌نیا زه‌وی ئاوه‌که هه‌لمژه‌یت و به‌لام بارانه به‌لێشاوه زۆره‌که

(۱) نیوانی جیاکه‌روه‌وه(فاصله): زاراویه‌که به‌وه وشه‌یه ده‌گوتیت که ئایه‌تیکی قورنانه‌ی پ‌ی کۆتایی دیت. پله‌ی ته‌مه‌ش له‌نایه‌ته‌که‌دا وه‌که پله‌ی سه‌روا(قافية)ی شه‌عه‌وه کارایی مؤسیقی ی خۆی له‌ر‌یک‌خستنی گوتاردا هه‌یه.

(۲) جوانی ی به‌ستنه‌وه(حسن النسق)/ نه‌وه‌یه، که به‌گۆ(متکلم) چه‌ند وشه‌یه‌که له‌په‌خشان و چه‌ند دێره شه‌عریک ب‌ینیت که هه‌موویان یه‌که له‌دوا یه‌که و یه‌که‌گرتوو و پیکه‌وه به‌ستراوین به‌شێوه‌یه‌کی ساغ و جوان کراوه‌نه‌که دزیو و پ‌ی له‌خه‌وش بن و تینکه‌ده‌ری سیمای ناوه‌رۆکی مه‌به‌سته‌کان ب‌یت.

(۳) (ابلعی ماءک): له‌م فه‌رمانه‌دا ب‌روانه چۆن قورنانه‌ی خستۆته پ‌اڵ زه‌وی، ته‌مه‌ش له‌به‌ر په‌یوه‌ستی ی ئاوه‌به‌زه‌وی یه‌روه له‌به‌ر ته‌وه‌ش که‌له‌بنه‌ردت دا له‌زه‌وی یه‌ره‌یه‌وه خۆر ده‌یکات به‌هه‌لم و ده‌بیته هه‌وریک و پاشان وه‌که باران ده‌رژیته‌وه زه‌وی.

نەبریت ئەوا خەلکی کەشتییە کە لە کاتی دەرچوون و دابەزینیان دا ئازاریان پێ دەگەشت، لەوانەیە ئەو ئاوەی لە ئاسمانەوه دەهاته خوارەوه قەرەبووی ئەو ئاوه بووێت کە زەوی قووتیی دەدا، لەبەر ئەمەش خودا بەم فەرماشتە (و یا سماء اقلعی) ^(۱) فەرمانی بە ئاسمان کرد کە (بەسەر پراوەستە لەناردنی باران). لێرەش دا بە جوانی رابینە لەو جیناس و ئیقاغە موسیقی یە ئیوان هەردوو وشە (ابلعی) و (اقلعی) کە قورئان بیژە (ابلعی) ی لەجیاتی (ابتلعی) هەلبژاردوو چونکە کورت و زیاتر پێکەوتوو لە گەڵ وشە (اقلعی) دا.. هەرەها سەیر کە چۆن قورئان کاتی کە فەرمانی (هەلمژە - ابلعی) ی هیئاوه بەدوای دا نەبگوتوو (ئیتەر ئەویش هەلیمژی) یان بۆ ئاسمانیش هەر بەم شیوایە، واتە ئایەتە کە بەم چۆرە نەبوو (یا أرض ابلعی فبلعت، و یا سماء اقلعی فأقلعت)، چونکە ئەمە خەیاڵی ئەو دەخاتە هزری مرۆڤەوه کە ئەگەری سەری پێچی و یاخی بوون لە شان و شکۆی بەرزی ئیلاهی لە ئارادا دەبێت، بەلکو قورئان تەنها هیئەدی فەرموو (یا أرض ابلعی) ... (و یا سماء اقلعی)، چونکە فەرمانی ئیلاهی رەت ناکرێتەوه و گەردوونیش سەرپا هەمووی ملکەچی ئەم وشە یە تەتی (کن فیکون) واتە (بە.. دەبێت). لەدوای ئەمە خودا ئاماژە بۆ ئەنجامی پێویستی ئەو فەرمانە دەکات بەم رێستە خەبەری یە (و غیض الماء) ^(۲) واتە (ئاوه کە رۆشت و بزربوو)، وشە (غیض) یش ئاماژە یە بۆ پرانی ماددە ی ئاو لە ناخی زەوی و پرانی بارانی ئاسمانیش، دەنا گەر وانه بوا یە ئاوه کە بزرو بەند نە دەبوو. پاشان خودا ئەو نیازە ی لە لافاوه کە ی هەبوو بەم رێستە یە (وقضی الأمر) ^(۳) رۆون دەکاتەوه و ماناکەشی ئەو یە کە هەر کە سی ک خودا پراری لە ناوچوونی دا بوو، لە ناوچوو و هەر کە سی کیش کە خودا قەدەری رزگار بوونی بۆ دانابوو رزگاری بوو. رێستە ی "وقضی الأمر" ئەو شعورە پەخش دەکات کە لە ناو بردن و رزگار کردن بە پێی فەرمانی کێ جێ بە جێ کراوو بریار (قضاء) ی کێ ئەو خودایە بوو کە هەر گیز بریارو فەرمانی رەت ناکرێتەوه.

هەرەها قورئان پراوەستان و لەنگەرگرتنی پاپۆرە کە لە سەر چیا ی (جوودی) بە بیژە (استوت) وەسف دەکات، واتە (بەری کێ جێگەر بوو) چونکە لە پێک جێگەر بوون (استواء) دا هەواڵی دانیشتنی کێ تەواوی وای تێدایە کە هیچ خواری ولاری و جوولە یە کێ تێدا نی یە، (بەو جێگەر بوونەشی) دلێ خەلکی نیو کەشتییە کەش هیمن بۆتەوه و دەرچوون و دابەزینیان بە بێ ترس ئاسان کراوه، ئەمەش بە پێچەوانە ی وشە ی لەنگەرگرتنە چونکە مانای لاریون هەل دەگرێت. لەدوایش دا قورئان ئایەتە کە بەرپێستە ی (وقیل بعداً للقوم الظالمین) کۆتایی دینیت کە نزا کردنی کە لە دژی قەلاچۆیان و وەسف کردنی شیانە بەستەم (ظلم) تا کو ئەو کەسانە ی دوا ی ئەوان دەژین بزانی کە هەموو ئەوانە ی قەلاچۆکران شایستە ی لە ناوچوون بوون، ئەمەش بۆ ئەو ی نەبادا و هەمیک بیته کایەوه لە مەر ئەو ی لە ناوچوون (بەبارە گشتییە کە ی) ئەو کەسانەش دەگریتەوه کە شایستە ی سزا کە نەبوون.

(۱) (یا سماء اقلعی): لەم فەرمانە دا ئەو دەر دەکەوت کە لە زانستی رەوانبێژی دا بە (مەجان) ناسراوه، حەقیقەتی وتە کەش تەمە یە (یا مطر السماء اقلع) واتە: (تە ی بارانی ئاسمان بەسە خۆت بگرەوه و مەباری).

(۲) (و غیض الماء): ئەمەش لە زانستی رەوانبێژی دا بەهۆنەری (نیشارت) ناسراوه ئەو یە دەبێت بیژە کەم دەلالەت لە سەر مانای زۆر بکات.

(۳) (وقضی الأمر): ئەمەش لە زانستی رەوانبێژی دا بەناری هاوواتاکان (الأزادف) ناسراوه ئەو یە بگۆ (متکلم) مانای کێ بویت وەبوو شیوایە تەعبیری لێتە کات بەلکو بە بیژە ی کێ دی تەعبیری لێ بکات کە هاوواتای مەبەستە کە و شێتکەوتە ی بێت.

چه‌ند راستی یه‌کی زانستی ی قورئان

قورئان له‌وه‌سفکردنی توانای خودا به‌سه‌ر ئەم گه‌ردوونه‌دا گوزارشت (تعبیر) یکی ورد به‌و وه‌سفه ده‌به‌خشیت که‌گه‌لی عه‌ره‌ب چوارده سه‌ده له‌مه‌وپیش به‌جۆریک تی‌ی ده‌گه‌یششتن و ئەو تی‌گه‌یشتنه‌یان گونجاو بسو له‌گه‌ل ئەو په‌ی بردن (ادراک)‌ه‌یان دا که‌ عه‌قلیان پی‌ی گه‌یشتبوو، کت و مت وه‌ک چۆن مرۆقی مه‌ده‌نیه‌ت خوازی ئەمرۆ به‌فه‌همی‌کی تازه‌وه‌ پیشوازی ده‌کات و ئەم فه‌هم و تی‌گه‌یشتنه‌یشی به‌زانست و زانیاری‌به‌ هاوچه‌رخه‌کانیه‌وه‌یه‌تی، هه‌روه‌ک به‌و داهینانه‌ زانستیان‌ه‌سه‌وه‌یه که‌له‌بواری ئەم گه‌ردوونه‌دا پی‌ی گه‌یشتوو. نمونه‌ش له‌م باره‌یه‌وه له‌قورئان دا زۆره، به‌لام لی‌ره‌دا ته‌نها دوو نمونه‌ی زانستی ده‌خه‌ینه‌ روو که‌ ده‌باره‌ی چیرۆکی (نوح) هاتون:

یه‌که‌م/ نایه‌تی ﴿وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا﴾ نوح/ ۱۶. واته (خودا له‌نیو ئاسمانه‌کان دا مانگی کردوو به‌رووناک که‌ره‌وه‌ی زه‌وی له‌کاته‌کانی تاریکی داو، خۆریشی کردوو به‌چرایه‌کی رۆشن که‌ره‌وه‌ی له‌ناویه‌ری تاریکی).

له‌م نایه‌ته‌دا خودا ئەو راستی یه‌ ده‌رده‌خات که‌ خۆر له‌چرایه‌کی پرشن‌گدار (السراج الوهاج) ده‌چیت، واته‌ چرایه‌کی رۆشن که‌ره‌وه‌ی داگیرساو به‌بلی‌سه‌یه‌ک که‌ به‌ (رۆن زه‌یت) و (کحول) ده‌بریس‌کیتته‌وه، چراش پرووناکی‌یه‌کی خۆیی (ذاتی) ی هه‌یه، زانست (علم) یش روونی کردۆته‌وه که‌ (خۆر) تۆپه‌له‌ (کتله)‌یه‌کی گازی گپ‌گرتوو و زه‌ی خۆی له‌چه‌ند کارلیک و ته‌قینه‌وه‌یه‌کی ناوکی‌یه‌وه‌ وەرگرتوو. له‌مه‌دا زانست له‌گه‌ل قورئان ته‌باو هاو‌راپه‌ که‌ خۆر له‌بلی‌سه‌یه‌کی ناگرین پیک هاتوو. ئەم بلی‌سه‌یه‌ش زه‌ی خۆی له‌ چه‌قی ناو‌خۆیی خۆیه‌وه‌ وەرده‌گریت.

هه‌روه‌ها قورئان وه‌سفی مانگ (قمر) ی به‌ "رووناکی" کردوو، که‌وابوو ئەمیش تۆپه‌له‌یه‌کی تاریکه‌ و رۆشنایی‌یه‌کی وەرگیراو (مکتسب) ی هه‌یه و لی‌ یه‌وه‌ رهنگ ده‌داته‌وه، زانستیش ئەمه‌ی سه‌لماندوو که‌ مانگ هه‌ساره‌یه‌کی تاریکه‌ و رۆشنایی ی خۆی له‌خۆره‌وه‌ وەرده‌گریت.

دووهم/ نمونه‌ی زانستی ی دووهم له‌چیرۆکی - نوح - وه‌ ئەو نایه‌ته‌یه که‌له‌قورئان دا له‌سه‌ر زاری - نوح - خۆی دا هاتوو ﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا﴾ نوح/ ۱۷. له‌م نایه‌ته‌دا وا راگه‌یه‌نراوه که‌ خودا ئیمه‌ی له‌پرووه‌کیشه‌وه‌ (نبات) دروست کردوو و به‌رده‌وامی ژیانیشمان له‌سه‌ر پرووه‌ک به‌نده. ئەم نایه‌ته‌ش هه‌قیقه‌تی‌کی زانستی یه، هه‌روه‌ک له‌کتی‌بی (ئاو موعجیزه‌ی سروشته) ی نووسه‌ر (تۆمسۆن کینگ) دا هاتوو و تیبای دا ده‌لیت: (زانایانی زینده‌وه‌رناسی گه‌یشتنه‌ته‌ ئەو دان پیا‌نانه‌ی که‌ هه‌موو گیانه‌وه‌ران له‌نیوانیان دا من و تۆش و گشت به‌کت‌ریا‌یه‌ک له‌سه‌ر خواردنی پرووه‌ک و به‌ره‌مه‌ رووه‌کی یه‌کان ده‌ژین، یان له‌سه‌ر خواردنی گۆشتی ئەو گیاندارانه‌ی که‌ پرووه‌کیان خواردوو، بۆ نمونه‌ ماسی یه‌ک ده‌خۆین و ئەو ماسی یه‌ش له‌سه‌ر خواردنی چه‌ند ماسی یه‌کی بچووک ژیاوه، ئەو ماسی یه‌ بچووکانه‌ش له‌سه‌ر خواردنی ماسی ی بچووکتر یان له‌سه‌ر خواردنی چه‌ند کرمیک ژیاون یان له‌سه‌ر زینده‌وه‌رانی ترو، که‌ ئەو زینده‌وه‌رانه‌ش به‌ پرووه‌ک ژیاون. ئیدی له‌هه‌ر شتی‌ک وردبینه‌وه‌و ئەلقه‌ به‌ئلقه‌ی زنجیره‌که‌ی ژیا‌نی لیکده‌ینه‌وه‌ ده‌بینین

له‌وسه‌ری کۆتایی یه‌که‌یه‌وه هه‌ر ده‌چیته‌وه سه‌ر پروه‌ک. که‌وا بسو پروه‌که‌کان بنکه‌و بناغه‌ی هه‌ره‌می ژیانن، که‌ ره‌گه‌زی مرۆیی (جنسی به‌شه‌ری) لوتکه‌ی هه‌ره‌مه‌که‌ی داگیرکردوه. به‌م ره‌نگه‌ش ده‌بینن قورئان به‌کورتی وه‌سفی خۆراکی مرۆڤ و شه‌و ره‌گه‌زو ئۆرگانه‌ خۆراکی یانه‌شی کردوه که‌په‌یان ده‌ژی. هه‌روه‌ک زانستیش له‌ چه‌رخ‌ی نو‌ی‌دا دانی پیداناوه...

یه‌کسانی له‌ نیوان چینه‌کان دا

قورئانی پیرۆز هه‌ر له‌سه‌رده‌می - نوح - وه‌ سروشتی کۆمه‌لگه‌ی به‌شه‌ریی به‌سه‌ر دوو چین دا دابه‌ش کردوه، چینی یه‌که‌م چینی ده‌وله‌مه‌ندان و گه‌وره‌ پیاوان و ده‌سه‌لاتداران که‌ له‌ سه‌رده‌می نو‌ی‌دا به‌ ده‌ره‌بگ و بۆرژواکان ناوبراون، چینی دووه‌میش کرێکاران و هه‌ژاران و چه‌وساوه‌کانن، که‌ شه‌وانیش له‌م سه‌رده‌مه‌دا به‌چینی -پرۆلیتاریا- ناو ده‌بران. جا قورئانیش له‌ به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی - نوح - دا وینه‌ی شه‌و دیاره‌ راسه‌قهینه‌یه‌مان پیشان ده‌دات، که‌ هه‌ر چینی هه‌ژاری زه‌حه‌تکیش و کارگه‌ر به‌ده‌م بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌ چون، چونکه‌ له‌و بانگه‌وازه‌دا دادگه‌ری و یه‌کسانی و سۆز و به‌زه‌بیان به‌دی کردوه و به‌م رێسیانه‌ش یه‌کسانی ده‌خه‌رتیه‌ نیوان شه‌وان و ده‌وله‌مه‌ندانه‌وه‌ و هه‌موو شتیکیان له‌گه‌ل زالم‌ان و زه‌وت کاران دا پی ده‌که‌ن به‌ دوو به‌شه‌وه‌و ناهیلریت بی‌به‌ش و مه‌حرووم بن. دیاره‌ چینی شه‌شراف و ده‌وله‌مه‌ندان له‌بانگه‌وازی -نوح- یاخی بوون و به‌م جو‌ره‌ وتانه‌ش به‌ره‌په‌رچی بانگه‌وازه‌که‌یان داوه‌ته‌وه: ﴿وَمَا زَكَاةً أَتَعْتَكُ إِلَّا الْذِّبْنَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّئِ بَادِي﴾ هود/۲۷.. واته: (شه‌و که‌سه‌ به‌ناو پیاو ماقوول و گه‌وره‌پیاوو ده‌وله‌مه‌نده‌ بی‌باوه‌رانه‌ی گه‌له‌که‌ی (نوح) له‌وه‌لامی بانگه‌وازه‌که‌ی‌دا پی‌یان گووت: بۆچی باوه‌رت پی‌ بینن، ئاخه‌ر ئیمه‌ ده‌تیبینن مرۆڤیکیت وه‌ک خۆمان و ده‌شبینن ته‌نها که‌سه‌ بچووک و گه‌مژه‌و بی‌ ده‌سه‌لاته‌کامان باوه‌ریان پی‌ هیناوت له‌وانه‌ی که‌ بی‌ بیرکردنه‌وه‌و تیفکرین دوات که‌وتوون).. شه‌م وته‌یه‌ی شه‌و که‌سه‌ بی‌باوه‌ره‌ ده‌سه‌لاتدارانه‌ش وه‌سفیکی شیوازی بیرکردنه‌وه‌یان ده‌کات که‌ ئاوتیه‌ی لووتبه‌رزیو بی‌ باکی یه‌، شه‌وان (هه‌روه‌ک قورئان له‌سه‌ر زاریان ده‌یگیریتیه‌وه) له‌کاتی دواندن‌ی چینی هه‌ژارو نه‌داریش دا پی‌یان گووتوون: ﴿وَمَا زَكَاةً لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِ بَلْ نَنْظُرْكُمْ كَذِبِينَ﴾ هود/۲۷.. واته: (ناشبینن ئیسوه‌ فه‌زلیکتان به‌سه‌ر ئیمه‌ی ده‌وله‌مه‌ندو شه‌شراف دا هه‌بیته‌، به‌لکو ته‌نانه‌ت واگومان ده‌بین ئیوه‌ درۆزنن و هه‌له‌ته‌تینه‌رن بن). به‌مانای گوايه‌ شه‌م ده‌وله‌مه‌ندو خۆبه‌ته‌شراف دانه‌رانه‌ له‌و هه‌ژارو نه‌دارانه‌ باشترو به‌ریترن و ئیدی ده‌رفه‌تیک نی یه‌ بۆ به‌یه‌کدی گه‌یشتن له‌هه‌ر بیروباوه‌ریتک یان خه‌باتیک‌ی هاوه‌ش دا. واش ده‌رده‌که‌ویت، که‌ چینی بالاده‌ستان به‌لینیان به‌ -نوح- دابیت له‌سه‌رته‌وه‌ی گه‌ر شه‌و کرێکارو ره‌ش و پرووت و بی‌ ده‌سه‌لاتانه‌ له‌ کۆرو شه‌نجومه‌نی خۆی ده‌رکات شه‌وا شه‌مان له‌ گه‌لی دا داده‌نیشن و بانگه‌وازه‌که‌ی په‌سنده‌که‌ن.. به‌لام شه‌م ره‌فتاره‌ هه‌رگیز له‌پیغه‌مبه‌ریتکی وه‌ک (نوح) نه‌وه‌شاده‌ته‌وه‌و به‌لینه‌که‌یان لی‌وه‌رناگریت و پێشینه‌اره‌که‌شیان ره‌ت ده‌کاته‌وه‌و شه‌م وته‌یه‌یان به‌رپوودا ده‌دات: ﴿وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقُوا رِبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرْكَبُ

قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣٩﴾ وَيَقَوْمٍ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَفْتُمْ أَفْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾ هود/٢٩-٣٠. واته (من) هه‌رگیز نه‌وانه ده‌رناکه‌م که باوه‌ریان پێ‌هیناوم، سانیتر له‌هه‌ر چینیک بن، چونکه به‌راستی نه‌وان به‌ خودای په‌روه‌ردگاریان ده‌گهن، به‌لام ده‌بینم ئیوه‌ گه‌لیکی نه‌فام و نه‌زان. جانه‌ی گه‌لی خۆم گه‌ر له‌به‌ر خاتری ئیوه‌ نه‌و باوه‌رپداره‌ هه‌ژارانه‌ ده‌رکه‌م دوایی کێ ده‌توانیت من له‌سزای خودا پزگاراکات، ده‌ی، نایا بیرناکه‌نه‌وه‌و تێ ناگهن؟). پاشان (نوح) به‌رده‌وام ده‌بیت له‌سه‌ر پوچه‌ل کردنه‌وه‌ی بیرو بو‌چوونه‌کانیان: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلذَّيْبِ تَزَدِرْ أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ ﴿٤١﴾ هود/٣١. واته: (هه‌روه‌ها نالییم نه‌وانه‌ی که ئیوه‌ به‌چاوی سووک و بی‌پزیزی بۆیان ده‌روانن و که له‌چینی هه‌ژارو که‌م ده‌ستانن، نالییم خودا پاداشتیکیان ناداته‌وه‌، تاکو ئیوه‌ به‌م قسه‌یه‌م رازی بکه‌م، چونکه هه‌رخوداش تاگاداری نی‌ودل و ده‌روونیانه‌)..

قورئانی پی‌رۆز له‌چوارده‌ سه‌ده‌ له‌مه‌وه‌به‌روه‌ه‌ کاری کردوه‌و بو‌ پروخاندنی نه‌و جیاوازی‌یه‌ نابه‌جێ‌یه‌ کۆمه‌لایه‌تی‌یه‌، نه‌ویش له‌و رێسایانه‌دا که به‌چه‌ندین ئایه‌ت دیاری کردوون و داوای یه‌کسانی ی نی‌وان خه‌لکیان کردوه‌. بێگومان خودای مه‌زن له‌به‌سه‌ره‌هاتی (نوح) دا ویستویه‌تی نه‌وه‌ پروون بکاته‌وه‌ که ده‌وله‌مه‌ندان و ده‌ست‌پزێشتوان هه‌یج سیمایه‌کی باشترو جیاکه‌ره‌وه‌یان له‌که‌سانی دی زیاتر نی‌یه‌، چونکه نه‌و کۆمه‌لگه‌ مرۆفی یه‌ی که خودا خوازیاریه‌تی کۆمه‌لگه‌ی چه‌سپاندنی یه‌کسانی نی‌وان خه‌لکی یه‌ له‌ ماف و نه‌رکه‌کان دا. به‌باشتردانانی هه‌ندیک که‌س له‌ خه‌لکیش له‌هه‌ندیکی تریان ته‌نها له‌سه‌ر بناغه‌ی زانست و ته‌قواو له‌خواترسانه‌، هه‌روه‌ک له‌سه‌ر بناغه‌ی نه‌و خێروچاکه‌ زیاده‌یه‌شه‌ که هه‌ر تاکیکی کۆمه‌ل بو‌ کۆمه‌لگه‌که‌ی بکاته‌ دیاری..

خوداش له‌قورئاندا له‌م باره‌یه‌وه‌ فه‌رمویه‌: ﴿..إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ..﴾ ﴿١٣﴾ الحجرات/١٣. واته (بێگومان به‌پزێرتین که‌ستان له‌لای خودا به‌ته‌قواترین تانه‌). هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: ﴿هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٩﴾ الزمر/٩. واته (نایا وه‌ک یه‌ک و یه‌کسان نه‌وانه‌ی ده‌زانن و زانست و باوه‌ریان هه‌یه‌ له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا که نه‌زان و بی‌زانست و بی‌باوه‌رن)؟! جا قورئان وای داناوه‌ گه‌ر پیاوانی خاوه‌ن سامان و ده‌وله‌مه‌ند گوێ بیستی ده‌نگی هه‌ق بن، په‌یه‌وه‌کاری هه‌ق بن نه‌وا مملانی و ناکوکی نی‌وان چینه‌کانی کۆمه‌ل له‌ئارادانه‌ده‌بوو.

وانه‌یه‌ک له‌هه‌یزی خۆراگریدا

له‌و سیغه‌ته‌ جوانانه‌ی که مرۆڤه‌ خۆبیا پێ‌ برازینیته‌وه‌ نه‌و خواست و ئیراده‌ی خۆراگری یه‌ به‌هه‌زیه‌یه‌ که به‌هه‌زیه‌وه‌ به‌ره‌و پرووی هه‌موو کۆسپ و نا‌ره‌حه‌تی یه‌کی سه‌ر رێگه‌ی پێ‌ ده‌بیتته‌وه‌، پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خوداش

(نوح) (سلاوی خوای لی بیت) پله‌یه‌کی به‌رزی له‌هیژی خوڤاگری و سووربوون و به‌رده‌وامی شه و بانگه‌وازه‌یمان پیشان ده‌دات که‌ماوه‌یه‌کی زۆر درییژی خایاندوه بی‌شه‌وی ئیراده‌یه‌کی لاوازیت یان عه‌قیده‌یه‌کی به‌رزیت. له‌و وینه‌ دیارانه‌ی شه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ش که‌ قورئان ده‌رباره‌ی شه‌و ئیراده‌ پۆلایینه‌ی خوڤاگرتنی ده‌دویت به‌رده‌وامی بی‌پسانه‌وه‌یه‌تی له‌بانگ‌کردنی گه‌له‌که‌ی دا بو سه‌ر ریبازی خودا به‌شه‌و و به‌رۆژ و به‌ناشکراو نه‌ینی، به‌لام شه‌و گه‌له‌ زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆریان بانگه‌وازه‌که‌یان په‌سند نه‌کردو به‌ده‌میه‌وه نه‌ده‌چوون، ته‌نانه‌ت وایان لی هاتبوو که‌ تۆزقالتیک گویان بو رانه‌ده‌گرت و ته‌ماشاشیان نه‌ده‌کرد، دیاره شه‌مه‌ش دوایله‌ی روولی وهرگێران و ئازاردانی هه‌ست و شعوری بووه‌.. جگه‌ له‌مه‌ش له‌که‌داریان ده‌کردو به‌شیت و بی‌عه‌قلیان وه‌سف ده‌کرد: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ ۱﴾ فَارَبِّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿المؤمنون/ ۲۵.. واته: (گه‌له‌که‌ی نوح- به‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی خوڤان ده‌گوت شه‌م کابرایه‌ شیته (یان جنۆکه شیتیان کردوه) و جاتیوه‌ش راوه‌ستن و دان به‌خۆدابگرن تا شه‌و کاته‌ی چاک ده‌بیتته‌وه‌ و از له‌م شیتی یه‌ دیتیت).

هه‌ر سه‌باره‌ت به‌ پته‌وی و تۆکه‌یی خواستی خوڤاگری ی (نوح) وینه‌یه‌کی دیکه‌مان له‌م رووه‌ دیتته به‌رچاو که‌کاتی هه‌ره‌شه‌ی زۆری له‌گه‌له‌که‌یه‌وه لی ده‌کرا، که‌چی شه‌و به‌چه‌له‌نگی و ئازایه‌تی یه‌وه به‌رامبه‌ر هه‌ره‌شه‌کانیان ده‌وه‌ستا و له‌ بانگه‌وازی خو‌ی پاشگه‌ز نه‌ده‌بووه‌ ﴿عَلِيمٌ ۸۲﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ كُلاًّ ﴿الشعراء/ ۱۱۶.. واته: (ئه‌ی نوح) گه‌ر وازنه‌هینیت و کۆتایی به‌م بانگه‌وازه‌ت نه‌هینیت شه‌و به‌شیوازی به‌ردباران کردن ده‌تکوژین، که‌ ناشیرینترین و درندانه‌ترین شیوازی بیواوکوشنه‌).. به‌لام بیگومان نوح- له‌به‌رده‌م شه‌و هه‌ره‌شه‌یه‌دا پاشگه‌ز نه‌بووه‌وه، به‌لکو په‌نای برده به‌ر خوای په‌روه‌ردگاری ﴿وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ ۖ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ ﴿الشعراء/ ۱۱۷-۱۱۸.. واته: (خودایه‌ و ده‌بینیت گه‌له‌گه‌م به‌درۆیان خسته‌مه‌وه، جاتۆش حوکی خۆت له‌نیوان من و شه‌وان دا بکه‌و خۆم و شه‌و باوه‌ردارانه‌ی له‌گه‌لم دان رزگاربه‌که‌ له‌زولم و سته‌میان). له‌لایه‌کی تریشه‌وه هه‌ر ده‌رباره‌ی هیژی ئیراده‌ی به‌نارامی و خوڤاگری ی "نوح" وینه‌یه‌کی رۆشنی دیکه‌مان له‌هه‌لس و که‌وتی ده‌که‌ویتته به‌رچاو، شه‌ویش له‌کاتی دروست کردنی که‌شتیه‌که‌دا که‌گه‌له‌که‌ی گالته‌ی پی ده‌که‌ن، که‌چی شه‌و زۆر به‌هیمتی و سینه‌فراوانی‌یه‌وه چاوپۆشییان لی ده‌کات و به‌په‌ری نارامی و دلنیا‌یشه‌وه به‌ته‌مای سه‌رکه‌وتنی خودایه‌که‌ که‌ پی‌ی به‌خشیت: ﴿وَوَصَّعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿۳۸﴾ فَسَوْفَ نَعْلَمُوتَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحْمِلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿هود/ ۳۸ و ۳۹.. واته: (نوح- سه‌رقالی دروست کردنی

(۱) (به‌جینه): واته (شیتی) یان (شیتیتی) یه‌کی هه‌یه‌.. وشه‌ی (جینه) له (جنون) شه‌وه هاتوه‌ یان له (جن‌یشه‌وه، واته (جنۆکه).. که‌وابوو وازه‌ی (به‌جینه) مانای نه‌وه‌ش ده‌که‌یه‌نیت، که‌ (جنۆکه‌ی له‌گه‌لدایه‌و شیتی ده‌که‌ن).. (وه‌رگێر)

کهشتی پرزگاربوون بوو و هەر جاریکیش چەند کەسێک لەبێ باوەرەن بەلای دا تێپەڕینایە گالتهیان پێ دەکردوسەریان بادهدا لەسەر ئەوێ که تادوینی هەر بانگەوازی بۆ ئیمان دەکردن و ئەمڕۆش بۆتە دارتاش و کەشتی دروست دەکات.. -نوح- پێش لەو ئەلامی ئەو گالته پێکردنەیان دا دەیگوت (گەر ئێوە گالتهمان پێ دەکەن ئەوا بێگومان لەراستی دا ئێمە گالته بەئێوە دەکەین و دەزانین بەم زوانە چیتان بەسەر دیت، ئەوساش چاک دەزانن کە کێیە تووشی سزای سەرشۆرکەر دەبێت و پاشان لەئاخیرت دا سزایەکی هەمیشەیی ی شایستە دەبێت)؟!.

جا داخۆ هۆکاری دروست بوونی ئەو خواستە بەهێزی خۆراگری و سووربوونی و ئەو رەگ و ریشالە توندی خۆراگری ی نێو دەروونی (نوح) ی پێغەمبەری خودا لەکوێوە هاتین؟ بێگومان چاوی هەموویان ئەو باوەرە بەهێز و پتەوی بوو بەخودای پەروردگاری و پشت پێ بەستنی بوو کە لەهەموو تەنگژەو بارگرانی و ئازار چەشتنیکدا پشتی پێ بەستوو.

کودەتا بەسەر پەییوەندی یە نادروستەکانی کەسایەتی و خزمایەتیدا

بێگومان "پەییوەندی کەسایەتی و لێک نزیکی ی خانەوادەیی و خزمایەتی" هەمیشەو هەردەم لەگرتنترین ئەو هۆکارە بزویئەرانە ی مەزۆف بوو کە جێی بایەخ و بەتەنگەوهاتنیان بوو و برێکی گەورە ی سۆزی شەخصی و قوربانی دانیشی بۆ تەرخان کردوو، ئیسلامیش بایەخێکی فرەو دیاری بەم لایەنی پەییوەندی کەسایەتی یە داوێ چونکە میزاجی مەزۆف و بەرژەوئەندی یە کانیشی لەسەر ئاور لێ دانەوو و راپەڕاندنی ئەرکەکانی ئەم پەییوەندی یە حەسسەساتوونە ئاراو.

وئەلێ مەرچێکی بنەردەتی لەپەڕەوئەوی کردنی پەییوەندی خزمایەتی و کەسایەتی دا هەیه تاکو مافە تەواوی خۆی پێ بدەرێت، ئەویش باوەرپەینان بەخودا و جێبەجێ کردنی فەرمانەکانی شەریعەتە کە یەتی، چونکە مەزۆفی موسلمان نابێت کەسانی بێ باوەر و سەرپێچی کارو گوناھبار بختە ریزی خۆشەویستانی یەوو و خۆشی ی بوین تەنانت گەر ئەو جۆرە کەسانە لەنزیکیترین کەسو کاری یان خزمانی بن.. هەر وەک خوداش لەم بارە یەوو لەقورتان دا فەرموویە:

﴿ لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ (١) اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ ﴾
المجادلة/٢٢.. واتە: (نابیت کەسانێک گەر باوەرپان بەخودا و رۆژی دوا یی هێنابیت بێ باوەرەن و سەرپێچی کارانیان خۆش بویت تەنانت گەر ئەو جۆرە کەسانە باوکیان یان کورپان یان براییان یان لەهۆزوعە شیرەتیان بن، چونکە کەسانی خاوەن باوەر خودا نیعمەتی ئیمانی پێ بەخشوون و لەدڵ و دەروونیان دا ئەو ئیمانی

(١) (حاد الله): واتە: (عسی الله) بەمانای (سەرپێچی یان لەفەرمانی خودا کردوو).

به‌یئو جیگیر کردوه، هه‌ر که‌سیکیشیان خۆش بویت ته‌نها له‌پیناوی خوداو سه‌رخستنی دینی خودا خۆشیان ده‌وین).

له‌ داستانه‌که‌ی "نوح" یش دا نمونه‌یه‌کی دیاروو زیندوو و زۆر گرنگمان پیش چاو ده‌خات له‌کاتیک دا سۆزو به‌زه‌یی پیاهاتنه‌وه‌یه‌خه‌ی -نوح- ده‌گریت کاتیک ده‌بینیت ته‌وا خه‌ریکه‌ کوره‌که‌شی له‌ لافاوه‌که‌دا نغزو بیت و به‌و سۆزو عاتیغه‌ی باو‌کانه‌یه‌ داوا له‌ خودای مه‌زن ده‌کات و لی‌ ی ده‌پاریته‌وه‌ ته‌و کوره‌ی له‌تیاچوون قوتار کات، به‌لام خودا له‌سه‌ر ته‌و داواکاری به‌ گله‌یی ی لی‌ ده‌کات و کاری پارانه‌وه‌که‌شی به‌و جه‌هل و نه‌فامی به‌ داده‌نیت که‌ هه‌رگیز ناشیت به‌ئاوینه‌ی ره‌فتاریه‌وه‌ بلیکیت، وه‌ک ده‌یگیته‌وه‌وه‌ ده‌فه‌رموویت:

﴿ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ، فَقَالَ رَبِّ إِنَّ أَبِي مِنَ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَبْنَوحُ

إِنَّهُ، لَيْسَ مِنِّي أَهْلِكَ إِنَّهُ، عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْتَلِنَ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ، عِلْمٌ إِنِّي أَعْطَكُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴾

هود/ ٤٥-٤٦. واته: (کاتیک لافاوه‌ستابوو -نوح- هاواری بۆ خوا بردو داوای بزگاربوونی کوره‌که‌ی ده‌کرد و گوتی: (خوایه‌ بینگومان کوره‌که‌م له‌که‌س و کارو خانه‌واده‌ی منه‌و تۆش به‌لینت هه‌ربه‌جی که‌یه‌نراوه‌ ده‌باره‌ی بزگاربوونی که‌سو کاری من. هه‌ر خۆشت دادگه‌رتترین حاکمیت)، به‌لام خودا له‌وه‌لامی هاوارو داواکه‌ی دا فه‌رمووی (ته‌ی نوح ته‌و کوره‌ که‌سی تۆ نییه‌و له‌نه‌هلی تۆ نییه‌، چونکه‌ خاوه‌نی کرده‌وه‌ی خراپه‌ که‌ بی‌باوه‌ری یه‌، نیتر داوای شتیکم لی‌ مه‌که‌ که‌ زانستت له‌سه‌ری نییه‌و نازانیت په‌واپه‌ یان نا؟ من نامۆزگاریت ده‌که‌م که‌ نه‌بیت به‌یه‌کینک له‌وانه‌ی نازان). نیاز له‌و بنه‌ما جوان و بی‌وینانه‌ی که‌ قورنان له‌پشت ته‌م نایه‌تانه‌وه‌ دايانده‌ریت ته‌وه‌یه‌ پینمایی ی مرۆف بکات بۆ کردارو هه‌لس و که‌وتی چاک و پینووست که‌ هه‌ر ته‌م کردارانه‌ش به‌دی هینه‌ری به‌خته‌وه‌رین له‌ ناخیره‌ت دا، واته: هیچ شه‌فاعه‌ت و په‌یوه‌یندیه‌کی که‌سایه‌تی و لیکنزیکی، کاراییه‌کیان نییه‌ له‌ بزگار بوون له‌ سزای خودا گه‌ر ته‌وه‌که‌سه‌ شه‌فاعه‌ت بۆ کراوه‌ نزیکه‌ بی‌ باوه‌رو یاخی بیت، هه‌ر له‌ قورناندا ته‌نکید له‌سه‌ر ته‌م راستیه‌ش کراوه‌ته‌وه‌، وه‌ک خودای مه‌زن فه‌رموویه: ﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتِ نُوحٍ وَأَمْرَاتِ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴾ التحريم/ ١٠. واته: (خودا بۆ نمونه‌ی ته‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون ژنه‌که‌ی -نوح- و ژنه‌که‌ی -لوط- ی به‌وینه‌ هیناوه‌ته‌وه‌ بۆیان، ته‌و دوو ژنه‌ له‌ژیر عیصمه‌ت و سه‌ره‌رشتی هاوسه‌ری دوو به‌نده‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان دا‌بوون، به‌لام ناپاکیان لی‌ کردن و هاو‌یروباوه‌رپان نه‌بوون، ته‌و دوو پیغه‌مبه‌رش نه‌یان‌توانیوه‌ له‌لای خودا شتیك له‌سزایان که‌م که‌نه‌وه‌ یان شه‌فاعه‌ت و سوودنکیان پی‌بگه‌یه‌نن، چونکه‌ ژنه‌کانیان دوژمنی خودا په‌یامه‌کانیان بوون، له‌سزای ته‌وه‌ش دا ناگر به‌قیسمه‌تیا‌ن بوو و پی‌یان گوتراوه‌ برۆنه‌ نیو ناگری دوژه‌خه‌وه‌ له‌گه‌ل دوژه‌خی یه‌کان دا).

له‌ پروداوی له‌ناو وچوونی هاوسه‌ری (نوح) وهاوسه‌ری (لوط) به‌هۆی گونا‌ه‌باری و سته‌م و لادانیا‌ن له‌ریتگای راسته‌وه‌ په‌ندیکی کاریگه‌ری قورثانی هه‌یه‌و ته‌وه‌یه‌ که‌: (که‌سایه‌تی و لیك نزیکه‌ی هه‌ر چه‌ندیک پته‌وو سۆزدارو مه‌حکه‌م بیت به‌لام ناشیت بۆ مرۆف سوودمه‌ندیت ته‌گه‌ر مرۆفه‌ که‌ بی‌باوه‌رو به‌دکار بیت..

زۆر جارئش خه لكى به هه له له چه مكى رئىگائى رزگار بوون تئىگه ئىشتوون و به مه ش تووشى گومرئى بى بوون، چونكه وائان زانئوه گوائه رزگار بوون له خوئ شوئستنى پئوانئى ئائئنى و خو لئى نئىك كرنه وه ئان دائيه به (دئارى بو بردن و گوى رءه لئى كرنئى كوئ رانه ئى فه رمانئان) بئى ئه وه ئى ئه ركى خو چا كرن و لئى پرسئنه وه ئى وئئدانئان له ئه ستو بگرن. ئه م تئىگه ئىشتنه هه له ئه ش خراپه ئى ده ره ه قئى دئىن كرنه وه بو وه ته هؤئكه له هؤئكه كائى دوا كه وئتن و مت بوون و تئىك دان، له جئائئى ئه وه ئى له گرنك تئىن پائنه ره كائى چا كسازئى و پئشكه وئتن و شكؤمه ندى بئت.

صالح و رزق کسے ہیں۔

ھو و رزق کسے ہیں۔

چہرہ کی صورت

-۱

چہرہ کی صالح

-۲

چہرہ نذرانہ و یہ نذیک

-۳

سه‌ره‌تایه‌ک

داستان گێڤه‌وان و شاره‌زایانی میژوو و ده‌نگ و باسی گه‌لان میلله‌تی عه‌ره‌بی دێرینیان بۆ سی چین دابه‌ش کردوو:

عه‌ره‌بی "بائده" عه‌ره‌بی "عاریه" عه‌ره‌بی "مستعربه"

له‌عه‌ره‌بی "بائده" دا چه‌ن‌دین گه‌لی وه‌ک (عاد) و (شه‌مود) هه‌بوون. گه‌لی (عاد) له‌وه‌چه‌ی (عاد-ی کورپی -عوص-ی کورپی -إرم) بوون.

گه‌لی (شه‌مود) یش له‌وه‌چه‌ی (شه‌مود-ی کورپی -جاثر-ی کورپی -إرم) بوون. ئیره‌م-یش کورپی (سام) ی کورپی (نوح) بووه. هۆی ناوبردنی‌شان به‌عه‌ره‌بی "بائده" له‌به‌ر ئه‌وه‌یه ئه‌وان ئیباده‌بوون و له‌نیۆچوون و هه‌یج که‌سیکیان له‌وه‌چه‌یه له‌سه‌ر زه‌وی نه‌ماوه، هه‌روه‌ها هۆی ناوبردنی (عاد) و (شه‌مود) به‌عه‌ره‌بی "عاریه" له‌مانای جیگه‌ری و په‌گ دا‌کو‌تانیان له (عروبه) دا وەرگیراوه. ^(١) به‌په‌ی راو‌ب‌ج‌وونی داستان گێڤه‌وان (روا‌ة) دوو چین له‌گه‌لی "عاد" هه‌بوون به‌ناوی عادی یه‌که‌م (عاد الاولی) و عادی دووهم (عاد الثانیة).

- عادی یه‌که‌م به‌سامترین و به‌هه‌ترترین نه‌ته‌وه‌بوون و له‌چه‌ن‌دین هۆز و تیره‌ پێک هاتبوون و ماوه‌ی پتر له‌هه‌زار سال ژیاون. قورئانی‌ش ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و رووداوه‌ کردوو، که‌خودا "عادی یه‌که‌م" و "شه‌مود" ی له‌نیۆ بردوو: ﴿وَأَنتَهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۖ وَتَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ﴾ النجم/٥٠٥١.

خودای مه‌زن پێغه‌مبه‌ریکی به‌ناوی (هود) هوه‌ بۆ گه‌لی (عاد) نارد که‌ له‌خه‌لی (عبدالله-ی کورپی -خلود-ی کورپی -عاد-ی کورپی -عوص-ی ارم) بووه. (خلود) یه‌کێک بووه له‌وه‌هه‌زانه‌ی (عاد) که‌ ژماره‌یان (واته‌ ژماره‌ی هۆزه‌کان) به‌رای هه‌ندیک له‌شاره‌زایانی ئه‌م بواره‌ یازده‌ هۆز بووه. هه‌روه‌ها خودای په‌روه‌ردگار پێغه‌مبه‌ریکی به‌ناوی (صالح) هوه‌ بۆ گه‌لی (شه‌مود) په‌وانه‌ کرد که‌ له‌ خه‌لی (صالح-ی کورپی -عبید-ی کورپی -أسف-ی کورپی -ماسخ-ی کورپی -عبید-ی کورپی -خادر-ی کورپی -شه‌مود-ی کورپی -جاثر-ی کورپی -إرم) بووه.

(١) ده‌ریاره‌ی هۆی ناوبردنی چینی سی‌یه‌می عه‌ره‌ب به‌عه‌ره‌بی (مستعربه) ش دوو مانا هه‌یه: یه‌که‌میان ئه‌وانه‌ن که‌بوون به‌عه‌ره‌ب و په‌چه‌له‌کیان له‌نیۆ میلله‌تی عه‌ره‌ب دا ون بووه، دووهمیش: مانای ئه‌و ئه‌وه‌یه ده‌گه‌ینیت که‌ له‌کورانی (اسماعیل) ی کورپی (إبراهیم) بوون. (سلاوی خودایان له‌سه‌ر بێت). بروانه (المعجم الوسیط) ص ٥٩١. (وه‌رگێڤ)

بهندی یه کهم

((چیرۆکی هود))

(خانووه کانی (عاد) و خواوهنده کانیان - بانگهواز بۆ خودا - بهبیر خستنه و دی به خششه کانی خودا - وت ویتژ له گه ل بت په رستان دا - بانگهوازیك بۆ گه رانه وه - رزگار بونی باوه رداران و له ناوچونی بی باوه ران)

خانووه کانی (عاد) و خواوهنده کانیان

له قورتان وا ده فامریته وه که خانوو و شوینی نیشته جی گی له لی (عاد) له دۆلی (أحقاف) ی ناوچه ی (حضرموت) دا بووییت. خودا فه رمووییه: ﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ﴾ (أحقاف/ ۲۱). وشه ی (أحقاف) کۆی (حقف) ه ومانای ناوچه ی لماوی ده گه یه نیت. له قورتان دا ناوی مه وقیعه که ی دیاری نه کراوه. به لām زانایانی هه والی گه لان ده لێن: (مه وقیعه که ی له نیوان یه مه ن- و عومان- دا تا - حضرموت- و - شحر- ه).

گه لی (عاد) شارێکیان بنیات نابوو ناوی (ئیرهم)^(۱) بوو که له قورتانیش دا باسی کراوه: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾ (۶) ﴿إِذْ مِمَّا ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ (الفجر/ ۶-۷). واته (ئایا نه ت زانیوه خودای په ره ره دگارت چی ی کرد به گه لی (عاد)؟ واته به و گه له ی که - هود - ی پیغه مبه ریان بۆ ره وانه کراوه و ناوی باوکیان (عاد) بووه و هۆزێک بوون له (ئیرهم) واته له و شارهی به بینا و ساختمانی به رز و مه حکه م ناوبانگی ده کردبوو، خانووه کانیان به چه ندین ستوون (عه موود) ی پته و راگیرابوو.

زانایانی شوینه واره کان به پیی چه ندین کرداری پشکنین و لیکۆلینه وه ی وردیان پی له سه ره شه وه داده گرن که شوینی (ئیرهم) جیای (ره م) بیته که وا (۲۵) میل له خۆره لاتی شاری (عه قه به) وه دووره، چونکه بیگومان له ته نیشته چیا که وه چه ندین شوینه واری دیرینی سه رده می جاهیلی دۆزراوه ته وه.

هه ره ها زانایانی هه وāl و کاروباری گه لان ی کۆن ده لێن که گه لی (عاد) سی بتیان په رستوه، یه کیکیان ناوی (صداء) بووه و دووه میش ناوی (صمود) بووه و سی یه میشیان ناوی (هباء)^(۲) بووه. ئه مه ی پیشوو کورته باسیک بوو ده رباره ی گه لی (عاد) تاکو بیکه یه نه ده روازه یه کی لیدوان ده رباره ی پیغه مبه ری خودا (هود).

(۱) "ابن خلدون" له میژوره که ی دا رای وایه، که گوایه شارێک به ناری (ئیرهم) وه له کایه دا نه بووه، به لکو ئه مه له شته نه فسانه یی به کانی نێودا ستانه کانه و ته فسیر نووسه که م ته زمونه کان باسی ده که ن، دنا و شه ی (ئیرهم) که له فه رمایشتی خودا (ارم ذات العمداد) دا هاتوه مانای هۆز ده گه یه نیت نه ک شار و ولات.

(۲) میژوی (طبری)، تاریخ الطبری / بهرگی یه که م.

بانگه‌واز بو خودا

(هود پیغه‌مبهر) بانگی گه‌له‌که‌ی کرد بو پهرستنی به‌ته‌ن‌ها و از‌هینان له‌پهرستنی بته‌کان، چونکه نه‌مه رینگای خۆپاراستنه له‌سزای رۆژی قیامت. له‌م باره‌یه‌وه خودا فرموویه: ﴿وَالِیٰٓ عَادِ اٰخَاهُمْ هُوْدًا ۗ قَالَ یَقَوْمِ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰهِ غَیْرِہٖۗۤ اَفَلَا تَنْقُوْنَ ﴿۶۵﴾ الاعراف/۶۵، واته: (بو لای گه‌لی -عاد-)، هودی برایانمان بو ره‌وانه کردن، که په‌یامی خودایان پی بگه‌یه‌نیت و پی یان بلیت: (گه‌لۆ ته‌ن‌ها خودا بپهرستن چونکه جگه له‌و هیچ پهرستراویکی دیکه‌تان به‌هق نی یه، ده‌ی نایا له‌خوا ناترسن و خۆتان له‌سزای سه‌ختی ناپاریزن؟). هه‌روه‌ها خودای مه‌زن فرموویه: ﴿وَاذْکُرْ اٰنَا عَادِۙ اِذْ اَنْذَرْتُ قَوْمَهُۥۙ بِالْاَحْقَافِۙ وَفَدَّ حَلَّتِ النَّذْرُۙ مِنْۢ بَیْنِ یَدَیْہِۙ وَمِنْ خَلْفِہِۙۤ اَلَّا تَعْبُدُوْاۙ اِلَّا اللّٰهَۙ اِنَّیۙ اَخَافُ عَلَیْکُمْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۲۱﴾ الاحقاف/۲۱. واته: (هه‌روه‌ها باسی داستانی برای گه‌لی عاد (هود) به‌بیرینه‌وه کاتیک ره‌وانه‌کرا بو لایان و گه‌له‌که‌ی خۆی له‌پیش خۆی و دوی خۆی بو هۆزو گه‌له‌کانیان نیرابوون و هه‌مویان داویان نه‌وه‌بوو که: ته‌ن‌ها خودا بپهرستن و به‌پراستی من ترس و نیگه‌رانیم له‌سزای رۆژیکی گه‌وره هه‌یه بو ئیوه). گه‌لی (عاد) بیروباو‌دریان وابوو گوايه بته‌کان چهند هاوه‌لئیک (شرکاء) ی خودان و له‌لای خودا نزاو شه‌فاعه‌تیاان بو ده‌کهن. به‌لام (هود) له‌وه‌لامیان دا پی‌ی راده‌گه‌یاندن که (ئیه‌وه له‌م ئیدیعايه‌تان دا درۆ ده‌کهن، چونکه که‌س شایانی پهرستن نی یه ته‌ن‌ها خودا نه‌بیئت، هه‌روه‌که له‌سورده‌تی (هود) دا خودا فرموویه: ﴿وَالِیٰٓ عَادِ اٰخَاهُمْ هُوْدًا ۗ قَالَ یَقَوْمِ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰهِ غَیْرِہٖۗۤ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْرُوْنَ ﴿۵۰﴾ هود/۵۰. واته: (بو گه‌لی عاد، هود-ی برایانمان بو ناردن که‌پی‌ی گوتن: نه‌ی گه‌لی خۆم ته‌ن‌ها خودا (الله) بپهرستن، چونکه بیجگه له‌و هیچ پهرستراویکی دیکه‌تان نی یه، بیگومان ئیوه‌ش که هاوه‌لئان بو خودا داناوه درۆتان هه‌لبه‌ستوووه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که گوايه خودا هاوه‌لئیکی هه‌بیئت). به‌لام داخۆ کارایی نه‌م بانگه‌وازه له‌سه‌ر گه‌لی (عاد) چهند بو‌بیئت؟

بیگومان نه‌وان به‌چاوی سووک سه‌یری - هود- یان ده‌کرد و ریزیان لی نه‌ده‌گرت و به‌ (شیئت و گه‌مژه‌و درۆزیان وه‌سف ده‌کرد). دیاره - هود- یش نه‌و سیف‌هت و تو‌مه‌تانه‌ی ره‌ت ده‌کرده‌وه و به‌چاکی بۆی پروون ده‌کردنه‌وه که نه‌و خۆی پیغه‌مبه‌ریکی ره‌وانه‌کراوی خودای په‌روه‌رد‌گساری جیهانیانه و ته‌ن‌ها نامۆزگاری و ریتمایی یان پی ده‌گه‌یه‌نیت و به‌ته‌مای هیچ ده‌سکه‌وتیکی تایبه‌تی نی یه لی‌یان. هه‌روه‌که خوداش به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی له‌قورئان دا گێراوه‌ته‌وه‌وه فرموویه: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا مِنْ قَوْمِہٖۤ اِنَّا لَنَرٰکَ

فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَنْظُرُكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَنْقَوُوا لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ ﴿١﴾ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾ أُنَبِّئُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾ الأعراف/ ٦٦-٦٨. واته: (گهوره پیاوان و دهسه لاتنداره چاوسوره کهرهوه بی باوهره کانی نهو گهله به (هود) بیان گوت (ئیمه به گه مزه دهبینین و واش گومان دهبین درؤ بکهیت). نهویش پیی گوتن (تهی گهلی خوّم هیچ گه مزه پیی به کم تیدانی یه، به لکو من پیغه مبه ریکم له خودای په روره دگاری جیهانیانه وه بو لای ئیوه نیرووم و په یامه کانی خوداتان پیی ده گه یه نم، ههروه ها من په ندو ناموژگاریتان به نه مانه ته وه پیی راده گه یه نم وړی پیشانده ریکی سهر راستام).

به بیر خستنه وهی به خشه کانی خودا

"هود" (سلاوی خودای له سهر بیټ)، له هه ولدانی زوری دا بو قایل کردنی گهله که ی به گه رانه وه بو سهر پړی ی راست، به رده وام بوو له سهر دواندنیان و له به شیکدی دیکه ی نهو هه ولانه ی دا ده بیوست نیعمه ت و به خشه زوره کانی خودایان به بیرینیتته وه. نهو بو پیی ده فهرموون: نه ری نهو له اتان سه یرو سه مه رده یه گه ر پینماییی و ناموژگاری یه کانی خودای په روره دگارتان له سهر زمانی یه کیک له خو تانه وه - که منم - پیتان بگه یه نریټ و له ناکامی خراب وریاتان کاته وه به هو ی نهو گومرایی یه وه ی ئیوه تی ی که وتوون؟ تیا به بیرتان دا نایه ته وه خودا کردوونی به میراتگری زهوی له دوا ی گه لی (نوح)، که خودا به هو ی گوناهه کانیانه وه له ناوی بردن، یان سه یر کهن چو ن خودا هیزی زیاتری له جهسته تان و له دهسه لاتیشتان دا پی داون، نه م نیعمه ته ش نهو هتان لی ده خوازیت که باوهر به خودا بیټن و سویاسی ی له سهر بکه ن نه ک سپله و پی نه زان و بی باوهر پین. جا ناموژگاریی من بو تان نهو هیه که نیعمه ت و به خششی خودا به ییاد بیننه وه له بیریان مه که ن تا کو به ختیاری دنیاو ناخیره تیشتان دهسته بهر کهن، ﴿أَوْحَجَبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ^٤ وَأَذْكُرُوا^٥ إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً^٦ فَأَذْكُرُوا^٧ ءآلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ الأعراف/ ٦٩.

به لام گهله که ی (هود) مافی سویاسگوزارییان به رامبه ر نهو هه موو به خشش و نیعمه ته ی خودا به جی نه گه یاند، به لکو له هه واو ثاره زوه کانیان دا نغرو بوون و له سه ره وه یش دا لوتبه رزو بی په روا بوون. (هود) یش پیی گوتن: (باشه ئیوه)، که له سهر هه ر به رزایی یه ک ساختمانیکی گه وه بو شانازی به خو ره کردن و بی هووده یی بنیات دهنی و جوانترین کوشک و ته لاریش دروست ده که ن وه ک نه وانهی به ته مای نه مری و ژیان ی هه میشه یی ی سه ره زوین و نه گه ر په لاماری خه لکیش بدن زور بوتوندو تیژی و زور داری یه وه په لامار

(١) (لیس بی سفاهه): که مانا که ی (واته: هیچ گه مزه پیی و عقل سوکی یه کم نی یه) ره لامی پیغه مبه ری خودا - هورد - ه بو گهله که یو، نه م وه لامه ش له وه یری به نه دهبی و ریژداری دابه چونکه نه بیوستوه وه ک خو یان بدویت و بهو شیوه یه وه لامیان بداته وه له کاتی که دا هه ر خودی نهو نه یارو ناحه زانه شی لهو په ری نه فامیو گه مزه پیی دابون، له م هه لس و کهوته ی (هود) دا خو روه وشتی گه وره و پیشه وه ی (قدوه) ی چاک به دی ده کرت.ت.

دهدهن و زهبر دهه شینن له کاتیک دا توورپه دهبن و رهحم ناکهن، بۆچی له خواناترسن و ناگهرینهوه بۆ سههر پری ی راست؟ ده بیته له خوا بترسن و گوئی رایه لی ی فرمانه کانی بکهن و پهیرهوی نهو ریگاراستهش بکهن، که من ئیوهی بۆ بانگ ده کم. گه لی خۆم بترسن لهو خودایه ی که نهو هه موو خپروپیتره فره یه ی بۆ فره اهم هینان چ له مال و منال و نهوه بیته یان له ولاخ و گیانداران و نهو هه موو باخ و بیستان و جۆگه و کانی و رووبارانه. جا ئیوهش چی دی بهرامبه ر بهو هه موو نیعمهت و بهخشانه ی خودا بی باوهرو پی نهزان و بی باک و لووتبهرزو زۆردار مه بن، دهنه گه ر و ابن نهوا سزای سهختی رۆژی دوایی شایسته تان ده بیته و له ناوتان ده بات):

﴿ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا ^(۱) قَوْمًا ^(۲) لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ^(۳) أُولَئِكَ الَّذِينَ ^(۴) هَدَى اللَّهُ فَهَدَاهُمْ أَقْتَدِهِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۰﴾ الشعراء/ ۱۲۸-۱۳۵.

وتووێژ له گه ن بت په رستان دا

گه لی (عاد) به پیر بانگه وازه که ی (هود) — هوه نه چوون، سه رکرده کانیشیان سووربوون له سه ر په رستنی بته کانیان، هه ربۆیه به (هود) یان گووت: (تۆ به لگه یه کی پرووت له سه ر راستی نهو به رنامه یه بۆ ده رنه خستووین، ئیمهش واز له په رستنی خودا وهنده کانیان ناهین و باورپ پی ناکه ین، لهو باوه رهش دا بن که وا دیاره هه ندیک له خوا وهنده کانیان خراپه یان ده رهق کرد بیته، بۆیه تۆش قسه ی نابه جی یان پی ده لیت).. (هود) له وه لامیان دا گوئی: (خودا ده کم به شایهت (شاهد) له سه ر راستی و ته کانه، ئیوهش ده کم به شایهت له سه ر نهوه ی که بی تاوانم لهو شیرکه ی ئیوه تی ی که وتوون، ده ئیوهش خۆتان و خوا وهنده کانتان هاو کارو پشتگیری ی یه کتر بن له سه ر پیلان گیران له من و له سه ر سزادانم پاشان بۆ ساتیکیش سزاکه م دوا مه خه ن گه ر توانیتان، منیش هه یج ترسیکم لهو پیلان و فروفیلانه ی ئیوه نییه چونکه پشتم به ستوه بهو خودایه ی که خاوه نی من و ئیوه شه، ته نانهت هه ر گیانه وه ریک و هه ر بوونه وه ریکی زیندوو روو له م بانگه وازه ی من وه رگیرن نهوه هه یج زیانیکم پی ناگه یه نیته، چونکه ناگادارم کردوون و نهوه ی خودا پی ی سپاردووم پی م گه یاندن، خوداش توانای له سه ر له ناو بردنتان هه یه و ده توانیته گه لیکی تر جگه له ئیوه بیته و له خاکی ئیوه دا نیشته جی بکات. بیگومان خودا توانا و ده سه لاتی له سه ر هه موو شتیک هه یه):

﴿ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۵۳﴾ إِنْ

(۱) (ریع): واته شوینی بهرز.. بهرزایی.

(۲) (آیه): واته کۆشکیکی بهرز و پتهو که له نالا (علم) بچیت. (علم) پش به بیداخه یان مناره یه یان چیاو هه ر شوینیکی بهرزایی یه.

(۳) (مصانع): واته هه رزه نه ستیریکی ناو، گو تراوه که مانای قه لاکانیش ده گرته وه.

(۴) (مخلدون): واته بۆیه وا ده که ن تا کو له دنیا دا به ته مای نه مری و ژیا نی هه میشه یی بن.

نَقُولُ إِلَّا أَعْرَبَكَ (۱) بَعْضُ الْهَتِنَا يَسُوءُ ۖ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ ۖ فَيَكِيدُونَ جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾ ۝

پاشان ئەو گەله داخ و نیگه رانی یه کی زۆریان له (هود) و له بانگه وازه که شی دهربری و تهنانهت له زۆری ی نامۆزگاری یه کانی بیزار ببون، بهم په ننگهش وازیان له په رستنی خوا و نه دکانیان بو په رستنی خودای په روه ردگار نه هینا که (هود) بانگی ی ده کردن بو ئەو ریگه یه، به لکو به ره به ره کانی ی ئەو هشیان ده کرد که مه حاله هه ره شه ی ئەو سزا سه ختانه یان به سهردا بهینریت، (هود) یش له و ساته و هختانه دا پی ی گوتن: (ههر ده بیت رق و توورپیی خوداتان به سهردا بهاریت و چاوهرپی سزای خودابن، ئەوا منیش له گهل ئیوه دا چاوهروام): ﴿ قَالُوا أَحِثْنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ، وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأُننَا بِمَا تَعَدْنَا ۗ إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَیْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رَجْسٌ وَعَضَبٌ ۚ أَنْتَجِدُلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۚ فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ ۝ الأعراف/ ۷۰ و ۷۱.

لهم دهقه قورنانه دا دهیینن جوړه به ندرکاری یه کی رۆحی بالی به سهر گه له که ی (هود) دا کیشاوه، چونکه لاسایی کردنه وهی کویرانه ی باو و باپیرانیان هه موو سه ره سستی یه کی تیروانیت و بیر کردنه وهی لی زهوت کردون، هه روه ها دهیینن هیزی به لگه که ی (هود) له چ ناستیکی بالادایه کاتیک هه موو خوا و نه دکانیان ده کات به چه ند ناویکی به تال که له جیهانی راستی دا هیچ شتیکی ناوبرا و (مسمیات) یان تیدا به دی ناکریت، هه روه که له راده ی ئەو شتانهش دا نین که ناوه کانیان لی بنریت، چونکه هیچ به لگه یه که له سه ر خوا و نه دی (ألوهیة) ی ئەو بتانه نی یه و هیتریکیشیان نی یه، که وجودی په رستنیان به سه لمینیت.

بانگه وازیک بو گه رانه وه

گه له که ی (هود) تووشی سی سالی له سه ره یه کی بی بارانی بوون دوا ی بانگ کردنیان بو سه ر پی راست و پرو لی وهر چه رخیان. ئەم سی سالی وشکانی و باران نه بارینهش وه که نامه یه کی ناگادار کردنه وه بوو ده رباره ی نزیک بوونه وهی هاتنی سزایه که له سه ریان. له و ساتانهش دا (هود) ی پیغه مبه ری خودا هه ر به رده وام بوو له نامۆزگاری کردنیان و هوشیار کردنه وه یان و، پی ی گوتن: (ئیه وه له خوداتان بپارینه وه و نزا له لای خودای خالقتان بکه نه که له و گونا هانه ی پیشووتان خو ش بیت، پاشان به تۆبه کردن بگه ری نه وه بو لای

(۱) (اعتراك): (مسك) واته تووشه بووه. خراپه ی هه ندیک خوا و نه دمانت تووش بووه.

خودا، گه‌روا بکه‌ن ئە‌وا تۆ‌به‌شتان لێ‌ وەر‌ده‌گیریت و بارانی به‌لێ‌شاوی زۆ‌رو بێ‌ زیانتان بۆ‌ ده‌نیریت و به‌وه‌ش داها‌تی چاندن و کشتوکالتان زۆ‌ر ده‌بیت. جگه‌ له‌وه‌ش هی‌زی زیاتر ده‌خاته‌ سه‌ر هی‌زتان، جا تکاتان لێ‌ ده‌که‌م له‌م بانگه‌وازه‌ش روو وەر‌مه‌گیرن و له‌سه‌ر کفر و سه‌مه‌کاری سوورمه‌بن):

﴿وَيَقَوْمٍ أَسْتَفْزِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ ثُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ هود/۵۲.

پزگاربونی باوه‌رداران و نه‌ناوچونی بی‌باوه‌ران

دوای برانی باران بۆ‌ ماوه‌ی سێ‌ ساڵ و دوای ئە‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی -هود- نکوولێ‌ یان له‌ په‌یامی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یان کردو هه‌ر به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کفر و گو‌مپایی و پۆ‌چوونیان له‌تاواندا، فه‌رمانی خودا له‌مه‌ر دابه‌زاندنی سزای سه‌خت له‌سه‌ریان چی‌به‌چی‌ کراو له‌و سزا سه‌خته‌دا خودا(هود) و ئە‌و باوه‌رداران‌ه‌ی له‌گه‌لی دا بوون پزگارکردو گه‌لی تاوانبارانیان له‌ناوبرد: ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا^(۱) بَجَّيْنَا هُودًا^(۱) وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ هود/۵۸.

ده‌رباره‌ی چۆ‌نیه‌تی پزگاربونی -هود- یش قورنان ئە‌وه‌ی بۆ‌ روون نه‌کردوینه‌ته‌وه‌، به‌لام هه‌ندیک له‌میژوو‌نووسان پێ‌یان وایه‌ که‌ مه‌سه‌له‌ی پزگاربونی -هود- به‌هۆ‌ی دوورکه‌وتنه‌وه‌ی له‌گه‌له‌که‌ی بووه‌ دوای بی‌هیوا بوونی لێ‌ یان له‌وه‌رگرتنی بانگه‌وازه‌که‌یان و رۆ‌شتنی له‌گه‌ل ئە‌وانه‌ی باوه‌ریان پێ‌ی هی‌نابوو بۆ‌ شاری(مه‌که‌که‌) و ژیان تیای دا بۆ‌ ماوه‌یه‌ک تا کاتی کۆ‌چی دوایی ی له‌وئێ‌ به‌خاک سپاردنیشی هه‌ر له‌وئێ‌^(۲). سزاش بۆ‌ سه‌ر گه‌لی(عاد) ئە‌وه‌ بوو خودا بۆ‌ ماوه‌ی چه‌وت شه‌وو هه‌شت رۆ‌ژی له‌سه‌ریه‌ک په‌شه‌باو زریانیکێ‌ سه‌ختی بۆ‌ ناردن و هه‌موایانی ته‌فرووتا کرد و لاشه‌کانیان به‌سه‌ر زه‌وی دا بلا‌بووه‌وه‌ وه‌ک چۆ‌ن دارخورمای ناوه‌تال له‌په‌رگ و ریشه‌وه‌ هه‌لده‌که‌نریت و هی‌چیان لێ‌ نامینیت، نیدی له‌و گه‌له‌ی که‌ له‌ناوچوون هی‌چ نه‌ده‌بینرا ته‌نها خانوو و نیشته‌گا‌کانیان نه‌بیت. خودای مه‌زن ده‌رباره‌ی ئە‌م سزایه‌ش فه‌رموویه‌: ﴿وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ^(۳) عَاتِيَةٍ^(۴) ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَّامٍ حُسُومًا^(۵) فَتَرَىٰ الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ^(۶) نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ﴾ الحاقه/۶-۸. هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه‌ خودا مه‌زن له‌نایه‌تیکێ‌ دی دا فه‌رموویه‌: ﴿الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٨١﴾ وَمِنْ ءَابَائِهِمْ وَدُرِيَّعِهِمْ

(۱) (أمرنا): واته‌ فه‌رمانی خودا به‌ها‌تنی سزا.

(۲) بروانه (احبار مکه‌- للآزرقی): ۳۰/۱.

(۳) (بریح صرصر): واته‌: بایه‌کی نینجگار گه‌رم یان زۆ‌ر سارد.

(۴) (عاتیة): واته‌ ئە‌وه‌ی توندو به‌هینز.

(۵) (حسوما): یه‌ک له‌دوای یه‌کی له‌بن هی‌نه‌ر.

(۶) (اعجاز): واته‌ په‌رگ و لق و پۆ‌پ.

وَإِخْوَانِهِمْ^ط وَأَجْنِيَّتَهُمْ وَهَدَيْنَهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي^(١) الذَّارِيَاتِ/٤١-٤٢.

واته: (بۆ سزادانی گه‌لی-عاد-بایه‌کی به‌هیزی له‌ناوبه‌رمان بۆناردن، که توخمو وه‌چه‌شیانی لیّ نه‌هیشت و بایه‌کی وه‌هابوو، که هیچ شتیکی نه‌ده‌هیشته‌وه، تا له‌ناوی ده‌بردو لیکی هه‌لده‌وه‌شانده‌).

(١) (الرمیم: وشکی وردبوو وهک پروه‌کی زه‌ردی وه‌ریو.

به‌ندی دووهم

((چیرۆکی صالح))

(خانووه‌کانی "ئهمود" و خواوه‌نده‌کانیان - بانگه‌واز بۆ خواپهرستی - زیاده‌رۆژیی کوشنده - "ئهمود" داوای موعجیزه‌یه‌ک ده‌کهن - ته‌قینه‌وه‌ی دوژمنایه‌تی - سه‌پرینی حوشره‌که - پیلان دانان بۆ وشتنی "صالح" - له‌ناوچوونی گه‌لی "ئهمود")

خانووه‌کانی "ئهمود" و خواوه‌نده‌کانیان

قورئان شیوه‌ی خانووه‌کانی گه‌لی "ئهمود" ی دیاری نه‌کردووه، به‌لکو هه‌ر هینده له‌فه‌رمایشتیکی خوادا ده‌رده‌که‌وێت که خانوو و شوینی نیشته‌جێ، یان له‌چهند ناوچه‌یه‌کی شاخاوی یان له‌چهند به‌رزایی یه‌کی به‌ردین دا‌بووه: ﴿وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِیِّ﴾ الفجر/ ۹۰. واته: (هه‌روه‌ها پروانه خوادا چی کرد به‌گه‌لی - شه‌مود - که به‌ردی گه‌وره‌ی نیوچیاکانیان ده‌بری و خانووه‌کانیان لی دروست ده‌کرد و له‌دۆله‌که‌دا نیشته‌جێ ببوون). .. له‌م نایه‌ته‌دا مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی دۆله‌که‌ (السواد) شه‌و (وادی القری) یه‌ بووه که شوینه‌کانی نیشته‌جێ‌بوونی شه‌و گه‌له‌ی له‌خۆگرتووه. زۆریه‌ی داستان گێه‌وانیش (الرواة) گوندی (الحجر) به‌و شوینه‌ سه‌ره‌کی‌یه‌ی خاکی نیشتمانی - شه‌مود - داده‌نێن و باسی بیریکیش ده‌کهن، که به‌ (بیری شه‌مود) ناوبراوه. پینغه‌مبه‌ری پیشه‌واشمان - محمد - ﷺ له‌گه‌ل هه‌وه‌لانی دا له‌جه‌نگی - تبوک - به‌لای شه‌و بیرده‌دا رۆشتوون، به‌لام ریی نه‌داوه به‌هه‌وه‌لان (صحابه) له‌ناوی بیره‌که‌ بخۆنه‌وه‌و له‌ده‌ورویه‌ری شه‌و ناوچه‌یه‌ش دانیشن. هه‌روه‌ها گه‌لی - شه‌مود - چه‌ندین بتیان په‌رستووه، له‌وانه‌ش بتی (ود) و (جد - هه‌د) و (شمس) و (مناف) و (مناة) و (لات) و^(۱) ... هتد.

بانگه‌واز بۆ خواپهرستی

خوادای مه‌زن (صالح) ی نیراوو پینغه‌مبه‌ری خۆی بۆ لای گه‌لی "ئهمود" نارد تاکو بانگیان بکات بۆ په‌رستنی خوادا وازه‌ینان له‌ (بت په‌رستی)، شه‌م پینغه‌مبه‌ره‌ش به‌گه‌له‌که‌ی خۆی گوت: (گه‌لی خۆم ته‌نها خوادا خۆی بپه‌رستن و هه‌یج که‌سیک مه‌کهن به‌ هه‌وه‌لی، چونکه هه‌ر خوادیه که له‌خاک دروستی کردوون و یارمه‌تی داون، که شه‌و خاکه ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه و هۆو ئامرازه‌کانی ئاوه‌دان کردنه‌وه‌شی بۆ سازکردوون. جاکه‌وا بوو مادام خوادا هه‌وه‌خخش و (فضل) و چاکانه‌یه له‌سه‌رتان، ده‌بی‌ت ئیوه‌ش وه‌ک شه‌رکی

(۱) پروانه (تاریخ العرب قبل الإسلام. للدكتور جواد علي. ج ۱).

سه‌رشانتان داوای لیخوشبوونی لی بکن له‌سه‌ر نه‌و گوناوه‌ سه‌ریچی یانه‌ی پی‌شوتان و تژی‌ه‌ی له‌لابکن و دل‌نیاش بن‌خودا لی‌تان تژی‌که‌و نزای نزا‌کار گیراده‌کات و له‌گونا‌هی تژی‌ه‌کار ده‌بووری‌ت گه‌ر باوه‌ری پی‌هینابیت و له‌نزا‌ک‌ه‌ش دا دل‌سو‌زو راست‌گو بیت: ﴿وَإِلَىٰ ثَمُودَ ^(۱) أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهِ غَيْرُهُ ۖ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ﴾ هود/۶۱.

زیاده‌رؤیی ی کوشنده

گه‌لی - شه‌مود - پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی خودایان به‌در‌خسته‌وه‌و به‌ده‌م بانگه‌وازی خوا‌په‌رستی‌و خوا به‌یه‌ک‌گرتن و له‌خواتر‌سانه‌وه نه‌چوون له‌کاتیک دا نه‌و (واته: صالح) پی‌غه‌مبه‌ری‌کی سه‌ر‌پاست و ده‌سپاک بوو و هیچ پاداشت و کرئ یه‌کی له‌سه‌ر گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی لی یان نه‌ده‌ویست.

یه‌کیک له‌داب و نه‌ریته‌کانی نه‌و گه‌له‌ نه‌وه بوو زیاده‌رؤیی یان کرد له‌تام و چی‌ژه هه‌ست په‌رستی یه‌کانی خویان دا وه‌ک خواردن و خواردنه‌وه و دانیشتن له‌خانوی گرن‌گ و قه‌شه‌نگ دا. (صالح) پی‌غه‌مبه‌ریشیان به‌ره‌لستی ی نه‌و داب و نه‌ریته‌یانی ده‌کرد و پی‌ی ده‌گوتن: (نایا واگومان ده‌ک‌ن گوا‌یه خودا ده‌سه‌بردارتان ده‌بیت له‌سه‌ر نه‌و حالته‌ی نازو نیعمه‌ته زیاد له‌پرا‌ده‌یه‌و له‌خوشتان دل‌نیان که‌ سزای خوداتان تووش ناییت؟ نایا هه‌روا به‌ئاره‌زووی خو‌تان له‌و باخ و بیستان و کاریز و پرو‌بارانه و له‌و به‌روبووم و خورما شیرین و پی‌گه‌یشتوانه بخو‌ن و خانوو نیشت‌گای جوان و گرن‌گ له‌به‌ردی داتاشراوی چیاکان دروست بکن و به‌بی‌باکی و نامه‌ستولانه تیایان دا بژین و پاشان سوپاسی خودا نه‌ک‌ن له‌سه‌ریان و کپنوشی به‌ندایه‌تی ی بو‌نه‌بن له‌سه‌ر نه‌و هه‌موو نیعمه‌ته گه‌وران‌ه؟ ده‌ئیتر له‌خودا بترسن و گو‌پرا‌یه‌لی ی من بکن له‌و فه‌رمانانه‌دا، که‌ رینمایی ی ئیوه‌ی پی‌ ده‌که‌م. هه‌روه‌ها گو‌پرا‌یه‌لی ی فه‌رمانی نه‌و ده‌ست بلا‌وانه مه‌ک‌ن که‌ زیاده‌رؤیی له‌سه‌ر خویان به‌کفرو سه‌ریچی و یاخی بوون ده‌ک‌ن، نه‌وانه‌ی که‌خرا‌په‌و به‌دکاری له‌زه‌وی دا بلا‌وده‌که‌نه‌وه و ری‌گایه‌کی چاک‌سازی نازانن: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ ۗ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۗ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ^(۸۴) وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ ۗ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ^(۸۵) وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا ۗ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ^(۸۶) وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ ^(۲) وَإِخْوَانِهِمْ وَأَجْنِبَتِهِمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ^(۳) ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ لَمَّا يَشَاءُ ^(۴) مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبَطَ عَنْهُمْ﴾ الشعراء/۱۴۱-۱۵۲

(۱) (والی ثمود): واته بۆلای گه‌لی شه‌مود - صالح - ی بریایمان بۆ ناردن. واته له‌ک‌س و کاری خویان.

(۲) (طلعها هضيم): واته به‌روبوومه‌که‌ی نه‌رم و گه‌یشتووه.

(۳) (فارهين): واته شه‌رزان له‌داتاشینی به‌ردو بیناسازی‌داو زیاده‌روو لووتبه‌رز.

(۴) (ولا تطيعوا امر المسرفين): له‌م فه‌رمانه‌دا ناماژیه‌ک بۆ نه‌و راستی یه‌ گرن‌گه هه‌یه که‌ باشت راپه له‌دنیادا به‌را‌ده‌ی پی‌وستی ی ژیان مرؤژ

هه‌ول بدات نه‌ک هه‌موو هه‌رلیکی هه‌ر بۆ به‌رژوه‌ده‌ندی‌ه دنیا‌یی‌یه‌کانی بیت و تام و چی‌ژی خو‌ارده‌منه‌ی هه‌واو نار‌ژوهه نه‌فسی‌ه‌کانی زیاده‌کات.

هر له وته کانی دیکه‌ی (صالح) نه وه بوو که پی ی ده گوتن:

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا ءَالَآءَ^(۱) اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ الأعراف/ ۷۴. واته (هروه‌ها نه وه به یاد بیننه وه که خودا دواى گه‌لی عاد نیوه‌ی نیشته‌جی کردو لهزه‌ویش دا جی‌ی چاکی بو کردنه وه که له قه‌دپال و ده‌شتای بیه‌کانی زه‌وی دا کوشکی جوان دروست ده‌کهن و له‌جیاکانیش خانوو دروست ده‌کهن و له‌به‌ردی شاخ دایده‌تاشن. جا نیوه‌ش نیعمه‌ت و چاکه‌ی خودا به یاد بیننه وه له‌سه‌ر زه‌وی خراپه و تاشووب مه‌نینه وه له‌سه‌ر فه‌سادو خراپه به‌رده‌وام مه‌بن).

"نه‌مود" داواى موعجیزه‌یه‌ک ده‌کهن

نه‌مودی یه‌کان باوه‌ریان به‌و به‌رنامه‌یه نه‌هینا که (صالح) نامۆزگاری پی ده‌کردن، نه‌و ریگه راسته‌شیان نه‌گرت به‌ر که پیشانی دابوون، به‌لکو هر به‌خه‌له‌فاویان دانه‌وا گوايه عه‌قلی تیک چوه‌و سیحریش هه‌موو هوش و هه‌ست و نه‌ستی داگیر کردوه‌و وای لیکردوه‌و تا خو‌ی به‌پیغه‌مبه‌ریکی ره‌وانه‌کراوی خودا بزانی‌ت. نه‌وان داویان لی کرد موعجیزه‌یه‌کیان بو به‌لگه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ریتی یه‌که‌ی پیشان بدات و بیسه‌لمینیت که به‌راستی پیغه‌مبه‌ره. نه‌ویش له‌به‌رامبه‌ر نه‌و داوايه‌دا حوشتریکی هینا که خودا به‌شیوه‌یه‌کی ناناسایی و ناوازه (غیر مألوف)^(۲) خه‌لقى کردبوو و فه‌رمانی پی‌کردن، که خراپه‌ی ده‌ره‌ق نه‌کهن و نابیت تازار بدریت و ده‌ربکریت و سواری پشتی بن و سه‌ری برن، هه‌روه‌ها خودا رۆژیکی دیاری کردبوو بو ناودانی حوشته‌که‌و بو نه‌وانی تریش رۆژیکی تری دانابوو، هه‌ره‌شه‌ی سزای سه‌ختیشی لی کردن گه‌ر ده‌سدیری بکه‌نه سه‌ر وتی ی گه‌یاندن، که ساغی و سه‌لامه‌تی ی حوشته‌که به‌نده به‌سه‌لامه‌تی ی نه‌وانه‌وه: ﴿كَانُوا يَعْمَلُونَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُنَّ لِئَآءَ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ
﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَنَّهُمْ أَقْتَدَهُ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ الشعراء/ ۱۵۳-۱۵۶.

هر له‌م باره‌یه‌وه خودای مه‌زن فه‌رمویه: ﴿إِنَّا مُرْسَلُوا النَّاقَةَ فَبِنْتَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ﴾^(۳) وَنَبِيَّهُمْ أَنْ
الْمَاءَ قَسَمَهُ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مَحْضَرٌ^(۳) القمر/ ۲۷-۲۸. واته (نیمه حوشتریکمان داناه‌و (ناردوه) بو تاقیکردنه‌ویان و توش (نه‌ی صالح) چاوه‌پروان و چاودیری سه‌ره‌نجامیان به‌و نارامیش له‌سه‌ر تازارو

(۱) (آلاء الله): واته به‌خشش و نیعمه‌ته‌کانی خودا.

(۲) هر ده‌ریاره‌ی نه‌و شیوه‌ ناناسایی یه‌ی خه‌لق کردنی حوشته‌که گوتراوه که نه‌و حوشته له‌به‌ردیکی گه‌وره‌وه ده‌چروه.

(۳) (کل شرب محض): واته (هر به‌شه ناویک خاوه‌نه‌که‌ی به‌ندی ده‌کات بو خاوردنه‌وه‌ی له‌و رۆزه‌ی دا که بوی ته‌رخان کراوه). واته له‌رۆزی

سه‌ره‌ی خو‌ی ناماده ده‌بیت.

ته شکه نجه یان بگره و په له مه که. پیښیان راگهینه نه ناوی شو بیردی لی یان ده خوارده وه دابه ش کراوه له نیوان ته وان و حوشره که دا (رژژیک بؤ ته وان و رژژیک بؤ حوشره که یه) و هه رایه نه ش له رژژوی سهره (نویه) ی خوی دا ناماده بیټ).

ته قینه وهی دوژمنایه تی

حوشره که بؤ ماوه یه که له نیوان دا مایه وه وه له گزویگای سهره زه ویی ده خوارده. به لام رژژیک ده چوه سهر ناوه که وه رژژیکی تریش ری لى ده گرا. بیگومان راگرتنی له سهر شه حاله ش به پیوی ویستی زوربه ی خه لکی بو وه گه له که ی (صالح) چونکه له وه دا راستی پیغه مبه ریتی (صالح) یان بؤ درکه وتبوو. شه مه ش چینی پیامو قولان و ده سه لاتدارانی شه گه له ی ترساندبوو و له نه مان وتیاچوونی مولک و ده سه لاتیان ده ترسان. هه ر بویه ش له ناخه وه رقیان له حوشره که هه ستا وه لویستی پرکه به ری وه دوژمنایه تی یان به رامبه ر (صالح) و باوه رداران گرت به ر، (صالح) یش هه ستی به وه هه لویسته شه رخوازیانه ی ته وان کردو پیبشی گوتن: (ته ی گه لی خوم بچی په له له داوا ی ته وسزایه ده که ن که پیش ته به کردن هه ره شه تان پی لى کراوه)؟ بچی داوا ی لیخوشبوون له خودای په روه رداران نا که ن تاکو ره هیکتان پی بکات)؟!... که چی شه گه له به ده بخته له وه لام دا وتیان (نیمه توشی نه گبه تی و شوومی بووین به هوی توه ته وان ه ی باوه ریان له گه لتا هینا وه، هه روه ها توشی بی بارانی و ره نجه ری بووین له وه رژژوه ی که به و بانگه وازه وه ها تووینه لامان).. (صالح) یش گوتی: (له راستی دا شتیکی ته وتو بؤ نه گبه تی و شوومی له نارادا نی یه، چونکه هه مو وه یه کانی چاکه و خراپه و خیره شه ر له لای خودا وه یه، خوداش به م نارچه تی یه تا قیتان ده کاته وه تاکو باوه ری یان و بزنان هه ر خودا پشت و په ناتانه: ﴿ءَاتَيْنَهَاۤ اِبْرٰهٖمَ عَلٰی قَوْمِهٖ ؕ زَفَعُ دَرَجٰتٍ مِّنۡ نَّشَاۤءِۙ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۸۳﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ (۱) اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۗ كُلًّا هَدَيْنَاۙ وَنُوْحًا هَدَيْنَاۙ مِّنۡ قَبْلُ ۗ وَمِنۡ (۲) ﴿ النمل/ ۴۶-۴۷ .. ده سه لاتداره پایه داره لووتبه رزه کانی شه گه له ش سهرزه نشتی باوه ردارانیان ده کرد له سهر باوه ره یانانیان به -صالح- و به رنامه که ی به لام شه و باوه رداره بی ده سه لاتانه ش له چینی هه ژاران و چه وساوان بوون و دا کوکی یان له هه لویستی خویان ده کرد و بوشیان دوویات ده کردنه وه که ته وان باوه ریان به په یامه که ی - صالح- هینا وه:

﴿ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اَسْتَكْبَرُوْاۙ مِّنۡ قَوْمِهٖۙ لِلَّذِيْنَ اَسْتَضَعُّوْاۙ لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنْتَ صٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّنۡ رَبِّهٖۙ قَالُوْۤا اِنَّا بِمَاۤ اُرْسِلَ بِهٖۙ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿۷۵﴾ قَالَ الَّذِيْنَ اَسْتَكْبَرُوْۤا اِنَّا بِالَّذِيۙ ءَاْمَنْتُمْ بِهٖۙ كٰفِرُوْنَ ﴿ الاعراف/ ۷۵-۷۶.﴾

(۱) (اطیرنا بك): وات نیمه شووم ونه گبه ت بووین به هوی توه.

(۲) (تفتنون): واته تا قی ده کوینه وه.

سه‌برینی حوشره‌که

دهسه‌لاتداران و سه‌رانی ئەو گەله چی دی بەو حاله‌ته‌دا چاویان به‌دیتنی باوە‌رداران هه‌لته‌ده‌هات. ته‌نانه‌ت به‌وجودی حوشره‌که‌ش له‌نیوانیان دا. له‌وانه‌شه هه‌ینده زل بوویت که ئاژه‌له‌کانی ئەوانی ترساندیت، بیان ئاوه‌که‌ی لێ زه‌وت کردین له‌کاتی زۆربوونی ئاتاج دا به‌ ئاو، هه‌وره‌ها وادیاره له‌وه‌ش ترساین ژماره‌ی باوە‌رداران به‌هۆی ئەو حوشره‌وه زۆریت، وادیاریش بووه ئه‌مانه هه‌مووی وای لێ کردین هه‌وایی کوشتنی حوشره‌که‌که‌ به‌دهن سه‌ره‌رای ئەو ئاگاداری و هۆشدارای یه‌ی له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان‌ه‌وه ئاراسته‌یان کراوه ده‌رباره‌ی سزادانیان و هه‌ره‌شه لێ کردنیان‌شیا‌ن به‌تیا‌چوون گه‌ر به‌خرایی توخنی حوشره‌که‌که‌ بکه‌ون، که‌چی ئەوان بێ‌باکانه حوشره‌که‌کیان سه‌بره‌ی و داوایشان له‌پیغه‌مبه‌ره‌کیان کرد که ئەو سزایه‌ی هه‌ره‌شه‌ی پێی لێ کردوون پێشی خات بۆیان تا‌کو بۆیان به‌سه‌لمی‌نیت، که ئەو خۆی پیغه‌مبه‌ری‌که‌ له‌لایه‌ن خوداوه بۆیان په‌وانه کراوه. له‌ئاست ئەو به‌ره‌به‌رکانی کردنه‌یاندا به‌رامبه‌ر فه‌رمانی خودا (صالح) هه‌وایی پێی دان که‌وا سزای خودا دوا‌ی سی‌ رۆژ پێ‌یان ده‌گات و به‌سه‌ریاندا جیبه‌جی ده‌کریت:

﴿ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصَلِّحُ اتِّتْنَا بِمَا تَعَدْنَا إِنْ كُنَّا مِنَ الْأَمْرِ سَلِينِ ۗ الْأَعْرَافِ ۗ ۷۷. هه‌ر ده‌رباره‌ی واده‌ی سزاکه‌یان خودا فه‌رموویه: ﴿ فَعَقَرُوها ۗ ۱﴾ فَقَالَ تَمَعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَٰلِكَ وَعَدَّ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿هود/ ۶۵.

پیلان دانان بو کوشتنی صالح

له‌نیو گه‌لی - شه‌موود - دا نۆ پیاوی ده‌سه‌لاتدار هه‌بوو که هه‌ریه‌که‌ی چه‌ند که‌سیکیان له‌گه‌لدا بوو و هه‌ر یه‌که‌شیان سه‌ره‌سه‌خت ترین بێ‌باوهر و به‌دکارترین که‌س بوون له‌سه‌ر زه‌وی و پێکه‌وه له‌نیو‌خۆیان دا کۆبی‌وونه‌وه و پیلانیکیان دانابوو بو کوشتنی (صالح). سوپندی‌شیا‌ن به‌ خودا خواردبوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی، که به‌نه‌ینی خۆی و که‌س و کاره‌کانی‌شی بکوژن، پاشان گه‌ر لایه‌نگران و خزماتی بێن و به‌دوا‌ی بکوژانیان دا بگه‌رێن و داوا‌ی خۆینه‌که‌ی بکه‌ن، ئەوانیش نکوولی له‌تاوانه‌که‌یان بکه‌ن و پێی دا‌بگرن له‌سه‌ر ئەوه‌ی گوايه ئەوان نه‌ ئاگاداری کوشتنی بوون و نه‌ به‌شداریشیا‌ن تیدا کردووه.

ئەو نۆ پیاوه ده‌سه‌لاتداره که سه‌رانی گه‌لی - شه‌موود - بوون نه‌خشه‌که‌یان وا دارێژابوو تا به‌شپۆه‌یه‌کی کت

(۱) خودا کاری سه‌برینه‌که‌ (عقر)ی خستۆته پال هه‌موو ئەو بێ باوه‌ره‌ خۆبه‌زل دانهرانه، خۆ نه‌گه‌ر هه‌ر ته‌نیا یه‌که‌ که‌سیشیا‌ن کاره‌که‌ی شه‌نجام دا‌بیت یه‌کێکه‌ له‌وان چونکه‌ خودا له‌جی‌گایه‌کی تری قورئان دا فه‌رموویه: (فتنادوا صاحبهم فتعاطی فعفر) واته‌: (ئه‌وان که‌سیکی سه‌رشیت و بێ‌به‌روایان له‌خۆیان بانگ کردو کاره‌که‌یان بێ‌سپاردو نه‌ویش حوشره‌که‌ی خسته‌ ژنیر ششیره‌که‌یه‌وه به‌جورته‌سه‌وه سه‌ری بێری)، جا نیتر نه‌و بێ‌باوه‌رانه به‌پیلان دانان وقایل بوونیان به‌پراپه‌راندنی کاره‌که‌ به‌شدارن له‌جی‌به‌جی‌کردنی تاوانه‌که‌دا. له‌مه‌ش دا په‌ندێک وهرده‌گه‌رین ده‌رباره‌ی شه‌وه‌ی که‌لێک هه‌موویان هاوکارو پشتیوانی یه‌کترن له‌چاکه‌و خراپه‌دا و هه‌ر کاتی‌کیش له‌خراپه‌یه‌ک بێ‌ده‌نگ بوون و له‌تواناشیا‌ن دا هه‌بوو رۆبه‌رووی بنه‌وه ئەوا خودا به‌سزای تیکرای و گشتگیر سزای هه‌موویان ده‌دات له‌سه‌ر ئەو بێ‌ده‌نگی یه‌... له‌و باره‌یه‌شه‌وه خودا له‌قورئاندا فه‌رموویه: (واتقوا فتنة لا تصين الذين ظلموا منكم خاصة) - الأنفال/ ۲۵..

و پری (صالح) و کەس و کارو خانەوادەکە ی بکوژن، بەلام خودا ئاگاداری ئەو نیازەچەپەئەیان بوو و ئێرادی وای بوو ئەو پیغەمبەرە ی خزی و خانەوادەکەشی رزگارکات لەو پیلانە، تیاچوونیش هەر بوو ئەو پیلانگێرانیەبوو کە نەیانزانیبوو لە کۆیووەو چۆن لەناو دەبرێن: ﴿ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ ﴿٨٥﴾ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا ۗ كُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ آلِ الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَأَجْنَيبَتَهُمْ ۗ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۗ مَنْ يَشَاءُ ۗ مِن عِبَادِهِ ۗ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَلَيْهِمَ مَا ۗ﴾ النمل/ ٤٨-٥٢.

لەناوچوونی گەلی "ئەمۆد"

لەناو بردنی -ئەمۆد - بەچەخماخە (صاعقة)بوو، هەرۆک خودا لەو بارەبەرە فەرموویە: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ ۗ﴾ الذاریات/ ٤٤. وشە ی (صاعقة) بەو دەنگە گەورەبە ی ئاگرێکی ئاسمان دەگوتریت کە پێک دیت لە شورشیکی کارەبایی ی نیوان دوو بارگە ی جیاوازی کارەبایی ساردو گەرم یان پۆزەتیف و نینگەتیف (موجب و سالیب)، جا ئەگەر هەورێکی بارگە ی (موجب) ی کارەبایی ی لەزەوی نزیک ببیتەو، ئەوا تەزەویەکی کارەبایی ی بەو کارتێکردنە دروست دەبیت و بەر بارگە ی (سالیب) ی کارەبایی ی دەکەوێت و بەتال بوونەو (استفراغ)، یان یە کگرتن (اتحاد) لەتەنێکی سەر زەوی دروست دەبیت و یە کسەر هەر شتیکی سەر ئەو شوپنە دەسووتیت، درەخت بیت یان مەزۆق، هەرۆهە گەر بەردی گەورەشی لی بیت وردی دەکات و گەر بیناو ساختمانیسی لی بیت دەپرووخت.

پادە ی ئەو ی کە چەخماخە (صاعقة) وێرانی دەکات پەبەرستە بەرێژە ی بری بەتال کردنەو کەو پادە ی هیزی هەردوو بارگە کارەبایی یە کەشەو. قورئان لەهەندیک شوپن دا لەبریتی وشە ی (رجفة) واتە: زەمین لەزە ی توند) و وشە ی (طاعية) واتە: دەنگی بەرز ی بەهیز) وشە ی (صيحة) واتە: دەنگ و هاواری زۆر گەورە ی بەهەر کار هیئاوہ ﴿ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ ۗ﴾ هود/ ٦٧. ﴿ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ۗ﴾ الحاقه/ ٥٠. ﴿ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ ۗ﴾ الأعراف/ ٧٨.

جا لەبەر ئەو ی چەخماخە (صاعقة) دەنگێکی گەورە دروست دەکات بەوشە ی (صيحة) ش ناوبراو، لەوانەشە لەرزەبەکی وای لەگەڵدا بیت کە لە بوومەلەرزە بجیت و هەموو دلیک بەرپووانی لەرزینەکە ی بلەرزینیت و راجلە کینیت. لەوانەشە لەجی خۆبەو پەل بەاویت و زیادەرۆی بکات (یطغی) تاکو جیەکی دیکەش بگریتەو، بەمەش ناوبریت بە (طاعية). جا ئەو وەسفانە ی تر/ کە قورئان بەچەند گوزراشتیکی دی بوو (صاعقة) ی داناو دەبرینێکی دروست و تەواو کە وەسفی شوپنەوار و هۆکارو دیاردەکانی دەکات.

(١) (تقاسموا بالله): (حلقوا اليمين) - سوێندیان خوارد.
(٢) (لنبيته): بەشەو هەلدەکووتینە سەری.

به‌ندی سلی یه‌م

((چه‌ند په‌ند و وانه‌یه‌ک))

(میان‌ه‌وی له‌بژیویدا - بانگه‌واز بۆ شوپش له‌دژی زۆرداران‌ی مله‌پور - وانه‌یه‌ک له‌بویریدا - ئاکامی خۆیه‌زل دانان
تی‌چا‌چونه - دا‌وای لی‌خوشبوون و تۆبه‌کردن و شوینه‌واره‌کانیان)

میان‌ه‌وی له‌بژیویدا

له‌پینمایی یه‌ جوان و به‌هاداره‌کانی قورئان بۆ بنیادنانی نه‌ته‌وه‌یه‌کی ساغ و یه‌ک‌گرتوو ئه‌وه‌یه‌ دا‌وای پ‌یک‌ی و میان‌ه‌په‌ویی له‌بژیوی دا لی‌ کردوون و پ‌یک‌گی ده‌ست بلا‌وی و په‌رش و بلا‌وکردنی نی‌عه‌تی لی‌ گرتوون، هه‌روه‌ک له‌ نایه‌ته‌که‌دا له‌سه‌ر زاری (هود) هات‌بوو: ﴿فَقَدْ وَكَلْنَاهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَفِرِينَ﴾ (٨١) ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ الشعراء/١٢٨-١٢٩. پ‌یغه‌مبه‌ری خودا (هود)-سلا‌وی خودای له‌سه‌ر بی‌ت - له‌و و ته‌یه‌ی دا پرس‌یاریان لی‌ ده‌کات و ده‌لیت: (بۆچی ئه‌و هه‌موو کۆشک و ته‌لاره‌ گه‌ورانه‌ له‌شوینه‌به‌رزه‌کان دا دروست ده‌که‌ن؟ ئایا بۆ ئه‌وه‌یه‌ تا‌کو را‌ده‌ی ده‌له‌مه‌ندی و ده‌ست پ‌ویشتوو‌ییان بزانی‌ت و ه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ته‌مای مانه‌وه‌و نه‌مری بن له‌سه‌ر زه‌وی؟).. (هود)ی پ‌یغه‌مبه‌ر له‌کاری بینا‌وساختمانی گه‌وره‌دا سه‌رزه‌نشتی گه‌له‌که‌ی ده‌کات، چون‌که ئه‌وان ئه‌و جو‌ره‌ خانووبه‌ریه‌یان به‌مه‌به‌ستی نی‌شته‌جی بوون و حه‌وانه‌وه‌ بنیاد نه‌نابوو، ده‌نا سه‌رزه‌نشتی نه‌ده‌کردن له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌، به‌ل‌کو به‌حه‌زو ئاره‌زوویان له‌شانازی به‌خۆوه‌کردن و لو‌تبه‌رز‌ی و خۆبه‌گه‌وره‌زانینه‌وه‌ ئه‌و کۆشک و باله‌خانه‌ به‌رزانه‌یان بنیات نابوو، ئه‌وه‌ش نه‌ریتی‌کی عه‌به‌سی و ده‌ست بلا‌ویی یه‌کی بی‌زراوه‌ چون‌که له‌پشت ئه‌و کارانه‌وه‌ به‌ته‌مای نه‌مری بوون له‌زه‌وی دا و پ‌یرای ئه‌وه‌ش که نه‌مری (خلود) مه‌حاله‌ و خۆشی‌ی دنیاش که‌مه‌.

(صالح)ی پ‌یغه‌مبه‌ری خوداش - گه‌له‌که‌ی وریا ده‌کاته‌وه‌و نی‌عه‌ته‌کانی خودایان بیرده‌خاته‌وه‌و به‌تایبه‌تیش نی‌عه‌تی شاره‌زایی له‌سه‌ر دروست کردنی خانوو له‌ چیاکان داو له‌ داتاشینی به‌ردی ئه‌و چیا‌یانه‌دا، هه‌روه‌ها سه‌رزه‌نشتیان ده‌کات له‌سه‌ر پ‌ی نه‌زانینیان نکو‌لی کردن له‌و نی‌عه‌ته‌، چون‌که به‌و په‌فتاریان خۆیان به‌زل و گه‌وره‌ ده‌بینی، خودای زانا‌و کاربه‌جی هه‌موو ئه‌و مانایانه‌ی له‌یه‌ک وشه‌ی و ه‌ک (فاره‌ین) دا کۆکردووه‌ته‌وه‌، و ه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوشَعَ وَحُوطًا وَكَانًا﴾ (٨٥) ﴿فَضَّلْنَا عَلَىٰ آلِ الْعَالَمِينَ﴾ (٨١) ﴿وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (١)

(١) (فاره‌ین): له‌د‌برین (تع‌بیر) دا به (اسمی - فاعل - ی فاره‌ین) هه‌و نی‌عه‌زاتیکی مه‌عنه‌ویی تیندایه‌، چون‌که فه‌رمان (فعل) هه‌که به‌پ‌ی‌ی گۆرانی ده‌روازه (باب) هه‌که‌ی ده‌گوت‌یت، بۆ نمونه‌ فی‌علی (ف‌ره) له‌ده‌روازه (باب) ی (ک‌رم) هه‌و مانای زانایی و شاره‌زایی (ح‌ق) ده‌گه‌یه‌نیت، له‌ ده‌روازه‌ی (ف‌ح) شه‌وه‌ مانای (أش‌رو ب‌ط‌ر) واته (لو‌تبه‌رز‌ی و خۆیه‌زل زانین) ده‌گه‌یه‌نیت. ئه‌مه‌ش هه‌روه‌ک له‌ قاموس دایه‌، نا‌ری ب‌که‌ر (اسم الفاعل) هه‌که‌ش ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر هه‌ردوو مانا‌که ده‌کات.

نه‌م‌رۆش له‌م سه‌رده‌مه‌مان دا چه‌ند زۆرن ئه‌وانه‌ی بۆ فه‌خروشانازی و پروپامایی کۆشک و ته‌لاری به‌رز به‌رز و گه‌وره‌ بنیاد ده‌نێن و به‌بێ باکی و بێ هۆده‌یی ده‌جووێنه‌وه‌. چه‌ند زۆریشه‌ ئه‌و پاره‌و مال‌ه‌ی که له‌به‌رده‌ستی ئه‌و ده‌ست بلا‌وانه‌دایه‌. چه‌نده‌ش ئاتاجیان به‌ راوێژکار و تی‌گه‌یه‌نه‌ره‌ تا‌کو‌رێ به‌هه‌ده‌ردانی ئه‌و پاره‌و سامانه‌یان لی‌ بگرن و نه‌هێلن ئه‌و هه‌موو عه‌به‌سیه‌ت و زیاده‌رۆبی یه‌یان لی‌ بووه‌شپه‌ته‌وه‌. ئاخ‌ر می‌لله‌ت چ سوودیکی پی ده‌گات به‌و کۆشکه‌ گه‌وره‌ و پازین‌راوه‌ی که ملیۆنه‌ها دینار و دۆلاری تی‌ ده‌چیت و ته‌نها پیاویکی ده‌وله‌مه‌ندیش خۆشی و هه‌وانه‌وه‌ی لی‌ ده‌بینیت و به‌هه‌زاران خه‌لکی دیکه‌ش له‌کرێکاران و پیشه‌گه‌ران له‌ چوارده‌وری دا خزمه‌ت بکه‌ن و خۆیان بره‌تیسن. به‌لام هیچیان خۆراکی ته‌واو و خانویه‌کی باش و به‌رگی رێک و پێکیان نه‌بی‌ت، ئه‌ی وا باشتر نه‌ده‌بوو گه‌ر ئه‌و پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌ خاوه‌ن کۆشکه‌ له‌خانویه‌کی مام ناوه‌ندی دا بژیاوه‌ هه‌موو ئه‌و پاره‌و سامانه‌ زۆره‌ی له‌کاروباری ژیا‌نی می‌لله‌ت دا به‌کاربێناوه‌ بۆ به‌گه‌رخسته‌نه‌وه‌ی کشتوکال و پیشه‌سه‌زی و پێوستی یه‌ گرنه‌گه‌کانی تری خه‌لکی. ئایینی ئیسلام ئه‌م چه‌مه‌که‌ دادگه‌ریتیه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌ی له‌دل و ده‌روونی شوینکه‌وتوانی و په‌یره‌وکارانی دا جی‌گیر کردوه‌ تا‌کو کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی له‌سه‌ر کۆله‌که‌ راست و دروسته‌کانی دادپه‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی بنیات بنریت و پاشان تا‌کو ده‌سه‌لاتداران و حا‌کمانی کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی له‌وپه‌ری شه‌ونخوونی و بێداری دا بن بۆ نا‌گاداربوون له‌ هه‌ر فەرد و ده‌سته و تا‌قمیت که‌ پاره‌ و مال‌ی می‌لله‌ت بۆ هه‌واو هه‌وه‌س و ئاره‌زووه‌ گه‌نده‌له‌کانیان به‌کاربێسن، چونکه‌ مال و سامانی ده‌وله‌مه‌ندان (به‌ تێروانین و یاسای قورئان)، ئه‌گه‌رچی له‌ مو‌لکداریتی ی تایبه‌تی دا بی‌ت، به‌لام سووده‌که‌ی سوودیکی گشتی یه‌ بۆ می‌لله‌ت، چونکه‌ خودا له‌پاسپاردی دا بۆ با‌وه‌رداران ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَلَا تَوَدُّوا السُّفَهَاءَ ^(۱) أَمْوَالِكُمْ اَلَّتِي جَعَلَ اللهُ لَكُمْ قِيَمًا ^(۲) ﴾ النساء/ ۵. واته‌ (پاره‌و سامانی گه‌مژه‌و نه‌فامه‌کان - که‌پاره‌ی گشتی ی هه‌موانه‌- مه‌ده‌نه‌ ده‌ست خۆیان که‌ به‌ ئاره‌زویی خۆیان هه‌لس و که‌وتی پێوه‌ بکه‌ن، چونکه‌ خودا ئه‌و پاره‌و سامانه‌ی کردۆته‌ هۆی به‌رپه‌رده‌نی ژیا‌ن و گوزه‌رانتان).

بانگه‌واز بۆ شو‌رش له‌دژی زۆرداران‌ی مله‌ورد

خودا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ سه‌رزه‌نشتی گه‌لی (هود) ده‌کات که‌ په‌یره‌ویی ی فه‌رمانی زۆرداره‌ مله‌وره‌کانی خۆیان کردوه‌و به‌و کرداره‌شیا‌ن شایسته‌ی ته‌فروتنوونابوون و بێ‌به‌شی له‌په‌همه‌تی خودا بوون: ﴿ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا

(۱) (السفهاء): (گه‌مژه‌و نادان و نه‌فامه‌کان) ن به‌ر ده‌ست بلا‌وه‌ پارده‌ارانه‌ش ده‌گوتیت که‌ پاره‌ومالی خۆیان له‌رێگای نادروسته‌وه‌ خه‌رج و په‌رش وبلا‌و ده‌که‌ن، نه‌ویش، یان به‌هۆی تێکچوونی خو‌ره‌وشتیا‌ن و لا‌وازی ی عه‌قلیانه‌وه‌ یان به‌هۆی خراپی و ناراستی ی شیتوازه‌کانی به‌کارهێناوه‌وه‌.

(۲) (قیاما): واته‌ خودا ئه‌و مال و پاره‌یه‌ی کردوه‌ به‌هۆی را‌گرتنی له‌نگه‌رو هاره‌نگی بژێوی و گوزه‌رانتان و بنیات نانی به‌رژه‌وه‌ندی‌یه‌کانتان.

بَيَايَتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ (۱) عَنِيدٍ (۲) وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بَعْدًا لِعَادٍ قَوْمٍ هُودٍ هود/۵۹-۶۰. ئەم ئايەتە بانگەوازيكە بۆ رزگار بوون
 لەژێر ريكيفي زۆرداره ملهوپره‌كان كه قورئان له‌به‌ر گوئى پەپره‌و كارانى دا سه‌داى به‌هيزى پى‌ده‌زنگيئەتەوه
 تاكو خۆيان له‌ژێر دەسه‌لاتى هەر خۆسه‌پيئيكي بى‌رەحم و به‌زه‌بروزنگ و هەر زۆرداريكي به‌ره‌لستكاري
 هەق رزگار كەن كه دان به‌مافيك دانائين. فه‌رمایشته‌كه‌ى قورئانى پيرۆزيش (كل جبار عنيدي) ته‌عبيريكي
 وردو گرنگه، چونكه خودا دوو سيفه‌تى بۆ زۆردارى خۆسه‌پيئ تيايدا كۆكردوه‌ته‌وه، سيفه‌تى (جبار) و
 سيفه‌تى (عنيدي).. (جبار)يش به‌و كه‌سه زۆرداره خۆبه‌زل زان و دل‌رەقه ده‌گوتريئت كه (ديارترين نه‌ريتي)
 نكوولئى كردن (عناد)ه له‌پيئناوى به‌رگري كردن له‌ناههق (باطل) و پۆچوون و سه‌رنگووم بوون تياى دا.
 ئيسلام قايل نايئت كه شوئيئكه‌وتوانى خۆى جله‌وى ژيانيان بده‌نه دست چه‌ند سته‌مكارىكي لووتبه‌رزو
 ئەوانيش بيانكەن به‌كۆيله‌ى خۆيان و هه‌موو جوړه سزاوئەشكه‌نجه‌يه‌ كيشيان پى‌بچيئزن و به‌پى‌ى هه‌واو
 ئاره‌زووه‌كانيان به‌كاريان بيئن، به‌لكو به‌پيئچه‌وانه‌وه ئيسلام شوئيئكه‌وتوانى خۆى هان ده‌دات له‌سه‌ر ئەوه‌ى
 كه به‌رووى ئەو سته‌مكارانه‌دا راپه‌رن و گوئى به‌هيزو ده‌سه‌لاتيان نه‌ده‌ن، چونكه به‌جى‌هيئنانى ئاره‌زووى
 زۆرداران پيئچه‌وانه‌ى باوه‌رى راسته‌قينه‌يه، باوه‌رپيش ريزوكه‌رامه‌ت به‌ده‌روون ده‌به‌خشيت و مرۆڤ له‌هه‌ر
 ده‌سه‌لاتيكي ملهوپر(غشيم) رزگار ده‌كات، باوه‌ردارانيش هيج پاساويكيان بۆ ژيئرده‌ستى و لاوازى نى يه،
 چونكه زۆرن، به‌لام ده‌سه‌لاتدارانى سته‌مكار و بى‌باوه‌ر كه‌من، خۆ نه‌گه‌ر به‌راستى باوه‌رداران خوازيارى
 رزگارى بن ئەوا له‌پيئناوى دا قوربانى ده‌ده‌ن و ده‌ستيشيان ده‌كه‌ويئ، بيئگومان خوداى مه‌زن و بالاده‌ستيش
 له‌قورئان دا مژده‌ى ئەوه‌ى به‌باوه‌رداران داوه، كه چاره‌نووسى سته‌مكاران هه‌ر زه‌ره‌رمه‌ندى و له‌نيئوچوونه:

﴿وَحَابٌ (۳) كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ ابراهيم/۱۵.

بيئگومان گه‌لى (عاد)يش بۆيه‌ فه‌وتان، چونكه گوئى له‌مست و پەپره‌و كاري فه‌رمانى هه‌ر (جبار) و
 (عنيدي)ك بوون، به‌نه‌فهرت ليئكراوى ي دنياو رۆژى دوايشيانه‌وه له‌ناوچوون و هه‌موو كه‌سيكيش ئەو
 چاره‌نووسه‌ى توش ده‌بيئت گه‌ر مله‌كچه‌ى هه‌واوئاره‌زووكانى هه‌ر سته‌مكارىكي لووتبه‌رزو دوژمنيكي هه‌ق
 بيئت.

وانه‌يه‌ك له‌بوئريدا

هه‌ر له‌داستانه‌كه‌ى (هود)دا وانه‌يه‌ك له‌سه‌ر بوئري و جوئته‌ت و خۆبه‌خت كردن له‌پيئناوى بېروباوه‌ردا به‌دى
 ده‌كرئت، ئەم وانه‌يه‌ چرايه‌كه بۆ هه‌ر چاكه‌خا‌زو چاكسازيئك كه نه‌فسى خۆى ته‌رخان (نذر) كرديئت، بۆ

(۱) (جبار): مرۆڤى ده‌سه‌لاتدارى لووتبه‌رزو رەتكه‌ره‌دى هه‌ق و په‌سند نه‌كه‌رى. گوترايشه‌ ئەو كه‌سه‌يه‌ كه‌له‌كانى هه‌لچوون و توورپيى دا له‌خه‌لك ده‌دات يان ده‌يكوژيئت.

(۲) (عنيدي): نكوولئى كار له‌هه‌ق و خۆبادان به‌و هيزو ده‌سه‌لاته‌وه‌ى كه هه‌يه‌تى.

(۳) (خاب): زه‌ره‌رمه‌ندو فه‌وتاره.

بیرو باوهرده که ی شهوتا (هود) پر به گهرووی هاوار له گهله که ی دهکات و بی بیان ده لیت: ﴿...إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ﴿٥٥﴾. واته: (من خودا ده که م به شایهت له سهر به راتهت و بی تاوانیم لهو شیرک و هاوهرل بو خودا نانه ی نیوه، نیوهش ده که م به ناگادارو شایهت له سهر شهو بی به ریتی و به راتهت م له رهفتاره که تان، ده نیوهش خوتان و خواوهرنده کانتان به هه موو هیژو تواناتانوهه چیتان بی ده کریت به رامبه ر به من، بی که ن و ته نانهت بو تاکه ساتیکیش لیم رامه وهستن). به چاکی سهرنج بده لهو فه رمایشته ی خودا له سهر زاری (هود) (فکیدونی جمیعاً)، که (هود) ده به ویت شهو راستی به بخته گوئ یانه وه که وا شهو به هیچ شیوه یه که لی، یان ناترسیت و باکی نی به لهو هه موو فروفینه یان گهر هه موویشیان بی که وه کوبسنه وه و پیلان و فرپیل ریک خهن، هه وه ره له سزاو نازاردانیان ناترسیت سهره رای شهوی که شهوان به هیژترو زورتیش بن، شهو بویری و چاونه ترسی یهش نیشانه یه کی جوانه له نیشانه کانی شهو باوهردارانه ی دلیمان پره له نیمان و هه موو هه ست و نه ندیشه یه کیشیان بو خوشویستنی چاکسازی یه.. نیدی هیچ ترس و بیمیکیان له شاگردانی ناهق نی به، چونکه باوهرداران عه قیده یه کی وده یان هه یه که ده توان ههر مه ترسیو زولم و زورداری یه کی بی لابدهن. رازی شهو بویری یه ی (هود) یش شهویه که شهو پشته به خودای خو ی به ستوه وه به گه له که یه شی ده لیت: ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ...﴾ دیاره ههر که سیکیش پشت به خودای په ره ردگاری به ستیت و په نا بو خالقی خو ی به ریت که سهرچاوه ی گشت هیژیکه له وجوددا شهوه شایسته ی شهویه خودا ترسه که ی به ئارامی بو بگوریت و لاوازی به که یه شی به (هیژ) بو بگوریت. مرؤقی خاوه ن باوهری چاکسازو بانگه وازکار ناتاجیکی هیگجار فره ی به خودا و بهو پشت به خوا به ستنه هه یه چونکه دلنیایی و خو راگری و رازی بوونی به ههر جوهره قوربانی یه کی له پیناوی ره زامه ندی خودا بی ده به خشیت.

ناکامی خو به زل دانان تیاچونه

ههروه ها له چیرۆکی (هود) دا به پرونی سهره نجامی دژواری شهو گهل و نه ته وانه دیاری کراوه که بی باوه رو لووتبه رزو له سته م دا رۆچوو بوون.. یه کیک لهو گه لانه (عاد) بووه که قورنان سهره نجامه ناخوشه که یان بو وه سف ده کات: ﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَدِيَهِمْ عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ آخَرٌ وَأَحْسَرُ وَأَهُمْ لَا يُصْرون ﴿١٥﴾ فصلت/ ۱۵- ۱۶. واته: (گه لی عاد به ناهق له سهر زهوی خو یان به زل دانان و گوتیان) (داخو کئ له نیمه به هیژترو؟ به لام نکوولی یان له به لگه و نیشانه ره شنه کانی نیمه ده کرد. له سهر شهو نیمه ش ره شه بایه کی توندی ساردو وهرسکه رمان بو ناردن له چه ند رۆژیکی شووم و زور ساردو پر ته پ و تۆزدا تاکو سزای سهرشوری و بی ده سه لاتیان له ژیانی دنیا دا بی بیجیژین، بیگومان سزای رۆژی دوایشیان توندتر و سهرشورکارتره و هیچ سهرخه رو یارمه تی دهریکیشیان نابیته).

گه لی (عاد) یش له زهوی دا لووتبه رزو خو به زل زان دهرچوون و به هیژی خو یان فریویان خواردبوو، به م بی یه ش پرویان له رینمایی ی خودا و ری ی راست وهرگیاو خوداش سهرشوروریسواو سهرگهردانی کردن.

له‌ناوی بردن و ته‌فروتونای کردن. ئەمەش بێگومان پەندێکی کاریگەرە و قورئان دەبێت بەر چاوانمان تاکو بەتینترین وانەی لی وەر بگیرین.

ئەو ئیدیعای خۆهەلکێشانە و ئەو سەر دەمە ی گەلی (عاد) یش هەمان ئیدیعای خۆهەلکێشانە دەوڵەتە گەرە و زهێزەکانی ئەم پێشە کە بە پڕیای گەندە زانست و مەدەنیەتە و لە خۆیان بابی بوون، ئەو دەوڵەتە کە بە هۆی دەست پزێشتووی هیزی ماددی یانە و فریویان خوار دوو و بە هۆیە لە پزێ هەق لایان داو و گەلە کە مەدەست و بچووکەکانیان کردو و بە کۆیلە خۆیان و سەر وەت و سامانیان زەوت کردوون و تەنەت لە پیناوی دەست بە سەرداگرتنی ئەو سامانەدا هەموو شیوازیکی نابەجی و ناپەروایان گرتۆتە بەر چ لە شیوازیکانی فیتنە گیزی و ئاژاوە نەو وە، چ لە شیوازیکانی کرینی و پزێدانی چەند کەسیکی نەفس نزم، یاخود پەرتە وازە کردن و لیک دا پزینی دەستە و کۆمەلە تیکۆشەرەکان تەنە لە پیناوی دەسکە و تەکانیان و بەرزە وەندی یە ئیمپریالیستەکانیان دا، زمانی حالیشیان دەلێت: (مَنْ أَشَدُّ مَنَا قُوَّةً) هەر وە کە لە نایەتی ژمارە (۱۵) ی سوره‌تی (فصلت) یش دا هاتو وە.

بەلام دەبا نەختیک چاولیک نین و بیربکە نەو و ناوریک لە میژووی نزیک بە نەو و کە کاریگەرترین پەندی لە خۆگرتو وە.. نایا دەر سیکیان لەو سەرەنجامە تالە ی ئەلمانیای - هیتلەر - سەو و وەرنەگرتو وە کە سەرەرای دروشمەکانی خۆبادان بە هیزی قوو و تەو و خۆبەزل دانان لە زەوی دا دەشیان گوت: (ئەلمانیای لەسەر وە هەموانە وە یە) کەچی ناکامیان دوا ی ئەو هەموو دروشمانە هەر مالتویرانی و لە ناوچوونی زۆربە ی لاوانیان بوو جگە لەو بەزین و سەر شۆری یەش کە لە لایەن سەرکەوتوانی جەنگی جیهانیە وە تووشیان بوو.

داوای لیخو شبوون و تۆبە کردن ... شۆینە واره‌کانیان

خودای پەر وەردگار چەند یاسایەکی بۆ جیهانی ماددە داناو تا بە گۆیە ی ئەو یاسایانە کاروباریان بەر تۆبە بچیت، هەر وەها چەند یاسا و پزێسایە کیشی بۆ جیهانی کۆمەلگە ی بە شەری داناو تاکو بە پزێ سیستمیکی تۆکمە و مەحکەم ژبانی کۆمەلایەتی بەر تۆبە بپزێت... لەو پزێسایانەش ئەوانەن کە قورئانی پزێز جەختی لەسەر کردوون و کەوا: (ئەگەر گوناھان و کەمتەرخەمی یەکان و سەر پزێچی کردن لەنبو هەر نەتە وە یە کە دا تەشەنە بسینن دەبنە هۆیە کە بۆ بەدبەختی و لەنبو چوونی ئەو نەتە وە یە هەر وە کە چۆن بەسەر گەلی (هود) و (صالح) داھات. خوداش لە پزێ نیراوان و پزێغە مەبەرائی یەو هەمیشە و چاخ لەدوای چاخ و نەو لەدوای نەو فەرمانی بە گزۆی نادەمی کردو و، کە دەست لە تاوان هەلگرن و داوای لیخو شبوون بکەن لەسەر ئەو خەتا و گوناھانە ی پزێشوویان و تۆبە ی لەلا بکەن تاکو بەخشش و نعیمة تەکانی خودایان دەستکە و پزێت بەرەحمەت و بەزەبی بە هەرمەند بن و خۆیان لەرق و توورەبی ی بیاریزن. ئەو هەش (هود) ی پزێغە مەبەری خودایە نامۆزگاری گەلە کە ی دەکات بەو شیو یە ی، کە قورئان بۆمان دەگێرێتە وە و دەیکاتە پزێ نمونی یە کە بۆ ئیمەش: ﴿وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ هود/۵۲.. واتە: (ئە ی گەلی خۆم داوا لە خودای

په‌روه‌دگارتان بکه‌ن که له‌گوناهانی پيشووتان خو‌ش بي‌ت وپاشان بگه‌رينه‌وه بو لای و تو‌یه‌ی له‌لا بکه‌ن، ئی‌وه گه‌ر وابه‌کن ئە‌وا خوداش بارانیکی زۆرتان بو ده‌بارینی‌ت و له‌مه‌ترسی یه‌کانی وشکانی و بی‌بارانی ده‌رباز ده‌بن وخی‌رو بی‌ری کشت و کال و بژوویی‌تان زۆر ده‌بی‌ت وه‌ی‌تیکی زیاتری‌شان بو ده‌خاته سه‌ر ئە‌م ه‌ی‌زه‌ی ئی‌ستاتان).

هه‌روه‌ها قورئان چۆ‌نی‌ته‌ی نامۆ‌زگاری کردنی (صالح پینغه‌مبه‌ر) بو گه‌له‌که‌ی دیاری ده‌کات: ﴿ءَاتَيْنَاهَا اِزْهٰیْمًا عَلٰی قَوْمِہٖ ۚ نَزَعُ دَرَجٰتٍ مِّنْ شٰٓءٍ ۗ اِنَّ رَبَّکَ حَکِیْمٌ﴾ النمل/۴۶. واته: (بوچی داوای لی‌خو‌شبوون له‌سه‌ر گوناهه‌کاتان له‌ په‌روه‌دگارتان ناکه‌ن هه‌تاکو به‌ر په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی ی خودا بکه‌ون)؟! هه‌روه‌ها (صالح) پین‌یان ده‌لی‌ت: ﴿فَاَسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْا اِلَيْهِ ۗ اِنَّ رَبِّيْ قَرِيْبٌ مُّجِيْبٌ﴾ (۱) هود/۶۱. واته: (داوای لی‌خو‌شبوونی لی‌ بکه‌ن و، پاشان بگه‌رينه‌وه بو لای خودا چونکه گه‌رانه‌وه داوای لی‌خو‌شبوون ئامرازی‌کن بو گه‌رابوون وپه‌سندکردنی نزا وپارانه‌وه‌تان). گوناهیش نه‌که هه‌ر نار‌وه‌وان، به‌لکو زیان به‌جه‌سته‌وه عه‌قل و سیستمی کۆمه‌لایه‌تیش ده‌گه‌یه‌نی‌ت. کاتی‌ک زیانی‌شی زۆره‌که گوناهه‌کاره‌که سووری‌ت له‌سه‌ری، جائه‌گه‌ر گوناهه‌بار خه‌را هوشیاربی‌ته‌وه داوای لی‌خو‌شبوون له‌خودا بکات له‌سه‌ر ئە‌وه گوناهانه‌ی پيشووی و ئە‌وه خراپه‌وه به‌دکاری یانه‌ی ئە‌نجامی داوون ولی‌شیان په‌شیمان بی‌ته‌وه ئە‌وا ئە‌وه فسادو ناهه‌مواری‌ش بنه‌ر ده‌بن و شوینه‌واریان ده‌سپه‌رته‌وه، له‌سه‌ر بناغه‌ی ئە‌وه‌ش چاک بوونی تاک و کۆمه‌ل مه‌یسه‌ر ده‌بی‌ت. ئە‌مه‌ش په‌ساو سونه‌ته‌ی خودایه‌ ده‌رباره‌ی خه‌لکی خۆی وپه‌رۆشنی بو هه‌ر لی‌کۆلیاریکی می‌ژووی ده‌وله‌تان ده‌رده‌که‌وی‌ت گه‌ر بی‌ه‌وی‌ت له‌ه‌وی‌ه‌کانی رووخان و به‌زینی ده‌وله‌تان بکۆلی‌ته‌وه. ئە‌وه ده‌وله‌تانه‌ش، که رۆ‌دن له‌سه‌ر سته‌م و خراپه‌کاری، ئە‌وا خوداش هه‌ر له‌دنیا‌دا به‌لا‌وازی‌وه په‌رته‌وازه‌یی و وێران بوونی خانووبه‌ره‌وه نیشته‌گیان سزایان ده‌دات، ئیدی ده‌سه‌لات و سه‌ره‌وری‌ش له‌ده‌ست ده‌ده‌ن و کۆمه‌ل‌شیان لی‌ک هه‌لده‌وه‌شی‌ت و ته‌معه‌کاران و چاوچنۆکه‌ داگیرکه‌ره‌کانیش ده‌ستیان به‌سه‌ردا ده‌گرن و لا‌وازی و سه‌رشو‌ری و ژێ‌رده‌سته‌بیان پێ‌ده‌چێ‌زن.

(۱) دانهری ئە‌م کتیبه‌ ئە‌م نایه‌ته‌ی وه‌ک خۆی نه‌هه‌یناوه، به‌لکو له‌نی‌وان دوو که‌وانه‌ی گه‌وره‌دا په‌سته‌یه‌کی وه‌ک (واستغفروا ربه‌کم انه‌ قریب مجیب) هه‌یناوه له‌دوای که‌وانه‌که‌شه‌وه ماناشی بو لی‌ک داوه‌ته‌وه‌وه نازام هه‌له‌ی چاپ بی‌ت یان به‌نایه‌ته‌ی دانا‌بی‌ت به‌و جۆره‌ صباغه‌یه، به‌لام دوا‌ی په‌شکنینی ته‌واو له‌ (مفردات القرآن‌‌ی) (سیوطی) پۆم ده‌رکه‌وت که صباغه‌ی نایه‌ته‌که وه‌ک ئە‌وه به‌شه‌ی نایه‌تی (۶۱)‌ی سوورته‌ی هود‌ده. (وه‌دیگر)

ژياننامه‌ی

ئبراهيم — ذوی جنهای لایب

ئسماعیل — ذوی جنهای لایب

لوط — ذوی جنهای لایب

- ۱- ئبراهيم و بتیه راستی
- ۲- نیما فی ئبراهيم
- ۳- چهیرۆکی ئسماعیل
- ۴- له خاسیه ته به رزه کافی ئبراهيم
- ۵- چه ندوانه و به نديك
- ۶- چهیرۆکی لوط
- ۷- چه ندوانه و به نديك

به‌رایی: -

"ئیراهیم ... باوکی پیغه‌مبه‌ران"

ئیراهیم (سلأوی خودای لی بیت) له لای شوینکه وتوانی هه‌ر سی ئایینی (یه‌هودی - و مه‌سیحی - و ئیسلام) پله‌و پایه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه و ناوه‌که‌شی هه‌میشه به ریژلیتسان و نزاو شکۆداری یه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه. چونکه یه‌کیکه له پیغه‌مبه‌رانی خاوه‌ن - عه‌زم - وله پیناوی بانگه‌واز بۆ په‌رستی خودا به‌یه‌ک دانانی دا جیهادی کردووه و خۆی خستووه‌ته به‌ر مردنیش له پیناوی ئه‌و بیروباوهری که ئیمانی پی‌ هینابوو. ژیانیشی زنجیره‌یه‌ک قوربانی دان بووه بۆ خودای په‌روه‌ردگاری وله‌م پروه‌شه‌وه نمونه‌یه‌کی زیندووی بۆ هه‌موو گه‌لانی دوا‌ی خۆی له‌سه‌ر دلسۆزی و فه‌نابوون بۆ خۆشه‌ویستی خودا خستۆته‌پوو.

هه‌روه‌ها پله‌و پایه‌ی "ئیراهیم" و به‌رزیی شان و شکۆی له‌وه‌ش دا ده‌دره‌وشیتته‌وه که (باوکی پیغه‌مبه‌رانه‌و) هه‌ر کتیبیک له ناسمانه‌وه بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ریک له پیغه‌مبه‌رانی دوا‌ی خۆی نیررایتته خواره‌وه له وه‌چه‌و په‌یره‌و کاران و په‌چه‌له‌کی خۆی بوون^(۱). نه‌مه‌ش جی‌و مه‌قامیک و هه‌هایه بۆ - ئیراهیم - که هه‌یچ جی‌ و مه‌قامیک دیکه‌ی پیناگات، چونکه ئه‌و (واته ئیراهیم) دوو کورپی هه‌بووه و خودا کردوونی به پیغه‌مبه‌رو ناویان (اسماعیل) و (اسحاق) بووه. (ئیسماعیل) باپه‌ره‌گه‌وره‌ی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (محمد)^(۲) و باپه‌ره‌ی عه‌ره‌بی "حیجاز" ه و عه‌ره‌بی - حیجاز - یش بنه‌چه‌و (نه‌سه‌بیان) بۆ هه‌ردوو کوره‌که‌ی - ئیسماعیل - (واته بۆ - نابت - و - قیدار -)^(۳) ده‌گه‌ریتته‌وه.

قورنایی پیروژیش ناماژهی بۆ باوکایه‌تی (ابو‌ی) - ئیراهیم - له عه‌ره‌ب دا کردووه، هه‌روه‌ک خودا تیا‌ی دا پرووی گفتاری کردووه‌ته ئیماندارانی عه‌ره‌ب و فه‌رموویه: ﴿وَمَا جَعَلْ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ ۗ﴾ الحج / ۷۸. واته: (خودا له به‌رنامه‌ی ئه‌م دینه‌دا هه‌یج کاریکی قورس و زیاد له توانای خۆتانی پی‌ نه‌سپاردوون، به‌لکو هه‌روه‌ک شه‌ریعه‌ته‌که‌ی (ئیراهیم) ی بابه‌ گه‌وره‌تانه‌و له‌مه‌ویه‌ر هه‌ر خۆی ناوی (موسلمان‌ی لی‌ ناو). (ئیسحاق) یش خودا کورپیک پی‌ داوه‌ ناوی (یه‌عقوب) بووه که به نازناو (لقب‌ی) - ئیسرائیل - ناوده‌بریت و هه‌موو رۆله‌و نه‌وه خواپه‌رسته‌کانی (بنی اسرائیل) یش به نه‌وه و هه‌چه‌ی ئه‌و دادنه‌ریت، له‌و نه‌وه خواپه‌رستانه‌ش دا چه‌ندین پیغه‌مبه‌ر هه‌بوون و (عیسا - ی کورپی - مریه‌م) دوا‌یینیانه‌ و هه‌روه‌ک (ئینجیل) ده‌یگه‌ریتته‌وه که به شوینکه وتوانی خۆی گوتووه: (ئیراهیم باوکتانه‌و دلخۆش بووه به‌وه‌ی که ئه‌م رۆژگاره‌ی من ببینیت جا بینویه‌تی و خۆش‌حال بووه پی‌ی).^(۴)

قورنایی پیروژ ناماژهی بۆ ئه‌وه‌ش کردووه، که - ئیراهیم - باوکی پیغه‌مبه‌رانی دوا‌ی خۆیه‌تی، هه‌روه‌ک

(۱) بروانه کتیبی "البدایة والنهایة" ی - ابن کثیر - به‌رگی یه‌که‌م. لاپه‌ره (۱۶۷).

(۲) شاره‌زایانی په‌چه‌له‌ک (نه‌سه‌ب ناسان) په‌چه‌له‌کی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌رای تیکرای و یه‌ک ده‌نگی ی خۆیان - ده‌به‌نه‌وه بۆ (عدنان - ی کورپی - آد) - و عدنان - یش په‌چه‌له‌کی ده‌چیتته‌وه سه‌ر (ئیسماعیل - ی کورپی - ئیراهیم).

(۳) بروانه: (تاریخ الطبری) به‌رگی (۱) لاپه‌ره (۲۲۱).

(۴) (یوحه‌ننا / ۸: ۵۶).

خودای مه‌زن له‌م پروده‌وه فهرموویه ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَذَكَرْنَا وَيْحَ عِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۗ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ ۗ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ الانعام / ۸۴-۸۶...

واته: (کورانی صالح و به‌ریزی وهک - ئیسحاق - و یه‌عقوب - مان به ئیبراهیم به‌خشیوه و رینماییشان بۆ خوا په‌رستی کردوون، وهک چۆن رینمایی ی -نوح- مان له‌وه‌وبه‌ر (بۆ هه‌مان مه‌به‌ستی خواپه‌رستی و بانگه‌واز بۆ کاری چاک) کردبوو، له‌ نه‌وه‌کانی (نوح) ییش -داودو سوله‌یمان- ی کورپی و -ئه‌ییوب- و -یوسف- ی کورپی -یه‌عقوب- و موساو -هارون- ی براگه‌وره‌ی و، رینمایی کراوانی چاکه‌ خوازو چاکه‌ کاریش پاداشتیان هه‌ر لای ئیمه‌یه، هه‌روه‌ها له‌ نه‌وه‌کانی دیکه‌ی -نوح- پیغه‌مبه‌رانی وهک -زه‌که‌ریا- و -یه‌حیای کورپی زه‌که‌ریا- و (عیسا- ی کورپی -مه‌ریه‌م) و -ئیلیاس- هه‌بوون، که هه‌موویان به‌ چاکه‌ خوازی و زوه‌دو خواپه‌رستی ناسرابوون، ئینجا دای ته‌وان -ئیسماعیل- ی کورپی ئیبراهیم و -ئه‌لیه‌سه‌ع- و -یونس- و -لوط- ی برازای -ئیبراهیم- هاتوون. خوداش هه‌موویانی به‌مه‌قامی (پیغه‌مبه‌ریتی) له‌ خه‌لکی تر جیا کردوونه‌وه و فه‌زلتی ته‌وانی به‌سه‌ر خه‌لکی تر دا به‌وه‌ داوه).

له‌م ده‌قه قورثانی یه‌وه ته‌وه‌مان بۆ روون ده‌بیته‌وه که "ئیبراهیم" باپه‌ری هه‌موانه، باپه‌ری جووله‌که‌و گاورو، موسلمانیشه... پیغه‌مبه‌رانی ته‌م سسی ناینه‌ش له‌بنه‌چه‌دا پیسک ده‌گه‌نه‌وه، چونکه له‌بنه‌چینه و ته‌سلتیکی جیگیرن و بۆ یه‌ک نیازیش هه‌ول و ته‌قه‌للایان داوه، ته‌ویش کارکردن بووه به‌وه فه‌رمان و راسپاردانه‌ی، که خودا بۆیانی ناردووه‌ته‌ خواره‌وه‌وه که پیس هه‌ر شتیکی دیکه‌ش ده‌باره‌ی په‌رستنی خودا بووه به‌ته‌نها.

(۱) (لوط) برازای ئیبراهیم بووه. هه‌ر بۆیه‌ش به‌ ده‌لاله‌تی ته‌و تیکه‌لاری یه‌ له‌نیتو ته‌و نه‌وه و ده‌چانه‌دایه.

به‌ندی یه‌که‌م

((ئیبراهیم و دیارده‌ی بته‌رستی))

(پینگه‌یشتنی "ئیراهیم" له‌ خاکی "بابل" دا - "ئیراهیم" و خواوه‌نده‌کانی "بابل" - ئیراهیم دا وا له‌ باوکی ده‌کات واز له‌ بته‌رستی بینیت - ئیراهیم بته‌کان تینک ده‌شکینیت - دادگایی کردنی "ئیراهیم - فه‌تخیکی زانستیانه‌ی قورنان)

پیگه‌یشتنی ئیراهیم له‌ خاکی - بابل - دا

به‌به‌راورد له‌ نیوان ئه‌وه‌ی له‌ (سفر التکوین)^(۱) دا هاتوووه‌ ئه‌و شوینه‌وارانه‌ش، که زانایانی (شوینه‌وارناسی) دۆزیاننه‌ته‌وه‌ ده‌گه‌ینه‌ ئه‌و ده‌ره‌نجامه‌ی، که سه‌رده‌می (ئیراهیم) ناگه‌په‌ته‌وه‌ بۆ هه‌زاره‌ی دووه‌می پیش زاین هه‌روه‌ک چه‌ندین ساڵ و عه‌وام واگومان ده‌بر، به‌لکو بۆ سه‌ده‌ی نۆزده (ییاخود باشتر بلین) بۆ سه‌ده‌ی هه‌فته‌^(۲). شارۆچکه‌ی (ئور - سی‌کلدانی) ییش لانکه‌ی - ئیراهیم - بووه‌ که ئه‌مپۆ به‌ ناوی (مغیر) ناسراوه‌ ده‌که‌وته‌ ده‌شتی باشووری نیوان هه‌ردوو پروباری (دیجله‌) و (فورات) - هه‌و. پاشان (سفر التکوین) ئه‌وه‌مان بۆ ده‌گه‌یتته‌وه‌ که‌وا ئیراهیم له‌ گه‌ل باوکی دا چوون بۆ نزیک شاری (حاران)، که ده‌که‌وته‌ ئه‌وپه‌ری خۆرئاوای نیوان هه‌ردوو پروبار.

سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌به‌یه‌کانیش وای باس ده‌که‌ن که‌شوینی هاتنه‌ دنیای (ئیراهیم) له‌ (بابل)^(۳) بووه‌.

میژوونوس (یاقوت)^(۴) ییش له‌ وه‌سف کردنی خاکی بابل داده‌ئیت: (که‌وتۆته‌ نیوان - دیجله‌ - و - فورات - هه‌وه‌ ئه‌و خاکه‌یه‌ که‌ پێی ده‌گوترتیت: سواد.^(۵) له‌ دایک بوونی (ئیراهیم) ییش له‌ سه‌رده‌می حوکمرانی ی - نمرود - سی‌کوری - کنعان - سی‌کوری - کوش - دا - بووه‌). میژووش سه‌لماندوویه‌تی که‌ له‌و زه‌مانه‌ی - ئیراهیم - ی تیدا ژیاوه‌ له‌ عیراق دا، شارستانیه‌تی "بابل" له‌ - عیراق - دا بالاده‌ست بووه‌.

(۱) (سفر التکوین) یه‌که‌م به‌شه‌ له‌و پینج به‌شه‌ی کتێبه‌که‌ی - موسا - . (وه‌رگێتی).

(۲) (دائرة‌العارف) - للبه‌ستانی - ماده‌ (ابراهیم).

(۳) تاریخ الطبری - (ج ۱ - ص ۱۶۲).

(۴) معجم البلدان (بابل).

(۵) "سواد" به‌ر گوندو شارۆچکه‌نه‌ ده‌گوترتیت که‌ له‌ چوارده‌وری شاریکی گه‌وره‌ دایه‌. بۆ نمونه‌، که‌ گوتراوه‌ (سواد العراق) واته‌ ئه‌و خاکه‌ی نیوان

(بصره‌) و (کوفه‌) و گوندو کۆمه‌لگه‌کانی چوارده‌وری. (وه‌رگێتی)

ئیراهیم و خواهنده‌کانی بابل

به‌لام داخۆ بیروباوهری خه‌لکی - بابل - چی بوویت؟ زانینی ئەو بیروباوهریان یارمه‌تیمان ده‌دات بۆ تیگه‌یشتن له‌و نایه‌ته‌ قورئانییانه‌ی که باسی بیروباوهری عه‌قیده‌ی گه‌له‌که‌ی -ئیراهیم- ده‌که‌ن. له‌ کتیبی "قصة الحضارة" داهاتوه که: (خه‌لکی بابل چه‌نده‌ها خواهنده‌یان هه‌بووه، چونکه -به‌پای خۆیان- له‌هه‌ر شارێکیان دا خواهنده‌ئیکیان بۆ پاراستنی شاره‌که هه‌بووه. له‌که‌رت و ناوچه‌و دێهاته‌کانیشیان دا چه‌ند خواهنده‌ئیکیی بچووکیان هه‌بووه بۆ په‌رستنی و دلسۆزی بۆ نواندنیان سه‌ره‌پای شه‌وه‌ش که به‌شێوه‌یه‌کی په‌سی ملکه‌چی خواهنده‌ی گه‌وره‌ترینیان بوون. پاشان ورده‌ ورده‌ ژماره‌ی خواهنده‌کان کهم بوونه‌وه‌ دوا‌ی شه‌وه‌ی خواهنده‌ بچکۆله‌کان وای لیک ده‌درانه‌وه‌ که شه‌وان چه‌ند روخساریکی خواهنده‌گه‌وره‌که‌ن یان چه‌ند سیفه‌تیکیین. به‌م په‌نگه‌ش خواهنده‌ (مردک) بوو به‌ خواهنده‌ی (بابل) و گه‌وره‌ی خواهنده‌ بابلی یه‌کانی تریش. پادشاکانیش هه‌ستیان به‌ ناتاجیکی هێجگار فره‌ ده‌کرد بۆ لیخۆشبوونی خواهنده‌، هه‌ربۆیه‌ش چه‌ندین په‌یکه‌ریان بۆ ده‌تاشی و تفا‌قی ناوما‌ و خوارده‌مه‌نی و شه‌ربه‌تیان له‌ ده‌وری داده‌نا).^(۱)

جا له‌و ژینگه‌یه‌دا که (فره‌ خواهنده‌ی) با‌لی به‌سه‌ر داکیشابوو و چه‌نده‌ها په‌یکه‌ریان بۆ چه‌سپاندبوون و ده‌یانپه‌رست، خودای په‌روه‌ردگار هۆشی ساغ و راستی ته‌وا‌ی به‌ "ئیراهیم" به‌خشیی بوو، شه‌وه‌ش به‌ پای راست و سه‌رووشی (وه‌حی) په‌روه‌ردگاری خۆی زانیبو‌ی که بیگومان خودا (الله) یه‌که‌و هه‌رخۆی کاربه‌ده‌ست و ده‌سه‌لاتداری سه‌ر شه‌م گه‌ردوونه‌یه. له‌به‌رته‌مه‌ ده‌یه‌ویت رینمایی گه‌له‌که‌ی بکات و رزگاریان بکات له‌وشته‌ پوچه‌ل و به‌تالانه‌و به‌ نامۆژگاری و په‌ند و ته‌ی جوان رووی ناخاوتنی تی ده‌کردن و داوا‌ی واز هێنان له‌و حالته‌ نابه‌جی یه‌ی لی ده‌کردن.

خوداش شه‌م به‌سه‌ره‌هاته‌ی له‌ قورئان دا باس کردووه‌ و فرموویه: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا نَا هَا عِبْدِيكَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رُبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ ﴿٥٦﴾ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٧﴾﴾ الأنبیاء

٥٦-٥١/

واته: (بیگومان شه‌مه بۆ پوچه‌ل کردنه‌وه‌ی بت په‌رستی و بنه‌رکردنی کفر و شیره‌ک له‌وه‌وبه‌ر (واته: به‌ر له‌ پیغه‌مبه‌ریتی - موسا و هارون) ئیراهیمان بۆ شه‌و کاره‌ هه‌لبژاردو شه‌و ژیری و عه‌قل و فه‌مه‌ پیویست و شایسته‌یه‌مان پی دا که هه‌ر شایانی پیغه‌مبه‌رانه، شه‌وه‌ش به‌م عه‌قل و فه‌مه‌ ناوازه‌یه‌وه، که هه‌ر شه‌مه‌ ده‌زانین شایانی پیغه‌مبه‌ریتی یه‌ رووی کرده‌ باوکی و گه‌له‌ بت په‌رسته‌که‌شی و پی ی گوتن: (ته‌ری شه‌وه‌ بۆ

(۱) قصة الحضارة - ول دیورانت - ج ۲ - ص (۲۱۱) وما بعدها.

(۲) عاکفون: (به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر خه‌ریک بوون به‌ په‌رستنیانه‌وه).

(۳) فطرهن: (خالقه‌ن) - (دروستی کردوون).

واز له‌م بت په‌رستی یه‌ ناهینن و سه‌ر قالئ بوون که ه‌یچ سوودو زیان‌کیان نی‌یه)؟ شه‌وانیش گوتیان (نیمه‌ هه‌ر له‌ زووه‌وه‌ دیومه‌نه‌ که باب و باپیرانان په‌رستوویانن و شوین پی‌ی شه‌وانان له‌م کاره‌دا هه‌لگرتووه‌)، ئیبراهیمیش پی‌ی گوتن: (ده‌ی که‌وا بوو ئیوه‌ خوټان و باب و باپیرانتان له‌ گومرایی یه‌کی روون و دیاردان) گه‌له‌که‌ی له‌ وه‌لام دا به‌ تووره‌یی یه‌وه‌ پی‌یان گوت: ئایا تو په‌یامیکی راستت بو هی‌نووین یان گالته‌مان له‌گه‌ل دا ده‌که‌یت)؟ شه‌ویش گوتی: (نه‌خیر به‌راستی ده‌دویم و خوداتان خودای شه‌و ناسمانه‌و زه‌وی یه‌ که‌ دروستی کردون و منیش بوټان ده‌سه‌لمینم)). که‌وا بسو پاساوی شه‌و گه‌له‌ بو په‌رستنی بته‌کانیان شه‌وه‌ بوو: شه‌وان باب و باپیرانی خوټان وا دیوه‌ که‌ هه‌ر په‌رستوویانن و ئیدی شه‌مانیش ده‌بیټ شوین پی‌یان له‌مه‌دا هه‌لگرن و لاسایی یان بکه‌نه‌وه‌. شه‌مش هه‌ر شه‌و بیانووه‌ نا به‌جئ و لاوازه‌یه‌ که‌ ټیک‌ده‌ران و خراپه‌ کاران له‌ هه‌مووره‌مان و سه‌رده‌میټ دا له‌ به‌ر به‌ره‌کانی کردنی چاک‌سازان و راستکه‌ره‌وان دا ده‌ری ده‌برن، به‌لام چه‌ند لاوازه‌ شه‌م بیانووه‌! که‌ عه‌قلی خوټانی پی‌په‌ک ده‌خن و وه‌ک نا‌ژه‌لانیس جله‌وی کاروباری خوټان ده‌ده‌نه‌ ده‌ست که‌سانی پی‌ش خوټان !!

(ئیبراهیم) ویستوویه‌تی گه‌له‌که‌ی له‌ بت په‌رستی قوتار کات، هه‌روه‌ها له‌و شه‌فسانه‌و شته‌ گه‌نده‌ل و پوچه‌لانه‌ی له‌ ئاکامی شه‌و بت په‌رستی یه‌وه‌ سه‌ر هه‌لده‌ده‌ن، تا‌کو بیانگه‌یه‌نیټ به‌و حه‌قیقه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ پی‌ویسته‌ گشت مروټیکی سه‌ر شه‌م هه‌ساره‌یه‌ خوازیاری بیټ، واته‌ په‌رستنی خودای تا‌ک و ته‌نیا وه‌یچ شتی‌کیشی به‌ هاوه‌ل بو‌ دانه‌نیټ، هه‌ر به‌م حه‌قیقه‌ته‌ش ئیبراهیم گه‌له‌که‌ی خوټی ده‌واند: ﴿۱۰۸﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مِنْ نَشَأٍ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۱۰﴾ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ ﴿الشعراء/۷۵-۸۲﴾ .. واته‌: {ئیبراهیم} دوا‌ی روون کردنه‌وی بی‌که‌لکی و پوچه‌لی ی بت و دیارده‌ی بته‌رستی، به‌ گه‌له‌که‌ی گوت: (ته‌ری ئیوه‌ به‌ وردی سه‌رنج‌تان له‌و په‌رستراوانه‌تان داوه‌ که‌ خوټان و باب و باپیرانتان پی‌وه‌ی خه‌ریک بوون له‌ دیر زه‌مانه‌وه‌؟} خو‌ شه‌گه‌ر منیش به‌ تکا‌و دا‌وی ئیوه‌شه‌و جو‌ره‌ شتانه‌ بپه‌رستم و به‌ گه‌وره‌و پی‌روزیان بگرم شه‌وا دوژمنی سه‌ر سه‌ختم ده‌بن و له‌ روژزی قیامه‌تیش دا سوودی‌کم پی‌ناگه‌یه‌نن، ته‌نجا خودای په‌روه‌ردگارم (الله) ده‌په‌رستم چونکه‌ هه‌ر خودا دروستی کردووم و رینمایی کردووم بو‌ ری‌ی راست و هه‌ر خوداشه‌ رزق و روژیم له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ پی‌ده‌دات و هه‌موو جو‌ره‌ نیعمه‌تیکی بو‌ مه‌یسه‌ر کردووم، دیسان هه‌ر خودایه‌ له‌ کاتی نه‌خو‌ش‌و ناسا‌گی یه‌کم دا شیفا‌و ه‌ویه‌کانی چاره‌سه‌رم بو‌ دا‌بین ده‌کات. ئینجا هه‌ر خوداش خوټی له‌ دنیا‌و له‌ روژزی ته‌وا‌و بوونی ژیانی دنیا‌م دا من ده‌مریټیټ و پاشان له‌ روژزی دوا‌یی دا زیندووم ده‌کاته‌وه‌، هه‌روه‌ها هیوا‌و تکام هه‌ر له‌ خودایه‌ که‌ لیم خو‌ش‌بیټ و له‌ گونا‌هم ببوو‌ریټ له‌ روژزی دوا‌یی دا}.

شه‌مه‌یه‌ باوه‌ری -ئیبراهیم- باوه‌ری شه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌ هه‌موو گیان و هه‌ست و هو‌ش و جه‌سته‌یه‌وه‌ خوټی به‌ خودای په‌روه‌ردگاری سپاردووه‌.. شه‌م باوه‌ره‌شه‌ هه‌موو خه‌م و په‌ژاره‌یه‌ک له‌ دل‌ ده‌رده‌کات و دل‌تیایی و کامه‌رانی ی زوری پی‌ده‌به‌خشیت. شه‌م باوه‌ره‌ نه‌فس (ده‌روون) له‌(خو‌ته‌سلیم کردن به‌ شه‌فسانه‌کان)

رژگاردە کات و ناهیلئیت په‌نا به‌ریتته به‌ر وه‌هم و خه‌یال.. چونکه هه‌یچ رازق و رۆزی ده‌رو شیفابه‌خش و ژیه‌نه‌رو مرینه‌ریک و لیخۆشبوویه‌کی تاوان و گونا‌ه‌نیش نی یه‌ ته‌نها خودای په‌روه‌ردگاری جیه‌انیان نه‌بیت.

(ئیه‌راهیم) داوا له‌ باوکی ده‌کات واز له‌ بت په‌رستی بیه‌یت

باوکی ئیه‌راهیم له‌ بت په‌رستی دا له‌ پێشه‌وه‌ی هه‌موو بت په‌رستان دا بوو، ته‌نانه‌ت یه‌کیک بوو له‌ وان‌ه‌ی بتیان ده‌تاشی و ده‌یانفرۆشت. ئیه‌راهیم ئەم ر‌ه‌فتاره‌ی باوکی ی له‌ لا ناخۆش و قورس‌یش بوو، چونکه‌ نزیک‌ترین که‌س بوو لی یه‌وه‌و خۆشه‌ویست‌ترین که‌س‌یش بوو له‌ دلی دا، هه‌ر بۆیه‌ش به‌ئهرکی خۆی ده‌بینی، که‌ ده‌بیت به‌تایه‌تی نامۆژگاری بکات و له‌سه‌ره‌نجامی بی باوه‌ری یه‌که‌ی ناگاداری کاته‌وه‌. به‌لام داخۆ (ئیه‌راهیم) به‌چ شیوازیک قسه‌ی بۆ باوکی کردبیت؟ بیه‌گومان به‌ زمانیکی خۆش و به‌وپه‌ری ئەده‌ب و نه‌رم و نیانیو به‌به‌لگه‌ی عه‌ق‌لی‌یه‌وه‌ بۆی داواوه‌و بت‌په‌رستی‌یه‌که‌ی به‌ کاریکی پوچه‌ل و بی ه‌ووده‌ بۆ خستۆته‌ روو. هه‌روه‌ک خوداش به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی له‌قورئانی پیرۆزدا گه‌یراه‌ته‌وه‌وه‌ فه‌رموویه: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ٤٢﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ٤٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ٤٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ٤٥﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ كُنَّ نِسْوَةٌ لِي بِيَدِي فَأَدْرَأَهُنَّ فِي بِيْعَاتِ الْمَسْكِينِ يَا أَيْدِي أَبِي لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ٤٦﴾ قَالَ سَلِّمْ عَلَيَّ سَأَسْتَغْفِرَ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ٤٧﴾ وَأَعَزَّلْتُكُمْ وَمَا نَدَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ٤٨﴾ فَلَمَّا أَعَزَّلْتُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ٤٩﴾ مريم: ٤١-٤٩..

واتاو شیکاری نایه‌ته‌کان: به‌راستی و ته‌یه‌که‌و سۆزو و یژدانی بیسه‌رانی ده‌هه‌ژیه‌یت. سه‌رنج بده له‌وه‌ی چۆن — ئیه‌راهیم له‌ سه‌ره‌تای هه‌ر نامۆژگاری یه‌کی دا و ته‌کانی به‌ نامرازی بانگ‌کردن (نداء) ی (بابه‌ گیان: یا آبت) ده‌ست پێ ده‌کات بۆ خو لی نزیک کردنه‌وه‌ی زیاترو بزواندن‌ی دلی له‌گه‌ل به‌کاره‌ینانی ئەده‌بینکی زۆرو هه‌لس و که‌وتی جوان.

(ئیه‌راهیم) سه‌ره‌تا به‌لگه‌ی عه‌ق‌لی ده‌خاته به‌ر چاوی باوکی و پێی ده‌ئیت: {بۆچی شتیکی بی گیان و بی‌هه‌ست و نه‌ست ده‌په‌رستیت که‌ نه‌ (ده‌بیستی) و نه‌ (ده‌بینیت) و نه‌ (توانای ئەوه‌شی هه‌یه‌ چاکه‌یه‌ک یان خراپه‌یه‌کت توش بکات}؟! پاشان هه‌ر نامۆژگاری ده‌کات و به‌نه‌ریتی هاوسۆزی نواندینشی بانگی ده‌کات بۆ لای هه‌ق و باوکی به‌نه‌فامی پ‌ه‌ها وه‌سف ناکات، نه‌بادا باوکی ئەوه‌ به‌ (سووکایه‌تی به‌ بیروپراکانی) دابنیت و له‌سه‌ر ئەوه‌ش پرووی لی وەرگه‌پیت.

هه‌روه‌ها ئیبراهیم خۆی به‌خاوه‌ن زانستیکی زۆر دانانیت تاكو خۆی له‌سه‌روو باوكی یه‌وه دهرنه‌خات و به‌مه‌ش لی ی ته‌ره نه‌بیټ. به‌لكو پی ی گوتوه: (من هه‌ندیك زانستم پی یه كه له خودای په‌روه‌ردگارمه‌وه بۆم هاتوه‌وه به‌لام هه‌مان شت بۆتۆ نه‌هاتوه‌وه به‌ پیی ته‌وه زانست و زانیاریانه‌ش په‌یره‌ویی نامۆژگاری و رینمایی یه‌كامم بکه، چونکه من رینگای راست پيشان ده‌دم. شه‌یتانیش که سه‌ریچی ی له‌فه‌رمانی خودا کردوه ته‌وه تا که دوژمنه‌ته‌که دووچاری ته‌م گومرایی یه‌ی کردوویت و به‌مه‌ش ده‌تگه‌یه‌نیت به‌سزای سه‌ختی خودا).

کهچی باوكی به‌په‌له‌وه سه‌رسورمانه‌وه پی ی ده‌لینت: (ئای چه‌ند سه‌یره! ته‌ری ته‌وه (ئیبراهیم) تۆ پرووت له به‌ته‌کان وهرگه‌پراوه به‌ته‌مانیت بیانپه‌رستیت. ده‌سا ته‌گه‌ر له‌م هه‌لس و کهوت و بیرورایه‌ت پاشگه‌ز نه‌بیته‌وه که دهرباره‌ی رینگرتن له‌بت په‌رستی یه، ته‌وه به‌ردبارانت ده‌کم. جا بۆ ته‌وه‌ی ژیانیت پارێزراو بیټ، ته‌وه ون به‌ له‌به‌رچاوم و لیم دوور که‌وه بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر ته‌گه‌ر پزگاربووت ده‌ویت)..

ئیبراهیم له‌به‌رامبه‌ر هه‌ره‌شه‌ی باوكی و دهرکردنی دا ته‌نها به‌ وته‌ی (سلام علیک) وه‌لامی دایه‌وه به‌ مانای: (له‌منه‌وه هه‌یج ناخۆشی‌یه‌کت پی ناگات و هه‌یج نازاریکیشت توش نایه‌ت، به‌لكو له‌لایه‌ن منه‌وه ساغ و سه‌لیم ده‌بیټ، له‌خوداش ده‌پارێمه‌وه لیت خۆش بیټ و سزات نه‌دات. هه‌روه‌ها خودای په‌روه‌ردگارم هه‌رده‌م وای راهیناوم که ریزم لی بنیت و نزاو پارانه‌وه‌م گیرابکات. جا ته‌گه‌ر به‌ هۆی (ته‌وه‌ی بانگت ده‌که‌م بۆ باوه‌ر هینان به‌ خودا) نازارت پی بگات، ته‌وه ئیدی خۆم له‌ تۆو میلیله‌ته‌که‌شت دووره‌په‌ریز ده‌گرم، هه‌روه‌ه‌ک خۆم له‌وه‌ خواوه‌ندانه‌شتان به‌ دوور ده‌گرم تاكو هه‌ر ته‌نها خودای په‌روه‌ردگار بپه‌رستم نه‌وه‌ک به‌ په‌رستنی ته‌وه خواوه‌ندانه‌ وه‌ک ئیوه به‌دبه‌خت و په‌نج به‌ خه‌سار بم)..

بیگومان ته‌م نزاو له‌ خودا پارانه‌وه‌یه‌ی (ئیبراهیم) بۆ لیخۆشبوون له‌ باوكی، له‌کاتیکدا بووه که‌به‌لیننی په‌سندکردن و گیرابوونی تراکانی پی دراوه‌وه، که هیشتا (ئیبراهیم) بی تومید نه‌بووه له‌ باوكی و وا به‌ ته‌ما بووه باوه‌ر بیټیت، به‌لام دوا ته‌وه‌ی به‌ روونی بۆی دهرکه‌وت که‌وا باوكی دوژمنی خودایه‌وه نایه‌ویت ده‌سه‌ررداری بت په‌رستی بیټ، ئیدی ته‌ویش (واته - ابراهیم) بی‌لایه‌نیو بی‌به‌ری بوونی خۆی لی ڕاگه‌یاند، هه‌روه‌ه‌ له‌قورتانیش داها‌توه‌وه: ﴿ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا اِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَآوَاهٌ حَلِيْمٌ ﴿التوبة/ ۱۱۴﴾ ..

" ئیبراهیم به‌ته‌کان تیک ده‌شکینیت "

-ئیبراهیم- له‌دلی خۆی دا بریارێکی په‌نهانی ی بۆ شکاندنی ته‌وه بتانه دانا بوو که گه‌له‌که‌ی ده‌یانپه‌رست، ته‌وه بوو سویندی له‌سه‌ر تیک شکاندنیان خوارو ته‌مه‌ش رینگه‌یه‌کی کرده‌ی (عملي) بوو که ویستی گه‌له چه‌واشه کراوه‌که‌ی تی بگه‌یه‌نیت و به‌لگه‌ی په‌وانی خۆییان بخاته‌ روو له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که‌وا ته‌م بتانه هه‌یج زه‌ره‌رو قازانجیکیان نی یه‌وه ته‌نانه‌ت ناتوانن نازاری که‌سه‌یکیش بده‌ن گه‌ر زیانیکیان لی بدات. دیاره (به‌لگه‌ی کرده‌ی)یش کاریگه‌ری یه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر دهررونی خه‌لکی هه‌یه‌وه زیاتریشه له‌ گاریگه‌ری نامۆژگاری و رینمایی به‌زمان. (ئیبراهیم) بۆ دهرفه‌تیکێ گونجاو ده‌گه‌را تاكو نیازه‌که‌ی خۆی به‌دی بیټیت، ته‌وه دهرفه‌ته‌ش له‌ رۆژیکێ وادا هاته‌ پيشه‌وه که به‌ (جه‌زنی گه‌له‌که‌ی) داده‌نراو له‌ شار ده‌چونه دهره‌وه بۆ

ناه‌نگ گ‌یران. له‌و رۆژده‌دا باوکی پی‌ی گو‌ت (ئ‌ی‌براه‌یم) نه‌م‌رۆ جه‌ژنه‌و بۆچی له‌گه‌لمان نایه‌ت‌ه ده‌ره‌وه‌و به‌شداریی ئاه‌نگه‌که‌مان ناکه‌یت و خۆت دل‌خۆش ناکه‌یت؟، ئه‌ویش چه‌ند هه‌نگاوێک له‌گه‌لیان دا رۆیشت، به‌لام هه‌ر زوو بیانویه‌کی ره‌وای بۆ په‌یدا‌بوو تا به‌هۆیه‌وه‌و بتوانیت خۆییان لێ دوا ب‌جات و نه‌چ‌یت له‌گه‌لیان، ئه‌وه‌بوو ته‌ماشایه‌کی ئه‌ست‌یره‌کانی کردو گو‌تی: (من له‌ده‌ره‌که‌وتنی ئه‌ست‌یره‌دا ئه‌وه ده‌خۆینمه‌وه که له‌سه‌ر لیواری نه‌خۆشی -تاعوون-م و‌خه‌ریکه‌ تووشم بب‌یت)، گه‌له‌که‌شی له‌وه ده‌ترسان که (ئ‌ی‌براه‌یم) به‌م نه‌خۆشییه‌ ئه‌وانیش تووش کات، جا بۆ ئه‌وه‌ی می‌کرۆبه‌که‌ی ئه‌وانیش نه‌گر‌یت‌ه‌وه‌ وازیان لێ ه‌ینا تا له‌گه‌لیان دا نه‌چ‌یت‌ه ده‌ره‌وه بۆ ئاه‌نگی رۆژی جه‌ژنه‌که‌یان.

ئه‌ویش له‌ورپ‌یه‌ی لیوای رۆیشت‌بوو گه‌رایه‌وه‌ بۆ ئه‌و ج‌ی یه‌ی بته‌کانیانی لێ بوو و سووریش بوو له‌سه‌ر تێک‌شکاندن‌یان. جا که ده‌رفه‌تی بۆ ره‌خسا چوو بۆ ئه‌و په‌یکه‌رخانه‌یه‌ی بته‌کانیان لێ دانا بوو. بته‌کان هه‌ندیکیان له‌ ته‌نیشت یه‌ک‌تره‌وه‌ بوون و گه‌وره‌ترینیان واته (گه‌وره‌که‌یان) له‌پ‌یش هه‌موویانه‌وه‌ بوو. (ئ‌ی‌براه‌یم) بی‌نی ی له‌به‌رده‌م بته‌کان دا بر‌تیکی زۆر له‌خواردن و خوارنده‌وه‌ دانراوه‌ که‌گه‌له‌که‌ی به‌ئ‌ی‌دد‌یع‌ای قوربانی و خۆ لێ نزیک کردنه‌وه‌یان پ‌یش‌که‌شیان ده‌کردن، ئه‌ویش به‌گالته‌ پ‌ی‌کردنه‌وه‌ ر‌ووی کرده‌ بته‌کان و لێ ی پرسین: (ئه‌ری بۆچی ناخۆن؟) کاتێک ه‌یچ بته‌یکیش له‌وانه‌ وه‌لام‌ی‌کی نه‌دایه‌وه‌ دووباره‌ لێ ی پرسینه‌وه‌: (ئ‌وه‌ بۆچی ده‌نگتان نایه‌ت؟) ئ‌ینجا ده‌ستی راستی بۆ لار کردنه‌وه‌ هه‌موویانی به‌ته‌ورێک‌شکاندو وردوخاشی کردن. ته‌نها بته‌ گه‌وره‌که‌یانی ه‌یشته‌وه‌ (واته‌ گه‌وره‌ترین خاوه‌ندیان) وته‌نانه‌ت ته‌وره‌که‌شی به‌ده‌ستی ئه‌و بته‌ گه‌وره‌یه‌دا هه‌ل‌واسی و دوا‌یی په‌یکه‌رخانه‌که‌ی به‌ج‌ی ه‌یشت.

ئ‌هم به‌سه‌ر هاته‌ی پ‌یش‌وو شیکاری ئ‌هم نایه‌تانه‌ بوون که ده‌خۆینمه‌وه‌:

﴿وَإِن مِّن شَيْعَةٍ ۙ (١) لَّا تَرْهِيْمَ ۙ (٨٣) إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۙ (٨٤) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۙ (٨٥) أَيِفْكَ ءَالِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۙ (٨٦) فَمَا ظَنُّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۙ (٨٧) فَظَنَرْنَا نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۙ (٨٨) فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۙ (٨٩) فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۙ (٩٠) فَرَاغَ إِلَىٰ ءَالِهِنَّهِمْ ۙ (٩١) فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۙ (٩٢) مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ۙ (٩٣) فَرَاغَ عَلَيْهِمْ صَرْبًا بِأَلْمِينٍ ۙ (٩٤) فَجَعَلَهُمْ جَذَا ۙ (٩٥) إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۙ (٩٦)﴾ الانبیاء/٥٧-٥٨..

(ئ‌ی‌براه‌یم به‌ تێک‌شکاندن‌ی ئ‌هم بتانه‌ به‌لگه‌یه‌کی هه‌ستداری له‌سه‌ر پوچه‌لی و بی‌ هووده‌یی بت په‌رستی خسته‌ به‌رچاوی گه‌له‌که‌ی که: ئه‌گه‌ر چه‌ند خاوه‌ندیکی راسته‌قینه‌ بوونایه‌ ئه‌وا به‌رگرییان له‌خۆیان ده‌کردو زیانیشیان به‌هه‌ر که‌سیک‌ ده‌گه‌یانده‌ که‌نیازیکی خرابی لێ یان هه‌بوا‌یه‌).

(١) (من شیعته) - له‌ کۆمه‌لی -نوح-ه، واته‌ له‌وانه‌یه‌ که په‌یره‌ی مه‌نه‌ج‌ی (نوح)یان کردووه‌ له‌ خوا به‌یه‌ک‌ گرتن و نیمانداری دا. (ضمیری (ه) له‌ (شیعته)دا بۆ (نوح) ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه‌، چونکه‌ چه‌ند نایه‌تیکی پ‌یش ئ‌هم نایه‌تانه‌ باسی به‌سه‌رهاتی (نوح) ده‌که‌ن.

(٢) (فراغ‌الی‌ الهتتم): واته‌ به‌ په‌له‌ و په‌نهانی چوو بۆ لای خاوه‌نده‌کانیان.

(٣) (جذا): واته‌ چه‌ندین پارچه‌ی وردو ب‌چووک، وردوخاش کراو.

ئیمپراتۆر (هیدییۆشی) ی ئیمپراتۆری پێشووتری - ژاپۆن - لەم حەقیقەتە تیڤگەیشت و لێی ئاگادار بوووە، ئەو بوو ناوبراو پەیکەرێکی زلی بۆ (بووزا) بنیات ناو هیشتا کاری بنیات نانی بەتەواوەتی بەتەنجام نەگەیشتبوو کە سالی (۱۵۹۶ز) بومەلەرزه‌یه‌ک پروی‌داو یە کسەر ئەو بەتەشی بۆ وردوخاش کرد. لەم باره‌یه‌وه گێراویانەتەوه کە (هیدییۆشی) ی ئیمپراتۆر بته وردوخاش بوو کە ی دایه بهر تیرو به سووکایه‌تی پێ کردنه‌وه پێ ی گوت: (خۆ من پارەو پوولینکی هیجگار زۆرم تیا دا خەرج کردیت وکەچی نەت توانی هەر تەنھا پەرستگاکی خۆیشت بپاریزیت)^(۱).

دادگایی کردنی ئیبراهیم

ئەو گەله‌ دوا ی ئەوه‌ی ئاهه‌نگیان به‌رۆژی جه‌ژنه‌کیانەوه‌ گێرا گه‌رانه‌وه‌ بۆ نیو شارو دیتیان بته‌کانیان چی به‌سه‌ر هاتوه‌، به‌مه‌ش ترسیان لێ نیشته‌ و له‌ نیو خۆیان دا پرسیاریان ده‌رباره‌ی زانیسی ئەو ده‌ست وه‌شینه‌ سته‌مکاره‌ ده‌کرد کە شته‌ پڕۆژه‌کانیانی پێشیل کردوه‌. هه‌ندیکیان گوتیان: (بیس‌تومانه‌ لاویک به‌ خراپه‌ باسی بته‌کان ده‌کات و ناوی -ئبراهیم-ه‌ و نه‌ریتی وایه‌ کە عه‌یب و عاریان لێ بدۆزیت‌ه‌وه‌ و گالته‌یان پێ بکات، هه‌ر ئەویشه‌ گومانی ئەو کرداره‌ی لێ بکه‌ین). هه‌والی ده‌ستدریژی کردنه‌ سه‌ر بته‌کان به‌ حاکیان گه‌یشته‌ و ئەوانیش به‌سه‌ربازه‌کانیان گوت: خیرا - ئبراهیم - بێنن تا له‌به‌ر چاوی خه‌لکی دادگایی ی بکه‌ین. ئەو کسانه‌ش با بینه‌ پێش و شایه‌تی بدن له‌سه‌ر ئەو قسانه‌ی - ئبراهیم - کاتیک لای ئەوان خه‌وش و عه‌یبی له‌ بته‌کان دۆزیوه‌ت‌ه‌وه‌ و به‌لێنی سه‌ره‌نجامی خراپی پێ داو).
-ئبراهیم- هینراو حاکیان لێ یان پرسى: (ئه‌رى ئەوه‌ جه‌نابت وات له‌م خواوه‌ندانه‌مان کردوه‌ ئەه‌ی -ئبراهیم-؟! له‌ وه‌لامی ئەم پرسیاره‌دا - ئبراهیم - هه‌ست به‌وه‌ ده‌کات که‌ئیدی ده‌رفه‌تی پێویست هاتۆته‌ ئاراوه‌ بۆ گه‌یانندی مه‌به‌ستی خۆی و گه‌یشته‌ به‌و حەقیقەتەش کە داوا ی دان پیاوانی لێ ده‌کردن. بۆیه‌ به‌ شیوازیکی دانایانه‌ وه‌لامی پرسیاره‌کیان ده‌دات‌ه‌وه‌ به‌و رسته‌یه‌ی: (که‌ تیک شکینه‌ری بته‌کان بته‌گه‌وره‌کیانەوه‌ شایه‌تیش له‌سه‌ر ئەو کرداره‌ پاشاوه‌ی بته‌کانی دیکه‌یه‌، پێشیان ده‌لێت ﴿فَتَكُلُوهُمْ إِنَّ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾... (ده‌ لێ یان بپرسن گه‌ر ئەوان قسه‌ ده‌کەن)، چونکه‌ (بته‌ی گه‌وره‌) تووره‌ بووه‌ له‌وه‌ی ئەو هه‌موو بته‌ بچووکانه‌ بپه‌رستن و له‌ کاتیکدا ئەویش له‌هه‌موویان گه‌وره‌تریبته‌، هه‌ر بۆیه‌ش شکاندوونی).

ئەو گەله‌ش بێ بیر کردنه‌وه‌ و تیڤگرین ده‌که‌ونه‌ نیو ئەو دۆخی بێ ئاگایی یه‌وه‌ی کە به‌په‌له‌ به‌یه‌کدی بلێن: (نیوه‌ به‌په‌رستنی ئەو بتانه‌ی ناتوانن قسه‌ بکه‌ن زولمتان کردوه‌ و به‌تاوانبار کردنی -ئبراهیم-یش سته‌متان کردوه‌)، به‌لام دوا ی ئەمه‌ش لووتیان به‌راستی یه‌ک داده‌ژه‌نیت و خیرا سه‌ریان له‌شه‌رمه‌زاری دا باده‌دن و ده‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ر مشتموهریکی تر له‌گه‌ل -ئبراهیم- داو پێ ی ده‌لێن: (تۆ خۆت ده‌زانیت ئەم بتانه‌ ده‌نگیان لێوه‌ نایه‌ت و ناتوانن قسه‌ بکه‌ن، ئیتر چۆن داوا ی ئەوه‌مان لێ ده‌که‌یت پرسیا ی ئاخاوتنیان

لی بکهین و داوایان لی بکهین بومان بدوین دهربارهی شهوی بهسهریان دا هیئراوه؟...
لهوکاتهش دا بهلگه پاساوی ئیبراهیم به جوانی دهندگ ددهاتهوهو له زهنگی گوچککه کانیان ددهات و
زمانیان لال دهکات و بهم وهلامه کاریگهره قسهیان پی ناهیلئت:

﴿ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴾ (۱۱) ﴿ أَفِي لَكُمْ وَلِمَا

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ (۱۲) الانبیاء/۶۶-۶۷. واته: (نایا ئیوه له جیاتی خوا پهرستی و
عیبادهتی خودای پهروهردگاری جیهانیان شه و بنه بی ههست و بی گیان و بی دهسه لاتانه دپهرستن
که توانای سوودو زیانکیان بوتان نی یه؟ بهراستی من زور پهست و بهداخم لهو کاره پیس و ناهه مواره تان
و له خوتان و شهو بتانهی، که له جیاتی خودا (الله) دهیانپهرستن. دهی ئیتر تو زقالتیک عه قلتان نی یه
که بیربکه نه وه و په شیمان بنه وه؟).

شم ئایه ته له ههر چاخ و سهرده میک دا بی نرخی و نهفس نرمی ی شهوانه دهرده خات که بت و
پهیکه ره کان به پیروز داده نین وله جیاتی خودا دهیانپهرستن. بهلام نه گهر نه فامی (جهل) له دهررونی
خه لکی دا خوئی بجه سپینیت و ده مارگیری ی کویرانهش دلان داگیرکات، ئیدی دهررونه کان دهگه نه
ناستیکی بیژراو له هه لسه نگانندی باری راستی ی شته کان دا. له بهر شهو کاتیک دهیینن گلۆله بیان
ده که ویتته لیژی و په رده له سه رپویان هه لده مالیت و هیچ بهلگه و بیانویه کیان به دهسته وه نامینیت،
یه کسه ر واز له وت و ویزو دهمه ته قی و موناقه شهی بهرام بهر دینن و په نادبه نه بهر شهو هیزه ی که
ریسواپی و شهرمه زاری یه کانیان بۆ داده پۆشیت. شهو گه له بی باوه ردهش دوای وت و ویزو له گه ل (ئیبراهیم) و
دوای نه مانی بریویانویان، حوکمی مهرگیان (به سووتاندن) به سه ردادا و ویستیان بیسووتینن. بهلام خودا
به تواناو قودره تی خزی رزگاری کردو فرمانی ساردی و سه لامه تی ی به ناگره کهش کردو پی ی فهرموو:
﴿ كُونِي بَرًا وَسَلْمًا عَلَيَّ اِبْرَاهِيمَ ﴾ ناگره کهش به فرمانی خودا ساردو سووک و ناسان سوو له سه ری، واته
هیئدهش ساردنه بووه وه که سه رمای بیئت.

خودا له م باره یه وه فهرموویه: ﴿ قَالُوا فَاتُّوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴾ (۱۱) ﴿ قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ
هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمَ ﴾ (۱۲) ﴿ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَشَكُّوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴾ (۱۳)
﴿ فَارْجِعُوا اِلَىٰ اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا اِنَّكُمْ اَنْتُمْ الظَّالِمُونَ ﴾ (۱۴) ﴿ ثُمَّ نَكْسُوهَا عَلٰى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰؤُلَاءِ
يَنْطِقُونَ ﴾ (۱۵) ﴿ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴾ (۱۶) ﴿ اَفِي
لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ (۱۷) ﴿ قَالُوا حَرِّقُوْهُ وَاَنْصُرُوْا اِلٰهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴾ (۱۸) ﴿ فَلَمَّا نَسُوا كُوْنِي بَرًا وَسَلْمًا عَلٰى اِبْرَاهِيمَ ﴾ (۱۹) الانبیاء/۶۱-۶۹.

له جیگه یه کی دیکه قورنان داو له وه سفی شهو شیوه دادگایی کردنه وهی (ئیبراهیم) دا خودا به شیوه یه کی
کورت و کاریگهر فهرموویه تی: ﴿ فَأَقْبَلُوْا اِلَيْهِ يَرْفُونَ ﴾ (۱۴) ﴿ قَالَ اَتَعْبُدُونَ مَا نَحْنُ حُنَّوْنَ ﴾ (۱۵) ﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا
تَعْمَلُونَ ﴾ (۱۶) ﴿ قَالُوا اَبْنُوْا لَهٗ بُيُوتًا فَاَقْفُوْهُ فَاَلْحَجِمِ ﴾ (۱۷) ﴿ فَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ

جا خوینته‌ری به‌ریتز نه‌ختیک له ناست ئەم نایه‌ته‌دا هه‌لویتسه بکه: ﴿ قَالَ أَعْبُدُونِ مَا نَنجُوْنَ ﴾ .. واته: (ته‌ری ئەوه ئیوه ئەو بتانه ده‌په‌رستن که‌به‌ده‌ستی خۆتان دایانده‌تاشن و دروستی ده‌کن؟) .. (به کورتی یه‌کی سه‌رسوپه‌ین) و (باسکردنیکی ناشکرا) قورئان پوچه‌لی و به‌تالی ی بت په‌رستی پروون ده‌کاته‌وه .. ئەمه‌ش وه‌ک ده‌بینیت هیچ نووسه‌رو ئەدیب و راگه‌یانه‌ریک ناتوانیت به‌و پروون کردنه‌وه کورت و پوخته مه‌به‌ست بیکیت، ئەمه‌ش تهنه‌ا له‌تایبه‌ته‌ندیه‌کانی قورئانه. له‌م پروه‌شه‌وه و ته‌یه‌ک هه‌یه که له‌په‌نده به‌ناوبانگه‌کانی (چین) هه‌و ده‌لیت: (هیچ که‌سیک له‌وانه‌ی په‌یکه‌ره‌کان داده‌تاشن خواوه‌نده‌کان ناپه‌رستن، چونکه ده‌زانن له‌چ مادده‌یه‌ک داده‌تاشرین)!! به‌لام جیاوازی یه‌کی ئیجگار زۆر له‌نیوان هه‌ریه‌که له‌ره‌وانیژی قورئان و په‌نده چینی‌یه‌که‌دا هه‌یه، چونکه قورئان هه‌مان مانای به‌کورت کردنه‌وه بۆینه‌که‌ی خۆی پروون کردوه‌ته‌وه ئەم کورت کردنه‌وه‌یه‌ش به‌لگه‌یه‌که له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌قورئان سه‌رووشیکی خودایی یه .. دوا‌ی ئەمه‌ش سه‌رنج له‌م فه‌رمایشته‌ی تری خودا بده ﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴾ واته: خودا خۆیان و کاره‌که‌شیانی دروست کردوه، به‌مانای نه‌وه‌ی خودا له‌مرۆف‌دا ئاماده‌یی و توانای بۆ کارکردن تیدا خه‌لق کردوه، هه‌روه‌ک ئەم مادده‌یه‌شی خه‌لق کردوه که‌به‌ته‌کانی لۆ دروست ده‌کرا، ئیتر چۆن (مرۆف‌ی خه‌لق کراوی خودا مه‌خلووقیتیکی دیکه (که‌به‌ته‌کانه) ده‌په‌رستیت؟ ئەی وراسترو شایسته‌تر نی یه که‌ئه‌و خودای خالقه‌ی به‌رستیت، نه‌ک بتیکی دروست کراو داتاشراو؟!)

فه‌تجیکی زانستیانه‌ی قورئان

هه‌رکس به‌وردی سه‌رنج له‌و نایه‌ته‌ قورئانیانه‌ی پێشوو بدات ده‌بینیت باسی چه‌ند رووداویکی واقیعی و راسته‌قینه‌ی میژوویی ده‌کات که زانست (علم) یش ده‌رکی پێکردون و دانی به‌حه‌قیقه‌تیان داناهه. بۆ نمونه قورئان ئەوه باس ده‌کات که (ئیه‌راهم) بۆ ئاسمانی روانیوه: ﴿ فَظَنَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴾ واته (ته‌ماشای ئەستیره‌کانی کردوه له‌هه‌لاتنیان دا ئەوه‌ی خۆیندۆته‌وه بۆ گه‌له‌که‌ی که‌وا خه‌ریکه‌ تووشی نه‌خۆشی یه‌کی ترسناک ده‌بیت). له‌م نایه‌ته‌دا ئەو راستی یه‌ میژوویی یه‌ تیده‌گه‌ین که خه‌لکی ئەو زه‌مانه به‌ ئەستیره‌ خۆیندنه‌وه‌وه خه‌ریک بوون، (ئیه‌راهم) یش ئەو پاکانه‌یه‌ی به‌گویره‌ی به‌روبو‌چوونه‌کانی خۆیان بۆ هه‌یناونه‌ته‌وه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی له‌گه‌لیان دا نه‌چیتته‌ده‌ره‌وه‌ی شار بۆ شاهه‌نگه‌کیان تا به‌مه‌ش ده‌رفه‌تی شکاندنی به‌ته‌کانی بۆ مه‌یسه‌ر بیت.

(ویل دیورانته) له‌کتیبه‌که‌ی دا (قصه‌ الحضارة) ده‌لیت: (بابلی یه‌کان دیراسه‌ی ئەستیره‌کانیان بۆ ئەوه نه‌کردوه تاکو نه‌خسه‌ی رێگا‌کانی کاروان و پا‌پۆره‌کانیان بکێشن، به‌لکو زیاتر دیراسه‌یان کردوه، که یارمه‌تی یان بدات له‌ پێشینی کردنی داهاتووی خه‌لکی و چاره‌نوسیان دا. به‌مه‌ش وا دیاره‌ ئەوان (ئه‌ستیره‌ خوینته‌ره‌وه) بوون زیاتر له‌وه‌ی گه‌ردوونناس بن. جا ئەو کۆشش و ته‌قه‌للایانه‌ش که بۆ زانیسی داهاتوو له‌ رێی زانیسی جم و جوول و هات و چۆی ئەستیره‌کانه‌وه ده‌خه‌رتته‌گه‌ر تهنه‌ا ئاره‌زوویه‌که له‌و

ناره‌زوانه‌ی بابلی یه‌کان).^(۱)

هه‌روه‌ها قورئان دهر‌باره‌ی داب ونه‌ریته‌کانی گه‌له‌که‌ی (ئیراهیم) ده‌دویت که چۆن قوربان‌ی یه‌کانیان له خۆراک پیتشکه‌ش به‌ خواوه‌نده‌کانیان ده‌که‌ن: ﴿فَرَاغَ^(۲) إِلَىٰ آلِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾.. به‌ مانای - ئیراهیم - کاتیک گه‌یشته‌ ئه‌و په‌رستگایه‌ی خواوه‌نده‌کانی گه‌له‌که‌ی تیدا بوون و (دیتی خۆراکیان له‌لایه‌) ئه‌و خۆراکه‌ی پیشان دان وداوای لیکردن بیخۆن له‌ کاتیکدا ده‌یشی زانی ئه‌وانه‌ بی‌ گیان و هه‌ست ونه‌ستن، به‌لام لاسایی گه‌له‌که‌ی ده‌کرده‌وه‌و گالته‌ی به‌و داب ونه‌ریته‌ ناله‌باره‌ ده‌هات. (ویل دیورانته) له‌و کتیبه‌ی پیشوری داده‌لێت: (پادشاکان وا هه‌ستیان ده‌کرد، که ئاتاجیک‌ی زۆریان به‌ لیخۆشبوونی خواوه‌نده‌کان هه‌یه، بۆیه‌ په‌یکه‌ری زۆریان بۆ داده‌مه‌زاندن و ناو په‌رستگانیشیان پرده‌کرد له‌ نوین و تفاق‌ی ناومال و خوارده‌مه‌نی. خواردن و خوارده‌وه‌ش زۆرتین‌ی ئه‌و ئامراز‌ی قوربان‌ی کردن و خۆ‌ئی‌مزیک کردنه‌وه‌ی خۆیان بووه‌ له‌ خواوه‌نده‌کانیان)^(۳).

پاشان قورئان باسی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌گێرتته‌وه‌ که (ئیراهیم) هه‌موو بته‌کانی شکاندوه‌و ته‌نها بته‌هه‌ره گه‌وره‌که‌یان نه‌ییت ﴿فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كِبْرًا هُمْ﴾، له‌م ده‌قه‌ی قورئانیسه‌وه‌ تیده‌گه‌یت که گه‌له‌که‌ی -ئیراهیم- چه‌نده‌ها خواوه‌ندیان هه‌بووه‌، له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و خواوه‌ندانه‌ش دا خواوه‌ندیکی گه‌وره‌یان هه‌بووه‌ که (ئیراهیم) هه‌شتویتی‌یه‌وه‌و نه‌یشکاندوه‌وه‌. هه‌روه‌ها (ویل دیورانته) له‌و کتیبه‌ی دا ده‌لێت: (مردک- به‌گه‌وره‌ی خواوه‌نده‌کان له‌لای خه‌لکی -بابل- داده‌نرا، له‌ ته‌نیشته‌ ئه‌و خواوه‌نده‌شیانه‌وه‌ چه‌ندین خواوه‌ندی دیکه‌یان هه‌بووه‌).

ببگومان ئه‌م راستیانه‌ی که قورئان هه‌رخۆی به‌ته‌نیا باسی کردوون و زانستیش له‌ نزیکه‌وه‌ دانی پین‌داناون، سه‌رکه‌وتنیک‌ی زانستیانه‌ی قورئانه‌، چونکه‌ له‌ سه‌رده‌می پینغه‌مه‌ری ئیسلام (محمد ﷺ) داو له‌ ژینگه‌و ده‌وروبه‌ریشی دا نه‌زانرا‌بوون. (راستی و نه‌ین‌ی یه‌ شارراوه‌کانیشی) ماوه‌یه‌کی که‌م له‌مه‌وبه‌ر دۆزراونه‌ته‌وه‌، ئه‌ویش دوا‌ی ئه‌وه‌ی زانیان له‌ خاکی (بابل)دا چه‌ندین چالیان هه‌لکه‌ندو به‌دوا‌ی ئاسه‌واری کۆن دا ده‌گه‌ران و پاشان چه‌ندین تابلۆیان دۆزی‌یه‌وه‌ له‌و تابلۆیانه‌ی که‌ به‌ زمانی (مسماری) بیروباوه‌ره‌کانی خه‌لکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی (بابل)یان له‌سه‌ر نووسرا‌بووه‌وه‌، ئینجا هه‌یما و نیشانه‌کانی سه‌ر ئه‌و تابلۆیانه‌یان لیک جیاکرده‌وه‌و شیکاریان کردو له‌ ناوه‌رۆکه‌کانیان تیگه‌یشتن.

(۱) - قصة الحضارة - ج ۲ - ص (۲۱۱) وما بعدها.

(۲) (فراغ الی الهتهم): واته به پهله و په نهانی چوو بۆ لای خواوه‌نده‌کانیان.

(۳) هه‌مان سه‌رچاره‌.

به‌ندی دووه‌م

((نیمانی ئیبراهیم))

(به‌لگه‌ی (ئیبراهیم) له‌سه‌ر پوچه‌ئێ‌ی فره‌خواوه‌ندی - به‌لگه له‌سه‌ر په‌روه‌ردگارێ‌تی خودای تاك و ته‌نیا - توانای خودا له‌سه‌ر زیندوو‌كردنه‌وه‌ی مردوان)

به‌لگه‌ی " ئیبراهیم " له‌سه‌ر پوچه‌ئێ‌ی فره‌خواوه‌ندی

لێ‌كو‌ڵینه‌وه‌ می‌ژوو‌یی به‌كان ده‌ریان خستوه‌وه كه له‌و زه‌مه‌ن و ژینگه‌یه‌ی ئیبراهیمی تیدا ژیاوه خه‌لكی (خۆر و مانگ و ئه‌ستێره‌كانیان) په‌رستوه‌. -ئیبراهیم- یش (سلاوی لی‌بیت) كه نیمانی به‌ خودای تاك و ته‌نیا هێنا‌بوو هیچ هه‌لێ‌کی فره‌امۆش نه‌ده‌كرد بۆ قسه‌ كردن له‌گه‌ڵ كه‌له‌كه‌ی و ده‌رباره‌ی په‌رستاره‌كانیان ده‌مه‌ته‌قی‌ی له‌گه‌ڵ داده‌كردن و بۆیان ده‌وا، به‌كێ‌ك له‌و ده‌مه‌ته‌قی‌ و وت و وێژانه‌ی له‌گه‌ڵیان دا‌بو‌ئه‌وه‌ بوو ده‌بویست به‌روونی باسی پوچه‌ئێ‌ی و به‌تالی‌ی كاری په‌رستنی خۆرومانگ و ئه‌ستێره‌كانیان بۆ بكات و بۆشیا‌ن ده‌رخات كه په‌رستراوی راسته‌قینه‌هر خودای تاك و ته‌نهایه‌.

له‌م باره‌یه‌وه خودای مه‌زن فره‌مویه: ﴿ وَكَذٰلِكَ نُرِي اِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَا اَكُوْبًا قَال هٰذَا رَبِّيْ فَلَمَّا اَفَلَ قَالَ لَا اُحِبُّ الْاٰفَلِيْنَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَا الْقَمَرَ بَازِعًا قَال هٰذَا رَبِّيْ فَلَمَّا اَفَلَ قَال لِيْن لَّم يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَأَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّيْنَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَا الشَّمْسَ بَازِعَةً قَال هٰذَا رَبِّيْ هٰذَا اَكْبَرُ فَلَمَّا اَفَلَتْ قَال يَنْقُوْمُ اِنِّيْ بَرِيْءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿٧٨﴾ اِنِّيْ وَجْهْتُ وَجْهِيْ لِلذِّي فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِيْفًا وَّمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿الانعام/٧٥﴾ .٧٩

(مانا و شیکاری نایه‌ته‌کان): بی‌گومان خودا هه‌ندی‌ك له‌و نه‌هێنی‌یانه‌ی (مولکی گه‌وره‌و گه‌ردوونی به‌رفراوانی ژێر ده‌سه‌لاتی خۆی) كه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر په‌روه‌ردگارێ‌تی به‌كه‌ی، پيشانی (ئیبراهیم) ده‌دا تاكو له‌و باوه‌رداره‌ دلبیاو به‌یه‌قین گه‌یشته‌وانه‌ بیت كه نیمان له‌دلیان دا جی‌گیربووه‌و به‌لگه‌ش بخاته‌ به‌رده‌می گه‌له‌كه‌ی له‌سه‌ر راستی‌ی ئه‌و باوه‌ره‌ پوخته‌ی. به‌سه‌ر هاته‌كه‌ش ئاوا‌بووه: ئه‌وا شه‌و داها‌توه‌و په‌رده‌كانی دا‌واوه‌ته‌وه (ئیبراهیم) یش له‌نی‌و كۆمه‌له‌ كه‌سی‌کی گه‌له‌كه‌ی دا دانیشته‌وه‌و پێ‌كه‌وه‌ سه‌رگه‌رمی قسه‌ویاس و گه‌فت و گۆی شه‌وانه‌ن. له‌و شه‌وه‌دا (ئیبراهیم) به‌ سووكه‌ نی‌گایه‌كه‌وه‌ ته‌ماشای ئه‌ستێره‌یه‌ك له‌و ئه‌ستێره‌ گه‌رۆ‌كانه‌ ده‌كات كه له‌ناسمان دا ده‌ده‌ره‌وشانه‌وه‌و گه‌له‌كه‌ی ده‌یان‌په‌رست، ئینجا روویان تێ‌ده‌كات و به‌گریمانێ‌كه‌وه‌ پێ‌یان ده‌لێ‌ت (ئه‌وه‌ خودامه‌) واته‌ با ها‌ورا‌ی ئی‌وه‌ ب‌م وای دانسی‌ن من له‌سه‌ر بی‌رو‌را‌ی ئی‌وه‌م، به‌لام هێنده‌ش ناخایه‌نی‌ت ئه‌و ئه‌ستێره‌یه‌ له‌گه‌ڵ داها‌تنی پۆژدا له‌به‌رچاو ون ده‌بیت و ئاوا ده‌بیت، خێرا له‌و ساته‌دا (ئیبراهیم) به‌هاونشی‌نانی شه‌وی ده‌لێ‌ت (من باوه‌ر به‌په‌رستراوی‌ك نا‌هێ‌نم كه ده‌ر‌كه‌وی‌ت و پاشان بز‌ر بی‌ت).. ئه‌مه‌ش شی‌وازی‌کی دانایی‌ی به‌ كه‌ -ئیبراهیم- هه‌لێ‌ی بژاردوه‌، ئه‌و له‌و شی‌وازه‌ی دا په‌رستاره‌كانیانی به‌سووك و بی‌ نرخ دانه‌وه‌و بی‌رو‌باوه‌ره‌كانیشیانی له‌سه‌ره‌تادا به‌خراب و نا‌هه‌موار له‌قه‌له‌م

نەداوێه نەبادا لێ ی بەتەکنەوێه و دژایەتی بکەن و گۆی ی خۆیان بەتەختی لەناست بێستنی بەلگەکە ی دا، بەلکو (بەگرمیان) خۆی کردە هاوڕاو هاوپیرو بۆچوونیان تاکو متمانەیان دەستەبەر بکات و جی ی وتەکانیشی لە نیو دل و دەروونیان دا بکاتەوێه و بتوانیت لەوێه دلێان بکاتەوێه و شوینەواری هەلەیان لە بیروباوەریان دا بۆ دیاری کات، ئەو بیروباوەرە ی لەدەرکەوتنی ئەستێرەبەکە دا بەندە کە بزردەبیت و ئەمەش گۆرانی تێدا یه، گۆرانیش لەحاله‌تی هاتن و نەمانی ئەستێرەکە دا پێچەوانە ی خوا یه‌تی کردن و پەرستراویتی یه .

هەر وها (ئێبراهیم) لە نیو کۆر و کۆمەڵیکێ دیکە لەگەڵیان دا کۆدەبیتەوێه و دەبیت ئەوا مانگ لەپشت ئاسۆبەکەو هەل‌دیت و (بە پۆشنایی خۆی) تاریکی شەو راو دەنیت، ئینجا بەهەمان گرمیان پێشو و دەل‌یت: (ئەو خودامه) وەک پێشان‌دانی هاوڕایی‌بەک بۆیان لەو بیروباوەرەیان دا کە (باوای دان‌بێن ئەمەیان خودایه)، بەلام مانگیش هیندە ناخە یه‌نیت کە لەبەر چاوان گۆم دەبیت. لەو کاتەش دا خیرا (ئێبراهیم) دەل‌یت: گەر بێتو ئەو خودایه ی خەلقی کردووم پێنماییم نەکات ئەوا لەکۆمەڵی گومرایان دا دەبم). ئەو لەم دان پێاناندا دوو ئامانجی رەچا و کردووه: یه‌کەم: پوچەل کردنەوێه ی پەرستنی مانگ.

دووهم: بەلام لەراستی دا پەرستراویتی دیکە هەبە کە خودا (الله) تاک و تەنیاو بێ هاو‌لەو دەروونی خەلکی پێنمایي دەکات و ناھێل‌یت گومان و پارایی بگاتە قوولایی دەروونەکانیان.

ئینجا لە کاتی سەرلەبەیان ی دا، واتە لە رۆژی دواتر دا خۆر هەل‌دیت و لە ناو جەرگە ی ئاسماندا بەجوانی دەر دەرکەوێت و پڕشنگ و تیشکی زێرینی پەخش دەکات، -ئێبراهیم- ییش بەو کەسانە ی لەگەڵی دانیشتون دەل‌یت: (هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ) ئەمەیان خودامه، ئەمە گەر و تەرە لە ئەستێرەکان و لە مانگ.. بەم پێ یه هیدی هیدی وایان لێ دەکات گۆی ی لێ بگرن و هاوڕاو هاوپیرو بۆچوونی بن لەدوای ئەو وتەو گرمیان رەت کردنەوێه ی پێشو و و نکۆلی کردن لە پەرستراویتی (الوهیة) ئەو شتانە ی تر. ئیدی لەکاتی ئاوابوونی خۆریش دا -ئێبراهیم- ئەو بەرەنجامە ی نیازی بووه پێ یان را دەرکەوێت کە (خۆ بەدوور گرتنە لەپەرستراوێه‌کانیان) چونکە ئەو هەسارانە ی دەر دەرکەون و پاشان ون دەبن هەر دەبیت خول‌تێنەر یکیان هەبیت، ئەویش خودای پک و بی خەوشه .

جا دوای ئەوێه -ئێبراهیم- خۆی (بەری و بەدوور دەرگرت) لەپەرستراوێه‌کانیان روویان تێ دەکات و پێ یان دەل‌یت: (من هه‌موو نیازو مەبەستیکی خۆم بۆ پەرستنی خودای تاک و تەنیا تەرخان کردووه، ئەو خودایه ی ئاسمانەکان و زهویی دروست کردووه، هەر وها من خۆم لەو گومرایي یه دوورەپەریز گرتووه ئەو پەرستراوێه پروبووچ و بەتالانەتاتم فەرامۆش کردووه و هاو‌ل بۆخوداش دانانیم و لەپال خوادا شتیکی تر ناپەرستم. لەلایه‌کی دیکەو ئەوێه لەو ئایەتانە ی پێشو و وردبیتەوێه راستی یه‌کی پۆشنی زانستی لە قورئان دا بەدی دەکات، ئەوێه قورئان دەر بەرە ی ئەو شتە پەرستراوانە ی سەردەمی (ئێبراهیم) دەدوێت وەک (ئەستێرەکان و مانگ و خۆر) کە چەند پەرستراویتی کۆن بوون و زانست دانی بە وجودیان داناوه دوای ئەوێه بە هۆی ئامرازەکانی گەرپان و هەلکەندن و دۆزینەوێه چال و ئاسەوارە دێرینەکانەو لە میژووی گەلان و نەتەوێه‌کانی کۆلیوێه‌تەوێه. هەر لەسەردەمی -ئێبراهیم- دا دەرکەوتووه کە پەرستنی مانگ لەشاری (ئور)، واتە لە شارەکە ی -ئێبراهیم- دا بووه ناوی (نانار) یان لەمانگ ناوه. هەر وها خۆریش پەرستراوێه ناوی (شامس) یان لێ ناوه، پەرستنی ئەستێرەکانیش لەکایه‌دا بووه ناو دارترینیان ئەستێرە ی (زوه‌ره) بووه کە ناوی

(عه‌شتاری لی نراوه، ئەستیره‌ی -مه‌ریخ-یش ناوی (مه‌ردۆخ)^(۱) ی لی نراوه. قورئان -وه‌ک تی بینی ده‌که‌ین- ناماژه بو چه‌ند رووداویکی راسته‌قینه‌ی میژوویی ده‌کات له‌سه‌ر زمانه‌ی (ابراهیم پیغه‌مبه‌ر). ئەو رووداوه میژوویی یانه‌ش به‌هه‌ندیک له‌وه‌وا و چه‌رۆکه‌ نه‌زانراوه‌غه‌یبی یانه‌دادنه‌رتین که‌ بو پیغه‌مبه‌ری خودا (محمد ﷺ) هاتون و شایه‌تی بو قورئانیش ده‌ده‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌ی سروشیکه‌ی خودایی (له‌ی)یه.

به‌لگه‌ له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاریتی خودای تاک و ته‌نیا

له‌سه‌رده‌می -ئیه‌راهیم- دا (نه‌مروود) پادشایوه، ئەم پادشایه ئیددیعای خوایه‌تی و په‌رستراویتی بو خۆی کردوه. بانگه‌وازی (ئیه‌راهیم)یشی پی‌گه‌یشتبوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی ده‌بیت ته‌نها خودای تاک و بی‌هاوه‌ل په‌رسترت و هه‌ر په‌رستراویکی دیکه‌ی غه‌یری خودا (الله) به‌لاوه‌رتیت. هه‌ر بۆیه‌ش پادشا که‌سیکی نارد به‌دوای (ئیه‌راهیم) داو بانگی کرد بو مائی خۆی و له‌نیوانیان دا ئەم گه‌ت و گۆیه‌کرا که‌ قورئان بو‌ی گێراوه‌ته‌وه:

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبرَهِمَ فِي رِيهٖ أَنْ ءَاتَهُ اللهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبرَهِمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ۗ قَالَ إِبرَهِمُ فَإِنَّ اللهَ يَأْتِي بِالسَّمَسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾ البقرة/ ۲۵۸

واتا و شیکاری ئایه‌ته‌کان: (ئایا نه‌ت بینیه‌وه هه‌والی ئەو که‌سه‌ت نه‌بیستوه که‌ له‌ئاست به‌لگه‌کانی ئیمان دا کویره‌بووه که‌چی مشتومپی له‌گه‌ل -ئیه‌راهیمیش- دا کردوه ده‌رباره‌ی په‌رستراویتی و تاک و ته‌نهایی خودا، هۆکاری مشت و مپه‌که‌شی، ئەو مولک و سامان و ده‌سه‌لانه‌ دنیایی یه‌ی بوو که‌خودا پی‌ی دابوو و ببوو مایه‌ی له‌خۆبایی بوون و لووتبه‌رزی و خۆبه‌زل دانان و شانازی به‌قودره‌تی یه‌وه. ئەم پادشایه‌ داوای له‌ئیه‌راهیم -کرد سیغه‌ته‌کانی ئەو خودایه‌ی خۆی پی‌ بلیت که‌بانگه‌واز بو په‌رستنی ده‌کات، ئەویش له‌وه‌لام داو ده‌رباره‌ی سیغه‌تیکه‌ی خودا گوتی که‌خودای خۆی ئەو خودایه‌یه‌ خه‌لکی ده‌ژیه‌نیت و ده‌مریتیت ﴿ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ﴾ خودای پاک و بی‌خه‌وش بناغه‌ دارپێژی ژیان و به‌دی هینه‌ریه‌تی، هه‌ر ئەویش به‌فیعلی ژیان له‌ مرۆف ده‌سینیته‌وه. به‌لام پادشای (فریوخواردوو به‌هه‌یژی خۆی) به‌جۆریک نکوولی ی لی کرد که‌گوتی: من خه‌لکی ده‌ژیه‌نم و ده‌یانم‌رتیم ﴿ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ﴾، (ئیه‌راهیم)یش گوتی: (چۆن ده‌توانیت)؟ پادشا گوتی: (دوو پیاو که‌ شایانی کوشتنن دینم و یه‌کینکیان ده‌کوژم و به‌و کوشتنه‌شی مانای وایه‌ مراندوومه، پیاوی دووه‌میش لی‌ی ده‌بوورم و نایکوژم و به‌مه‌ش مانای وایه‌ ژیاندوومه). بینگومان ئەم قسه‌یه‌ی پادشاکه‌ به‌هه‌له‌داچوون و شیواندنی حه‌قیقه‌ته‌ چونکه‌ کرداری ژیاندنی راسته‌قینه‌ ته‌نها به‌ هه‌تانه‌ ئارای مه‌خلووقیکه‌ی زیندوو له‌ نه‌بوو (عدم)ه‌وه‌ ده‌بیت. له‌به‌ر ئەوه‌ش ده‌بینین (ئیه‌راهیم) له‌سه‌ر ئەو

(۱) بره‌وانه‌ کتیبی "ابراهیم ابو الانبیاء" ی -مامۆستا (عباس محمود العقاد) ص (۱۶۸)،

(۱۶۹) هه‌روه‌ها کتیبی (قصة الحضارة) ی ویل دیورانت -ج ۲- ص ۲۱۴.

وته‌یه‌ی پادشا که ناتاجی به لۆژیک (منطق) به مشتومری له‌گه‌لدا ناکات، به‌لام بۆ‌یه‌کلایی کردنه‌وه‌و براننده‌وه‌ی ئەو مشتومرپه‌و دهم کوت کردنی پادشا رینگه‌یه‌کی به‌سوودترو پته‌وتر ده‌گریتته به‌رو پئی ی ده‌لیت: (ده‌ی باشه ئەوه خودا خۆز له‌رۆژه‌ه‌لاته‌وه هه‌لدینیت تۆش ئە‌گه‌ر راست ده‌که‌یت له‌ خۆزنا‌واوه هه‌لی بینه). ئی خۆ ئەم پادشایه‌ پرپاگه‌نده‌ی ئەوه‌ی بۆ خۆی ده‌کرد هاوبه‌شی خودایه، هاوبه‌شی و شه‌راکه‌تیش ده‌بیت یه‌کسانی قودره‌ت وتوانای تیدا رهنگ بداته‌وه‌و مادام واییت ده‌بیت ئەم پادشا ئیددیعاچی و خۆ به‌ خوادانه‌ره‌ توانای خۆی له‌سه‌ر گۆزینی ره‌وتی خۆز بنوینیت، که‌چی له‌ئاست ئەم داوایه‌ی - ئیبراهیم - دا راجله‌کی و وه‌لامیکی نه‌درکاند.

لهم ده‌قه‌ی پیشووی قورشان دا که‌به‌راشکاوی باسی ئیددیعاچی خۆ به‌خوادانانی پادشایه، فه‌تخیکی زانستیانه‌ی بۆ قورشان به‌دی ده‌کریت، له‌مۆزه‌خانه‌ی (اشمولی) - ئینگلتیه‌را - شدا ناوی ئەو خانه‌وادانه‌ هه‌یه که‌ حوکمی - بابل - یان کردوه‌و له‌دوای (لافاهه‌کی سه‌رده‌می نوح) - هه‌وه. له‌و تابلۆیانه‌ش دا که‌ پارێزراون وله‌ نیو شوینه‌واره‌ دیرینه‌کان دا دۆزرا‌بوونه‌وه‌ هاتوه‌و که‌ گوايه: (ئەم پادشایانه‌ له‌ناسمانه‌وه‌ هاتونه‌ خوارئ بۆ سه‌ر زه‌وی و حوکم کردنی سه‌ر زه‌وی، دوا‌ی ئەوه‌ی خودا زه‌وی پاك کردۆته‌وه‌و له‌ خراپه‌و شیواندن پالۆتوویه‌تی، هه‌روه‌ها ئەم پادشایانه‌ چەند خوا‌ه‌ه‌ندیکی ئاسمانین و پیتوسته‌ خه‌لکی بیانه‌رستن)، دياره‌ وه‌ک زانرا‌یشه‌ (ئیبراهیم) له‌ رۆژگاری حوکمی یه‌کێک له‌ پادشاکانی - بابل - دا ژیاوه. ئەمه‌ش بینگومان فه‌تخیکی زانستیانه‌یه‌ بۆ قورشان چونکه‌ له‌و ژینگه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (محمد ﷺ) ی تیدا ژیا‌بوو و له‌ چواره‌ سه‌ده‌وه‌ نه‌زانراوه، که‌ (ئیبراهیم) له‌ ناوچه‌یه‌ک دا ژیا‌وه‌و پادشایانی ئەو ناوچه‌یه‌ پرپاگانه‌دی خوایه‌تی و په‌رسترا‌وتییان بۆ خۆیان کردوه. ئەمه‌ش به‌لکه‌یه‌کی رۆشنه‌ له‌سه‌رئه‌وه‌ی که‌ قورشان سرووشیکی خودایی یه.

توانای خودا له‌سه‌ر زیندوکرده‌وه‌ی مردوان

باوه‌ر به‌ رۆژی دوا‌یی به‌و پاداشتی چاکه‌و سزای خراپه‌یه‌ی ئەو رۆژه‌و به‌ زیندوکرده‌وه‌ی مردوان که‌ خودا تیای دا زیندوویان ده‌کاته‌وه، به‌رده‌وام تا ئەم‌رۆو تا کۆتایی دنیا‌ش له‌ گرنگرتین مه‌سه‌له‌کانی باوه‌رپه‌ینانن. مه‌تریالیسته‌کان (ماده‌ په‌رسته‌کان) ییش چەند گومانیکیان له‌سه‌ر ئەم باوه‌رپه‌یه‌یه‌ خروشانده‌وه‌ که‌ هه‌ندیک که‌س له‌ باوه‌رپه‌لا‌وازه‌کان والی ده‌که‌ن نکوولی له‌ بوونی ئاینه‌کان بکه‌ن. قورشانیش له‌ چه‌ندین جیگادا وه‌لامی ئەو که‌سه‌ دوودل و گوماندارانه‌ی دا‌وته‌وه‌ که‌ به‌دی هاتنی رۆژی دوا‌یی (الیوم الآخر) به‌ دوور داده‌نین و گوايه خودا له‌وه‌ ده‌سته‌وسانه، له‌کاتی‌کدا خودا توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتیک له‌گه‌ردووندا هه‌یه‌و هیچ شتیک له‌لا گران و ناسه‌نگ نی یه، چونکه‌ وه‌ک چۆن مرۆقی له‌سه‌ره‌تادا خه‌لق کردوه‌ تواناشی له‌سه‌ر زیندوکرده‌وه‌ی بۆ رۆژی قیامت هه‌یه، وه‌لامیکی قورشان بۆ ئەو جو‌ره‌ که‌سانه‌ له‌وه‌سف کردنی قودره‌تی خودادا ئە‌وه‌یه: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدُؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾.

ئیبراهیمیش - سلاری لی بیت - هه‌رچه‌نده‌ باوه‌ری هه‌بوو به‌توانای خودا له‌سه‌ر زیندوکرده‌وه‌ی مردوان له‌ رۆژی دوا‌یدا، به‌لام دا‌وای نمونه‌یه‌کی به‌رچاو و هه‌ست پیکرا‌وی له‌و باره‌یه‌وه‌ له‌ خودای په‌روه‌ردگار کرد تا‌کو نارامی و دلنیا‌یی له‌ دروونی‌دا بچه‌سپین، خوداش ئەو داوایه‌ی بۆ به‌جی هینا‌و توانای خۆی

پیشان دا، هر وهك قورئانیش بهم جوره بۆمان ده گپرتیه وه: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَئِمُتُؤْمِنٌ قَالَ بَلَىٰ وَلَئِن لَّا يُطْمِئِنُّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ البقرة/۲۶۰..

واته: (ههروهه ها - ئیبراهیم - داواکاری یه کی له خودا هه بوو و گوتی: (خودایه پیشانم بده تا بزاتم چۆن مردوان زیندوو ده که یته وه)؟ خوداش لی ی پرسی: ئه ی مه گهر باوه رت به وه نه هینا وه؟ ئه ویش گوتی: به لی چۆن باوه رت نه هینا وه به لام هه بۆ ئه وه ی دلنیا و ئارام بم). خوداش بۆ وه لامی داوا که ی پی ئی فهرموو: (ده که وا بوو چوار بالنده بینه و پارچه یان بکه و هه به شیک له و پارچانه ش بخره سه ر چیا یه که، ئینجا بانگیان که ره وه ده بینیت به خیرایی دینه وه بۆ لات و زیندوو بوونه ته وه. بهم ره نگه ش بزانه خودا بالاده ست ودانایه).

هه که سینک به وردی سه رنج له م فهرمایشته ی خودا بدات بۆی دهرده که ویت که وا (ئیبراهیم) هه یچ گومانیک ی له (باوه به قودرته ی خودا و زیندوو کردنه وه ی مردوان بۆ رۆژی دوا یی) نی یه، به لکو داوا ی وینه یه کی له وینه کانی دلنیا یی (یه قین) کردوو وه له خودای پهروه ردگاری خۆی پرسیه وه (چۆن مردوان زیندوو ده که یته وه: کیف تحیی الموتی) نه که (نایا مردوان زیندوو ده که یته وه: هل تحیی الموتی؟)، پرسیاره که شی وه ک پرسیار ی ئه و مرۆقه یه که ده یه ویت دل آرام و دامه زرا و بیت و بواریک بۆ گومان و پراپی له نیو دهروونی دا نه هیلته وه. ههروهه ها پرسیار ی عه قلیکه وه ده یه ویت خواست و چه زی خۆی له داواکاری ی روون بوونه وه ی ئاشکرای حه قیقه ت دا تیر بکات، هه بۆ یه ش له م داواکاری یه دا به ناوی عه قله وه پرسیار له پهروه ردگاری ده کات و هه ر به ناوی عه قلیشه وه وه لامه که ی چنگ ده که ویت. ئه ی داخو وه لامی پهروه ردگاری چی بیت؟ بیگومان خوداش له وه لام دا فهرمانی پی کردوو وه پی ی فهرموو: (چوار بالنده ی زیندوو بینه و لای خۆت رایانگره تا به ته واوی ده یاننا سیت وله بالنده ی تریان جیا ده که یه وه، پاشان دوا ی سه ر برینیان پارچه پارچه یان بکه و هه به شیکیشیان له سه ر چیا یه کی نزیک له یه که دابنی، ئینجا بانگیان که ره وه ده بینیت زۆر به په له و خیرایی به فرین و به پیاده دینه وه بۆ لات و ژیانیان وه که جاری پی شوو به به رداکرا وه ته وه، ئه وه ش بزانه خودا هه یچ شتیکی له ده ست دهرنا چیت و به توانا و بالا ده سه ته، ههروهه ک خاوه ن هیکمه تیک ی بۆ وینه شه له هه موو کاروباریکدا).

(تیمام رازی) و ته یه کی به پیژی له سه ر ئه م به سه ر هاته هه یه و تیا ی دا گوتویه: (مه به ست له وه دیاری کردنی نمونه یه کی هه ست پی کرا وه له گه راندنه وه ی گیانه کان دا بۆ جه سه ته کان به ریگایه کی ئاسان). که لای خودا زۆر ئاسانه ..

به‌ندی سی‌یه‌م

((چیرۆکی ئیسماعیل))

(کۆچ کردنی "ئیراهیم" بۆ میسر - خودا "ئیسماعیل" به "ئیراهیم" ده‌به‌خشیت - کۆچ کردنی "ئیراهیم" به "ئیسماعیل" ی کوریه‌وه بۆ دۆلی (مه‌که‌که) - هه‌لقولانی ناوی (زمزم) - قوربانیدان به "ئیسماعیل" - "ئیراهیم" و هاوسه‌ره‌که‌ی "ئیسماعیل" - "ئیراهیم" و "ئیسماعیل" - که‌عه‌به بنیات ده‌نێن)

پێغه‌مبه‌ریتی "ئیسماعیل"

خودای مه‌زن به ده‌قیکی قورئانی ئاماژه‌ی بۆ پێغه‌مبه‌ریتی ئیسماعیل - کردووه و فه‌رمویه: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾ مريم/ ٥٤ .. "ئیسماعیل" له‌نیو ئه‌و هه‌ژده‌ عه‌ره‌بی یانه‌ی دا که تیاياندا ژیاوه بانگه‌وازی خه‌لکی ی بۆ خواپه‌رستی کردووه. له به‌سه‌رهاتی له دایک بوون و ژیانی "ئیسماعیل" دا هه‌ندیگ رۆوداوی گرنگ و سه‌رنج پاکیش هه‌بووه له‌م بڕگانه‌ی "به‌ندی سی‌یه‌م" ی ئه‌م به‌شه‌ی کتێبه‌که‌دا باسیان ده‌که‌ین.

کۆچ کردنی "ئیراهیم" بۆ "میسر"

(ئیراهیم) - ماوه‌یه‌ک له شارۆچکه‌ی (حه‌رران) دا مایه‌وه و له‌و ماوه‌یه‌دا (ساره‌ی کچی مامی خواست. به‌لام له‌و شارۆچکه‌یه‌ ژۆر و ه‌رس بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دانیشتوانه‌که‌ی به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه نه‌چوون و باوه‌ریان پێ نه‌هینا ته‌نها (لوط) و چه‌ند که‌سیکی که‌م نه‌بیته‌، هه‌بۆیه‌ش بڕیاری دا ئه‌و شاره‌ به‌جێبێلێته‌، هه‌روه‌ک قورئانیش ئاماژه‌ی بۆ ئه‌مه‌ کردووه: ﴿فَأَمَّن لَّهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ العنكبوت/ ٢٦ .. واته‌: (له‌و شارۆچکه‌یه‌دا ته‌نها - لوط - و چه‌ند که‌سیکی که‌م باوه‌ریان پێ هینا و به‌درۆیان نه‌خسته‌وه. ئه‌ویش (واته - ئیراهیم) بڕیاری جێ هێشتنیانی داو گوتی: ئه‌وا له‌به‌رخودا من ئه‌م شارۆچکه‌یه‌ له - عیراق - جێ دێلم و کۆچ ده‌که‌م بۆ شوینیکی دیکه‌ که‌ خودا فه‌رمانی کۆچ بۆ کردنی سی‌ داوم (واته‌ بۆ شام). هه‌ر خودای په‌روه‌رده‌گاریشمه‌ که‌ به‌ تواناو دانایه‌).

هۆی ئه‌م کۆچه‌ش ئه‌و دوژمنایه‌تی یه‌ سه‌خت و توندو تیژه‌ی بت په‌رستان بوو به‌رامبه‌ر (ئیراهیم) و ئه‌و چه‌ند که‌سه‌ ئیمانداره‌ی له‌گه‌ڵی دا‌بوون چونکه‌ بت په‌رسته‌کان به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌ی (ئیراهیم) - ه‌وه‌ نه‌ده‌چوون و ئیراهیمیش خۆی لێ به‌ریو به‌ دوور گرتن و رۆوی لێ‌وه‌رگیران.

خودا ستایشی ئه‌م هه‌لوێسته‌ی (ئیراهیم) ی به‌رامبه‌ر گه‌له‌که‌ی کردووه له‌ قورئانی پیرۆزدا باسی کردووه و هانی باوه‌ردارانیشی له‌سه‌رچا‌ولێکردن و شوین پێ هه‌لگرتنی داوه‌ و فه‌رمویه: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا

وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ ۗ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَعْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْنَا نَجْمُكَ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿الممتحنة/ ٤﴾ .. (له هه لویست و تاکاری (ئبراهیم) — و ئەو ئیماندارانەى له گەلێ دابوون سەر مەشق و پێشەنگی یەکی چاک بۆ ئیوە هەیه له خۆبەری کردن و بە خۆ دوورگرتنتان دا له گومرايان که کاتیک به گه له کهى خۆيان گوت: (ئیمه بى تاوان و بهرین له خۆتان و ئەو بتانەى دەیانپەرستن، هەر وه ها نكوولئى له و کارهتان ده کهین و خۆمانتان لئى داده برین. به مەش دوژمانیەتی و رِق و کینهى هەمیشەیی که وتۆته نیتوانمانه وه هه تا هه تايه ناحهزتانین مه گهر تا ئەو کاته نه بیته که په شیمان بینه وه و با وه ربه خودای تاک و ته نیا بینن).

ئیدی "ئبراهیم" و ئەو ئیماندارانەى له گەلێ دا بوون به رهو خاکی (شام) که وتنه رێ که به خاکی (کنعان) ناو ده براو ماوه یه کی که م تیای دا مانه وه، چونکه تهنگانه یه کی سه ختی وه ها رووی له و ناوچه یه کرد که هه ره شه ی برسیته ی له خه لکه که ده کرد، زۆر به ی دانیشتوانه که شی دوور که وتنه وه و روویان له شوینانی تر کرد بۆ پهیدا کردنی بژیوی خۆیان یان بۆ دۆزینه وه ی گۆگیا و شوینی له وه راندنی ناژەله کانیان. له گەل ئەو خه لکه ش دا (ئبراهیم) له وئى ده رجوو و به ره و لآتی (میسر) رۆیشت و ماوه یه ک تیای دا ژیا.

خودا "ئیسماعیل" به "ئبراهیم" ده به خشیت

(ئبراهیم) له "میسر" هه وه گه رايه وه بۆ "فه له ستین" و ژنه که شی له گه ل دابوو، هه ره وه ها که نيزه (جاریه) یه کی ژنه که شیان له گه ل بوو ناوی (هاجر) بوو. ئبراهیم له ناخه وه هیواى ئە وه ی ده خواست که کورپکی هه بیته، هه ر بۆیه ش له خودا پاراپه وه کورپکی صالح و چاکی پی ببه خشیت: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ الصَّالِحِينَ﴾ الصافات/ ١٠٠ .. واته: (خودایه به سۆزو به زه یی خۆت کورپکم له کوره چاک و گویرایه ل و صالحه کان پی ببه خشه). وادیار بوو (ساره) ی هاوسه ریشی هه ستی به و خه یال و نه ندیشه یه "ئبراهیم" ی میردی کرد بوو، بۆیه پی ی گوت: (خودا منالی به من نه دا وه له به ره ئە مه وای به چاک ده بینم - هاجر - ی که نيزه م بخوازیت، به شکم خودا کورپکت له و ژنه پی ببه خشیت، بیگومان (ساره) ی هاوسه ری، ژنیکی به سالا چوو و به ته مه ن و نه زۆکیش بوو و به ته مای ئە وه نه بوو کورپی بیته. (ئبراهیم) یش، هاجر - ی خواست و بووه هاوسه ری. له م هاوسه ره ش (ئیسماعیل) یان بوو که له (سفر التکوین) دا وه سفی به م جۆره کراوه: (وَأَمَّا إِسْمَاعِيلُ فَقَدْ سَمِعَ قَوْلِكَ فِيهِ وَهَاءَ نَذَا أِبَارَكَه وَأَمِيه وَاکثره جدا جدا و یلد اثني عشر رئيساً واجعله أمة عظيمة) ^(١) .. واته: (سه باره به - ئیسماعیل - ئەوا نزاکه تم په سندن کردو گوئ بیستی داوا کاریه که ت بووم و وا پیروو به بیته و به ره که ته ده که م و گه شه ی پی ده که م و زۆر زۆر زیادى ده که م و داو ده سه رۆکیشی لئى ده بیته وه وه ده یکه م به نه ته وه یه کی گه وه ره). ئە مه مزگینیه که سه باره ت به نه ته وه (امة) که ی (محمد) یش ﷺ چونکه (محمد) له وه چه ی (اسماعیل) هه و عه ره بی (حیجاز) یش هه ره له و

وه‌چه‌یمن هەر چه‌نده ئەو به‌ئینه‌ی (ده‌باره‌ی بوون به‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی گه‌وره) له‌ نه‌وه‌ی (اسماعیل) دا ته‌نها له‌سه‌ر ده‌ستی (محمد ﷺ) و نه‌ته‌وه‌که‌ی به‌دی هات.

کوچکردنی "ئبراهیم" به "ئیسماعیل" ی کوریه‌وه بو دۆلی "مه‌ککه"

دوای ئەوه‌ی خودا کوڕیکی وه‌ک (ئیسماعیل) به (ابراهیم) ده‌به‌خشیت له (هاجر) ی هاوسه‌ری دووه‌می، ئیتر ئەم هاوسه‌ره (واته هاجر) ده‌ست ده‌کات به‌ خۆ هه‌لنان و شانازی به‌م کوڕه‌وه، به‌مه‌ش په‌ژاره‌وه‌مارگیری له‌ ده‌روونی (ساره) ی هاوسه‌ری یه‌که‌می دا ده‌بزوینیت و (ساره) داوا له (ئبراهیم) ده‌کات که ئەو دوانه (هاجر - و - ئیسماعیل) له‌به‌ر چاوی دوورخاته‌وه چونکه‌ وای لی هاتووه ناتوانیت ژبان له‌گه‌ڵ (هاجر) دا به‌سه‌ر به‌ریت. ئبراهیمیش به‌فرمانیتکی جی خواست و ئیراده‌ی خودا ئەو داوایه‌ی (ساره) ی خیزانی به‌جی دینیت. ئەویش له‌ کاتی‌کدا که خودا ئەو فرمانه‌ به‌ سرووش بو - ئبراهیم - ده‌نیوت و که ده‌بیته (هاجر) و (ئیسماعیل) له‌گه‌ڵ خۆی دا ببات بو (مه‌ککه)، له‌و کاته‌ش دا (ئیسماعیل) مندالیتی شیره‌خۆره‌ بو. (ئبراهیم) ئەو منداله‌و دایکه‌که‌ی بو سه‌فر سازدا له‌گه‌ڵیان دا که‌وته‌ ریۆ ته‌نها خواست و ئیراده‌ی خوداش ریگه‌ی پیشان ده‌دا. هەر ریگایان ده‌بری و هینده‌ رۆشتن. تاکو خودا فرمانی پیدان به‌ راوه‌ستان له‌ خاکیکی چۆلی دوور له‌ بیناو ئاوه‌دانی، واته‌ له‌و جیگه‌یه‌ی که‌ ده‌بوو له‌ ئاینده‌یه‌کی نزیک دا مالی خودا (بیت الحرام) ی تیا‌دا بنیاد بنیوت.

(ئبراهیم) منداله‌که‌و (هاجر) ی گه‌یانه‌ ئەو شوینه‌ چۆل و وشک و برینگه‌ی که‌ نه‌که‌سی لی بوو نه‌ناو و دارو دره‌خت و گژوگیا. پاشان به‌جی هینشتن و گه‌رایه‌وه. له‌و کاته‌دا (هاجر) به‌په‌له‌و به‌هه‌له‌ داوان دوای که‌وت و پی‌ی گوت: (ته‌ری بو کو‌ی ده‌جیت؟ بو کیمان جی دلیت له‌م دۆله‌ چۆل و وشک و برینگه‌دا؟).. ئەم پرسیارانه‌ی چه‌نده‌ها جار لی دووباره‌وه چه‌ندباره‌ ده‌کرده‌وه داوای سۆزو به‌زه‌یی لی کردو و ئەویش له‌هه‌نگاونانی خۆی به‌رده‌وام بو. ئینجا (هاجر) لی ی پرسی: (تایا خودا فرمانی به‌مه‌ پی کردوویت؟) (ئبراهیم) گوتی (به‌لی)، ئیتر (هاجر) هینم بووه‌وه و گوتی: (که‌وا‌بوو خودا فرامۆشان ناکات)، له‌گه‌ڵ ئەم وته‌یه‌دا گه‌رایه‌وه بو ئەو شوینه‌ی که‌ (ئبراهیم) خۆی و کوڕه‌که‌ی تیا‌دا دانابوو.

(ئبراهیم) خۆشی زۆر خه‌مبار بوو و به‌ده‌م ریوه‌ خه‌ریک بوو دلی پاره‌پاره‌ ببیت له‌به‌ر دوورکه‌وته‌وه‌ی له‌ هاوسه‌ری و کوڕه‌که‌ی له‌ خه‌فته‌ و په‌ژاره‌دا. خواستی خوداش له‌سه‌روو خواستی ئبراهیمه‌وه بووه. ئەویش خۆی دا‌بو ده‌ست خودا و به‌ده‌م گه‌رانه‌وه‌وه لی ده‌پارایه‌وه‌وه به‌م وشانه‌ی که‌ قورئان بو‌مان ده‌گێریته‌وه دووعاو نزای له‌لای خودا ده‌کرد:

﴿ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْعَدَةً مَرْبِ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي

وَمَا نُعَلِنُ ﴿٣٨﴾ وَمَا نُخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٧﴾ ابراهیم/ ٣٧-٣٨.

ماناو شیکاری نایه‌ته‌کان: (خودایه‌ ئەوا من هه‌ندی‌ک له‌که‌س و نه‌وه‌م له‌دۆلی (مه‌ککه) دا نیشته‌جی کردووه که‌ هیچ سه‌وزایی و کشتوکالیتی لی نی یه‌و له‌لای ئەو ماله‌ته‌وه‌ که‌ له‌مه‌ولا بوته‌ بنیاد ده‌نیتم و

که‌پرزو به‌های گه‌وره‌ی ده‌بیټ و که‌س ناتوانیټ به‌چاروی سووک وی‌ی‌حورمه‌تی بۆی پروانیټ خودایه‌ من ته‌نھا بۆیه‌ شه‌وام لی‌رده‌ا نیشته‌جیّ کرد تا‌کو نویژی‌بکه‌ن له‌لای شه‌و مالّه‌ته‌وه‌و شه‌رکه‌کانی په‌رستش ته‌نیا بۆ تۆی تا‌ک و ته‌نھا جیّ به‌جیّ بکه‌ن. جا خودایه‌ دلّ و ده‌روونی هه‌ندی‌ک که‌سیان به‌لادابه‌ره‌و با‌سوژو په‌حمیان بۆیان هه‌بیټ و پرۆزی‌شیان له‌م شوینه‌دوره‌ ده‌ست و چۆله‌وانی یه‌دا به‌ هه‌ندی‌ک جۆری میوه‌و به‌روبووم پیّ ببه‌خشه‌ تا‌کو له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کانت سوپاس‌گوزارو شوکرانه‌ بژی‌رت بن... خودایه‌ تۆ له‌ نه‌ینی و ئاشکرمان نا‌گاداریت و ده‌زانیت چه‌نده‌ خه‌م و په‌ژاره‌م بۆ که‌س و کارو نه‌وه‌که‌م له‌دلّ دا‌حه‌شارداوه‌، هیچ شتی‌کیشت لیّ په‌نه‌ان و شارراوه‌ نی یه‌ گه‌ر هه‌ر چه‌ند بچوو‌کیش بن و ته‌نانه‌ت له‌زه‌وی یان ناسمانیش دا‌بن).

هه‌لقولانی ناوی "زمزم"

"هاجر" خۆی دایه‌ به‌ر فرمانی خودا و نارامی گرت. به‌رده‌وام له‌و خۆراک و ناوه‌شی ده‌خوارد که‌ - ئیبراهیم - بۆی به‌جیّ هیشته‌بوو تا ته‌واو بوو و هیچی پیّ نه‌ماو تینووی ببوو، کورپه‌که‌شی تینوو بوو، شه‌ویش هه‌ر بۆی ده‌روانی کاتی‌ک کورپه‌که‌ی تینویتی زۆری بۆ هی‌نا بوو و را‌ده‌چله‌کی له‌تینوان دا. بی‌گومان شه‌م دیمه‌نه‌ دلته‌زینه‌ی زۆر له‌لا ناخۆش بوو و چی دی خۆی بۆ رانه‌گیرا و ای لیّ هات سه‌رسام و بیّ چاره‌ بیټ و به‌م لا‌ولادا پروات و بسورپه‌ته‌وه‌ بیّ شه‌وه‌ی بزانیټ بۆ کو‌ی ده‌چیټ، هه‌ر هه‌نگاری ده‌ناو رای‌ده‌کردو خه‌ریک بوو له‌ هۆش خۆی بچیټ و ببورپه‌ته‌وه‌. له‌و ساتانه‌دا (هاجر)چوه‌ سه‌ر شوینیکی به‌رز- که‌ به‌ (صفا)ناسراوه‌- و ده‌یروانی بۆ شه‌و شوینه‌ تا‌کو ئاو ببینیټ، به‌لام هیچ شتی‌کی نه‌دی، ئینجا هاته‌ خواره‌وه‌و وه‌ک مرۆقی‌کی شپه‌زه‌و ماندوو هه‌ولّ و ته‌قه‌لایه‌کی زۆری دا تا‌کو چوه‌ سه‌ر شوینیکی دیکه‌ی به‌رز، که‌ به‌ (مه‌روه) ناو ده‌بریت و له‌ویش زۆری روانی و ناوی ده‌ست نه‌که‌وت، دوا‌یی گه‌رایه‌وه‌ بۆ (صفا)ش هه‌ر ناوی به‌دی نه‌کرده‌وه‌... شه‌م هات و چۆیه‌ی نیوان (صفا و مه‌روه) هه‌وت جاری خایاند^(۱). پاشان له‌دوا جاردا که‌ پرووی کردبووه‌وه‌ (مه‌روه) گو‌ی له‌ ده‌نگی‌ک بوو و ئاوری بۆ دایه‌وه‌ دیتی شه‌وا فریشته‌یه‌ک له‌فریشته‌کان (ملائکه) له‌مه‌وقیعی (زمزم) دایه‌و به‌بالی خۆی زه‌وی ی هه‌لکه‌ند تا ئاو ده‌رکه‌وت.^(۲)

(هاجر) هه‌ر که‌ شه‌م دیمه‌نه‌ گرنه‌گی بی‌نی زۆر خۆشحالّ و شادمان بوو و خیرا خیرا مشتی له‌ ئاو پر ده‌کردو ده‌یکرد به‌ده‌می کورپه‌که‌یه‌وه‌و خۆیشی لیّ تیرکرد. کاتی‌ک ئاو هه‌لده‌قولا مه‌له‌کانیش پرویان تیرکرد... کۆمه‌له‌ که‌سی‌کیش له‌ هۆزی (جوره‌م) له‌نزیک شه‌و شوینه‌وه‌ ده‌رپه‌شتن و دیتی‌ان شه‌وا (بالنده‌ به‌سه‌ریا و له‌و ده‌وره‌به‌رده‌ا ده‌سورپه‌نه‌وه‌) و له‌یه‌کتریان پرسی: (شه‌و بالنده‌نه‌ به‌سه‌ر ناوی‌ک دا ده‌سورپه‌نه‌وه‌، شه‌ری زانیوتانه‌ ئاو له‌م دۆله‌دا هه‌بیټ)؟ گو‌تیان: (نه‌خیر).. ئینجا یه‌کی‌کیان نارد بۆ زانینی هه‌واله‌که‌و

(۱) پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌: (له‌به‌ر شه‌مه‌ش خه‌لکی له‌-حه‌ج-دا هات و چۆی له‌نیوان دا

ده‌که‌ن).

(۲) گو‌تراویشه‌: (ئیسماعیل به‌ هه‌ردوو پیّ ی خۆی یان به‌هه‌ردوو ده‌ستی زه‌وی‌ی ده‌شکنی و له‌و کاتانه‌دا ناو له‌ ژیر هه‌ردوو پی‌ی یان ده‌ستی یه‌وه‌ هه‌لقولاوه‌).

گه‌رایه‌وه بۆ لایان ومژده‌ی بوونی ناوی پئ‌دان. ئەوانیش چون بۆ لای (هاجر) و پئی یان گوت: (گەر بته‌ویت له‌گه‌لت دا ده‌بین و به‌خۆشی له‌گه‌لتا ده‌ژین و تاوه‌کەش با ناوی خۆت بێت). ئەویش به‌خێرهاتنی لئ‌ کردن و ئیدی له‌ته‌نیشتی‌ه‌وه جئ‌ نشین بوون هه‌تا (ئیسماعیل) گه‌وره‌ بوو و بالغ بوو و ئافره‌تییکی (جوره‌می) لئ‌ خواستن و هه‌ر له‌وانیشه‌وه زمانی (عه‌ره‌بی) فی‌ربوو.

قوربانی دان به " ئیسماعیل "

(ئیراهیم) ئە‌گه‌ر چی "ئیسماعیل" ی له - مه‌ککه - جئ‌ هێشتبوو، به‌لام له‌بیری نه‌چوو بوو و پشت گوێشی نه‌خستبوو، به‌لکو جاروبار سه‌ردانی ده‌کردن و ده‌گه‌رایه‌وه. (ئیراهیم) له‌ یه‌کتیک له‌و سه‌ردانانه‌دا خه‌ونیک ده‌بینیت که تیا‌یدا خودا فه‌رمانی پئ‌ده‌کات (ئیسماعیل) ی کوری سه‌ربریت. خه‌و بینن (رؤیا) ی پینغه‌مبه‌رانیش راسته‌ چونکه وه‌ک (سرووش) و له‌ پله‌و پایه‌ی (ته‌مریک) دایه‌ که‌له‌خوداوه‌ بۆی بێت. له‌به‌ر ئە‌مه (ئیراهیم) بریاری دا سوور بێت له‌سه‌ر راپه‌راندنی فه‌رمانی خودا، هه‌یج هۆیه‌کیش له‌و بریاره‌ی پاشگه‌ز نه‌ده‌کرده‌وه، وه‌ک ئە‌و هۆیه‌ی که (ئیسماعیل) تاقه‌ کورپه‌تی، یان وه‌ک ئە‌و هۆیه‌ی که‌خۆی که‌وتۆته‌ ته‌مه‌نی پیری یه‌وه، هه‌یج شتیک له‌مانه‌ پاشگه‌زی نه‌ده‌کرده‌وه.

قورئانیش به‌سه‌رهاته‌که‌مان به‌م شیوه‌یه‌ بۆ ده‌گێریتته‌وه: ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّئِينَ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي آرِي فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠٢﴾ قَالَ يَتَّبِعُ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٣﴾ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَكَلَّمَهُ الْغَاجِبِينَ ﴿١٠٤﴾ وَنَادَيْنَاهُ أَنِ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٥﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كُنَّا مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٦﴾ إِنَّكَ هَذَا لَهُوَ الْبَلْتَأُ الْمُمِينُ ﴿١٠٧﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٩﴾ سَلَّمَ عَلَيْنَا مِنْ أَزْهَمٍ ﴿١١٠﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٣﴾ الصافات/ ٩٩-١١٢ ..

(واتاو شیکاری نایه‌ته‌کان): له‌م نایه‌تانه‌دا خودا له‌ به‌شیککی چیرۆکی "ئیراهیم" ئە‌وه باس ده‌کات کاتیک خاکی گه‌له‌که‌ی جئ‌ دیلێت داوا له‌په‌روه‌دگاری ده‌کات کورپیککی (صالح) ی پئ‌دات، خوداش داواکاری یه‌که‌ی په‌سند ده‌کات و مزگینن ی کورپیککی هه‌یم (غلام حلیم) (١) ی پئی ده‌دات که (اسماعیل) ی یه‌که‌م کورپه‌تی. جاکه ئە‌م کورپه‌ش پئی ده‌گات و گه‌شه‌ده‌کات و ده‌چیتته‌ ئە‌و ته‌مه‌نه‌وه‌ی که‌ ده‌توانیت خۆی هه‌ول بدات و توانای کارکردنی هه‌بیت، (ئیراهیم) له‌ نووستنی دا خه‌ون به‌وه‌وه‌ ده‌بینیت ئە‌وا خودا فه‌رمانی

(١) (حلیم): له‌ وشه‌ی (حلیم) هه‌وه‌یه، (حلیم) دزی بئ‌ عه‌قلی و جه‌هل و گه‌مژه‌یی یه‌.. هه‌روه‌ها (حلیم) مانای به‌نازایی و شکۆمه‌ندی سه‌لاری ده‌گه‌یه‌نیت له‌گه‌ل وجودی هه‌یزو توانادا.

پئدەكەك كورەكەى خۆى (واتە: ئىسماعىل) سەرپرېت ھەر چەندە تەنھا ئەو كورەتاقانەيەشى ھىيە، (ئىبراھىم) ىش مەسەلەكە دەخاتە بەرچاوى (ئىسماعىل) تاكو ئىمانى تاقى بكاتەوہو بەم شىوہش لەبەر دلى دا كارەكە لەبارترو ئاسان ترىش بىت لەوہى كە بەزۆر وستەم سەرى بېرېت. (ئىسماعىل) -سلاوى لى بىت - لە وەلامى باوكى دا دەلېت: (بابەگىيان ئەو فەرمانەى خوداپىى داويت ئەنجامى بدەو بەپشتىوانى خودا -ان شاءاللہ- دەمىنېت يەكېكم لەخۆراگران وقايل بوان بەويست وئىرا دەى خودا. ئىدى كەھردووكيان خۆيان دەدەنە دەست فەرمان وپىارى خودا بە تەماى راپەراندنى ئەمرى خودا دەبن، (ئىبراھىم) كورەكەى بە پرودا دەخات (واتە دەم وچاوى دەخاتە سەر زەوى و بەسك دا دەبخت) تاكو لەپشتەوہ سەرى بېرېت و روخسارى كورەكەى لەحالەتى سەرپرېنى دا نەبىنېت، ئىنجا چەقۆكە بەملى دا دىنېت، بەلام ناپېرېت (واتە: چەقۆكە ناپېرېت)...

لەو ساتە ھەسەسە مېژوويى يەدا خوداى پەرودەر دگار بانگى ئىبراھىم دەكات وپىى دەفەر مويىت: (ئەى -ئىبراھىم- دەست ھەلگەرە لەسەر بېرىنى كورەكەت چونكە مەبەستى تاقىكرەنەوہكە تمان دەست كەوت ولىمان رادىيىت، كەگوپرايەلېت و فەرمانى خوداى خۆت بە چاكى رادەپەرېنېت، ئەمە ئەو تاقىكرەنەوہ گەرورە ديارو رۆشنە بوو كە باوہرەوئىمانى تۆمان پى ھەلسەنگاند و تۆش تىباى دا سەر كەوتوو بوويت، جالە برىتى كورەكەت ئەم بەرانەى بۆمان داناويت سەرپرېە وىكە بە فىداى كورەكەت).

سەرپرراو كى دەبوو؟

بەگوپرەى دەقى قورئان سەرپرراوہكە (ئىسماعىل) دەبوو، چونكە بەسەرھاتى سەرپرراوہكەى باس كر دووہ و، پاشان خودا مژدەى كورپىكى ترى بە -ئىبراھىم- بەخشىوہ كەناوى (ئىسحاق) ە: ﴿ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴾ ھاتنى مژدەى كورپىكى تر (اسحاق) دواى ديارى كردنى بەسەرھاتى سەرپرېنەكە بەئاشكراو راشكاوى يەكە (ئىسحاق) كورپىكى دىكەيەو جودايە لەو كورەى پېشوو كە (ئىبراھىم) بەسەرپرېنى تاقى كراوہتەوہ. بەلام جوولەكەكان ئىددىعاى ئەوہ دەكەن گوايە سەرپرراوہكە (ئىسحاق) بووہ چونكە لەلاى ئەوان (سفر التكوين) -ئىسحاق- بەسەر پرراوہكە دادەنېت و لەو بەسەر ھاتەدا سەرھتا باسى پېناساندنى دەكات و فەرمايشتېكى خودا ديارى دەكات گوايە بە (ئىبراھىم)ى فەرموويىت (كورە تاقانەكەى خۆت كە خۆشت دەوېت و (ئىسحاق) لەگەل خۆت دا بەب بۆ خاكى -مۆريە-).^(۱) ئىمام (ابن كئىر) -رەھمەتى خوداى لى بىت- لەوہلامى ئەو ئىددىعايەى جوولەكەكان دا گوتوويەتى: (لەو ئىددىعايەيان دا بېژە (لفظ)ى -ئىسحاق- بەنابەجى دانراوہ، چونكە -ئىسحاق- كورى تاقانەو كورى يەكەم نەبووہ، بەلكو -ئىسماعىل- بووہ، بەلام جوولەكەكان ئەوہيان بەپېچەوانەوہ باس كر دووہ لە بەر ئىرەيى (ھەسوودى) بردنباى بە -عەرەب-، لەبەرئەوہى -ئىسماعىل- باوكى ئەو عەرەبانەيە، كە لە(حىجان)دا

نیشته‌جی بوون ویه کینک له‌وانیش (محمد-ی پیغه‌مبهری خودایه ﷺ)، (ئیسحاق) یش باوکی -یه‌عقبوه- واته (ئیسرائیل) که جووله‌که‌کان له‌ره‌چه‌له‌کی نه‌ون ویستووایانه شه‌و پله‌و پایه‌یه بوخۆیان به‌کیشکه‌ن، به‌م رهنه‌گه‌ش ده‌سکاری ی (۱) فه‌رمایشتی خودایان کردوووه بویان زیاد کردوووه (۲).

ئیراهیم و هاوسه‌ره‌که‌ی ئیسماعیل

رۆژئیکیان (ئیراهیم) له‌سه‌ردانیک له‌و سه‌ردانانه‌ی دا که‌ده‌چوو بو - مه‌که‌ه - چوو بو مائی (ئیسماعیل) و به‌لام شه‌و له‌ماله‌وه نه‌بوو، به‌لکو ته‌نها هاوسه‌ره‌که‌ی بینی و شه‌ویش نه‌یده‌زانای شه‌م میوانه باوکی می‌رده‌که‌یه‌تی (خه‌زورویه‌تی)، (ئیراهیم) هه‌والی -ئیسماعیل- ی لی‌ پرسى و شه‌و ژنه‌ش له‌ وه‌لام دا پی‌ ی راگه‌یاند می‌رده‌که‌ی چوووه بو راو، پاشان ده‌رباره‌ی حال و بارودۆخی گوزه‌رانیان لی‌ ی پرسى، شه‌ویش گوتی (ئیمه‌ له‌بارگرانی و ناره‌حه‌تی داین) واته‌ سکالای ناخۆشی ی گوزه‌رانیانى له‌لا کرد. ئینجا -ئیراهیم- لی‌ ی پرسى: (ئایا میوان راده‌گریت؟ ئایا خواردن و خواردنه‌وه‌ت له‌لا هه‌یه)، شه‌ویش گوتی: (نه‌خیر هه‌یچم نه‌یه و که‌سیشم له‌میوان له‌لا نی یه).. واته‌ میوانم ناویت. (ئیراهیم) شه‌م ئافره‌ته‌ی به‌ که‌بیانویه‌کی چاک په‌سند نه‌کرد چونکه‌ شه‌وه‌ی لی‌ بینی که‌ نارازی یه به‌و به‌شه‌ی خودا پی‌ ی داوه‌ و هه‌رس بووه له‌ژیان له‌گه‌ل می‌رده‌که‌ی دا. جگه‌ له‌و چاوچنۆکی یه‌ش که‌وای لی‌ کرد ریز له‌و هاتن و میوانداریتى یه‌ی نه‌گریت. هه‌ربۆیه‌ش دواجار "ئیراهیم" پی‌ ی گوت: (ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ت هاته‌وه‌ه سلای مینى پی‌ بگه‌یه‌نه‌و پی‌یشى بلی‌ با شویتى به‌ر ده‌رگاگه‌ی بگۆریت).. (ئیراهیم) رۆیش و (ئیسماعیل) به‌جیا هاته‌وه‌و وایشی ده‌بینی که‌ له‌ماوه‌ی ده‌رچوونى له‌مال دا شتیک رووی دابیت، بۆیه له‌هاوسه‌ره‌که‌ی پرسى: شه‌ری شه‌مۆ که‌سێک نه‌هات بو لات؟ شه‌ویش له‌ وه‌لام دا گوتی: (به‌لی‌ پیاویکی پیر هات و ئاوا ئاوابوو و پرسىاری ده‌رباره‌ی تو لی‌ کردم و منیش پی‌م راگه‌یاند که‌ له‌ماله‌وه‌ نیت و ده‌رچووویوت).. هه‌روه‌ها له‌هاوسه‌ره‌که‌ی پرسى: (ئه‌ی باشه‌ هه‌یچ راسپاردیه‌کی پی‌ نه‌داویت؟ گوتی: (به‌لی‌ زۆر سلای لی‌ ده‌کردیت و داوای لی‌ کردم پی‌یشت بلیم که‌ پیش ده‌رگاگه‌ بگۆریت).. ئینجا (ئیسماعیل) گوتی: (ده‌ که‌وا بسو شه‌وه‌ باوکم بسووه و فه‌رمانیشى پی‌ کردووم لیت جیابمه‌وه‌و ئیدی تۆش برۆ بو مائی باوکت).. به‌م رهنه‌گه‌ ته‌لاقى داو ژنیکی تری هینا. دواى ماوه‌یه‌کی تر (ئیراهیم) هاته‌وه‌ بو مائی (ئیسماعیل) ی کورپو شه‌و جارده‌ش له‌مالی خۆی دا نه‌ی بینی، به‌لام هاوسه‌ره‌ تازه‌که‌ی بینی که‌ به‌گه‌رمی پی‌شوازی لی‌ کردو زۆر به‌خیرهاتنى کرد، (ئیراهیم) لی‌ ی پرسى (میوان راده‌گریت؟ گوتی (به‌لی‌) و به‌میوانى په‌سندکردو ریزی له‌هاتن

(۱) قورئانی پیرۆز له‌ زۆر ئایه‌تیدا باسی شه‌و نه‌ریته‌ ناهه‌مواره‌ی جووله‌که‌کانى کردوووه که‌ زوربه‌ی کتیبى خوداو فه‌رمایشته‌کانیان ده‌سکاری کردوووه. واته‌ (ته‌ورات) ده‌سکاری کراوه.

(۲) البداية والنهاية. ج ۱. ص ۵۹.

ومیوانداریتی ی گرت، ئینجا پرسپاری دهرباره‌ی بارودۆخی ژیان و گوزهرانیان لی کرد، شه‌ویش له‌وه‌لام دا گوتی: (ئیمه‌ حالمان زۆر باشه‌ وله‌فهره‌حی و رزق و پۆزی فراوان دا ده‌ژین وسوپاس بۆ خودا). سوپاس وستایشی زۆری خوداشی له‌لا کرد (ئیراهیم) یش پی ی گوت: (ئه‌گه‌ر می‌ده‌کته‌ هاته‌وه‌ زۆر سلاوی منی پی بگه‌یه‌نه‌ و پینشی بلی با شوینی پيش دهرگاکه‌ی جیگه‌رکاو بیهیلته‌وه‌).. ئینجا مالئاوایی لی‌کردو رۆیشت. ئیواری شه‌و رۆژه (ئیسماعیل) گه‌راپه‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ هاوسه‌ره‌که‌ی هه‌والی هاتنی پیاویکی به‌ سالاچوری پی گه‌یانده‌ وه‌سفی شیوه‌ و پوخساری بۆ کردو راسپارده‌که‌شی پی گوت، (ئیسماعیل) یش پی ی وت: (ئه‌وه‌ باوکم بووه‌ و فه‌رمانی پیکردوم تۆ له‌لای خۆم به‌یلمه‌وه‌ هه‌رگیز لیت جیانه‌مه‌وه‌). ئیتر به‌ دریزایی ته‌مه‌نی ژیان له‌گه‌ل دا برده‌ سه‌رو بووه‌ دایکی منداله‌کانی.

"ئیراهیم" و "ئیسماعیل" - که‌عه‌ - بنیات ده‌نی

(ئیراهیم) ماوه‌یه‌کی دوورو دریز (ئیسماعیل) ی نه‌دیوو، دوی شه‌م ماوه‌ زۆره‌ بۆ کاریکی پیرۆزو گه‌وره‌ هاته‌وه‌ بۆ لای. شه‌م هاته‌وه‌یه‌شی به‌فه‌رمانیکی خودای مه‌زن بوو بۆ بنیاد نانی "که‌عه‌" له‌ -مه‌که‌که‌- تاکو ببیته‌ یه‌که‌مین مال بۆ خواپه‌رستی.

(ئیراهیم) له‌و ناوچه‌یه‌دا به‌ دوی -ئیسماعیل- دا ده‌گه‌را تا بینی یه‌وه‌ له‌ نزیک ئاوی (زمزم) -ه‌وه‌ که‌ خه‌ریکی تاشینی تیریک بوو، به‌ره‌و رووی رۆشت و (ئیسماعیل) ی کورپیشی به‌په‌له‌ رایکرد بۆ به‌ره‌و پیره‌وه‌چوونی وتوند باه‌شیان به‌یه‌که‌ دا کردو هه‌ریه‌که‌شیان بلیسه‌ی گری خۆشه‌ویستی و خۆشحالی ی گه‌وره‌یان بۆ یه‌که‌تر دهربری.

ئیراهیم دوی شه‌وه‌ی به‌دیداری کوره‌که‌ی گه‌یشت و جی وری ی بۆ خۆش بوو، هه‌والی شه‌وه‌ی پی گه‌یانده‌ که‌وا خودا فه‌رمانی پی کردوه‌ خانوویه‌که‌ بۆ عیباده‌ت و په‌رستنی خودا له‌و جیگه‌یه‌دا دروست بکات، ئاماژه‌ی بۆ جیگه‌که‌شی کرد که‌ له‌سه‌ر گردیکی به‌رزی نزیک خۆی بیت. (ئیسماعیل) یش گوتی: (شه‌وه‌ی خودا فه‌رمانی پی کردوویت شه‌نجامی ده‌و منیش له‌م کاره‌ پیرۆزو پرپایه‌خه‌دا یارمه‌تیت ده‌ده‌م).

ئینجا (ئیراهیم) ده‌ستی کرد به‌بنیات نانی خانووه‌که‌وه‌ -ئیسماعیل- ی کورپیشی به‌ردی ده‌دایه‌ ده‌ست، پاشان (ئیراهیم) پی ی گوت: (به‌ردیکی چاکم به‌ری تاییخه‌مه‌ سه‌ر گۆشه‌که‌و جی ی زانیاری و ناگاداری بیت بۆ خه‌لکی. له‌و ساته‌دا (جیریل) سرووشی به‌رده‌ره‌شه‌که‌ (الحجر الاسود) ی پی راده‌گه‌یه‌نیت، شه‌ویش هه‌لی ده‌گریت و له‌شوینی خۆی دا دایده‌نیت، له‌گه‌ل هه‌ر به‌شیکی کاری بنیات نانه‌که‌شیان دا ده‌یانگوت:

(خودایه‌ شه‌م کاره‌مان لی قبول که‌ به‌راستی تۆ خۆت بیسه‌رو زانایت). ﴿رَبَّنَا قَبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾.

کاتیک چینه‌کانی خانووه‌که‌ به‌رز بووه‌وه‌ (ئیراهیم) ی پیره‌می‌ردی به‌سالاچوو نه‌یده‌توانی به‌رده‌که‌ به‌رز

بکاته‌وه، به‌لکو چوه سه‌ر به‌ردیك که‌به (مه‌قامی ئیبراهیم)^(۱) ناو ده‌بریت و ئیتر هه‌ر که‌ لایه‌کی دیواره‌کی ته‌واو ده‌کرد ئه‌و به‌رده‌ی ژیر قاچی ده‌گواسته‌وه بۆ ته‌واو کردنی لایه‌کی تر وه‌سه‌ری ده‌وه‌ستا. که‌ له‌ بنیاتنانی هه‌ر دیواریکیش ده‌بووه‌وه، ده‌ستی ده‌کرد به‌ دروست کردنی دیواریکێ تر.. به‌م ره‌نگه‌ تا کاری بنیات نانی هه‌موو دیواره‌کانی (که‌عبه) ته‌واو بوو، ئه‌و به‌رده‌ ره‌شه‌ش له‌دێر زه‌مانه‌وه به‌دیواری پیتشه‌وه‌ی که‌عبه‌وه نووسابوو هه‌تا سه‌رده‌می جینشینیی (خه‌لافه‌ت) ی (عمری کوری خطاب) - خودا لێ ی رازی بیت- که‌ دوا جار نه‌ختیک له‌ ماله‌که‌ بردی یه‌ دواوه تاکو نوێترخوینان له‌ کاتی نوێژدا سه‌رنجیان به‌لای دا نه‌چیت.

قورئانی پیرۆز لهم ئایه‌ته ره‌وشانه‌دا ناماژه بۆ کاری بنیات نانی که‌عبه ده‌کات:

﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿۱۲۵﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۱۲۶﴾ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿البقرة/۱۲۵-۱۲۷﴾.

له‌م ئایه‌تانه‌دا خودا ئه‌و نعیمه‌ته ده‌خاته‌وه یادی عه‌ره‌به‌موسلمانه‌کان که‌وا ماله‌ حورمه‌ت داره‌که (البیت الحرام) ی بۆ کردوونه‌ته چاوگیک (مشابه)^(۲) واته سه‌رچاوه‌ی جی نزرگه‌یه‌ک بۆ خه‌لکی که‌به مه‌به‌ستی عیباده‌ت و خواپه‌رستی سه‌ردانی بکه‌ن. هه‌روه‌ها خودا کردوویه‌تی به‌ شوێنیکێ دلناییی و هیمنی بۆ هه‌ر ترساویك (خائف)، چونکه هه‌ر که‌سیك بچیته ناو ئه‌و (حه‌ره‌مه) وه هیچ که‌سیك ناتوانیت تازاری بدات. ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش له‌دێر زه‌مانه‌وه چه‌سپاوه‌و پیرۆزی قودسیه‌تیکی وه‌ها به‌و ماله‌ی خودا دراوه که‌هیچ که‌سیك بۆی نه‌بووه‌و بۆی نی یه‌ په‌رژینی پیرۆزی یه‌که‌ی به‌ه‌زینیت. ده‌رباره‌ی مه‌قامی ئیبراهیمیش واته شوینی تیا راوه‌ستانی، که‌ خودا فه‌رمانی‌داوه (بکریته جیگایه‌ک بۆ نوێژکردن) گوتراوه ئه‌و به‌رده‌یه‌که (ئیبراهیم) له‌سه‌ری وه‌ستاوه بۆ بنیات نانی که‌عبه، گوتراویشه هه‌موو ئه‌و حه‌ره‌مه‌یه که‌له چوارده‌وری که‌عبه‌دایه.

ئینجا خودا له‌و ئایه‌تانه‌دا ناماژه بۆ راسپارده‌(وصیه)ی خۆی ده‌کات بۆ (ئیبراهیم) و (ئیسماعیل) ده‌رباره‌ی پاکژ کردنه‌وه‌ی ماله‌که‌ له‌ پیسی ناکارییی وه‌ک به‌دکرداری و به‌دخوبیی، هه‌روه‌ها له‌ پیسی مه‌عنه‌ویی وه‌ک هاوه‌ل بۆ خوادانان (شرك) و بت په‌رستی، تاکو به‌پاک و خاوینی بۆ ته‌واف

(۱) ابن الاثیر. ج. ۱. ص ۴۶.

(۲) (مشابه) زاراوه‌یه‌که‌و مانای (مه‌به‌ست) و (جی نزرگه‌)ش هه‌لده‌گرت له‌گه‌ل بۆ گه‌رانه‌وه‌ی دا. به‌هۆی (بوون به‌چاگ بۆ خه‌لکی) پیتشه‌وه کاریکی زانراوه‌و بریار له‌سه‌ر راستی و (تصدیق)ی سه‌ردانی سه‌ردانکارانی ده‌دات، جگه له‌مه‌یل و هۆگریی ی رۆحیان بۆیو هه‌زکردنی که‌سانی تر له‌سه‌ردان کردنی و هیوا خواستنیان به‌ گه‌شیتن به‌و ته‌رکی سه‌رلێ دانه.

کارانی (به‌چوارده‌ورا سوورپاوانی) و، خه‌لوه‌ت نشینانی خوا په‌رستیو، مل که‌چ وکړنوش بۆ خوا به‌رانی بمینتته‌وه.

پاشان قورشان ناماژه بۆ نزاکه‌ی (ئیراهیم) ده‌کات، که تیای دا له‌خودا ده‌پاریتته‌وه ټه‌و شاره‌ی که مالّه‌که‌ی خودای تیادا ده‌بیټ بکات به‌شاریکی هیمن ودانیشته‌وانه‌که‌شی که باوه‌پیان به‌خوداو رۆژی دواپی هیناوه به‌هره‌مه‌ندکات له‌رُزق ورۆژی ی به‌روبووم و خیروفه‌ره‌کانی زه‌وی. خوداش نزاکه‌ی گیراکردو هه‌والیشی پی ډاکه‌ته‌نانه‌ت رُزقی ټه‌و که‌سانه‌ش ده‌دات که‌له‌م دنیاپه‌دا به‌رُزقی خودا نازانن ودانی پیدانانین و سږله‌و پی‌نه‌زانن و شوکرانه‌ بژی‌ری رُزق ونیعمه‌ته‌کانی نیین، به‌لام له‌رۆژی قیامت دا ده‌یاغخاته به‌ر سزای دۆزه‌خ و دژوارترین چاره‌سه‌ر.

به‌لئ... خودا نزاکه‌ی -ئیراهیم- ی گیراکردو داواکاری په‌که‌ی به‌جی گه‌یانندو شاری (مه‌ککه‌) ی کرده ولاتیکی ئارام وهیمن و هه‌ر که‌سږک و سستبیتی ده‌سدریژی ی بکاته‌سه‌ر، خودا له‌ناوی بردووه‌هه‌روه‌ها ټه‌و نزایه‌شی گیراکرد ده‌راره‌ی به‌خشیني رُزق ورۆزی په‌کی زۆر به‌دانیشته‌وانه‌که‌ی هه‌موو جوړه‌میوه‌و به‌روبوومیټ که‌له‌گشت ولاتیکه‌وه‌بۆی ده‌بریت. له‌کوټاییی ئایه‌ته‌کان دا خودا باسی ټه‌وه‌ده‌کات چوڼ (ئیراهیم وئیسماعیل) مالّه‌که‌ بنیات ده‌نین و بناغه‌و دیواره‌کانی به‌رز ده‌که‌نه‌وه‌و، به‌ده‌م ټه‌و کارانه‌شه‌وه له‌خودا ده‌پاریتته‌وه که‌ټه‌و ټه‌رکه‌په‌رۆزو گه‌وره‌په‌یان لی قبول و په‌سندکات.

به‌ندی چوارهم

((له خاسیه‌ته به‌رزه‌کانی ئیبراهیم))

(پله‌و پایه‌ی "ئیراهیم" - له نزاکانی "ئیراهیم" -
"ئیراهیم" موسلمانان ئاینپه‌روه‌ر - به‌خشنده‌ییی "ئیراهیم")

به‌راوردیک له نیوان ته‌ورات و قورئان دا له‌سه‌ر چیرۆکی ئیبراهیم

هه‌ر که‌سێک به‌راورد بکات له‌نیوان ته‌و شیه‌و گێرانه‌وه‌یه‌ی چیرۆکی (ئیراهیم) له (العهد القديم) و ته‌و شیه‌وه‌اتنه‌ی چیرۆکه‌که‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا، جیاوازی‌یه‌کی گه‌وره‌ی تێدا به‌دی ده‌کات، بۆ نمونه‌ گه‌ر له (العهد القديم)^(۱) دا هه‌ر ته‌نها (ژیانی ئیراهیم و گه‌شت و پرووداوه‌کانی و به‌ئیننی خوداش بۆ خۆی و نه‌وه‌کانی ده‌رباره‌ی کردنه‌ جینشینیان له‌زه‌وی دا) باس کرایت، به‌لام قورئان چهند نامازه‌یه‌کی کورت بۆ ژیاانی شه‌خصیو تایبه‌تی ی "ئیراهیم" ده‌کات و له‌کاتی ته‌و نامازه‌ کورتانه‌شی دا چهند لایه‌نیکی گرنگتری داستانی (ئیراهیم) دیاری ده‌کات، وه‌ک باس کردنی پله‌وپایه‌و رێژی "ئیراهیم" له‌لای خوداو جیهادکردنی له‌ پێی خوداو شیکردنه‌وه‌ی بونیادی نه‌فسی ی و تیشک خستنه‌سه‌ر په‌وشتی به‌رزوی قوربانان دانای.. هه‌روه‌ها قورئان ده‌رباره‌ی ته‌و په‌یامی خوایه‌ یه‌ک گرتنه‌ی که‌ (ئیراهیم) بانگه‌وازی بۆ ده‌کردو ته‌و به‌لگه‌ - عه‌قلی - یانه‌ی بۆ پوچه‌لکردنه‌وه‌ی کاری بت په‌رستی ده‌بخستنه‌ روو، ده‌دویت. جگه‌ له‌وه‌ش ده‌رباره‌ی خۆپاریزی و له‌خواترسانی ئیراهیم و له‌خواپارانه‌وه‌ی و باوه‌ری قوول و دل‌سۆزی و خوا ویستی‌یه‌که‌ی ده‌دویت که‌ته‌و جو‌ره‌ باسکردنه‌ هه‌رگیز له‌ (عهد القديم) دا نابینریت. ته‌مه‌ش تایبه‌تمه‌ندی‌یه‌کی ته‌نهای قورئانه‌ له‌باس و لێدوان دا ده‌رباره‌ی ژیاانی (ئیراهیم) و رێزو پایه‌یه‌کی وای بۆ داده‌نیت که‌ له‌وه‌به‌ر هه‌یج کتیبیکی دیکه‌ له‌کتیبه‌ ئاسمانی یه‌کان به‌و ئاقاره‌ نه‌گه‌یشتوه‌.

پله‌و پایه‌ی "ئیراهیم"

لێره‌دا بۆ خۆینه‌ری به‌رێز هه‌ندیک له‌و سیفه‌ت و په‌وشته‌ به‌رزانه‌ی (ئیراهیم) دیاری ده‌که‌ین که‌له‌ قورئانی پیرۆزدا باس کراون و خودا به‌ هۆیانه‌وه‌ نمونه‌یه‌کی رۆشنی بۆ رێنمایی و گوێ راپه‌لێو سوپاسگوزاری وینا ده‌کات..

خودای مه‌زن فه‌رموویه: ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۲۰﴾ شَاكِرًا

(۱) (العهد القديم) به‌ ته‌ورات و ته‌و کتیبه‌ کۆنانه‌ ده‌گوتریت که‌پێش هاتنه‌ دنیای (عیسا) - سلّوی لوتبیت - نووسراوه‌ته‌وه‌، (عهد الجديد)یش به‌و کتیبانه‌ ده‌گوتریت که‌ له‌ دوا‌ی ته‌و نووسراوه‌ته‌وه‌.

لَا نَعْمِي أَجَبْتُهُ وَهَدَنُهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۳۷﴾ وَعَايَنْتُهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ

الصَّالِحِينَ ﴿النحل/۱۲۰-۱۲۲﴾ لهم نایه تانه‌دا خودا وه‌سفی "ئیراهیم" وه‌ها ده‌کات که نه‌توه‌یه‌ک (نوممه‌تیک) بووه، واته به‌ته‌ن‌ها خۆی نه‌توه‌یه‌ک بووه له‌نه‌توه‌کان چونکه هه‌موو خاسیه‌ت و نه‌ریته جوانه‌کانی تیدا کۆ ببوونه‌وه، هه‌ر ئەم وشه‌یه‌ش وه‌ک و تاریکی درێژی ده‌گمهنه له‌ستایش کردنی که‌سی‌تی ی "ئیراهیم" دا، چونکه هه‌موو ئەو ره‌وشته جوان وناکاره پاک و خاوینانه‌ی که به‌رێژی جیا جیا له‌نیو خه‌لکی دا بلاون خودا له‌په‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی دا (ئیراهیم) کۆی کردوونه‌وه و به‌مه‌ش بووه به‌و پێشه‌نگه‌ی شوین پی‌ی هه‌لبگی‌ریت و په‌یره‌وی سونه‌ت وناکاری بکریت. هه‌روه‌ها خودا واشی وه‌سف ده‌کات ﴿حَنِيفًا وَّلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ به‌مانای "ئیراهیم" ئەو خواویست وخوا به‌یه‌ک گرهبووه که ته‌نهاو به‌پوختی هه‌ر خودای خۆی په‌رستوووه هیچ که‌سی‌کی نه‌کردوووه به‌هاو به‌ش و هاو له‌ی خودا. پێش ئەم سیفه‌ته‌ش به ﴿قَانِتًا لِلَّهِ﴾ دایناوه، واته مل که‌چ و گوێرايه‌له‌ی هه‌ر فه‌رمانی‌کی خودا بووه، له‌که‌ل ئەمانه‌ش دا ﴿شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ﴾ واته شوکرانه‌برێژو سوپاس‌گوزاری به‌خششه‌کانی خودا بووه، له‌به‌ر ئەوه شایسته‌ی ئەو په‌لایه‌ بووه: ﴿أَجَبْتُهُ وَهَدَنُهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ واته خودا هه‌له‌ی بژاردوووه بۆ له‌نه‌ستۆنای په‌یامه‌که‌ی و سازو ئاماده‌و پێنموونی کردوووه بۆ گرتنه‌به‌ری رێگای راستی هه‌ق که‌گه‌یه‌نه‌ری‌تی به‌ره‌زامه‌ندی خودا.. تا ئەو شوپینه‌ی خودا ده‌فه‌رمویت ﴿وَعَايَنْتُهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾، واته خودا له‌دنیا دا ناویدا و زیکرێکی باشی بۆ داناوه له‌ئاخیره‌تیش دا له‌و پیاو چاکه‌ نیعمه‌ت پی‌ی به‌خشاوانه‌ ده‌بی‌ت که نیعمه‌تی به‌هه‌شتی خودا و ره‌زامه‌ندی یه‌که‌ی ده‌ست ده‌که‌وێت.

هه‌ر ده‌رباره‌ی وه‌سفی ره‌وشته به‌رزه‌کانی "ئیراهیم" خودا له‌قورئان دا فه‌رمویه: ﴿وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ البقرة/۱۲۴.. له‌م نایه‌ته‌ش دا خودا وه‌سفی ئەو حاله‌ته‌ی "ئیراهیم" ده‌کات کاتی‌ک (به‌چه‌ند راسپارده‌یه‌کی شه‌رعی و چه‌ند فه‌رمان‌کاری‌یه‌ک به‌چاکه‌و به‌ره‌ست‌کاری‌یه‌ک له‌خراپه‌) تاقی کردۆته‌وه و ئەویش هه‌مووی به‌ته‌واوی جیبه‌جی کردوووه و مافی ته‌واوی تیدا گه‌یاندوون، دواي ئەم هه‌لسه‌نگاندنه‌ خودای په‌روه‌ردگاری پی‌ی ده‌فه‌رمویت: (ئه‌وا من ده‌تکه‌م به‌پێشه‌وايه‌کی خه‌لکی و ئەوانیش پابه‌ندی سونه‌ت و رپسات ده‌بن) له‌و ساته‌دا -ئیراهیم- داوا له‌خودا ده‌کات که هه‌ندیک له‌نه‌وه‌کانیشی بکات به‌پێشه‌وا، خوداش له‌وه‌لامی داواکه‌ی دا ئەوه‌ی پی‌ی راده‌گه‌یه‌نیت که هه‌رگیز سته‌مکاران ئەو پێشه‌وايه‌تی‌یه‌یان ده‌ست ناکه‌وێت، له‌م فه‌رمایشته‌دا ئاماژه‌یه‌ک بۆ ئەو راستی یه‌کراوه که له‌نیو ئەو نه‌وانه‌ی دا چاک و خراپ هه‌یه‌.. لێزه‌دا سه‌رنج بده له‌چۆنیه‌تی ئەو هه‌واله‌ی خودا به‌ (ئیراهیم) ی ده‌گه‌یه‌نیت سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌پێشه‌وايه‌تی (امامة) ده‌ست سته‌مکاران ناکه‌وێت چونکه شایانی ئەوه‌ نین که خه‌لکی جله‌وی خۆیان یان بده‌نه‌ ده‌ست و به‌پێشه‌واو سه‌رکاری خۆیان یان بزائن. هه‌روه‌ک ئیراده‌ی خوداش وایه هه‌موو خه‌لکی رقیان له‌سته‌مکاران بی‌ت و کاروباری خۆیان نه‌خه‌نه به‌ر چنگیان. زولم و سته‌میش له‌دیدي قورئان دا به‌زان‌دنی

سنووری یاساکانی خودا په پیره ونه کردنی فرمانه کانیته، ههروه که خودای مه زنیش فرموویه: ﴿وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ أَنْتَفَسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنِ وَالْأَنْفِ بِالْأَذْنِ وَالْأَذْنِ بِالْأَذْنِ وَاللِّسَنِ بِاللِّسَنِ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ المائدة/ ۴۵ ..

ههروه ها خودای مه زن دهر باره ی خاسیه ته به رزه کانی "ئبراهیم" فرموویه: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ مریم/ ۴۱ .. به مانای: (ئه ی محمد باسی داستانی ئبراهیم بۆ گه له که ت بگپه وه به شکم په ندو وانه ی لئوه ر بگرن، ئه و پیغه مبه ره ی به (صدیق) وه سف کراوه که راستگویی (صدق) یکی زیاد له راده و ئیجگار زۆری هه بووه)، بئگومان "ئبراهیم" یش شایانی ئهم وه سف و نازناو دیه له بهر راستگویی ی زۆرو فره ی خو ی، جا سه رنج بده له چۆنیه تی ئه و وه سف ی خودا که پێش ئه وه ی به پیغه مبه ر وه سف ی بکات به راستگویی وه سف ی کردووه تا کو به های راستگویی مان پیشان بدات، چونکه له کۆمه له به هیزو پته وه کانی را گیر کاری پیغه مبه ریتی به ... له وه سف یکی دیکه ی (ئبراهیم) دا خودا فرموویه: ﴿وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾ النجم/ ۳۷ .. واته: "ئبراهیم" هه موو فرمان و کارو باریکی سه رشانی که خوداپۆی سپاردووه به جی هینا و هه موو خه سله تیکی باوه رو لقه کانی ته وا و کرد، هیچ فرمانیکی گرنگ فرمانیکی سوپاسگوزاری یی له بیر نه ده برده وه و هیچ کاریکی گه وره ش له کاریکی بچوو کتری دانسه ده بری. ههروه ها خودای مه زن (به فرمانیشتیکی دیکه ی) پله و پاییه ی - ئبراهیم - دیاری ده کات و ده فهرمویت: ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ النساء/ ۱۲۵ .. واته: خودا ئبراهیمی به تاییه تی هه لئار دووه و پالاو توویه تی و ریزو که رانه تیکی وای پئدا وه و ده ک ریزو که رانه تی ئه و (هاورپ یانه ی که زۆر یه کتریان خو ش ده ویت) به یه کتری ده به خشن). دهر باره ی مانای هاورپ (خلیل) گوتراوه: ئه و خو شه و یسته یه که هیچ (خه له ل) و که له به ریک له خو شه و یستی یه که ی دا نی به . گوترایشه ئهم هاورپ یه تی به ته وا ی خو شه و یستی و کۆتایی و ئه و په رپ ده گرتیه وه، خودا ش له نئوبه نده کانی دا هه ره چاک و یوخته کانی خو ش ده ویت، (ئبراهیم) یش خو شه و یستی ی ته وا و بی که م و کوورپی بۆ خودا هه بووه و خودای خو ی زۆر زۆر خو ش و یستووه، له بهر ئه مه ش به ره ه لستی ی باوکی و گه له که ی خو ی له پیناوی خودای په روه ردگاری دا کردووه، خودا ش بۆ ئه مه خو شی ی و یستووه به (خلیل) واته: (هاورپ ی ده سپاک و ئه مین) ی داناوه.

له نزاکانی "ئبراهیم"

دوو عا و نزا کردن له ئیسلام دا و ناسراوه که کرۆک و موخی به نداییه تی یه، جا وه ک چۆن مرۆف به موخه وه به نده، خوا په رستی و به نداییه تیبیش به نزا و پارانه وه وه به نده. چونکه نزا و (دا و کردنی پئویستی) له خودای په روه ردگار یه که مین رواله تی مرۆف و به نداییه تی بۆ خودا کردنی و جلّه ودانه ده ست فرمانیه تی، هه ره له سه ر جو روشیوه ی نزا که ش حه قیقیه تی مرۆف ده رده که ویت که دا خوچی له خودا ده ویت؟! چه ند ده سه که ویتیکی

ماددی و دنیایی ی دهوئیت یان پله وپایه ی رۆحی و مه‌عنه‌وی؟!

قورئانیس هه‌ندیك له‌و نزیانه‌مان بۆ ده‌خاته روو كه‌له‌سه‌ر زاری (ئیبراهیم) هاتوون و خوئنه‌ریش له‌و نزیانه‌وه به‌ریزو گیان بلندی (ئیبراهیم) و‌هه‌و پله‌وپایه مه‌عنه‌وی‌یه‌ی بۆ ده‌رده‌كه‌وئیت كه‌هه‌لی بژاردبوو و وای لیّ كردبوو له‌لای خودای په‌روه‌ردگاری خۆشه‌ویست ببیت، چونكه‌ هه‌و (واته ئیبراهیم) له‌نزاكانی دا داوای كه‌ره‌سه‌یه‌ك له‌كه‌ره‌سه‌كانی دنیا ناكات، به‌لكو نزیای هه‌و، نزیای مرۆفیتیکی باوه‌رداره كه‌ خودای خۆی ناسیوه‌و ئیدی هه‌موو شتیکی دیکه‌ی له‌به‌ر چاو بچووك بووه، هه‌ر كه‌سیتكیش تامی باوه‌ری چه‌شتبیت هه‌و هه‌ر زیاتر داوا‌ده‌كات (واته باوه‌ری زیاتر) داوا ده‌كات..

هه‌مه‌ش هه‌ندیك له‌و نزیانه‌ی " ئیبراهیم " ه كه‌ نمونه‌ی وانه‌یه‌کی نایابن بۆ بلندی گیان.. ﴿۱۱۷﴾ □□□
 □□□ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿۱۱۷﴾ وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿۱۱۵﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿۱۱۶﴾
 أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ ٱلشَّعْرَاءِ ۚ ۸۳-۸۹..

له‌م ئایه‌تانه‌دا (ئیبراهیم) له‌ خودای خۆی پاراوه‌توه هه‌یكه‌مه‌ت و دانایی‌یه‌کی وای پێ‌ببە‌خشیت كه‌ به‌هۆیه‌وه به‌روباوه‌رو قیه‌می راستی بۆ ده‌رکه‌وئیت وله‌ ناراست و ساخته‌كانی جیا‌کاته‌وه، وشه‌ی (حك‌م) له‌ ئایه‌ته‌كه‌دا مانای هه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نیت كه‌ داوای له‌خودا كرده‌بیت بیکات به‌ هه‌كه‌م (دادوه‌ری نیتوان خه‌لكی له‌سه‌ر هه‌ق، هه‌روه‌ها لیّ ی ده‌پارێت‌ه‌وه رینموونی بکات بۆ كاری چاك و چاكه‌خوازی تاكو له‌پیزی پیاوچاكان دا دابنیت و له‌دوای مردنی به‌باشی باسی بكریت و له‌و كه‌سانه‌ش بیت كه‌ په‌زانه‌ندیی خودایان له‌رۆژی دوایی (ناخیره‌ت) دا ده‌ست ده‌كه‌وئیت و به‌هه‌شتی پر نازو نيعمه‌ت شادده‌بن، هه‌ر له‌و نزیانه‌ی داوای له‌خودا كرده‌وه كه‌ له‌باوكی خۆش بیت وله‌و بی باوه‌ری و گومرایی یه‌ی ببوریت^(۱). ئینجا له‌په‌روه‌ردگاری داوا ده‌كات له‌ رۆژی حساب و زیندوو كرده‌وه‌دا به‌سزاو چاره‌نوسی خراب سه‌رشۆرو سه‌رگه‌ردانی نه‌كات، له‌و رۆژه‌دا كه‌هیچ مال و سامانێك فریای گونا‌ه‌بار ناكه‌وئیت هه‌رچه‌ندی لیّ كۆكرده‌بیت‌ه‌وه، هه‌روه‌ك كه‌ كورونه‌وه‌كانیشی ناتوان سوودێکی پێ‌بگه‌یه‌نن ته‌گه‌رچی خواناس و پیاو چاكیش بووبن، به‌لكو له‌و رۆژه‌دا ته‌نها دێتکی ساغ و سه‌لیم و (پارێزراو له‌ بی باوه‌ری و دوو روویی و له‌نه‌ریته‌ بیزراوه‌كان) سوودمه‌ند ده‌بیت و مرۆفی باوه‌ردار به‌و دله‌ساغ و خاوی‌نه‌وه به‌ خودای خۆی بگات...

هه‌روه‌ها (ئیبراهیم) و (ئیسماعیل) پێ‌كه‌وه به‌م جۆره له‌خودای په‌روه‌ردگاریان ده‌پاران‌ه‌وه: ﴿ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۸﴾ رَبَّنَا وَأَعِزِّ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿البقرة/ ۱۲۸-۱۲۹..

(۱) هه‌روه‌ك له‌به‌ندی یه‌كه‌می ته‌م به‌شه‌دا (به‌شی پێنجه‌م) ناماژه‌مان كرد بۆ چۆنیه‌تی هه‌و نزاو داواکاری لێ‌خۆشبوونه‌ی (ئیبراهیم) له‌خودا بۆ باوكی له‌كاتێك دا بووه كه‌ هیشتا لیّ ی ناتومید نه‌بووه‌و (واته له‌ باوكی ناتومید نه‌بووبوو) هه‌ر به‌ته‌مای هه‌روه‌بوو به‌ده‌م بانگه‌وازه‌كه‌یه‌وه بیت، به‌لام له‌دوایی دا كه‌زانای ی دوژمنی خودایه‌ی خۆی لیّ به‌ری كردو دووعای لێ‌خۆشبوونی بۆ نه‌كرد. (وه‌رگێت).

واتای نایاته‌کان: (خودایه رینموونیمان بکه بو شه‌وی دووکه‌سی دلئسۆزو ملکه‌چی فه‌رمانت بین، نه‌وه وده‌چه‌کانیشمان بکه به‌کۆمه‌لئیکی دلئسۆز بو خۆت، هه‌روه‌ها شیتوازی عیباده‌ت و به‌ندایه‌تی کردمان فیرکه‌و تۆبه‌و گه‌رانه‌وه‌مان لی په‌سندکه، بئگومان تۆ له‌بهر شه‌وی به‌رهم و میه‌ره‌بانیت له‌گه‌ل به‌نده‌کانت دا (تۆبه) له‌هه‌له‌کارو گوناهاره‌ تۆبه‌کاره‌کان وهرده‌گریت. ئە‌ی خودای په‌روه‌ردگارمان له‌ نیو شه‌و وده‌چه‌و نه‌وانه‌مان دا پیغه‌مبه‌ریکیان بو ره‌وانه‌ بکه تاکو شه‌و ئایه‌ت و به‌لگه‌و نیشانانه‌یان (ده‌رباره‌ی بوون و تاک و ته‌نیایی تۆو گه‌وره‌یی شان وشه‌وه‌تی تۆ)یان بو بخوینیته‌وه‌و شه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی نیو کتیبه‌ به‌ سرووش بو نیراوه‌ که‌شتیان فیرکات و شه‌و حکمه‌ته‌شیان فیرکات که‌ رازونه‌تیی ی فه‌رمانه‌ شهرعی یه‌کان و مه‌به‌سته‌کانی و سوودو که‌لکه‌کانیانی له‌ خۆگرتوو و ئینجا به‌م په‌نگه‌ش دل و ده‌روونیان له‌ هه‌موو داب و نه‌ریتییکی خراب و گشت سیفه‌تییکی ناپه‌سند پاک بکاته‌وه).

بئگومان خودای به‌رهم و په‌روه‌ردگار شه‌و نزایه‌ی (ئیه‌راهم - و - ئیسماعیل)ی گیرا کردو شه‌و له‌ نیو وده‌چه‌وه‌نه‌وه‌کانیان دا پیغه‌مبه‌ریکی له‌خۆیان بو ناردن که (محمد ﷺ) بو، له‌م په‌روه‌وه‌ فه‌رموویه: ((انا دعوة ابراهیم وبشارة عیسی))^(۱) .. واته: (من بانگه‌وازه‌که‌ی - ئیه‌راهم - و مزگینسی یه‌که‌ی - عیسا - م) .. (محمد ﷺ) شه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ بوو که‌ دل و ده‌روونی عه‌ره‌بی له‌سیفه‌ته‌ ناپه‌سندکه‌کان پاک کرده‌وه‌و فیری کتیبه‌که‌ی کردن (که - قورئان - بو) و فیری حکمه‌تیشی کردن، که (سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ریتی بو)، له‌ماوه‌ی چهند سالئیکی دیاری کراویش دا کردنی به‌نه‌ته‌وه‌یه‌کی یه‌کگرتوو و پیکه‌وه‌ به‌سراوی وا که‌چاکه‌و په‌وشتی جوانیان له‌سه‌رانسه‌ری گیتی دا بلاو کرده‌وه‌ دوا ی شه‌وی له‌وه‌ره‌یه‌ (له‌پیش ئیسلام دا) شه‌ونه‌ته‌وه‌ گومراو بی به‌رنامه‌یه‌ بوون که‌ که‌وتبوونه‌ نیو قوره‌ره‌شی به‌دکاری و له‌مه‌یدانه‌کانی شه‌رخوازیش دا ویل بوو بوون.

نزایه‌کی دی له‌ نزاو دووعا‌کانی - ئیه‌راهم - شه‌مه‌ بوو: ﴿رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾^(۴) رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا قِنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْقِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّا أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿الممتحنة/ ۴-۵﴾ .. واته: (شه‌ی خودای په‌روه‌ردگارمان کاروبارمان هه‌ر به‌تۆ سپاردوو و پشتمان هه‌ر به‌تۆ به‌ستوو و ته‌نها بو لای تۆ گه‌راوینه‌ته‌وه‌ له‌عیباده‌تمان دا چونکه‌ چاره‌نووسمان له‌رۆژی قیامه‌ت دا هه‌ر بو‌لای تۆبه‌ .. خودایه‌ گیرۆده‌ی شه‌و فیتنه‌و به‌لایه‌مان نه‌که‌یت که‌ بی باوه‌رمان ئازارمان پی بگه‌یه‌نن و له‌پری ی تۆ لامان ده‌ن، یان ئیمه‌ خو‌مان مایه‌ی فیتنه‌و به‌لایین بو بی باوه‌رمان به‌ هۆی شه‌وی پیشه‌نگ و نمونه‌یه‌کی خراب بین بو‌یان و لاسایی ی کو‌یرانه‌مان بکه‌نه‌وه‌و بیته‌ هۆیه‌ک بو لادانیان له‌و هه‌ق و پرئگه‌ راسته‌ی که‌ پیویسته‌ په‌یره‌ویی بکه‌ن .. خودایه‌ لی‌مان خۆش به‌و له‌و گونا‌هی زیاده‌ رۆیی یانه‌مان ببوو‌ره‌، به‌راستی تۆ بالاده‌ست و دانایت).

" ئیه‌راهم " موسلمانن ئاینپه‌روه‌ر

زۆر که‌س له‌خه‌لکی عه‌وام وا تی گه‌یشتوون که‌ وشه‌ی (ئیسلام) ناویک بیت پیغه‌مبه‌ری خودا (محمد ﷺ) له‌ ناینه‌که‌ی نابیت و خۆی یه‌که‌مین که‌س بیت شه‌م ناوه‌ی دا‌هینا بیت، بئگومان شه‌م بو‌چوون و تئگه‌یشتنه

(۱) رواه احمد في مسنده.

هه‌له‌یه، چونکه به‌پێی ئەو حه‌قیقه‌ته‌ی که قورئان ئاشکرای کردوه پێغه‌مبه‌رانی خودا هه‌موویان موسلمان^(۱) بوون له‌سه‌روو هه‌مووشیانوه (ئیره‌هیم) به‌که ئەم ناوه (واته ناوی ئیسلام) ی بۆ ئاینه‌که‌ی هه‌لبژاردوه‌و وشه‌ی (موسلمان) یشی بۆ شوێنکه‌وتوانی داناوه‌و ده‌چه‌و نه‌وه‌کانی‌شی پێ‌واسپاردوون. جا ئەو عه‌ره‌بان‌ه‌ی باوه‌ریان به‌ په‌یامه‌که‌ی (محمد ﷺ) هینابوو و ئیسلامیان له‌ئه‌ستۆنا له‌م نایه‌ته‌دا ته‌ئکید له‌سه‌ر (موسلمانیتێ) یه‌که‌یان کرایه‌وه، هه‌روه‌ک خوداتیای‌دا فه‌رمویه: ﴿وَمَا جَعَلْ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۗ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ﴾ الحج/۷۸. واته: (خودا له‌م ئاینه‌دا هه‌یچ ته‌نگی و بارگراییه‌کی وای به‌سه‌ردانه‌داون که تواناتان له‌سه‌ری نه‌بیته، جا ئیوه‌ش پابه‌ندی شه‌ریعه‌تی خوا به‌یه‌که‌ گرتنه‌که‌ی (ئیره‌هیم) ی باوکتان بن که له‌وه‌وپێش له‌زووه‌ ئیوه‌ی باوه‌رداری به‌ (موسلمان) ناوبردوه‌).

(محمد) یش ﷺ فه‌رمای پێکرا‌بوو په‌یره‌ویی (شه‌ریعه‌تی خوا به‌یه‌که‌ گرتن) ی - ئیره‌هیم - بکات که له‌سه‌ر بنه‌مای (په‌رستنی خودای تاک و ته‌نه‌ها) پێک دێته، هه‌روه‌ک خودا له‌ رووی گفتاری‌دا بۆ (محمد) ی پێغه‌مبه‌ری (خۆی) ﷺ فه‌رمویه: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ النحل/۱۲۳. واته: (باشان سه‌رووشی ئه‌وه‌مان به‌تۆش داوه‌ که په‌یره‌ویی شه‌ریعه‌تی پوختی (ئیره‌هیم) ی ئاین په‌روه‌ری خاوه‌ن تاکه‌ ئاینی راست بکه‌ که هه‌رگیز هاوبه‌ش وهاوه‌لی بۆ خودا دانه‌ناوه‌و هه‌رده‌م خودای تاک و ته‌نه‌های خۆی په‌رستوه‌).

مانای ئیسلام

ئه‌ی باشه (ئیسلام) چی یه؟ حه‌قیقه‌تی مانا که له‌چی دایه‌ که هه‌موو پێغه‌مبه‌رانی خوداش چه‌مک و مه‌فه‌ومه‌که‌یان په‌یره‌و کردوه؟ (ابن تیمیمه) - خودا لێ ی خۆشبیته - له‌ پێناسه‌کردنی - ئیسلام - دا ده‌لێته: (ئیسلام ئه‌وه‌یه‌ مرۆف‌ ته‌نه‌ها خۆی ته‌سلیم به‌ خودا بکات نه‌که‌ به‌ غه‌یری خودا، هه‌رخودا په‌رستیت و هه‌یچ شتێک نه‌کات به‌ هاوبه‌ش وهاوه‌لی، هه‌روه‌ها پشت به‌ خودای تاک و ته‌نیا به‌ستیت و ته‌نه‌ها تکا و داواکاری و ترسی له‌ هه‌بیته. به‌ته‌واویش خودای خۆش بویت و ئه‌و خۆشه‌ویستی یه‌ی له‌ رادده‌یه‌که‌ دابیت که هه‌یچ مه‌خلوقێکی به‌و جۆره‌ خۆش نه‌ویت، ته‌نانه‌ت خه‌لکیشی له‌به‌ر خودا خۆش بویت و له‌به‌ر خوداش رقی له‌هه‌ندیکیان بیته، دۆستایه‌تیش له‌ پێناوی خودا و سه‌رخستنی دینه‌که‌ی‌دا بکات، هه‌روه‌ک چۆن دۆزمنایه‌تیشی له‌گه‌ل هه‌ندیک که‌س دا له‌پێناوی خودا و سه‌رخستنی رێبازه‌که‌ی دابیت. جا هه‌ر که‌سێک خۆی به‌زل بزانیته و روو له‌خوا په‌رستی و هه‌رگه‌یته‌ ئه‌وه‌ موسلمان نییه‌، هه‌رکه‌سه‌یکیش له‌گه‌ل په‌رستنی خودادا شتێکی دیکه‌ په‌رستیت ئه‌ویش هه‌ر موسلمان نی یه)^(۲) ..

ئه‌مه‌یه‌ ئیسلام و ئه‌وه‌یه‌ مانا که‌ی. ئیدی سه‌یر نی یه‌ گه‌ر خودا به‌م مانایه‌ ستایشی ئه‌و که‌سانه‌ بکات که ره‌جای ده‌که‌ن و سیفه‌ت و ئاکارو کرداریان پێ‌ده‌پارزێننه‌وه‌ و له‌و بواره‌ش دا شوێن پێ‌ی باپه‌ره‌گه‌وره‌یان (ابراهیم علیه السلام) هه‌لده‌گرن: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ

(۱) بروانه‌ کتیبی (روح‌الدین‌الاسلامی) که کتیبیکی دیکه‌ی نووسه‌ری ئەم کتیبه‌یه / به‌شی (معنی‌الاسلام) له‌کتیبی ناوبرا‌دا.

(۲) (حنیفا): واته‌ روو و هه‌رگه‌ی له‌هه‌ر ئاینیکی به‌تال و بێ‌ناوه‌رۆک به‌مه‌به‌ستی په‌یره‌وکردنی ئاینی راست.

(۳) بروانه‌ (کتاب‌النباوت)، ص (۸۷).

إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاَتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿النساء/۱۲۵﴾

ماناو مه‌بهستی ئەم نایه‌تەش ئەوه‌یه ئەوه‌که‌سه‌ی رۆوی عیباده‌ت ته‌سلیم به‌ خودا ده‌کات ئەوه‌یه عیباده‌ت و به‌ندایه‌تی خۆی ته‌نها تاییه‌ت به‌ خودا ده‌کات و له‌کارو باری عیباده‌ت دا تاکه مه‌بهستی (ره‌زامه‌ندی خودایه)، چاکه‌کار (محسن)‌یش ئەو که‌سه‌یه کاره‌کانی چاک ده‌کات و کاری باش ئەنجام ده‌دات. کاری باش (حسانت)‌یش کاری چاکسازی و کرده‌وه‌ی شیاوه. ئیسلام‌یش ئەو په‌یمان و بپروانامه‌یه‌یه که (مرۆڤه‌ به‌گیان و دهرۆون و دل و گف‌تار و ئاره‌زووه‌کانی و تووره‌یی و قایل بوونی‌یه‌وه) له‌ته‌رازووی خودادا داده‌نیت.. (ئیبراهیم)‌یش به‌ گه‌له‌که‌ی ده‌لێت: ﴿وَبَدَأَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ الْمَمْتَحَنَةُ/۴.. هه‌روه‌ها ده‌لێت: ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ الانعام/۷۹، ئیسلام بوون و موسلمان‌یتی ی "ئیبراهیم" - سلای لى بی‌ت - ئاوا بووه، له‌به‌ر ئەمه‌ش خودا به‌ هۆی ئیسلام بوونی‌یه‌وه هه‌لى بژاردووه و فرمویه: ﴿..وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الْدُنْيَا وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ﴿۱۳﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿البقرة/۱۳۰-۱۳۱.. واته: (بی‌گومان ئیمه - ئیبراهیم- مان بۆ گه‌یانندی په‌یامان هه‌لبژارد له‌دنیا، له‌رۆژی دوا‌یش دا له‌پیاوچاکان و صالحانه، چونکه کاتیک خودای په‌روه‌ردگاری فرمانی پى کردو پى ی فرموو: (عیباده‌ت بۆ من پوخت و ته‌رخان که‌و جله‌وی خۆم پى‌بسپیره)، ئەو‌یش گو‌تی: (ئه‌وا خۆم دایه ده‌ست خودای په‌روه‌ردگاری جیهانیان و ئیسلام بوونم راگه‌یاند).

به‌خشنده‌یی "ئىبراهیم"

خواستی خودا و ابوو گه‌له‌که‌ی (لوط) له‌ نێو به‌ریت له‌سه‌ر ئەو به‌د‌ره‌فتاری په‌یمان که‌پیش خۆیان که‌سی تر له‌خه‌لکی پى ی نه‌گه‌یشتبوو، له‌و گه‌له‌دا پیاوان خۆیان تووشی خوویه‌کی ناپه‌سندو نااسایی ی جنسی ی وه‌ک نیربازی (لواط) کردبوو، له‌به‌ر ئەم خووه‌شيان سزای سه‌ختی خودایان له‌سه‌ر شایسته‌ بوو، ئەوه‌بوو خودای بالاده‌ست چه‌ند ملائیکه‌یه‌کی نارد بۆ ته‌فرووتوناکردنیان، به‌لام ئەو مه‌لائیکانه فرمانیان پى کرابوو پیش ئەوه‌ی سزاکه جى به‌جى که‌ن وه‌ک چه‌ند میوانیک له‌شیوه‌ و پوخساری چه‌ند کورپکی گه‌نج دا سه‌ردانی (ئىبراهیم) بکه‌ن.

(ئىبراهیم)‌یش ناسرابوو به‌ به‌خشنده‌یی و به‌سۆزی و نازه‌لگرتنی میوان، گه‌ر تاپازده‌ رۆژ میوانیکى نه‌بوايه دلى ته‌نگ ده‌بوو، ئەم میوانانه‌ش دواى ئەو ماوه‌یه سه‌ریان لى‌دا‌بوو، بۆیه به‌دیتنیان زۆر دلشادبوو و چووه‌ دهره‌وه بۆ لای خانه‌واده‌که‌ی و گوێره‌که‌یه‌کی قه‌له‌وی سه‌رپری و به‌ئاگر سووری ی کرده‌وه، تا ره‌نگی

(۱) مه‌به‌ست له‌ر‌شه‌ی رۆرو (وجه) له‌م نایه‌ته‌دا دهم و چا‌ونی به‌، به‌لکو رۆوی دله، چونکه‌ رۆوگه‌ی دهم و چا‌و و پوخساری گۆنای مرۆڤه‌ به‌سه‌ر دله‌وه به‌نده‌و دلى مرۆڤه‌ رۆوی له‌کۆی بی‌ت ئەوا گۆناو دهم و چا‌ویشی رۆوی له‌و شوینه‌یه.

گۆشته کە لە ئاکامی کۆلاوی دا سوور هه لگه پراو پاشان خستیه بهرده میان. به لام دهستی شهو میوانانه نه گه شته گویره که سوور کراوه که، (ئیراهیم) یش دیتی شه میوانانه هیچ ناره زویه کیان له خۆراک نی یه، به مه شه که وته گومانه وه لی یان و ترسی لی نیش کاتیگ هیجیان له گۆشته که نه خوارد، هه ر بۆیه شه له م رووه وه له گه لیان دا دواو پرسیاری هۆی نه خواردنی لی کردن، شه وانیش له وه لام دا هه والیان دایه که شه مان چهند مه لاتی که یه کن و خودا ناردوونی بۆ تۆ له سه ندنه وه له خه لگی به دره فتاری (سدوم) و (عاموره)، که له قورئان دا به گه لی (لوط) ناویان هاتوه. له وساته دا (ساره) ی هاسه ری "ئیراهیم" یش بیکه نی کاتیگ میوانه کانی ناسی که هینده شه نه برد شه میوانانه مزگینی کورپکیان پێگه یاند که وا خودا کورپکی به ناوی (ئیسحاق) پێ ده به خشیت و شه م کوره شه (واته ئیسحاق-یش) خودا کورپکی به ناوی (یه عقوب) پێ ده به خشیت. که چی (ساره) له م مژده یه سه رسام بو وی ی گوتن: (چۆن من به م پیری یه مندالم ده بیت که پیره ژنیگم و شه م مژده شه (ئیراهیم) هه ر پیر به سالآ چوه)؟ مه لاتی که کان له وه لام دا گوتیان: (چۆن تۆ له م مژده یه سه رسام وواق و رماو ده بیت؟ شه مه به قودره تی شه خودایه یه که هیچ شتیکی لا ناسته نگ وگران نی یه وه هه ر خوداش ئیه ی (بنه ماله ی ئیراهیم) ی به تاییه تی خستۆته به ر ره همت و به ره کاتی خۆی. پاشان ئیراهیم که دلنیا بو له حه قیقه تی سه ردانی شه میوانانه وه مزگینی یه ی به خشینی (ئیسحاق) ی کوری و (یه عقوب) ی کوره زای پێ ی، ئینجا دهستی کرد به گفوتگۆ له گه لیان ده راره ی لیکۆلینه وه ی هۆی سزای خودا بۆ گه لی (لوط) به و ئومیده ی به شکم خودا به چاوی سۆزو به زه بی بۆیان بروانیت، قورئانیش ئاماژه ی بۆ شه ده مه ته قی یه کردوه وه به درئیش له (سفر التکوین) دا هاتوه.

خودای مه زن له قورئان دا پوخته ی شه به سه ره اته شه ی له م چهند ئایه ته دا گپراوه ته وه وه فه رمویه: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرِى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِئِدٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَأَوَّجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَيْكَ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾ قَالَتْ يَوْتَلَوْنِي إِذْ أَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا أُنْعِمِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتَ اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشْرِى يُجَدِّدُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّهٌ مُنِئِبٌ ﴿٧٥﴾ يَتَابَرَهُمْ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ لَنَا لِعَذَابٍ عِزٌّ مَرْدُودٍ ﴿هُود/ ٦٩ - ٧٦﴾.

به‌ندی پی‌نجهم

((چه‌ند په‌ندو وانه‌یه‌ک))

(دلفراوانی "ئیراهیم" - وانه‌یه‌ک له نازیاهتی - قوربانی‌دان به‌خۆ و به‌کۆر له‌پیتناری خودا - بت په‌رستی و هاوشیوه‌کانی)

دلفراوانی "ئیراهیم"

(ئیراهیم) ئەو سه‌رمه‌شقه رۆشنایی به‌خشه‌بووه که هه‌میشه پی‌غمه‌به‌رانی دیکه‌ی خودا و باوه‌ردارانیش له‌هه‌موو چاخ و سه‌رده‌می‌ک دا په‌یره‌وکاری رپی‌بازو شوین که وتووی رپی‌بازه‌که‌ی بوون. ته‌نانه‌ت ئەو نمونه‌و پیتشه‌نگه جوان و به‌هاداره‌شه که خودا خستویتی یه به‌رچاری هه‌موو ئاده‌میزادیک. خو ئە‌گه‌ر بمانه‌و‌یت و هه‌سفیکی وا بۆ (ئیراهیم) دانین که هه‌ر شایانی خو‌ی بی‌ت ئەوا له‌وه‌سفی (دلفراوانی) باشترو وردتر له‌ده‌رپه‌رین دا به‌دی ناکه‌ین، ئەو دل‌ه‌فراوانه‌ی که ئایه‌ت و نیشانه‌ی به‌رزی و ناسکی و نه‌رم و نیانی و به‌سو‌زی بووه و، ساغ و پارێزراویش بووه له‌هه‌ر رق و کینه‌و نه‌ریتیکی بی‌زراو. ئە‌ی چۆن (ئیراهیم) هه‌لگری ئەم و هه‌س و نه‌ریته جوانانه نی یه که هه‌ر خو‌ی بانگه‌وازی بۆ ساغی و سه‌لامه‌تیی دل‌ کردووه و ده‌باره‌ی چاره‌نووسی مرۆفیش له‌رۆژی قیامه‌ت دا گو‌توویه: ﴿يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (١٦) أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَدَابِ اللَّهِ الشُّعْرَاءُ/٨٨-٨٩... به‌راستی گه‌تاریکی قه‌شه‌نگه‌و له‌ په‌یه‌کی شکۆداریی ئە‌وتۆ دایه که هه‌یچ تیۆریکی فه‌لسه‌فی پی‌ی ناگات و هه‌یچ (رپی‌بازیکی ره‌وشتمه‌ندی) یش ناتوانی‌ت لی‌ی به‌رزتر بی‌ت، چونکه ئەو گه‌تاره‌ی باوکی پی‌غمه‌به‌ران (ئیراهیم) (که خودا له‌سه‌رزاری ئەو له‌ئایه‌تی (٨٨ - ٨٩) ی سووره‌تی (الشُّعْرَاءُ) دا هه‌یناویه‌تی) ئەو نیازه پاکه بۆ ئاده‌میزاد دیاری ده‌کات که پینۆسته بیخه‌نه به‌ر گلینه‌ی چاوانیان له‌پیتناری رپی‌زو شکۆی مرۆفایه‌تی و به‌ختیاری ی هه‌میشه‌یی دا و ته‌مه‌ش بایه‌خ دانه‌به ساغی و سه‌لامه‌تی دل‌ه‌کانیان و پاکتاو‌کردن‌یان له‌خراپه‌و گونا‌هکاری. بینگومان ناوه‌ندی گه‌ره‌یی له -ئیراهیم- دا دل‌ه گه‌وره‌که‌ی بووه که جی‌گه‌ی سه‌رجه‌م خه‌لکی ی تیدا بۆته‌وه، چونکه خو‌ی بۆ به‌ختیار‌کردن‌یان ته‌رخان کردبوو به‌بی‌جیاوازی سا ئیتر له‌خزم و که‌س و کاره نزیکه‌کانی بووبن یان هه‌یچ په‌یوه‌ندی یه‌کی خزمایه‌تی ی پی‌وه نه‌بوونایه، چونکه ئەو سوور بووه له‌سه‌ر گه‌یانندی خپرو چاکه پی‌ی یان و رزگار‌کردن‌یان له‌و بت په‌رستی یه‌ی، که له‌نیویان دا بلا‌و‌بوو‌بووه و به‌ندایه‌تی یه‌ک بوو که‌وا عه‌قل و هۆشی زه‌وت کردبوون و کردبوونی به‌نیچیری دیارده ته‌فسانه‌یی و شته پوچه‌ل و به‌تاله‌کان.. به‌ندایه‌تی‌یه‌ک بوو به‌چه‌ند ئه‌رکیکی زه‌ره‌رمه‌ند شپه‌رزی کردبوون و ملکه‌چی ئە‌وه‌شی کردبوون که ناماده‌بن هه‌موو جو‌ره قوربانی یه‌ک له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌و سه‌ربرپینی ئازده‌ل به‌فیرو‌بدن بۆیان.. ئەو به‌ندایه‌تی (عیباده‌ت) هه‌ش ده‌بیته هۆی رق و توورپه‌یی ی خودای تاک و بلا‌ده‌ست و تو‌له‌سی‌ن، چونکه ئە‌وه روو و هرچه‌رخانه له‌ په‌رستنی خودای خالق بۆ په‌رستنی چه‌ند شتیکی کوپرو که‌رو بی‌هۆش.

پاشگه زبنه وه و تووشی ئەو کاره ساته توندو تیژه نه بن، ههروهك خوداش له باره یه وه فره موویه: ﴿يَجِدُنَا فِي قَوْمٍ لُّوطٍ﴾ (۷۶) إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ (۱) أَوَّاهٌ (۲) مُنِيبٌ (۳) هود/ ۷۴-۷۵.. واته: (ئیبراهیم) - دهر باره ی سزاکه ی سه ره گه لی (لوط) له گه لمان دا ده داو تا به نه ریتی مرۆڤه دۆستانه ی خو ی بواریك بۆ هه لگرتنی یان دواخستنی سزاکه به دی بکات، به راستی -ئیبراهیم- له سه رخۆو خه م هه لگرو گه راوه یه، بۆ شیکاری ئەم سی سیفه ته ته ماشای په راویژه کانی نایه ته که بکه.

وانه یه که له نازایه تی

بیگومان له ژبانی -ئیبراهیم- دا وانه یه کی کاریگه ره له نازایه تی و بویری و فیداکاری له پیناوی عه قیده و بیروباوه پردا هه یه، چونکه ئەو پروبه پرووی ئەو گه له ی ده وه ستیته که کرداری بت په رستی یان تیدا بلا بووه ته وه، بیروباوه رپیان به نادانی داده نیت و به به لگه و نمونه ی به هیزه وه داوای وازهینان له و بت په رستی یه یان لی ده کات، ئای چ داوایه کی گرانه و بانگه وازیکی چه ند قورسه !! خو هیچ شتیکیش له لای مرۆڤه له کاری گۆرینی (ئهو بیروباوه ره بۆ ماوه ییبه) گرانتر نی یه که له دل و ده ورونی خو ی دا ئەو په ری بایه خی به په رۆزدانان و شکۆدارکردنی پێداوه، ههروهك هیچ شتیکیش هینده ی (به پوجه ل دانانی بیروباوه ره کانی) تووره ی ناکات.. له به رنه مه نه رکه که ی "ئیبراهیم" زۆر سه خت و دژوار بووه و ناتاجی به نازایه تی و سه نگی نی و ئارامی یه کی وه ها بووه که به هۆیا نه وه بتوانیت به رگه ی رق و کینه ی ئەو گه له ی خو ی بگریته که یه که م کاردانه وه ی له باوکی خو یه وه یه تی و به هه ره شه و تووره یی یه وه پی ی ده لیت: ﴿نه گه ر واز له م قسه و باسانه نه هینیت به ردبارانت ده که م و، ده برۆ تا ماویت لیم دوور که وه ره وه: ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَه لِرَاجْمَتِكَ وَهَجَرْتَنِي مَلِيًّا﴾ مريم/ ۴۶.. (ئیبراهیم) هیچ گو ی یه کی بیسه ری له نیتو گه له که ی دا به دی نه کرد، به لکو له بریتی ئەوه ی گو ی بۆ بگرن و په یه وه یی په یامه که ی بکه ن به ره له ستی و دوژمنایه تی یان کردو دهریان کرد، به لآم هه موو ئەمانه له و مه به سته ی خو یی پاشگه زنه کرده وه و هیچ ترس و لاوازی یه که به دلی دا نه هات، به لکو چه کیکی کاریگه رترو به هیزتری به پرویان دا هه لکیشا، چه کیک که بیروباوه رپیان له نیو به ریت و بونیادی شته به په رۆزگیراوه کانیشیان هه لته کینیت.. ئەوه ش چه کی به ره نگار بوونه وه ی (باطل) سه به ده ست و یازوو که شو ی نه واریکی قول تری له به ره نگار بوونه وه ی زمان هه یه، چونکه به ره نگاری به قسه و وت و ویژ به تنیا سوودی نی یه له گه لیان دا، چه کی (به ده ست و یازوو به ره نگار بوونه وه) ئەو چه که کرده یی (عه مه لی) یه بوو که به ته کانیانی پی شکاند.. بیگومان ئەنجامی ئەم کاره ش له بهر چاوان دیاره: یان

(۱) (حلیم): واته (به ناممه و هه ز به زووسازان و سزای خیرا ناکات).

(۲) (أواه): واته (ناه و ناله و خه می زۆره له و پرودا و ونا ره هه تی یانه ی که تووشی که سه انی تر ده نیت و به تاوانی خو یان سزابدین سه ره ری ی شایسته بوونیشیان؛ به لآم - ئیبراهیم - به و نه ریتی هه ست ناسکی یه ی خو ی به زه ییشی پی یان دادیته وه).

(۳) (منیب): واته له مهر مه سه له و کاروباریک دا بۆ لای خودا ده گه رپیتته وه و تۆبه ده کات.

مردنی زانراو، یان قناعت پی‌په‌پنانی قومه‌که‌ی به واز هیئنان له‌بت په‌رستی.. ته‌مه‌ش شی‌وازیکی کرده‌یی و (عه‌مه‌لی) بوو که (ئیراهیم) وه به‌ری نا تا‌کو شه‌و راستی یه بو گه‌له‌که‌ی به‌سه‌لمینیت که شه‌و په‌رستراوانه‌یان ناتوان به‌رگری له‌خویشیان بکه‌ن، ئیدی چو‌ن ده‌توان به‌رگری له‌وان بکه‌ن و چاکه‌و خراپه‌یه‌کیان پی‌ بگه‌یه‌نن (وه‌ک عه‌قیده‌یان وابوو)... تا‌که شی‌وازیکی بی‌وینه بوو که "ئیراهیم" ویستی شه‌وه بو گه‌له‌که‌ی ده‌رخات که‌شه‌و په‌رستراوانه‌یان نه‌ده‌بیستن و نه‌ده‌بینن و نه‌ده‌دوین، کاتیک په‌سیاریشی لی‌ ده‌کریت ده‌رباره‌ی شه‌نجامده‌ری کاره‌که (واته‌ کاری شکاندنی بته‌کان) وه‌لامیان ده‌داته‌وه به‌وه‌ی که (شه‌نجامده‌ری کاره‌که بته هه‌ره‌گه‌وره‌که‌یان وه په‌سیاریشیان لی بکه‌ن گه‌ر شه‌و بتانه قسه‌ده‌که‌ن): ﴿ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَلُّوهُمْ إِنَّ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴾. دیاره شه‌م کاره‌ش رفیقی ئیجگار توندی گه‌له‌که‌ی ته‌قاندنه‌وه گیانی توله‌یان تیدا وروژاو حوکی (سووتاندن تا مردن) بیان به‌سه‌ردادا، به‌لام (ئیراهیم) شه‌م ساته‌دا نه‌په‌شو‌کا و توشی سه‌غله‌تی یه‌کی وه‌ه‌اش نه‌بوو که له‌هوش خو‌ی بجیت و ببوریتته‌وه، به‌لکو له‌به‌رده‌م شه‌و کومه‌له‌ نه‌فام و بی مه‌بده‌ته باطل خوازی گه‌له‌که‌ی دا (به‌دلنیایی له چاره‌نوسی و به‌گیانی پر له‌وره‌و متمانه به‌خودا) وه‌ستا. به‌راستی شه‌مه‌ ده‌رسیکی گه‌وره‌و به‌هاداره بو بانگه‌وازکارانی چاکسازی تا‌کو خو‌یانی پی‌ به‌هیژکه‌ن و خانه‌کانی گومان و ترس و لاوازیی ی تیدا بتویننه‌وه و بیانکه‌ن به‌ چهند ده‌روونیکی چاوقایم و بو‌یرترو به‌ هیژتر.

قوربانیدان به‌ خو‌ و به‌ کوره‌وه له‌ پیناوی خوادا

شه‌و قوربانی دانه‌ی که‌ خودا فه‌رمانی پی‌ به‌ "ئیراهیم" کرد "واته‌ سه‌ربرینی کوره‌که‌ی خو‌ی - ئیسماعیل- و، به‌ده‌مه‌وه هاتنی (ئیراهیم) و (ئیسماعیل) یش بو جیبه‌جی‌کردنی فه‌رمانه‌که به‌وپه‌ری قایل بوون و له‌خو‌بوردنه‌وه، له‌گه‌وره‌ترینی رو‌داوه‌کانی میژوی قوربانی دان وله‌به‌هادارترینیشیان، نه‌خاسمه‌گه‌ر له‌و گۆشه‌نیگیاننه‌وه بو هه‌ردوکیان (ئیراهیم و ئیسماعیل) بروانین که‌ خستبوونی یه‌ نیو واقعیکی چاوه‌روان نه‌کراوه‌وه. بو نمونه‌ سه‌رنج بده‌ له‌ (ئیراهیم) ی په‌رۆش بو کورونه‌وه که له‌ته‌مه‌نی پیری دا له‌که‌نیزه‌یه‌ک (هاوسه‌ری دروه‌می) منالیتیکی بووه و شه‌م منداله‌ش گیان وخوینی دلئی و هیوای ژیانو میراتگری ناو و ناویشانیه‌تیو که‌چی شه‌وا خودا فه‌رمانی پی‌ده‌کات بیکات به‌قوربانی تا‌کو باوه‌رو ئیمانی پی‌تاقی‌بکاته‌وه و راده‌ی به‌ده‌مه‌وه‌هاتنی فه‌رمانه‌که‌ی وپله‌ی گو‌پرایه‌لیشی ببینیت. (ئیراهیم) یش شه‌م باره‌یه‌وه و بو جیبه‌جی‌ کردنی شه‌م کاره‌ ترسناکه له‌گه‌ل کوره‌که‌ی دا ده‌دویت و دلیشی خه‌ریکه له‌خه‌م وپه‌ژارده‌ له‌جی‌ خو‌ی ده‌رچیت، به‌لام (ئیسماعیل) ی کوری به‌سانایی وه‌لامی ده‌داته‌وه ده‌لیت: (ئی بابه گیان چ فه‌رمانیت پی‌ دراوه‌ بیکه، (ان شاء الله) ده‌بینیت من خو‌ راگرم): ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَفَعَلَلَّ مَا تُوْمَرُونَ سَخِرَ جَدِّيَ إِنَّ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾.. قه‌له‌میش ده‌سته‌وسانه له‌ناست وه‌سفی ناوه‌رۆکی شه‌م و ته‌یه‌ی دا که‌رازی بوونی ته‌واوی (بو قوربانی دان به‌ نه‌فس له‌ پیناوی خوادا) تیدا رهنگ ده‌داته‌وه.. قوربانی دانی کوره‌که‌ش به‌خو‌ی.

به راستی نه مه بلندترین وینهی باوهر و شکوآرتترینیشیانه له میژووی مرۆقاهیتهی دا، چونکه باوهر چه ند پروپاگانده و ئیددیعیایهک نی یه که زمان بیانجویتته وهو بو خهم به باکردنی ماوهیهک نی یه، ههروهه تیۆریک لهو تیۆرانهش نی یه که عهقل بهدوای دۆزینه وهی په نهان و نادیاره کانی دا و تل بیت، به لکو باوهر (الإیمان) جیگیری و خو مه حکم کردنی تهواوه لهو ئیرادهیهی خوادا که بهنده به جیبه جی کردنی راسپاردهو فره مانه کانی و قوربانی دان به ههر شتیکی به نرخ و گهروهو گران بهها له پیناوی خودادا. ئای ته مرۆ چه ند پیۆیستمان بهم دهرسه گه ورانهیه له زه مانیک دا که مال و کورو نافرته جی ی بایهخی تهواوی مرۆقن و له هه موو شتیک له لای خو شه ویسترن و ته نانهت له لای هه ندیک کهس وهک په رستراویان لی هاتوو له جیاتی خودا.. ئای مرۆقیش چه ند بچوک و بی نرخه گهر کاتیک په یوهست بیت به باق و بریقی دنیای فانی و براوهو و چاو لهو راستی یه نه مره پشویت، که هووی وجود و سه رچاوهی به ردهوامی ی ژبانی یه تی.

بتپه رستی و هاوشیوه کانی

هاواریک بابلی هه ژاندو نزیکه ی سی و ههوت سه ده له مه وههر (ئبراهیم) سه دای پی دایه وه بو ریشه کیش کردنی بتپه رستی.. هاواریک به ردهوام له هه موو چه رخیک و هه موو ژینگه یهک دا سه دای خو ی دهرنگینیتته وه، چونکه بتپه رستی، تهو په رستشه بیئرخ و پوچه له یه که سوو کایه تیو بیئحورمه تی کردنی به عه قلی ئینسانی تیدایه و دهره نجامی ته فسانه و وه هم وشته به تال و پوچه له کانه و ئاسه واره کانی له دهروونی چه ند کۆمه لگه یهک دا تا کۆتاییه کانی (سه ده ی بیسته م) ی ناسراو به سه ده ی زانست و پرووناکی هه رما بوو. بو نمونه هیشتا تا ته مرۆش هه ندیک ناین له جیهان دا بریاری چه سپاندنی چه ند بتیکی وهک هیما یهک بو شته به پیروز گیراوه کانی داوه، هه ر له ته ستیره کانی ئاسمانه وه تا ئازه له کانی کینگه و بالنده کانی ئاسمان و ته نانهت تا مه یوون و مارو فیل و مانگا که به پیروزیان دهرگن و بتیان بو داده تاشن و ده یانپه رستن..

جا داخو شیکارو پاساوی به ردهوامی ی بتپه رستی له م زه مانه مان دا چی بیت که عه قلی ئینسانی تیای دا به چاو رۆشنی و په ی بردنی ریگای راست گه یشتوو؟! گهر به دوای زانینی تهو هوکاره شارراوه و پالنه رانه ی مرۆق دا له سه ر (بت په رستی) بگه رپین ده بینین به ندن به هوکاری لاسایی کردنه وه ی باب و بایرانیانه وه. قورئانیش به راشکاری له چوارده سه ده له مه وه ره وه ته م راستییه ی جیگیر کردوه کاتیک دهرباره ی تهو سه رده مه ی (ئبراهیم) داوه که بت په رستی ی تیدا بلاو بوته وه که گه له بت په رسته کهش تهو شیکارو پاساوانه ی لاسایی کردنه وه ی کویرانه ی باب و بایریران له په رستنی بته کانیان دا خستۆته روو، هه روهک

خودای مه زن له باره یانه وه فه رمویه: ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (١٠٨) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَكَارِ الْأَخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا الشُّعْرَاءُ ۗ ٦٩-٧٤. واته: (نه ی-محمد- تۆش چه رۆکی -ئبراهیم - بو بی باوه ره کانی نیو گه له که ی خو ت بگیره وه و بۆیان باس که کاتیک (ئبراهیم) بانگه وازی باوکی و گه له که ی کردوو و پی ی گوتوون: (ته م شتانه چین که ده یانپه رستن)? ته وانیش گوتویانه (ته مانه چه ند

بتیکن ده‌یانپه‌رستین و به‌رده‌وام خوومان به په‌رستنیانه‌وه گرتوه)، شه‌ویش لی ی پرسین (ده‌ی کاتیک دووعایان لا ده‌که‌ن و لی یان ده‌پارینه‌وه گوی‌بیستی دووعا و پارانه‌وه‌تانن؟ ئایا هیچ سوودیکتان پی ده‌گه‌ینن و هیچ زیانیکیان بۆتان هه‌یه گهر نه‌یانپه‌رستن و وازیان لی بیسنن)؟، شه‌وانیش له وه‌لام دا گوتویانه: (بۆیه شه‌م بتانه ده‌په‌رستین چونکه باب ویاپیرانیشمان ههر وا دیوه)، واته جا ئیمه‌ش ده‌بیست لاسایی شه‌وان بکه‌ینه‌وه) بیگومان ههر ته‌نها شه‌و وه‌لامه‌ی گه‌له‌که‌ی ئیبراهیم ده‌رباره‌ی بت په‌رستی‌یه‌که‌یان که‌وا به (هۆکاری لاسایی کردنه‌وه‌ی باب و باپیرانیانه نه‌ک به هۆکاریکی دی)، دان پیا‌نانیکی ناراسته‌وه‌خۆیه به‌و حه‌قیقه‌ته‌دا که‌بته‌کانیان هیچ سوودو زیانیکیان نی‌یه. هه‌روه‌ها قورانی پیرۆز نامه‌ه بۆ پاکانه‌یه‌که‌تری بت په‌رستی‌یه‌که‌یان ده‌کات: ﴿ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ﴾ العنکبوت/۲۵. واته: (ئیبراهیم - دوای رزگاربوونی له ناگره‌که - به گه‌له‌که‌ی خۆی گوت: ئیوه که شه‌و بتانه له جیاتی خودا ده‌په‌رستن بۆ شه‌وه نی‌یه باوه‌رینکتان پی یان هه‌بیست یان قه‌ناعه‌تیکتان پی یان هینا بیست، به‌لکو بۆ پاراستن و هیشته‌نه‌وه‌ی شه‌و په‌یوه‌ندی و خۆشه‌ویستی یه‌ی نیوان خۆتانه له‌سه‌ر حسابی حه‌ق و بیروباوه‌ری راست کاتیک له‌و په‌رستگایانه پینک ده‌گه‌ن و کۆده‌بنه‌وه‌و له ژیا‌نی دنیا‌دا چاوتان به‌یه‌کدی ده‌که‌ویت) دیاره شه‌م رواله‌ته کۆمه‌لایه‌تی یه‌ له نیو شه‌و ده‌سته و تا‌قم و کۆمه‌لانه‌دایه که‌عه‌قیده‌و بیروباوه‌ریه گرنگ و به‌جیددی ناگرن.

مرۆفی شه‌م‌رۆی شارنشین و شارستانی خوازیش چه‌نده‌ها جو‌ری تازه‌ی له‌بته‌هه‌مزی‌وه‌هیما‌داره‌کان داهینا‌وه‌و له جیاتی خودا ده‌یانپه‌رستیت، له‌و بتانه‌ش (که‌سیتی په‌رستی‌یه‌که‌سه‌رۆک و پینشه‌واکان له‌وانه‌ی که‌هیزو ده‌سه‌لات و پروپاگانده‌که‌سیتی (شخصیة)‌یا‌نی وه‌ک چه‌ند په‌رسترا‌یک بۆ دارشتونه‌وه، تا له‌جیاتی خودا بپه‌رستین و چه‌ند وه‌هم و شه‌فسانه‌یه‌کیشی بۆ هۆنیونه‌وه که‌وای لی کردوون خۆیان له‌پله‌ی خوایه‌تی دا ببینن و قسه‌و گفتاریشیان به‌چه‌ند راستی یه‌کی وه‌ها دابنریت که‌هیچ بواریک بۆ به‌ره‌ه‌لستی و به‌ناراست دانیان نه‌بیست. یه‌کیکی‌تر له‌و بتانه‌ی که‌مرۆف خۆی شه‌م‌رۆی دروستی کردوه (بتی نه‌ته‌وه‌و دیارده‌ی نه‌ته‌وه‌ په‌رستی) یه‌ وه‌ک شه‌و کرده‌وه‌یه‌ی (نازی یه‌کان) کاتیک (نه‌ته‌وه‌)‌یان به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی په‌های یاسا و قیه‌م داده‌ناو ئینتیمای یه‌که‌م و سه‌ره‌کی یان بۆی هه‌بوو و ته‌نانه‌ت دروشمیکی دژ به‌حەق و دادگه‌ریی مرۆفایه‌تی‌یان بۆ دانا بوو وه‌ک دروشمی (شه‌لمانیا له‌سه‌روو هه‌موانه‌وه‌یه) و بووه‌هۆی هه‌لگه‌رسانی جه‌نگی دووه‌می جیهانی و له‌م جه‌نگه‌ش دا نزیکه‌ی حه‌فتا ملیۆن مرۆف بوونه‌قوربانی. خۆ دیاره‌نیشتمان نرخ و به‌های خۆی هه‌یه، به‌لام نه‌ک تا راده‌ی به‌پیرۆزدانیان په‌ها (مطلق) و نیازی بالا‌و سه‌ره‌کی. چونکه‌ئامانجی به‌رزترو به‌هادارتر که‌پیوسته‌ مرۆف هه‌ول و ته‌قه‌للای بۆ بدات ته‌نها په‌رستنی خودای تاک و بی‌هاوه‌له‌و په‌یره‌وی کردنی شه‌و پاسپارده‌و فه‌رمانانه‌یه‌تی ده‌رباره‌ی (رێزگرتن له‌مرۆف و خۆشه‌ویستنی و هه‌لس و که‌هوت له‌گه‌ل دا کردنی به‌دادو مافه‌روه‌ری، بی‌گۆی دانه‌په‌نگ و په‌گه‌ز).

به‌ندی شه‌شه‌م

((چیرۆکی " لوط "))

(به‌د ره‌فتاری گه‌له‌که‌ی " لوط " - په‌یامی " لوط " - فریشته‌کان له‌رینگه‌یان دا بۆ " سه‌دوم " - فریشته‌کان له‌میوانداریی " لوط " دا -- سزای خودا بۆ گه‌له‌که‌ی " لوط ")

به‌د ره‌فتاری گه‌له‌که‌ی " لوط "

له‌مه‌و پێش باسی شه‌وه‌مان کرد (ئێبراهیم - سلاری لی بیته) له‌شاری (حه‌ران) شه‌وه (که‌ده‌که‌ویته باکووری ولاتی دوو رووبار واته-عیراق-وه) کۆچی بۆ (فه‌له‌ستین) کردوه له‌گه‌ڵ هاسه‌ره‌که‌ی و شه‌وه که‌سانه‌ی باوه‌ریان پێ ی هینا بوو له‌سه‌رووشیانه‌وه برازاکه‌ی خۆی (لوط-ی کوری-هاران). پاشان (ئێبراهیم) و (لوط) دوا‌ی بلاو بوونه‌وه ته‌شه‌نه سه‌ندنی برسیته‌ی له‌فه‌له‌ستین، چون بۆ (میسر). ئینجا له‌پاش شه‌وه‌ی بارگرانی برسیته‌یه‌که سه‌ووک ده‌بیته وه‌ه‌واله‌که به‌وانیش ده‌گات، له‌ (میسره‌وه) ده‌گه‌رینه‌وه و ناژه‌لیکی زۆریشیان پێده‌بیته که پادشای (میسر) پێ ی به‌خشیبوون.

دیاره شه‌مه ناژه‌لانه‌ش پێویستیان به‌میترگ و له‌وه‌رگایه، جاله به‌ر شه‌وه‌ی له‌وه‌رگه‌کان که‌م و ته‌سک ده‌بن و ناژه‌له‌کانی هه‌ردووکیان به‌ته‌واوته‌ی جێ یان تیا‌دا نایته‌وه، ئیتر به‌هۆی شه‌مه‌وه چه‌ندین هه‌راوناکوکی له‌نیوان شه‌وانه‌کانی (ئێبراهیم) و شه‌وانه‌کانی (لوط) دا رووده‌دات، (ئێبراهیم) وای به‌باش ده‌زانیت بۆ نه‌هیشته‌نی ناته‌بایی، زه‌وی یه‌که له‌گه‌ڵ (لوط) دا دابه‌ش بکات، له‌م رووه‌شه‌وه داوا له‌ (لوط) ده‌کات کام لایه‌ی ده‌ویت هه‌لی بژیته‌ت، شه‌وه‌ی پارچه‌ زه‌وی (نه‌رده‌ن) هه‌لده‌بژیته‌ت که‌له هه‌ردوو شاری (سه‌دوم) و (عه‌مووره) و ناوچه‌کانی ده‌ورو به‌ریان پێک هاتبوو و خۆشی له‌ شاری (سه‌دوم) دانیشته. خه‌لکی شه‌مه‌ شاره‌ به‌دکارترین خه‌لک و بێ باوه‌رتینیان بوون، هه‌روه‌ک که‌ بێ وێژدان ترین و بێ شه‌رم ترین خه‌لکیش بوون، جه‌رده‌و رینگه‌بوون بۆ دزی و پا‌ورپووت، به‌کۆمه‌ڵ له‌ شوینی کۆبوونه‌وه‌ی خۆیان دا کاری نابه‌جی و ناشیرینیان ده‌کرد، له‌هیچ کاریکی ناشیرین نه‌ده‌گه‌رانه‌وه، به‌دکرداری یه‌کی تازه‌شیا‌ن دا هینابوو که‌له‌وه‌به‌ر هیچ که‌سێک له‌نه‌وه‌ی ئاده‌م نه‌ی کردبوو، شه‌وه‌ش نێربازی (لیواط) بوو. خوداش بۆرینمایه‌ی کردن و رینگای راست پێشان دانیا‌ن پێغه‌مبه‌ری خۆی (لوط) ی بۆ ره‌وانه‌کردن تا‌کو له‌ ئاکامی خراپه‌ی کرده‌وه‌کانیا‌ن ناگاداریان بکاته‌وه‌و بیانترسینه‌ت له‌سزای سه‌ختی خودا.

په‌یامی " لوط "

(لوط) گه‌له‌که‌ی خۆی بانگ ده‌کرد بۆ باوه‌ره‌ینان به‌ خودا و به‌سزای خودا ده‌یتساندن و هانی ده‌دان له‌سه‌ر وازه‌ینان له‌ گونا‌ه و به‌دکاری.. هه‌روه‌ها پێ ی گوتوون: { من پێغه‌مبه‌ری خودام بۆ لای ئیوه، ده‌سپاک و شه‌مینم له‌گه‌یا‌ندنی په‌یامی خودا، جا ئیوه‌ش له‌سزای خودا وریابن و شه‌وه‌ی من فه‌رمانتان پێ

ی ده کهم جی به جی ی کهن، ئی خو من هیچ کری و پاداشتیکم ناریت له سهر بانگ کردنی ئیوه بز پریگی راست و دروست، چونکه پاداشتی من تهنها لای خودای خاوهنی (مالیکی) جیهانیان و بهروهردگاریانه، ئیتر بۆتان رهوانی یه سروشت و میزاجی خۆتان تیک بدنه و به پیچهوانه ی ژبانی ناسایی یهوه رهفتار بکهن و کاری ناشیرین و بهد کرداری له گهله (نیینه دا) بکهن و بهم رهنگهش ئه و ژنه هاوسه رانه ی خۆتان فهراموش کهن که خودا بۆی خولفاندوون، چونکه داخوایی راسته قینه و ناساییش ئه وه یه (نییر) په یوه ندی به (می) وه بکات له (په یوه ندی به کی شهرعی ی هاوسه ری دا). ئیدی چۆن ئیوه نه ریت و میزاجی خۆتان ده شیوینن و ئهم بهد کرداری یه نه نجام ددهن؟ به راستی ئیوه بهم سه ره پیچی یه گه وه یه له سنوور تیپه ریون... به لام ئه و گه له ش له جیاتی ئه وه ی به دهم داوا و بانگه وازی پیغه مبه ره که یانه وه بچن، هه ره شه یان لی کردو پی یان گوت: (ئه ی - لوط - گه ر واز له م گله یی و سه رزه نشت کردناه ت نه هیئتیت ئه و له م ولاته ت دهرده کهین).. (لوط) یش گوتی: (من دژی ئه و کرداره تانم، رقم له م کارانه تان ده بیته وه)..

ئه مه ی پیشوو شیکار و واتای ئه م نایه تانه بوون که خودا تیا یان دا فه رموویه:

﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللهِ إِلاَّ وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَىٰ (١) اللهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾﴾ الشعراء/ ١٦٠-١٦٩..

سه ره رای تاوانی (نیربازی ئه م گه له چه ندین تاوانی دیکه شیان نه نجام دده، وه ک کرداره ناشیرینه کان به ناشکرا له نیو کۆرو کۆمه له کانیا ن دا و ریگرتن له گه شتیاران و پروت کردنه وه یان و زهوت کردنی پارو مالیا ن و پاشان ده سد ریژی کردنه سه ر ئا برو و نامووسیان، دیاره (لوط) یش به توندی به ره به ره کانی ی ئه و هه موو تاوان و به دهره فتاری یانه ی گه له که ی ده کردو له سزای سه ختی خودا ئا گادارو وریای ده کردنه وه. به لام ئه و گه له هه لگه رابوونه وه و خویان به زل ده زانی و لووتبه رز بوون وه (لوط) یان گوت: (ئه گه ر راست ده کهیت و راستگۆیت له و هه ره شه یهت دا دهر باره ی هاتنی سزا بۆمان ئه و هه ر زو و په په له بۆمان بیته)..

ئه مه ی پیشووش واتای ئه م نایه تانه یه که خودا تیا یان دا فه رموویه: ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَنتُونَ الْفٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِينَ ﴿٢٨﴾ أٰیٰنِكُمْ لَأَنتُونَ الرِّجَالُ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلاَّ أَن قَالُوا أَئِنَّا لَبَعْدَابِ اللهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿العنكبوت/ ٢٨-٢٩...﴾

(١) (عادون): واته (ده سد ریژکارو تیپه ری نه ری یاسا کانی خودا).

(٢) (القالین): واته (زۆر رقم لی ی ده بیته وه).

فریشته‌کان له ریگه‌یان دا بو "سه‌دوم"

له‌مه‌و پێش له‌ داستانی (ئیب‌راهیم) دا باسی شه‌وه‌مان کرد که فریشته‌کان (ملائکة) کاتی‌ک وه‌ک چه‌ند میوانیک لای شه‌و لایان دا، له‌ روخساری چه‌ند کورپیکی نه‌وجه‌وان داخۆیان پیشان دابوو، یه‌کینک له‌وه‌والانه‌ش که‌به (ئیب‌راهیم) یان گه‌یاند شه‌وه‌ بوو شه‌وان به‌رپۆدن به‌ره‌وه‌ له‌ناو بردنی گه‌له‌که‌ی (لوط) به‌هۆی رۆچوونیان له‌ به‌دره‌فتاری دا. شه‌ویش به‌مه‌ه‌واله‌ دلته‌نگ بوو کاتی‌ک زانی ی شه‌م فریشتانه‌ خه‌لکی شاری (سه‌دوم) له‌ نیو ده‌به‌ن چونکه (لوط) ی برازای خۆی تێدایه‌. هه‌ر بۆیه‌ش به‌فریشته‌کانی گوت: (ئی‌خۆ- لوط-ی لی‌یه)، شه‌وانیش گوتیان (به‌لی، ئیمه‌ش ده‌زانی- لوط-ی لی‌یه، به‌لام تیاچوونه‌که‌ ته‌نها بو شه‌و کافرانه‌یه‌ که‌ باوه‌رپه‌ خودا ناهیتن. ده‌نا- لوط-وکه‌س وکاری و شه‌و ئیماندارانه‌ش له‌ گه‌لی دان هه‌موویان پارێزراو و رزگارکراون له‌وسزایه‌ ته‌نها هاوسه‌ره‌که‌ی- لوط- نه‌بیته‌ که‌ تووشی هه‌مان سزای کافران ده‌بیته‌ سه‌ره‌رای شه‌وه‌ی زنی- لوط-یش بیته‌ هه‌ر رزگاری نابیت، چونکه‌ کرده‌وی به‌وه‌ ناهه‌مواری هه‌بووه‌، خیانه‌تی له‌می‌رده‌که‌ی کردووه‌و، زۆر سوور بووه‌ له‌سه‌ر به‌ره‌ره‌کانی و بی‌باوه‌ری)..

شه‌م گه‌ت وگۆیه‌ی پێشوی نیوان (فریشته‌کان) و (ئیب‌راهیم) واتای شه‌م نایه‌تانه‌یه‌ که‌ خودا تیاپان دا فه‌رمویه‌: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا^(۱) إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى^(۲) قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ^(۳) إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ^(۴) قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ^(۵) وَأَهْلَهُ^(۶) إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ^(۷) كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ^(۸)﴾ العنکبوت/ ۳۱-۳۲..

فریشته‌کان له‌ میوانداریی- لوط- دا

فریشته‌کان (ئیب‌راهیم) یان جی‌ه‌شت و به‌ره‌وه‌ شاری "سه‌دوم" که‌وتنه‌ ری‌و له‌ویش بوونه‌ میوانی (لوط) به‌لام شه‌و نه‌یده‌زانی شه‌مانه‌ چین وکین.. هه‌روه‌ها هه‌ستی به‌شه‌رمه‌زاری و بارگرا نیه‌کی زۆریش ده‌کرد له‌وه‌هاتنه‌یان دا، چونکه‌ شه‌وان (واته‌ شه‌م میوانانه‌) زۆر جوان و رووگه‌ش بوون و ده‌ترسا له‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی ده‌سدزی‌ی بکه‌نه‌ سه‌ر نابروویان، دیاره‌ شه‌رکی میوانداری‌تیش واده‌خوایته‌ که‌ بیانپاری‌زیت له‌ هه‌ر نازارو سته‌میک و، له‌ هه‌ر کاریکی ناخۆش ونا به‌جیش به‌ دووریان کات. شه‌و مه‌ترسی یانه‌شی به‌ بیرداهات که‌له‌ شه‌نجامی میوانداری‌تی یانه‌وه‌ تووشیان ده‌بیته‌، هه‌ر بۆیه‌ش له‌دلی خۆی دا گوتی: (شه‌م‌رۆ رۆژیکی سه‌خت وناخۆش وپه‌رله‌ نازاره‌). بی‌گومان هه‌والی هاتنی شه‌و میوانه‌ جوان و قۆزانه‌ بو لای (لوط) له‌ نیو شه‌و گه‌له‌ به‌دکرده‌دا بلا‌بوویوه‌وه‌ و خێراو به‌هه‌له‌داوان به‌ره‌وه‌ ماله‌که‌ی (لوط) ده‌چوون و له‌چوار ده‌وری گردیبوونه‌وه‌ و به‌ته‌مای شه‌نجامدانی به‌دره‌فتاری بوون له‌گه‌ل شه‌و میوانانه‌دا. (لوط)‌یش دیتی شه‌وا به‌دکرده‌اران تیک‌راله‌ ده‌وری ماله‌که‌ی کۆبوونه‌ته‌وه‌و له‌نیازه‌ گه‌نده‌له‌که‌شیان تی‌ گه‌یشته‌بوو، له‌به‌ره‌مه‌ داوی له‌سه‌رانی

(۱) (رسلنا): واته‌: (مه‌لائیکه‌کانمان).

(۲) (البشری): مه‌به‌ست مرگینی دانه‌ به‌ (ئیب‌راهیم) که‌وا خودا کورپیکی به‌ ناری (ئیسحاق) پی‌ ده‌به‌خشیت.

(۳) (الغابرین): واته‌ یه‌کینک له‌وانه‌ی ماونه‌ته‌وه‌و شایسته‌ی سزاکه‌ن.

گه له کهی کرد کچه کانی خوی بخوازن (وهک پیشاندانی مامه له یه کی باش له گه لیان دا) له جیاتی شهوی توخنی میوانه کانی بکهون بۆ مه بهستی به دره فتاری، ههروهها هیوای شهوشی لی خواستن که له نیو شهو گه له به دکارهو سه رانی مله پریان دا پیاویکی ژیرو عاقل هه بیته و مل به ههق بدات وله ناههق پاشگه زیبته وهو یارمه تیشی بدات له سه ر هوشیار کردنه وهی گه له کهی دوور خستنه وهیان لهو گو مپایی به .

که چی شهو گه له به وته کانی (لوط) قایل نه بوون، به لکو پی یان گوت: (تو چاک ده زانیت ئیمه هه یچ ناره زوویه کمان له خواستنی کچه کانت نی یهو به ته مای زهواج نین لی یان، به لکو -خوت بی شک- چاک ده زانیت چیمان ده ویت). ئینجا -لوط- ناچار بوو به ناشکرا هه والی شهو مه ترسی به به میوانه کانی بگه یه نیت که خه ریکه پرویان تی ده کات، بۆیه به راشکاوی پیی گوتن: (ته گه به هوی مانه وهی زیاترتان له لام هه یزو توانای شهو م هه بویه بۆ به ره وهروو بوونه وهی شهو به دره فتارانه، شهو سێ دووم لی نه ده کردو بهر گرییم لی ده کردن، خو شه گه کۆمه لیکه به هه یزیشم له خزم و کهس و کارو لایه نگر هه بویه بۆ پشت پی به ستنیان له کاری پاراستنی ئیوه دا شهو په نام بۆ ده ردن، به لام به داخه وه هه یچ ته گه یرو ریگه چاره یه کی شهوتو به دی ناکه م بۆ به رنه رگه یو نه وهیان و به رگری کردن له ئیوه)..

شه م ناخواتن و ده مه ته قی یانه ی پێشوش ته فسیرهو شیکاری شه م ئایه تانه ی ترن که خودا تیا یان دا به شیکاری به سه ر هاته که ی تیدا گه یراوته وهو فه رمویه:

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا ﴿١﴾ وَصَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا ﴿٢﴾ وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ مُرْعُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ وَمَنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَفْعَلُونَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي ﴿٤﴾ هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ ﴿٥﴾ فَأَنْقَضُوا اللَّهَ وَلَا تَحْزُرُونِ فِي ضَيْفِي ﴿٤٦﴾ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٧٧-٨٠﴾

(١) (سێ یه م): واته (هاتنی فریشته کان بۆلی - لوط - بووه هوی شهوی ناخوشی یه کی بۆ دروست بیته چونکه وای بۆده چوو نه مانه ش مرۆف و له مانی شهو دا ده کونه بهر به دسه ریزیی به دره فتاران ، به لام له راستی دا فریشته (ملانکه) بوون).

(٢) (ضاق به م ذرعا): واته (دلته نگ و په ریشان بوو).. بۆ نهونه له زمانی عه ره یه دا گه ر بگوتیته: (ضقت بالا مر ذرعا) واته (له وزه تواناتانه بووه دره قه تی نه هاتووت). (لوط) بیه بۆیه دلته نگ بووه چونکه نه یه توانیوه میوانه کانی بیاریته.

(٣) (به رعون): واته (به په له وه له داوان ده اتن به مه بهستی بیینی شهو میوانه جوانه و ده سدریزی کردنه سه ر ئابرویان).

(٤) هؤلاء بناتی: (له وان به هه ندیک کهس په رسیاریک به خه یالیان دا بیته درباری شهوی چۆن - لوط - کچه کانی خستوته روو بۆ زهواج لهو به دره فتارانه و پێشینیازی شهوی بۆ کردوون، له وه لایمی شه م جۆره په رسیاران هه ش دا گو تراوه (- لوط - بۆیه وای کردووه ته نها وهک مامه له یه کی جوانی سه ر زا ده کی، نهک به مه بهستی گه یشتنه سنووری عه مه لی یه که ی، شه م هه ش بۆ شهوی شه ر مه زارین و ته ر یق به وه و ده ست له میوانه کانی هه لگرن)، گو تراویشه (مه به ست له کچه کانی خوی "بناتی" واته ناره تانی نه ته وه که ی به تیکرا) چونکه هه ر بیه مبه ریک باو کتیکه بۆ نه ته وه که ی).

(٥) (هن اطهر لکم): واته خواستنی شهو کچه و ژنه یان پاکتره له کرده ی (نیربازی).

(٦) (لا تحزون فی ضیفی): واته به هوی میوانه کانه وه عه یب بارو له که دارم مه که ن.

(٧) (آوی الی رکن شدید): واته په نا بهر مه بهر بهر به هه یزیک و خۆمی په سه ر خه م. بیه مبه ری ئیسلام محمد ﷺ سه رسامی ی خوی له م وته یه ی (لوط) (لوط) پێشان داوه، هه روه که لهو فه رمو ده به دا که (بخاری) گه یراوتی یه وه بیه مبه ر ﷺ فه رمویه: (خودا له - لوط - خو شو بیته له سه ر شهوی په نای ده برده بهر (به هه یزیک) له کاتی که دا به هه یزه که هه ر خودای په روه ردگارو خالقیشی بووه) (یغفر الله لوط انه کان لیاوی الی رکن شدید وهو ره وخالقه)..

سزای خودا بۆ گه‌له‌که‌ی - لوط -

له کاتیک دا هه‌راو هوریاو به‌یت و‌بالۆره له‌به‌رده‌م مائی (لوط) دا په‌ره‌ی ده‌سه‌ند و‌ئه‌ویش نه‌یتوانی بوو ئه‌و گه‌له‌ی خۆی قایل کات به‌ پاشگه‌زبوونه‌وه له‌و نیازه خراپه‌یان، له‌و ساتانه‌دا فریشته‌کان (که‌ له‌روخسارو سیمای چه‌ند مرۆقیکی گه‌نج و‌جوان دا خۆیان ده‌نواندو میوانی - لوط - بوون) هه‌موو ئه‌و به‌دپه‌فتارانه‌یان تووشی کویری و‌نابینایی کرد، ئه‌وه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی خه‌ریک بوون نیازه نار‌ه‌واکه‌یان جیبه‌جی بکه‌ن و‌هینده‌ی نه‌مابوو که‌ توخنیان که‌ون، به‌لام هه‌ر که‌ کویریان کردن ئیتر په‌رش و‌بلا‌و‌بوونه‌وه و‌ لیک جیابوونه‌وه و‌ به‌سه‌ر شویری و‌رپسوا‌یی گه‌رانه‌وه بۆ ئه‌و شوپنه‌ی لی یانه‌وه هاتبوون، هه‌روه‌ک خوداش فه‌رمویه: ﴿وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ الْقَمَرِ/۳۷. واته: (ئه‌و گه‌له به‌دپه‌فتاره‌دا و‌ایان له - لوط - کرد ری یان بدات به‌دکرداری له‌گه‌لا میوانه‌کانی دا بکه‌ن، به‌لام ئیسه کویریان کردن له‌ سه‌رده‌ستی ئه‌و میوانانه و‌کاریگه‌ری و‌ شوپنه‌واری روانینی سه‌ر چاوانیانمان س‌ری‌یه‌وه، ده‌ ئیتر ئه‌ی به‌دکاران بچ‌یژن ئه‌و سزایانه‌و ئاکامی ئاگاداری و‌ و‌ریاکردنه‌وه‌کاتم).

پاشان هینده‌ی نه‌برد که‌ فریشته‌کان خۆیان به‌ (لوط) ناساندو په‌رده‌یان له‌سه‌ر حه‌قیقه‌تی ئه‌رک و‌ که‌سیتی خۆیان لادا و‌هۆی هاتنیشیان بۆ ئه‌و شاره‌ پی راگه‌یانند له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی چاری خه‌لکه به‌دپه‌فتاره‌یان کویرکرد به‌ فه‌رمانی خودا، تاکو نه‌توانن ده‌ریازو قوتارین، جگه‌ له‌ رزگارکردنی (لوط) یش له‌شه‌رو خراپه‌یان، له‌م باره‌یه‌وه به‌ (لوط) یان گو‌ت: (ناتوانن هیچ تازاریک به‌ خۆیشت بگه‌یه‌نن، ته‌نانه‌ت ناتوانن له‌سه‌ر ئیسه‌ش سه‌رزه‌نش و‌ خه‌ت‌ب‌ارت بکه‌ن، جا تۆش خۆت و‌که‌س و‌کارو ئه‌وانه‌ی ئیمان‌یان هیناوه ئه‌مشه‌و له‌م شاره‌ ده‌رچن و‌ که‌ستان ئاور بۆ دوا‌وه نه‌داته‌وه تاکو راده‌ی ئه‌و سزا سه‌خته به‌ چاری خۆی نه‌بینیت و‌ زیانیکی پی نه‌گه‌یه‌نیت، به‌لام هاوسه‌ره‌که‌ت که‌ ناپاکی ی لی کردوویت نابیت له‌گه‌لتان دابیت، چونکه‌ هه‌ر ده‌بیت به‌ر ئه‌و سزاسه‌خته‌ی تیاچوون بکه‌ویت که‌تووشی ئه‌و گه‌له ده‌کریت، واده‌ی جی به‌جی کردنی سزای له‌ناو‌بردنیشیان به‌ره‌یه‌یانی سه‌بینی یه‌ و‌ ئه‌م واده‌یه‌ش نزیکه‌). کاتیک ئه‌و سزایه‌ی که‌ خودا داینا‌بوو بۆیان و‌بریاری جی به‌جی کردنی دابوو هاته‌دی، ئیتر به‌رزی و‌نزمی ی ئه‌و شاره‌ی که‌ گه‌له‌که‌ی (لوط) ی تیدا نیشته‌جی بوو و‌هک یه‌ک لی کراو به‌سه‌ریه‌ک دا ته‌خت کرا، هه‌روه‌ها له‌ئاسمانیسه‌وه به‌ردباران کران به‌ جو‌ره به‌ردیک که‌له‌قوری توندو کۆبۆوه‌ی له‌سه‌ریه‌ک و‌ره‌ق و‌به‌ردین پی‌ک هاتبوو و‌یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک و‌به‌ شیوه‌یه‌کی وردو ریک خراو و‌هک باران به‌سه‌ریان دا ده‌باری به‌ پی ی ئه‌و سزادانه‌ی که‌ خودا بریاری دابوو، دیاره سزای خوداش نزیکه‌ له‌ سته‌مکارانی به‌دکردارو لی یان دوورنی یه‌..

خودای گه‌وره فه‌رمویه: ﴿قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوهُ إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنْ

(۱) (أسر): واته شه‌وره‌و‌بیان پۆیکه‌. له‌ (س‌ری) و‌هاتتوو، واته له‌ به‌شی یه‌که‌می شه‌ودارۆی.

أَلَيْلٍ ^(۱) وَلَا يَلْتَفِتُ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَانِكَ ^ط إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ ^ع إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ^(۸۱) فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا ^(۲) جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ

مَنْضُودٍ ^(۳) ^(۸۲) مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ ^ط بِبَعِيدٍ هود/ ۸۱-۸۳. ئەو پارچە زەوی یەش کە بەر ئەو سزا سەختەى خودا کە وتوووە ئەمڕۆ بە دەریای مردوو (البحر الميت) ناسراوە، یان بە دەریاچەى (لوط) (بحيرة لوط).

هەندیک لە زانایان رایان وایە گواهی ئەم (دەریای مردوو) بە پیش ئەو رووداوە لە ئارادا نەبووە، بەڵکو لە ناکامی ئەو بومەلەرزەییە بووە کە سەر و خوارو باکوور و باشووری ئەو ولاتەى وەك یەك لى کردوووە تەختى کردوووە بەم هۆیەى نزیکی (چوار سەد مەتر) نزم تر بووە تەو لە پروی دەریا. لەم سالانەى رابردوو دا چەند هەوائیک بلاو کرانەو دەربارەى دۆزینەوێ چەند ئاسەوارێکی شارەکانی گەلەکەى (لوط) لە سەر لیواری دەریای مردوو. ^(۴)

(۱) (بقطع من الليل): واتە لە بەشێکی تاریکی شەردا، یان لە دوایین بەشی دا.

(۲) (جاء أمرنا): أى (عذاب الله): واتە کاتێک وادەى سزادانمان هاتە پێشەره.

(۳) (منضود): واتە یەك لە دواى یەك، خێرا خێرا دەنێزان لەو بەردە گلێنە پتەوو رەقه.

(۴) بروانه کتیبى (قصص الانبياء) ی ماموستا (عبدالوهاب النجار).

به‌ندی جه‌وته‌م

((چه‌ند په‌ندو وانه‌یه‌ک))

(ناگادارکردنه‌وه له نی‌ربازی- زیانه ته‌ندروستی یه‌کانی نی‌ربازی- سزای خودا بۆ نی‌ربازان- به‌رگری کردن له میوان)

ناگادارکردنه‌وه له نی‌ربازی

له چیرۆکی -لوط- دا تاوانی (نی‌ربازی) به‌ کارێکی زۆر دزیوو ناشیرین دانراوه‌و هه‌ره‌شه‌ی توندیشی له خوداوه‌ تێدایه‌ له‌سه‌ر سزای سه‌خت له‌ دنیاو رۆژی دوا‌یی دا بۆ نه‌نجام ده‌رانی.

(نی‌ربازی)یش له‌ ناشیرینترین و گه‌نده‌لترینی به‌د ره‌فتاری یه‌کانه‌، چونکه‌ به‌لگه‌یه‌کی رپوون و دیاره‌ له‌سه‌ر وجودی فه‌سادو نه‌خۆشی له‌ میزاجی مرۆفایه‌تی دا.. مه‌ترسی یه‌کی گه‌وره‌شی له‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ی به‌شه‌ری هه‌یه‌ و مرۆف شۆرپده‌کاته‌وه‌ بۆ ئاستیکی نزمی ئاره‌زووی ئازه‌لیانه‌و ته‌نانه‌ت خوار ئازه‌لیانه‌ش.

قورئانی پیرۆز بایه‌خێکی زۆری به‌باسکردنی مه‌سه‌له‌که‌ داوه‌ له‌چه‌ندین شویندا سه‌رزه‌نشتی نه‌نجامده‌رانی ئه‌و تاوانه‌ گه‌وره‌یه‌ی کردووه‌و رپسوای کردوون. گه‌له‌که‌ی -لوط-یش که‌ نی‌ربازی (لواط)یان تێدا بلاو بووبووه‌، به‌ چه‌ندین سیغه‌تی بی‌زراوو ناشیرین له‌قورئاندا وه‌سف کراون. خودا له‌شوینیک دا به‌ ده‌سدزیژ

کارو ته‌جاوزکار وه‌سفیان ده‌کات: ﴿عَدِيبَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

﴿١٠٧﴾ هَذِهِ سَبِيلٌ أَدْعُوا إِلَىٰ ﴿الشعراء/ ١٦٥- ١٦٦ .. له‌م ئایه‌تانه‌دا سه‌رنج له‌ وشه‌ی (قوم عادون)

بده‌، به‌مانای ئه‌وان ته‌جاوزکارو تپه‌رپه‌نسه‌ری سنوره‌کانی شه‌ریعه‌تی خودان، هه‌روه‌ها ده‌سدزیژکارو تپه‌رپه‌نسه‌ری هه‌ر به‌هاوقیه‌میکی راست و دروستن، به‌م پێی یه‌ش بوون به‌و تاوانبارانه‌ی که‌ ده‌بی‌ت تاوانه‌که‌یان بنه‌رپه‌ریت به‌و سزایه‌ی به‌رپه‌رچیان پێی ده‌دریته‌وه‌... له‌ شوینیکێ دیکه‌ی قورئان دا خودا

به‌جه‌هل وه‌سفیان ده‌کات: ﴿يَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِكٰفِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ

فِيهِدْنَهُمْ ﴿النمل/ ٥٥﴾، جه‌هل وه‌ك چۆن مانای ئه‌و نه‌فامی یه‌ ده‌گریته‌وه‌ که‌ دژی زانست (علم)ه‌،

مانای به‌دکاری و شه‌ره‌نگیزی‌ش ده‌گریته‌وه‌، مرۆفی به‌دکارو لاساریش نابیت بوازیکی له‌به‌رده‌م دا بینه‌یت بۆ ئه‌وه‌ی به‌ئاره‌زووی خۆی هه‌لسووپی‌ت و په‌لاماربات و ته‌رو وشک پیکه‌وه‌ بسوویتی‌ت، به‌لکو ده‌بی‌ت رپی له‌ هه‌لس وکه‌وتی بگیری‌ت و له‌سه‌ر به‌دکاری و لاساری یه‌کانی سزابدی‌ت. هه‌روه‌ها خودا به‌ سیغه‌تی

(زیاده‌رپیی) وه‌سفی کـردوون: ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ الْنِسَاءِ ﴿٤﴾ بَلْ

أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿الاعراف/ ٨١.. به‌ مانای له‌ هه‌واو ئاره‌زوودا زیاده‌رپیی یان کردووه‌ و له‌و

سنوورانه‌ش تپه‌ریون که خودا بۆ به‌نده‌کانی کیشاون. زیاده‌رۆیانیش نه‌ودۆست وهاوړی‌پانه‌ی شه‌یتان که‌وا کۆمه‌لگه‌کیان ده‌شپۆینن و، که‌ پیوسته‌ به‌ره‌و روویان بوه‌ستین و ریگه‌له‌ زیاده‌رۆیی یان بگرین. کاتی‌ک ده‌بینین قورئان به‌توندی دژی‌ ئه‌م به‌دره‌فتاری یه‌یه، که‌چی ده‌بیسین وده‌بینین (مرۆقی پیشکه‌وتووخواز و شارنشین) له‌کۆتایی سه‌ده‌ی بیست داو له (سی‌یه‌کی دواپی‌ی ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا) له‌هه‌ندی‌ک ولاتانی خۆرئاوا‌دا به‌ئاشکرا ده‌ستی کرده‌وه به‌ ئه‌نجام دانی ئه‌و به‌دره‌فتاری یه‌ به‌پاساوی سه‌ره‌ستی‌ی تاکه‌که‌سی و به‌قۆستنه‌وه‌ی چاوپۆشی‌ی (ده‌سه‌لاتداریتی‌ی یاسادانایش له‌و ولاتانه‌دا)، که‌ به‌راستی له‌لای ئیمه‌ جیگای سه‌رسورمان و سه‌یر لی‌ هاتنه‌.

جا ئایا سه‌ره‌ستی‌ی شه‌خصی و تاکه‌که‌سی مانای (رۆی‌ پی‌ی دان به‌و جوۆره‌ ناره‌زووه‌ی (نیربازی) ده‌گه‌یه‌نیت)، که‌ ئاکاری ئافره‌تانیش تیک‌ بدات به‌هۆی روو وده‌رگی‌رانی پیاوان لی‌ یان و، ئینجا سیستمی خیزانیش تیک‌ بدات؟ ئه‌و سیستمی که‌ ستورنه‌که‌ی له‌سه‌ر به‌رپرسیاریتی‌ی و سوۆز و به‌زه‌یی راوه‌ستاوه‌.

ئایا سه‌ره‌ستی‌ی شه‌خصی مانای په‌ک خستنی ئه‌و توۆه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ خودا بۆ ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی گه‌ردوونی داناوه‌ و هه‌ست و ناره‌زووه‌کانیش به‌بی‌ ری‌کخه‌ری‌ک پشت گۆی‌ بخرین؟ بی‌گومان ئه‌مه‌ش بونیادی کۆمه‌ل و ئاسایش وه‌یمنی یه‌که‌ی به‌ ته‌واوه‌تی له‌ناو ده‌بات.

زیانه‌ ته‌ندروستی‌یه‌کانی نیربازی

(نیربازی) سه‌ره‌رای زیانه‌ کۆمه‌ل‌ایه‌تی یه‌کانی، چه‌ندین ئاسه‌واری خراپی له‌سه‌ر ته‌ندروستی‌ی مرۆف‌ هه‌یه، چونکه‌ وه‌کو زینا چه‌ندین نه‌خۆشی تووشی مرۆف‌ ده‌کات، وه‌ک نه‌خۆشی یه‌کانی (زوه‌ری و-سیلان- و-زامی نه‌رم وشل) و نه‌خۆشی یه‌کانی پیست وه‌ک هه‌ساسیه‌تی پیست و خورانه‌ جوۆراو جوۆره‌کانی تری. هه‌روه‌ها (نیربازی) چه‌ند نیشانه‌یه‌ک له‌سه‌ر (کۆم) دروست ده‌کات وه‌ک لاوازی‌ی ماسولکه‌ی گوشین تا ئه‌و راده‌یه‌ی که‌ توانای خۆراگرتن له‌سه‌ر پیسای‌کردنی نامینیت و به‌بی‌ خواست و ئیراده‌ خۆی پیس ده‌کات، جگه‌ له‌درانی کۆم و نه‌مانی ئه‌و ده‌زوله‌ خوینانه‌ی چوارده‌وریان گرتوه‌وه، پاشان قوول‌ ده‌بیته‌وه‌ تا له‌ شپوه‌ی قووچه‌کی‌ک ده‌چیت. کۆمیش پره‌ له‌ چه‌نده‌ها میکروبی‌ وه‌ها، که‌ ده‌چه‌ نیو ئه‌ندامه‌ جنسی یه‌که‌ی تاوانباری نیربازه‌وه‌وه‌ له‌سه‌ر بۆری وکونی میزکردن ناوسان (التهابات) دروست ده‌کهن. له‌وانه‌شه‌ کارلی‌کراوه‌که‌ (مجنی‌ علیه‌) نیره‌مووک‌ بییت گه‌ر له‌کاتی مندالی‌ یه‌وه‌ ئه‌م خووه‌ ناشیرینه‌ی گرتبیت، هه‌ر بۆیه‌ش پیاوه‌تی‌ی زیاتر له‌ خۆی دا پیشان ده‌دات تاکو ئه‌و که‌م و کورپی‌ یه‌ی خۆی پی‌ی داپۆشیت... به‌م په‌نگه‌ش بۆمان ده‌رده‌که‌ویت خودای مه‌زن هه‌ر فه‌رمانی‌کی به‌ مرۆف‌ کردبیت له‌سه‌ر هه‌ر کاروبارو مه‌سه‌له‌یه‌ک ته‌نها بۆ ساغی و به‌ختیاری‌ی خودی مرۆف‌ بووه‌، هه‌ر شتی‌کی‌ش زیانی مرۆفی‌ تیدا نه‌بووبیت لی‌ی حه‌رام نه‌کردوه‌.

سزای خودا بۆ نیربازان

جی‌ی باسیشه‌ قورئان به‌روونی باسی ئه‌و سزا سه‌خت وتوندو تیزه‌ی کرده‌وه که‌ تووشی ئه‌نجام‌ده‌رانی ئه‌م جوۆره‌ به‌دره‌فتاری یه‌ هاتوو تاکو گه‌ل ونه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ش له‌مه‌ترسی ئه‌و کرداره‌ ناشیرینه‌ وریابنه‌وه‌وه‌ خۆیان له‌شه‌رو خراپه‌کانی بیاریزن. (سه‌دووم) واته‌ ئه‌و ناچه‌یه‌ی که‌ ئه‌م به‌دره‌فتاری یه‌ی تیدا بلاو ببوووه‌

که‌وته بهر شه‌وسزا سه‌ختی که‌له‌قورئان دا کاره‌ساته‌که‌یان دیاری کراوه، هه‌روه‌ک خودا تئ‌ی دا فه‌رموویه: ﴿فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَابًا مِّن سِجِّيلٍ﴾ الحجر/۰۷۴. واته: (ولاته‌که‌ی‌انمان ژئ‌یره‌و ژوور‌کردو سه‌روو خواریمان وه‌ک یه‌ک لی‌ کردو له‌ئاسمانیشه‌وه به‌به‌ردی گلئینی به‌ ئاگر سوور‌کراوه به‌ردبارانمان کردن).

بی‌گومان قورئانی پیرۆز هه‌موو گه‌لانی سه‌رزه‌وی له‌م کرداره‌ پیس وگه‌نده‌له‌ ئاگادار ده‌کاته‌وه‌و داوایان لی‌ ده‌کات لی‌ ی بی‌ دهن‌گ نه‌بن وبن‌بری بکه‌ن تا‌کو تووشی هه‌مان سزای سه‌ختی گه‌له‌که‌ی (ل‌سوط) نه‌بن، چونکه‌ قورئان له‌کاتیک دا باسی داب و نه‌ریتی گه‌له‌که‌ی (ل‌سوط) وسزا تونده‌که‌یانی کردووه، دوی شه‌وه‌ش ئه‌م رسته‌یه‌ی هیناوه: ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ هود/۰۸۳. به‌ مانای "بی‌گومان سزا دوورنی یه‌ له‌و که‌سانه‌ی هه‌مان ره‌فتاری گه‌له‌که‌ی (ل‌سوط) ده‌که‌ن، به‌ل‌کو سزای خودا شایسته‌ی هه‌ر که‌سیک ده‌بی‌ت گه‌ر هه‌مان کرداری ئه‌وان شه‌نجام بدات".

ئه‌م هه‌ره‌شه‌ خودایی یه‌ به‌ تی‌په‌رپوونی چاخ و سه‌رده‌مه‌کان کارایی و مه‌ودای فراوانی خۆی هه‌یه‌ و رێسایه‌کی نه‌گۆره‌ بو‌ ئاگادار‌کردنه‌وه‌ی گه‌لان له‌ ئاکامی فه‌سادی و به‌دکاری، شه‌و هه‌موو به‌لا‌و کاره‌ساته‌ی له‌ سه‌رده‌می نو‌یش دا به‌سه‌ر هه‌ندیک له‌ گه‌لانی سه‌رزه‌وی‌دا هات به‌ هۆی مه‌ینه‌تی یه‌کانی هه‌ردوو جه‌نگه‌ جیهانی یه‌که‌وه‌ هیشتا له‌ بیرنه‌چوونه‌وه‌ و سام و ترسیان له‌ هزری دنیا‌دا ماوه، هه‌روه‌ها شه‌و هه‌موو کاره‌ساته‌ سه‌رووشتی یانه‌ی (وه‌ک بومه‌له‌رزوه‌ لافاوو گه‌رده‌لوول وگ‌ر‌کان و... هتد) په‌ندی زۆریان بو‌ (په‌ند وهر‌گران) تئ‌دایه‌.

ئیسلام و سزای نیربازی

له‌م روه‌وه‌ ئیسلام سزای توندی بو‌ هه‌ر که‌سیک داناوه‌ گه‌ر کرداری (نیربازی) شه‌نجام بدات. هه‌ندیک له‌ زانایانی ئیسلامیش بیروپریان وایه‌ که‌وا مرۆفی (لی‌واط کار) ده‌بی‌ت به‌ردباران (ره‌جم) بکرت سا‌ تئ‌تر ژنی هیناییت یان نا، ئه‌م حوکمه‌ش رای هه‌ریه‌که‌ له‌ پی‌شه‌وایانی به‌رئیز (ئیمامی شافعی) - و - ئیمام ئه‌جمه‌د-ی کوری-حه‌نبه‌ل- وکۆمه‌لئیک‌ی زۆر له‌ پی‌شه‌وایانی تریشی له‌سه‌ره‌، به‌ل‌گه‌شیان له‌م باره‌یه‌وه‌ شه‌و فه‌رمووده‌یه‌یه‌ که‌ (امام احمد) و پسپۆرانی سوننه‌ت (أهل السنن) له‌ (ابن عباس) هه‌وه‌و شه‌ویش له‌ پی‌غه‌مه‌به‌روه‌ ﷺ گێ‌راویانه‌ته‌وه‌ که‌ تئ‌یای دا فه‌رموویه: ((من وجدتموه‌ یعمل عمل لوط فاقتلوا الفاعل والمفعول به)) واته: (هه‌ر که‌سیک‌تان بین‌ی خه‌ریکی هه‌مان کرداری گه‌له‌که‌ی -ل‌سوط- بو‌ شه‌وا له‌و حاله‌ته‌دا بکه‌رو کارلئیک‌راویش بکوژن). به‌رای ئیمام-ابو‌ حنیفه‌- (ره‌جمه‌تی خودای لی‌ بی‌ت) ده‌بی‌ت لی‌واط کار له‌سه‌ر لوتکه‌ی به‌رزی چپایه‌که‌وه‌ به‌ر‌بدرئیته‌وه‌و پاشان به‌ردباران بکرت و هه‌ک چۆن گه‌له‌که‌ی (ل‌سوط) ئاویان به‌سه‌رداهات، شه‌مه‌ش بو‌ جیبه‌جی‌ کردنی فه‌رمایشته‌که‌ی خودا: ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ هود/۰۸۳.

به‌رگری کردن له میوان

هر له به‌سه‌ره‌هاته‌ی "لوط پیغه‌مبه‌ر" دا -سلای خوی لی بیت- وانه‌یه‌کی به‌که‌لکی دیکه‌هیه‌له‌ه ریزلینان له میوان و به‌رگری لی کردن به‌همو جوړه‌هۆکارو نام‌رازیکی شیاو. بیگومان میوانیش له ژبانی ئینساننیمان دا برابه‌کمانه‌که‌به‌شیوه‌یه‌کی کاتی په‌نامان بو دینیت به‌مه‌به‌ستی به‌دی کردنی نیش‌تگایه‌ک بو تیدا هوانه‌وه‌ی و پشوودانی له‌ناره‌حه‌تی و ماندویتی ی سه‌فه‌ر، یان به‌مه‌به‌ستی داواکردنی ژمه‌خوړاکیک بو قوتار بوون له‌حاله‌تی برسیتی، یاخود داوای پاریزیگاری ده‌کات له‌ده‌سدریژی یه‌ک که‌خه‌ریکه‌ده‌کریته‌سه‌ری. ئه‌و (واته‌میوان) برابه‌کمانه‌له‌لایه‌نی مرژی یه‌وه‌و جله‌وی کاروباری خوی و همو گرفت وکیشه‌یه‌کی خستوته‌به‌رده‌ستممان. جا ئیتر ئه‌وه‌کاریکی جوامیری و مروقه‌دوستی سوژ په‌روه‌ری یه‌گه‌رده‌رکریت وده‌رگاگان به‌رووی دا دا‌بخرین؟ -لوط- ی پیغه‌مبه‌ری خوداش له‌که‌سیتی (شخصیه‌ی) خوی دا ئاکاری به‌ری (ریز له‌میوان نان و به‌رگری لی کردن و قوربانی بو‌دانی به‌نرخترین شت) پیشان ده‌دات، ئه‌ویش کاتیک ده‌بینیت که‌وا میوانه‌کانی (که‌مه‌لایکه‌بوون) و به‌لام له‌شیوه‌و روخساری چه‌ند لایک دا خویمان ده‌رخستبو، هه‌ست به‌دروست بوونی ئه‌و گرفت وبارگرانی یه‌ده‌کات که‌به‌هوی میوانداریتی کردنیانه‌وه‌تووشی ده‌بیت، هه‌ر چه‌نده‌بیگومان ده‌یتوانی هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌به‌میوانیان په‌سندنه‌کات وده‌رگای ماله‌که‌ی به‌روویان دا دا‌خات و‌خوی له‌نه‌گه‌ری هاتنه‌ئارای ئه‌و گرفت و‌ت‌ه‌نگ و چه‌له‌مانه‌به‌دووربگریت که‌تا ئه‌وکاته‌له‌و جوړه‌ناره‌حه‌تیانه‌به‌دووربووه، که‌چی وپرای ئه‌وه‌ش ده‌بینین چو‌ن پیشوازی له‌میوانه‌کانی ده‌کات و ده‌روونیشی زور بی‌ئارام و نیگه‌رانه‌و چاره‌ری‌ی رووداوی زور ده‌کات وله‌دلی خویشیدا ده‌لیت: (به‌راستی ئه‌مه‌پوژیکی زور سه‌خت وناخوشه): ﴿هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ هود/۷۷. وه‌ک چاره‌روانیش ده‌کرا ئه‌و گه‌له‌به‌ده‌ره‌فتاره‌به‌په‌له‌خویمان ده‌گه‌یه‌ننه‌لای ماله‌که‌ی به‌نیازی ده‌سدریژی کردنه‌سه‌ر ئابرووی میوانه‌کانی.. (لوط) یش بو به‌رگری کردن لی یان گرنگ‌ترین و به‌نرخترین قوربانی یان بو‌ته‌رخان ده‌کات که‌کچه‌جگه‌رگوشه‌کانی خویشه‌تی و ئه‌و پیشنیاره‌ده‌خاته‌به‌راچای همو ئه‌و به‌ده‌ره‌فتارانیه‌که‌هاتوونه‌به‌رده‌رگای ماله‌که‌ی به‌راشکاوای پی‌یان راده‌گه‌یه‌نیت که‌وا ناماده‌یه‌کچه‌کانی خوی (به‌پسای زواج و به‌شوودان) ماره‌به‌ریت لی یان له‌جیاتی ئه‌وه‌ی به‌و شیوازه‌ناتینسانی و به‌دکاری یه‌ده‌سدریژی بکه‌نه‌سه‌ر ئابرووی میوانه‌کانی.

پاشان که‌ده‌بینیت ئه‌و به‌ده‌ره‌فتارانیه‌هه‌ر سوورن له‌سه‌ر نیازه‌خراپه‌که‌یان، بیر ده‌کاته‌وه‌چو‌ن به‌رگری یان لی بکات و به‌هیژ به‌ره‌رچیان بداته‌وه، بو‌ئهم مه‌به‌سته‌ش ده‌یه‌ویت هیژی خوی هیژی میوانه‌کانیشی یه‌ک‌خات و به‌رگری یه‌کیان پی‌بکات. پاشان ده‌یه‌ویت به‌راوردیان پی‌بکات له‌گه‌ل هیژی دوژمنه‌کانی دا وده‌بینیت هیژه‌که‌ی خویمان ئه‌وه‌نده‌نی یه‌و ده‌سته‌وسانن له‌به‌رگری، ئیتر له‌وی دا ئومید ده‌خوازیت گه‌ر هیژیکی گه‌وره‌تری هه‌بوایه‌و به‌رگری ی له‌میوانه‌کانی پی‌بکرا‌یه.. ﴿لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ هود/۸۰.

که‌وا بو له‌مه‌دا وانیه‌کمان بو‌دیاری کراوه‌ده‌باره‌ی ریز له‌میوان نان و پاراستنیو به‌رگری لی کردنی.. هه‌ر له‌م رووه‌شه‌وه‌ئو پاسپارده‌و ئاکاره‌به‌ری پیغه‌مبه‌ری خویشان (محمد ﷺ) به‌بیردیته‌وه‌که‌چو‌ن

بهوپه پری په رۆشی و سووربوونه وه جه ختی کردو وه ته سهر پیزنان له میوان و شهوشی به باوه درداریتی یه وه په یوه ست کردو وه، هه روه ک فهرموویه: ((من کان یؤمن بالله والیوم الآخر فلیکرم ضیفه)). واته: (ههر که سینک باوه پری به خودار پۆژی دوایی هیناییت ده بیت ریز له میوانی بگریت).

ژياننامهی

یه عقوب — ذروی سملای لربن
یوسف — ذروی سملای لربن

- ۱- هریرۆکی ئیساوان ویه عقوب
- ۲- یوسف وفتیای براگانی
- ۳- یوسف وچه دانسه گاری ژرنه که
- ۴- یوسف له زینداندا
- ۵- یوسف .. وه زیری بادشا
- ۶- یوسف وناهیته وهی براگانی
- ۷- بیریک گه بیستنه وهی یه عقوب و یوسف
- ۸- چه ندوانه ویه ندریک

به‌ندی یه‌که‌م

((چیرۆکی " ئیسحاق " و " یه‌عقوب "))

(پیغه‌مبه‌ریتی ی (ئیسحاق) و (یه‌عقوب) - کورته‌یه‌ک له ژبانی (ئیسحاق) و (یه‌عقوب) - نه‌وه‌کان
- پیغه‌مبه‌ریتی ی (یوسف))

پیغه‌مبه‌ریتی ی " ئیسحاق " و " یه‌عقوب "

ئیسحاق - سلّوی خودای لّی بیّت - کورپی (ئیراهیمه) - سلّوی خودای لّی بیّت - له "ساره" ی هاوسه‌ری
یه‌وه، له‌کوپ و نه‌وه‌کانی (ئیسحاق) یه‌وه پیغه‌مبه‌رانی (به‌نو ئیسرائیل) هاتون، له‌پیش هه‌مووشیا‌نه‌وه
(یه‌عقوب) ی کورپی - سلّوی لّی بیّت.

پیغه‌مبه‌ریتی (نبوة) یه‌وه له‌وه‌کانی "ئیراهیم" هوه (واته له‌هه‌ردوو کوره‌که‌ی خۆی - له‌ئیسماعیل و
ئیسحاق - هوه بووه)، هه‌روه‌ک خوداش فه‌رموویه: ﴿... وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
...﴾ العنكبوت/ ۲۷.

هه‌روه‌ها خودا له‌قورئان دا باسی پیغه‌مبه‌ریتی ی (ئیسحاق) ی کردووه که له‌پیغه‌مبه‌ران و له
چاکان (صالحین) هه‌و خودا ره‌جمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خۆی به‌سه‌ردا رشتوووه وه‌ک چۆن باوکیشی به‌وه به‌هه‌رمه‌ند
کردوووه مه‌لائیکه‌کانیش مژده‌یان به (ئیراهیم) داوه له‌سه‌ر بوون به‌ باوک‌ی ته‌و کورپه، هه‌روه‌ک فه‌رموویه:

﴿... وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۱۳﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ

لِنَفْسِهِ مُبِينٌ﴾ الصافات/ ۱۱۲-۱۱۳. واته: (دوای ته‌وه‌ی خواستی خودا و ابووه که نیعمه‌تی خۆی بو
ئیراهیم زۆر وته‌واو کات و -ئیسماعیل- ی پێی ببه‌خشیت، دوای ته‌مانه مژده‌ی به‌خشینی (ئیسحاق) مان
پێی که‌یاندا که‌خودا ته‌ویش به‌یه‌کی‌ک له‌ پیغه‌مبه‌ره‌ صالح و چاکه‌کانی داده‌نیّت. هه‌روه‌ها تیمه‌ به‌ره‌که‌تی
دین و دنیا‌مان به -ئیسماعیل و ئیسحاق- به‌خشی، له‌نه‌وه‌کانی هه‌ردوو کیشیان دا پیاو چاک و مرۆقی
صالح هه‌بووه له‌هه‌مان کات دا مرۆقی به‌دکارو زۆرداریش هه‌بوون که به‌ناشکرا به‌هۆی به‌دکاری‌یه‌وه
سته‌میان له‌خۆیان کردووه).

هه‌روه‌ها خودای په‌روه‌رگار باسی پیغه‌مبه‌ریتی ی (یه‌عقوب) یه‌شی کردووه له‌م باره‌یه‌وه پرووی گفتارو
فه‌رمایشتی کردۆته پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (محمد ﷺ) و فه‌رموویه: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ
وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ﴾ النساء/ ۱۶۳.
واته: (تیمه‌ سرووشی (وه‌حی) ی پیغه‌مبه‌ریتییمان بو تو (ته‌ی محمد) ناردوووه، وه‌ک چۆن له‌مه‌وپیش بو
(نوح) و ته‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی دوای -نوحمان - ناردوووه، هه‌روه‌ها بو (ئیراهیم) و (ئیسماعیل) و (ئیسحاق) و

(یہ‌عقوب) و ہر دوازده (کورو نہ‌وہ‌کانی) - یہ‌عقوب - یش نار دوه).
 ہر وہا خودای مہزن لہم فرمایشتہی دا ستایشی "تیراہیم" و "ئیسحاق"^(۱) و "یہ‌عقوب" ی
 کردوه و فرمویہ: ﴿وَأَذْكُرْ عِدْنَا إِبرٰهیمَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ أُولٰٓئِذِیْ وَالْأَبْصَرَ ﴿۴۵﴾ إِنَّا أَخْلَصْنٰهُم
 بِخَالِصَةِ ذِكْرٰی الدَّارِ ﴿۴۶﴾ وَإِنَّمَا عِنْدَنَا لِمَنْ الْمُصْطَفٰی الْآخِیَارِ ﴿۴۷﴾ ص ۴۵ - ۴۷ .. خودای مہزن لہم
 نایہ‌تانہ‌دا فرمان بہ (محمدی پیغہ‌مبہری خوی - ﷺ) - ده‌کات کہ بہ‌ندہ‌کانی تری خودا لہ پیغہ‌مبہرانی
 وەك (تیراہیم وئیسحاق و یہ‌عقوب) - وئہ‌وانی تر بہ‌یاد بینیتہ‌وہ، لہ‌گہ‌ل باس کردنی ئەو سیفہ‌تہ
 بہ‌رزانیان لہ ہیژو لہ‌خواہ‌پرستیو لہ ہہ‌موو ئەو نیعمہ‌تانہ‌ش کہ لہ پھیامی پیغہ‌مبہریتی یہ‌وہ پی ی
 بہ‌رہ‌وہر بہ‌بون. بہ‌راستی خوداش ہہ‌موو ئەم پیغہ‌مبہرانی پالوتوہو بہ‌ ہوی سیفہ‌تیکی جوان و
 بہ‌رزہ‌کوہ ہہ‌لیبژاردون کہ زی‌کرویادی بہ‌رہ‌وہ‌امیان بوہ لہ‌سہر رۆژی ناخیرت و ہہ‌رہ‌دم بہ‌یادی خویان
 ہیئاوہ بہ‌یادی خہ‌لکیشیان ہیئاوہ‌تہ‌وہو خویان و خہ‌لکییان لی ناگادار کردۆتہ‌وہ، لہ‌بہ‌رئہ‌مہ پیغہ‌مبہران
 لہ‌نیو ہہ‌موو رۆلہ‌کانی رہ‌گہ‌زی خویان دا ہہ‌لبژاردوہ دەسنیشان کراوی خودا ہون. لہو دہ‌قہ قورئانییہ‌دا
 وانہ‌یہ‌کیش بۆ باوہ‌رداران بەدی دہ‌کریت لہ سہر ئەوہی دہ‌بیت رۆژی دوایی (ناخیرت) جی ئومیدی
 بہ‌رچاوانی بیت و بہ‌کاری چاک و رنجی بہ‌رہ‌وام بۆ تی بکوشیت تاکو نزیک بوونہ‌وہ لہ خودا و
 رہ‌زامہ‌ندی و رہ‌حمت و میہرہ‌بانی یہ‌کە ی دەسگیر بیت.

کورتہ‌یہ‌ک لہ ژبانی "ئیسحاق" و "یہ‌عقوب"

قورئان شتیکی ئەوتۆی دہ‌بارہی ژبانی شہ‌خصی و تاییہ‌تی "ئیسحاق" باس نہ‌کردوہ، ہہ‌رہ‌ک
 دہ‌بارہی (یہ‌عقوب) ی کوریشی ہیچ شتیکی وای باس نہ‌کردوہ تہ‌نہا ئەوہ نہ‌بیت کہ (یہ‌عقوب)
 لہ‌ژبانی دا (یوسف) ی کوری لی ون دہ‌کریت، لہ‌گہ‌ل تہ‌واوی ئەو رووداوو بہ‌سہر ہاتانہ‌دا کہ لہ چیرۆکی
 (یوسف) دا (سلاوی لی بیت) ہہ‌مووی باس دہ‌کەین، بہ‌لام لی‌رہ‌دا پوختہی ئەو باسانہی (اہل الکتاب)
 دہ‌خەینہ روو کہ چۆن ئەوان (واتہ شوینکە و توانی ناینہ‌کانی تری وەك ئایینی یہ‌ہوودی و مہ‌سیحی)
 دہ‌بارہی (ئیسحاق) و (یہ‌عقوب) دیارییان کردوہ:-

(کاتیک - تیراہیم - ہہ‌ست بہ‌ نزیک بوونہ‌وہی وادہی کۆچی دوایی خوی دہ‌کات، ہیشتا - ئیسحاق - ی
 کوری ژنی نہ‌ہیئاوو و باوکیشی نہ‌یدہ‌ویست ئافرہ‌تیکی - کہ‌نعانی - ی جاہیل و نامۆ بہ‌ ہۆزہ‌کەیان بۆ
 بخوازیت. لہ‌بہر ئەوہ - تیراہیم - خزمہ‌تکار (خادم) یکی خوی کہ جی متمانہی بووہ کاروباری
 ناومالہ‌کە ی پی سپاردوہ، رادہ‌سپیریت بہ‌وہی بجیت بۆ شاری (حاران) لہ - عیراق - و کچیکی لہ
 ہۆزہ‌کە ی خوی بۆ بہینیت. خزمہ‌تکارہ‌کەش بہ‌چاودیری و سہ‌رپہ‌رشتی خودا بہ‌ری دہ‌کە‌ویت تاکو دہ‌گاتہ

(۱) بہ‌زمانی (عیبری) - یصحک - یشی پی دہ‌تریت، بہ‌مانای (یضحک) واتہ (بۆدہ‌کە‌بیت)، بۆبہ‌ش واناژنراوہ چونکہ دایکی (اسحاق) لہ‌دلی خوی
 دا پتکە‌نبوہ کاتیک فریشتہ‌کان مژدہی کوریکی پۆدہ‌دن و ئەویش پیرہ‌ژبیکہ و پیربوہ و لہ‌تہ‌مەنی منالبوون تیبہ‌ریوہ، تہ‌نانت لہ‌وکاتہ‌دا تہ‌مەنی
 خوی گہ‌شتۆتہ نہ‌وہد (۹۰) ساڵ و تہ‌مەنی مێردہ‌کەشی سہد (۱۰۰) ساڵ بوہ.

(حاران) وکچی (بتوئیل)ی کورپی (ناحوری) برای (ئیراهیم)ی بۆ هه‌لده‌بژیریت که ناوی (رفقه) بووه و کچی برای ئیراهیم (کچه برازاکی ئیراهیم) بووه له‌گه‌ل خۆی دا ده‌یه‌ئیت و ده‌گه‌ریتتهوه، ئینجا له (ئیسحاق)ی ماره ده‌که‌ن.

(ئیسحاق) دواي بیست (۲۰) سال له‌زه‌واجی خۆی دوو کورپی (دوانه)ی له‌ژنه‌که‌ی ده‌بیت، یه‌کیکیان ناوی (عیسو) بووه که عه‌ره‌به‌کان به (العیص)ی ناوده‌به‌ن، دووه‌میشیان له‌کاتی له‌دایک بوونی دا وا دیتته‌ده‌روه که ده‌ستی به قوله‌پیی ی قاچی براکه‌یه‌وه گرتووه و ناوی ده‌نن (یه‌عقوب)، هه‌روه‌ها به‌ناوی (ئیسرائیل)^(۱) یش ناسراوه.

(ئیسحاق) -سلاوی لی بیّت- (عیص)ی له (یه‌عقوب) زۆرتتر خۆش ده‌ویست چونکه نۆبه‌ره‌بوو و له‌پیش ئه‌ودا له‌دایک بووه، که چی دایکیان (رفقه) یه‌عقوبی زیاتر خۆشویستتوه چونکه نه‌و بچووکت بووه. له‌باره‌ی ئه‌م دوو کورپه‌وه به‌سه‌ره‌اتینکیش ده‌گێرته‌وه که وا جاریکیان (ئیسحاق) ئاره‌زووی له‌ خۆراکێک ده‌بیت و داوا له (عیص) ده‌کات ئه‌و خۆراکی بۆ به‌ئیت. به‌لام (یه‌عقوب) له‌گه‌ل دایکی دا له‌سه‌ر ئه‌وه رینک ده‌که‌ون که پیش (عیص) خۆراکه‌که بۆ (ئیسحاق) ببات، ئه‌ویش ده‌بخوات و دوعای بۆ ده‌کات. (عیص) به‌مه‌ ده‌زانیت و له‌براکه‌ی زویر ده‌بیت و هه‌ره‌شه‌ی لی ده‌کات، دایکیان هه‌ست به‌م حالته‌ی نیوانیان ده‌کات و فه‌رمان به "یه‌عقوب" ده‌کات سه‌ردانی براکه‌ی خۆی (لابان) بکات، واته: برای (رفقه) و خالی (یه‌عقوب) له‌ خاکی (حاران) له -عیراق- و له‌وی لای ئه‌و بمینیتته‌وه تا کو رق و تووره‌یی براکه‌ی هیور ده‌بیتته‌وه، هه‌روه‌ها کچیک له‌ کچانی ئه‌و خاله‌ی بخوازیت. (رفقه) داوا له (ئیسحاق)ی می‌ردیشی ده‌کات که ئه‌ویش له‌لایه‌ن خۆیه‌وه هه‌مان فه‌رمان به (یه‌عقوب)ی کورپان بکات و به‌و نیازه‌ راپیسپیریت و دوو‌عاشی بۆ بکات.

(یه‌عقوب)یش کار به‌م فه‌رمانه‌ ده‌کات و ده‌چیت بۆ لای (لابان)ی خالی و له‌لای ده‌مینیتته‌وه و خزمه‌تی ده‌کات تا له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و خزمه‌تکردنه‌ی دا (راحییل)ی کچی ی پیدات، به‌لام خالی له‌جیاتی ئه‌و کچه، (لیته)ی کچه گه‌ره‌ی پی ددات. سه‌ر له‌به‌یانی رۆژی دوا‌یی به‌خالی ده‌لیت: (من -راحییل- م لی خواستبویت)، چونکه چاکتر و جوانتریش بوو، خالیشی پی ی ده‌لیت: (ئیمه‌ عاده‌ت و داب ونه‌ریتمان وانی یه، که کچی بچووکت پیش کچی گه‌ره به‌شوو به‌دین، خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌و خوشکه‌یانت ده‌ویت ئه‌وا ده‌بیت هه‌وت سالی تریش له‌لام کاربکه‌یت ئینجا پیت ده‌ده‌م). ئه‌ویش هه‌وت سال کارده‌کات و جگه‌ له (لیته)، (راحییل)یش ده‌خاته پالی، واته هه‌ردوو خوشکه‌که پیکه‌وه له‌یه‌ک کات دا هاوسه‌ری ده‌بن، ئه‌م دیارده‌یه‌ش له‌رێساو شه‌ریعه‌تی ئه‌و کاته‌یان دا هه‌بووه.

(لابان)یش (که‌خه‌زوری یه‌عقوب و خالیشی بووه) دوو که‌نیزه به‌ هه‌ریه‌که له‌و دوو کچه‌ی خۆی

(۱) (ئیسرائیل) وشه‌یه‌کی لیکدراوه له (ئیسرا) و (ئیل)، (ئیسرا) به‌مانای (به‌نده) یان -هه‌ل‌بژیراو- یان -مرۆف-، یان کۆچه‌ر، دیت، (ئیل)یش به‌مانای خودا، که‌واپور وشه‌ی (ئیسرائیل) مانای به‌نده‌ی خودا (عبدالله) یان هه‌ل‌بژیراوی خودایه، گوتراویشه مانای جه‌نگاوه‌ر، یان سه‌ربازی خودایه، هه‌روه‌ها گوتراوه مانای فه‌رمانده‌ی موجاهید له‌گه‌ل خودایه.

ده‌به‌خشیٔ، ئەو کەنیزەیه‌ی بە (لیٔه‌)ی دە‌به‌خشیٔ ناوی (زلفا) بوو و ئەو‌ه‌شیان کە بە (راحی‌ل)ی دە‌به‌خشیٔ ناوی (بلهه) بوو، کچەکانیشی (واته هەردوو ژنە‌کە‌ی یه‌عقوب) هەر یه‌کە‌و کەنیزە‌ی خۆ‌ی بە (یه‌عقوب)ی می‌زدیان دە‌به‌خشن. بە‌م رە‌نگە‌ش (یه‌عقوب) چوار ژنی دە‌بیٔ و لە‌و ژنانە‌ دوا‌زده‌ کور‌ی دە‌بیٔ:

- بۆ‌ نمونە‌ لە‌ (لیٔه‌)ی ژنی ئە‌م کور‌انە‌ی هە‌بوو (راتۆ‌بین) و (شە‌معوون) و (لاوی) و (یه‌هووزا) و (یه‌سا‌کر) و (زویۆ‌لون).
- لە‌ (راحی‌ل)یش، (یوسف) و (بنیامین)ی هە‌بوو.
- لە‌ (بلهه)ش، (دان) و (نفتالی)ی بوو.
- لە‌ (زلفا)ش، (جاد) و (ئە‌شیر)ی هە‌بوو.

دوا‌ی تی‌په‌ریوونی بیست سا‌ڵ بە‌سەر مانە‌وه‌ی (یه‌عقوب) لە‌ لای (لابان)ی خا‌لی، دا‌وای لی‌ دە‌کات مۆ‌لە‌تی بدات کە‌ بگه‌رپێتە‌وه‌ بۆ‌ لای کە‌س و‌کاری خۆ‌ی، خا‌لیشی مۆ‌لە‌تی ئە‌وه‌ی پێ‌ دە‌دات. (یه‌عقوب) بۆ‌ ئە‌و مە‌به‌سته‌ خۆ‌ی بۆ‌ گه‌رانه‌وه‌ ناماده‌ دە‌کات، بە‌لام هەر کە‌ لە‌ خاکی (که‌نعان) واته‌: لە‌ - فه‌له‌ستین - نزیک دە‌بیٔتە‌وه‌ هه‌والی ئە‌وه‌ی پێ‌ دە‌گات کە‌وا (عیسو)ی برای، (به‌چوار سه‌د پیا‌وه‌وه‌ له‌‌دژی وه‌ستاوه‌ و خۆ‌ی بۆ‌ سازکردوه‌)، ئە‌ویش لە‌مه‌ ده‌ترسیت و دو‌وعای سه‌لامه‌تی ده‌کات، ئینجا دیاری یه‌کی گه‌وره‌ بۆ‌ برا‌که‌ی ناماده‌ ده‌کات و به‌چە‌ند پیا‌ویکی دا بۆ‌ی ده‌نیریت. (عیسو) کاتیک ئە‌و دیاری یه‌ جوان و گه‌وره‌یه‌ی برا‌که‌ی ده‌بینیت دل‌ی نە‌رم ده‌بیٔت، هەر بۆ‌یه‌ش نا‌وچه‌کە‌ بۆ‌ برا‌که‌ی چۆ‌ڵ ده‌کات و ده‌روات بۆ‌ چیا‌کانی (سعی‌ر).

ئیت‌ر (یه‌عقوب) دیت‌ه‌وه‌ بۆ‌ لای (ئیسحاق)ی باوکی و لە‌ شارۆ‌چکه‌ی (حبرون) لە‌گه‌لی ده‌ژی کە‌ ئە‌م‌رۆ‌ به‌شاری (الخلیل) ناو ده‌بریت.

(ئیسحاق) سه‌دو هه‌شتا سا‌ڵ ژیا‌وه‌ و لە‌و ئە‌شکه‌وته‌دا نی‌ژراوه‌ کە‌ (ئیس‌براهیم)ی باوکی تی‌دا نی‌ژراوه‌ لە‌ شارۆ‌چکه‌ی "خلیل".

نە‌وه‌کان

نە‌وه‌کان (الاسباط) ئە‌و دوا‌زده‌ کور‌و کور‌ه‌زایانە‌ی (یه‌عقوب)ن کە‌وا بە‌ (اسباط) ناسراون و بە‌ هە‌ریه‌کە‌یان (سبط) ده‌گوتریت، واته‌ کور‌، یان کور‌ی کور‌ه‌کە‌ی. (سبط) لە‌ جووله‌کە‌دا وه‌ک تیره‌یه‌کی عه‌ره‌به‌ و هەر ئە‌وانیش (واته - جووله‌کە‌کان) خۆ‌یان بۆ‌ یه‌ک باوک ده‌گێ‌رنه‌وه‌. هەر کور‌یتیکیش له‌ کور‌انی (یه‌عقوب) باوکی نە‌وه‌ (سبط)یکه‌ لە‌ نە‌وه‌کانی (بني اسرائیل)، چونکه‌ هە‌موو (بني اسرائیل) له‌ دوا‌زده‌ کور‌و نە‌وه‌کە‌ی (یه‌عقوب)ه‌وه‌ په‌یدا‌بوون و زۆ‌ریوون.

لە‌م نە‌وانە‌ش دا بە‌م شی‌وه‌یه‌ پی‌غه‌مبه‌ریتی ده‌رکه‌وتوه‌:

- لە‌نە‌وه‌ی (لاوی)دا پی‌غه‌مبه‌ریتی له‌ (موسا و هارون و ئە‌لیاس و ئە‌لیه‌سه‌ع)دا ده‌رکه‌وتوه‌.
- لە‌نە‌وه‌ی (یه‌هووزا)دا پی‌غه‌مبه‌ریتی له‌ (داود و سوله‌یمان و زه‌که‌ریا و یه‌حیا و عیسا)دا ده‌رکه‌وتوه‌.

■ له‌نه‌وه‌ی (بنیامین) دا پی‌غه‌مبه‌ریتی له "یونس" دا دەرکه‌وتوه.

پی‌غه‌مبه‌ریتی ی - یوسف -

یه‌کی‌ک له‌و کورپو نه‌وانه‌ی -یه‌عقوب- که‌خودا ئە‌رک و‌پله‌ی پی‌غه‌مبه‌ریتی ی پی‌ سپاردوه "یوسف" ه، له‌ قورئان دا له‌ زاری یه‌کی‌ک له‌ باوه‌رداران‌ه‌وه‌ که‌ ئامۆژگاری‌ گه‌له‌که‌ی کردوه‌و به‌م جوړه‌ ئاراسته‌یان ده‌کات و پی‌غه‌مبه‌ریتی ی (یوسف) یان به‌بیردینیت‌ه‌وه، هاتوه‌ که: ﴿وَلَقَدْ جَاءَ كُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ مِمَّا جَاءَ كُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن نَّبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا ۚ غافر/ ۳۴.. واته: (ئه‌وه‌ی که‌ له‌ بنه‌ماله‌ی (فیرعه‌ون) باوه‌ری هینابوو به‌گه‌له‌که‌ی گوت: ئە‌ری له‌ یادتانه‌ له‌مه‌وپیش پی‌غه‌مبه‌ریکی وه‌ک -یوسف- یش بۆ لای باب و‌باپیرانتان به‌ چه‌ندین به‌لگه‌و ده‌لاله‌تی ئاشکرا (له‌سه‌ر راستی ی په‌یامه‌که‌ی و راستگویی ی خو‌ی) نیرابوو و بانگی ده‌کردن بۆسه‌ر ری‌ی راست، که‌چی به‌رده‌وام له‌ گومانیکی شارراوه‌ی نیو ناخی خو‌تان دا بوون له‌سه‌ر ئە‌و په‌یامه‌ی بۆی هینابوون، ته‌نانه‌ت کاتی‌ک مردیش ئە‌و گومانه‌ی نیو ناخی سینه‌تان ده‌رپری و نیفاق و دوورویی ی خو‌تان ئاشکراکردو نکوولیتان له‌و په‌یامه‌کردو گوتتان: ئیدی له‌مه‌ولا خودا هیچ پی‌غه‌مبه‌ریکی دیکه‌ نانیریت).

هه‌روه‌ها خودا سووره‌تیک‌ی قورئانی به‌ سووره‌تی (یوسف) ناوبردوه‌و تیا‌ی دا به‌روونی باسی ژیا‌نی و مه‌ینه‌تی و تاقیکردنه‌وه‌ی له‌گه‌ل براکانی دا ده‌کات، جگه‌له‌ تاقی کردنه‌وه‌ی به‌ ژنه‌که‌ی (عه‌زیز-ی میصر) و، چوونه‌ نیو زیندان و، بانگه‌وازکردنی بۆ خودا و، پاشان ده‌رچوونی له‌زیندان و، لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ بۆ پادشا‌و، له‌ئه‌ستۆگرتنی پۆستی وه‌زاره‌تی دارایی‌و ئینجا هاتنی براکانی بۆ -میسر- به‌هۆی وشکانی و بی‌ بارانی یه‌وه‌و، دواتر ناسینه‌وه‌ی براکانی جگه‌ له‌ ساته‌کانی دوا‌یی ی به‌سه‌ر هاته‌که‌، هه‌روه‌ک له‌م به‌ندان‌ه‌ی داهاتو‌دا به‌دریژی له‌ به‌سه‌رهاته‌که‌ ده‌دوین.

بهندی دووهم

(("یوسف" و فیلی براکانی))

(خهونه‌کهی "یوسف" - پیلان گپران له "یوسف" - "یوسف" له بیره‌که‌دا -- پرزگارکردنی "یوسف" و فرۆشتنی ی به وهزیره‌کهی پادشا)

خهونه‌کهی "یوسف"

"یسه‌عقوب - سلأوی لی بیّت - له نیو ته‌واوی کورپه‌کانی دا هه‌ردوو کورپه بچکۆله‌کهی، واته: (یوسف - و - بنیامین)ی به‌تایبه‌تی خوۆش ده‌ویست و له‌واوایدی زیاتر بایه‌خی پیّ ده‌دان. قورئانی پیروز سه‌ره‌تای ئەم چیرۆکه به‌وه ده‌ست پیّ ده‌کات که -یوسف- له‌خه‌ونی دا ده‌بینیت ئەوا (یازده ئەستیره) و (خۆر) و (مانگ) به‌ملکه‌چی یه‌وه کپنوش (سوژده)ی بۆ ده‌بن. سه‌ره‌له‌به‌یانی له‌کاتی له‌خه‌وه‌هه‌ستانی دا ئەم خه‌ونه بۆ باوکی ده‌گپرتته‌وه و باسی ئەو پروداوه نامۆ سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌ی نیو خه‌ونه‌کهی بۆ ده‌کات. (یسه‌عقوب)ی باوکیشی یه‌کسه‌ر له‌م خه‌ونه‌وه په‌ی به‌و پيشیینی یه‌ ده‌بات که کورپه‌کهی له‌ ئاینده‌دا خاوه‌نی ریزو پله‌وه پایه‌یه‌کی تایبه‌تی ده‌بیّت، چ له‌لای خوداو، چ له‌لای خه‌لکیش. به‌لام ترسی ئەوه‌شی لیّی هه‌بوو که براکانی‌تری ئیره‌بی (هه‌سوودی)ی پیّ به‌بن، هه‌ر بۆیه‌ش داوای لیّ ده‌کات ئەم خه‌ونه‌ی خۆی بۆ براکانی نه‌گپرتته‌وه تاکو شه‌یتان فریویان نه‌دات به‌وه‌ی پیلانی بۆ به‌ۆننه‌وه‌و ده‌ستیکی نامه‌ردانه‌ی لیّ بووه‌شینی. ئینجا بۆیشی روون ده‌کاته‌وه که له‌ پاشه‌رۆژدا سه‌رداریکی فه‌رمانه‌واو گوپرایه‌لیکراو ده‌بیّت، خوداش بۆ پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌یپالئویّت و فیتری لیکدانه‌وه‌ی هه‌موو جوړه‌ خه‌ونیکی ده‌کات، جگه‌ له‌وه‌ی نیعمه‌ت و به‌خششی خۆی به‌ خپرو به‌ره‌که‌ت و ره‌حه‌مت به‌سه‌ر (یوسف) و بنه‌ماله‌ی "یسه‌عقوب" دا ده‌پرتیّت، وه‌ک چۆن له‌وه‌و پيش (ئیه‌راهیم) و (ئیسحاق)یشی له‌و به‌خشش و نیعمه‌ته‌ زۆرانه به‌هه‌ره‌وه‌ر کردبوو..

ئەم دیرانه‌ی پيش‌وو واتای ئەم ئایه‌تانه‌ن که‌ده‌یخویننه‌وه:

﴿ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾ قَالَ يَبْنَئُ لَكَ نَقْصٌ رَأْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْنِبُكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ﴿١﴾ وَتَبَّتْ رِعْمَتُهَا عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ

(١) (تأويل الاحاديث): واته (شیکارولیکدانه‌وه‌ی خه‌ون).. ته‌ئویل کردن روون کردنه‌وه‌ی هۆکارو عیله‌ته‌که‌یه. (أحاديث) - ئەو پروداوو به‌سه‌ر هاتانه‌ش ده‌گرته‌وه که‌له‌کاتی خه‌رتن یان بیدارییش دا دینه‌ کایه‌وه. مه‌به‌ست له‌وانه‌ی " کاتی بیداری " تینگه‌یشت و زانینی مه‌به‌ست وچه‌مکی کتیبه‌ نامنا‌ئیه‌کان و وته‌ی خه‌لکی و ریبازو باساکانه.

مِن قَبْلِ اِزْهَمِهِمْ وَاسْتَقَّ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٍ لِّلْءَايِلِينَ ﴿١﴾ يوسف/ ۴-۷

پیلان گێران له "یوسف"

کۆره‌کانی "یه‌عقوب" دیتیان باوکیان ئیجگار زۆر (یوسف) و (بنیامین)ی برا گچ‌که‌یان خۆش ده‌وێت، به‌شیوه‌یه‌ک که هیچ کورپێکی تریان هینده لای باوکی خۆشه‌ویست نییه، ههر بۆیه به‌مه په‌ست و‌توورپه بووبوون، چونکه (به‌راوبووجوون و ئیددیعیای خۆیان) ئه‌مان چه‌ند که‌سیکی به‌هێزو بازوون و یارمه‌تی باوکیان ده‌ده‌ن و ئه‌و پیت و به‌ره‌که‌ت و سووده‌ی بۆ باوکیان په‌ی‌دا‌ده‌که‌ن زۆر له سوودی ئه‌و دوو کۆره بچووکه زیاتره بۆی، هه‌روه‌ها به‌و ئیددیعیایه‌ی خۆیان گوايه باوکیان به‌هه‌له‌دا چووه‌و له هه‌ق و راستی دوورکه‌وتووته‌وه به‌هۆی ئه‌وه‌ی یوسف و برا بچووکه‌که‌ی پێش ئه‌وان خستوه‌و له سۆزو خۆشه‌ویستی دا.

له‌به‌ر ئه‌مه‌ش نیازی خراب له ده‌روونیان دا سه‌ری هه‌ل‌داو و یستیان به‌ په‌نهانی گێچه‌لێک بۆ (یوسف) بنێنه‌وه‌و له نێو خۆیان دا پێک که‌وتن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ناوی به‌رن و خۆیانی لی قوتارکه‌ن، سا ئیتر به‌ کوشنی راسته‌وه‌خۆی بی‌ت، یان به‌جی هێشتنی له‌ خاکیکی دووری و هه‌ها که‌هه‌رگیز ری گه‌رانه‌وه‌و هاتنه‌وه نه‌زانیت (ئه‌مه‌ گه‌ر هاتو له‌مردن پزگاری ببوو له‌و شوینه‌ دووره‌)، ئه‌و کورانه‌ و گومانیان ده‌برد که به‌م کاره‌یان ده‌که‌ونه به‌ر خۆشه‌ویستی باوکیان و هیچ نه‌یارو پێشپڕکینکاریکی دیکه‌یان له‌م پرۆوه‌و نامی‌یت، ئه‌ویش دوای ئه‌وه‌ی له‌پاش ئه‌نجامدانی کاره‌ خیانه‌تکاری یه‌که‌یان تۆبه‌ ده‌که‌ن و بن به‌ چه‌ند که‌سیکی چاک و پیاو ماقوول، دیاره‌ رایان و بووه‌که‌ خوداش تۆبه‌یان لی وەرگرت و باوکیشیان پاساویان لی‌په‌سند ده‌کات.

یه‌کێک له‌و کورانه‌ پێشینیاریک ده‌خاته به‌رده‌می براکانی سه‌باره‌ت به‌وه‌ی با (یوسف) نه‌کوژین، به‌لکو دوور له‌چاوانی خه‌لکی فری ده‌ینه‌ بنی قوولایی ی بیریکه‌وه، به‌شکم ئه‌وساش کاروانیک بی‌ت و ده‌ری بی‌تنه‌وه‌و له‌گه‌ل خۆیان دا بی‌به‌ن، به‌م پێ یه‌ش نیازی خۆیان (که‌ دا‌پرینی یوسفه‌ له‌باوکی) به‌دی بی‌تن و له‌ گوناه‌ی کوشتنیش به‌دوورین..

براکانیشی ئه‌م رایه‌یان په‌سندکرد و ده‌ستیان کرد به‌ جێبه‌جی کردنی کاره‌که‌یان.. ئه‌وه‌بوو سه‌ره‌تا چوونه‌لای باوکیان و به‌فروفتی‌ل داوای ئه‌وه‌یان له‌ باوکیان ده‌کرد ریگه‌یان بدات (یوسف) له‌گه‌ل خۆیان دا بی‌به‌نه‌ ده‌روه‌، ئه‌مه‌ش دوای هه‌ست کردنیان به‌وه‌ی که‌ باوکیان یوسفیان لی دوور ده‌خاته‌وه‌..

ئه‌وان به‌ باوکیان گوت: (ئه‌ری بابه‌ تۆ چ گومانیکت له‌ ئی‌مه‌ په‌یدا کردوه‌ که‌وا یوسفمان لی دوور

(۱) (آیات للسانین): واته‌ به‌سه‌ر هاتی (یوسف و براکانی) چه‌ندین په‌ند و نیشانه‌ی تێدایه‌ له‌سه‌ر قودره‌تی خودا سۆزو به‌زه‌یی ی بۆ به‌نده‌کانی، بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی پرسیار ده‌رباره‌ی پرۆوده‌ می‌ژوویی یه‌کان ده‌که‌ن و له‌ناکامه‌ و سه‌ره‌نجامه‌کانی ده‌کوژنه‌وه‌و به‌دوای په‌ند و عیبه‌رت و وانه‌کانی دا ده‌گه‌رین.

ده‌خه‌یه‌وه و ده‌ست به ئارامی و ده‌وانه‌وه ناکه‌یت کاتیک له‌گه‌لمان دایه؟ ئیمه بۆتی دوویات ده‌که‌ینه‌وه که خۆشان ده‌ویت و سۆزویه‌زه‌ییمان بۆی هه‌یه، جا سه‌هینی له‌گه‌ل ئیمه‌دا بینیره بۆ ئه‌و مێرگانه تاکو له‌وی یاریمان له‌گه‌ل دا بکات و نه‌ختیک ببزویت و وه‌ک ئیمه‌ چیژ له‌خواردن و خواردنه‌وه و هرگرت. خۆ ئیمه‌ش ناگامان لی‌ یه‌تی و وه‌ک خۆمان ده‌بیاریزین و زیاتریش سوورین له‌سه‌ر پاراستنی).

باوکیشیان که زیاد له‌ راده ئه‌و کوره‌ بچووکه‌ی خۆی خۆشده‌ویست، وه‌لامی بۆ کوره‌کانی ئه‌وه‌بوو که زۆر خه‌مبارو دلته‌نگ ده‌بیئت گه‌ر (یوسف) لی‌ ی دورو که‌وتیه‌وه‌و ترسی ئه‌وه‌شی هه‌یه گه‌ر بی‌ خه‌م و دلته‌بیئت لی‌ یان (واته له‌و کورانه) ئه‌وا له‌وه ده‌ترسیت ئه‌وان لی‌ ی بی‌ ناگا بن و گورگ بیخوات.

ئه‌وانیش سویندیان بۆباوکیان خوارد له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی نه‌هیلن ئه‌و جووره‌ کاره‌ساتانه‌ رووبدات و هه‌ر ناخۆشیه‌کیش به‌دی بیئت مایه‌ی عه‌یب و شه‌رمه‌زاری ده‌بیئت بۆیان. له‌به‌ر ئه‌وه‌ زۆر سوور بوون له‌سه‌ر پاراستنی یوسف و وه‌ک باوکیشی خۆیان به‌په‌رۆش پیشان ده‌دا (ته‌نانه‌ت له‌ویش به‌په‌رۆشتر) تاکو له‌به‌ر چاوی خه‌لکی وه‌ک کۆمه‌لیکی شکست و په‌نجه‌رۆ ده‌رنه‌که‌ون.

ئه‌مه‌ی پێشوو پوخته‌ی مانای ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خودایه‌ له‌م ئایه‌تانه‌ی سووره‌ته‌که‌دا:

﴿ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ ^(۱) إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۸﴾ أَقْنُلُوا يُوسُفَ أَوْ أَطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخَلَ لَكُمْ وَجْهٌ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿۹﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْنُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْمُ فِي غِيبَتِ الْجَبِّ يَلْقِظُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ ^(۲) إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ ﴿۱۰﴾ قَالُوا يَتَابَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَنصِحُونَ ^(۳) ﴿۱۱﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿۱۲﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ، وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿۱۳﴾ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخٰسِرُونَ ﴿يوسف/ ۸-۱۴﴾ .

"يوسف" له‌ بی‌ره‌که‌دا

"یه‌عقوب" ری‌ به‌ کوره‌کانی ده‌دات که (یوسف) له‌گه‌ل خۆیاندا به‌رنه‌ ده‌شت و ده‌ر، ئه‌وانیش بردیان و به‌پێی ئه‌و پیلانه وردونه‌خشه‌ بۆ کیشراوه‌ی که له‌نیو خۆیاندا له‌سه‌ری ریکه‌وتیبوون فری‌ یان دایه‌ نیو بیره‌که‌وه. له‌و ساته‌ش دا خودای گه‌روه‌و میه‌ره‌بان ئه‌وه‌ی خسته‌ نیودل و زه‌ینی - یوسف - وه‌ که له‌و حاله‌ته‌ رزگاری ده‌کات و بی‌ ئارام و نیگه‌ران نه‌بیئت، هه‌روه‌ها رۆژتیکیش دیت که ئه‌م هه‌واله‌ به‌براکانی بگه‌یه‌نیه‌وه سه‌باره‌ت به‌و په‌فتاره‌ نائینسانیه‌ی ده‌ره‌قی کردیان، له‌کاتیکیش دا پێ‌ یان ده‌گه‌یه‌نیت، که ئه‌وان هه‌موویان له‌به‌رده‌می دا پاره‌وستیتران و ئه‌وپه‌ری ئاتا‌جیشیان پێ‌یه‌تی و به‌خه‌یالیشیان دا نایه‌ت که

(۱) (عصبة): (جماعة) "کۆمه‌لیک"، کۆمه‌له‌ که‌سیک.

(۲) (السیارة): له‌ (سیر)ه‌وه‌ هاتوه‌، واته‌ نه‌وانه‌ی به‌ری‌دا ده‌رۆن.

(۳) (لنصحون): له‌ (نصح) - و - نصوح - و - نصاحة)ه‌وه‌یه، به‌مانای ساغ کردنه‌وه‌و پاکژ کردنه‌وه‌ی کرداروگفتار. واته‌ ئیمه‌ له‌گه‌ل - یوسف دا - بی‌ نیازو پاک و سه‌راستین.

ئەمە (یوسف) خۆیەتی، ئەویش لەبەر پایەبەرزى ی (یوسف) لەو پڕۆژەدا. براکانی (یوسف) دواى ئەنجام دانى کارەکه‌یان سەرلەتیۆاره‌ی ئەو پڕۆژە دەگەریتەوه‌و خۆیان بەدلته‌نگ و‌غەمگین پیشان دەدەن و‌دەنگی هاوارو گریانیشیان لى بەرز دەبیتەوه‌و دەچنە لای باوکیان پى‌ی دەلین: (بابەگیان ئەم‌رۆ ئیئە سەرگەرمى پیشبەركى ی راکردن وتیرئەندازى بووین و (یوسف)مان لەلای کەل و‌پەل و‌شت و‌مەکه‌کاغان دانابوو تاكو پارێزگارییان لى‌بكات بەلام گورگ خواردبووی و‌ئیمەش لى‌ی دووربووین. هەرچەندە تۆ باو‌رپەقسەکانیشمان ناکەیت، چونکە بەوه‌ تاوانبارمان دەکەیت، که ر‌قمان لى‌ی بوویت گەرچی ئەو‌ی دەیلین ر‌است و‌ ر‌ه‌وانیش بیت).

ئینجا کراسەکه‌ی (یوسف)ی و‌اپیشان دەدەن که بەخوین ر‌ه‌نگ کراوه‌، بەلام کاتیک (یە‌عقوب) چاوی بەکراسەکه‌ دەکەو‌یت، دەسبەجى درۆکه‌یانی بۆ دەردەکەو‌یت، چونکە ئەو خوینە‌ی بەسەر کراسەکه‌دا کراوه‌ خوینى کورپەکه‌ی نى‌یەو کراسەکه‌ش نەدرا‌بوو، یان دەشیت (یە‌عقوب) بە حوکمی ناسین و‌شارەزایی ی لە (ناخی کورپەکانى) ئەو درۆو دەله‌سه‌یانی بۆ ناشکرابوو‌یت، هەربۆیە پى‌یان دەل‌یت: (بى‌نگومان ئیوه‌ دەروونی خۆتان کاریکی ترسناکی بۆ مەیسەرکردن و‌ ئەمە‌ی پى‌ کردوون. منیش بەشێوه‌یه‌کی ر‌یک و‌پى‌ک نارام دەگرم که‌ه‌یچ و‌ه‌رس بوون و‌بى‌ئومىندى‌یه‌کی تیدانه‌بیت. تەنها لەخوداش داواى یارمەتى دەکەم بۆ دەرخستنى بارى ر‌استەقینه‌ی ئەو قسە‌وباسە پووجه‌لەتان، جگە لە خۆراگرتن لەبەر بارى گرانی ئەم تاقیکردنەوه‌یه‌ی دووربوونم لە-یوسف-..

ئەم بەشە‌ی پیشووی داستانەکه‌ش پوخته‌ی لى‌کدانه‌وه‌ی ئەم ئایەتانه‌بوو که‌ خودا تى‌ایان دا دەفەرمو‌یت:

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْجُمُحِ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنِيدَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءَ وَآبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءَ وَعَلَى قَيْصِهِ بَدْمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ يوسف/ ١٥-١٨.

پزگاکردنى "یوسف" و‌فرۆشتنى به‌ وه‌زیره‌که‌ی پادشا

کاروانتیک لەبەردەم بیره‌که‌وه‌ تى‌ دەپەرت (که‌ بەره‌و-میسەر- دەچوون) و‌ که‌سیکیان بۆلای بیره‌که‌ دەنیرن تاكو ئاویان بۆ بى‌نیت، ئەویش سەتله‌که‌ی دەستی شو‌ردەکاته‌وه‌ بۆ خواره‌وه‌ و (یوسف)یش خۆی پى‌ دا هەل‌دە‌واسیت و‌له‌بیره‌که‌ دیتە دەره‌وه‌. ئەم پیاوه‌ ئاودەر‌ه‌یینه‌ش زۆر زۆر دلشاد دەبیت و‌ بەپەله‌ دەگەریتەوه‌ بۆ نى‌و هاو‌رپى‌کانى تا بەخۆش‌حالى‌یه‌وه‌ پى‌یان بلیت: (مژدە مژدە ئەوه‌ کورپى‌کی نەوجه‌وانە "غلام").. ئەوانیش-یوسف- لەناو کەل و‌پەله‌کانیان دا دەشارنەوه‌و بەشت و‌مەکیکی خۆیانی دادەنن لەوشت و‌مەکانە‌ی که‌ دەیانفرۆشت. کاروانچى یە‌کان (یوسف) لە-میسەر- بەچەند دره‌مه‌مى‌کی کەم دەفرۆشن تا

خیرا له کۆلّ خۆیانی که نه وه نه بادا کهس و کاری پێیان بگهن و لیبیان بستینه وه. کرباره کهش وه زیری پادشا^(۱) دهییت، ههر که ده بکپیت ده بنیتریه وه بو ماله که ی خۆی و هاوسه ره کهشی (که ناوی زوله یجا) یه راده سپیتریت به وه ی چاک بیت له گه لئی داو پێ ی ده لیت: (به چاک ی هه لئس و که وتی له گه ل دا بکه و پێزی زۆر لی بگره تا کو ژبان و گوزهرانی له لمان خۆش ده بییت و بو ته وه ی سوودمان پێ بگه یه نییت، یان بو ته وه ی بیکه ین به کوری خۆمان و کورمان بیت).

جا ههروهک چۆن خودا پله یه کی به رزو پێزیکی زۆری بو (یوسف) له مالتی وه زیره که ی پادشادا مه یسه رکرد، ههرواش ده سه لات و سه ره به سستی له به کاره یێنانی گشت جوژه مولک و کهل و په لیک ی وه زیره کهش دا بو مه یسه رکرد بوو، ته مه جگه له پله و پایه یه کی بلند له خاکی میسر دا، ههروه ها خودا سر و شتی لێ کدانه وه ی خه ونی پێ به خشیبوو. بێگومان خودای مه زن خۆی به توانایه له راپه راندنی ههر کاریک دا بیه ویت و تیراده ی له سه رییت. به لام زۆریه ی خه لکی نه یینی و رازی حیکمه تی خودا نازانن.

کاتیک "یوسف" گه شه ی کرد و پێگه به شت و هیزو بازووی ته واوی له قوناغی لاویتی دا بو دروست بوو، خودا حیکمه ت و زانینی نه یینی ی شته کان و زانستیکی به سوودی پێ به خشی. ته مه یاداشته و ته م جوژه پاداشته ش خودا هه رشایانی چاکه کاران و خواناسان ده کات...:

﴿ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ ۗ (۲) بَضْعَةً وَلِلَّهِ عَلَيْهِمْ إِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾ وَسَرَّوهُ ﴿۲۰﴾ بِتَمْرٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمٍ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿۲۱﴾ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ ۗ (۴) عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَنْفَعَهُ ۗ وَوَلَدًا ۗ وَكَذَلِكَ مَكَانًا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ ۗ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۗ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ ۗ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۱﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ۗ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۗ وَكَذَلِكَ نُجَزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿يوسف/ ۱۹-۲۲﴾

(۱) ته م وه زیره ناوی (فوطیغار) بووه ته و کۆگادار (عهزیزه) یه سهر کۆگا و گه یغینه کانی (میسر) بووه له سه ره ده می یه کتیک له پادشا کانی (هیكسوس) دا.

(۲) (أسروه): (شاردیانه وه).

(۳) (شروه): واته فرۆشتیان (باعوه) به پێچه وانه ی کربیان (اشتروه) وه ده یه. خودا فه رموویه: (ولیس ماشروا به انفسهم لو كانوا یعلمون) (البقره / ۱۰۲) به مانای (نه فسی خۆنیان پێ فرۆشتوه - باعوها). ههروه ها خودا له م باره ی وه فه رموویه: (ومن الناس من یشتري نفسه ابتغاء مرضاة الله) (البقره / ۲۰۷).. واته (له نیو خه لکیدا کهسانی واهه یه که خۆی به خودا ده فرۆشیت و نه فس و گیانی خۆی له جیهادا ته رخان ده کات).

(۴) (مشواه): واته شوینی دانیشت و هه وانه وه و پله و مه قامی نیوما. (اکرمی مشواه): واته (مال و شوینی دانیشتن و پله و مه قامی نیوما لی بو و ا لێبکه که به ریز و گه و ره بیت له لمان).

به‌ندی سیّ یه‌م

(("یوسف" و نه‌ریتی چه‌واشه‌کاریی ژنه‌که))

(ژنه‌که‌ی "عزیز" یوسف فریوده‌دات - یوسف وئافره‌ته‌کان)

ژنه‌که‌ی "عزیز" یوسف فریوده‌دات

خودای مه‌زن برپیک‌ی زۆری له‌جوانی و قه‌شه‌نگی به "یوسف" به‌خشی‌بوو، ئەم جوانی یه‌ش هۆیه‌کی به‌لاومه‌ینه‌تی ی تاقیکاری یه‌کانی ژیانی بوو.. (زوله‌یخا) ی ژنی (عەزیز)، (واته ژنی وه‌زیری پادشا)ش به‌چار ی میینه‌یی ی خۆی ئەم جوانی یه‌ی (یوسف) ی ده‌بینی و دلّی بۆی لیّ دده‌او هه‌ست و نه‌ستیشی گری گرتبوو. نه‌خاسه‌م که‌ئەم کورە جوانه‌ی به‌به‌نده‌(عه‌بد) ی خۆی داده‌ناو ملکه‌چی فه‌رمان وئیشاره‌تی خۆی بوو، هه‌ربۆیه‌ش ئەو هه‌موو سۆزوئه‌وین وئاره‌زووه‌ی له‌دلّی دا به‌رامبه‌ری دروست ببوو به‌لاوه‌ ناسان بوو.. بینگومان ئەم ژنه‌ خۆیشی ژنیکی گه‌نج و نه‌رم و نیان و له‌سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی لای و جوان و شوخ و شه‌نگ بوو.. ماوه‌یه‌ک له‌و حاله‌تی ئالوده‌بوونه‌یدا مایه‌وه‌و دوودلّ بوو له‌ده‌رخستنی هه‌ست و سۆزی خۆی بۆ "یوسف" .. به‌لام هینده‌ی نه‌خایاند که‌ عاتیفه‌ و سۆزی به‌جۆشی به‌سه‌ردا زالّ بو و لایزی ی سروشتیشی هه‌موو شعور و هه‌ست و نه‌ستییکی لیّ داگیرکردو له‌هه‌لیک ده‌گه‌را که‌ جامی سۆزو ئاره‌زووی به‌سه‌ردا قلاب کاته‌وه‌..

هه‌ربۆیه‌ش پۆژتیکیان هه‌لی وجودی (یوسف) ی به‌ته‌نها له‌مالّ دا قۆسته‌وه‌و ده‌ستی کرد به‌جیبه‌جیّ کردنی نیازه‌که‌ی.. سه‌ره‌تا که‌وته فریودانی به‌ئالّ و گۆرکردنی خۆشه‌ویستی و جوولاندنی ئاره‌زووی و خستنه‌پرووی جوانی یه‌کانی و ئەندامه‌ هه‌ست بزۆینه‌کانی جه‌سته‌ی (ئه‌مه‌ش دوا‌ی شه‌وه‌ی که‌هه‌موو ده‌رگا‌کانی مالّه‌که‌ی توند داخستبوو) و پیشی گوت: (ده‌ی رووم تی‌بکه‌و وه‌ره به‌ لام دا شه‌وا منیش خۆم بۆ سازکردوویت)..

(یوسف) یش به‌نه‌ریتی له‌خواترسانی خۆی و وه‌ک که‌سیکی زۆر په‌ست و تووره‌ لیّ ی دوورکه‌وته‌وه‌و نکۆلی ی له‌و کرداره‌و سه‌ریبچی ی له‌فه‌رمانه‌که‌ی کردو پّی ی گوت: (من په‌نام برده به‌رخودا تاکو له‌گونا‌ه بم پاریزیت. ئیدی چۆن گونا‌ه ده‌که‌م له‌کاتیک دا خودا می‌رده‌که‌ی تۆی بۆ په‌خساندم که‌ئه‌ویش گه‌وره‌ی منه‌و ریزی لیّ نام و شوینی حه‌وانه‌وه‌و پله‌و مه‌قامیکی چاکی له‌نیو مالّه‌که‌ی دا پّی داوم. نه‌خپّر شتی واناکه‌م چونکه به‌پراستی هه‌ر که‌سیک سته‌م و خیانته‌ت بکات له‌به‌رامبه‌ر چا‌که‌یه‌ک دا که‌ له‌گه‌لی دا کراوه سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفراز ناییت).

به‌لام خودا دلّی ئەو ژنه‌ی کوپّر کردبووه‌و هه‌یچ بایه‌خیکی به‌وته‌کانی یوسف - نه‌دا، به‌لکو هه‌ر سوور بوو له‌سه‌ر شه‌وه‌ی ده‌ستی له‌گه‌لّ دا تی‌که‌لاو بکات. ته‌نانه‌ت نه‌فسی سه‌رکیشی خۆی فه‌رمانی شه‌وه‌ی پّی‌کرد

که په لاماری بدات (له‌وساته‌ش دا -یوسف- رووناکی ی راسته‌قینه‌ی خودای به‌دی کردو خۆی به‌و نوره‌ی خودا پاریزراوو به‌هره‌م‌مند کردو مه‌یل وه‌وای نه‌فس نه‌یتوانی زه‌فه‌ری پیّ بیات و به‌ره‌ره‌کانی (گوناه ویاخی بوونی) پیشان دا به‌م رهنگه‌ش خودا خراپه‌ی زیناکاری و ناپاکی (خیانه‌ت) ی لیّ دوور‌خسته‌وه، چونکه له‌و به‌نده‌ خواویست و خواپه‌رستانه‌ بوو که (به‌پوختی و بیّ گریّ و گولّ و پیچ و په‌نا) و به‌دل‌سۆزی یه‌وه خودای خۆیان ده‌په‌رست.

له‌گه‌رمه‌ی خۆراپسکانی -یوسف- دا و بۆ ده‌رباز بوون له‌چنگی ئه‌و ئافره‌ته‌ جوّش سه‌ندوه، خۆی گه‌یانده‌ لای ده‌رگای ژوره‌که‌ تا به‌په‌له‌ له‌ ژیرده‌ستی ده‌لیت، ئافره‌ته‌که‌ش خیرا به‌دوای دا رای کرد تا نه‌هیلّیت له‌و ژوره‌ ده‌رچیت و کراسه‌که‌ی له‌دواوه‌ راکیتشا بۆ هیئانه‌وه‌ نیو ژوره‌که‌ی، به‌لام کراسه‌که‌ی دراو توانی ی ده‌رچیت بۆ ده‌روه.

له‌و چرکه‌ ساتانه‌ش دا کت و پر هه‌ردووکیان لای ده‌رگا که‌ می‌رده‌که‌یان بینی که‌ ده‌هاته‌وه‌ بۆ مال‌ه‌وه‌. له‌و ساته‌دا خیرا ژنه‌که‌ ده‌سپیش‌خه‌ری ی کرد بۆ تۆمه‌تبار کردنی (یوسف) به‌تاوانی هه‌ولّی په‌لاماردانی و ده‌سدریژی کردنه‌ سه‌ری، ئینجا داوای زیندانی کردنی ده‌کرد. (یوسف) یش نکوولّی ی له‌و تاوانه‌ کردو گوتی که‌وا ئه‌م ژنه‌ خۆی هه‌ولّی په‌لاماردانی داوه‌ و یستویه‌تی خیانه‌ت له‌می‌رده‌که‌ی بکات و ئه‌میش (واته‌ یوسف خۆی) به‌رگری له‌خۆی کردوه‌ و هه‌لامی داواکه‌ی نه‌داوه‌ته‌وه‌.

له‌کاتیکدا (یوسف) وژنه‌که‌ی (عه‌زیزی میسر) خه‌ریکی تاوانبارکردنی یه‌کدی بوون، که‌سیکی نزیک (ناسیاو)ی ئافره‌ته‌که‌ به‌سه‌ر ئه‌و قسه‌و یاس و مشت و مه‌ریان دا هات و دوا ی تیگه‌بیشتن له‌رووداوه‌که‌، حوکمیکی خۆی تیادا داو گوتی: (ئه‌گه‌ر کراسه‌که‌ی ئه‌م کوپه‌ له‌پیشه‌وه‌ "له‌به‌رژکیه‌وه‌" درابیت ئه‌وه‌ بیگومان ژنه‌که‌ راست ده‌لیت له‌م ئیددیعایه‌ی دا، چونکه‌ مانای وایه‌ کوپه‌که‌ هیرشی برده‌ته‌ سه‌ری و به‌ره‌و پووی چوه‌و ژنه‌که‌ش به‌رگری له‌خۆی کردوه‌و کراسه‌که‌ی بۆ دراندوه‌وه‌. خۆ ئه‌گه‌ر کراسه‌که‌ی ئه‌م کوپه‌ له‌دواوه‌ درابیت ئه‌وه‌ مانای وایه‌ ژنه‌که‌ په‌لاماری داوه‌ و ئه‌و تنه‌ها به‌رگری له‌خۆی کردوه‌و هه‌ولّی ده‌ربازبوونی داوه‌ به‌م پی‌په‌ش ژنه‌که‌ درۆ ده‌لیت له‌وته‌کانی داو هه‌ر کوپه‌که‌ راست ده‌لیت و راستگۆیه‌.

می‌ردی ژنه‌که‌ ته‌ماشای کراسه‌که‌ی (یوسف) ی کردو دیتی که‌وا له‌دواوه‌ دراوه‌ گه‌یشته‌ ئه‌و راستی یه‌ی به‌ژنه‌که‌ی خۆی بلّیت: به‌راستی ئه‌م کرده‌وه‌یه‌ له‌فروفیلّ و مه‌کری ژنانه‌ و مه‌کرو ته‌له‌که‌بازیشیان گه‌وره‌و گرانه‌).. دباره‌ ئه‌م می‌رده‌ هه‌زی کردوه‌ و ئه‌و کرداره‌ شه‌رمه‌زاری و ئابروویه‌رانه‌یه‌ په‌رده‌پۆش بکریت و بشارریتته‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌ خیرا به‌ یوسف ده‌لیت: (ئه‌مه‌ی که‌ توش هات له‌بیرخۆتی به‌ره‌وه‌و بیشاره‌وه‌ وله‌لای که‌س باسی مه‌که‌).. به‌ژنه‌که‌ی خۆی گوت: (تۆش داوای لیخۆشبوون له‌خودا بکه‌ بۆ ئه‌م گوناوه‌ی که‌ کردت و تۆبه‌ی ته‌واو له‌لای خودا بکه‌، به‌راستی له‌م کاره‌ت دا له‌گوناوه‌کارانیت).

ئه‌مه‌ی پی‌شوو ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌تانه‌ی لای خواره‌وه‌ی به‌شیک تری سووره‌ته‌که‌یه‌ که‌ خودا تیای دا فه‌رمویه‌: ﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَتَىٰ هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ، وَعَلَّقَتِ الْأَثْرَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَوَازِي إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا ^(١) لَوْلَا أَن رَّءَا

(١) (انه‌رې): گوتراوه‌ ئه‌مه‌ دوولیکدانه‌وه‌ی هه‌یه‌، په‌که‌میان: مه‌به‌ستی له‌و گه‌وره‌به‌ی خۆبه‌تی که‌ (عه‌زیزی میسر) واته‌ (ده‌زیری گه‌غینه‌و

بُرْهَنَ رَبِّهِ ۚ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَأَسْبَقَنَا
 الْآبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا الْآبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ
 يُسَجَّنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ زُوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي ۖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قُدَّ
 مِن قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾
 فَلَمَّا رَأَى قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا
 وَأَسْتَعْفِرِي لِدُنْيَاكَ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾ يوسف/ ۲۳-۲۹ ..

یوسف و نافرته‌کان

هه‌والا و قسه‌و باسی (نالوده‌یی ئەو ژنه به یوسف) که‌وته سه‌رزاری کۆمه‌له نافرته‌تیکی ناوشارو له‌کۆرپو کۆمه‌له‌کانی نیوخویان دا ده‌یانگوته‌وه‌و له‌لای یه‌کتر باسیان ده‌کردو ده‌شیان گوت: (ژنه‌که‌ی "عزیز" کورپه‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی خۆی هه‌لئاوه‌ بۆ کاری نابه‌جی و ویستویه‌تی به‌دکاری له‌گه‌ل دابکات، به‌لام ئەو کورپه‌ به‌ده‌م داخوازی‌یه‌که‌یه‌وه‌ نه‌چوه‌ه. وادیاره‌ ئەو ژنه‌ هینده‌ هه‌زی له‌و کورپه‌یه‌ که‌نارامی له‌به‌ر برپوه‌و دلێ پاره‌پاره‌ کردوه‌و گه‌شتوته‌ قولایی دلێ، جا تۆبلی پیویست به‌و هه‌موو بی‌ نارامی و خوشیت کردنه‌بکات و په‌لاماری بدات، به‌راستی به‌گرتنه‌به‌ری ئەم شیوازه‌ی، که‌وتوته‌ نیو گومپایی یه‌کی ته‌واوو دورکه‌وتنه‌وه‌ له‌هه‌ق) ..

ئەم قسانه‌ی چینی نافرته‌تان که‌ له‌نیو خۆیان دا ئاوا باسی ژنه‌که‌ی (عزیز)یان ده‌کرد و به‌نه‌ریتی ژنانه‌ی خۆیان توانج وپلاریان تی ده‌گرت به‌خودی ژنه‌که‌ی (عزیز) گه‌شته‌وه‌و پیی راگه‌یه‌نرا که‌ له‌ نیوژنان دا چۆن باسی ده‌کریت .. دیاره‌ ئەویش به‌مه‌ په‌ست ده‌بیئت و ده‌یه‌ویئت (یوسف) و (جوانی یوسف) پيشانی ئەوانیش بدات تا چیدی به‌ناهه‌ق له‌خۆرا سه‌رزه‌نشستی نه‌که‌ن وپاکانه‌ش بۆ هه‌لوئستی خۆی به‌ییتته‌وه‌ ..

دارایی و ولاته‌که‌یه‌و ئەم له‌مالی دایه‌و جی ی کردۆته‌ره‌، دووه‌میشیان: مه‌به‌ستی له‌خودای په‌روه‌ردگاریه‌تی که‌نه‌و هۆکارانه‌ی بۆ خولغاندوه‌ه. (١) (ولقد همت به‌ وهم بها): زانایان له‌م باره‌یه‌وه‌ چه‌ند بیروایه‌کیان هه‌یه‌، سه‌به‌رته‌ به‌ (همت به‌) که‌ بۆژنه‌که‌یه‌و (ویستویه‌تی کاره‌که‌ی له‌گه‌ل دابکات یان زۆری لی بکات تا نه‌و کاره‌ی له‌گه‌ل دابکات) تینجا یوسفیش (لولا ان رأی برهان ربه‌) واته‌ گه‌ر ئەو رۆشنایی ی رینگاراسته‌ی خودای به‌دی نه‌کردایه‌و به‌پیشمانی ی خودا هه‌لس وکه‌وتی نه‌کردایه‌و سام وگه‌وره‌یی ی خوداو فه‌رمان وچاودێری ی هه‌میشه‌یی ی خودای له‌بیرکردایه‌ نه‌وا (هم بها) ئەو کرداره‌ی له‌گه‌ل داده‌کرد. واته‌ به‌دی‌کردنی رووناکی ی رینگای راستی خودا که‌لیرده‌ا به‌ (برهان ربه‌) گوزارشتی لی کراوه‌ نه‌یه‌پیشستوه‌ ئەو خه‌یال و (هه‌مم) و بۆچوونه‌ پێچه‌وانه‌یه‌ی هه‌بیئت. رایه‌کی تریش له‌رای زانایان نه‌وه‌یه‌: (یوسف) به‌پالنه‌ری خوری سروشتی ی خۆی (که‌خوبه‌کی ناسایی ی هه‌موو مرۆفیکه‌) خه‌ریک بووه‌ هه‌مان خه‌یال په‌یره‌و کات، به‌لام به‌دیتنی (برهان ربه‌) ری ی که‌وتنه‌ نیو هه‌له‌و سه‌ره‌پنجی ی لی به‌ستاره‌ه. مه‌به‌ستی له‌ (برهان ربه‌)یش واته‌ چاودێری هه‌میشه‌یی ی خودا له‌سه‌ری و ده‌رکه‌وتنی چاودێری یه‌که‌ به‌عیصه‌ت وپاراستنی. مامۆستا (محی الدین بن‌عربی)یش له‌م رووه‌ وه‌ ده‌لیت: ("همت به‌" بۆ به‌کیشکردن و "وهم بها" بۆ به‌رگری‌کردنه‌) مامۆستای (علامه‌)ش (ابن حزم) ده‌لیت: (همت به‌) مه‌به‌ستی کوشتن و (وهم بها)ش هه‌مان مه‌به‌ستی بووه‌.

بۆ ئەم مەبەستە رۆژئێك داوەتیان دەكات و شوپێنێكى نەرم و خۆشیاى بە (سەرىن و دۆشەك) و (كەرەسەى جى) ى پالداڤەو قاقچ پاكىشان و ئەنەشك دادانەو) بۆ رۆك دەخات و زىادە رۆيى يەكى ديارىش لەشپۆزى رۆزلىنەن و ئامرازى ھەواندەو دا پيشان دەدات، ھەر وەك چۆن ئەمە ھەميشە دا ب و نەرىتى دەست رۆيشتوان و دنياپەرستانە.

بانگكراوانىش دواى ئەو ى دۆن و دادەنەش و لەجى ى خۆيان دا جىگەر دەبن، ژنەكەى (عەزىز) فەرمان بەكەنيزەكانى دەكات خۆراكيان بۆيىن، خۆيشى چەند چەقۆيەك دىنەت و ھەر ژنەك و چەقۆيەكى پى دەدات تاكو بەدەستى خۆيان گۆشت و خۆراك و ميوو و سەوزەكانيان لەت لەت بكەن بەپىچەوانەى ئەو عادەتەى كە دەبوايە چەقۆكان لەسەر مۆزىك بوونايە بۆ لەت كەردنى خۆراكەكان و دەشبوايە كەنيزەكانى بۆى لەت بكرەن، بەلام ديارە لەمەدا مەبەستىكى گرنكى ھەبوو.

ئافرەتە ميووانەكانىش چەقۆكانيان بەدەستەو دەگرن و خواردەمەنى يەكانيان پى لەت و پەت دەكەن و بەدەم نان خواردەنەش و ھەرىكى قسەى خۆش و پىكەن و گالئەو گەپ دەبن. لەو ساتە ناسكانەدا (زولەيخا) ى ژنى (عەزىزى ميسر) خيرا فەرمان بە (يوسف) دەكات كە بچىت بۆلای ئافرەتەكان و خۆى پيشانيان دات تا لەنزيكەو بەيىن. ئەوانىش ھەر كەچاويان بە "يوسف" دەكەوت تەزوو يەكى توند ديانگريت و رادەچلەكن بەو جوانى لە پەرادەبەدەر و بى و پەنەيەى (يوسف)، ھەريۆش لەو وختەدا كت و پەر ھەمويان بى ئەو ى ئاگيان لەخۆيان بىت دەستى خۆيان بەچەقۆكان برىندار دەكەن لەبەر زۆرى ى سەرسورمان و لەھۆش خۆچوونيان بەدەستى (يوسف) لەكاتى لەت كەردنى خۆراكەكانيان دا. تەنەت لەبەر پامان ووردبوونەو ديان لەجوانى ى ئەو كورەو سەرنج لى دانى زۆريان ھەست بەنازارى زامەكانى دەستيان ناكەن. ئەوان بەم شپۆيە ئەو جوانى يە بەگەرە دەگرن چونكە لەسەر و جوانى ى ئاسايى ى مۆقەو بوو. پاشان دەلێن: (ئەمە مۆقەنى يە، بەلكو فرىشتەيەكى بەرپۆزە بەجوانى ى ناخى و تەوايى و بى كەم و كورپى ى رەوشتەكانى).

ژنەكەى (عەزىز)، كە دەبىنەت ميووانەكانى ھاویدو ھاوبەشى بوون لە سەرسورمان و ھۆگرى يان دا بە "يوسف" و كە ھەمان ھەست و غەريزەيان ھەيە، خيرا لەو ساتەدا (ناخى دلای خۆى) شى دەكاتەو بۆيان و بەناشكرا نيازى خۆيان پى دەگەيەنەت و پيشان دەلێت: ئەمە ئا ئەو كورە نەوجەوانە (فتى) يەيە كە سەرزەنشتى منتان لەسەر خۆشويست و ھەزلى بونى دەكرد... ئى خۆ ئپۆشەى بەو جوانى يەى خۆى مەست و سەرسام كەرد و شپتى كەردن و لەبەر خۆتانى بردنەو تەواى لى ھات خۆتان زامدار كەرد... ئا ئەمە ئەو نەوجەوانەيە كە وىستەم پەلكيشى كەم بۆ رابواردن و كەچى نەپەشت... ئىستاش لەسەر ھەمان نيازى خۆم سوورم و سویند دەخۆم لەسەر ئەو ى گەر گۆرپا يەلیم لەم فەرمانەم دا نەكات ئەوا لەزىندانى توند دەكەين تاكو سەركزو ئىھانەكراو بىت).

بەلام (يوسف) لەبەردەم ئەو ھەرەشەو گورەشانەدا وەرى بەرنەدا و تەنەت لەھىچ يەكێك لەو ئافرەتانەشى رانەدەبىنى گەر لەو بارەبەو ئامۆزگار يان بكات تا ئەوانىش گۆى ى لى بگرن و سوودى لى وەرگرن. بۆيە پەناى بردەبەر خۆدى پەرەردگارى و لى ى پارايەو كە زىندانەكەى بۆ پرەخسەيت، چونكە ژيانى نپۆ زىندانى بەباشتر دەبىنى وەك لە سەرىچى كەردنى خۆدا. پاشان داواى لەپەرەردگارى كەرد، كە ھەر خراپەو زيانىكى ئەو مەكرو تەلەكەبازى يەى ئافرەتەكانى لى دوورخاتەو تاكو نەكەوتە بەرمەترسى ى مەيل كەردن لەداواكارى يەكانيان و بەم رەنگەش بىت بەيەكێك لەنەفام و گەمژە لەرپى لادەرەكان. خۆداش نزاو

پارانه‌وه‌کانی گپرا کردو گوناه و تاوانی لی دوورخسته‌وه، چونکه ههر خودایه که بیسه‌ری نزاو پارانه‌وه‌ی په‌نابه‌رانی یه‌تی...

نه‌مه‌ش ده‌قی نایه‌ته‌کانی تاییه‌ت به‌م به‌شه‌ی داستانه‌که‌یه:

﴿ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَن نَّفْسِهِ ۗ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ^(۱) اِنَّا لَنَرُّهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ^(۲) فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ ^(۳) لَهُنَّ مَتَكًا وَاَتَتْ كُلَّ وَجْدَةٍ مِّنْهُنَّ سَيِّئًا وَقَالَتْ اَخْرُجْ عَلَيَّ فَلَمَّا رَاَتْهُ اُكْبِرْتُهُ ۗ وَفَطَعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هَذَا بَشَرًا اِنْ هَذَا اِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ^(۴) قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنِنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَن نَّفْسِهِ ۗ فَاَسْتَعْصَمَ ^(۵) وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيَكُونَنَّ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ^(۶) قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُوْنِي اِلَيْهِ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ ^(۷) فَاَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيْمُ ﴿ يوسف / ۳۰-۳۴ .

(۱) (شغفها حبا): واته: (خۆشه‌ویستی ی نه‌و کوره په‌رده‌ی دلی ی بریوه‌و گه‌شتوته‌ قولایی یه‌کانی).

(۲) (اعتدت): واته (سازی کردو ریکی خست).

(۳) (استعصم): واته (خوازیاری - عیصمه‌ت - ری نه‌دان بوو ویه‌توندی به‌رگری کردو نه‌به‌یشت).

(۴) (الصاغرین): واته: (ملکه‌ج وئیهانه‌کراوان).

به‌ندی چوارهم

(("یوسف" له‌زیندان دا))

(تۆمه‌تبار کردنی "یوسف" و زیندانی کردنی - "یوسف" بانگه‌واز بۆ په‌رستنی خودای تاك وته‌نھا ده‌كات -
"یوسف" خه‌ونی هه‌ردوو هاوه‌له‌كه‌ی لێك ده‌داته‌وه‌)

تۆمه‌تبار کردنی "یوسف" و زیندانی کردنی

كاتێك هه‌وائی ژنه‌كه‌ی "عه‌زیز" و "یوسف" له‌سه‌رانسه‌ری شاردا بلا‌وبوه‌وه‌، عه‌زیز و بنه‌ماله‌كه‌شی پرایان وابوو كه‌ بۆ شه‌وه‌ی له‌عه‌یب و عار و قسه‌و باسی سه‌ر زمانی خه‌لكیش ڕزگاربن، ته‌نھا کاری زیندانی کردنی "یوسف" ڕیگه‌چاره‌یه‌و ده‌بیت تاوانه‌كه‌ش بخریته‌ پالا شه‌، سه‌ره‌پای شه‌وه‌ی كه‌ به‌شپۆه‌یه‌کی ڕوون و ئاشكرا بی‌ تاوانی و ده‌سپاکی و داوین پاکی ی-یوسف- یشیان بۆ ده‌رکه‌وتبوو.

بارو‌دۆخی "یوسف" له‌کاتی چوونه‌ نیو زیندانی دا تێکه‌له‌یه‌کی پێکهاتوو له "خه‌م" و "شادی" بوو.. خه‌مه‌كه‌ی بۆ شه‌وه‌بوو چونکه‌ به‌سته‌م و به‌ناهه‌ق ده‌خریته‌ زیندانه‌وه‌و له‌ده‌ره‌نجامی شه‌م گرتنه‌ش دا له‌وانه‌یه‌ له‌ڕیزو‌حورمه‌تی كه‌م بێته‌وه‌، به‌تایبه‌تی له‌لای شه‌و كه‌سانه‌ی له‌حه‌قیقه‌ت ئاگادارن. شادی و خۆش‌حالی‌یشی بۆ شه‌وه‌بوو كه‌وا له‌مالی گه‌وره‌ی خۆی (عه‌زیزی -میسر) ده‌رده‌چیت و له‌مه‌كرو ئاشووب دوور ده‌که‌وتیته‌وه‌.. به‌لام چوونه‌ نیو زیندانی‌یشی سه‌ره‌تای خیزو‌چا‌که‌یه‌ك بوو بۆی: (وربّ محنة صنعتها منحة).. (له‌وانه‌یه‌ له‌ناخی مه‌ینه‌تی یه‌ك دا خه‌لاتێك هه‌بیت)، شه‌وه‌بوو هاوکات له‌گه‌ل زیندانی کردنی یوسف دا دوو کوری نه‌وجه‌وانیش له‌داروده‌سته‌ی پادشا ده‌خرینه‌ زیندانه‌وه‌، یه‌کیکیان: سه‌رۆکی ئاوکیشه‌کان بوو و ناری (نه‌بۆ) بوو، دووه‌میشیان سه‌رۆکی نانه‌واکان بوو، که‌ناری (مه‌له‌ب) بوو. شه‌م دوانه‌ به‌تاوانی - پیلان گیران له‌دژی پادشا گیرابوون.

دوای ماوه‌یه‌ك له‌زیندان و ناسینی (یوسف) هه‌ریه‌که‌یان خه‌ونێك ده‌بینیت و بۆ (یوسف)ی ده‌گیرنه‌وه‌.. یه‌که‌میان ده‌لێت: له‌خه‌ونم دا دیتم تریم ده‌گوشی تا (مه‌ی)ی لی دروست بکه‌م، دووه‌میشیان ده‌لێت: (منیش خه‌ونم به‌وه‌وه‌دی كه‌ نامم له‌سه‌ر سه‌رم هه‌لگرتبوو بالنده‌ش لی ده‌خوارد).. شه‌م دوو کوره‌ داوا له‌یوسف ده‌که‌ن هه‌ردوو خه‌ونه‌که‌یان بۆ لێك داته‌وه‌ دوای شه‌وه‌ی بۆیان ده‌رکه‌وتبوو زانستی ته‌فسیرکردنی خه‌ونی هه‌یه‌و له‌گه‌ل شه‌مه‌ش دا سیفه‌تی خۆپاریزی و چا‌که‌خوازی ی تێدایه‌..

(یوسف)یش له‌گه‌ل شه‌وه‌دا ئاماژه‌ بۆ نیعمه‌تی خودا ده‌کات له‌لێکدانه‌وه‌ی خه‌ون دا، دان به‌نیعمه‌تیکی دیکه‌ش دا ده‌نیت كه‌ زانستی نادیاره‌کان (مغیبات)ه‌ و خودا سروشتی زانینیانی پێداوه‌، بۆ نمونه‌ ده‌توانیت جو‌ری شه‌و خۆراکه‌یان پێ بلێت كه‌ له‌زیندان دا پێیان ده‌دریت پێش شه‌وه‌ی ببینن و بزنان چی یه‌. خوداش شه‌م مه‌سه‌له‌ غه‌یبیانه‌ی به‌تایبه‌تی به‌و سپاردوو، چونکه‌ ته‌نھا خودای به‌شپۆه‌یه‌کی پوخت و بی‌ گه‌رد په‌رستوو هه‌یج كه‌س وشتیکی نه‌کردوو به‌هاوه‌لی و نه‌یشی هه‌شتوو هه‌وه‌ش و (شه‌ریك) بۆ خودا دابنریت، هه‌روه‌ها، چونکه‌ خۆی دوور په‌ریزگرتوو له‌پێبازه‌ چه‌وته‌كه‌ی شه‌و گه‌له‌ی باوه‌ریان به‌بوونی خودا نی یه‌و باوه‌ریش به‌په‌رژێ دوا‌یی ناهینن:

﴿ ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيْسَجُجُنَّهُ حَتَّى حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجَنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَدْتُ أُعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَدْتُ أُحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأَكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمْتَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾ يوسف/ ٣٥-٣٧.

"يوسف" بانگه‌واز بو په‌رستنی خودای تانک و ته‌نهای ده‌کات

زیندانیانی نه‌و گرتوو‌خانه‌یه زۆر هاوسۆزو هوگری (یوسف) بوون و ریتیککی زۆریشیان به‌هوژی لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کانیانه‌وه له‌ده‌گرت که‌له‌م کلاو رۆژنه‌یه‌شه‌وه هه‌ندی‌که له‌هه‌واله‌کانی نادیار (غه‌یب)ی فیکردن، (یوسف)یش ته‌مه‌ی به‌هه‌لیکی له‌بارو پیویست ده‌بینی تا له‌م ری یه‌وه ناسنامه‌ی خو‌ییان بۆده‌رخات که له‌چ بنه‌ماله‌یه‌کی ره‌سه‌نه‌و ئه‌رکی راسته‌قینه‌ی سه‌رشانی به‌رامبه‌ریان چی یه، ئیدی ده‌ست ده‌کات به‌ئامۆزگاری کردنیان و بانگ کردنیان بۆ سه‌رئاینی خودای تانک و ته‌نهای، پاشان روون کردنه‌وه‌ی پووچه‌لی ی (ریتبازی هاوه‌ل بۆ خوادانان)، که هیچ به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کی نی یه پشته‌ی پی به‌ستیت.

(یوسف) به‌م شیویه ده‌یدواندن و پی‌ی ده‌گوتن: (من هیچ ئاینیکم دانه‌هیناوه‌و دانه‌رشته‌وه، به‌لکو شوینکه‌وتووی ئاینی راسته‌قینه‌ی باب و باپیرانم (ابراهیم و اسحاق و یعقوب)م که خودا ریتبازی کردوون بۆسه‌ر باوه‌ری راسته‌قینه‌و ته‌و عه‌قیده راست و دروسته‌ی که ده‌باره‌ی په‌رستنی خودایه به‌ته‌نهای. ته‌مه‌ش فه‌زل و به‌خششی خودایه له‌سه‌ر ئیمه‌و له‌سه‌رخه‌لکیش کاتیک ئیمه‌ی بۆلای خه‌لکی نارد تاکو ریتموونی یان بکه‌ین بۆ سه‌ر ئاینی راست. به‌لام زۆریه‌ی خه‌لکی ته‌م فه‌زل و به‌خششه‌ خودایی یه به‌ سوپاس و شوکرانه‌ بژی‌ی و باوه‌ر هینانه‌وه و درناگرن، به‌لکو به‌بی باوه‌ری و نکوولی کردنه‌وه به‌ر به‌ره‌کانی ده‌که‌ن)...

پاشان "یوسف" له‌دواندن هه‌ردوو هاوری‌ی نیوزیندانی به‌رده‌وام ده‌بیت و پی‌ی یان ده‌لێت: (ئایا چه‌ند خودایه‌ک بۆ مرۆف باشته‌ که‌مل بۆ هه‌ریه‌که‌یان که‌چ کات، یان ته‌و خودا تانک و بی‌هاوه‌له‌ی که به‌سه‌ر هه‌موو شتیک دا بالاده‌سته؟ ته‌و خواوه‌نده هه‌مه‌چه‌شن ولێتک جودایانه‌ی ئیوه ده‌یانپه‌رستن له‌جیاتی (الله) ته‌نهای چه‌ند ناویکن که‌ئیوه خۆتان و باب و باپیرانتان بۆ ته‌و وه‌هم و خه‌یالانه‌تان داناون که‌هیچ وجودیکیان له‌واقع دانی یه، ته‌نانه‌ت هیچ بیانوویه‌ک یان به‌لگه‌یه‌کی (عه‌قلی)یشتان له‌سه‌ر شه‌ریه‌تی په‌رستنیان به‌ده‌سته‌وه نیه‌یه بۆ قه‌ناعه‌ت پی‌هینانی هه‌ر که‌سیک که له‌جیاتی خودا (الله) بیانپه‌رستیت. لێره‌ش دا حوکمی جیاکه‌ره‌وه له‌سه‌ر (زانینی خودای هه‌ق و ته‌وه‌ی شایسته‌ی په‌رستنه) هه‌ر بۆ خودا (الله) خو‌یه‌تی و فه‌رمانی کردووه که‌ئیدی غه‌یری خو‌ی نه‌په‌رستیت و مل بۆ هیچ شتیک تر که‌چ نه‌کریت. جا هه‌ر ته‌مه‌یه ئاینی راست و په‌وان که به‌چه‌نده‌ها ده‌لاله‌ت و به‌لگه‌وه بۆ مرۆف روون بووه‌ته‌وه. که‌چی زۆر که‌س له‌خه‌لکی نایانه‌ویت به‌م به‌لگه‌رۆشانه‌ ریتبازی بکرین و په‌ی به‌م راستیه‌ پرشن‌گداره‌ش نابه‌ن:

﴿ وَاتَّبَعَتْ مَلَّةٌ ءَابَاءَ عِیْ إِبْرٰهیمَ ؕ وَاسْحٰقَ وَیَعْقوبَ ؕ مَا کَانَ لَنَا اَنْ نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ ذٰلِکَ مِنْ فَضْلِ

اللَّهُ عَلِيمًا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْحَحِي السَّجْنَءَ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ
 أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاءُكُمْ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ﴿٤٠﴾ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَدِيمُ وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿يوسف/ ٣٨-٤٠﴾

- يوسف - خه‌ونه‌کانی هه‌ردوو هاوه‌له‌که‌ی لیک ده‌داته‌وه

یوسف دواى شه‌وى په‌ندو نامۆژگاری یه‌کانی بۆ هه‌ردوو هاوړیکه‌ی نیو زیندانی ته‌واو ده‌کات، دیته‌ سه‌ر وه‌لامی پرسیاره‌کانیان له‌سه‌ر لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کانیان، بۆ ته‌فسیری خه‌ونی سه‌رۆکی ناوکیشه‌کان، پى ی ده‌لایت: (تۆ هه‌ر خۆشبییت وچاوت روون بیټ ته‌وا من مژده‌ی پژگار بوونت پى ده‌ده‌م ومژده‌ت لی بیټ پادشا له‌ژیانتا ده‌ته‌پیلایته‌وه له‌به‌ر به‌رائه‌ت وبی تاوانیت له‌و پیلانه‌دا که تۆشى تیدا تاوانبارکرا بویت، به‌م زوانه‌ش نازاد ده‌کر بیټ و له‌سه‌ر کاری جارانت وه‌ک ناوکیشى پادشا ده‌مینی‌ه‌وه) .. ده‌رباره‌ی لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونی سه‌رۆکی نانه‌واکانیش، ده‌لایت: (به‌لام تۆ نه‌ی سه‌رۆکی نانه‌وايان ده‌بیټ لیم ببووړیت گه‌ر به‌راستى و راشکاوانه‌ خه‌ونه‌که‌ت بۆ ته‌فسیر بکه‌م، چونکه ده‌بیټ له‌کاروبارو چاره‌نووسى خۆت ناگادار بکر بیټ، شه‌ویش شه‌وه‌یه به‌پى شه‌و خه‌ونه‌ی دیوته پادشا حوکمی کوشنتن به‌سه‌ردا ده‌داو له‌دار ده‌در بیټ وبالنده‌ش دواى له‌سه‌رت ده‌خۆن، چونکه بۆیان روون ده‌بیټه‌وه که تۆ به‌شداریت کردووه له‌و پیلانه‌دا له‌دژى پادشا)...

پاشان "یوسف" رووده‌کاته هه‌ردووکیان وپى یان ده‌لایت: (تیتر خودای مه‌زن بریاری خۆی به‌م ره‌نگه‌ داوه که من بۆم روون کردنه‌وه، شه‌م بریاره‌ش هیچ رینگرو به‌ربه‌ستى لى له‌به‌رده‌مدا نابیت. منیش له‌خۆمه‌وه وه به‌ئاره‌زوى خۆم نادویم، به‌لکو به‌پى ی سرووش وئیلهاى خودای په‌روه‌ر دگارم ده‌دویم له‌مه‌ر لیکدانه‌وه‌ی هه‌ردوو خه‌ونه‌که‌ی شه‌وه) ..

سه‌رۆکی ناوکیشان بریاری نازاد بوونی بۆ دیت وله‌کاتیکدا خه‌ریک بوو له‌زیندان ده‌رده‌چوو، (یوسف) داواى لیکرد به‌سه‌ره‌تای خۆی (واته: به‌سه‌ره‌تای یوسف ومه‌سه‌له‌ی زیندانی کردنى) به‌پادشا بگه‌یه‌نیټ کاتیک پى ی ده‌کات، له‌گه‌ل باس کردنى شه‌و زولم وسته‌مه‌ی لی ی کراوه تاکو له‌کاروباری بکۆلایته‌وه و چاو به‌کیشه‌که‌ی دا بخشینیتته‌وه و بۆ پادشا روون بیټه‌وه، که -یوسف- بى تاوانه‌و پاشان شه‌و زولم وسته‌مه‌ی له‌سه‌رلابات که به‌ناپه‌وا ده‌ره‌قى کراوه. به‌لام سه‌رۆکی ناوکیشه‌کان له‌به‌ر خۆش‌حالی ی له‌پاده‌به‌ده‌ری خۆی به‌بۆنه‌ی له‌زیندان ده‌رجوونیه‌وه و له‌به‌ر کاروباری زۆریشی له‌بیری ده‌جیت، که باسى (یوسف) وگرفته‌کانی له‌لای پادشا بکات. دیاره شه‌مه‌ش خوویه‌که‌و له‌زۆربه‌ی خه‌لکى دا هه‌یه کاتیک له‌دواى ته‌نگانه‌یه‌ک ده‌که‌ونه خۆشى و شادى و ناسوودیه‌ی یه‌وه و هاوړى یانى ته‌نگانه‌یان بیره‌ده‌کن. بینگومان به‌هۆی شه‌و له‌بیر چوونه‌وه‌یه‌ی سه‌رۆکی ناوکیشه‌کانیشه‌وه (یوسف) چه‌ند سالیکی تریش له‌زیندان دامایه‌وه،

هه‌روه‌ک له‌تایه‌ته‌که‌دا وشه‌ی (بضع سنین) هاتوو‌ده‌و مانای نیوان (۳-۹) سال ده‌گه‌یه‌نیت..
 ئەم دێرانە‌ی پیشووش پوخته‌ی مانای ئەم فەرماشته‌ی خودایه‌ له‌م نایه‌تانه‌ی به‌شیتکی دیکه‌ی سوورده‌تی
 "یوسف" دا: ﴿يُصْحِي السِّجْنَ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَاسْقَى رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
 مِنْ رَأْسِهِ ۚ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ
 رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ ^(١) سِنِينَ ﴿يوسف/ ٤١-٤٢﴾.

(١) (بضع): واته (چه‌ندێک) که بۆ ماوه‌ی نیوان (٣ - ٩) سال ده‌گه‌یه‌نیت.

بهندی پینجه م

((یوسف .. وهزیری پادشا))

(خهونی پادشا - سه رۆکی ئاوکی شه کان له لای "یوسف" - "یوسف" خهونه که ی پادشا لیک ده داته وه - لیکۆلینه وه له پیلانه که - پادشا وه زاره تی دارایی به "یوسف" ده سپیریت)

خهونی پادشا

دوای ئه و چهند ساله ی، که (یوسف) له زیندان دا به سه ری برد خواستی سه ره رشتی ی ئیلاهی وابوو له زیندان ده رچیت و به رزترین پله ی دنیا ییشی پی بسپیریت، خوداش گهر ئیراده ی له سه ر شتیک هه بیته هۆکاره کانی بو ده سته به رده کات. پادشا^(۱) جاریکیان له کاتی نووستنیدا، خهونیک ده بینیت و بی تارامی ده کات وترس و بیمی لێ ده نیشیت، دیاره خهونیککی سامناک بووه، بۆیه چهن دین (کاهین) و هه کیم کۆده کاته وه و پی یان ده لیت: (من له خهونم دا دیتم ههوت مانگای له پرو لاواز ههوت مانگای قه له وه ده خۆن. ههروه ها ههوت گوله گه نفی سه وزو ههوتی وشکم بین، گه لۆ ئیوه ش مانای ئه م خهونه م بو شی بکه نه وه گهر توانای ته فسیر کردنی و پروون کردنه وه ی مه به سته که ی تان هه یه)..

ئه و کۆمه له ش که گو ی یان بو پادشا گرتبوو به و خهونه ی ناوبراو په شوکان و سه ریان لێ تیک چوو و ئه و سه ر لێ تیک چوونه شیان پیوه دیار بوو. له نیو خۆشیان دا راوی تیکیان کردو دوایی وه لامیککی وای پادشایان دایه وه که له جه هل و نه فامی ی خۆیان وه سه رچاوه ی گرتبوو، وه لامه که شیان ئه وه بوو گوایه ئه م جوژه خه ونانه هه یچ پیو دانگیکیان بو دانانریت له کاروبارو هه لئس و که وتی رۆژانه دا، به لکو ته نها چهند تیکه له یه کی هه ندیک له خهونه بو ش و پی ناوه رۆکه کانه که له نه نجامی چهند خه ووخه یالیککی پادشا خۆیه وه دروست بوون و ناماژه بو هه یچ شتیک ناکه ن.. که چی له گه ل ئه مه ش دا ئه و کاهین و هه کیمانه دانیان به وه دانابوو که ئه وان و پرای ئه و قسانه شیان هه یچ زانستیکیان له باره ی لیکدانه وه ی خهونه وه نی به ..

﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُئُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رَأْيِي إِن كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾ قَالُوا أَضْغَثٌ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾﴾ یوسف / ٤٣-٤٤.

سه رۆکی ئاوکی شه کان له لای یوسف

سه رۆکی ئاوکی شه کان کاتیک گو ی له په رسیاری پادشا بوو ده رباره ی خهونه که ی و ئاگاداری وه لامی کاهین

(۱) ئه م پادشایه له و بیانیانه بووه، که -میسر- یان داگیر کردوه وه له وان هه بووه، که ناوی (هیکسۆس)، یان لێ نراوه، واته: (پادشاهوانه کان)، هه ندیک میژوونوس به عه ره بیان داده نین، هه ندیک تریش به (فینیقی) یان داده نین.

و دهسته و دایره کەشی بوو له شتیوازی لیکدانه وهی خهونه که یدا که جگه له پیشاندانی نه فامییان له بابەت تهفسیری خهونه وه تهعبیریان له هیچ شتیکی دی نه ده کرد، خیرا ئەم (دیهنی گفتم و گۆو لیدوان له خهونه) یادگارە کانی رابردووی به بیرهیناییه وه و پوخساری (یوسف) ی که وتبووه وه بهرچاو. ههروهها له ساته دا سهروکی ئاوکیشه کان لیها توبیی و شاره زایی ی (یوسف) ی له تهفسیره کانی خهون دا بو درکهوت، ههه بۆیهش کت و پر روو ده کاته ئەو کۆمهلهی که چوار دهوری پادشایان داوه و پیمان دهلیت: (من دهوانم که سیکتان بو دهسینشان کهم که ئەو خهونه تان بو تهعبیر کات تهویش کورپکی نهوجهوان (فتی) سهیه و ناوی -یوسف- وه من و سهروکی نانه وایان له گهله ئەودا له زینداندا بووین، ئەمهش به وه به لگهیهی ئیسه ههردوو کمان (واته خۆی و سهروکی نانه واکان) ههیه که مان خهونیکمان دیو بو مان گپراهیه وه تهویش که بزی لیکدایینه وه، راستگۆو زیره که بوو له لیکدانه وهی خهونه کامان دا، چونکه ههردوو خهونه که مان وا دههروون و به پیتی لیکدانه وه کهی ئەو بهدی هاتن. جا ئەگه ره جهنابی خاوهن شکۆی (پادشامان) دهمنیریت بو لای -یوسف- ئەوا دهچم بو لای و تهفسیری هههه راست و دروستی له سههه خهونه کهی بو دینمه وه).

پادشاه هه موو تهوانه ی چوار دهوریشی قایل بوون به وهی ئەو کابرایه (سهروکی ئاوکیشه کان) بنیرن بو لای (یوسف) له زیندان دا. تهویش سهردانی یوسفی له زیندانه کهی دا کرد دواي ئەو ماوه درپژهی که لیی دابرابوو و له زیندان نازاد کرابوو جاریکی تر دیداری کرده وه، به لām گومانی تهویشی هه بوو که گلهیی لی بکات له سههه تهوهی دواي له زیندان دههروونی باسی -یوسف- ی له لای پادشاه نه کرده وه و گرفته کهی پی نه که یاندوه، له بهر ئەمه خیرا پاساری تهوهی بو دینیتته وه که بههۆی چهند رووداویکی تاییهت به خۆیه وه بیری چوو بوو باسی کیشه و گرفته کانی -یوسف- بو پادشاه بکات. دواي ئەم پاکانه یهش هۆی سهردانه کهی بو روون ده کاته وه پیی دهلیت: (ئهی ئەو که سهی له هه موو وتهیه کت دا راستگۆ بووت خهونیکمان ههیه که خه لکیکی تر دیویانه و بۆمان لیک بده ره وه، خهونه کهش ئەمهیه) "حهوت مانگای قهله ویان له خهوا دیوه، که حهوت مانگای له رولاواز دهیاخۆن، ههروهها حهوت گوله گهفی سهوزیان له گهله گوله گهفی وشک دا پینکه وه بینهوه له هه مان خهون دا. جا یوسف تۆش حهقیقه تی ئەم خهونه وه ههواله شاراوه که یمان پی بلتی تا منیش به خاونه کهی بگهیه نمه وه و به شکم تهوانیش گرنگی ی ریزو پله و پایه ی تۆ له زانست دا بزائن)...

ئەم چەند دێره ی پێشوو ش شیکار و اتای ئەم دوو نایه تهی سووره ته کهیه که خودا تیا یان دا فهرموویه:

﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ (۱) أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ (۲) وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ حُضْرٍ وَأُخَرَ يَأْسُدُ لَعَلَّيْ أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾﴾ يوسف / ۴۵-۴۶.

(۱) (ادکر بعد أمّة): واته: (دواي ماوهیهکی زۆر بیری کهوته وه).

(۲) (عجاف): کۆجمع ی (عجف) و (عجف)، واته: ئەو نازده له ههه له روو لاوازی، که وینه نی یه له لاوازی دا.

یوسف خه‌ونه‌که‌ی پادشا لیک دده‌اته‌وه

"یوسف" که گوی‌ی له‌م جوړه خه‌ونه ده‌بیت بژی دهرده‌که‌ویت شه‌وه هه‌والی چه‌ند کاره‌ساتی‌کی ناخو‌شه له‌داهاتو‌دا. شه‌ویش وپړای شه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌تای لیک دانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌دا هه‌والی شه‌وه کاره‌ساتانه‌یان پی‌ ده‌لئیت، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا چه‌ند چاره‌سه‌ری‌کی پی‌ویست و شی‌اویشیان بۆ ده‌خاته روو، تا بتوانیت له‌وه قه‌یرانه کوشنده‌یه‌ی شه‌وه روژگار‌ه‌ی (میسر) دهر‌بازبن.

"یوسف" بۆ ته‌فسیری خه‌ونه‌که‌ی "پادشا" به‌سه‌روکی ناو‌کی‌شه‌کان ده‌لئیت: (به‌گو‌پړه‌ی شه‌م خه‌ونه ولاتی "میسر" هه‌وت سالی پر له‌داهاتی ده‌غل و دان و خیرو بی‌ری کشتوکالی ی به‌سه‌ردادیت، به‌لام ده‌بیت شه‌وه زه‌وی و زارانه‌تان سال له‌دوای سال به‌رده‌وام بکینلن و گه‌م و جو‌ی تیدا بچینن و کوششی‌کی زور بجه‌نه گه‌رو شه‌وه‌ی ده‌یدروونه‌وه له‌نیو گوله‌گه‌غه‌کانیان دا بیانه‌یلنه‌وه ده‌ستیان پی‌وه بگرن و هینده‌ی لی مه‌خون ته‌نها که‌می‌کی وای نه‌بیت که‌سه‌غله‌تی و نار‌ه‌ه‌تیتان نه‌هینلئیت، چونکه‌ دوای شه‌م هه‌وت سالی پر خیرو خو‌شی و داهاته، هه‌وت سالی (وشکانی و بی‌داهاتی) یتان توش ده‌بیت و شه‌وه‌ی له‌وه‌وپیش هه‌لتان گرتوه‌و پاشه‌که‌وتتان کردبوو به‌کاری دینن و هیچی وای لی ناهیلئیت‌وه مه‌گه‌ر ته‌نها شه‌وه‌نده‌ی نه‌بیت که‌ بی‌یت به‌ تۆو بۆ چاندنتان. دوای شه‌م هه‌وت سالی نه‌هاتی و نه‌بونی یه‌شتان سالی‌کی به‌داهات و پر خیرو بی‌رتان بۆ دیت که‌ خه‌ل‌کی به‌ (باران) ده‌بووژینه‌وه زه‌وی و زاریش به‌ به‌ره‌م و داهاتی زور ده‌بووژینه‌وه‌وه خو‌راک و هه‌ر شتی‌کی وه‌ک (ترئ و زه‌یتون) که‌ روژن و شه‌ره‌بتیان هه‌بیت بۆ خه‌ل‌کی ده‌سته‌به‌ر ده‌کات.

هه‌روه‌ک خوداش فه‌رمویه: ﴿ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ ۗ (۱) إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا نَأْكُلُونَ (۴۷) ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا حَصَصْتُمْ (۴۸) ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُعَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴾ یوسف/ ۴۷-۴۹.

لی‌کو‌لینه‌وه له‌ پیلانه‌که‌

سه‌روکی ناو‌کی‌شه‌کان ته‌فسیری خه‌ونه‌که‌ی بۆ پادشا برده‌وه‌و پادشاش زۆری پی‌ شادمان بوو و زانی‌شی که‌ شه‌وه لی‌کدانه‌ویه له‌گه‌ل خه‌ونه‌که‌ی دا ده‌گو‌نجیت و شه‌وه‌ش به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر ته‌واوی و کاملی ی عه‌قلی لی‌کده‌وه‌که‌ی، بۆیه فه‌رمانی کرد بی‌هینن بۆ لای خو‌ی تا داوای روون کردنه‌وه‌ی چه‌ند لایه‌نی‌کی گرن‌گی شه‌وه خه‌ونه‌ی لی‌ بکات. نی‌رراوی پادشا چوو بۆ لای -یوسف- و شه‌وه خواسته‌ی پادشای پی‌ گه‌یان‌د، به‌لام (یوسف) زور په‌رو‌شی چونه‌ دهره‌وه‌ی زیندان نه‌بوو، به‌ل‌کو داوای کرد شه‌وه تۆمه‌ته نار‌ه‌واپه‌ی له‌سه‌ر لابریت که‌ به‌ناهق خراوته‌پالی، ده‌نا هه‌ر سوره له‌سه‌ر مانه‌وه له‌زیندان دا. داواکاری‌شی له‌نی‌رراوه‌که‌ شه‌وه بوو بگه‌ریت‌وه بۆ لای پادشا و داوای لی‌ بکات له‌وه پیلانه‌ بکو‌لئیت‌وه که‌ له‌دژی هه‌لبه‌سترا‌بوو و شه‌وه

(۱) (ف‌ذروه فی سنبله): (که‌ مانای شه‌ویه له‌نیو گوله‌گه‌غه‌که‌ی دا بیه‌یلنه‌وه) شه‌وه‌ی شه‌م نایه‌ته باسی کردوه زانستی نو‌تیش پی‌ گه‌یشته‌وه که‌ هیشته‌وه‌ی دانه‌ویل له‌نیو گوله‌گه‌غه‌کانیان دا له‌کاتی هه‌ل‌گرتن و پاشه‌که‌وت کردنیان دا شی‌وازی‌کی پاراستنیانه له‌فاکته‌ره سرده‌ستی یه‌کان و له‌می‌روه زیان‌به‌خسه‌کان، جگه‌ له‌مه‌ش دانه‌ویل‌که‌ به‌م شی‌وازه هه‌موو سیفه‌ت و ماده‌ه خو‌راکیه‌کانی ده‌پار‌یز‌ریت. جا که‌وا‌بو (محمد پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ) که‌ قورنای خودای بۆ هاته‌وه له‌کو‌ئ شه‌م راستی‌به‌ه زانستی‌به‌ه له‌خۆره هیناوه گه‌ر خودا بۆی نه‌نارد بی‌ته خواره‌وه؟ ئی خو (ته‌ورات) یش باسی شه‌مه‌ی نه‌کردوه‌وه تا بگو‌تریت له‌ته‌ورات‌وه هیناوتی‌به‌ه، به‌ل‌کو به‌راستی شه‌مه موع‌ج‌یزه‌یه‌کی زانستی قورنانه‌وه به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر راستی پی‌غه‌م‌به‌ری شه‌ی‌که‌ی محمد یش ﷺ).

نافرته‌تانه‌ش بانگ بکات که له داوه‌تی ژنه‌که‌ی (عه‌زیزی میسر) دا ناماده‌ببون و ده‌ستی خویان تیدا بریبوو لیّ یان پرسیت هۆیه‌کانی زیندانی کردنی چی بوون تاکو چهند شاهیدیکی شهو کیشه‌یه‌ی بن. تیراوه‌که‌ش گه‌راپه‌وه‌و په‌یامی -یوسف- ی به‌پادشا گه‌یاند. دیاره پادشاکه‌ش سی‌ودووی نه‌کردوه له‌لیکۆلینه‌وه‌ی شه‌وه‌ی داوای کردبوو. بۆ شه‌م مه‌به‌سته‌ش نوینه‌ری خۆی بۆ لای شه‌و نافرته‌ته داوه‌تکاراونه ده‌نیریت و داوای روون کردنه‌وه‌ی حقیقه‌تی شه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی -یوسف- یان لیّ ده‌کات، له‌و کاته‌دا ژنه‌که‌ی (عزیز) یش له‌گه‌لیان دا ناماده ده‌کریت. شه‌و (واته: نوینه‌ری پادشا) به‌ نافرته‌ته‌کان ده‌لیت: (شه‌ری بۆچی ئیوه‌یستوتانه -یوسف- فریویدن و توشی هه‌له‌ی بکه‌ن؟ ئایا دیوتانه مه‌یلیکی به‌لای ئیوه‌دا هه‌بویت؟ ئایا پیکه‌نبوه‌ بۆتان؟ ئایا هیچ گالته‌و گه‌پیکه‌ی له‌گه‌ل کردوون هه‌تا ئیوه‌ش به‌ته‌مای فریودانی بن و جورته‌تی داوالیکردنی شه‌و کاره‌تان هه‌بویت که بۆ ئیوه‌ جوان و شیوانی یه‌؟).. له‌وه‌لامی شه‌م پرسیارانه‌دا نافرته‌ته‌کان گوتیان: (پاک و بیگه‌ردی هه‌ر بۆ خودایه‌و ماشاللا له‌پاک‌ی و نابرومه‌ندی -یوسف- نیمه‌هیچ خراپه‌یه‌که‌مان لیّ نه‌بیستوه‌ و نه‌دیوه‌)..

له‌و ساته‌وه‌خته‌دا (زوله‌یخا)ی ژنی (عه‌زیزی میسر) وای به‌چاک زانی که بیگومان ژیری و دانای له‌وه‌دایه‌ دان به‌ واقیع دابنیت، چونکه هه‌ر سووریته‌ له‌سه‌ر نکوولی کردن شه‌وا شه‌و نافرته‌تانه‌ شایه‌تی له‌سه‌ر شه‌و وته‌و هه‌لویتسه‌ی پینشوی ده‌ده‌ن که به‌راشکاوای گوتبوی (من داوای به‌دکرداریم له‌ -یوسف- کرد و گه‌ر خواسته‌که‌م چی‌به‌چی نه‌کات زیندانی ده‌کریت).

یان له‌وانه‌شه‌ ویژدانی خۆی له‌داوای شه‌و شایه‌تی دانه‌ی نافرته‌ته‌کان له‌سه‌ر پاک‌ی و پاکداوینی ی -یوسف- بیدار بوویته‌وه‌و هیچ ریگه‌یه‌کیشی له‌و بارودۆخه‌دا له‌به‌رده‌م نه‌ماییت ته‌نها دان نان به‌راستی دا نه‌بیته‌ که‌وا (شه‌م - خۆی) هه‌لوئی له‌خسته‌بردنی -یوسف- ی داوه‌ تا هه‌لینیت بۆ کاری ناشه‌ری، به‌لام -یوسف- له‌به‌رامبه‌ر شه‌و جۆره هه‌وله‌دا خۆراگرو سه‌نگین بووه‌و به‌م پی‌یه‌ش راستگۆیه‌ له‌تۆمه‌تبارکردنی ژنه‌که‌دا به‌و جۆره هه‌ولانه‌.

پاشان ژنه‌که‌ی -عه‌زیز- به‌لگه‌ی بۆ شه‌م دان پیاانه‌ی به‌وه‌ش هینایه‌وه‌ که ده‌یه‌ویت (یوسف) ته‌ی‌بگه‌یه‌نیت و بزانتیت که‌وا (شه‌م ژنه‌ خۆی) هه‌رگیز هزی نه‌کردوه زیندانی کردنی (یوسف) بکات به‌هۆیه‌ک بۆ تۆمه‌تبارکردنی بۆ هیشتنه‌وه‌ی تۆمه‌ته‌که‌ پیوه‌ی و بۆ خیانه‌ت لیّ‌کردنی له‌کاتی نادیار بوونی دا، چونکه خودا ری به‌سه‌رگرتنی پیلانی خاتینان نادات.

له‌دوایشدا ژنه‌که‌ی (عزیز) ده‌یه‌ویت داوای لیبوردن له‌سه‌ر شه‌وه بکات که نه‌فسی مرۆف خوازیارو په‌رۆشی خراپه‌کاری یه‌، ته‌نها شه‌و نه‌فسه‌ نه‌بیته‌ که خودا ده‌یپاریزیت و چاودیری ی ده‌کات به‌ره‌حم و به‌زه‌یی خۆی.. خوداش لیبورده‌و میه‌ره‌بانه‌ بۆ ته‌ویه‌کاران..

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أُنْزِي بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلُكَ مَا بَالُ الْيَسُورَةِ الَّتِي قَطَعْنَ آيَاتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِمْ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ ۚ إِذْ رَوَدُّنَّ يُوسُفَ عَن نَّفْسِهِ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ

(۱) (ما خطبکن): (ماشانکن) واته (کارتان به‌وه چی بوو)؟.. چ په‌یه‌وسته‌یه‌کتان پیوه‌ی هه‌بوو؟

مِنْ سُوِّ قَالَتْ أَمْرَاتُ الْعَزِيزِ الْكَنَ حَصَّصَ ^(۱) الْحَقُّ أَنَا رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا تَشَاءُمْ عَلَيْهِ مِنْ أُجْرٍ إِنَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ الَّذِي يَرَاهُ الْمُؤْمِنُونَ عِزًّا وَكَوْنًا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿يُوسُفَ﴾ ٥٠-٥٣.

پادشا وه‌زاره‌تی دارایی به -یوسف- ده‌سپیریٔ

پادشای -میسر- راستی ی بی‌تاوانی ی -یوسف- و داوین پاک‌ی یشی بۆ روون بووه‌وه، به‌مه‌ش متمانه‌ی زیاتر بوو پی‌ی و ه‌زی کرد زیاتریش لی‌ی نزیك بیته‌وه، بینگومان پیشتریش زیره‌کی و تیگه‌یش‌توویی -یوسف- ی به‌هۆی لینکدانه‌وی خه‌ونه‌که‌یه‌وه بۆ ده‌رکه‌وتبوو، جگه‌ له‌و راویژو ته‌کبیره‌ش که بۆی کردبوو سه‌باره‌ت به‌رژگاربوون له‌و ته‌نگژه‌ نابوری‌یه‌ی که له‌و رۆژگاره‌دا تووشی -میسر- ببوو. پادشا که (به‌رگه‌ز-ئاسیایی -بوو) وای ده‌بینی که‌وا له‌نیوان خۆی و -یوسف- دا په‌یوه‌ندی یه‌کی خزمایه‌تی له‌رووی ره‌گه‌زه‌وه هه‌یه... هه‌موو نه‌و هۆکارانه‌ش ئاسه‌وارپکی به‌هیزی له‌ده‌روونی پادشادا جی‌هیش‌توو وای لی‌ی کردبوو (یوسف) ی زۆر زۆر خۆش بویت و هه‌لیب‌تیریت بۆ هه‌ندیک کاروباری گرنگی خۆی.

نیروای پادشا چوو بۆ لای -یوسف- تا (ته‌نجامی لی‌کۆلینه‌وه‌و دان پپانانی -زوله‌یخا- ی به‌بی‌تاوانی یه‌که‌ی دا) پی‌ی بگه‌یه‌نیت جگه‌ له‌گه‌یاندنی نه‌و مه‌به‌سته‌ی پادشاش به‌یوسف سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که ده‌یه‌ویت جله‌وی کارپکی پی‌ی بسپیریٔ. (یوسف) یش بی‌ هیچ گومان و پارایی‌یه‌ک خواسته‌که‌ی پادشای جیبه‌جی کردو چوو بۆ لای.. له‌ودیداره‌دا پادشا پی‌ی گوت: (بینگومان من زۆر سه‌رسام و شادمانم به‌تۆ). ئینجا به‌گوتاری به‌لین و دلنیا‌کردنه‌وه‌ رووی کرده یوسف و پی‌ی وت: (تۆ -ته‌ی یوسف- به‌راستی له‌لای ئیمه‌ ریژو پله‌و پایه‌یه‌کی گه‌ورته‌ هه‌یه‌و له‌ هه‌موو شت‌کیش دا متمانه‌ت پی‌ی ده‌که‌ین).

(یوسف) به‌م پله‌و پایه‌ گه‌وره‌یه‌وه هه‌ستی به‌لیپ‌رسراویتی ی سه‌رشانی ده‌کرد له‌ناست هه‌ر ته‌نگانه‌یه‌ک دا که به‌سه‌ر هاوولاتیانی -میسر- دا بیت له‌سالانی بی‌بارانی و نه‌داری دا (وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌بادا که‌سانی به‌هیزی ده‌ست رۆیش‌توو سته‌م له‌هه‌ژارو بی‌هیزی‌کان بکه‌ن) وه‌ک چۆن پیشتر سته‌م له‌خۆی کرابوو، یاخود (سووکایه‌تیان پی‌ی بکه‌ن) وه‌ک نه‌و سووکایه‌تی یه‌ی به‌خۆی کرابوو.. له‌به‌ر نه‌مه‌ ه‌زی کرد که کاروباری داهاتووی نه‌و خه‌لکه‌ بی‌هیزی که‌م ده‌سته‌ له‌ته‌ستۆی خۆی بگریٔ و خۆی راسته‌وه‌خۆ له‌خزمه‌تیان دا بیت تا‌کو زولم و سته‌میان له‌سه‌رلابات. ئینجا داوای له‌پادشاکرد بیکات به‌ باوه‌رپیکراو (ته‌میندار) ی گه‌نجینه‌کانی ولات، تا نه‌رکی (سه‌ره‌رشتی‌کردن و هه‌لگرنتی خۆراک و پاشه‌که‌وت کردنی بۆ سالانی وشکانی و نه‌هاتی) بگریته‌ ده‌ست. چونکه‌ نه‌م کاری سه‌ره‌رشتیاری‌یه‌ ناتاجی به‌ده‌سپاکی و زانست و شاره‌زایی یه‌و نه‌میش (واته -یوسف-) هه‌موو نه‌م مه‌رجانه‌ی تیدایه‌و پادشاش لی‌ی رادیون. له‌سه‌ر نه‌و

(۱) (حصص): واته‌ ده‌رکه‌وت و جیگه‌یوو.

بنچینه‌یه‌ش پاشا قایل بوو بهو سه‌په‌رشتیاریتی یه‌ی و ئیدی -یوسف- هه‌موو کاروباریکی ئابووری ی - میسر- ی له‌ئه‌ستۆ گرت و ده‌سه‌لاتیشی بو دانا له‌سه‌رخاکی -میسر- تا کو به ویست و داخوایی ی خوئی هه‌لس و کهوتی تیدابکات و به‌رژه‌وه‌ندی گشتی بیاریت. دیاره ئه‌مه‌ش خواستی خودا خوئیته‌ی له‌کاری به‌نده چاکه‌کانی داو نیعمه‌تی خوئی بهو به‌نده چاکانه‌ی ده‌به‌خشیت که ده‌یانپالیوت و هه‌لیان ده‌بژیوت بو ئه‌و کاره‌ گنگ و مه‌زنانه، له‌دنیاش دا پاداشتیان له‌سه‌ر ئه‌و کاره چاک و به‌ئمه‌کانه ده‌داته‌وه که ئه‌نجامیان داوه، پاشان له‌ رۆژی دوایی (ئاخیرهت) دا پاداشتیکی چاکتر له‌وه‌ی دنیاشیان ده‌داته‌وه، ئه‌و پاداشته‌ی رۆژی دوایی بو ئیمانداران و خواپه‌رستانه که ئیمانی راستیان پی هیناوه له‌خودای خوئیان ده‌ترسن و خوئیان له‌هه‌موو جوړه‌ گناه و سه‌رپیچی یه‌ک و سزای خودا ده‌پاریزن..

﴿عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَتَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رُسُلًا مِّثْلَ نُوْحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۗ وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٠٩﴾﴾

إِلَّا ﴿يوسف/ ٥٤-٥٧...﴾

بهندی شه شه م

((یوسف و ناسینه وهی براکانی))

(براکانی "یوسف" له میسر - گه پانه وهی براکان بۆ لای "یه عقوب" ی باوکیان - "یوسف" "بنیامین" ی برای به بارمته ده گریت - براکانی "یوسف" داوا ی رهم و به زهیی لی ده کهن)

براکانی "یوسف" له - میسر -

لیکدانه وه که ی (یوسف) بۆ خه ونی - پادشا - وا ده رچوو که راسته و ده بیته و ماوه ی خۆشی و ناخۆشی و بارگرانی یه به دی بیته، نه وه بوو یه کهم جار حه وت سالی پر له داها ته کشتوکالی و پر له خه یرو به ره که ت ها ته پێشه وه (یوسف) یش به سه لیه وه ته گبیری خۆی سه ره رشتی کاروباری نابوری و دارایی ی ده کردو به رو بومی زۆرو زیاد له پتویستی نامار ده کردو له گه نجینه دا دایده نا. ئینجا وه ک چاوه پروان کرا بوو حه وت سالی وشک و بی بارانی و بی داها ته ی رووی تی کردن و برسیتی و گرانی ی خسته وه، به تایه تیش له چه ند ولاتیکی دراوسی یان دا (وهک فه له سن)، چونکه خه لکی نه و ولاتانه ی ده ورو به ریان خۆیان بۆ نه و جو ره سالانه ناماده نه کردبوو و هه والی قات و قریبان نه زانیوو. بینگومان (یه عقوب) و کوره کانیشی وه ک هه ر خه لکیکی تر تووشی بارگرانی ته نگانه ی ژیان بوون، به لام - یه عقوب - بیستی که رزق و رۆزی له لای خه لکی میسر هه یه وه له وه پێش خۆیان بۆ رۆژگارێکی ناوا ساز کردوو، هه ربۆیه ش هه موو کوره کانی بانگ ده کات (ته نها - بنیامین - کوره بچووکی نه بیته) و داوا یان لی ده کات بچن بۆ میسر و نه وه ی هه یانه له که ل و په لی بازگرانی و له زیو و له شتی تریش له گه ل خۆیان دا بیبه ن تا له وئ بیگۆر نه وه به گه م و جۆ. براکانی - یوسف - به ده م ته م داواکاری یه ی باوکیانه وه دین و ده چن بۆ "میسر". دیاره چه ند که سیکیشیان بۆ چاوه پروانی کردنی گه یشتنیان دانراوه کاتیک ته وان به و شیوه یه نا ئاسایی یه وه به و ژماره به که م دانه نراوه یانه وه (که جی ی سه رنج و پامان و هۆی دروستبوونی به دگومانیشیه لی یان (خۆیان ده کهن به ناوشاردا، بۆیه ده سه جی ده یانگرن و ده یان به ن بۆ لای - یوسف - له کۆشکه که ی دا. (یوسف) یش له و کاته دا ده یان ناسیته وه به هۆی روخسارو رهنگ و روویان و قسه و گفتریان و جل و به رگه فه له سینی یه کانیه وه. به لام ته وان (یوسف) ی برایان نانسنه وه، نه ویش له به ر زۆری نه و جیاوازی و گۆرانکاریانه ی به سه ری داها تووه له به ر زۆری ی تیپه ربوونی ماوه ی له یه کتر دا برانیان و گۆرانی رهنگ و روخساریشی .. بېجگه له وه ش به هۆی وجودی - یوسف - له وه زاره تی - دارایی - به و جل و به رگه تایه ته یه شیه وه، هه روه ها به زمانی دیرینی - میسر - له گه لیان دا ده ووا ناویشی گۆررابوو، چونکه له جیاتی - یوسف - پادشای میسر ناویکی تازه ی بۆ دانا بوو و ناوی لی نابوو (صفنا ت فعینع).^(۱)

(۱) (صفنا ت فعینع): دوو وشه ی کۆنی میسری یه مانای (خۆراکی ژیان یان "خواردنه مه نی زیندوو ده کان" ده گه بیته، به لیکدانه وه یه کی تریش مانای "رۆژگار که ی جیهان" ده گه بیته، هه ردوو لیکدانه وه که ش نه و مه به سه ته ده خشن که - یوسف - هۆکاری ده سه به ربوونی رۆزی زیندان و

(یوسف) براکائی خۆی به میوان دانا (له جیاتی ئه وهی به شیوهیه کی دی هه لئس و که وتیان له گه ل بکات) و دواى ریزلی نانیان و گه نم جۆی به زیاده وه و پتر له مافی شیواى خۆیان بۆ کیشان (واته له وه سه نگی تى تهرازوه که زیاتری بۆ کیشان) و ته نانه ت خۆراکی رینگاشی پێدان و هه موو پیداو یستیه کی سه فه ری بۆ ده سه به رکردن. کاتیك براکائی خۆیان بۆ رژیشتن سازده کرد، پێی گوتن: (برایه کی بچووکتان هه یه که له باوکتانه وه براتانه، بۆم به یینن له جارى داها توتوتان دا که دین بۆ میسر ﴿الَّذِينَ مِنَ قَبْلِهِمْ﴾^(۱) یوسف/ ۵۹. گه ر براکه تان نه هیتن ئه وه کۆسپ و ته گه ره دینمه سه ر ئه م کارانه تان و جار یکی تر بینه وه بۆ - میسر - هه یج دان وه یله یه کتان بۆ ناکیشم، هه ره ها ئاگاداریشتان ده که مه وه له وهی گه ر ئه م داوا یه م جی به جی نه که ن رێ ناده م پێ بنینه وه ناو ولاته که م).

کاتیك یوسف ئه وه داوا یه ی له میوانه کانی (واته براکائی) کردو ئاگاداریشی کردنه وه له ئاکامی جی به جی نه کردنی داوا که ی و نه هینانی برا که یان له لای باوکیانه وه، نه وانیش پێ یان گوت: (تیمه ش به شیوازیکی وردو دانایانه له گه ل باوکمان دا خه ریک ده بین تا له وه خواسته ی خۆی وا زدینیت و پیمان ده دات برا بچووکه که مان بۆ (میسر) بیین. دلنیا شت ده که یین له وهی ئیمه ئه وه داواکاری یه ت جی به جی ده که یین)... جا له ساتیکدا به ته مای رژیشتن بوون. (یوسف) فه رمانی به کارمه ندانی خۆی کرد که به په نهانی ئه وه نرخه ی بۆ گه نم و جۆکه هینا بوویان بجه نه وه نیو که ل و په له کانیان بێ ئه وه ی ئه وان (واته براکائی) له وه ساته دا هه ست به وه بکه ن که وا وه زیری دارایی ی میسر به خۆرای ی ئه وه هه موو گه نم و جۆو پیداو یستیه زۆره ی پێ داون، به مه ش - یوسف - ده یویست براکائی هه ر کاتیك ده گه نه وه بۆ فه له ستین و نرخه گه ر پتره وه که له نیو شتومه که کانیان دا ده بینن، هه ست به گومان باشی ی (حسن الظن) ی لی بکه ن و بزائن که به راده یه کی هه یج جار زۆر به خشنده وه ده ست با لوبوه له گه لیان دا. (یوسف) بۆیه ئه م کاره ی دوا یی ی کرد تا کو براکائی هان بدات له سه ر ئه وه ی بگه ر پینه وه بۆ لای و بشزانن ئه وه به سۆزو به زه یی یه بۆیان و با نه وانیش خه یرو چاکه ی زیاتری لی رابیین...

ئه م ئایه تانه ش پوخته ی ئه م به شه ی به سه ره اته که یه، که خودا تیا یان دا فه رموویه:

﴿نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَقَّ ۚ إِذَا أَسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ

خۆراکیان و رزگار بوونیان بووه له مردن، ئه ویش به کاره ی خۆی که گه نم و جۆی هه لگرتوه و له گه یینه ی ناوه بۆ زه مانی نه داری و بی بارانی.

(۱) ئه م رسته یه (انتونی باخ لکم من آبیکم) هه ر که به باوکیان گه یاندوه یه که سه ر هزره نه دیشه ی (به عقوب) ی باوکیانی جو لاندوه و خسته یی یه گومان و پرسیا ره وه له وهی که ناخۆ ئه م پیا وه میسری یه ی سه ره برشتیاری سه ره گه یینه کانی (میسره) چ نیازیکی له م داوا یه ی دا هه بیته؟ ده نا کێ پێ ی گوتوه که ئه م کورانه برابیه کیان له باوکیانه وه هه یه؟ نه ی ئه مه ش چ په یوه ندی یه کی په وه ده هه یه؟ نه ی باشه نه ر هۆیا نه چن که هاندهری بوون بۆ ئه م داواکاری یه؟ له وه ده چیت ئه م داواکاری یه ی - یوسف - وه ک برروسکه نامه یه ک بیت له خۆیه وه بۆ باوکی یان هه یما یه ک بیت و که س نه زانیت شی بکاته وه ته نها - به عقوب - نه بیت، ئه مه جگه له وهی که - یوسف - هه موو پیداو یستیو که ره سه یه کی سه فه ر بۆ براکائی دا بین ده کات و ته نانه ت ئه وه بره زیاده یه له گه نم و جۆ بۆ کیشایوون به خۆرای ی ده یانداتن. (به عقوب) له م هه موو هه یما و نیشانه نه وه تێ ده کات که وا - یوسف - ی کوری له - میسر - ه، به لگه ش بۆ ئه م جۆره تێگه یشتنه ی - به عقوب - ئه وه یه کاتیك کوره کانی (بۆ جاری سێ یه م) به ته مای سه ردانی - میسر ده بن. پێ یان ده لیت: (يَكُنَّيْ اَذْهَبُوا فَتَحَسَبُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ)، واته: (کوره کانی خۆم پرۆ نه وه به دوا ی هه والی - یوسف - و برا که ی دا بگه رپن).. (۲) (أوفي): واته (زۆری ده که م، زیاد ی ده که م)..

قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۱۰﴾ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ يُّوسُفَ / ۵۸-۶۲.

گه‌پانه‌وهی براکان بۆ لای - یه‌عقوب-ی باوکیان

براکانی - یوسف - به‌و خۆراک و داهاته‌ی هی‌نابوو‌یان گه‌پانه‌وه بۆ لای باوکیان و دهن‌گ و باسی سه‌فه‌ره‌که‌یان و شه‌وه‌ی له‌نیوان خۆیان و وه‌زیری دارایی شه‌و ولاته‌دا روه‌ی دابوو بۆ باوکیان گه‌پانه‌وه، جگه له‌باس کردنی شه‌و هه‌موو میوانداریتی و ره‌زلی‌نسان و بایه‌خ په‌دانه‌شیان. پاشان داواکاری یه‌که‌یشیان په‌گه‌یاند که شه‌گه‌ر جاری داهاتوو شه‌و برا بچوو‌که‌یان (بنیامین) له‌گه‌ل خۆیان دا بۆ میسر نه‌هه‌ین شه‌وا هه‌چ خۆراک و ده‌غل و دانیه‌کیان بۆ ناکه‌شیت. له‌به‌ر شه‌م ناگادار کردنه‌وه‌یه‌ش داوایان له‌باوکیان کرد ره‌په‌یان په‌یدات له‌گه‌شتی دووه‌میان دا (بنیامین) یش له‌گه‌ل خۆیاندا به‌رن تاکو شه‌و خۆراک و گه‌نم و جو‌یه‌ی ئاتاجیان په‌یه‌تی ده‌ستیان که‌ویت. شه‌وه‌شیان بۆ باوکیان دووپات کرده‌وه که شه‌وان چاوده‌یری و پارێزگاریی لی ده‌که‌ن.

له‌کاتی بیستنی شه‌م داوایه‌دا (یه‌عقوب) چه‌ند یاداوه‌ری یه‌کی رابردوو له‌دلا ژیا‌یه‌وه و ره‌زگاری داواکردنی - یوسف - ی که‌وته‌وه بیر، بۆیه له‌ وه‌لامی شه‌م داوایه‌ش دا جاریکی دی خه‌م و په‌ژاره‌ دل‌ی بریندار کردو روه‌ی ته‌کردن و گوته‌ی: (چه‌ن متمانه‌تان په‌بکه‌م؟ وه‌ک جاری په‌شوو؟ که - یوسف - ی برای بچوو‌کتان ون کرده‌و پابه‌ند نه‌بون به‌به‌لینه‌که‌تانه‌وه بۆ پارێزگاری کردنی و نه‌تانپاراست؟ له‌مه‌ش دا هه‌ر په‌نا به‌خوا ده‌گرم بۆ پاراستنی کوره‌که‌م چونکه‌ خودا به‌هه‌یترین و چاکترین پارێزه‌ره‌و میه‌ره‌بانترین میه‌ره‌بانیشه‌).

براکانی - یوسف - هه‌شتا به‌وه‌شیان نه‌زانیبوو که وه‌زیری دارایی ی میسر نه‌خی ده‌غل و دانه‌که‌ی بۆ ره‌ت کردووه‌وه‌و پاره‌و ماله‌که‌یانی له‌هه‌گه‌به‌کانیان دا داناه‌وه، به‌لام دوا‌ی کردنه‌وه‌یان دیتیان که هه‌موو پاره‌و ماله‌ی نه‌خی ده‌غل و دانه‌که‌شیان لی وه‌رنه‌گه‌راوه، ئه‌تر شه‌مه‌یان کرده‌ هه‌یه‌کی له‌بار بۆ دل‌نه‌رم کردنی باوکیان تاکو قایل به‌ناردنی (بنیامین) له‌گه‌لیان داو بۆ هه‌ینانی خۆراک له (میسر). به‌ته‌واویش دل‌نیایان کرد له‌وه‌ی زۆر سوورده‌بن له‌سه‌ر بایه‌خ په‌دانی، له‌سه‌روه‌و شه‌مانه‌شه‌وه بوونی کوره‌ بچوو‌که‌که له‌گه‌لیان دا به‌نه‌فه‌ریکی تر داده‌نریت و باری حوشریک‌ی دی له‌خۆراک زیاد ده‌کات بۆیان، چونکه وه‌زیری دارایی بریاری دابوو هه‌ر په‌یاویک له‌باری حوشریک‌ زیاتری په‌ نه‌دات له‌و داهاته‌.

به‌لام شه‌و مه‌رجه‌ی خسته‌ سه‌ر کوره‌کانی که له‌کاتیکدا (بنیامین) ده‌نریت له‌گه‌لیان ده‌بیت په‌یمان به‌خودای په‌روه‌ردگار بده‌ن له‌سه‌ر شه‌وه‌ی شه‌م کوره‌ بچوو‌که‌ی بۆ به‌هه‌ینه‌وه‌و هه‌چ به‌ره‌به‌ستیکه‌ش ره‌په‌ی شه‌وه‌یان لی نه‌گریت مه‌گه‌ر مردن نه‌بیت یان مه‌گه‌ر دوه‌ژمن چواره‌وه‌ریان بگریت و ره‌په‌ی هه‌ینانه‌وه‌یان لی بگریت، شه‌وانیشه‌ مه‌رجه‌که‌ی باوکیان په‌سندکردو سویندیان خوارد به‌خوا که‌به‌پارێزن.

(یه‌عقوب) به‌و په‌یمانه‌ی کوره‌کانی هه‌پور بووه‌وه دوا‌ی شه‌وه‌ی جو‌ره‌ راستیه‌کی له‌ وته‌کانیاندا به‌دی کرد،

به‌مه‌ش وای لی هات قایل بیت به‌ناردنی (بنیامین) له‌گه‌لیان دا، پاشان به‌زه‌یی به‌هه‌موویان داهاته‌وه‌و ئه‌م به‌زه‌یی یه‌ی وای لی‌کرد نامۆژگاربیان کات به‌وه‌ی کاتیک ده‌چنه‌ ناو (میسر) سه‌وه له‌چه‌ند ده‌روازه‌یه‌کی جیاجیاوه بچنه‌ ناوه‌وه تاکو سه‌رنجی خه‌لکی به‌لای خۆیان دا رانه‌کیشن و چاوانی پاسه‌وانان چاودیریان نه‌که‌ن، چونکه له‌وانه‌یه‌ شه‌مه دلته‌نگیان بکات گهر به‌ کۆمه‌ل پیتکه‌وه له‌یه‌ک ده‌روازه‌ی شاره‌وه بچنه‌ ناوه‌وه، شه‌ویش (واته یه‌عقوب) توانای شه‌وه‌ی نیسه زه‌ره‌رو زیانیکی له‌و چه‌شنه‌یان لی دوربخاته‌وه، به‌لکو ته‌نها خودای تاك و بالاده‌ست توانای دورخسته‌وه‌ی تازارو زیانی هه‌یه‌...

شه‌مه‌ی پیشوو پوخته‌ی واتاو شیکاری شه‌م چه‌ند ئایه‌ته‌ی تره له‌به‌سه‌ره‌هاته‌که‌دا که‌خودا تیبیان دا فه‌رموویه: ﴿الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۱۱) قَالَ هَلْ ءَامَنَکُمْ عَلَیْهِ اِلَّا کَمَا اَمَنَکُمْ عَلَیْ اَخِیْهِ مِنْ قَبْلُ فَاللّٰهُ خَیْرٌ حَفِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِ (۱۱۲) وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَعَهُمْ وَجَدُوا بِضَعَتَهُمْ رَدَّتْ اِلَیْهِمْ قَالُوا یَا اَبَانَا مَا نَبِغِیْ هٰذِہٖ بِضَعْنَا رَدَّتْ اِلَیْنَا وَنَمِیْرُ اٰهْلِنَا (۱) وَتَحَفُّظًا اَخَانًا وَنَزَادًا کِیْلَ بَعِیْرٍ ذٰلِکَ کِیْلٌ لِّسَیْرِ (۱۱۵) قَالَ لَنْ اُرْسِلَہٗ مَعَکُمْ حَتّٰی تُوْتُوْنَ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَمَّا نُنْتَنِیْ بِہٖ اِلَّا اَنْ یُّحَاطَ بِکُمْ فَلَمَّا ءَاتُوْہُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلَیْ مَا نَقُوْلُ وَکِیْلٌ (۱۱۶) وَقَالَ یٰبَنۡی لَا تَدْخُلُوْا مِنْ بَابٍ وَّحِدٍ وَاَدْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَّفَرِقَہٖ وَمَا اُغْنِیْ عَنْکُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ اِنْ اَلْحَکْمُ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَیْہِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَیْہِ فِیلتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ (۱۱۷) وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَیْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْہُمْ مَا کَانَ یُغْنِیْ عَنْہُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ اِلَّا حَاجَہٗ فِی نَفْسِ یَعْقُوْبَ فَضَلَّہَا وَاِنَّہٗ لَدُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰہُ وَلٰکِنَّ اَکْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿یوسف/۶۳-۶۸﴾

"یوسف" - بنیامین-ی برای به‌بارمه‌ته ده‌گرتیت

براکانی -یوسف- چوونه‌وه بۆ (میسر) و گه‌یشتنه‌وه لای "یوسف" له دیوانی خۆی داو (بنیامین) ی برا گچکه‌شیان له‌گه‌ل‌دابوو، شه‌ویش میوانداری‌کردن، پاشان به‌ته‌نیا و به‌جیا له‌براکانی دیکه‌ی له‌گه‌ل (بنیامین) ی برای دا دانیشت و به‌راشکاو ی خۆی پیناسانده‌وه و پینی گوت که شه‌و (یوسف) ی برای ونبوویه‌تی.. ئیدی شادی و خۆشحالی یان به‌و دیداره ناوازه‌یه له‌پاراده‌یه‌کی وادابوو که به‌هیچ شتی‌ک گوزارشتی لی ناکرتیت.. شه‌وان هه‌ردووکیان باسی رابردوی خۆیان بۆ یه‌کدی کرد، که تووشی چ خه‌م و خه‌فت و تازاریک بوون به‌هۆی رق و کینه‌و فرۆفیلی براکانیانه‌وه.. (یوسف) له‌و دیدارده‌دا به‌براکه‌ی گوت: (له‌مه‌ولا هیچ په‌ست و تووره‌ مه‌به له‌سه‌ر شه‌و په‌فتاره نامرۆیی

(۱) غیر أهلنا): واته: خۆراک بۆ که‌س و کارمان دینین.

یانە‌ی دەرەه‌قی ئیئە کەردوو یانە، چونکە ئەو تا خودای مەزن دەسه‌لا‌ت و پەلو پایەو ریزی پی بە خشیوم و ئەو تۆش ئیستا لە بەر سایە‌ی چاودیری و سەرپەرشتیاریی من دایت).

ئینجا (یوسف) وای پی‌خۆش بوو ئەم براهی لای خۆی بهیلتەوه وەک ری‌خۆشکردن بۆ ئەو مەرجه‌ی کە دەبیت دایک و باوکیشی بهینن بۆ میسر. شیتوازی وەبەرئراویشی بۆ ئەو مەبه‌سته (واتە بۆ هیشتنەوه‌ی براهی لە لای خۆی) ئەو بوو کە تۆمەتی دزی کردنی بخاتە پال و بەو هۆیه‌وه دەسه‌سەری کات تاکو هەر لای خۆی بیت و هاوڕیی تەنهایی بیت، (بنیامین)یش بۆ رازی کردنی (یوسف)ی برای ئەو تۆمەت خستنه پالە‌ی پەسند کرد. دیاره تۆمەتبارکردنی (بنیامین)یش بە (دزی کردن) تۆمەتبارکردنی هەمو براهکانە، چونکە ئەو سەرشو‌ریان دەکات و کلاویان لار دەکات و بۆ تەمی‌کردنیشیان لە کەسیتی و گەوره‌یی، یان کەم دەکاتەوه، هەر وه‌ها ئەم تۆمەتبارکردنی (بنیامین) ئەو براهیانە دەخاتە نیو تەنگ‌زەیه‌کی شەرمەزاریی ی بەردەم باوکیانەوه، جگە لەوه‌ی خەم و پەژارەیه‌کی زۆریشیان توش دەکات بۆ تۆلە لی‌ کردنەوه‌یان لەسەر ئەو بەدکارییە‌ی دەرەق (یوسف) کەردبوویان، ئەو تا ئەویش بەفیلێک لەسەر ئەو فیلە‌ی زوویان سزایان دەدات. بۆ دروست کردنی ئەم فیلە‌ش (یوسف) وەک جاری پیتشوو گەنم و جویان بۆ دەکیشت و باریکی زیاتریشان بەهۆی وجودی کەسیکی تره‌وه (کە بنیامینە) بۆ دادەنیت. بەلام بەدستی خۆی ئەو تەرازووه رەسمی یە‌ی کە خۆراک و دانەوی‌لە‌یان پی‌ دەکیشا دەخاتە نیو کەل و پەلەکانی (بنیامین)ی براهیوه، واتە (بەئانقەست و نی دەکات و لە فەرمانبەرەکانی خۆی دەشاریتەوه تا بەدوای دا بگەرین و بزائن کی‌ دزیووتی).

فەرمانبە‌رانی (یوسف) بەدوای تەرازووه‌کەدا گەران و ونەیان‌دۆزی یه‌وه، جا لەبەر ئەوه‌ی لەو ساتانەدا تەنھا شتیان بۆ ئەو براهیانە پی‌کیشابوو، خیرا بی‌هیچ گومان و دوو دل‌ی یە‌ک ئەوانیان بەدزینی تەرازووه‌کە خەتابار کرد، بۆ ئەم مەبه‌سته یە‌کی‌ک لەو فەرمانبەرە‌نە‌ی (یوسف) هاواری لی‌ کردن و پی‌ ی گوتن: (هۆ کاروانە‌کە راوه‌ستت ئیوه‌ دزیتان کردوه)، ئەو براهیانە به‌بیستنی ئەمە ترسیان لی‌ نیش‌ت و بەره‌و پروی هاوارە‌کە ریش‌ت و لی‌یان پرسین کە داخۆ چی‌یان لی‌ ون بوویت، هاوارکارە‌کەش پی‌ی گوتن (بەدوای تەرازووه رەسمی یە‌کەدا دەگەرین و خەلاتیکیش دانراوه بۆ ئەو کەسە‌ی دەیدۆزیتەوه، خەلاتە‌کەش باری حوشریکە لەخۆراک). براهکانی -یوسف- سویندیان خوارد لەسەر ئەوه‌ی بی‌تاوان و بی‌ئاگان لە دزی و بەدکاری، فەرمانبەرانی -یوسف- لی‌ یان پرسین (سزای ئەو کەسە چی یە‌ کە تاوانی دزی‌کردنی ئەنجام دایت؟)، کورانی (یە‌عقوب) لەبەر بی‌تاوانی ی خۆیان لەوه‌لامدا گوتیان: (سزای ئەو کەسە‌ی تەرازووه‌کە‌ی دزی بیت ئەوه‌یه وەک بەندە‌یه‌ک (ریق) بگیریت، چونە ئەمە سزای عادیلانە‌یه بۆ ئەو گونا‌ه‌کارە‌ی دزی لەو کەسە‌ کەردوه کە چاکە‌ی لەگە‌لدا کردوه).. بینگومان ئەم سزایە‌ش لەشە‌ریعە‌تی بنە‌مالە‌ی (یە‌عقوب)دا بۆ دز دانرابوو.

ئینجا دوای ئەم وت و وێژە فەرمانبەرە‌کان دەستیان کرد بە پشکنینی کەل و پەلی براهکان پیتش (بنیامین) تاکو وا دەرئە‌که‌وتت کە نەخشە‌یه‌ک بۆ (مەسه‌لە‌ی دزی یە‌کە) دارپیت‌زاوه، پاشان کەل و پەلەکانی (بنیامین)یان پشکنی و تەرازووه‌کە‌یان تیدا بیننی و لی‌ یان دەرہینا.

براهکانی (یوسف) کاتیک تەرازووه‌کە‌یان لەوئ‌دا دۆزی یه‌وه، یە‌کسەر راجلە‌کین و واقیان و پما، چونکە وایان دەزانی کە توشی چە‌خماخە‌یه‌کی ترسناک بوون. بەم رەنگە‌ش فیلە‌کە‌ی (یوسف) سەری گرت و بە‌برپاری

براکانی مافی نهودی هه‌بوو که (بنیامین) به بارمته بگریت، واته بهو بریارو مهرجهی که به‌پیی شهریه‌تی خویان (نهو که‌سه‌ی تهرازوووه که له‌کهل و په‌له‌کانی دا بیټ وه‌ک به‌نده‌یه‌ک ده‌گیریټ).
خوداش بهم شیوه‌یه کاره‌که‌ی بو (یوسف) ریک خست، چونکه نه‌یده‌توانی براکه‌ی خوی به‌پیی شهریه‌تی (میسر) بگریت، به‌لکو له (میسر) به‌یاسایه‌کی تر سزای دزیان ده‌دا، به‌لام بیگومان خودا رینمایی (یوسف)ی کرد نهو جوړه ریو شوینه بگریته‌به‌ر بو هیشتنه‌وه‌ی (بنیامین)ی برای له لای خوی... بهم پی‌یه‌ش خودا به ویست و خواستی دانایانه‌ی خوی هه‌ر که‌سیکی بویت به‌زانست و دانایی و پ‌او‌پ‌ژی جوان پایه‌بلندی ده‌کات، وه‌ک چون نهو به‌هرانه‌ی به یوسف دابوو، له‌سه‌روو هه‌موو زانسته‌ندی‌کیشه‌وه که‌سیکی له‌و زان‌ترو دان‌تر هه‌یه، خوداش له‌سه‌رووی هه‌موویانه‌وه‌یه، ده‌با هه‌یچ مرؤقیک له‌خویایی نه‌بیټ به‌و زانسته‌ی هه‌یه‌تی.

﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَىٰ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنٌ أَيَّتْهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَّرِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِم مَّاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ۗ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ ۗ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾﴾ يوسف/ ٦٩-٧٦.

(١) (كدنا ليوسف): مه‌به‌ست له‌م رسته‌یه نه‌وه‌یه له‌به‌رام‌به‌ر نه‌و فیله‌ی زوردا که‌له -یوسف- یان کرد‌بوو خوداش به‌فیل‌یکی له‌و چه‌شنه سزای دان.

براکانی - یوسف - داوای رهم و بهزهیی ئیدهکه ن

بهده رههینانی تهرازووه رهسیمی یه که له کهل و په له کانی (بنیامین) دا براکانی یوسف) زۆر شه رمه زار بوون، به لām به پاکانه یه کی ناهه مواری و هها خۆیان په رانده وه که ته نها (بنیامین) نه بیته هه موو کۆمه له که ی خۆیان به بی تاوان دانین، پاکانه شیان توانج دانیک بوو له و برا گچکه یه یان و له -یوسف- یش، به وه ی گو تیان (شتیککی سه یرو سه مه ره نی یه گهر ته م کورپه بچوو که ی له گه لمانه، دزی بکات (چونکه (زبرایان بووه) ته وه بیتگومان برایه کی تریشی^(۱) له مه وه بهر دزی ی کرد بوو (واته یوسف که له دایک و باو که وه برای بوو نه ک زبرای).

(یوسف) به م توانجه په نهایی یه یان بیدار بووه وه له دلی خۆی دا پی ی گوتن: (ئیسوه خۆتان خراپترین رهفتارتان هه بووه و که مترین پزنتان هه بووه به هو ی هه لبه ستنی ته م درۆیه تانه وه، ههر خودا خۆی ناگاداریشه له و پروپاگهنده و ئیدیعایانه تان).. واته (یوسف) به ئاشکرا وه لām ی نه دانده وه له ده روون و ناخی دلی دا ئاوا وه سفی ده کردن.. ته ی ئایا وای نی یه؟ ئایا ته و برایانه خۆیان چه ند دزیک نه بوون که (یوسف) یان له باوکیان دزی و فری یان دایه نیو بیره که وه؟

له م کاته شه دا (براکان) هه یچ ریگه چاره کیان له بهرده م دانه بوو بو پزگارکردنی (بنیامین) ته نانه ت له جیاتی هه یچ باج و شتیکی تریش بو یان ده رباز نه ده کرا تا بتوانن پابه ندین به و په یمانه ی به خودایان دابوو له بهرده م باوکیان دا. ههر بو یه شه ده ستیان کرد به داوای رهم و بهزهیی له (یوسف) و زۆر تکایان لی کردو پی یان گوت: (ته م کورپه نه وجه وانه ی له گه لمان دایه باوکیکی به سالآچووی پیری هه یه و زۆری خۆش ده ویت و ته گهر به بی ته و بچینه وه زۆر خه مبارو دلته نگ ده بیته بۆ، ئیمه شه په یمانان به خودا دابوو که بیپارزین، جا له جیاتی ته و یه کی کمان بگره و له جیگه ی داینی و ته و به ره لاکه، ئیمه له م پرووه ه ههر چاکه و یارمه تی و به خشنده بیته لی راده بینن)..

(۱) گوتراوه: (راحیلی) دایکی - یوسف - کاتیک له گه ل (به عقوب) دا ولانی نیوان دوو رووباری (واته عیتراقی نه مرزی) ی جی هیتشوه و به ره و (فه له ستین) پزیشتون په بیکه ریکی بچوو کی له گه ل خۆی دا بردووه که له زپ دروست کراوه هی (لابان) ی باوکی بووه لی ی ون بووه (واته- لابان) ی باپه ری یوسف لی ی ون بووه) و گه راوه به داوای دا و نه پدز زیوده ته وه نه له لای (راحیلی) ی کچی بووه نه له لای که سینیکی دی، چونکه (دایکی یوسف) ته و په بیکه ره زپینه ی له کورتانی ته و خوشترده ا هه شاردا بوو که سواری پشتی ببوو. کاتیک (به عقوب) و خیزانه که ی ده گه نه (فه له ستین) ته و په بیکه ره به ده ست یوسفه ره ده بیته و یاری پی ده کات چونکه له و بوو که شوشه به ده چوو که مندا لآن یاری ی پی ده کهن، گووتوشیانه گوا به (یوسف) په بیکه ره زپینه بچکوله که ی له مالی باپه ری دزیوه. به لām له راستی دا (یوسف) هه یچ رهفتاریکی له و چه شنه ی به مندالییش نه وانده وه هه یچ شتیکی له که س نه دزیوه.

(یوسف) له‌وه‌لامی داواکه‌یان دا پئی کوتن: (په‌نا ده‌گرم به‌خودا له‌وه‌ی که‌سه‌تم له‌بئی تاوان بکه‌م و یه‌کیکی تر تانی له‌جی‌دا دانیم، شه‌وش هه‌ر مه‌حاله‌ گه‌ر به‌پێچه‌وانه‌ی حوکمی شه‌ریعه‌ته‌که‌تانه‌وه‌ هه‌لس و که‌وت که‌م که‌ سزای به‌ (به‌نده‌دانانی) ئەم جو‌ره‌ تاوانکاره‌ی داناوه‌، جگه‌ له‌مانه‌ش یاسای پادشای (میسر)یش پئی نادات بئی تاوانیک له‌سه‌ر تاوانی که‌سیکی دی سزا بده‌م. خو‌ئه‌گه‌ر وا بکه‌م شه‌وا یه‌کیک ده‌م له‌سته‌مکاران)..

براکانی دوا‌ی شه‌وه‌ی له‌قه‌ناعه‌ت پئی هینانی (یوسف) بئی ئومید بوون و نه‌یان‌توانی یه‌کیکی تریان له‌جیاتی -بنیامین- دابنن، به‌جیا له‌نیو خۆیان دا کو‌ده‌بنه‌وه‌و ده‌ست ده‌که‌ن به‌راوی‌شکردن ده‌رباره‌ی هه‌لو‌بستی خۆیان به‌رامه‌به‌ر باوکیان. له‌ئه‌نجامی راوی‌ژه‌که‌یان دا قایل ده‌بن به‌و بیروپرایه‌ی (را‌ئوبین)ی برا‌گه‌وره‌یان که‌ گوتبووی: (نابیت شه‌و مه‌سه‌له‌یه‌تان له‌بیربچیت که‌په‌یمان‌تان له‌سه‌ری به‌خودا دا له‌به‌رده‌م باوکتان دا ده‌رباره‌ی پاراستنی -بنیامین- و گه‌راندنه‌وه‌ی به‌ساغ و سه‌لامه‌تی.. چونکه‌ ده‌رباره‌ی -یوسف-یش له‌مه‌وپێش په‌یمانی پاراستنیان پئی‌داو به‌لام به‌ون کردنی شه‌و کو‌ره‌ (هه‌ره‌ خو‌شه‌ویسته‌ی) خه‌م و خه‌فته‌تیکی زۆرتان پئی‌دا. ئیستاش من خو‌م له‌ناست مه‌سه‌له‌یه‌کی شه‌رمه‌زارکاری ئاوادا ده‌بیت له‌ -میسر- بیه‌تمه‌وه‌و به‌ملاولادا نه‌چم هه‌تا شه‌و کاته‌ی باوکم له‌پوری پاسته‌قینه‌ی بارودۆخه‌که‌مان تی‌ده‌گات و مؤله‌تی گه‌رانه‌وه‌م پئی‌ده‌دات، یان خودا به‌حوکمی ئیلاهی ی خو‌ی ئیراده‌ی گه‌رانه‌وه‌م بو‌ ده‌ره‌خسینیت و، هه‌ر خوداش دادگه‌رتترین حاکمه‌).

برا گه‌وره‌که‌یان دوا‌ی ده‌ربیرینی شه‌م رایه‌ به‌ براکانی تری ده‌لێت: {ئیه‌و به‌بئی من بگه‌رپێنه‌وه‌ بو‌ لای باوکم و حه‌قیقه‌تی رووداوه‌که‌ی پئی بلین و هه‌والی شه‌وه‌شی پئی بگه‌یه‌نن که‌ -بنیامین-ی کوری (ته‌رازووی ره‌سمی ی میسر)ی دزیوه‌و به‌یاسای (به‌عه‌بدانان) حوکم دراوه‌. هه‌موو شه‌مه‌شمان به‌چاوی خو‌مان دی، خو‌ئه‌گه‌ر له‌ (غه‌یب)مان بزانیایه‌ و هه‌والی شه‌و رووداوه‌مان پێش (پروودانی) پئی بگه‌یه‌نرایه‌ شه‌وا هه‌رگیز له‌گه‌ل خو‌مان دا نه‌مان ده‌برد}.

هه‌روه‌ها پئی بلین: (بابه‌ گیان شه‌گه‌ر تو گومان‌ت له‌م هه‌والانه‌ هه‌یه‌ که‌ پیمان گه‌یاندیت شه‌وا ده‌توانیت بو‌ ئیکۆلینه‌وه‌و به‌دواداچوونی و ته‌و هه‌واله‌کامان چه‌ند نی‌راوی‌کی خو‌ت په‌وانه‌ی -میسر- بکه‌یت تاکو شایه‌تی شه‌و خه‌لکه‌ی شه‌و‌پشت بو‌ بینه‌وه‌، هه‌ر خو‌پشت به‌ته‌نیا ده‌توانیت شه‌و هاو‌پئی‌یانه‌ی سه‌فه‌ری شه‌م جاره‌مان بانگ که‌یت که‌ له‌کاروانه‌که‌دا له‌گه‌لیان دا بووین وگه‌راونه‌ته‌وه‌و پرسباریان له‌و باره‌یه‌وه‌ لی بکه‌ تاکو راستی قسه‌ی ئیمه‌ت بو‌ روون بیه‌ته‌وه‌)..

تا ئیره‌ پوخته‌ی لیکدانه‌وه‌ی شه‌م چه‌ند ئایه‌ته‌ی دیکه‌ی تایبه‌ت به‌ چیرۆکی (یوسف) بوو که‌ خودا له‌م به‌شه‌ی سوورده‌ته‌که‌دا فه‌رموویه‌: ﴿ قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَّانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَبَا الْعَزِيزِ إِنَّ لَكَ أبا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ ﴿٧٨﴾ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ

به‌ندی چه‌ونه‌م

((به‌یه‌ك گه‌یشتنه‌وهی "یه‌عقوب" و "یوسف"))

- "یه‌عقوب" نیچیری خه‌م و په‌ژاره - براکان "یوسف" ده‌ناسنه‌وه -
- "یه‌عقوب" هه‌والی ساغی و سه‌لامه‌تی "یوسف" ی پی ده‌گات -
- ینک گه‌یشتنه‌وهی پر شه‌وق و و شادی و.. به‌دی‌هاتنی خه‌ونه‌که‌ی "یوسف")

"یه‌عقوب" نیچیری خه‌م و په‌ژاره

براکان (ته‌نھا - بنیامین - و برا گه‌وره‌که‌یان نه‌بیّت) ته‌وانی دی هه‌موویان هاتنه‌وه بۆ لای "یه‌عقوب" ی باوکیان و هه‌والی ته‌و پروداوه تازه‌یه‌ی به‌سه‌ریان دا هاتبوو پچ گه‌یاند، ته‌م هه‌واله‌ش سه‌ره‌له‌نوئ خه‌م و خه‌فته‌کانی نیو دلی ی وروژانده‌وه، ئازاره ده‌روونیه‌کانیشی دوو هی‌نده‌ی دی زیاتر بوو بۆ له‌ده‌ست دانی کورپی دووه‌می، باوه‌ریشی پچ نه‌کردن، چونکه درۆ ده‌له‌سه‌ی زۆری لی‌یستبوون، هه‌ر قسه‌یه‌کیان بۆ بکرده‌یه لای ته‌و جی باوه‌ر نه‌بوو، ته‌نانه‌ت گه‌ر به‌راسته‌بیتیش بدوانایه چونکه ده‌رده‌دارو مه‌ینه‌تباری کاره‌ساتیکی پیشتر بوو به‌هۆی سه‌رنگوم کردنی براکه‌ی تریان (یوسف) هه‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش (یه‌عقوب) له‌کاتی بیستنی ته‌م هه‌واله‌ تازه‌یه‌دا به‌راشکاوی تاوانباری‌کردن و پچ‌ی گوتن: (بینگومان هه‌واو ئاره‌زووی نه‌فستان کاری له‌کۆل کردنه‌وه‌ی (بنیامین) ی بۆ رازاندونه‌وه، وه‌ک چۆن له‌مه‌وبه‌ر هه‌مان به‌لاتان به‌سه‌ر براکه‌ی تری‌دا هی‌نا، (واته به‌سه‌ر - یوسف - دا). ده‌نا ته‌و وه‌زیره‌ی میسر (واته - یوسف - له‌کوی ده‌یزانی - بنیامین - له‌به‌رامبه‌ر وه‌ها تاوانیکداو به‌ شه‌ریعه‌تی ئیمه به‌به‌نده (عه‌بد) ده‌گیریت گه‌ر ئیوه بریارو فه‌توای واتان له‌وئ بۆ نه‌دایه‌و پیلانتان له‌سه‌ر نه‌گیرایه). هه‌روه‌ها (یه‌عقوب) به‌کوره‌کانی ده‌لیت: (من له‌به‌رامبه‌ری ته‌م کیشه‌یه‌ش دا هیچ ته‌گبیره‌و ریگه چاره‌یه‌ک شک نابم ته‌نھا ته‌وه نه‌بیّت به‌جوانی و دانایانه ئارام بگرم و هه‌ر به‌ته‌مای ره‌حم و به‌خشنده‌یی ی خودا بم و داوای لی بکه‌م هه‌موو کوره‌کانم بۆ بگپرتته‌وه، چونکه هه‌ر خودایه که به‌زانست و عیلمی خوئی له‌هه‌موو شتی‌ک ئاگاداره‌و حکمه‌تی له‌هه‌موو کاروباریک دا هه‌یه).

ئینجا (یه‌عقوب) پرووی لی وه‌رگیران و خه‌م و په‌ژاره‌ش هه‌موو جه‌سته‌ی داگرتبوو و داخ له‌داوی داخیش پرووی ته‌ده‌کرد.. کاره‌ساتی (بنیامین) کاره‌ساتی - یوسف - ی بیرده‌خسته‌وه‌وه ده‌یگوت: (ئای چ داخ و چه‌سه‌ردت و ماتمه‌می‌یه‌کم بۆ - یوسف - هه‌یه). ره‌شینه‌ی چاوشی له‌زۆری و توندی ی خه‌م و په‌ژاره‌دا سپی بوو بوو و نه‌مابوو، جگه له‌و رق و تووره‌یه‌یی که له‌کوره‌کانی ی هه‌بوو بچ ته‌وه‌ی ده‌ری بریت و قسه‌یه‌کی ناخۆشیان پچ‌بلیت..

پۆزان هات و رۆشت و (یه‌عقوب) یش خووی به‌ئه‌حزان و خه‌ماکانیه‌وه گرتبوو و ببوو به‌هاورپیان. کوره‌کانیشی ترسی ته‌وه‌یان هه‌بوو که به‌م هه‌موو خه‌م و خه‌فته‌وه‌وه تووشی پروداویکی ناخۆش بیّت، بۆیه

پییان گوت: (گهر شهونده بیرکهمه وه له (یوسف) شهوا خهم و سازارو نارهمه تییبت زیاده دکات تا وای لئیدیت خهم و خهفت هممو جهستهت ده توینیتته وه به رهو مردنت ده بات)..

ثم وتهیه ی کوره کانی هیچ کارایی یه کی له سه ری نه بوو، به لام وه لامی دانه وه پی ی گوتن: (من سکالای خوم له لای ئیوه نه کردوه. به لکو سکالای شهو خهم و په ژاره و داخانم ته نها له لای خودا ده کم و ههر له خودا ده پاریمه وه، چونکه شهو ره همه ته زور فراوانه ی که له خودا وه به دی ده کم و ده یانم ئیوه نایانن). بیگومان باوه رو متمانه به خودا هیوا ده ئیه نیتته وه، خهم و په ژاره شه نیتوانی (یه عقوب) بی هیوا کات له گه رانه وه ی هه روو کوره که ی بۆ لای، چونکه شه وه ی له هزردها جیگیر بسوو که هه روو کیان زیندوون و ماون، بۆیه فرمان به کوره کانی ده کات بگه رینه وه بۆ -میسر- و بگه نه وه به برا گه وره که یان و له گه ل شه ودا هه موویان به دوای (یوسف) و برا که ی دا بگه رین و له سوزو ره همه ته خودا شه بی ئومید نه بن، چونکه ته نها بی باوه ران و سه رگه رده کانه کان له ره جمی خوا بی ئومیدن..

شه مه شه نایه ته کانی تاییه ت به م به شه ی داستانه که یه که خودا تیایان دا ده فره مویت:

﴿ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ ^(۱) أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ^(۲) وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَى يُوسُفَ وَأَبِضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ ^(۳) فَهُوَ كَظِيمٌ ^(۴) قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذَكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا ^(۵) أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ^(۶) قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي ^(۷) وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ ^(۸) وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ^(۹) يَبْنِي أَدْهُوًّا فَحَحَّسْتُوْا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ ^(۱۰) إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿ يوسف/ ۸۳- ۸۷

براکان - یوسف - ده ناسنه وه

کوره کانی (یه عقوب) بۆ به جی هینانی فرمانه که ی باوکیان و به مه به سستی گه ران به دوای (یوسف) و برا که ی دا، چونه وه بۆ (میسر) بۆ دۆزینه وه یان و ده سه که وتنی شه و دانه و ئیله و خوراکه شه که پیوستیان

(۱) (سولت لکم): واته (بۆی جوان و ناسان کردوون).

(۲) (وابيضت عيناه من الحزن): واته له خهم و خهفت دا په رده یه کی سپی ی وه ها ره شینه ی چاری دا پۆشی که کلینه که شی سپی بوو، نه ویش له بهر زوری ی فرمیسک).. بیگومان له ناکامی په ژاره ی قولدا حاله تیکه ده روونی (نفسی) ی وا پهیدا ده بیت که به هۆیه وه پالنه په ستۆ (ضغط) له سه ره هه روو چاری مرۆفه زیاده بیت و (کلوکوما) ی به سه ردا دینیت، یان که له نئو خه لکی دا به (تاری شین) ناوده بریت، به مه شه پوونی و بریقه و پرشنگی هه موو پروکاری پیستی چار نامینیت و چاوه که ورده ورده بی هیز ده بیت تا به ته واوه تی هیزی نامینیت و وه سپی ده رده که ویت، جا بروانه قورسان چۆن وه سفی حاله تی (یه عقوب) ده کات به شئیه وه که زانستی شه مرۆش پشتگیری ده کات. دیاره ته نها له بهر شه وه ی سرووشیک (وحی) ی خودایی شه نه که ده سه له به سستی مرۆقیک بیت.

(۳) (حرضا): واته (خه ریکه له سه ره لئواری تیاچوون بیت).

(۴) (بثي): وه شی (بث) به مانای سه خترین خهم که خاوه نه که ی نارامی له سه ره ناگریت و له نئو خه لکی دا باسی بکات.

(۵) (انما اشکوا بثي وحزني الى الله): بزانه هاوړیکه و پیکه وه گوجانی وشه کانی شه نایه ته له سانایی دارشت و شیرینی پیژده کانیان که چ شئیه واریکه گهره ی له ده روونی مرۆفه و چ کاربگه ری یه کیشی له دلاندا هه یه.

(۶) (روح الله): واته (ده رگای بزگاری و ره همه ته خودا) ... هیواو نومیده متمانه به خودا..

پىيەتى. دياره هەر چوونەوہ بۆ لای وەزىرى دارايى و گەنجىنەكان (واتە بۆ لای يوسىف) لەديوانى وەزارەتەكەى دا، بۆ ئەوہى داواى رەحم و بەزەبى لى بکەن لەكارى نازادکردنى (بنيامىن)ى برا بچوکیان دا، لەسەرەتای ئەم داخوای يانەشيان دا، باسى ئەو ھەژارىو کەساسى و مەينەتيانەى خۆيان بۆ کرد کە خەلکى ناوچەکەيانى تەنگەتاو کردووه، ئەمەش بەمەبەستى ئەوہى دللى نەرم بىت بۆيان و ئەمانىش بەئامانجەکەى خۆيان بگەن، ئەوہبوو پىيان گوت: (ئەى شازادە (ئەى عەزىزى مىسر).. ئىمە خۆمان و خەلکو کەس و کارمان تىکرا تووشى بارودۆخىکى سەختى برسیتىو ھەژارى بووين، ئەم جارەش ئەوہى ھىناومانە بۆ لاتان (بەمەبەستى نرخى خۆراك و دانەپۆلە) چەند شت و مەکىکى کەمە لەوہى ماومانەو شايانى ئال و گۆرپىش نى يە لەبەر ناسازى و گوئانبيان، بەلام ئىمە ھەر بەتەماى سنگ فراوانى و خىرومەندىى تۆين و لىت رادەبينىن کە ئەم جارەش گەنم و جۆى تەواومان بۆ بکىنشيت و ئەوہى زياد لەمافى خۆشانە وەك بەخشش و (سەدەقەيەك) پىمان بەدەيت، بىنگومان خودای مېھرەبانىش پاداشتى خىرەومەندو بەخشندەکان بەچاکترىن خەلات دەداتەوہ).

(يوسىف) بۆى دەرکەوت براکانى سکالایى حالى بارگرانى ي خۆيان بە جۆرىک دەکەن کە گوزارشت لە بارودۆخى تەنگانەو ژيانىکى پر لەزەجمەت دەکات و ئەو دلۆ دەروونە رەق و بى رەھمانەشيان بۆ چەند دل و دەروونىکى نەرم و ناسک و ھىمەن گۆرراون، ئەویش بەم خەم و مەينەتى و بى چارەبىيان دللى نەرم بوو و لىبوردن و لەخۆپرانى تىدا خرۆشا، ھەر بۆيەش برىارىدا کەسىتى پاستەقینەى خۆيان بۆ دەرخت و خۆيان پى بناسىتتەوہ تاكو ئەوانىش و دايک و باوکىشى بجاتە پال خۆىو و ايان لى بکات لەمەولا بکەونە نىو شادىو کامەرانى و خۆشگوزەرانى يەوہ، جا خىرا کەسىکى لەفەرمانبەرانى نارد بەدواى (بنيامىن)ى براى دا، پاشان رووى تىکردن و گوتى: (ئایا دەزانن وھەستتان بەگەورەبى ئەو تاوانە کردووه کە دەرھەق (يوسىف) و براکەى کردتان؟ ئایا گەندەللى و چەپەللى ئەو کارە ناشىرینەى خۆتان بۆ دەرکەوتووه کە لەسەرچاوہى جەھالەت و زۆردارى و کەودەنى يەوہ ئەنجامتان دا؟ ئایا لە يادتانە (يوسىف)تان لەباوکى دابرىو فرىتان دايە ناو تارىکايى بىرەکەوہ؟ دەربارەى (بنيامىن)ىش ئەوہ ديارە چۆن دلتنەنگ و خەمبارتان کرد بەھۆى لەدەست دانى براکەى (شقىق)یەوہ (واتە براى لە دايک و باوکى بىشەوہ) و چىژى شىرىنى ي ژيانتان لى زەوت کرد تاكو لەو کارەساتەدا ھاوبەش و ھاوخەمى بىت...)

براکان لەکاتى بىستنى قسەکانى (يوسىف)دا فىکرى خۆيان لەچەقى مەبەستەکانى نزيک کردبووہوہو بەوردى سەرنجيان لەھىماو نىشانەکانى گۆناى دەداو بەجوانى گوىيان لەنەخمەى دەنگى گرتبوو تا و ايان لىتھات لەو قۆناغى نەناسىنەيانەوہ گومان لە کەسىتى ئەو کەسە بکەن کە بۆيان دەدووت و ئاخۆ يوسىفە يان نا؟! لەبەر ئەمە خىرا بەپەشۆکاوىيەوہ لىيان پرسى: (ئایا تۆ يوسىفت)؟ (يوسىف)ىش لەو لەمدا بۆ بەراست دانانى گومانەکەيان گوتى: (بەللى، من يوسىفم، ئەم کورپەش (واتە بنيامىن) براکەمە، خودای پەرورەدگار بەنعمەت و بەزەبىى خۆى لەو مەترسىيانە پاراستوینى و بەھەموو بەخشىکى (رېزو دەسەلات و دەولەمەندى) بەھرەمەندى کردووم. ئەوہش ھەمووى پاداشتى خودا خۆيەتى لەسەر ئەو تەقواو

خۆپاریزی و خۆپاگری یه‌م له‌و تاقیکردنه‌وه‌و مه‌یه‌نه‌تیانه‌دا، خوداش بی‌گومان پاداشتی چاکه‌کاران ون ناکات)..

(یوسف) هینشتا دوایی ی به‌م وتانه‌ی نه‌هینابوو که بۆیان دهرکه‌وت ته‌م پیاوه به‌پاستی برا ون بووه‌که‌یانه و یه‌کسه‌ر له‌و ساته‌وه‌خته‌دا ره‌نگیان زه‌ردبوو له‌ترسان و سه‌ریان داخست و شه‌رمه‌زار بوون، پاشان ویستیان پاکانه‌یه‌ک رێک خه‌ن تاکو خۆیان بی‌تاوان که‌ن و له‌سزای براکه‌یان رزگار بن، به‌لام هیچ پاکانه‌و پاساوئیکیان بۆ رێک نه‌خرا. به‌لکو ته‌نه‌ها رینگای دان پشانانی راسته‌قینه‌یان له‌به‌رده‌م دابوو که پئی‌یان گوت: (ده‌سا وه‌للاهی خودا تۆی به‌هۆی خۆپاریزی و خۆپاگریو چاکه‌خوازی و پله‌و پایسه‌ی به‌رزوه‌وه له‌ئیمه‌ به‌چاکتر داناوه‌و فه‌زلی تۆی به‌سه‌ر ئیمه‌دا به‌و په‌وشتانه‌ت داوه له‌کاتی‌کدا ئیمه‌ گوناکه‌کارین و خۆپاریز (به‌ته‌قوا) و (خۆپاگر) و (به‌ئارام) نه‌بووین و له‌گفتارو کردارمان دا هه‌له‌مان دهره‌ق کردوویت. داوای لی‌بوردن له‌خوداوه له‌خۆیشت ده‌که‌ین، تۆش به‌سۆزو نه‌رم و نیان به‌ له‌گه‌لمان داوه له‌م ته‌نگانه‌یه‌دا سزیمان مه‌ده‌)..

(یوسف) یش پئی گوتن: (ته‌مپۆ هیچ گله‌ییو سه‌رزه‌نشیتکتان له‌سه‌ر کرداره‌کانتان لی‌ ناکریت، منیش داوای لی‌بوردن و په‌همه‌تتان له‌خودا بۆ ده‌که‌م، خوداش به‌په‌جمترینی به‌په‌همانه‌).
ئینجا -یوسف- هه‌والی ته‌ندروستی باوکی لی‌ پرسین و ته‌وانیش گوتیان که باوکی چاوی له‌ده‌ست داوه (واته کو‌یر بووه) به‌هۆی سه‌ختی و زۆری ی ته‌و هه‌موو خه‌م و په‌ژاره‌یه‌وه که له‌ رووداوه‌کانی (یوسف)دا به‌سه‌ری هاتوو. (یوسف) یش کراسه‌که‌ی خۆی به‌براکانی داوه‌وای لی‌ کردن بی‌خه‌نه‌ سه‌ر ده‌م و چاوی، چونکه به‌وه چاوی چاک ده‌بیته‌وه.. جگه له‌مه‌ش داوه له‌براکانی ده‌کات جاری داهاوه‌وه له‌گه‌ل تیکرای که‌س و کاریان دا بیته‌وه بۆ (میسر).

ئه‌مه‌ی پێشوو شیکاری واتای ته‌م نایه‌تانه‌ی به‌شیکێ دیکه‌ی به‌سه‌ره‌هاته‌که بوو که خودا له‌سووره‌ته‌که‌دا گێراوتی یه‌وه‌و فه‌رموویه: ﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَلَةٍ ^(۱) فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَوَصِّدْقَ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ^(۲) قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ^(۳) قَالُوا أَيْ تَاكَ لَأَنْتَ يُّوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ يَتَّى وَيَصِّرَ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ^(۴) قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَآثَرْنَاكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ^(۵) قَالَ لَا تَتْرِبَ ^(۶) عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ^(۷) أَذْهَبُوا بِمِصْيِ ^(۸) هَذَا فَالْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ^(۹) يوسف / ۸۸-۹۳.

(۱) (مزجاة): واته (خراپ و بی‌که‌لک)

(۲) (لا تتریب): واته: (هیچ گله‌ییو گازنده‌یه‌ک نه‌ماوه).

(۳) (قمیصی): بۆ ته‌م وشه‌یه ته‌فسیریکی دیکه‌ش له‌رووی زمانه‌وانی‌یه‌وه هه‌یه، بۆ نمونه وشه‌ی (قمیص) به‌و پله به‌رزو به‌هادارده‌ش واتا‌کاراوه که (یوسف) له (وه‌زاره‌تی دارایی)یه‌وه ده‌ستی که‌وتوووه یان به‌و راسپاردیه‌ش واتا‌کاراوه که له‌پاشاکه‌ی (میسر)ه‌وه وه‌ری گرتوووه.. له‌عه‌ره‌یه‌دا گه‌ر بگوترتیت (من قمصک هذا القمیص) واته: کئ ته‌م پله‌و پایه به‌رزوی پئی‌داویت؟ مه‌به‌ست له (فالقوه‌ علی وجه‌ أبي) یش (کراسه‌که بدن به‌ دم وچاوی باوک‌ دا) مه‌به‌ست له‌مه‌ش واته (زانبار و ناگاداری بکه‌ن له‌حاله‌ت و پله‌و پایه‌ی هه‌نوکه‌ی من و هه‌موو زانیاری‌یه‌کی له‌سه‌ر من پئی بگه‌یه‌ن).

"یہ عقوب" ھووالی ساغی و سہ لامہ تی ی - یوسف - ی پئدہ گات

براکانی "یوسف" گوپرایہ لی ئەو فەرمانہ ی (یوسف) یان کردو ئەرکی جیبہ جی کردنیشیان لە ئەستۆگرت. بۆ ئەم مەبەستەش سواریشتی و لاخە کانیان بوونەو و زۆر بە پەرۆشی و خیرایشەو بەرەو فەلەستین (بۆلای باوکیان) دەرۆشتنەو، ھاوکات لە گەڵ ئەو دا کراسە کە ی (یوسف) یشیان بۆ ھەلگرتبوو، جگە لە ھەلگرتنی مزگینیی دەست بە کاربوونی لە پۆستی وەزارەتی دارایی ی ئەو و لاتە دا.

جا کاتیک کاروانە کە یان لە خاکی (میسر) نەختیک تیپەری بوو (یہ عقوب) یش ھەستیک شارانە ی لە لا خولقابوو لە سەر نزیک بوونەو و وادە ی چاویکە و تنەو ی بە (یوسف) ی کوری.. (واتە وە ک چۆن لە غەیبەو ئەو ھووالە ی بە دلدا ھاتبیت) ھەر بۆیە ئەم ھووالە بە کەس و کاری خۆی و بە نەو کانی (کورزاکانی) دە گەییە نیت و پئی یان دە لیت: (من ھەست بە بۆن و بەرامە خۆشە کە ی - یوسف - دە کەم و پیم و ایە ھەموو گیان و جەستە ی دا پۆشیوم، خۆ ئە گەر لە بەر ئەو ش نە بیت کە لەم قسە یەم دا بە شتیک خەوشبارم کەن ئەوا لەبارە ی یوسفەو ھووالی زیاترم پئی دەوتن. بە لام ئیستا ئەو زیندوو و وادە ی بە یە ک گە یشتنەو و شان نزیک بۆتەو)..

دیارە تا ئەو ساتە کورە کانی (یہ عقوب) نە گە یشتبوونەو بۆ لای کە (یہ عقوب) ئەم ھووالە ی بە کەس و کارو نەو کانی دیکە ی دە گە یاند... بە لام ھیشتا لە قسە کانی نە بوو بوو وە کە نەو کانی بە گلە یی و سەرزە نشتەو و سوپندیان بۆ خوارد لە سەر ئەو ی گوایە ئەو (واتە یہ عقوب) ھەر دورە لە واقع و بەردەوام لە خەو و خەیاڵ دا نغۆ بوو بە ھۆی زیادە پۆیی کردنی لە خۆشویستنی (یوسف) و خووگرتنی بە باس کردنی ھەمیشە یی یەو.

کە چی (یہ عقوب) و پرای ئەو ی پەحنەو سەرزە نشتی نەو کانی شی لە لا گران بوو بیت، ھیندە با یە خە ی پئی نەدان و چاوی لی پۆشین و گوئی بەو ناخاوتنە و شک و کورتیبینی یە یان نە دا، بە لکو لە ئاست ئەو قسە پەق و ناخۆشانە یان دا بئدەنگ و خۆراگر بوو، خۆراگری و بئی دەنگی یە کە شی وە ک وە لام میک و ابوو بۆ یان. (یہ عقوب) ھەر لە سەر ئەو ھەستە پاک و پڕھیوا یە بوو بۆ چاوەروانی کردنی کاتی چاویکە و تنەو ی کورە کە ی تا ئەو ساتە ی ھەلگری کراسە کە ی (یوسف) ھات و مزگینیی ساغی و سە لامە تی ی (یوسف) ی پئی گە یاند.

جا کاتیک کراسە کە بە سەر گۆنای دا درا خۆشی و شادی یە کە و ھا پرووی تی کرد کە ژیا نیک ی نوئی بە گیانی بە خشی یەو و بە خواستی خوداش چاوی بۆ گەرایەو و چاوی ھەلھاتەو بە دیتن. پاشان مزگینیی

دهر(البشیر) همهوو حالته و کاروباریکی (یوسف)ی بؤ باس کردو پییشی گوت که یوسف داوای لیّ دهکات (یہعقوب)ی باوکی به خۆی و کس و کارو سهرجهم نهوه کانی یهوه بچن بؤ لای له میسر. لهو ساته دا (یہعقوب) پرووی کردهوه کس و کارو شهو نهوهو کوره زایانهی له چوارا دهوری بوون وپیئی راگه یاندن که بیربکه نهوه له راستی ی پییشینی به کھی و حهقیقه تی ههست کردنه کھی به وهی شهو به جوړیکی وهها له ره همت و میهره بانی ی خودا تیگه یشتوهو ده رکی پیی کردهوه که شهوان شاوا ده رکی پیی ناکهن. شهوانیش زۆر داوای لیبوردنیان لیّ کرد له سهر شهو هه لویسته ناله بارو قسه رهق و ناخوشانه بیان و تکاشیان لیّ کرده لای خودا داوای لیخوشبوونیان له گونا هه کانیان بؤ بکات، (یہعقوب)یش به لیّنی پییدان له سهر شهوی داوای لیبوردنیان له خودا بؤ بکات و بۆیان بیارتته وه که خودا لهو گونا هه بیان خوش بییت چونکه ته نهها خودای تاک و ته نیوا بی هاوه ل لیبوردوهو به ره حم و میهره بانه ...

﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ^(۱) قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ^(۲) لَوْلَا أَن تَفِنْدُونِ^(۳)﴾ قَالَوَاتَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ^(۱۵) فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْفَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ^(۱۶) قَالَوَايْتَابَانَا أَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ^(۱۷) قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿يوسف/ ۹۴-۹۸.

پیک گه یشتنه وهی پر شهوق و شادی و به دی هاتنی خهونه کھی - یوسف -

داوای شهوی (یہعقوب) شهو داوایه پیگه یشت، خیرا فهرمانی به کوره کانی کرد هه مووو که ره سهو نامرپزیککی سه فهری بؤ ناماده کهن تا کو به خۆشی و شادی و به زووترین کات به دیداری (یوسف)ی کوری بگات، شهوانیش به په له خۆیان و سهرجهم کس و کاری نیو بنه ماله کھیان که ژماره بیان هفتا (۷۰) کهس بوو ناماده کرد بؤ سه فهر به هه مووو که ره سهو نامرپزیککی پیو یسته وه، کاتیک (یوسف)یش له لای خۆیه وه هه والی هاتنیان و به ری کهن تیانی پی گه یشت خیرا خۆی چه ندین پیوا ماقولی شهو گه لهی ساز کرد بؤ پیشوازی کردن و به پیره وه چوونیان له سهر سنووری (میسر).

بنه ماله کھی - یهعقوب - که یشتنه (میسر) و دیتیان شهوا (یوسف) له پیشوازی کردنیان دایه .. (دیاره لیژدها ناتوانین رادهی شهو خۆشی و شادی یهه "یہعقوب" وه سف کهن له تاست چاویبکه و تنه وهی

(۱) (ولما فصلت العیر): واته (کاتیک کاروانه که له باره گای - یوسف - ده رجوون له - میسر - وشه ی فصلت) له جیابونه وه (فصل) سه وه هاتوه، بؤ نمونه ده گوت ریّت (فصل القوم عن المکان و انفصلا عنه) به مانای (فارقه) واته (شهو که سانه لهو جیگه یه جیابونه وه، لیّ ی نه مان).

(۲) (ریح): به مانای (هیژو په وه پایه وه ده ولته و سهر که وتن) یش دیت.

(۳) (تفندون): (واته به گه مزه م داده نین، یان خه له فاو، یا خود به درۆم ده خه نه وه). چاوگی فهرمانی (تفند) بؤ تیک چوونی عه قل و بیرو هوشیش به کار دیت.

کوره‌که‌ی دا، چونکه ئەم وەسفە لەسەر ووی وزەو توانای نوسەرە وەیه‌و لە وزەو تینیدا نییە باسی بکات و مافی تەواوی پێ‌بدات، نە‌خوازە‌لا لە‌پاش ئەو ماوه‌ دووردریژە‌ی لێ‌ک داب‌پان و دوا‌ی هاتنە‌نارا‌ی ئەو رۆژ‌گاره‌ش که (یوسف) تیا‌ی دا‌‌خواه‌نی دە‌سه‌لات و پله‌و پایه‌و دارایی (یه).

(یوسف) دایک و باوکی خسته پال خۆی و لە‌جینگه‌یه‌کی به‌رزو به‌هاداردا داینیشاندن و داواشی لێ‌کردن ئیدی له‌ (میسر) دا به‌هێمنی و ئاسوده‌یی‌و به‌ یارمه‌تی و کۆمه‌کی خودا گوزهران به‌رنه‌سه‌ر. پاشان که‌ژاوه‌که‌ به‌نیو -میسر- دا دەر‌وشت تا‌کو گه‌یشتنه‌ بنکه‌و باره‌گای حکومه‌ت و چوونه‌ ژووره‌وه. له‌وێ‌ش - یوسف- باوک و دایکی له‌ته‌نیش‌ت خۆیه‌وه‌و له‌سه‌ر کورسی فه‌رمانه‌روایی دانیشان‌د وه‌ک رێ‌لێ‌نانیکی زیاتر و بایه‌خ پێ‌دانی شایسته‌یان. (یه‌عقوب) و کوره‌کانی‌شی له‌و خۆشی و شادی یه‌دا هه‌ستیکی گه‌وره‌و فره‌یان به‌و هه‌موو رێ‌زو شکۆیه‌ کرد که‌ خودا له‌سه‌ر ده‌ستی (یوسف) بۆ‌ی به‌دی هێ‌نابوون. له‌به‌رامبه‌ر ئە‌مه‌دا به‌ عاده‌ت و رێ‌سی رده‌چاو‌کرا‌وی خۆیان سلا‌ویکیان لێ‌ کرد، سلا‌وه‌که‌ش جو‌ره‌ خۆ‌ چه‌ماندنه‌وه‌یه‌ک بوو که‌ به‌گوێ‌ره‌ی دابو نه‌ریتی ئە‌و سه‌رده‌مه‌ خه‌لکی ئاوا به‌و جو‌ره‌ سلا‌ویان له‌ سه‌رۆ‌ک و فه‌رمانه‌روایان ده‌کرد. ئە‌م سلا‌وه‌ش یاد‌گاری خه‌ونه‌که‌ی له‌ده‌روونی (یوسف) دا و وروژانده‌وه‌ که‌ به‌ مندالی بینبووی، بۆ‌یه له‌دوا‌ی وه‌بیر‌که‌وتنه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ی، به‌باوکی گوت: (ئه‌مه‌ ته‌فسیرو لێ‌کدان‌ه‌وه‌ی ئە‌و خه‌ونه‌مه‌ که‌ به‌مندالی بینیم و بۆ‌م گێ‌راییته‌وه‌و پێ‌م گوتیت (من له‌خه‌وئم دا دیتم ئە‌وا (یازده‌ ته‌سته‌ی‌هه‌) و (خۆ‌ر) و (مانگیش) کړ‌نووشم بۆ‌ ده‌به‌ن).. جا ئیستاش خودای په‌روه‌ردگارم ئە‌م خه‌ونه‌ی بۆ‌ به‌دی هێ‌نایم، هه‌روه‌ها خودا رێ‌زی زۆری لێ‌نام و چاکه‌ی له‌گه‌‌ل دا‌کردم، ئە‌وه‌یش به‌و شی‌وه‌یه‌ی که‌ پێ‌تاوانی‌می سه‌لمان‌دو له‌زیندانی‌ش ئازادی کردم و ئیوه‌شی له‌ده‌شت و ژیا‌نی بیابان نشینی‌یه‌وه‌ بۆ‌ ئی‌ره‌ هێ‌نا تا له‌ -میسر- پێ‌ک بگه‌ینه‌وه‌ دوا‌ی ئە‌وه‌ی (شه‌یتان) په‌یوه‌ندی‌ی نیوان من و برا‌کافی تێ‌ک دا.. هه‌موو ئە‌مانه‌ش به‌بێ‌ ویست و ئیراده‌ی خودای میه‌ره‌بان به‌ته‌نجام نه‌ده‌گه‌یش‌ت، چونکه‌ خودا به‌سۆ‌زو به‌لوطفه‌ له‌گه‌‌ل به‌نده‌کانی‌دا و زانا‌و نا‌گاداره‌ له‌هه‌موو شتێ‌ک دا، هه‌روه‌ک دانا‌و به‌حیکمه‌تیش‌ه‌ له‌هه‌لسو‌وران‌دنی هه‌موو کاروباریکی مه‌خلوقات‌ی دا)..

(یوسف) دوا‌ی ئە‌وه‌ی قسه‌کانی تە‌واو کردو به‌تێ‌رو ته‌سه‌لی ده‌رباره‌ی هه‌موو ئە‌و نازو نیعه‌تانه‌ی خودا دوا که‌ پێ‌ی به‌خشیوه‌، رووی کرده‌ خودا‌و به‌زمانی شوکرانه‌ بژیری‌و سوپاس گوزاری یه‌وه‌ له‌خودا پاراییه‌وه‌و گوتی: (ئە‌ی په‌روه‌ردگار من چه‌ند منه‌تبارو قه‌رزازی به‌رباره‌گای تۆ‌م!! من ده‌بی‌ت دان بنی‌م به‌و چاکه‌و به‌خششه‌ زۆرانه‌ت دا، تۆ‌ پێ‌گومان حوکم و ده‌سه‌لاتێ‌کی وات پێ‌ به‌خشیوم که‌ پێ‌ویسته‌ سوپاست بکه‌م له‌سه‌ریان.. ئە‌ی ئە‌و خودایه‌ی که‌ پێ‌ئه‌وه‌ی نمونه‌یه‌کی پێ‌شترت له‌لابووبی‌ت (ئاسمانه‌کان و زه‌ویشت) به‌م شی‌وه‌جوان و پێ‌وێ‌نه‌یه‌ دروست کردووه‌، تۆ‌ خوا‌ه‌نی کاروبارو سه‌ره‌رشتیاری نیعه‌ت و پادا‌شتی منی له‌دنیا‌و ئاخیره‌ت دا، جا به‌و شی‌وه‌یه‌ش بۆ‌لای خۆ‌تم بگێ‌ر‌ه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر هه‌ست و گیانیکی قایل بو و ته‌سلیم بوو به‌وه‌م که‌ بۆ‌ هه‌موو پێ‌غه‌مبه‌ران و به‌نده‌ چاکه‌کانی دیکه‌ت دانا‌وه‌، ئە‌وانه‌ی ته‌نها سه‌ربۆ‌تۆ

داده‌نه‌وینن و تهنه‌ها ملکه‌چی فه‌رمان و شه‌ریعه‌تی تۆن. هه‌روه‌ها بمخه‌ره نیو کۆمه‌لی شه‌وانه‌ی رینماییت کردوون بۆ چاکه و چاکه‌خوازی له‌به‌نده خواریست و دل‌سۆزه‌کانت)...

﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوهُ ^(۱) وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَأَمِنِينَ ﴿۹۹﴾ وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَتَأَتِبَ هَذَا تَأْوِيلُ رُءُوسِي مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ ^(۲) مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ ^(۳) الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ^(۴) ﴿۱۰۰﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقِيقِي بِالصَّلَاحِينَ ﴿يوسف/ ۹۹-۱۰۱...﴾

(۱) (أبويه): واته (دایکی و بارکی).. به‌لام داخۆ دایکی "یوسف" کئ بوویتت که لهو کاته‌دا چوره بۆ (میسر)؟ گوتراوه: (راحیل) دایکی بسوه)، به‌لام له (سفر التکوین) دا واباسکراوه که لهو رۆژده‌دا دایکی نه‌بووه، چونکه (یوسف) ته‌مه‌نی ده سالان بووه که دایکی وه‌فاتی کردووه، گوتراویشه: (نهو) دایکه‌ی له‌گه‌لیان دا چوره بۆ میسر و به‌دایکی دائراوه ناوی -بلهه- بووه که له‌وه‌پیش که‌نیزه‌یه‌کی دایکی بسوه دایه‌نی -یوسف- بسوه له‌ماوه‌ی ژبانی دایکی و دایکی مردنیشی. دایان (مریبه‌)ش له عورف و داب و نه‌ریتی عه‌ره‌ب دا به‌دایک بانگ ده‌کریت له‌به‌ر شه‌وه‌ی شه‌رکی دایک راده‌به‌رینیت.

(۲) (البدو): البادية.. واته (دهشت و میڤگیککی فراوان که خه‌لکی خیله‌کی و دیهاتی تییدا بژین)..

(۳) (نزغ): واته: شیواندی و فیتنه‌یی و گیره‌شیوتینی کرد).

(۴) (بم نایه‌ته‌ی دوابی) واته به‌نایه‌تی ژماره (۱۰۰) ی سوره‌ته‌که (قورئان شه‌و چیرۆکه‌ی کورت و پوخت کردۆته‌وه و تیایدا ئاماژه‌ی بۆ گرنگترین روودای نیو شه‌و چیرۆکه‌ی کردووه.

بەندی هەشتم

((چەند پەندو وانە یەك ئە چیرۆکی - یوسف - هوه))

(وانە یەك لەسەر باوەر لە "یەعقوب" هوه - بەلگە لەسەر تاك و تەنباپی ی خودا - زیانەکانی تێكەڵاوی بونی هەردوو ڕەگەز - وانە یەك لەسەر داوین پاکی - بەرەنجامی نارام گرتن - سوودی چاکەکردن - نابروومەندی و ئاكارای جوان - لیبوردن لە کاتی دەسلەتداریتی دا - دادگەرتی ی باوکان لە نیوان ڕۆڵەکانیان دا)

وانە یەك لەسەر باوەر لە (یەعقوب) هوه

باوەر هێنان بە خودا گەورەترین شۆینەواری لە دەروونی ئینسانی دا هەیهو لە کاتی ڕوودانی کارەساتێک دا سەبووری و نارامی ی پێ دەبەخشیت، هەر و هەر دنیاییشی بۆ دەرهەشییت تاكو بەهۆی ئەو هوه خۆراگرو بەو ڕەبیت لە بەردەم هەر ڕووداوو مەترسی یەك دا که تووشی ببیت. ئەم باوەرە لە هەلس و کەوتی (یەعقوب) دا بە جوانی ڕەنگی داوێتەوه، ئەویش لە زنجیرە یەك کارو هەلوێستی دا لە ماوەی ژیاپی و لە شیوازی ڕینمایی کردنی ڕۆڵەکانی دا... بۆ نمونە کاتی هەوالتی لە ناوچوونی خۆشەویست ترین کۆری خۆی پێ دەگات که گواپە گورگ خواردویتی، (بڕوانە قورسای خەفەتی ئەم ڕووداو هەسەری چەندە) و داخۆ چ زام و کاردانەو یە کیش لە دەروونی دا دروست بکات؟!

بێگومان دیتمان و بۆمان دەرکەوت (یەعقوب) لە بەرامبەر ئەو ڕووداو دلتەزینە دا پەنا بۆ خودا دەبات و نارام لەسەر ئەو بەلایەش دەگرت، بەلام بە چ شیوێکی نارام گیری؟ بێگومان بەو نارامە جوانە ی که هیچ نیکەرائی و دلەراوکی و سکالایەکی تێكەڵ ناییت... دەبینین بەم وتە نایابەش دەری دەبڕیت: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾... واتە: (سەبیری جوان و هیچ وەرس بوون و پرتەو بۆلە یەکی تێدا نەبیت و خوداش پەنا و پشتیوانم بێت لە ئاست ئەو ئیدیعا و درۆو دەلسە ئاشکرایەتان دا)...

لەلایەکی دیکەش هوه (یەعقوب) هەر و دەبینین که بەباوەرێکی قوول و پڕ لە سۆزی سەرپەرشتی ی ئیلاهی یهوه باوەر دارەو بە متمانەو دلتیای یهوه خۆی پێ سپاردووه، نەخاسە کاتی کۆرەکانی داخواری یەکی دیکە دەخەنەوه بەرچاو و داوای لێدەکەن ڕێیان بدات (بنیامین) ی (زبرایان) و (کۆرە بچووی خۆی) لەگەڵ خۆیان دا ببەن بۆ (میسر)، ئەویش هیشتا مارانگازەو دەروونی زامدارە بەو کارەساتە ی پیشووی - یوسف و، گومانیشی لە هەموو جم و جوول و هەلس و کەوتی ئێکیان دا هەیهو، لەخەم و نازاری جوداییی - یوسف - دایە، داخۆ چۆن وەلامی ئەم داواکاریە تازە یەیان بداتەوه؟ بێگومان بەچەند وشە یەك وەلامیان دەداتەوه که هەریەکیان باوەر ی بەهیزی لێ پەخش دەبیت... باوەر بەسۆزو لوتفی خودا و متمانە بەدادگەری و ڕەحمەتی خودا لە کاتی قایل بوونی دا بە نارادنی (بنیامین) ی جگەرگۆشە ی لەگەڵیان دا، واتە

بهم وشانه وه لایمان ددهاته وه: ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ﴾ .. واته: (خودا به هیترین وباشترین پاریزه ره وه هر خۆشی به ره همترینی به ره همانه).

ههروه ها ده بینین (یه عقوب) پشتی به خودا به ستووه وه به ممش نارامی و هیمنی یه کی ده روونی له فه رمان و بریاری خودایی یه وه بۆ ده سته به ره ده بیست، شه ویش کاتیک کوره کانی راده سپریت به وه ی له گه شتی دووه میان دا بۆ (میسر) ته نها له یه ک ده روازه وه نه چنه نیو ته و لاته وه، به لکو له چنه ده روازه یه که وه تا کو سه رنج و ناوری پاسه وانانی شار له سه ریان جیگیر نه بیست و گومانیان لی نه کن و خراپه یه کیان ده ره هق نه کن، نه خوازه لا ته مان خه لکی (فه له ستین) و له نیوان خه لکی (فه له ستین) و خه لکی (میسر) یش دا دوژمنایه تی هه بووه.

(یه عقوب) هۆی ته م راویژو ته کبیر بۆ کردن و هۆشدار ی پیدانه ی وا لیک دایه وه که ته و ناتوانیت هه یچ قه زاو قه ده ریکی خودایان له سه ر لابات: ﴿وَمَا أَعْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، چونکه گه ر خودا خواستی ناخۆشی یه کی له سه ریان هه بیست، ته و ته م راویژو نامۆژگاری کرده شتی سوو دمه ند نابیت بۆیان.

پاشان (یه عقوب) له سه ر نامۆژگاری یه که ی به ره ده وام ده بیست و بهم رسته یه ده یاندوینیت که (باوه ری زۆرو خۆدانه ده ست ئیراده ی خودا) ی لی هه لده قولیت: ﴿إِن الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ... لیزه دا (یه عقوب) وانه یه کمان فیر ده کات له سه ر ته وه ی ده بیست له پشت به خوا به ستینیش دا هۆو نامراز بگرینه به ره وریاو ناگاداریش بین له زه ره وزیان، چونکه سه روست له ره وتی خۆی دا سیستمیکی بۆ داناه که راده و ژماره ی (هۆخولقیینه کانی) به بی ی هۆیه کان بیت. مرۆقی ئیماندار و خاوه ن باوه ریش ته و که سه یه که هۆیه کانی پرگار بوون به کار بینیت و له هه مان کاتیش دا متمانه ی به قه ده ری خودا هه بیست .. ناگاداری و وریایی و خۆپاریزیش ته و ئوقره و نارامی به ده روونی به شه ری دبه خشن له کاتی روودانی ناخۆشی یه ک دا.

نامۆژگاری یه که ی (یه عقوب) یش بۆ کوره کانی نارامی و هیمنی ی به (یه عقوب-خۆی) به خشی وای لی کرد ته وه نده داخ و سه رت هه لته کیشیت و به بی ئومیدیش خه فته نه خوات له رووداویکی کت و پری ی (قه زاو قه ده ر) گه ر تووشی کوره کانی بیت، به تایبه تیش که ته و له م رووه هه ینده لاوازو ره شبین نه بووه هه یچ سستی و دریغی یه کیشی له وه به رنانی هۆو نامرازی گوجاودا نه کرده وه، چونکه کاتیک ته رکی خۆی به جی گه یانده، ئیدی کاریگه ری رووداوه کت و پری یه که شتی له سه ر که م و سووک بووه.

سه رنج بده له حاله تیکی دیکه ی ... (یه عقوب) هه والی کت و پری (به به نده گرتنی - بنیامین - ی کوره کچکه ی) له - میسر - وه پی ده گه یه نریت .. ته م رووداوه له ناکاوه تازه شه کاره ساته که ی (یوسف) ی بیرده خاته وه و به نداوی خه م و په ژاره کانی ده ته قینیته وه. کاتیک که س و کاره کانشی گله بی ته وه ی لی ده که ن گوايه بووه به هاوری و هاوده می خه م، ده بینین وایان تی ده گه یه نیت که سکا لای هه ر خه م و ده ردیکی به نازاری ته نها له لای خودا ده کات: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحَرَبِي إِلَى اللَّهِ﴾ ... له م رسته یه ش دا جوانترین واتای " باوه رو خوراگری " له به رامبه ر ته و کاره ساتانه دا ده رده وشینه وه که زۆر جار خه ریکه بیروه وشی مرۆق له ناوده بن یان که مرۆق به ره وه هه ره س و رووخان دبه ن ... به لام مرۆقیکی ئیماندار ی وه ک (یه عقوب) له کاتی بیستنی هه والی نه هاتنه وه ی دووه م کوری بچووک ی دا به وانه ی ده ور به ری ده لیت:

﴿إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي﴾ واته (من خەمی هه‌ره گه‌وره و گرامم ده‌خەمه به‌رده‌می خودا و سکالای کاروبارم هه‌ر لای ئەو ده‌که‌م، چونکه خودا هه‌رخۆی به‌ره‌حم و میه‌ره‌بانە و توانای له‌سه‌ر لابرەدنی خەمه‌که‌م هه‌یه، جا ئیتر من سکالای خۆم نابه‌ده‌می ئەو به‌ندانە‌ی که له‌ناست کیشمه‌کیشی رۆژگار و نار‌ه‌حه‌تی یه‌کانی دا هه‌یج هه‌یزو توانایه‌کیان نی‌یه).

دواجار هه‌ر له‌م لایانه‌وه دیمه‌نیکی تر له‌ گه‌شبینی و ئومیده‌واری (یه‌عقوب) به‌باوه‌ره‌ پینه‌وه‌که‌یه‌وه به‌دی ده‌که‌ین، ئەویش کاتی‌ک کوره‌کانی راده‌سپیری‌ت به‌ سو‌راغ کردنی (یوسف) و (نبیامین) و هه‌ولێ دوزینی‌هه‌یان، ئەوه‌تا پی‌یان ده‌لیت: ﴿يَبْنَى اَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ وَلَا تَأْتَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْكُفْرُونَ﴾.

(یه‌عقوب) به‌م وتانه (باری ده‌روونی)‌ی مرۆفی ئیماندار دیاری ده‌کات و داوای لی‌ده‌کات له‌ره‌حه‌ت و به‌زه‌یی ی خودا بی‌ئومید نه‌بی‌ت، چونکه بی‌ئومیدی (ی‌اس) پی‌نه‌زانین و بی‌باوه‌ری یه‌ به‌نیعمه‌تی ژیان و به‌خواه‌نی نیعمه‌ته‌که‌ش (که‌خودایه‌)، چونکه ژیان و ئیراده‌ی مرۆف نی‌فلیج ده‌کات و ده‌سته‌وسانیشی ده‌کات له‌ خۆخستنه‌ سه‌ر ر‌ه‌ی کاروانی ژیان، به‌لام باوه‌ر (ئیمان) دو‌ژمنی سه‌ره‌خته‌ی بی‌ئومیدی یه، بگره‌ ئیمان هه‌رخۆی ئومیده‌و هیوایه‌ به‌ره‌حه‌تی خودا، سائیتر ته‌نگانه‌و بگره‌و به‌رده‌ هه‌رچه‌ندی‌ک زۆرو چ‌رپی‌ت و، بارودۆخ و زه‌مانه‌ش هه‌ر چه‌ندی‌ک گران و ئالۆز بن، ﴿فَإِن مَّعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ له‌دوای هه‌ر ناخۆشی یه‌ک خۆشی هه‌یه له‌دوای (ته‌نگانه‌و بارگرانی)‌یش ئاسوده‌یی و نازادی هه‌یه.

به‌لگه‌ له‌سه‌ر تاك و ته‌نیایی خودا

یه‌کیه‌تی و تاك و ته‌نیایی (وحدانیة)‌ی خودا یه‌که‌مین ئامانج و پ‌رۆزترین و بالاترینی ئەو ئامانجانه‌شه‌ که ئیسلام له‌پ‌یناوی به‌دی‌ه‌ینانی دا هاتوه‌.

هه‌ر که‌سی‌ک به‌وردی و به‌دی‌راسه‌یه‌کی گشتگیری‌و هه‌مه‌لایه‌نه‌ له‌قورئانی پ‌رۆز بکۆلیتته‌وه سه‌رنجی به‌لای چه‌ندین به‌لگه‌ی هه‌مه‌جۆر و هه‌مه‌چه‌شن داده‌چ‌یت له‌سه‌ر تاك و ته‌نیایی خودا، جگه‌ له‌و به‌لگانه‌ش قورئان ره‌خنه‌ی له‌هه‌موو ئەو بیروباوه‌ره‌ ده‌سکردو مرۆفکردانه‌ش گرتوه‌ که دانیان به‌ تاکی‌تی و یه‌کیه‌تی خودا دانه‌ناوه‌ له‌ جیاتی ئەوه‌ تی‌که‌لی (شیرک) و هاوه‌ش بو‌ خودا دانان بوون و بایه‌خ‌یکی گه‌وره‌یان به‌خه‌یال و ئەفسانه‌و شتی پووج و بی‌ناوه‌رۆک داوه‌.

قورئان هه‌ر ته‌نها ره‌خنه‌ی له‌ پووجه‌لی ئەو بیروباوه‌ره‌ ده‌سکردو داتا‌شراوانه‌ نه‌گرتوه‌، به‌لکو به‌چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی (عه‌قلی) و لوژیکی (منطقی)‌یش ره‌خنه‌ی خۆی ده‌سه‌لمی‌تی‌ت و عه‌قلی مرۆف و لی‌ده‌کات جگه‌ له‌دان پ‌یدانان هه‌یج ده‌ربازی‌ک به‌دی نه‌کات.

قورئانی پ‌رۆز کاتی‌ک ده‌رباره‌ی ژیاننامه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ران ده‌دو‌یت که خودا ره‌وانه‌ی کردوون بو‌ ر‌ینمایی کردنی خه‌لکی، له‌سه‌رزاری ئەوانه‌وه ئەو په‌ندو ئامۆزگاریانه‌یانمان بو‌ ده‌گ‌یر‌یتته‌وه که له‌بانگه‌وازیان دا بو‌ تاك و ته‌نیایی ی خودا ئاراسته‌ی گه‌له‌کانیان کردوون و بو‌ وازه‌یتنایان له‌ (هاوه‌ل بو‌ خودا دانان - ش‌رک) و

پاشان خستنه‌پروری شه و به‌لگه‌ر وون و ناشکرایانه‌ی گه‌واهی له‌سه‌ر وجودی خودا ده‌ده‌ن. به‌م‌ره‌نگه‌ش قورشان چیرۆکه‌کانی کردوو به‌نام‌پراژیک بۆ چه‌سپاندنی عه‌قیده‌ی یه‌ک خوا په‌رستی (توحید) له‌دل و ده‌روونه‌کان داو ده‌ره‌یتانی شه و بیروباوه‌ره‌ ده‌سکرده‌ش لی‌یان و ریشه‌کیش کردنیان. لی‌به‌دا نمونه‌یه‌ک له‌سه‌ر زاری "یوسف" دینینه‌وه کاتیک نامۆژگاری هه‌ردوو هاوڕی زیندانی‌یه‌که‌ی ده‌کات و پێ‌یان ده‌لیت: ﴿ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيَهٗٓ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهٖ ۗ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّيٓ اِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَايَ اِنۡرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ مَا كَانُوْا لَنَا اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٢٨﴾ يٰصٰدِقِي السِّجْنِ اءَاْرَبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَبَرٌ اَمَرَ اللّٰهُ الْوٰحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٢٩﴾ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّا اَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوْهَا اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ مَّا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنۡ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اِيَّاهُ ۗ ذٰلِكَ الَّذِيۡنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿ يوسف/ ۳۸-۴۰

له‌م‌تایه‌تانه‌دا (یوسف) چه‌ق ده‌خاته سه‌ر پێ‌بازی راست و ده‌لیت که شه و خۆی ناینیکی دانه‌هیتاوه، به‌لکو له‌سه‌ر پێ‌بازو بیروباوه‌ری شه و باب و باپه‌ره خواپه‌رستانه‌یه‌تی که خودا پێ‌نمایی ی کردوون بۆ سه‌ر عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری راسته‌قینه، واته بۆ خوا به‌یه‌ک گرتن و په‌رستنی خودای تاک و ته‌نیاو بی‌هاوه‌ل. شه‌م عه‌قیده‌یه‌ش له‌زه‌مانیکه‌وه بۆ زه‌مانیکه‌ی دی ناگۆرپێت و هه‌ریه‌ک عه‌قیده‌یه، چونکه ناشیت و ماقولۆ نی یه له هه‌ر پۆژو سه‌رده‌مێک و عه‌قیده‌یه‌ک هه‌بووبیت، خودای مه‌زنیش عه‌قیده‌یه‌کی وای بۆ پێ‌غه‌مبه‌رانی خۆی دانه‌ناوه که له پێ‌غه‌مبه‌رێکه‌وه بۆ پێ‌غه‌مبه‌رێکی دی گۆرابیت. چونکه یه‌کیه‌تی و تاکیتی ی خودا بانگه‌وازیکه هه‌موو پێ‌غه‌مبه‌ران تێکرا به‌شداربوون له جه‌خت کردنه سه‌ری و داکوکی لی‌ کردنی دا، هه‌ر بیروباوه‌رپێ‌کیش دژو پێ‌چه‌وانه‌ی عه‌قیده‌ی پێ‌غه‌مبه‌ران بووبیت شه‌وا له‌تاینه‌که‌شیان دا نامۆیه.

ئینجا ده‌بینین یوسف به‌هه‌ردوو هاوه‌له‌ زیندانی‌یه‌که‌ی ده‌لیت: (ده‌ی ئایا شیرک و هاویه‌ش بۆ خوادانان (به‌و هه‌موو بیرو دیو بۆچوونه‌ دژبه‌یه‌ک و به‌و خواوه‌نده هه‌موو جۆرو هه‌مه‌ره‌نگانه‌وه) باشتره یان خوابه‌یه‌ک گرتن و په‌رستنی خودای تاک و بی‌هاوه‌ل؟) بێ‌گومان بوونی (فه‌ره‌خواه‌ندی) عه‌قلی مرۆڤ تیک ده‌دات و هه‌موو شتیکی بۆ تیکه‌ل و پیکه‌ل ده‌کات و ده‌بجاته نیو گیتاوه بی‌سه‌روبنه‌کانی شه‌فسانه‌و خه‌رافات و یۆنه‌و ری و په‌سمه‌ وه‌می یه‌کانه‌وه، هه‌روه‌ها کۆمه‌لی مرۆڤایه‌تیش لیک داده‌بپێت و خه‌لکی ده‌کات به‌دوژمنی یه‌کتر، شه‌ویش له‌ناکامی شه‌وی هه‌ر هۆزو ده‌سته‌و تاقمێک خواوه‌ندێک بۆ په‌رستن دیاری ده‌که‌ن که جودایه له‌خواوه‌نده‌کانی گه‌ل و هۆزو تیره‌کانی دی، له‌کاتیکدا "خودا به‌یه‌ک گرتن و یه‌ک خواپه‌رستی" مرۆڤ له‌کۆت و پێ‌وه‌ندی شتی پرپووج و شه‌فسانه‌ رزگار ده‌کات و نامانج و کاری هه‌موو ده‌سته‌و کۆمه‌له‌کانی خه‌لکی یه‌ک ده‌خات و هه‌ول و ته‌قه‌للا بۆ یه‌ک نیازی پیرۆز رێک ده‌خات، شه‌ویش خۆیه‌کلاکردنه‌وه بۆ خودای تاک و دل‌سۆزی له‌شوینکه‌وتنی خوداو به‌رنامه‌که‌ی و پیاوه‌کردنی هه‌ر کاریکی چاکی پێ‌ویست بۆ شه‌و مه‌به‌سته.

پاشان (یوسف) له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام ده‌بیت و پێ‌یان راده‌گه‌یه‌نیت و ده‌لیت: (شه‌و بتانه‌و هه‌موو شه‌و شتانه‌ی کردووتان به‌خواه‌ندی په‌رستراوتان که له هه‌ر دیارده‌یه‌کی سروشتی بن و هه‌موو شه‌و کردارو

دهسه لاتانهش، که بۆتان داناون، هه موویان زادهی بری خۆتان و ناولیترای خۆتان... جا چۆن ده بیئت خۆتان چهند شتیك بکمن به خواهند لهو شتانهی داهینراو و داتاشرای دهستی خۆتان و هیچ به لگه و نیشانهی کی گونجاریان له سهر نییه تاکو شرعیه تیکی پی بدن.

ئهو خودا په رستراوهش که پیویسته وههقه په رسترت هه (الله) خۆیه تی به ته نیا. په رستنی خودا (الله) ش به ته نیا، ئهو ریگا راست و دروستهیه که پیویسته سهرجه م گرۆی به شهری بیگرته بهر. وهلی مخابن زۆریه ی خه لکی ئهم راستی یه نازان و لی ی ئاگادارن، ئه ویش به هۆی ئهو نه زانین و گومرایی یه وهیه که (تهوانه ی جلهوی فیکرو بیرو هۆشیانیان له دهستدایه) به سهریان دا هیناون.

زیانه کانی تیکه لاوبوونی ههردوو رهگهز

له چیرۆکی (یوسف) دا له م رووه شهوه دیمه نیک بهدی ده کهین، دیمه نی هه ولدانی ئافره تیک بۆ به هه له دابردنی پیاویک، ته نانهت هه ول و خووی هه میشه یی ئهو ئافره ته بۆ به دهست هنانی نیازه ناره واکه ی، ئافره تیش هه رچه نده مه خلوقیکی لاواز و بی هیتر بیئت، به لام به حوکمی جوانی و فروفیلی فریودان و راکیشانی پیاو به لای خۆی دا ده شیئت بییته ئهو که سه به هیزه ی که نابه زینریت.

ئهی ئایا ئهو هۆیانه چی بوون که وای له ژنه که ی -عه زیزی میسر- کرد هه ولی له خشته بردنی "یوسف" بدات؟ بیگومان تیکه لاوبی ژنه که له گه ل -یوسف- و وجودی هه میشه یی (یوسف) له ناو کۆشکه که له لای ئهو ژنه لهو هۆکارو پالنه رانه بوون که گری خۆشه ویستییان به ردایه نیو دلێ ژنه که.. له بهر ئه وه ده بینین مه یل و ئاره زوی ده چیتته سه ر ئهو کوره جوان و به ویقاره و دهیه ویت به له ش و لاری خۆی و درخستنی جوانی یه کانی جهسته ی هه لی خه له تینیت، بۆ ئهم مه به سته ش داوای ئه نجامدانی ئهو کرداره ی لی ده کات، که حه رام و ناره وایه بۆ هه ر دوو کیان، ئه ویش (واته یوسف) ری ی پی نادات و له بهر سه ره رزی و ریزی خۆی و ترسان له خودا خۆی نادات به دهم هه و او ئاره زوه که یه وه.. که و ابوو پیکه وه بوونی پیاو و ژنی نامه حه رم له جیگایه کدا دوور له چاودیری که س و کارو کۆمه ل ده بیته هۆی ئهو زیانه گه ورانه ی که ناکامی ناله باریان هه یه، هه ره که کاریگه ربی خراپیشی له سه ر دوارۆژی پیاو ژن ده بیئت، له بهر ئه مه ئایینی ئیسلام به توندی خه لکی ئاگادار و وریا ده کاته وه له پیکه وه مانه وه ی پیاو ژن له جی ی چۆلدا به بی وجودی که سیککی نزیککی ژنه که وه ک باوکی، یان مامی، یا خالی..

وانه یه که له سه ر داوین پاکی

له م رووه شهوه له چیرۆکی (یوسف) دا خۆپاگری و خۆپاریزیی که م وینه ی گه نجیکی جوان و قۆزی وه ک (یوسف) بهدی ده کریت له به رده م ئهو تاقیکردنه وه سه خته ی که وتنه بهر ته ماعی شه هوه ت و له خشته بردن دا، له مه ش دا وانه یه کی کاریگه ره هیه له سه ر داوین پاکی و به رنه نگار بوونه وه ی ئاره زوو و سه ره که وتن به سه ری دا، ئه وه ش به گه وره ترین په ندو نمونه داده نریت بۆ ئه وه ی چه نده ها کورپی لاری دی شوین پی ی هه لبگرن، له وانه ی مه به سستیان گه یشتنه به (ناستیکی بالای شکۆو ریزی ئینسانی). "ئاره زوی جنسی" یش ئهو هیزه توندو سه رشیتانه یه که چه ندين گه وره پیاوی میژووی کۆن و نوێ له پادشایان و سه رۆکان و سه رکرده کانی سوپا به چۆک داهاتوون له به رده می داو ملیان بۆ که چ کردوه، به لام سه ره که وتن

به‌سه‌ر ئه‌م هه‌یزه‌ی ئاره‌زووی جنسیی دا کلیلی گه‌وره‌یی و شکۆی راسته‌قینه‌ی گه‌وره‌ پیاوانه، نه‌خاسه‌ گه‌ر ئاره‌زووه‌که‌ هاوکاتی ئه‌و جوړه (بارودۆخ) و (له‌خشته‌ بردن) و (هه‌رپه‌شانه) بیټ، که‌ به‌سه‌ر (یوسف) داهات. سه‌رنج بده‌و بیره‌که‌وه... ئه‌وا ژنه‌که‌ی وه‌زیری پادشا ده‌رفه‌تی مانه‌وه‌ له‌گه‌ل (یوسف) دای چنگ که‌وتوه‌و خویشی ژنیکی زۆرجوان و جه‌حیلّه‌ و هه‌موو جوانی و ئه‌ندامه‌ سه‌رنج پراکیشه‌کانی جه‌سته‌ی و هه‌موو شیوازو پرسیاکانی مه‌که‌ربازی و فریودانیش به‌کار دینیت، نینجا به‌ناشکرا داوای به‌جی‌هینانی ئاره‌زووه‌که‌ی لی‌ ده‌کات. ئه‌و جوړه‌ بارودۆخ و هه‌ل و مه‌رجه‌ش که‌ -یوسف- ی تی‌ که‌وتبوو وای ده‌خواست گوپرایه‌لی‌ ی ژنه‌که‌ بکات و به‌په‌له‌ له‌و سووربوون و په‌رۆشی‌یه‌وه‌ به‌ده‌م ئاره‌زووه‌ جو‌ش سه‌ندروه‌که‌ی ئه‌و ژنه‌وه‌ بجیت، چونکه‌ (یوسف) خۆی له‌و کاته‌دا له‌ هه‌رته‌ی لای و سه‌رتای و الآبونی ده‌روون بۆ خو‌شه‌ویستی و کلپه‌سه‌ندنی ئاره‌زووش دایه‌.. له‌سه‌روو ئه‌مانه‌شه‌وه‌ ئه‌م لاره‌ له‌مائی ژنه‌که‌دایه‌و له‌ژیر ده‌سه‌لآت و هه‌یزیشی دایه‌و ئه‌گه‌ر گوپرایه‌لی‌ ی نه‌کات مه‌ترسی ی نازاردانی هه‌یه، واته‌ ئاره‌زوو و ترس (رغبه‌ و ره‌به‌) ی پیکه‌وه‌ له‌یه‌ک کات دا خرابوه‌ به‌رده‌م.. دیسان له‌لایه‌کی تره‌وه‌ ترسی ئه‌وه‌شی نابیت ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ نارازی بیټ یان سه‌رزه‌نشتی بکات، چونکه‌ ئه‌و ژنه‌ خۆی داواکارو ده‌سپیشخه‌رو ئاره‌زوبازه‌و هه‌موو ده‌رگاکانی داخستوه‌و چاودێرو سیخوړانیشی دوورخستوه‌ته‌وه‌. وپرای ئه‌مانه‌ش (یوسف) بۆ ئه‌و ژنه‌ که‌رابوو و به‌نده‌و (مملوک) ی بوو و مافی چوونه‌ ژووره‌که‌ی و چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ له‌گه‌لدا مانه‌وه‌شی هه‌بوو، بی‌ئوه‌ی که‌سیک نکوولی له‌و مافانه‌ هه‌بوایه‌..

دیاره‌ ئه‌و مافانه‌ش هاوړی‌ یه‌تی و هاوسۆزی و خو‌شه‌ویستی زیاد ده‌کن و گرنگترین و به‌هه‌یزترین هوکاری به‌جی‌هینانی ئاره‌زووی ژنه‌که‌ بووه، که‌چی له‌ناست هه‌موو ئه‌م هوکارو پالنه‌رو زه‌مینه‌سازی یه‌دا (یوسف) رووی لی‌ وهرده‌گپړیت و به‌پیی‌ ئه‌رکی پاراستنی شه‌ره‌ف و نواندنی دل‌سۆزی و وه‌فاداری بۆ می‌رده‌که‌ی که‌ (نابیت خیانت هه‌تی لی‌ بکات) پـی‌ی‌ ده‌لی‌ت:

﴿مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾.. هاندهری وه‌فاداری یه‌که‌ لی‌ره‌دا به‌سه‌تراوه‌ به‌چاودێری ی خودایی یه‌وه، هه‌ر ئه‌م چاودێری یه‌ش وای له‌ده‌روونه‌ پاک و ته‌میزه‌که‌ی (یوسف) کرد، که‌ خۆی به‌پاکی به‌یلتسه‌وه‌و توخنی ئه‌و گوناوه‌ گه‌وره‌یه‌ نه‌که‌ویت له‌گه‌ل ژنی به‌رپرسه‌ گه‌وره‌که‌ی دا.

بهره‌میی و متممانه‌ی بچ ده‌کهن و ریزیش له‌هه‌وڵ و پیشه‌کانی ده‌نێن، ده‌ی ئایا پاداشتی چاکه هه‌ر چاکه نی یه؟ ﴿ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴾ ...

ئه‌وه ده‌رباره‌ی سوودی چاکه‌کاری له‌دنیا‌دا، به‌لام گومانی تیدا نی یه که خه‌لات و پاداشتی چاکه‌کاری له‌رۆژی دوایی (ناخیره‌ت)‌دا زۆر له‌و سوودو بهره‌مانه‌ی دنیای زیاترو گه‌وره‌ترن، هه‌روه‌ک خودای په‌روه‌گار خۆی له‌پاشاوه‌ی مه‌به‌سته‌که‌و له‌و ئایه‌ته‌ی دواتر دا ئه‌مه‌ روون ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموێت:

﴿ الْمَشْرِكِیْنَ ﴿ ۱۰۸ ﴾ وَمَا ﴾، چونکه پاداشتی ناخیره‌ت پیره‌زتر و گه‌وره‌تریشه له‌پاداشتی دنیا.

ئابرومه‌ندی و ئا‌کاری جوان

هه‌روه‌ها له‌چیره‌وکی "یوسف" دا ده‌رسیکی کاریگه‌ر هه‌یه ده‌رباره‌ی پارێزگاری له‌ ئابرووی چاک و به‌رگری‌کردن له‌ په‌وشت بۆ ئه‌وه‌ی هیچ په‌له‌یه‌کی ناشیرینی پێوه نه‌لکیت و تووشی خراپه‌یه‌ک نه‌بی‌ت. کاتیک (یوسف) وه‌ک ئه‌و مرۆقه سه‌نگینه‌ی که چه‌وساوه‌و سستم لێ‌کرا‌بوو و بۆ ماوه‌یه‌کی زۆریش له‌تاریکی‌یه‌کانی زیندان دا بوو بچ ئه‌وه‌ی گونا‌هیکی کردی‌ت، کاتیک بریاری ئازادبوونی پچ ده‌گات و داوای ئه‌وه‌ی لێ ده‌کریت به‌دیداری پادشا بکات، هی‌نده په‌رۆشی ده‌رچوون نابیت و به‌و مزده‌یه‌ش شاگه‌شکه‌و شادمان نابیت، به‌لکو قایل نی‌یه له‌زیندانه‌که ده‌رچیت هه‌تا ئه‌و تۆمه‌ته‌ی له‌سه‌ر لاده‌بن که به‌ناهق دوایان خستبوو، هه‌ر بۆیه‌ش به‌نوینه‌ره‌که‌ی پادشا ده‌لیت: (من هه‌رگیز له‌زیندان نایه‌مه‌ده‌ر هه‌تا دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌کیشه‌که‌م ده‌کوژیته‌وه‌و ئه‌و بوختانه‌ی بۆم هه‌لبه‌ستراوه‌ به‌درۆ ده‌خریته‌وه‌) .. کیشه‌که‌شی له‌تفره‌دان و مه‌کرابازی ئافره‌ته‌کان دا به‌ندبوو.. ﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتُوْنِیْ بِهٖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُوْلُ قَالَ اَرْجِعْ اِلَی رَبِّکَ فَسْئَلْهُ مَا بَالُ النَّسُوْۤهٖ اَلَّتِیْ فَطَعَنَ اَیْدِیْهِنَّ ﴾ .. جا کاتیک پادشا که له‌و ئافره‌تانه‌و له‌ ژنه‌که‌ی (عه‌زیز-ی میسر) یش ده‌کوژیته‌وه‌و له‌ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌دا به‌رائه‌ت و داوین پاک‌ی و رووسپیتتی ئه‌م لاره‌ی بۆ ده‌رده‌که‌وێت ئه‌وسا (یوسف) قایل ده‌بی‌ت به‌ده‌رچوون له‌زیندان به‌سه‌ربلندی و به‌ئابرووی به‌رزو بچ‌تاوانی یه‌وه، ئه‌مه‌ش تا‌کو له‌باره‌یه‌وه نه‌گوتریت گوايه له‌سه‌ر تاوانیک گه‌راوه‌و پادشاش به‌لوتفی خۆی لێ‌ی خۆشبووه‌و فه‌رمانی ئازادبوونی له‌زیندان بۆ ده‌رکردوه‌. هه‌روه‌ها به‌پچ‌ی لیکۆلینه‌وه له‌و کیشه‌یه ئابرومه‌ندی و په‌وشته‌ریزی (یوسف) روون بۆته‌وه‌و ته‌نانه‌ت پادشای پچ سه‌رسام و خۆشحال بووه‌.

له‌جاری یه‌که‌م دا کاتیک پادشا زانیویه‌تی ئه‌م لاره‌ی نیو زیندان شاره‌زایه له‌ ته‌فسیرکردنی خه‌ون و له‌پراویژو دانانی رچ‌و شوینی گرنگ دا بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی کاره‌سات و لیقه‌ومان، ده‌لیت: ﴿ اَنْتُوْنِیْ بِهٖ ﴾، واته (ئه‌و کابرایه‌م بۆ بینن). به‌لام کاتیک دوا‌ی لیکۆلینه‌وه (له‌کیشه‌و تۆمه‌ته‌ بۆ هه‌لبه‌ستراوه‌که‌ی) به‌رائه‌ت و پاک‌ی -یوسف- بۆ روون ده‌بی‌ته‌وه‌و ده‌لیت ﴿ اَنْتُوْنِیْ بِهٖ اَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِیْ ﴾ واته (ئه‌و پیاوه پاک و بچ‌تاوانه‌م بۆ بینن تا‌کو به‌تایبه‌تی بۆ خۆمی هه‌لبژیرم و ده‌سنیشان کراوی خۆم بی‌ت) .. به‌مانای تا‌که‌که‌سی سه‌رراست و جچی متممانه‌ی خۆی بی‌ت. ئه‌وه‌ بوو کاتیک (یوسف) گه‌یه‌نرایه لای، یه‌کسه‌ر (وه‌زاره‌تی دارایی و گه‌نجینه‌کان)‌ی پچ سپارد دوا‌ی ئه‌وه‌ی شاره‌زایی و بچ‌تاوانی و داوین پاک‌ی لێ به‌دی کردبوو.

لیبوردن له کاتی دهسه لاتناریتی دا

ههروهه له داستانی -یوسف- دا درستیك ههیه بۆ چاوپوئشی ولیبوردن له گوناهاکارو سهودا له گهله کردنی به چاکه له گهله دا جوولانهوهی به باشی له جیاتی نهوهی خراپه ی درههق بکریت یان تۆله ی لی بکریته وه . (یوسف) یش کاتیک براکانی ناسینی یه وه پئی یان گه یشته وه دهیتوانی تۆمه تباریان کات به هههه جۆره تاوانیک تاکو بیباخته زیندانه وه هه موو جۆره تازارو ئه شکه نهجه یه کیشیان له به رامبهر شهو پیلانه یان دا پئی بچپوئیت، به لام به شکۆی بالای دهروونی و به سنگ فراوانی خو لادان له فیکری تۆله سهندن نه یویست خو ی بخته نیو شهو ئاسته نزمه ی که کهسانی ساده و ساکار به پئی داب و نه ریتی خو یان تیایدا سه رنگوم دهن . بنگومان خو (یوسف) دهسه لات و حوکمی له دهست دابوو، ژیانی شهو که سانهش که خراپه یان درههق کردبوو له بهر ئیشاره تیک و ته به کی دابوو، دهیتوانی به فرمانیک تۆله له هه موو شهو که سانه بکاته وه که هه ریه که ی به جۆرک خراپه یان درههقی کردبوو . به لام له به رامبهر خراپه که یان دا (شهو) به چاکه له گه لیان دا هه لئس و که وتی کردبوو .

سه بارهت به براکانیشی ههه به چاکه له گه لیان دا ده جوولیتته وه و زیاد له مافی خو یان گه نم و جۆو خۆراکیان بۆ ده کیشیت و نرخه که شیان به په نهانی بۆ ده گپرتته وه، ئه مهش له کاتیکدایه که خو ی پئی نه ناساندو نه ته وه و براکانی نازانن شهو وه زیره ی میسر (یوسف) ی برایانه . له دواییش دا که یوسف خو ی پئی یان ده ناسنیتته وه و براکانیشی ده زانن شهو وه زیره ی پادشایه، خیرا له و ساته داو له و دۆخه ترسناک و به سامه دا ههست به راده و بارستانی شهو تاوانه یان ده کهن که درههقی شهو برا بچوو که یان شه نجامیان دابوو، ههه بۆیه دان به هه له که یان داده نین و پئی ده لئین ﴿ تَاللّٰهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِن كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ ﴾ : واته (دهسا به خودا بنگومان دره کهوت که خودا خو ی تۆی به هو ی ته قواو خو یاریزی و خو راکری و چاکه کردنه وه له ئیمه به باشترو به ریزترداناو که چی ئیمهش تاوانمان درههق کردیت و ته قواو سه برو تارامان له گتتارو رهفتاردا نه بوو) . له به رامبهر شهو دان پیدانانه روون و ئاشکرایه ی براکانی دا ده بینین (یوسف) به چه ند و ته به کی شیرین وه لامیان ده داته وه که پرن له سۆزو ههستی برایانه و چاوپوشین له و تاوانه ی به رامبهری کردوو یانه، ههروهه (ده لئیت: ﴿ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَیْكُمْ الْیَوْمَ یَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ﴾) . واته (نه مرۆ ههچ گله ییو گازنده یه کتان لی ناکهه و داوا له خوداش ده کهه لیتان ببوریت) .

دادگه ریتی باوکان له نیوان رۆله کانیان دا

دواجار له چیرۆکی (یوسف) دا وانه یه که له سهه (چۆنیه تی ی مامه له ی باوکان له گه له رۆله کان دا به دادویه کسانی) به دی ده کریت . مندالیش به سروشتی خو ی ده مارگیرو هه سه دکاره و ئاتاجیشی به سۆزو نازی باوک و دایکیه تی، جا پشتگۆی خستنی له ههه بارودۆ خیکداو که مهترخه می له لاواندنه وه ی ههست و

نهستی دا رقیکی شاراوه‌ی به‌رام‌بهر براکانی له‌دل‌دا ده‌خولقی‌ئیت. خۆپه‌سندی و ده‌مارگیریش به‌خیرایی له‌نیوان براکان دا په‌یداده‌بیت، چونکه گهر دایک و باوک تاکه رۆله‌یه‌کیان به‌جیا له‌رۆله‌کانی تر خۆش بویت و نازی زیاتری پی‌بدهن ئه‌وه ده‌بیتته هۆی هه‌لگیرساندنێ ئاگری دۆژمنایه‌تی له‌نیوانیان داو به‌رده‌وام به‌دریژایی ته‌مه‌ن له‌ کلپه‌سه‌ندن دایه، دوايش ده‌بیتته هۆی پچرانی په‌یوه‌ندی له‌نیوان خیزانه‌کان دا. له‌م چیرۆکه‌ش دا (یوسف) به‌تایبه‌تی نزیکه له‌ دلێ (یه‌عقوب) ی باوکی یه‌وه چونکه (یه‌عقوب) نیشانه‌کانی پیغه‌مبه‌ریتی ی له‌ -یوسف- دا به‌دی کردبوو، ههر له‌بهر ئه‌مه‌ش له‌ براکانی دیکه‌ی به‌باشتر داده‌ناو فه‌زلی ئه‌وی به‌سه‌ردا ده‌دان. ئه‌مه‌ش رق و کینه‌ی براکان له‌و روه‌وه ده‌روورژینی و نیشانه‌کانیشی له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌ون که دوا‌ی ئه‌وه‌ی (یه‌عقوب) گوێ بو‌ -یوسف- ی کورپه‌ گچکه‌ی ده‌گریت له‌ کاتی‌کدا خه‌ونه‌که‌ی بو‌ ده‌گیڕیته‌وه‌و که چه‌ندین پی‌شبینی و موعجیزه‌ له‌سه‌ر پایه‌به‌رزی و شکۆمه‌ندی ی ئاینده‌ی له‌و خه‌ونه‌دا به‌دی ده‌کات، داوا‌ی لی‌ ده‌کات هه‌رگیز ئه‌م خه‌ونه‌ بو‌ براکانی نه‌گیڕیته‌وه‌ نه‌با‌دا فی‌ل و ته‌له‌که‌یه‌کی بو‌ ریک خه‌ن: ﴿قَالَ يَبْنَئُ لَا نَقْصُصُ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اٰخُوْتِكَ فَيَكِيدُوْا لَكَ كَيْدًا...﴾

شوعه‌یب / زه‌وی عه‌مادی زه‌ین

ژياننامهی

نډیووب / نډوی جنهای لږنډ
ذوالکفل / نډوی جنهای لږنډ

- ۱- جهړوکی شو عیب
- ۲- جه نډوانه و په نډیک له شو عیب به وه
- ۳- جهړوکی شو عیب
- ۴- جه نډوانه و په نډیک له شو عیب به وه
- ۵- په نډیووب رتی ذوالکفل

بهندی یه که م

((چیرۆکی شوعه یب))

(گومرایی ی خه لکی "مه دیهن" - گالته کردنی که له که به (شوعه یب) - هه ره شه کردن له "شوعه یب" - له ناوچوونی خه لکی "مه دیهن" - گه لی نیو دارستانی چر "اصحاب الایکه")

"شوعه یب" یه کی که له چوار پیغه مبه ره عه ره به که (هودو صالح و شوعه یب و محمد ﷺ). له وه سفی (شوعه یب) دا وا گیراوه ته وه که به و تاریبیز (خطیب) ی پیغه مبه ران ناوبراوه به هۆی زمانپاراوی و ره وانیبیزی و راست پیکانی نیاز و مه به ست له بانگ کردنی گه له که ی دا بۆ باوه ره هینان به په یامه که ی. گه له که پیشی خه لکی (مه دیهن) بوون که شاریکه و ده که ویتته ناوچه ی (معان) سه وه له ده وره به ری (شام) وله سه ر پری (حیجاز) و نزیک ده ری اچه ی (لوط). خه لکی نه و گونده عه ره ب بوون و رچه له کیان ده چیته وه سه ر - مه دیهن - ی کوری (ابراهیم الخلیل). کارو پیشه ی رۆژانه شیان بازرگانی بووه چونکه شاره که یان ویتستگه یه کی دیاری بازرگانی و مه له بندی هات و چۆی کاروانه کان و بازرگانه کان بووه.

گومرایی خه لکی مه دیهن

خه لکی - مه دیهن - باوه رپان به خودا نه ده هیناو، شتی تریان ده په رست، له سه وداو ئالویری و کپین و فرۆشتن دا خراپترین خه لک بوون. ته گهر شتیکیان بفرۆشتایه، له کی شانه وه و ته رازووه که یان که م ده کرده وه و به ناته واوی ده یانکی شتا.

خودای مه زن پیاویتی که له خزیان بۆ ناردن که (شعیب) ی پیغه مبه ره نیردراوی بوو، نه ویش بانگی کردن بۆ په رستنی خودای تاک و ته نها. بیگومان خوداش به چه ند موعجیزه یه ک پشتگیری ی کردبوو. هه ره ها (شوعه یب) ریگه ی نه و کرداره ناشیرین و نا به جی یانه ی لی گرتن و فه رمانی پیکردن به دادگه ری و ده سپاکی و، له سه ره نجامی سته مکاری ی ناگادار کردنه وه بۆی دوویات کردنه وه که نه و مال و سامانه هه لاله ی خودا پی یان ده به خشیت باشته بۆیان له و مال و سامانه ی به حه رامی کۆی ده که نه وه گهر به چاکی برۆا به م وتانه ی بکه ن و باوه ر به و په یامه شی بینن که بۆ نه و مه به سته پی یان ده گه یه نیته. پیشی راگه یاندن، که نه و خۆی توانای نه وه ی نی یه له و به دکرداری یانه بیانپاریبزیته، به لکو نه و ته نیا تیگه یه نه ر و ئامۆزگاریکی سه رراسته بۆیان.

له م پروده وه خودا فه رموویه: ﴿وَالِی مَدِیْنٍ اَھَاھُمْ شُعَیْبًا قَالِ یَقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰهٍ

عَبْرَهُ وَلَا نَقْضُوا أَلْمِكَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرْزُقُكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَقَوْمٍ أَوفُوا أَلْمِكَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْمُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَتْ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾

واته: (بۆ خه‌لکی-مه‌دیهن- که به‌دکارو سته‌مکاربوون (شعیب) ی برایانمان بۆ ناردن، که پهی ی گوتن: (ئهی گه‌لی خۆم تهنه‌ها خودا بپه‌رستن چونکه جگه له‌و هه‌یج خودایه‌کی په‌رستراوی راسته‌قینه‌تان نی یه، هه‌روه‌ها له‌کرپن و فرۆشتن دا فرۆفیل مه‌که‌ن و کاتیك خۆراکیك یان هه‌ر پێویستی یه‌ک بۆ خه‌لکی ده‌کێشن له‌ ته‌رازوو که مه‌گر نه‌وه و به‌ناته‌واوی مه‌یکێشن، چونکه من به‌راستی بۆم ده‌رکه‌وتوو، که ئیوه هه‌یج ناتاجیکتان به‌و فرۆفیل و گزی و ته‌رازوو بازی یه‌ نی یه، به‌لکو له‌خه‌یرو خۆشی و دارایی دا ده‌تانبینم. گه‌روا بکه‌ن ئه‌وا ده‌ترسم تووشی سزای سه‌ختی رۆژیکی پر ترس و بیم و له‌ناویه‌ بن که ئه‌و رۆژه له‌هه‌ر چوار لاوه‌ ترس و بیم گه‌مارۆی خه‌لکی ی داوه. جا ئه‌ی گه‌لی خۆم ته‌رازوو و کێشانه‌و پێوانه‌ به‌ری‌کویکی و دادگه‌ری و هاوسه‌نگی جی‌به‌جی‌که‌ن و شت و مه‌کی خه‌لکی به‌سووک و که‌م سه‌یر مه‌که‌ن و نرخ‌ی که‌ره‌سه‌کانیان مه‌شکێنن، چونکه به‌مه‌ شتواندن و فه‌ساد‌ی به‌دی دێنن و ناشیبت ئیوه له‌سه‌ر زه‌وی کاری تیکده‌رانه‌ی وه‌ها توندوتیژ ئه‌نجام به‌دن. به‌لکو له‌راستی دا ئه‌و پارو پوله‌ جه‌لاله‌ی که خودا به‌قیسمه‌تی کردوون باشتره‌ بۆتان له‌و پارو پوله‌ جه‌رامه‌ی که به‌و کاره‌ نا‌په‌وایه‌ی ته‌رازوو بازی په‌یدای ده‌که‌ن گه‌ر باوه‌رتان به‌م وته‌یه‌وه به‌و قیسمه‌ت و به‌شه‌ دیاری کراوه‌شتان هه‌بیته‌. جائیتر منیش ئه‌و پارێزه‌رو چاودێره نیم که هه‌موو تاوانه‌کانتان ببژییم و سزاتان به‌دم له‌سه‌ری، به‌لکو ته‌نیا نی‌راویکی خودا و ئامۆژگاری کاریکتانم.)

هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه خودا له‌گه‌یڕانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌یان دا فه‌رموویه:

﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَنْقُورُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَّا عِبْرَةٌ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ^(١) مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا أَلْمِكَالَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ الأعراف/ ٨٥..

واتای ئه‌م نایه‌ته‌ی سووره‌تی (أعراف) یش واتای نایه‌ته‌کانی پێشوی سووره‌تی (هود) ه-.

به‌دکاری و گومرایی یه‌که‌ی ئه‌و گه‌له‌ ئه‌وه بوو له‌سه‌ر رێگای مالی (شوعه‌یب) و هه‌ر رێگایه‌کی دی راده‌وه‌ستان و چاودێری ی هات و چۆی ئه‌و که‌سانه‌یان ده‌کرد که ده‌چوون بۆلای (شوعه‌یب) تاکو له‌رێبازی خودایان دوورخه‌نه‌وه. هه‌روه‌ها پلارو تیروتوانجیان له‌په‌یامه‌که‌ی ده‌داو پاشان هه‌ره‌شه‌یان له‌باوه‌رداران

(١) (بینه): لێره‌دا مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی (بینه) - موعجیزه‌ یه. چونکه (شوعه‌یب) موعجیزه‌یه‌کی وای بۆ دانراوه که به‌لگه‌ بووه له‌سه‌ر راستگویی یه‌که‌ی، به‌لام قورئان جۆرو چونه‌تی و ماهیه‌تی ئه‌و موعجیزه‌یه‌ی (شوعه‌یب) ی بۆ باس نه‌کردوین.

ده کرد. (شعیب) پیش له سهر شه و رهفتاران سه رزه نشستی ده کردن و ثامازهی بو ناله باری و ناشیرینی ی رهفتاره کانیاں ده کردو، دواى شه مهش نیعمهت و به خششه بی پایانه کانی خودای به بیر ده هیئانه وه، وهك شه نیعمه ته هره دیارو بهرچاوهی له دواى که می ژماره یان خودا زوری کردبون و چه ندین کورو نه وهی دیکه یان لی پیدا ببوو و پاشان له دواى هه ژاری و نه داری خودا ده وه له مهندی کردبون..

له م به ناگا هیئانه وه یاندا—شوعه یب— سه رنجی شه گه له ی به لای شه راستی یه دا راکیشا که ده بیئت په ندو دهرس وهرگرن له و سزا سه خته ی خودا توشی به درهفتاران پی پیش شه وانی کردوو.

ئینجا به راشکاوی بیرورای خوی بو دهرپین و پی گوتن: (تیره دابهش برون به سه ردوو تا قم دا، تا قمیکتان باوه رتان به خودا هیئانه وه بانگه وازه که ی من به راست داده نین، تا قمیکی دیکه شتان باوه ر به خودا ناهینن و بانگه وازه که م به درو ده خنه وه، ئیدی منیش خودا ده که م به حه که م و دادوه له نیوانمان دا له سه ر شه و مه سه له یه ی تیای دا نا کوکین، خوداش باشرین حا که م له م مه سه له یه دا..)

شه نایه تانه ی ده یخویننه وه به شیکی تری به سه رهاته که یه که له م دیرانه ی پی شودا شیکارو واتایان

خرايه روو: ﴿ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ وَاذْكُرُوا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَتَرْتُمْ ۗ وَاَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِيْ اُرْسِلْتُ بِهِ وَطَآئِفَةٌ لَّا يُؤْمِنُوْا فَاصْبِرُوْا حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿الأعراف/٨٦-٨٧﴾

گالته کردنی گه له که به "شوعه یب"

شه گه له گالته یان به قسه کانی "شوعه یب" ده هات و لووتبه رز بی په روابون و به دهم بالوره وتن و گالته چاری یه وه پی یان ده گوت: (هه ری کابرا شه نو یژ و دیانه ته ی خوت ناوا کاری تی کردوویت و کردویتی به رابه ریك بو تیه وه تا دواى وازه یانی شه بتانه مان لی بکه ییت، که باب و باپیرانمان له مه وپیش هه ر په رستوو یانن، پاشان سووریش بیئت له سه ر شه وهی نه هیلیت به ئاره زوی خو مان هه لسه وکوت و مامه له به پاره و سامانمان بکه یین، هه ری تو چون ناوا له گه لمان ده جوو ئیه وه له کاتی کدا به سیفه ته کانی ئارامی و ژیری و هوشمهندی له لای تیه م ناسراویت؟).

له وه لامیان دا (شوعه یب) پی گوتن: (شه گه لی خو م هه ر خو تان بیر بکه نه وه له وهی شه گه ر من له سه ر رینبازیکی روون و ناشکراو دلئیایی ی باوه رداریتی به خودای پهروه دگار بم و خوداش رزق و رۆزی ی باش و ته ورم پی بدات، ئایا بو م هه یه له گه ل شه هه موو نیعمه تانه ی خودا خیانه ت له په یامه که ی و سه ری پیچی له فه رمان و ریگری (امر و نهی) یه کانی بکه م؟ من بیگومان به م په ندو ئامو ژگار یانم بو تیره ته نه ا چاکسازى و خو ش کردنی باری ژییانی خو تانم مه به سه ته و هیئده ی له توانام دا بیئت له م رووه وه هه وئی چاکردنی ئیه وه دده م، دیاره گه ر به یارمه تی و پشتیوانی ی خوداش نه بیئت من له گه یانندن هه ق دا

سه‌رکه‌وتوو نام، هه‌ر بۆیه‌ش پشت به‌خودای تاك و تهنه‌ا ده‌به‌ستم و هه‌ر بۆلای شه‌ویش ده‌گه‌ریمه‌وه).
پاشان له‌به‌شیکی تری وته‌کانی دا (شوعه‌یب) پی‌ی گوتن: (ته‌ی گه‌لی خوّم ناییت شه‌و ناکۆکی و
دژایه‌تی‌یه‌ی به‌رامبه‌ر من هه‌تانه هانده‌رتان بیّت بو پژدی و نکوولی و سوور بوون له‌سه‌ر بی‌باوه‌ری و
به‌مه‌ش هه‌مان سزای سه‌ختی گه‌له‌که‌ی (نوح) یان گه‌لی (هود) یان گه‌لی (صالح) یان گه‌له‌که‌ی (لوط) تان
تووش بیّت، ئی خو کات و شوینی له‌ناوچوونیشیان هیئنده له‌تیوه‌وه دوور نی یه، ده ئیتر په‌ندو عبیره‌تبان
لی و هه‌ریگرن تاكو هه‌مان سزای شه‌وان تووشی ئیوه‌ش نه‌بیّت. هه‌روه‌ها داوای لیخۆشبوون له‌خودا بکه‌ن تا
له‌گونا‌هه‌کانتان ببوریت. دوا‌ی شه‌وه‌ش به‌په‌شیمانی یه‌وه بگه‌رینه‌وه بۆلای و بو سهر ریپازه راسته‌که‌ی،
داوای لیبوورن له‌سه‌ر شه‌وه‌ره‌فتاره نادروستانه‌وه شه‌وه‌ تاوانه ناشیرینیانه‌تان بکه‌ن. بی‌گومان په‌روه‌دگاری من
ره‌حه‌ت و به‌زه‌یی ی زۆره بو به‌نده تۆیه‌کارو گه‌راوه‌کانی:

﴿ قَالُوا يَسْعَيْبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا
نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَيْكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا
تُوفِّقَنِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾ وَتَقَوْمِ لَا يُجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي ^(١) أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا
أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِّنْكُمْ بِعَبِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ
تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ هود/٨٧-٩٠..

هه‌ره‌شه‌کردن له‌-شوعه‌یب-

شه‌وه هه‌لویتست و حاله‌تی (شوعه‌یب) بوو له‌بانگه‌وازه‌که‌ی و بانگکردنی گه‌له‌که‌ی دا، به‌لام که‌سانی
خۆبه‌زل زان و لووتبه‌ری نیو گه‌له‌که‌ی هه‌ره‌شه‌یان لی‌کردو به‌رقی کویرانه‌وه تووره‌یی‌یه‌وه پی‌یان گوت:
(نیمه‌ خوّت و شه‌وانه‌ی باوه‌ریشیان پی‌ هیئاویت له‌م شاره‌مان ده‌رده‌که‌ین و هه‌رده‌شبیّت ده‌رتان که‌ین،
مه‌گه‌ر له‌کاتیك دا نه‌بیّت که‌ په‌شیمان بنه‌وه‌وه بگه‌رینه‌وه بو سهر شه‌وه ئاینه‌ی خو‌مان که‌وازتان لی
هیئاوه).

(شوعه‌یب) به‌ره‌په‌چی دانه‌وه‌وه پی‌ی گوتن: (ته‌ری چۆن ده‌گه‌رینه‌وه بو سهر شه‌وه ئاینه‌ی که‌له‌به‌ر
(نا‌ته‌واوی و شیاوی و ناشایسته‌یی ی) ر‌قمان لی ی ده‌بیته‌وه. شه‌وه مه‌حاله‌وه هه‌رگیز ناییت، چونکه‌ گه‌ر
بیینه‌وه سهر شه‌وه ئاین و ریپازه چه‌وته‌ی ئیوه شه‌وه درۆ ده‌له‌سه بو خودا هه‌له‌ده‌به‌ستین و درۆ له‌گه‌ل ریپازه
راسته‌که‌ی دا ده‌که‌ین دوا‌ی شه‌وه‌ی که‌خودا هه‌ر خو‌ی ئیمه‌ی خستۆته سهر ری‌ی راست. له‌به‌ر شه‌وه بو‌مان
ناشیّت به‌خواست و ناره‌زووی خو‌مان بیینه‌ سهر ئاینی ئیوه، تهنه‌ا به‌خواست و ئیراده‌ی خودا نه‌بیّت، که
(نیمه‌ش له‌کاتی گومپایی و روو له‌هه‌ق وه‌رگێران دا) بیینه‌وه بو سهر ئاینه‌که‌تان، شه‌مه‌ش هه‌ر زۆر زۆر

(١) (لا‌یجرمنکم): (لا‌یکسنکم) واته هانده‌ری تاوانکاری و گونا‌هه‌کاریتان نه‌بیّت.

(٢) (شقاقی): (معاداتی) واته به‌ره‌به‌دگاری کردنتان به‌رامبه‌ر به‌ من.

دووره وهرگیز ناشیت تیمه‌ی نیماندارو خواپه‌رست ری ی گومرایی بگرینه بهر و بیینه سهر دینی ده‌ستکردی نیوه، چونکه خودای پهره‌ردگارو ناگاداری کاروبارمان قایل ناییت و لیمان رازی ناییت بگه‌رینه‌وه بوسه‌ر ریچکه پووجه‌له‌که‌تان، ههرخوداش به‌زانستی خوئی و به‌عیلم و ناگاداری خوئی هه‌موو شویتیکی ته‌نیوه و به‌سهر هه‌موو لایه‌ک دا بالاده‌سته، نیمه‌ش داوای لی ده‌کین و لی ی ده‌پارینه‌وه، که به‌ریبازه راست و هه‌ق خوازی په‌که‌ی خوئی دادوهری له‌نیوان نیمه‌و نیوه‌دا بکات و ههرخویشی دادگه‌رتربینی دادوهرانه).

﴿سَأَلَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللهِ إِلاَّ وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللهِ أَذَاتِهِمْ أَلَسَاءَةٌ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن ۖ الأعراف/ ٨٨-٨٩..﴾

جاریکی تر گه‌له‌که‌ی ده‌ستیان کرده‌وه به‌هه‌ره‌شه‌لی‌کردنی و گوايه نه‌گه‌ر له‌به‌رخاتری هوزو تیره‌وه که‌س و کاری نه‌بییت به‌ردبارانی ده‌کن، دیاره-شوعه‌یب-خاوه‌نی هیچ هیزو ده‌سه‌لاتیکی واش نه‌بوو که به‌ربه‌ست بییت له‌به‌رده‌م کاری کوشتن و به‌ردباران کردن‌دا، به‌لکو شه‌و خاترو خوترانه‌یه‌ش منه‌تیکی ده‌سکردی خوئیان بوو. ههر بویه‌ش (شوعه‌یب) بی پیچ و په‌ناو به وره‌ی به‌تینه‌وه پی‌بان ده‌لیت: (ناخر نه‌ی گه‌لی خویم نایا هوزو تیره‌که‌م خاتریان زورتره، بیان خودا زیاتر شایسته‌ی شه‌و خاترگرتنه‌یه که زور به‌ده‌سه‌لات ترو به‌هیتره له‌هوزو تیره‌وه شه‌و کوومه‌له‌ی دوام که‌وتوون و که‌ده‌بییت فه‌رمانه‌کانیشی په‌یره‌وی بکریت، له‌کاتیک دا نیوه پشت گویتان خستوون و راسپارده‌کانی خوداتان فه‌راموش کردووه پشتتان لی هه‌لکردوون؟ به‌راستی خودای په‌روه‌ردگارم ناگاداره له‌گشت کرداریکتان و هه‌موو شتیک ده‌زانیت و مامه‌له له‌گه‌ل ههر مرۆقیك دا به‌گویره‌ی کارو کرده‌وه‌که‌ی ده‌کات):

﴿قَالُوا يَسْخَبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللهِ وَانْخِذْتُمُوهُ وَرَاءَ كُمُ ظَهْرِيًا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ هود/ ٩١-٩٢..﴾

له‌ناوچوونی خه‌لکی "مه‌دیه‌ن"

بریاری -تیلاهی- بۆ له‌ناوچوونی خه‌لکی -مه‌دیه‌ن- ده‌رچوو، له‌ناکامی سه‌رکیشی و یاخی بوونیان له‌ریبازی خودا، به‌لام خودا به‌ره‌مه‌تی خوئی -شوعه‌یب- و باوه‌ردارانی له‌و سزا سه‌خته رزگارکرد و بی‌باوه‌رانی ته‌فروتوونا کرد، شه‌ویش به‌و سزا سه‌خته‌ی که چه‌خماخه و هه‌وره‌تریشقه (صاعقه) په‌کی توندو به‌هیزی بۆ هه‌لکردن و له‌هه‌مان کات دا بومه‌له‌رزه‌یه‌کی قایم و به‌هیزی له‌گه‌ل دابوو (که به‌هه‌وره تریشقه و به‌بومه‌له‌رزه‌که‌ش) وای لی‌کردن تی‌کرا هه‌موویان به‌سه‌رده‌م و چاویان دا ته‌خت بن و بکه‌ون و

له‌ناو‌ی‌چ‌ن. ئیدی کۆ‌تایی به‌مه‌سه‌له‌که‌یان هات و ئاسه‌وار‌یش‌یان نه‌ماو ته‌نانه‌ت له‌ئاکام دا واده‌زانرا که هه‌رگیز له‌و خاکه‌شدا نه‌ژیاوون. ده‌ی هه‌ر ته‌فروتونا بن خه‌لکی مه‌دی‌هن و هه‌ر دوور‌بن له‌په‌جمه‌ت و سوژی خودا وه‌ک چۆن گه‌لی (شه‌مود)‌پ‌ش پ‌یش خۆیان له‌و په‌جمه‌ته‌ دوور‌بوون: ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثِيمًا ﴿٩٤﴾ كَان لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدِينٍ كَمَا بَعَدَتْ نَمُودٌ ﴿٩٥﴾ هود/٩٤-٩٥..

کاتی‌ک-شوعه‌یب-حالی له‌ناو‌چوونی ئەو گه‌له‌ی خۆ‌ی بی‌نی و سه‌یری کرد چ‌ییان به‌سه‌ره‌اتوو به‌ده‌م خۆ‌به‌ری کردن له‌سه‌ستی نه‌نواندن و در‌یغی له‌گه‌ل نه‌کرد‌نیانه‌وه‌ گو‌تی: (ئای گه‌لی خۆم.. خۆ من به‌ته‌وا‌وی و بی‌ ته‌م و مژ فه‌رمانه‌کانی خودا و په‌یامه‌که‌ی په‌روه‌رد‌گارتام بی‌راگه‌یاندن و گه‌ر ئیوه‌ کارت‌ان بی‌بک‌رد‌نایه‌ ئەوا به‌خته‌وه‌رو شادمان ده‌بوون، هه‌روه‌ها زیاد له‌پاده‌ش ئامۆژگاریم کردن، که‌چی ئیوه‌ هه‌رله‌سه‌ر چه‌وتی و گو‌م‌پ‌رای‌ی مانه‌وه‌، ئیدی چۆن خه‌متان بو‌ بخۆم و چۆن له‌پ‌یناوتان دا دل‌ته‌نگ ده‌م دو‌ای ئەوه‌ی هه‌ر سه‌ور بوون له‌سه‌ر بی‌باوه‌ری‌ی یا‌خی بوون؟! ﴿قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّى مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ ءالاعراف/٩٣..

گه‌لی نیو‌دارستانی چ‌ر (أصحاب الأيكة)

خودای مه‌زن دو‌ای ئەوه‌ی خه‌لکی -مه‌دی‌هن-ی ته‌فروتونا کردو (شوعه‌یب) و باوه‌رداره‌کانی قوتار‌کرد، (شوعه‌یب)ی په‌وانه‌کرد بو‌لای(اصحاب الأيكة) که گه‌ل‌یک بوون له‌ پارچه‌ زه‌وی یه‌کی به‌پ‌یت دا ده‌ژیان و دارو دره‌ختی‌کی زۆرو چ‌ریان هه‌بوو و ناوی‌کی زۆری هه‌لقولا‌وی ژێرزه‌و‌یش‌یان هه‌بوو، ناوچه‌که‌ش‌یان له‌نزیک شاری -مه‌دی‌هن-وه‌ بوو و له‌م خاکه‌ش دا کۆمه‌له‌ که‌سی‌ک له‌خه‌لکی ی هه‌بوون له‌سه‌ر هه‌مان ر‌ی‌چکه‌ی خه‌لکی (مه‌دی‌هن) بوون له‌به‌دکاری و تاوانباری دا.

(شوعه‌یب) پ‌ی‌ی گو‌تن: (بی‌گو‌مان من له‌خودای په‌روه‌رد‌گاری جیهانیانه‌وه‌ ن‌یراوم بو‌ ر‌ینمونی و ر‌ی پ‌یشاندانی ئیوه‌ و به‌ته‌مانه‌ت و ده‌سپاکی یه‌وه‌ په‌یامی خوداتان پ‌ی‌ ده‌گه‌یه‌نم و ر‌ی‌ی راستی خوداتان پ‌یشان ده‌ده‌م. ئیوه‌ش خۆ ب‌پار‌یزن له‌سزای سه‌ختی خودا و گو‌پ‌رایه‌لی ی من بکه‌ن به‌و شیوازه‌ی فه‌رمانه‌کانی خودا په‌پ‌یره‌و بکه‌ن. هه‌روه‌ها من له‌به‌رامبه‌ر ئەم کاری ر‌ی پ‌یشاندانه‌دا ه‌ی‌چ کر‌ی و پاداشتی‌کم له‌ئیوه‌ ناو‌یت، چونکه‌ پاداشتی من ته‌نها له‌لای خودای په‌روه‌رد‌گاری جیهانیانه‌)..

یه‌کی‌کی تر له‌و ئامۆژگاریانه‌ی (شوعه‌یب) بو‌ ئەو گه‌له‌ ئەوه‌ بوو پ‌ی‌ی ده‌گو‌تن: (به‌چاکی و به‌ ر‌ی‌کوپ‌ینکی ک‌یشانه‌و پ‌یوانه‌ به‌ج‌ی‌بگه‌یه‌نن و به‌داد‌گه‌ری‌و ته‌رازووی هه‌ق کاروباری خه‌لکی به‌ر‌پ‌وه‌ به‌رن و ه‌ی‌چ شتی‌ک له‌ مافه‌ره‌واکانیان که‌م مه‌که‌نه‌وه‌، به‌دکاری و خراپه‌ش له‌ زه‌وی‌دا مه‌که‌ن وتیای دا رۆمه‌چ‌ن، له‌سزای خودا بترسن که‌ ئیوه‌ی دروست کردوووه‌ که‌ نه‌ته‌وه‌ به‌ه‌ی‌زه‌کانی پ‌یش ئیوه‌شی دروست کردوووه‌)..

ئەم په‌ندو ئامۆژگاریانه‌ کاریان نه‌کرده‌ سه‌ر دل‌ و ده‌روونی ئەو گه‌له‌، به‌ل‌کو له‌وه‌لامی (شوعه‌یب)دا گو‌تیان: (تۆ پ‌ی‌غه‌مبه‌ر نیت، به‌ل‌کو ته‌نها یه‌کی‌کیت له‌و که‌سانه‌ی به‌ر سی‌حرو جادوو که‌وتوون و وات ل‌ی هاتوو به‌م جو‌ره‌ و ر‌یتنه‌ بکه‌یت و ئەم قسانه‌ هه‌لب‌ز‌ر‌ک‌یتیت.. تۆ ته‌نها که‌سی‌کیت وه‌ک ئی‌مه‌و له‌ژیانی به‌شه‌ری دا وه‌ک ئی‌مه‌ مرۆف‌یت، چاچۆن خۆت له‌ ئی‌مه‌ی مرۆف‌ به‌و په‌یامه‌ جو‌ی ده‌که‌یه‌وه‌؟ هه‌ر بۆیه‌ ئی‌مه‌

به‌درۆزنیکت داده‌نیپن له‌پروپاگانده‌و ئیدیعاکانت داو، به‌راستگۆت دانانیپن له‌و مه‌سه‌لانه‌دا که بانگمان ده‌که‌یت بۆ‌لایان. خۆته‌گه‌ر بانگه‌وازکاریکی راسته‌قینه‌و بی‌گرێ و گۆل بیت له‌و په‌یامه‌دا که بانگه‌وازی ئیتمه‌ی بۆ ده‌که‌یت ئە‌وا له‌خودای خۆت داوا بکه له‌ئاسمانه‌وه سزایه‌کمان بۆ بنیڕیته خواره‌وه)..

(شوعه‌یب) له وه‌لامیان دا گوتی: (خودای په‌روه‌ردگارم هه‌رخۆی زانا و ئاگاداره له‌و به‌دکاری و سه‌ریپچی یانه‌تان و هه‌رخۆیشی ده‌زانیت شایسته‌ی چ سزایه‌کن که له‌کاتی دیاری‌کراوی خۆی دا بۆ‌تان بنیڕیته خواره‌وه)..

دیاره ئە‌و گه‌له به‌رده‌وام بوون له به‌درۆخستن‌ه‌وه‌ی (شوعه‌یب) و باوه‌ر پێ‌نه‌هینانی‌و به‌دکاری دا، له‌به‌رامبه‌ر ئە‌وه‌ش خودا گه‌رمایه‌کی توندو تیژی به‌سه‌ردا هینان که هه‌ناسه‌یان ته‌نگ بوو و تووشی ته‌نگه‌نه‌فه‌سی‌یه‌کی ئە‌تۆ بوون وایان لی‌ هات را‌که‌ن و ده‌رپچن بۆ ده‌شت وده‌ر تا‌کو هه‌ناسه‌ به‌دن و هه‌وایه‌کی باش و فینک هه‌لمژن، له‌ویش هه‌ورێک با‌لی به‌سه‌ردا کیشان و مژده‌ی خیره‌و خۆشیان لی‌ چاوه‌روان ده‌کرد و خیره‌ا هه‌موویان له‌ژی‌ری دا کۆ‌بوونه‌وه تا‌کو له‌به‌ر سی‌به‌ره‌که‌ی دا بجه‌وینه‌وه، به‌لام هه‌وره‌که چه‌ند بروسکه‌و چه‌مخاخیه‌کی توندی تی‌گرتن و له‌ناوی بردن، ئە‌و رۆژه‌ش رۆژی‌کی به‌سام و پر له‌سزای سه‌خت و پر له‌ ترس و بی‌می زۆر بوو...

﴿مَنْ دَشَاءُ^(۱) وَلَا يُرَدُّ بَأْسَنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ^(۱۱) لَقَدْ كُنَّا فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ^ط مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِن تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ^(۱۲) ﴿۱۱﴾ وَمَا نَسَأْتُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ^(۳) أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ^(۱۴) وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ^(۱۵) ﴿۱۲﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ^(۱۶) أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ^(۱۷) قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي^ط وَسُبِّحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ^ط الشعراء/ ۱۷۶-۱۹۱..

(۱) (الأيكة) بیان (الأيك) مانای دارودره‌ختی زۆرو دارستانی چر ده‌گه‌یه‌نیت که لق و بی‌یان تینکه‌لی به‌گتر بووبیت، ئەم وشه‌یه کۆ(جمع)ی(تکسیر)‌ده‌و تاک (مفرد)‌ده‌که‌ی (أیکة) یه.
 (۲) (المخسرین): واته نه‌وانه‌ی له‌کیشانه‌وپی‌وانه‌ ده‌دزن و که‌می ده‌که‌نه‌وه‌و به‌ته‌واوی شته‌که‌ ناکیشن.
 (۳) (الجبلة): واته خه‌لک و گه‌لانی پیتش نی‌وه.
 (۴) کسفا: واته چه‌ند به‌شیک له‌سزا.

بهندی دووه

((چهند په ندو وانه يه ك))

(بنه ماکانی چاکسازی - کاریگری نویژ - هاندان له سهر ده سپاکی)

بنه ماکانی چاکسازی

له به سهراته که ی "شعیب" دا قورثانی پیروژ تهو شیوازه جوان و دروسته مان بؤ درده خات که پیویسته مرؤفی چاکه خوازو چاکساز بیگریته بهر تاکو کاریگریه کی به ته وژمی هه بیته له چاکه کردن و راست کردنه وهی کومه لنگه که ی دا . خودای مه زن له زاری (شعیب) هوه ده گپریته هوه و ده فیه مویت: ﴿ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ إِلَّا مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴾ .. نه ختیک هه لویسته بکه له ناست هم فه رمایشته ی خودا: ﴿ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ إِلَّا مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ ﴾ که له سهر زاری (شعیب) هوه هیناویه تیو شه ویش له م وته یه دا شه وه بؤ گه له که ی دوویات ده کات هوه که هه مان رهفتارو هه لئس و که وتی شه وان نانوینن له کاتیک دا داوی نه هیشتنی ده کات لی یان .

لیزه دا وانه یه کی بؤ مرؤفی راست که ره وه و چاکه خواز تیدایه دربارهی شه وهی ده بیته زور به وردی و هوشیاری یه وه ناگاداری هه رهفتارو رهفتاریکی خوی بیت و گفتاری به رهفتاری یه وه به ستیت و پیچه وانه ی یه کتر نه بن . چونکه رهفتارو هه لئس که وت کاریگری زیاتریان له قسه ی پروت و سه رزاره کی هه یه ، هه رهفتارو حیکمه ت و په ندو ناموژگاری یه کی کاریگریه که عه قلی خه لکی و هه ست و نه ستیان به کیش ده کات ئاسه واری گه و ره و کارایی یه کی شه وتویان له دل و دروونی گوی بیستانی دا نابیته گه ره شه و خه تیب و وتارییژو بانگه وازکاره خوی یه که مین که سی پهیره و کاریان نه بیته و کار به ریساکانی نه کات و یه که م فه رمان کاریان به چاکه و ری له خراپه گریان نه بیته ، هه ره بویه شه خودا سه رزه نشتی گه لیک ده کات له سهر شه وهی له کاتیک دا فه رمان به خه لکی ده که ن بؤ چاکه کردن ، که چی خویان به و فه رمانه وه پابه ند ناین ، هه ره وه که فه رموو یه تی: ﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ ﴾ البقرة / ۴۴ ..

له به شی دووه می نایه ته که دا له زاری (شوعه یب) هوه ﴿ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ﴾ خواستی - شوعه یب - به دی ده کریته له چاکسازو نیصلاح دا که تاکه خواستی که ته نها له به رختاری خوی گه و ره یه وه دووره له هه ره نیازیکی ماددی یان به رژه وه ندی یه کی تاییه تیو شه خصی . نامانجه کانی پیغه مبه ران له هه موو قوناغه کانی میژودا ناوا بووه ، هه ره شه مش نامراری به ده دست هینانی سه رکه وتن بووه و هه ره شه مه شه شه ریگا راست و دروسته یه که ده بیته مرؤفی چاکه خوازو بانگه وازکاری (چاکساز) بیگریته بهر بؤ گه یشتن به سه رکه وتن و بؤ هه لئس زاردن و به چی گه یاندنی چه ندین به ها و بنه مای جوان و بالا له وانه ی

باوهری پئیانه. جا بینگومان ههر مرۆفی چاکه‌خوازی راستگۆو دابراو له ههر نیازو ئاره‌زوویه‌کی نه‌فسه، که له‌ئه‌نجام دا سه‌رکه‌وتوو. به‌لام نیازو ئاره‌زووه‌ تاییه‌تی یه‌کان زۆرجار ههر خۆیان په‌رده له‌سه‌ر پرووی خاوه‌نه‌کانیان لاده‌ده‌ن و شکست دینن و ده‌گۆرپین و دوايش په‌نجه‌رۆبی و خه‌ساره‌تمه‌ندی یان تووش ده‌بیته. ئیدی چۆن حه‌قیقه‌ت سه‌رناکه‌ویته له‌کاتی‌ک دا ههر خودای (خالقی گه‌ردوون) و (به‌رپۆه‌به‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی) دارپۆه‌ری بووه و ههر حه‌قیقه‌تیشه که‌ئایه‌ته‌که له‌کۆتایی ی دا ئاماژه‌ی بو ده‌کات: ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾.

کاریگه‌ری نوێژ

هه‌روه‌ها له‌به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی (شوعه‌یب) دا ناسه‌واری نوێژ له‌سه‌ر هه‌لسوکه‌وتی مرۆف دیاری کراوه، وه‌ک چۆن گه‌له‌که‌ی (شوعه‌یب) هۆی بانگه‌وازه‌که‌ی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌یان بو نوێژه‌کانی ده‌گێڕایه‌وه: ﴿قَالُوا يَدْعُعَيْبُ أَصْلَوتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ﴾.

بینگومان گه‌له‌که‌ی (شوعه‌یب) تیبینی کاریگه‌ری ی نوێژیان له‌سه‌ر (شوعه‌یب) و شوینکه‌وتوانی کردبوو که چۆن ئه‌و نوێژه‌یان بارودۆخی بو گۆرپیوون و له‌په‌رستنی غه‌یری خودا پرگاری کردبوون بو‌په‌رستنی خودا و له‌په‌رفیلتی سه‌رداو مامه‌له‌ی کێشانه‌و پێوانه‌ش دوروی خه‌ستبوونه‌وه و بۆده‌سه‌پاکی و دادگه‌ری، هه‌رپۆیه‌ش به‌لووت به‌رزی و پلارو بالۆره‌گوتنه‌وه ئه‌م قسه‌به‌یان پێگوتن: (ئه‌ری ئه‌وه نوێژه‌که‌تان داواتان لی ده‌کات واز له‌په‌رستراوه‌کانی خۆمان و باوو باپیرانمان بێنن؟) چونکه له‌هه‌زی خۆیان دا بریاریان وایه که نایانه‌ویته ئه‌و حاله‌ته‌ی خۆیان بگۆرن...

به‌لێ بینگومان نوێژ باری ده‌روونی و نه‌فسی ی شوینکه‌وتوانی (شوعه‌یب) ی گۆرپیوو، چونکه نوێژکردن و په‌یوه‌ندی به‌خواه به‌ست (صلاة) بو مه‌به‌ستی دروست کردنی وێژدانیک پاك و بێگه‌رده له‌نیو مرۆف دا، ئه‌م وێژانه خاوینه‌ش هه‌ست و نه‌ستی پارێزکاری (تقوی) و چاودێری (مراقبه‌ی) نه‌فس له‌مرۆفدا ده‌بزوینیت و به‌رده‌وام رۆژی دادگایی و لیپرسینه‌وه‌ی بیرده‌خاته‌وه، ئه‌و رۆژه‌ی که‌خودای مه‌زن له‌باریه‌وه فه‌رمویه: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ حَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا

بَعِيدًا﴾ آل عمران/ ۳۰.. واته: (رۆژی لیپرسینه‌وه‌و قیامه‌ت ئه‌و رۆژه‌یه هه‌موو مرۆفیک ده‌زانیت چی‌کردوووه چ جۆره مه‌حه‌که‌مه‌و سزایه‌کی بو ئاماده‌کراوه؟ ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌و نامه‌و په‌راوی کرده‌وانه‌یه‌تی، که پیشانی ده‌دریت و که هه‌موو خراپه‌و به‌دپه‌فتاری یه‌کانی تیا‌دا نوسراوه، ئیدی له‌و کاته‌دا هه‌زده‌کات له‌نیوان ئه‌و رۆژه‌و خۆی دا ماوه‌یه‌کی زۆر دوور هه‌بیته و هه‌رگیز پێی نه‌گات)...

له‌به‌ر ئه‌مه نوێژ به‌ره‌به‌ستی گونا‌ه و به‌دکاری یه‌و رێگری کاری ناشیرین و ناپه‌سنده، نوێژ مرۆف له‌م جیهانه پر له‌شه‌پۆلی فیتنه‌و گونا‌ه‌وه پرگار ده‌کات و ده‌یگه‌یه‌نیتته ئاسۆی فراوانی په‌همه‌تی خودا و هه‌واری پان و به‌رینی دنیایی. له‌م پوه‌شه‌وه قورئان به‌م فه‌رمایه‌شته‌ی خودا کاریگه‌ری نوێژی دیاری کردوو: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ العنکبوت/ ۴۵.. واته: بینگومان نوێژ

به‌رگری ده‌کاو ری نادات (به‌کاری نابه‌جی و هها که ده‌گاته راده‌ی زینا و شه‌روال پیسی) و کاری نابه‌جی و ههاش که (هیچ یاساو داب و نهریت و عه‌قلینکی ساغی به‌شهری ری پی‌نادن وه‌ک کوشتن و تی‌کدان و ناشوب نانه‌وه) ..

جا داخو له‌رژگارینکی وه‌ک نه‌مرؤشدا کۆمه‌لگه‌ی به‌شهری چه‌ند ناتاجی به‌و نویژه پاست و دروسته هه‌بیت که مرؤفه له‌خودای خو‌ی نریک ده‌کاته‌وه و له‌ژیر چنگی هه‌موو به‌رستراویکی پووجه‌ل و به‌تال و له‌ژیر چه‌پۆکی هه‌موو ده‌سه‌لاتینکی سته‌مکار رزگاری ده‌کات و پاشان له‌هه‌موو به‌دکاری و فه‌سادیکیش ده‌پیاریزیت که ته‌شه‌نه‌ی سه‌ندوه و چاره‌سه‌رکردنی ئالۆز بووه .

هاندان له‌سه‌رده‌سپاکی

هه‌ر له‌و ئامۆزگاری یانه‌ی له‌چیرۆکه‌که‌ی -شوعه‌یب- دا به‌دی ده‌که‌ین بانگ‌کردنی گه‌له‌که‌یه‌تی بۆ ده‌سپاکی و پاراستنی سپارده (أمانة) و دادگه‌ری له‌ کرین و فرۆشتن و وازه‌یتان له‌گری و ته‌رازووبازی و که‌م کردنه‌وه‌ی سه‌نگی که‌ل و په‌لی فرۆشراو، ده‌ست هه‌لگرتن له‌خراپه و شیواندن له‌سه‌ر زه‌وی. چونکه‌ شه‌و ته‌رازووبازی و خراپه‌کاری یانه‌ ده‌بینه هۆی رق و تووره‌یی خودای تۆله‌سین و خو‌خستنه به‌ر سزای توندوتیژی، وه‌ک چۆن خودا سزایه‌کی توندی بۆ گه‌له‌که‌ی -شوعه‌یب- ناردو به‌هۆی به‌دکاری خو‌یانه‌وه ته‌فروتونای کردن. دیاره هه‌میشه (شوعه‌یب) گه‌له‌که‌ی وریا ده‌کرده‌وه له‌و کاره‌ ناهه‌موارانه، هه‌روه‌ک خوداش له‌سه‌رزاری شه‌و پیغه‌مبه‌ریه‌وه له‌فه‌رمایشته‌که‌ی دا ئاگاداریان ده‌کاته‌وه .. ﴿...نَنْقُصُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ﴾ (۱) ﴿إِنِّي أَرَأَيْتُمْ بَخِيلٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ﴾ (۸۴) ﴿وَيَقُولُوا أَؤُفُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ هود/۸۳-۸۵.

شه‌وه‌ی شایانی باسیشه زۆریه‌ی ده‌وله‌ته پیشکه‌وتوه‌کانی نه‌مرؤ زۆر سوورن له‌سه‌ر راگرتنی کیشانه‌و چاودیری سه‌نگه‌کان و سزادانی یاری پی‌کارانی به‌سه‌ختی .. ئایینی ئیسلامیش هه‌میشه له‌دانانی ریتساو سیستمه پیویست و شیواه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی به‌شهریدا ده‌سپیشکارو پیشه‌نگی هه‌موو یاسایه‌کی دی بووه، سه‌ره‌پای شه‌مش ئیسلام هه‌ر به‌وه‌نده وازی نه‌هیناوه، به‌لکو به‌رزترین به‌هاو شکۆی به‌کاروباری سه‌ودا و ئالۆیریی نیتوان خه‌لکی داوه‌ و داواشی لی کردوون به‌چاری سووک سه‌یری که‌لپه‌لی به‌کترنه‌که‌ن و به‌ناره‌وا له‌نرخ و سه‌نگی که‌منه‌که‌نه‌وه ..

﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾. وشه‌ی (أشياء) لی‌رده‌ا هه‌موو جوژه هه‌ست و نه‌ستیکی به‌کارهاتوی نیتو گشت مامه‌له‌یه‌کی خو‌به‌خۆی خه‌لکی ده‌گریته‌وه و هه‌موو شتیکیش ده‌گریته‌وه له‌و شتانه‌ی بۆ کیشانه‌و پیوانه به‌کاردین، هه‌روه‌ک چه‌مک و واتا مه‌عنه‌وی به‌که‌نی ریزگرتنی خه‌لکی و

(۱) هه‌روه‌ها له‌مفوه‌نه‌کانی فی‌ل و گزی بازی له‌ته‌رازوودا و له‌کرین و فرۆشتن دا شه‌ویه نه‌مه‌رۆ هه‌ندیک سه‌ه‌زه‌فرۆش و دوو‌کاندار له‌سه‌روو سهندووه‌که‌کانی میوه‌ سه‌زه‌دیا نه‌وه میوه‌ ساغ و جوانه‌کانیان داناره‌و له‌ژیریشیا نه‌وه شه‌و میوه‌ سه‌ه‌زه‌ رزیوو شیواوانه‌یان داناره‌ که‌که‌س نایه‌ریت تا‌کو کرپاره‌کانیان چه‌واشه‌ بکه‌ن، جا زۆر پیویسته ده‌سه‌لاتداران و حکومه‌تی هه‌ر ولات و نارچه‌یه‌ک به‌ده‌ستیکی به‌هیزو ناسن له‌و که‌سانه‌ بدنه‌ و شه‌و فرۆبیل و ته‌رازووبازی یانه‌شیا نهر بکه‌ن که ته‌شه‌نه ده‌سینیت و داب و نهریتیکی ته‌قلیدیش داده‌هینیت و ئا‌بروی ولاته‌که‌ش ده‌هوشینیت، جگه‌ له‌ وورۆژاندنی خه‌شم و قینی خودای بالاده‌ست له‌خۆیان.

رِئِلِئِنَانِيشَان دِه‌گريته‌وه به‌پي‌ی رِؤَل و به‌خشش و نه‌و قوربان‌ی‌پانه‌ی خۆيان له‌کۆمه‌ل‌دا. پاشان دانانی هه‌ر که‌سینکیش له‌و پله‌یه‌دا که‌ شایسته‌یه‌تی به‌گۆیره‌ی پَسپۆری و وزه‌و توانا‌زانستی یه‌کانی.

﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ پاسپارده‌یه‌که‌ له‌خوداوه که‌ خێرو به‌ره‌که‌ت له‌هه‌موو لایه‌که‌وه کۆده‌کاته‌وه و له‌بۆته‌ی په‌ندو وانه‌ به‌رزه‌کانیش دایه‌. چه‌ند پێویستیشه‌ نه‌مرۆ هه‌موومان هه‌میشه‌ نه‌م په‌نده‌ به‌رزه‌ بلێینه‌وه و به‌پي‌ی ناراسته‌و رینمایی یه‌کانی بچوولێینه‌وه تا‌کو به‌رووبوومی شیرینی ده‌سکه‌وت و چاکسازی یه‌کانی کۆمه‌لی لی‌ بچنینه‌وه و هه‌موو نه‌و به‌ره‌مانه‌ی لی‌وه ده‌ست خه‌ین که‌ له‌ناخی خۆی دا بۆی هه‌لگرتوین.

بهندی سلی یم

((چیرۆکی نه یوب))

(مهینه تی ی "نه یوب" - "نه یوب" له قورنان دا - سوینده که ی "نه یوب")

مهینه تی "نه یوب"

"نه یوب" (۱) لهو پیغه مبه رانه یه که قورنان ئاماژهی بۆ پیغه مبه رانیان کردوو، ههروهک خودا له پروو کردنه گفتاری دا بۆ محمد ﷺ باسی کردوو و فرمویه:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ...﴾ النساء/۱۶۳.

"نه یوب" زۆر پارێزگارو به تهقوا بووه بهرهم و به سوژبووه بۆ ههژاران و، خه مخۆرو له خۆگری بیوه ژنان و ههتیوان بووه، رپیزی زۆری له میوان دهگرت و بانگی گه له کهشی بۆ په رستنی خودای تاک و ته نیا ده کرد. زانیانی "ته فسیر" و "میژوو" وای ده گپرنه وه که "نه یوب" خاوه نی مال و سامانیکی زۆر بووه له هه موو چه شن و جوړیک له نیعمهت و بهنده و که نیزه له ناژه ل و مهرومالات و لهزه وی و زاری فراوان، که له خاکی (بشینه) ی ناوچه ی (حوران) بووه. جگه له مانهش خاوه نی کوپو نه وه و کهس و کاریکی زۆر و بنه ماله یه کی گه ورهش بووه.. له نا کاودا هه موو ته م نیعمهت و مال سامان و کوپو کهس و کارانه ی لی ده ستی نریته وه و لهش و لاریشی تووشی چه ندین جوژه دردو به لا ده بیست. هیچ نه ندامیکی ساغ له جهسته ی دا نامینیت ته نها دلی و زمانی نه بیست که زیکرو یادی خودای گه وره ی پی بکات، بیگومان نه ویش له هه موو ته و به لا و میحنه تانه ی دا به ئارام و خۆراگر بوو و باوه ری به پادا شتی ته و خۆراگری یه ی هه بوو... شه و روژ له یادی خودادا بوو و ئیواره و به یانی بۆساتیک خودای له بیر نه ده کرد...

نه خۆشی یه کهشی به جوړیکی وا په ره ی سه ند که هیچ که سیك نه یده توانی له لای دانیشت. به لکو وهک له ریوایه تیکی میژووی دا هاتوه هه موان لی ی دوور که و تنه وه و تاکه هاو نشینیک و هاو خه میکی نه ما. ته نانهت له شاره که ی خۆی برابه دره وه و له سه ره نو ئیکه یه کی دره وه ی شار فری دراو خه لکیشی لی دابراو، که سیك نه ما بوو تا سوژیکی بۆ بنوینیت، ته نها هاو سه ره که ی خۆی نه بیست که هه رده م چاودیری ده کردو بایه خی ته وای پی ده داو، چاکه و له خۆبوردووی و سوژی له وه وه به ری "نه یوب" ی میردی له یاد نه کردبوو و، به وه په ری رپزو پیژانی نه وه له خزمه تی دابوو. هه ره ها به رده وام هات و چۆی ده کردو فرامۆشی نه ده کردو

(۱) "نه یوب" له وه چه ی "ابراهیم" له (سلاوی خودای له سه ربیت)، دایکیشی (کچی لوط - سلاوی خودای لی بیت، هاو سه ریشی ناری (لیا) بووه که کچی (یه عقوب) بووه گوتراویشه ناری (ده جه) کچی (نیفرانیم) بووه، هه ره ها گوتراوه (مه نشا-ی کچی - یوسف-ی کوری یه عقوب) هاو سه ری بووه. (ابن جریر-ی طبری-یش) وای دیاری کردوو که ورا "نه یوب" کاتیک کۆچی دوابی کردوو ته مه نی نه وه ددو سن (۹۳) سال بووه، گوتراوه که له وه ش زیاتر ژیاوه. (ابن عباس) له م باره یه وه گوتویه: (بۆیه به "نه یوب" ناوبراوه چونکه له هه موو حالت و بارودخیک دا هه ر بۆ لای خودا گه راوه ته وه و هه ر په نای به خودا گرتوه).

کاروباری بۆ رادەپەراندو یارمەتی ی دەدا لەسەر بەجێگەیانندی پێویستی یەکانی و بەرژۆه‌ندیی ئەو دەجولایەوه، لەگەڵ ئەوەش دا ئەم ھاوسەرە "ئەیبوب" لەحالیکی ھەژاری و کەم دەرامەتی دابوو و بۆ چارەسەری ئەم گرفتەش پەنای دەبردە بەر ئیش کردن و خزمەتکاری خەلکی بەکری، تاکو خۆراک بۆ مێردە نەخۆش و پەککەوتەکە ی پەیدا کات و بارە قورس و گرانه‌کانی لەئەستۆ بگریت، بێگومان ئەم ژنەشی (وەک خۆی) بەتارام و خۆراگر بوو لەسەر ئەو کارەساتی لەدەست چوونی مال و کورپو نەوێه و لەسەر ئەو ھەموو دەردو پەتایەش کە تووشی مێردەکە ی بوو، جگە لەدەسکورتی و نەبوونی خزمەتکاریش بۆ خەلکی لەدوای ئەو ھەموو نیعمەت و بەختیاری یە ی پێشوویان.

ھەموو ئەم دەردو نەبوونی و مەینەتی یانەش وەرەو خۆراگری پتری بۆ "ئەیبوب" زیاد کردو بە (احتساب) و باوەرو قەناعەت بەپاداستی مەینەتی یەوہ خۆی رادەگرت و سوپاس و شوکرانە بژیی خودای دەکرد، تەنانەت بەشیوہیەک خۆی راگرتووہ کە ھەمیشە نمونە لەسەر خۆراگری یەکە ی لەھەر مەسەلە و کاروباریکی لەو جۆرانەدا دەھینریتتەوہ. ھەرۆھا نمونە ی لەسەر ھەموو ئەو بەلا و مێحنەتە ھەمچەشنە ی پێدەھینریتتەوہ. (۱)

دەربارە ی ماوہ ی مەینەتی یەکەشی، زانایان وتەو بپروای لێک جودایان ھە یە، ھەندیکیان دەلێن (۳۰) سی سال لەو مەینەتی یەدا بوو، ھەندیکیشیان دەلێن (حەوت سال و چەند مانگیک بوو)، ھەندیک ی دیکەشیان دەلێن (ھەژدە سال لەو مەینەتی یەدا بوو).

دەربارە ی بەسەرھاتیشی ئەوہ گێرراوہتەوہ کە ھاوسەرەکە ی پێی گوتووہ: (ئە ی "ئەیبوب" گەر لەخودای خۆت بپارێیتتەوہ ئەوا رزگارت دەکات لەم بەلایانە).. ئەویش لەوہ لامیدا گوتووہتی: (من حەفتا سال بەساغ و سەلامەتی ژیاوم و ئەگەر حەفتا سالی دیکە دوای ئەمە بەنەخۆشی و نارەحەتی بژییم ئەوا ھەر کەمە بۆ خۆراگرتنم تیا ی دا).

ھەر لەبارە ی ئەو ھالەتە یەوہ گێرراوہتەوہ کە ھەر جارێک نازاریک یان بەلایەکی نو ی پروی تی کردبیت گوتووہتی: (خودایە تۆ خۆت لیت سەندوو مەوہو خۆت پیت بەخشیوم).

ھەرۆھا مێژوونووسەکان چەندەھا رووداوو داستانیان لە "ئەیبوب" گێرراوہتەوہو لەم پروہ سوودیان لە (کتیبی ئەیبوب- سفر ایوب) وەرگرتووہ یان لە (تەفسیری یەھوود بۆ تەورات کە بە (ھجادی) ناو دەبریت و ئەم سەرچاوانەش جێی پشت پێ بەستن و متمانە ی زانایانی ئیسلام نین، چونکە چەندین شتی نابەجێ و ناراستیان تیکەل کراوہو چەندەھا رووداوی ھەلبەستراویشی تی ناخراوہ.

ھەندیک لەپاڤەکاران (مفسرون) ی قورتانیش پەخنەیان گرتووہ لەو مێژوونووسانە ی کە جۆری ئەو دەردو بەلایانە ی "ئەیبوب" یان دیاری کردووہ. لەم بارە یەوہ مامۆستا (احمد المراعی) لەتەفسیرەکە ی دا دەلێت: (ھەرچی گێرراوہتەوہ لەرادەو ئەندازە ی ئەو مەینەتی یە تووشی -ئەیبوب- بوو کە گوا یە گەیشتیبیتتە رادە ی ئەوہ ی خەلکی ل ی دوورکەونەوہو، خۆیانی ل ی بپارێزن و، لەپلەو پایەو شکۆ ی پێغەمبەریتیان دا بەزانددیت و بردبیتیان بۆ دەرەو ی شارو، لەسەر نوێلکە فر ی یان دا بیت و، ئیتیر جگە لەھاوسەرەکە ی

(۱) البداية والنهاية لأبن كثير، ج ۱.

خۆی که‌سی دی سه‌ردانی نه کردبیت و هه‌ر شه‌ویش خۆراک و که‌ره‌سه‌ی پتویستی بۆ بردبیت، هه‌موو شه‌م قسه‌و باسانه له‌و هه‌واله‌ درۆ ده‌له‌سه هۆنراوانه‌ی جووله‌که‌کانه، که به‌(اسرائیلیات) ناوده‌بریت و که‌جی‌هی هه‌یج بروا پینکردن و متمانه پین‌بوونیک نین، چونکه هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی پشت پی به‌ستراوی به‌هه‌یزیان نی یه که‌راستی یه‌که‌ی بسه‌لمینیت، هه‌روه‌ها، چونکه یه‌کین له‌مه‌رجه‌کانی پتغه‌مبه‌ریتی شه‌وه‌یه نابیت، پتغه‌مبه‌ره‌که شه‌و جوړه نه‌خۆشی و ده‌ردانه‌ی هه‌بیت، که‌ده‌بنه هۆی دوورکه‌وتنه‌وه‌ی خه‌لکی له‌ده‌وری، له‌به‌ر شه‌وه‌ی هه‌ر کاتیک حال و ته‌ندروستی ی ناوابیت ناتوانیت په‌یوه‌ندی به‌خه‌لکه‌وه بکات و ریساو حوکه‌کانی خودایان پین بگه‌یه‌نیت).^(۱)

"ئه‌یوب" له‌قورئان دا

قورئانی پیرۆز به‌گویره‌ی پتویست باسی نه‌خۆشی یه‌که‌ی "ئه‌یوب" ی کردووه و ناماژه‌ی بۆ شه‌یوازی له‌خواپارانه‌وه‌که‌شی کردووه که چون له‌لای خودا نزای کردووه و پاشان خوداش نزاکه‌ی گیرا کردووه و چاره‌ی نه‌خۆشی یه‌که‌ی کردووه و شیفای پین‌به‌خشیوه و رۆله‌و که‌س و کاره‌کانیشی بۆ گیراوه‌ته‌وه، له‌م باره‌یه‌وه خودای مه‌زن فه‌رمویه:

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝۸۳﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ۖ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ ۖ وَعَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ ۖ وَمَثَلُهُمْ مَعَهُمْ ۖ رَحْمَةً مِنَّا وَعِنْدَنَا ۖ وَذَكَرْنَا لِلْعَالَمِينَ ﴿الأنبياء/ ۸۳-۸۴..
هه‌روه‌ها خودا فه‌رمویه: ﴿وَأَذْكُرُّ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ ۖ بِنُصْبٍ ۖ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾
أَرَاكَ بِرَجْلِكَ هَذَا مَغْسَلٍ بَارِدٍ ۖ وَشَرَابٍ ﴿٤٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ ۖ وَمَثَلُهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرْنَا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾
وَخَذْنَا بِيَدِكَ ضِعْفًا ۖ فَأَضْرِبْ بِيَهُ وَلَا تُحْنِتْ ۖ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۖ نِعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٦١﴾﴾ ص/ ۴۱-۴۴..

له‌م نایه‌تانه‌ی سوورته‌ی (ص) دا خودا ناماژه بۆ به‌سه‌ره‌هاتی "ئه‌یوب" ده‌کات و له‌زمانی شه‌ویشه‌وه به‌مه‌به‌ستی له ﴿أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ ۖ بِنُصْبٍ ۖ وَعَذَابٍ﴾ شه‌و وه‌سه‌سه‌و خوڤیه ساته‌وه‌ختی یانه‌یه که له‌کاتی نه‌خۆشی یه‌که‌ی دا به‌دللی دا ره‌ت بوون و په‌نای به‌خودا گرتووه له (قورسی ی شه‌و به‌لاو مه‌ینه‌تی یه‌و)، له (پین ئومیدی له‌ره‌همه‌تی خودا) و له (وه‌رس بوون له ژان و ئازاری نه‌خۆشی) که شه‌مانه هه‌مووی چه‌ند وه‌سه‌سه‌یه‌کن به‌دللی مرۆڤ دا ره‌ت ده‌بن له‌کاتی ئازارو نه‌خۆشی دا، هه‌ربۆیه‌ش له‌به‌رامبه‌ر شه‌مانه‌دا په‌نای به‌خودا گرتووه که له‌وانه بیپاریزیت و به‌دووری کات، سا ئیتر به‌هۆی لابرندی به‌لاو مه‌ینه‌تی

(۱) تفسیر المراغی، للآستاذ احمد مصطفى المراغی.

(۲) (الضر): به‌(ضمه)، به‌ده‌ردو نارحه‌تی ی نینوده‌روون و هه‌ربارگرانی یه‌کی هاروشویه‌یان ده‌گوتريت.

(۳) (واتیناه اهلهم معهم): گوتراوه که‌وا که‌س و کارو خانه‌واده‌ی "ئه‌یوب" هه‌موویان له ناکاودا مسروودن ته‌نها هاوسه‌ره‌که‌ی نه‌بیت، دواپی خودا زیندووی کردوونه‌وه هه‌ینده‌ی نه‌وانی تریش کورو که‌سوکاری تری پین‌به‌خشیوه. گوتراویشه خودا پاداشتی له‌سه‌ر نه‌مانی شه‌و که‌س و کاره‌ی به‌چه‌ند رۆله‌یه‌کی دی داوته‌وه له‌دنیا‌دا له‌جیاتی نه‌وان چه‌ند مندالتیکی دیکه‌ی پین‌به‌خشیوه.

(۴) (بنصب): واتنه به‌ماندویتی وگرانی.

(۵) (ضعفا): واتنه ده‌سکینک گبای وشک یان ده‌سکینک په‌جانه.

(۶) (أواب): واتنه زۆریه‌نا ده‌باته به‌رخودا و بۆ لای خودا ده‌گه‌رتیه‌وه، بیگومان خودای مه‌زن به‌فه‌رمایشتی (نعم العبد) ستایشی "ئه‌یوب" ی کردووه، چونکه سیغه‌تی (أواب) ی داوته‌وه پال، شه‌م ستایشه هه‌ر مرۆڤیکی خاوه‌ن باره‌ری وه‌هاش ده‌گرتیه‌وه که به‌شپۆیه‌کی زۆر په‌نا به‌خودا بگريت و بۆلای خودا بگه‌رتیه‌وه.

یه کانییه و به بیت یان به ناسان کردنی هۆیه کانی لابرډن و دهر کردنی ته و دسه و سه و خورپه له ناکاوانه به سه برو نارامی یه کی جوانه وه.

بۆ چونیته تی و شیوازی چاک بوونه وه و شیفا وەرگرتنیشی، خودا بهم شیویه رینمورنوی کردوه و، پی‌ی فرمووه: ﴿اَرَكُضْ بِرَجْلِكَ هَذَا مَغْتَسِلًا بَارِدًا وَشَرَابًا﴾. واته: (ته‌ی نه‌یوب به قاجت لهزه‌وی بده و پیت بکیشه بهزه‌وی داو ته‌وی خودا فرمانی پی‌کردوویت جیبه‌جی‌ی که)، ته‌وه‌بوو هه‌رکه پی‌ی دا بهزه‌وی دا خودا کانیایکی ساردی بۆ هه‌لقولا‌ندو فرمانی پی‌ کرد له‌و ناوه‌ی خۆی بشوات و لی‌ی بخواته‌وه، "نه‌یوب" ته‌و فرمانانه‌ی به‌جی‌گه‌یاندو خوداش به‌و هۆیه‌وه هه‌موو ئازارو نه‌خۆشی یه‌کی له‌سه‌ر لابرډ له‌و نه‌خۆشی یانه‌ی که دهره‌وه و ناوه‌وی جه‌سته‌ی ته‌نیبوو.

مامۆستا (المراغی) له‌ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لێت: (له‌م ئایه‌ته‌دا ئاماژه‌یه‌ک بۆ جۆری ته‌و نه‌خۆشی یه‌ی کراوه که له‌نه‌خۆشی یه‌کانی پیست (الأمراض الجلدية) بووه، وه‌ک نه‌خۆشی‌یه‌کانی ته‌کزیما و گه‌ری‌و گولی و پیست ناوسان و... هتد، نه‌ک نه‌خۆشی یه‌کی ناوه‌کی بووبیت وه‌ک نه‌خۆشی یه‌کانی گه‌ده‌و گورچیه‌لو سى و... هتد، دیاره ته‌و نه‌خۆشی یانه‌ی پیستیش له‌ش ماندوو ده‌که‌ن و توندترین نازاریشی ده‌ده‌ن، به‌لام نه‌خۆشی ی کوشنده‌ن.

هه‌ر له‌و ئایه‌ته‌دا ئاماژه‌و پیناسه‌یه‌ک هه‌یه بۆ جۆری ته‌و ناوه‌ی له‌ژێر پی‌یه‌وه هه‌لقولا‌وه که‌له ئاو‌ی‌کی کهریتی بووه و سوود‌ی‌کی زۆرو شیفا‌به‌خشی بۆ ته‌م جۆره نه‌خۆشی یانه هه‌یه. پاشان هه‌روه‌ک له‌فه‌رمانی به‌کاربردنی ناوه‌که‌دا هاتوه‌ باسی لی‌ خوارده‌وه‌شی کراوه، وه‌ک چۆن ته‌مه‌رۆش چه‌ندان جۆر له‌م کانی‌اوانه له‌ته‌وروپا و له‌ (میسر) و ولاتانی دیکه‌دا هه‌یه و گه‌رماو (حه‌مام) یان لی‌ دروست کراوه و چه‌نده‌ها زستانه‌هه‌وار (مه‌شتی) و نه‌خۆش‌خانه‌ی بۆ نه‌خۆشی یه‌کانی پیست و نه‌خۆشی یه‌ ناوه‌کی (باطنی) یه‌کانیشیان لی‌ بنیات نراوه.

سوینده‌که‌ی "نه‌یوب"

جاریکیان "نه‌یوب" له‌ماوه‌ی نه‌خۆشی یه‌که‌ی دا سویندیک ده‌خوات له‌سه‌ر ته‌وه‌ی گه‌ر له‌نه‌خۆشی یه‌که‌ی چاک بووه‌وه سه‌د قامچی له‌هاوسه‌ره‌که‌ی بدات، له‌به‌ر ته‌وه‌ی جاریکیان له‌هه‌ندیک ته‌رکی سه‌رشانی دا سستی ی نواندبوو، به‌لام دوا‌ی چاک بوونه‌وه‌ی دل‌ی نه‌رم ده‌بیست، چونکه ژنه‌که‌ی به‌چاکی خزمه‌تی کردبوو و سستی یه‌که‌یشی هینده‌ نه‌بوو، خوداش سوینده‌که‌ی "نه‌یوب" ی به‌سووک ترین سزای هاوچه‌شن بۆ برده‌سه‌ر، ته‌ویش به‌و جۆره‌ی داوا‌ی لی‌ کرد ده‌سکینک له‌گه‌ژوگیای وشک یان ده‌سکینک په‌یچانه به‌ده‌سته‌وه بگریت و به‌یه‌ک جار له‌ژنه‌که‌ی بدات، ته‌مه له‌پرا‌ده‌ی ته‌و سه‌د قامچی یه‌دا بووه‌و به‌م هۆیه‌ش سوینده‌که‌ی بردۆته سه‌ر بی‌ ته‌وه‌ی نازاری هاوسه‌ره‌که‌ی بدات، ته‌م شیوازی سویند بردنه‌سه‌ره‌ ده‌رباز‌ی‌کی بی‌ وه‌یه بۆ هه‌ر که‌سینک له‌خوا بترسیت و به‌ته‌قوابیت و گوپرا‌یه‌لی‌ ی فرمانه‌کانی خودای خۆی بکات، به‌تایبه‌تیش له‌ هه‌لسوکه‌وتی‌کی له‌م چه‌شنه‌ی سویند بردنه‌سه‌ر دا دهره‌ق به‌و هاوسه‌ره به‌ ئارام و راستگۆو هاو‌زام و چاکه‌خو‌ازه‌ی...

هه‌ربۆیه‌ش خودا به "ئه‌یوب" ی فه‌رموو: ﴿ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاُضْرِبْ بِهٖ وَلَا تَحْنَثْ ﴾ ... (ئه‌ی "ئه‌یوب" ده‌سکیکی بچووک له‌گژوگیای وشک -یان ره‌یحانه- به‌ده‌سته‌وه بگره‌و به‌یه‌ک جار له‌ژنه‌کته‌ی پی‌بده و سوینده‌کته مه‌شکیینه)...

بهندی چوارهم

((چەند وانه يەك ئە "ئەيوب" هوه...))

(خۆراگرتن لەسەر مەینەتی - پەنابردنە بەر خودا - تیمارکردن - نەرمی لەگەڵ ھارسەردا)

خۆراگرتن لەسەر مەینەتی

لەداستانی "ئەيوب" و ئەو میحنەتە توشی بوو و ئەو شیوازی لەخوایارنەووە داواکردنی چاک بوونەو دەیهیو، ئەو نیعمەتە خوداش لە ھەلگرتنی بەلاو چاک بوونەو دەی لەنەخۆشی ی دوا ی ئەو ماوەیەو پاشان لەو بەخشش و نیعمەتە چەندان ھێندە پێدراوانە دوا ی چاک بوونەو دەشی دا، لەھەموو ئەمانەدا چەندین دەرس و وانە بۆ باوەرداران ھەیە تاكو "ئەيوب" بکەن بەپێشەنگ (قدوة) ی خۆیان لەھەر بەلاو ناپەھەتی یەك دا کە توشیان ببیت، چونکە پێغەمبەرانیش لەبەلاو میحنەت بێ بەش نەبوون، تەنانەت ھەر پێغەمبەران توشی سەخت ترین بەلاو کارەسات ھاتوون، پاشان جۆرەکانی دی لەخەلکی، ھەرۆک پێغەمبەری خوداش - محمد ﷺ - فەرموویە ((أشد الناس بلاء: الأنبياء، ثم الصالحون، ثم الأمثل ثم المثل، يبتلى الرجل على حسب دينه، فإن كان في دينه صلابة زيد في بلائه))^(۱).. واتە (لەنێو خەلکی دا پێغەمبەران بەپەلە یە کەم توشی توندترین بەلاو کارەسات بوون، دوا ی ئەمانیش پیاوچاکان، پاشان چاکتران و چاکتران، مەزۆفیش بەگۆیرە ی تاین و رادە ی دینداری یە کە ی تاقی دەکریتەو، ھەتا رادەو پەلە ی دینداری و نیمانە کە ی زیاتر بەھێزتر بیت، ئەوا بەلاو ناپەھەتی یە کانیشی زیاتر دەبن)..

لەم فەرموودە یەو بۆمان دەردە کەوێت کە بەلاو کارەسات مانای نەگبەتی و بەدبەختی ناگە یە نیت، چونکە چ (بەختیاری) و چ (بەدبەختی) ییش لەم دنیا یەدا پە یووەست نین بە کردەو چاکە کان، یان خراپە کانەو، بێگومان دنیا ش خانە ی خەلات و سزادان نییە، بەلکو خانە ی تاقیکردنەو، کێلگە یە کێ رۆژی دوا ییشە، بەرھەم و نا کامی خۆراگرتنیش بە دەست ھێنانی پاداشت و خەلاتی کردەو چاکە کانە بە چەندان ھێندە، "ئەيوب" ییش کاتیک بەو تاقی کرایەو کە ھەموو مال و سامان و کەس و کاری لێ سەنرایەو و چەندین نازارو نەخۆشی رووی لە جەستە ی کرد، خۆ ی راگرت و شوکرانە بۆیری خودای دە کرد، لە نا کامی ئەمەدا خوداش رەھمی پێ کردو بەزە یی پێدا ھاتەو و ساغی و تەندروستی ی بۆ گێرایەو و چەندان ھێندە تر لە مال و سامان و کورۆکەس و کاری پێ بەخشی یەو... ھەر بۆیە ش خودا لە دوا ی چیرۆکە کە ی "ئەيوب" ھو فەرموویە: ﴿وَذَكِّرْ لِلْعٰدِيْنَ﴾ (ئەو یادخستنەو یە کە بۆ خواپەرستانی دی تاكو ئارام

(۱) البداية والنهاية لأبن كثير.

بگرن وهك "ئه‌یوب" و ئه‌و پاداشته گه‌وره‌یه‌شیا و وهك ئه‌و له‌دنیا و ئاخیره‌ت دا ده‌سگه‌ر بی‌ت). جا ئه‌گه‌ر به‌نده‌کانی خوداو خواپه‌رستان مه‌ینه‌تی و ئارامی "ئه‌یوب" به‌یادی خۆیان بی‌ننه‌وه که باشت‌ترین ئینسانی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی بووه، ئه‌وا خۆیان به‌ (ئارام گرتن له‌سه‌ر نار‌ه‌حه‌تی یه‌کانی دنیا) پ‌اده‌هی‌تن.

هه‌روه‌ها ئارام گرتن له‌په‌وشتی پی‌غه‌مبه‌ران و چه‌کی پارێزکاران و چاک‌سازان بووه‌و هه‌ر پی‌غه‌مبه‌رو، پی‌شه‌واو، چاک‌سازیک ته‌نها به‌ ئارام گرتن سه‌رکه‌وتون. ج‌ی‌ی باسی‌شه‌ قورئانی په‌ی‌رۆز بایه‌خ‌یک‌ی زۆری به‌ئارام گرتن و وه‌سف و ستایش کردنی داوه‌و له‌په‌له‌و پایه‌ی به‌رزکردۆته‌وه‌و ستایشی زۆری خاوه‌نانی ئه‌م په‌وشته‌ به‌رز‌ی کردووه‌و به‌م پ‌اده‌یه‌ش ستایشی هه‌یچ په‌وشتیکی دیکه‌و خاوه‌نانی هه‌یچ په‌وشتیکی دیکه‌ی نه‌کردووه، له‌قورئان دا نزیکه‌ی حه‌فتا جار باسی ئه‌م په‌وشته‌ به‌رزه‌ کراوه‌و، که‌چی ئاوا گرنگی به‌باسی په‌وشتیکی باشی دی نه‌دراوه. پی‌غه‌مبه‌ری پی‌شه‌ره‌ویشمان - محمد ﷺ - به‌م په‌وشتی ئارام‌گرتنه‌ی راسپاردوین و فه‌رمویه: (الصبر نصف الأیمان)... واته: (ئارام گرتن نیوه‌ی باوه‌ره). هه‌روه‌ها فه‌رمویه: ((ومن یصبر یصبره الله وما أعطي احد عطاء خیراً وأوسع من الصبر)). واته (هه‌ر که‌سێک خۆی به‌ئارام گرتن رابه‌ی‌تی و به‌رگه‌ی باره‌گرانه‌کانی بگه‌ی‌ت، ئه‌وا خوداش یارمه‌تی ده‌ری ده‌بی‌ت له‌و ئارام گرتنه‌دا، هه‌یچ که‌سێکیش نی یه، که‌ جگه‌ له‌ (ئارام گرتن) به‌هه‌ریه‌کی به‌سه‌ودترو گه‌وره‌ترو زۆرت‌ری ده‌ست که‌وتی‌ت). په‌ندیکی به‌ناوبانگ و په‌رمانای عه‌ره‌بیش ده‌لی‌ت: (الصبر مطیة النصر).. واته: (ئارام گرتن ج‌له‌وگری سه‌رکه‌وتنه).

په‌نابردنه‌ به‌ر خودا

هه‌روه‌ها له‌به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی "ئه‌یوب" دا وانه‌یه‌کی به‌سه‌ود هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی په‌نابردنه‌ به‌ر خوداو نزاو پ‌ارانه‌وه‌ ل‌ی ی، وهك چۆن "ئه‌یوب" نزا له‌لا کرد... ئینجا مل که‌چ کردن بۆ خودا و دووعا کردن به‌ناوه‌جوان و په‌ی‌رۆزه‌کانی و به‌سیفه‌ته‌ به‌رزه‌کانی تاكو ئه‌و به‌لایه‌ی که‌ تووشمان بووه‌ لایبات له‌سه‌رمان.

تیمارکردن

هه‌ر له‌و به‌سه‌ره‌هاته‌ی "ئه‌یوب" وانه‌یه‌کی دی به‌دی ده‌کریت ده‌رباره‌ی پی‌ویستی ی تیمارکردن و به‌کاره‌ی‌نانی ده‌رمان چونکه‌ خودای مه‌زن فه‌رمانی به‌ "ئه‌یوب" کرد له‌و ئاوه‌ بخواته‌وه‌و خۆی ل‌ی بشوات که‌له‌ ژیر پی‌یه‌وه‌ هه‌لقولا، بی‌گومان خودا به‌ب‌ی ئه‌وه‌ش له‌توانای دا هه‌بووه‌ شیفای بۆ بنی‌ریت له‌جیاتی ئه‌وه‌ی داوای گرتنه‌به‌ری ئه‌و شیوازو ئامرازه‌ی تیمارکردنی ل‌ی بکات.

نه‌رمی له‌گه‌ل‌ هاوسه‌ردا

دیسان له‌م داستانه‌ی "ئه‌یوب" دا وانه‌یه‌کی تر ده‌رده‌هاو‌پ‌ژریت له‌باره‌ی پی‌ویستی هه‌لسوکه‌وتی چاکه‌وه‌ له‌گه‌ل‌ هاوسه‌ردا، "ئه‌یوب" له‌ کاتی ده‌وله‌مه‌ندی و ساغی و ته‌ندروستی دا باش و به‌ئه‌مه‌ک بوو له‌گه‌ل‌ ژنه‌که‌ی دا. ژنه‌که‌شی له‌ماوه‌ی ئه‌و نه‌خۆشی و نار‌ه‌حه‌تی یانه‌ی دا به‌چاکی هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل‌دا کردووه‌و له‌زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری ساته‌وه‌خته‌کانی دا به‌هانا‌یه‌وه‌ چووه، ته‌نها چه‌ند هه‌له‌یه‌کی که‌م نه‌بووی‌ت

که‌وه‌ک هەر مرۆفیتیکی دی جوړه سستی یه‌کی که‌می نواندوووه‌و نه‌وه‌ش به‌به‌راورد له‌گه‌ل‌ئ‌ه‌و هه‌موو نارام و هه‌و‌ل‌ و به‌ته‌نگه‌وه‌هاتنه‌ی دا جی‌ی سزادانیکی‌ئ‌ه‌وتۆ نه‌بووه‌... به‌لام له‌کاتی‌ئ‌ه‌و هه‌له‌ وردو بچووکانه‌ی دا "ئه‌یوب" سویندی لی‌ خواردوووه که‌وا دوا‌ی چاک بوونه‌وه‌ی ده‌بیته‌ ته‌می‌ی‌کات، به‌لام هه‌ر دوا‌ی چاک بوونه‌وه‌ی له‌نه‌خۆشی یه‌که‌ خودا‌ی گه‌وره‌ فه‌رمانی‌ پی‌کردوووه که‌ سزایه‌کی نازاربه‌خشی نه‌دات وه‌ک وه‌فاداری یه‌ک بۆ‌ی، له‌جیات‌ی‌ئ‌ه‌وه‌ش خودا مؤ‌له‌تی‌ پی‌ و‌شویتیکی‌ئ‌ه‌و ناسانی‌ پی‌داوه‌ بۆ نه‌شکاندن‌ی سوینده‌که‌ی، ئه‌ویش وه‌ک پ‌ی‌شتر گوتمان ئه‌وه‌ بووه که‌ ده‌سکیکی‌ گزۆگیا بیان ره‌یجانه‌ی بچووک‌ی پ‌یکه‌وه‌ به‌ستوووه‌ به‌یه‌ک جار داویتی له‌ژنه‌که‌ی بی‌ئ‌ه‌وه‌ی نازاری پی‌ بگه‌یه‌نیته‌.

پ‌ی‌غه‌مبه‌ریتی‌ ی "ذوالکیفل"

خودا‌ی مه‌زن فه‌رموویه: ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۸۵﴾ وَأَدْخَلْنٰهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصّٰلِحِیْنَ﴾ (الانبیاء/ ۸۵-۸۶). واته (پ‌ی‌غه‌مبه‌رانی وه‌ک ئیسماعیل-ئیدریس-ذوالکیفل-هه‌ریه‌که‌یان له‌پ‌ی‌غه‌مبه‌رانی به‌نارام و خۆراگر بوون، ئیمه‌ ئه‌وامان خستۆته‌ به‌ر سایه‌ی سۆزو ره‌حه‌تی خۆمان و ئه‌وان له‌ چاکان و صالحان بوون).. هه‌روه‌ها خودا فه‌رموویه: ﴿وَأَذْكُرُ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿۴۸﴾﴾ (ص/ ۴۸). واته (ئ‌ه‌و پ‌ی‌غه‌مبه‌رانه‌ی تریش به‌یاد پ‌ینه‌وه‌، وه‌ک (اسماعیل) و(الیسع) و(ذوالکیفل) که‌ هه‌موویان له‌چاکان و هه‌لب‌یژراوان بوون)..

(ابن کثیر)-خودا لی‌ ی خوشبیت-ده‌لیت: (له‌و نایه‌تانه‌دا وا دهرده‌که‌و‌یت که‌ -ذوالکیفل- پ‌ی‌غه‌مبه‌ر بووبیت ئه‌ویش به‌پی‌ی‌ئ‌ه‌و ناوه‌یتان و جوړه ستایش کردنه‌ی که‌ قورتان له‌گه‌ل‌ئ‌ه‌و پ‌ی‌غه‌مبه‌رانه‌ی تردا ناوی ه‌یتاوه‌، تاکه‌ به‌لگه‌ی به‌ناوبانگ‌یش له‌م رووه‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌). به‌لام قورتان نه‌به‌کورتی و نه‌به‌دریژی باسی چۆنیه‌تی بانگه‌وازو په‌یامی ئ‌ه‌م پ‌ی‌غه‌مبه‌ره‌و باسی ئ‌ه‌و گه‌له‌ی نیراوه‌ بۆ لایان نه‌کردوووه‌و باسی ژیا‌نیش‌ی هه‌ر نه‌کردوووه‌. شاره‌زایانی میژووش وای داده‌ن‌ین که‌ ئ‌ه‌م پ‌یاوه‌ کور‌ی "ئه‌یوب" بووبیت - سلاوی خودا‌ی لی‌ بیت- و، ناویش‌ی له‌بنه‌ره‌ت دا (بیش‌ر) بووبیت و خودا دوا‌ی "ئه‌یوب" کردبیت‌ی به‌پ‌ی‌غه‌مبه‌رو ناوی (ذوالکیفل)‌ی لی‌ ناییت چونکه‌ مه‌رج‌ی هه‌ندی‌ک عیباده‌ت و فه‌رمان‌ی له‌ئ‌ه‌ستۆ گرتوووه‌و مه‌رجه‌کانیش‌ی بردۆته‌ سه‌ر. (۱)

(۱) گوتراویشه‌ ئ‌ه‌و-واته‌ ذوالکیفل-پ‌ی‌غه‌مبه‌ر نه‌بووه‌، به‌لکو عه‌بدیتیکی‌ صالح‌ی خودا و بانگه‌وازاویتیکی‌ چاکه‌بووه‌و ئ‌ه‌رکی‌ داده‌وری‌ کردن‌ و به‌ج‌یه‌یاندن‌ی هه‌قی له‌نیۆ گه‌له‌که‌ی‌دا له‌ئ‌ه‌ستۆ گرتوووه‌و ئ‌ه‌و ئ‌ه‌رکانه‌شی به‌چاکی‌ راپه‌را‌ندوووه‌و به‌م هۆیه‌شه‌وه‌ ناوی (ذوالکیفل)‌ی لی‌ نراوه‌، چونکه‌ که‌فاله‌تی‌ ئ‌ه‌و ئ‌ه‌رکانه‌ی‌ کردوووه‌. وه‌ک چۆن (یوونس) به‌ (ذوالنون) ناوبراوه‌ و (ذوالنون)یش‌ مانای (ذوالحوت) بیان (ذوالسمکه‌) ده‌گه‌یه‌نیته‌، چونکه‌ ماس‌ی یه‌ گه‌ره‌که‌ (واته‌ نه‌هه‌نگه‌که‌) له‌ده‌ریادا قوت‌ی‌ داوه‌، هه‌روه‌ک له‌به‌شه‌کان‌ی داها‌ت‌رو‌ی ئ‌ه‌م کتیبه‌دا (إنشاء الله) به‌ته‌راوی‌ ناماژ‌ی بۆ ده‌که‌ین. (وه‌رگ‌ی‌ر)

ژیاننامه‌ی

موسا — زدی خملای ژبے

هارون — زدی خملای ژبے

- ۱- ژیاننامه‌ی موسا پیش پیغہ مبریتی
- ۲- پیغہ مبریتی موسا و هارون
- ۳- تینکوشانی موسا و گه له کری
- ۴- چاره نوس خرابی فیرون و گه له کری
- ۵- له پینگارا بهره و خاکي ژوان
- ۶- چه ندوانه و به نديک له چیرۆکی موساوه
- ۷- چیرۆکی موسا و عبده صالحه له کری خورا

سهره تابهك:

پیغه مبه ریتی - موسا - و - هارون -

موسا پیغه مبه ریکه و، یه کیکیشه له پیغه مبه رانی خاوندن (عزم). خودای مهزن فهرموویه: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾ مریم/۵۱. واته (ههروهه له - قورئان - دا به سه رهاتی - موسا - به یاد بیینه وه و بیخوینه وه که نه و) واته: (موسا) هه لبرژارده و پالاوته کراوی خودا بووه و هه وره ها (پیغه مبه ریتی) ی هه والبه ر - بووه). نه م پیغه مبه ره نازناو (لقب) ی دویتراوی خودا (کلیم الله) یه، چونکه خودا به بی (نامرازو هۆکاریکی ناراسته و خو) دواندوویه تی و قسه ی له گه لدا کردووه. هه روهك فهرموویه: ﴿قَالَ يَمْوَسَىٰ اِنِّي اصْطَفَيْتَكَ عَلَى النَّاسِ رِسَالَتِي وَاَتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ﴾ الأعراف/۱۴۴. واته: (نه ی - موسا - من تو م هه لبرژارده وه له نیو خه لکی دا پالاوتومیت به م په یامه ی که به سرووش بو م ناردوویت و به و ته و دانندی راسته و خو له گه لئا، جاتوش نه وه ی پی م داویت له په یام و راسپارده و لاپه ره کانی - ته ورات - و به رگه ره و سوپاس گوزاری خودای په روه ردگارت به).

(هارون) یش (سلاوی خودای لی بیّت) به ره چه له ک برای - موسا - یه و خودا نه ویشی ره وانه کردووه وهك پالپشت و یاریده ده ریک بو (موسا)، به تابه تی له کاتیک دا (موسا) ی دنهارد بو لای فیرعه ون تا په یامی خودای پی راکه یه نیّت. دانانی (هارون) به یاریده ده و پالپشت له سه ر داواکاری یه کی (موسا) بووه که ناراسته ی خودای په روه ردگاری کردووه:

﴿وَأَجْعَلِ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِ﴾ (۲۱) ﴿هَرُونَ أَخِي﴾ (۲۰) ﴿أَشَدُّ بِهِ أَزْرِي﴾ طه/۲۹ - ۳۱. واته: (موسا داوا ی کرد خودایه له که س و کاری خو م به کیک بکه یت به پالپشت و هاوکارم که نه ویش (هارون) ی برام بیّت تا کو خو می پی به هیژ بکه م و له م کاروباره م دا به شداری که م و هاوبه ش و هاوخه می کاره گرانه انی پیغه مبه ریتیم بیّت).

خوداش داواکه ی - موسا - ی جیبه جی کردو (هارون) ی له گه لدا ناردو، به ره همه ت و به خشنده بی ی خوی پله ی پیغه مبه ریتیشی پی دا، (واته: به - هارون) ..

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ، مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَرُونَ نَبِيًّا﴾ مریم/۵۳.

چه وسانه وهی (بنو اسرائیل)

له مه و پیش له چه رۆکی (یوسف) دا (سلاوی خودای لی بیّت) نه وه مان باس کرد چۆن (یوسف) که و ته بووه پیش (باوکی و کوپو نه وه کانی باوکی) بو گوزه ران کردن له ولاتی (میسر)، پاشان هه ر له و سه رده مه ی خو یان دا داوا ی له پادشای (میسر) کردووه باوکی و خانه واده که ی له خاکی (جاسان) دا نیشته جی بکات که

ده‌که‌ویتیته باکووری (به‌لییس) سه‌وهو یه‌کیک له‌شاره‌کانی ناوی (سفظ الحنة) یه... دیاره‌ثم داواکاری یه‌ی (یوسف) به‌هۆی ته‌وهو بووه‌که‌ئه‌و خاکه‌شیاو بووه‌بو له‌وه‌پ‌اندنی ئاژه‌ل. شه‌وانیش (واته: که‌س و کاره‌که‌ی یوسف) به‌کاروباری به‌ختوکردنی ئاژه‌ل له‌وه‌پ‌اندنی یه‌وه‌خه‌ریک بوون، ثم بارودۆخه‌له‌سه‌رده‌می (پادشا شوانه‌کان) دا بووه‌له‌و رۆژه‌گاره‌دا خه‌لکی به‌شوانکاره‌یی یه‌وه‌سه‌رقال بوون...

له‌دوای شه‌وانیش رۆژگار گۆرراوه‌و (أحمس-ی یه‌که‌م) هات که‌یه‌که‌م پادشای (ختیانی هه‌ژده پادشایی) یه‌که‌بووه‌که‌هه‌موو (پادشا شوانه‌کان) یان ده‌رکردوه‌و. پاشان (رعمسیس-ی دووهم) هاتوه‌و و کاتیکی دیتی (بني اسرائيل) به‌ره‌و زۆربوون ده‌چن و ژماره‌یان زیاتر ده‌بیته‌و و هه‌چه‌وه‌نوه‌دیان زیاده‌کات، ترساوه‌له‌وه‌ی بینه‌پالپشتیک بو‌دوژمنانی (میسر)، له‌به‌ر ته‌مه‌هه‌ولتی وهر‌س کردنیانی داوه‌و له‌قورسترین کاردا به‌کاری هینان تاکو هیتیان که‌م ولاوازکاته‌وه‌، جگه‌له‌وه‌ی ته‌قه‌للایه‌کی هیتجار زۆری داوه‌ له‌په‌رته‌وازه‌کردنیان دا بو‌چهند ده‌سته‌و تاقمیک، له‌م باره‌یه‌وه‌گوتراوه‌: (کاهین و جادوگه‌ره‌کانی ته‌و سه‌رده‌مه‌هه‌والتی ته‌وه‌یان به‌فیرعه‌ون داوه‌که‌له‌داهاتوودا ته‌و مولک و ده‌سه‌لاته‌ی هه‌یه‌تی له‌سه‌ر ده‌ستی یه‌کیک له‌کوره‌تازه‌له‌دایک بووه‌کانی ته‌و ماوه‌یه‌ی که‌تیای دا ده‌ژیان له‌ناو ده‌بریت)...

فیرعه‌ونیش به‌بیستنی ته‌م هه‌واله‌ده‌ترسیت و فه‌رمان ده‌دات به‌کوشتنی هه‌ر کورپکی تازه‌له‌دایک بووی (بنو اسرائيل)، هه‌تا ژماره‌یان زۆر نه‌بیته‌... دیاره‌پیرانیش له‌و ماوه‌یه‌دا زۆریان لی‌ده‌مرد به‌هۆی ماندوو بوونی زیاد له‌توانایان له‌کاردا. له‌به‌ر ته‌مه‌سه‌رانی (قیستی‌یه‌کان) چوونه‌لای (فیرعه‌ون) وپی‌یان گوت: (ته‌وا مردن به‌زۆری رووی کردۆته‌پیره‌میردو به‌سالآچوه‌کانی نه‌وه‌ی ئیسرائیل (بني اسرائيل) وتۆش منداله‌کۆریه‌کانیان ده‌کوژیت و، به‌م پی‌یه‌ش خه‌ریکه‌کاره‌کانیان بکه‌ونه‌سه‌رشانی تيمه‌و جگه‌له‌خۆمان که‌سیکیان لی‌نامینتته‌وه‌بو به‌رده‌ستی و خزمه‌تکاری)...

ئینجا (فیرعه‌ون) یش فه‌رمانی دا که‌سالیکی مندالآن بکوژن و سالیکی تریش وازیان لی‌بینن، تاکو هه‌موو نه‌وه‌کانی (اسرائیل) له‌نیو نه‌چن، له‌و ساله‌ش دا که‌(نۆره‌ی نه‌کوشتنی منداله‌تازه‌له‌دایک بووه‌کان بوو)، (هارون) له‌دایک بوو، بۆیه‌وازی لی‌هینراو نه‌کوژراو له‌نامیزی باوک ودایکی دا به‌ختو کرا. به‌لام (موسا) له‌و ساله‌دا له‌دایک بوو، که‌نۆره‌ی واته‌سالی سه‌ربرپینی مندالآن بوو، له‌به‌ر ته‌مه‌هه‌ر که‌هاته‌دنیاوه‌، خیرا دایکی له‌به‌رچاوان شاردی‌یه‌وه‌و، ئیتر هه‌والتی له‌دایک بوونی به‌(فیرعه‌ون) نه‌گه‌یشت. خودای مه‌زن ناماژه‌ی بو ته‌م سه‌مه‌گه‌وره‌یه‌ی فیرعه‌ون کردوه‌که‌ده‌ره‌ه‌ق نه‌وه‌ی (ئیسرائیل) و سه‌ربرپینی منداله‌کانیان ته‌نجامی داوه‌... هه‌روه‌ک فه‌رموویه‌:

﴿ تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ ۙ (۱) بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ (۲) ﴿ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ مِنْهُمْ طَافِيَةً ۚ مِنْهُمْ يُدْبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴾ (۴) وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أُمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿ القصص/۳-۵.﴾

(۱) (فیرعه‌ون): نازناریک بوو به‌کارده‌هینرا بو‌هه‌ر پادشایه‌ک له‌پادشا‌کۆنه‌کانی (میسر).
 (۲) (یستحی نساءهم): واته‌(تافه‌ته‌کانیان ناکوژیت و ده‌نیه‌نیتته‌وه‌تاکو بیانکات به‌چهند کۆلیه‌کی خۆیان).

واته: (له‌هه‌وال و به‌سه‌رهاتی موسا و فیرعه‌ون باری حه‌قیقه‌ت و پراسته‌قینه‌ی رووداوه‌کانی نیوانیان‌ت بۆ ده‌گی‌پینه‌وه تاکو هۆیه‌کی په‌ند وەرگرتن و رینمایی ی زیاتر بی‌ت، بۆ‌ئهو که‌سانه‌ی باوه‌ریان پی‌ هیناویت و ئه‌وانه‌ش له‌مه‌ولا باوه‌رت پی‌ دینن. بینگومان فیرعه‌ون که‌برایه‌کی سته‌مکارو رۆ‌چووی نیوزۆلم و کفرو تاوان و خۆبه‌زل زانین بوو و جیاوازی ده‌خسته نیوان دانیش‌توانی و لات‌ه‌که‌یه‌وه و هه‌که‌یه‌که‌سه‌وداو مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ دا نه‌ده‌کردن، به‌لکو کردبوونی به‌چه‌ند ده‌سته‌و تاخمیکه‌وه، ئه‌وه‌بوو هه‌موو میسری یه‌کانی له‌خۆی نزیک کردبووه‌وه که‌چی گه‌لی (به‌نوئیس‌رائیل)ی ده‌چه‌وسانده‌وه‌و کوره‌کانیانی سه‌رده‌بری و ئافره‌ته‌کانیانی بۆ کۆیلایه‌تی و به‌دکاری لای خۆیان ده‌هیشته‌وه، تاکو ئه‌و گه‌له‌ قراکات، به‌راستی فیرعه‌ون به‌م ره‌فتاره‌ گه‌نده‌لانه‌ی له‌دژی (بنو اسرائیل) یه‌کێک بووه‌ له‌و زۆرداره‌ تیکده‌رو گومرایانه‌ی که‌ کاروباریان هه‌ر شیواندن و گیره‌شیوینی بووه‌. به‌لام ئیمه‌ش له‌دژی ئه‌و زۆرداره‌ خواستی پی‌ویستمان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ چه‌وساوان و بی‌ده‌سه‌لاتان به‌هێزکه‌ین و فه‌زلی سه‌ربه‌ری و ده‌سه‌لاتیان پی‌به‌خشین و پاشان بیانکه‌ین به‌پادشاو سه‌رکرده‌و پێشه‌وايان، هه‌روه‌ها بیانکه‌ین به‌جی‌گیره‌وه‌و میراتگری ته‌ختی فیرعه‌ون و مولک و مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی).

به‌ندی په‌که‌م

((ژياننامه‌ی -موسا- پيش پيغه‌مبه‌ريتي))

(به‌خيوکردنی "موسا" له‌کوشکی شاهانه‌ی "فيرعه‌ون" دا -
 "موسا" به‌هانای (نيسرائيلي‌په‌که‌) هوه‌ ده‌چيت -ناشکرا بونی "موسا" و راکردنی - "موسا" له‌ خاکی "مه‌ديه‌ن" -
 ژنه‌پناني "موسا")

به‌خيوکردنی "موسا" له‌کوشکی شاهانه‌ی "فيرعه‌ون" دا

"موسا" له‌دوای هاتنه‌ دنياي، چند مانگيک له‌ثاميزی دايکی دا مایه‌وه. پاشان کاتيک دايکی ترسی ته‌وه‌ی لی نيشتبو که فیرعه‌ون به‌نه‌پنی ی هاتنه‌ دنياي ته‌وه‌ کورپی بزانيټ و بيکوژيټ و نه‌هيټيټ له‌ثاميزی دا بيټيټه‌وه، خيرا به‌ سروش و ئيلهامی خودا سندووقیکی سازکرد تاكو "موسا"ی کورپه‌ی ساوای تی‌بخات و به‌ (زفت) ره‌نگی سندووقه‌که‌ی گورپی و بویه‌ی کرد تا بيناسيټه‌وه، وئینجا به‌سندووقه‌که‌وه "موسا"ی هه‌لدايه‌ رووباری نیله‌وه، ته‌مه‌ش له‌ ساته‌وه‌ختيکدا بوو که خودا ترس و نيگه‌رانسی لی دوورخستبووه و مژده‌ی ته‌واوی پی‌دابوو، که "موسا"ی جگه‌رگوشه‌ی بو ده‌گيرټه‌وه‌وه، له‌ثاينده‌ش دا ده‌يکات به‌يه‌کيک له‌پيغه‌مبه‌ران. جا له‌و ماوه‌يه‌دا، که سندووقه‌که‌ به‌ناو تاوه‌که‌دا ده‌رؤيشت چند که‌سيک له‌ده‌ست ويټه‌ندی (فيرعه‌ون) به‌ديبان کردو ده‌ريان هيټاو برديانه‌وه بو مالی (فيرعه‌ون)، له‌ويش سندووقه‌که‌يان هه‌لپچري، ژنه‌که‌ی (فيرعه‌ون) چاوی به‌ منداليک که‌وت تياي دا (واته "موسا"^(۱)) و په‌کسه‌ر خوداش له‌و چرکه‌ساتانه‌دا خوښه‌ويستی ته‌و مندالهی ده‌خاته دلّه‌وه‌وه ده‌زانيټ گه‌ر (فيرعه‌ون)ی ميټدی بيټيټ و بزانيټ (کورپه) ده‌سه‌جی ده‌بيکوژيټ، وه‌ک چؤن هه‌موو کورانی (بني اسرائيل)ی کوشتبوو، هه‌ر بويه‌ش به‌و ميټرده سته‌مکاره‌ی ده‌ليټ: (ته‌م کورپه‌ ده‌بيټه‌ هؤی خوښی و شادی من و تو، له‌به‌ر ته‌وه مه‌يکوژه به‌شکم سوودمان پی‌بگه‌يه‌نيټ يان تاكو بيکه‌ين به‌کورپی خوښان و چی‌تر ناوا بی‌کورو وه‌جاخ کوټر نه‌ين). (فيرعه‌ون)ی ميټرديشی به‌و رايه‌ قايل بوو و بو ژنه‌که‌ی خوټی هيټه‌وه.

به‌م ره‌نگه‌ "موسا" له‌و مه‌رگه‌ساته‌ رزگاری بوو، بيگومان فیرعه‌ون و (هامان)ی وه‌زيړيشی و سه‌ريزه‌کانيشيان نه‌يانده‌زانی که‌ قه‌ده‌ر چ شتيکی له‌ناخی خوټی دا بو حه‌شارداون و ته‌و مندالهی که‌له‌ تاوه‌که‌يان ده‌ره‌پناوه‌ ده‌بيټ به‌دوژمنيان و به‌سه‌رچاوه‌يه‌کی خه‌م و نيگه‌رانيبان و، به‌هؤکارټيکی له‌ناوچوونيان له‌ثاکامی بی‌باوه‌ری و رؤچونيان له‌سته‌م دا.

ته‌مه‌ بوو حالی "موسا" له‌ساته‌کانی هه‌لدانه‌ نيو رووبارو ده‌ره‌پنانه‌وه‌ی دا، ته‌ی داخو حالی دايکی چؤن بووبټ؟! بيگومان دايکی هه‌ر که‌ ته‌م کوټرپه‌يه‌ی هه‌لده‌داته‌ نيو رووباره‌که‌وه، خيرا کچه‌که‌ی خوټی

(۱) سه‌بارت به‌رشه‌و ناروی (موسا) گوتراوه که‌ وشه‌يه‌کی (ليکندراو) سه‌ر له‌دوو برگی (موو) و (شا) پيک ديټ، (موو) له‌زمانی ميسری به‌ کونه‌کان دا مانای (نار) ده‌گه‌بيټ و (شا)ش مانای (دره‌خت) ده‌گه‌بيټ، بويه‌ش وا ناوتراره، چونکه‌ کاتيک دايکی پی‌گه‌ميشټوته‌وه له‌نيټوان (نار) و (دره‌خت) دا بينراوته‌وه، هه‌روه‌ها گوتراوه ته‌م ناوه (موسا) له‌ وشه‌ی (مس) سه‌وه‌ وه‌رگيراوه، که‌ وشه‌يه‌کی کونی ميسری يه‌و مانای (مندال) ده‌گه‌بيټ.

(واته: خوشکه کهی موسا) بهدوای ناسه واری سندووقه کهدا ده نیریت و له مه و دایه کی دوروه و چاودیری دهکات تاده بینیت چون هه لده گیریتته وه بو مالی (فیرعه ون) ده بریت، بویه به هه لده داوان هه واله که به دایکی ده گیه نییت و ئه ویش به بیستنی ئه وه واله و له ترس و بی نارامی دا هوش و عه قلی له لا نامینیت و دلی له هه موو شتیک خالی ده بیته وه هویچی تیدا نامینیت ته نها یادو فیکری موسا نه بییت و خه ریک بوو له و په رۆشی و بی نارامی یه دا نه یینی یه کهش ئاشکراکات و په رده له سه ر مه سه له کهی خوی هه لده اته وه، به لام خودا دلی جیگیر ده کاته وه و ده یکات به مرۆقینیکی ئیماندارو پشت به ستوو به په یمانی خوداو دلنیا ده بییت له وهی که خودا کۆرپه کهی بو ده گیریتته وه.

جا کاتیک "موسا" له مالی فیرعه ون دابوو چه ندین ئافره تی دایه ن و خاوه ن کۆرپه ی شیره خۆره ی بو دین تاکو له مه مکی خۆیان شیر ی پی بدن، به لام ئه م منداله شیر ی هیچ که سیکیان ناخوات. له و ماوه یه ش دا خوشکه کهی ده گاته لای و به ده ست و پیاوانده کهی (فیرعه ون) و ژنه کهی ده لیت: (من ژنیک ده ناسم که ده توانیت شیر به و منداله بدات و ریم بدن بانگی بکه م بۆتان). ئه وانیش ری ی پی ده دن و قابل ده بن به وه ی بینیرن به دوای دا، (دیاره مه به ستی ئه م کچه (دایکی موسا) بووه)، ئینجا خیرا ده جیت به دوای دایکی داو ده بیته ییت بو لای و-موسا-یش زوو هوگری ده بییت و مه مکی ده گرتته ده م و هه موو دایه نه کانی تر رت ده کاته وه. به م ره نگه دایکی "موسا" به ته واوی بۆی روون ده بیته وه که په یمانی خودا راست و ره وانه، دوای ئه وه ی ساوا جگه رگۆشه کهی بو ده گیریتته وه.

ئه مه ی پیتشوو شیکاری ئه م ئایه تانه یه که ده یجوتینه وه خودا تیا یان دا فه رموویه:

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فِإِذَا خَفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَفِي إِنَّا رَادُّوهُ
إِلَيْكَ وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ (۷) فَالْقَطْعَةُ ۚ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ
فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خٰطِئِينَ ۝ (۸) وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا
تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ (۹) وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَجًا إِن
كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنَّ رَبَّنَا عَلَي قَلْبِهَا لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ (۱۰) وَقَالَتِ لِأَخْتَيْه
فُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ ۝ (۱۱) وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ (۱۲) وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نٰصِحُونَ ۝ (۱۳) فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آلِهِ كَىٰ نَفَرَّ عَيْنُهَا وَلَا

(۱) له (اصمعی) به وه گیراوه ته وه که نه و گوی له که نینه (جاریه) یه که بووه له زمان پاراوی و ره وانینییدا زۆر لیتهاو بووه، پی ی گوتوه (به راستی چی سوتایش و سه سورمانی و، ماشه للا چه ند ره وانینییت). که نینه کهش پی ی گوتوه (نه ری داخو دوای ئه م فه رمایشته ی خودا هیچ پله و ناستیکی ره وانینی مابیت: (واوحنیا الی ام موسی.. تاره کو (واجعلوه من المرسلین) که له یه ک تایت دا دوو فه رمان (امس) و دوو قه ده غه (نه ی) و دوو هه والی (مزگینی دار) ومۆده به خشی پیتکه وه کۆکردۆته وه.

(۲) (عن جنب): (عن بعد) واته (له مه و دایه کی دوروه وه).

تَحَزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿القصص/۷-۱۳﴾.

شتیکی سروشتی و ئاسایشه کهوا-موسا- دواى شهوى ماوهى شیرخواردنى ته‌واو بووه، ههر له‌مالی-فیرعه‌ون-دا بوویت و ههر له‌ویش واته (له‌کوشکی شاهانه‌ی فیرعه‌ونیشدا) به‌خپو‌کرایت. جا کاتیک که‌وره بووه پینگی‌ش‌تووه هیژیکى که‌نجی ی بو‌خولقاوه خودا زانست و حیکمه‌تیشی پی به‌خشیوه. خودا نهم جوژه پاداشته ههر به‌چاکه‌کاران و باوهردارانى چاکه‌خواز ده‌به‌خشیست، ههر وه که‌فرمویه: ﴿ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ، وَاسْتَوَىٰ ءَايَاتِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿القصص/۱۴﴾.

- موسا - به‌هانای ئیسرائیلی یه‌ک-هوه ده‌چیت

موسا تا ههره‌تی لاوی له‌مالی-فیرعه‌ون-دا به‌سه‌بردو جه‌سته‌یه‌کی به‌هیژو توانایه‌کی ژۆری هه‌بوو. له‌و حه‌قیقه‌ته‌ش بی‌تاگا نه‌بوو که‌ شه‌و خو‌ی نامۆیه‌که له‌مالی فیرعه‌وندا، چونکه ئیسرائیلی‌یه‌که‌و یه‌کی‌که له‌و که‌له‌چه‌وساوه‌یه. له‌به‌ر نهم‌مه‌ش ههرده‌م پالیشتی‌ک بوو بو‌ئیسرائیلی‌یه‌کان و شه‌رو خراپه‌ی که‌له‌که‌ی فیرعه‌ونی لی‌ دوور ده‌خستنه‌وه‌و به‌رگری لی‌ ده‌کردن. بو‌نمونه: (رؤژئیکیان-موسا-له‌کوشکه‌که‌ی فیرعه‌ون ده‌چیته‌ ده‌روه‌و له‌ناکاودا خو‌ی ده‌کات به‌ناو شاردا بی‌شه‌وه‌ی که‌سیتک پی‌ی بزانیست و له‌وئ ده‌بینیت دوو پیاو له‌که‌ل یه‌کدی به‌شه‌ر هاتوون و له‌یه‌کتر ده‌دن، یه‌کینکیان ئیسرائیلی یه‌و له‌که‌له‌که‌ی خو‌یه‌تی و، شه‌وی تریشیان له‌که‌له‌که‌ی فیرعه‌ونه، له‌و کاته‌دا ئیسرائیلی یه‌که‌هانا بو‌موسا-ده‌بات و داوای یارمه‌تی و به‌هاناه‌و هاتنی لی‌ ده‌کات. موساش به‌هانایه‌وه ده‌چیت و مشتته‌کۆله‌یه‌کی وه‌ها توند به‌کابرای (فیرعه‌ونی)دا ده‌دات که‌ یه‌کسه‌ر له‌ناوی ده‌بات و هه‌ناسه‌ی لی‌ ده‌بریت، به‌لام زوو له‌و کرده‌وه‌یه‌ی په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌و به‌کرداریکی-شه‌یتانی داده‌نیت-وداوی لی‌خو‌شبوون له‌خوداش ده‌کات له‌سه‌ر شه‌و گونا‌ه‌ی که‌ کردی ولی‌ ی ده‌پاریته‌وه‌و تۆبه‌و په‌شیمان بوونه‌وه‌ی لی‌ وهرگریت و نه‌یکات به‌یاریده‌ده‌ریکی تاوانباران. خوداش لی‌ ی ده‌بووریت و تۆبه‌ی لی‌ وهرده‌گریت، ههروده‌ک له‌م به‌شه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی دا فرمویه‌تی:

﴿ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَضَلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِهُ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ^(۱) قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ^(۱۵) قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ^(۱۶) إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ^(۱۷) قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَاهِرًا ^(۲) لِلْمُجْرِمِينَ ﴿القصص/۱۵-۱۷﴾.

(۱) (فوکزه موسی قفضی علیه): له‌سه‌ر نهم رسته‌یه هه‌ندیک له‌خۆزه‌ه‌لاتناسان چه‌ند گومانیکیان دروست کردوه ده‌باره‌ی شه‌و رووداره‌ی گوايه-موسا-گونا‌ه‌یکى که‌وره‌ی به‌هۆی کوشتنی که‌سیتکه‌وه نه‌نجام داوه له‌کاتیک دا ئیسلاام ئیدیعای پاکی و بی‌گونا‌ه‌ی و (عیصه‌ت‌ی پیغه‌مبه‌ران ده‌کات، نیمه‌ش له‌وه‌لامیان دا ده‌لین: قورنان به‌روونی باسی شه‌و کاره‌ساته‌ی کردوه که‌ موسا مشتته‌کۆله‌یه‌کی له‌کابرای سه‌ر به‌هۆزی (فیرعه‌ون) داوه تا‌کو نه‌هیلیت ده‌ستدرژی بکاته سه‌ر بیاره (ئیسرائیلی‌یه‌که). مشتته‌کۆله‌ش له‌رێزمان دا لیدانیکه به‌مه‌چک. موساش به‌مه‌چک لی‌ ی داوه مه‌به‌ستی کوشتنی نه‌بووه، جئى باسیشه بو‌زانباری پتر (موسا) له‌و کاته‌دا هیشتا نه‌بوو بوو به‌پیغه‌مبه‌ر(رسول) یان هه‌والبه‌ر (ئیبی‌یه‌کی خودا.

(۲) (ظهیراً): (معیناً) واته (یارمه‌تی ده‌ر)، (پشتیوان).

ناشکرا بوونی "موسا" و راگردنی

بۆ رۆژی دووهم (واته رۆژێك له دواى كوشتنى كابراى فیرعهونى)، "موسا" دهچیتتهوه بۆ ناو شارو لهناشکرا بوونی کردارهكەشى دهترسیت، بهلام دهبینیت شهو پیاوه (ئیسرائیلی یه) كه دوتنی به فریای گهیشتهبوو و كابراى سهر به خێلى فیرعهونى له پیناودا بهمشته كۆلهیهك كوشتبوو، شهوا خهريكى شهپر كرده له گهڵ پیاویكى تری فیرعهونى داو دووباره داواى به فریاكهوتنى لى دهكاتوه تاسهرى خات بهسهریا.

(موسا)ش رقی لهو كردهوه شهوانگیزیانهى پیاوه ئیسرائیلییهكه دهبیتتهوه كه هه موو رۆژێك ههزى له شهرو ههراو هوریاوه لهسهر شهو سهرزهنشتى دهكات و گلهپیهكى زۆرى لى دهكات. ئینجا دهكهوتته نیوانیانهوه و ناو بییان دهكات بۆ برانندهوهى ناكۆكیهكهیان و پال بهههردووکیانهوه ده نیت و لهیهكتریان دووردهخاتهوه، كهچى كابراى (ئیسرائیلی) كه سهر به هۆزهكهى -موسا-یهو رۆژێك لهوهوبهسهر پیاویكى لهسهر كوژراوه وا گومان دهبات گوايه (موسا) دهیهویت شهو (واته ئیسرائیلی یهكه) بكوژیت، ههر بۆیه پى دهلیت: (تهرى دهتهویت منیش بكوژیت وهك چۆن دوتنى كهسێك كوشت).

پیاوه فیرعهونیهكهش ههر كه شهو وتهیه دهبیسیت وهك دان پینانێكى راشكاوانه بهرگوى دهكهویت، چونكه له رۆژى پيشوووه تا شهو كاته گهلهكهى خۆى نهیاندهزانى كى پیاوهكهى دوتنى یانى كوشتوو، بهم شیویه كابراى ئیسرائیلی ههوالى تهواویان پى دهكات و خیرا پیاوه فیرعهونیهكهش شهو ههواله به كهس و كارو نیو هۆزهكهیان دهگهیه نیت. شهوانیش هه موو خۆیان سازدهكهن و بهگورجى دهكهونه خۆ بۆگهپران به دواى -موسا- داو له ناوبردن.

لهو ساتانهدا پیاویكى دلسۆزى -موسا- لهوپهرى شاروه بهپهلهو بهههله داوان خۆى دهگهیه نیتته لای (موسا)ى هاوڕێى و لهو خۆسازدانهى گهلهكهى (فیرعهون) ی تاگادار دهكاتوهو نامۆزگاریشى دهكات لهسهر شهو خۆى قوتار كات و له-میسر- دهرجیت تاكو دهستیان پى نهكات. (موسا)ش نامۆزگاریى یهكهى لى وهردهگریت و بهترس و نیگههراى یهكى ئاسایى و وریایى یانهوه ههله نیت و نزاش له لای پهروهردگارى دهكات كه لهدهست گهلى ستهمكاران رزگارى كات.

شهو نایهتانهى خوارهوش بهشیکى تری بهسهرهاتهكهیه كه لهم دیرانهى پيشوودا لیکدرانهوه:

﴿ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اَسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ ^(١) قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ

﴿ ١٨ ﴾ فَلَمَّا اَنْ ارَادَ اَنْ يَجْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَمُوسَى اَتُرِيدُ اَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ^(١٩) اِنْ تُرِيدُ اِلَّا اَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْاَرْضِ وَمَا تُرِيدُ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿ ١٩ ﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمُوسَى إِنَّكَ اَلْمَلَأُ يَا تَمْرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿ ٢٠ ﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ

(١) (بستصرخه): (بستنصر به) واته (لهدورهوهو بهدنگ و هاواریکی بهرزوه هانای بۆ دهبات و داواى به فریاكهیشتنى لى دهكات).

رَبِّ يَحْيَىٰ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۱۸﴾ القصص/۱۸-۲۱.

موسا له خاکی "مه‌دیه‌ن"

دوای ماندوو بوونیکی زۆر-موسا-له‌میسره‌وه گه‌یشته خاکی "مه‌دیه‌ن" و پرووی کرده سه‌رچاوه‌ی ناوه‌که‌ی تاکو تینویتی یه‌که‌ی خۆی بشکینیت و تیر ناو بخواته‌وه، له‌و کاته‌ش دا دیتی ئەوا خه‌لکینکی زۆر قه‌ره‌بالغی یان له‌سه‌ری دروست کردووو پاله‌په‌ستۆی له‌سه‌ر ده‌که‌ن و هه‌ر که‌سه‌و پشتی به‌هیژی جه‌سته‌ییی خۆی به‌ستوو له‌پیشبرکی و نۆره‌بری دا بۆ سه‌ر کانیاه‌وه‌که، له‌ته‌نیشت ناوه‌که‌شه‌وه دوو کچی بیینی که‌رانه‌مه‌رپه‌که‌یان ده‌له‌وه‌راندو تی‌یان ده‌خوړین تاکو له‌ناوه‌که‌ نزیك نه‌بنه‌وه. جا کاتیك نزیك بووه‌وه تا لی یان پرسیت بۆچی ناتوانن مه‌رپه‌کانیان ناو بده‌ن؟ ئەوانیش له‌وه‌لام دا پی‌یان ووت: (ئیمه‌ بۆیه هاتووینه تیره تاکو مه‌رپه‌کانمان ناو بده‌ین، به‌لام له‌به‌ر ئەو قه‌ره‌بالغی یه‌ زۆره‌ی پیاوان ناتوانین ناویان بده‌ین تاکو شوانه‌کان ده‌رۆن)...

ئەو وه‌لام‌ه‌ش ده‌لاله‌تیکی روونه له‌سه‌ر وجودی ئەو جۆره لاوازی و شهرم و ئاپرووه‌ی له‌ئافره‌تان دایه‌و وایان لی ده‌کات که‌ خۆیان دوا‌بخه‌ن له‌به‌جی گه‌یاندنێ کاروباریان له‌و جۆره بارود‌وخانه‌ی پاله‌په‌ستۆ قه‌ره‌بالغی و تیکه‌لا‌بوونی پیاوان و ئافره‌تان دا، ئینجا هه‌ردوو کچه‌که‌ هۆی ئەو حاله‌ته‌ی خۆیان باس ده‌که‌ن و ده‌لین: (بۆیه ئیمه‌ خۆمان هاتووین بۆ له‌وه‌راندن و ئاودانی ئەم ناژه‌لانه‌ چونکه‌ باوکمان پیاویکی پیرو به‌سال‌چوه‌ه). ئەم قسه‌یه‌ش له‌وته‌کانیان دا وه‌ک ئەوه‌یه‌ که‌ وسته‌بیتیان ره‌حم و به‌زه‌بی له‌دلی-موسا-دا بچولینن. دیاره‌ خیرا غیره‌ت و جوامیری (موسا) خرۆشاه‌وه مه‌رپه‌کانیانی بۆ ئاوداون و هیچ که‌سیکیش نه‌یتوانیوه‌ ری‌ی لی بگریت، چونکه‌ له‌گه‌رمه‌ی ئەو پاله‌په‌ستۆ قه‌ره‌بالغی یه‌دا هیژو توانایه‌کی وه‌هایان تیدا به‌دی کردوو، که‌ نه‌یان‌توانیوه‌ به‌ره‌نگاری ببنه‌وه‌و ری‌ی چوونه‌ پیشه‌وه‌ی ناوه‌که‌ی لی بگرن.

دوای ئەمه‌ (موسا) چۆته به‌رسپه‌ریک تاکو بجه‌سیته‌وه‌و هیژی به‌به‌ردا بیته‌وه‌ه. به‌ده‌م پشودان و خۆچه‌ساندنه‌وه‌شه‌وه سوپاسی خودای له‌سه‌ر ئەو هیژو بازوو به‌تینه‌ی کردووو گوتویه‌تی: (خودایه‌ من سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو هیژو توانا جه‌سته‌یی یه‌ی پیت به‌خشیم هه‌ر هه‌ژارو فه‌قیری به‌ر قاپی تۆم و، هه‌رده‌م ناتا‌جم به‌تۆیه‌ه).

دوای ماوه‌یه‌کی که‌م یه‌کیک له‌کچه‌کان به‌رووسوری و شه‌رم و شکۆه‌ دیت بۆ لای (موسا) و پی‌ی ده‌لینت، که‌ باوکی بانگی ده‌کات بۆ لای خۆی تاکو پاداشتی ئەو کاری ئاودانه‌ی بداته‌وه له‌یارمه‌تی دانی کچه‌کانی دا... (موسا)ش به‌خۆشی و سووربوونه‌وه داواکاری یه‌که‌ی باوکیان جیبه‌جی ده‌کات. ئەه‌ی مه‌گه‌ر له‌و کات و شوپنه‌دا هه‌ر خۆی نامۆ هه‌ژار نی یه‌؟ که‌وابوو ده‌با ری‌گاکه‌ له‌گه‌ل ئەو کچه‌دا بییچیته‌وه‌و بگاته‌ لای ئەو باوکه‌ به‌سال‌چوه‌یه‌یان. هه‌ر واشی کرد، ئەوه‌بوو گه‌یشته‌ لای ئەو پیره‌می‌رده‌و له‌گه‌لی دانیشته‌ و وت و ویژیکی زۆری له‌گه‌ل‌دا کردو هه‌موو رازو نه‌ینییسه‌کی خۆیشی بۆ باس کرد، پیره‌می‌ردی دنیا‌دیته‌و به‌سال‌چووش هه‌لو‌یستیکی ناوازه‌ی جوانه‌ردی و به‌خشنده‌ی له‌ناسته‌ دا هه‌بوو و دل‌نیاشی کرده‌وه له‌سه‌ر رزگاربوونی له‌ده‌سته‌ گه‌لی سته‌مکاران..

ئەم ئایه‌تانه‌ی ده‌بچویننه‌وه قۆناغیکی تری ژیاننامه‌ی-موسا-یه له‌پیش وه‌رگرتنی په‌یامی خودادا..

﴿۱۱﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ ﴿۱﴾ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۲﴾ ﴿۳﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿۴﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ﴿۵﴾ ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿۶﴾ فَجَاءَهُهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ ﴿۷﴾ قَالَتْ إِنَّكَ ابْنُ ابْنِ يَدْعُوكَ لِجِزْيِكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَبَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۸﴾ القصص/ ۲۲-۲۵.

ژن هیئانی-موسا-

لهبەر ئەوەی-موسا-کۆرپیکی گەنج و ژیریو ڕەوشتبەرز بوو، چ ئەو پیرەمیۆدەو چ هەردوو کچە کەیشی پێی دلشادوو و خۆشحال بوون، هەر بۆیەش یەکیەک لە کچەکانی گوتی: (بابە ئەم پیاوێ بەگەرە بۆ ئەوە پێراندنی ئازەلە کانیان تاکو بەدەرمانەتی ئەو کارە بژیویان بۆ دابین کات، چونکە بەراستی پیاویکی بەهێز و دەسپاکیشە).

باوکە پیرە کەشیان وای دەبینی کە ئیدی بەمەبەستیکی خوازواری خۆی دەگات، بۆیە بەپەلە کەوتە جیبەجێ کردنی خواستی کچەکانی و بۆ ئەم مەبەستەش مەرجیکی داناو داوای لە (موسا) کرد کە ماوەی هەشت ساڵ کاربان لەلابکات و شوانی مەرەکانیان بێت، لەبەرمانبەر ئەم کارەش دا یەکیەک لە کچەکانی لێ مەرە دەکات، خۆ ئەگەر دوای ئەو ماوەی هەشت ساڵە دوو سالی تریش زیاد بکات و لەخزمەتیان دا بێت ئەو چاکەبەکی جوان و خێریکی زیادەبە کە بۆ خۆی دەکات.

موسا ئەو مەرجە پەسند کردو داواکاریی پیرەمیۆدە کە بەجێ هیئان و سەرپشکی کرد لەسەر ئەوەی لەهەر ماوەیەکیان دا ئامادەبە لەخزمەتیان دا بێت واتە لە هەشت ساڵە کە یان لە دە ساڵە کە دا. ئیتر

(۱) (مدین): ناوچەیەکە لە دەورووبەری کەنداوی (عەقەبە) و لە نزیک کۆتایی باکووری بەوێ.

(۲) (عسی ریی ان یهدینی سوا السبیل): واتە: (تکا کارم لەخودای پەروردگارم کە رێنمایی بکات بۆ سەر رێی راست).

(۳) لەم نایەتەدا کورت کردنە (بجای) هەبە، کورت کردنە وەش واتە کەم و بوخت کردنە وە هەندێک لەبێژەکان (الفاظ) تاکو فەرمایشتە کە کورت و کاریگەر بێت، بوخت کردنە وەش بەو شێوەیە کە ئەوێ چیرۆک دەگێرێتەو چەند کەرتێکیکی لێ بپێت بێت ئەوێ هیچ شتێک لەبێجێتەو ناوێرێکی بپێتەو بوختی چیرۆکە کەش لەچەند دەستەواژەبە کە دا کورت کاتەو، بەلام گەر لەو دەستەواژانە بپێت ئەو هەمان هێزێ تری لەمانا بەخشیندا نامبێت، وەک لەم نایەتەدا بەکورتی فەرمایشتە کە خودا هاتوو (وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ)، واتە (دیتی کۆمەلە کەسێک لەسەر ناوێرێ کە بوون و ئازەل و مەرەکانیان ناوێرێ): (یسقون: ئی یسقون أغنامهم ومواشيهم).. مەبەست لە (تذودان) بێش واتە (کچەکان مەرەکانی خۆیان لەناوێرێ دوور دەخستەو) (أي تمنعان مواشيها عن الماء)، هەر لەو فەرمایشتە خودا (فسقن لها) واتە (موسا) خێرا مەرەکانی ئەو دوو کچە بەشەرم و بێ دەسلەتە ناوێرێ: (یعنی سقی لهما غنمهما).

(۴) (تمشی علی استحياء): چەند شیریئە ئەم پستەبەو چەند ساناشە لەبەر گۆی یەکاندا!! ئەم پستەبە دەلالەتە لەسەر بوونی باشتترین سیمای (جوانی) لە کچەکان دا کە جوانی شەرم و حەیا، قورئانی پێرۆزیش ئەم سیفەتە دیاری کردوو بۆ وەسف کردن و ستایشی ئەو کچە بەشەرم و شکۆیانە کە خۆیان بەو سیفەتە بەرزە رازاندۆتەو.

هردو کیان له سهر مهسه له که ریکه وتن...

خودای مهزن فهرموویه: ﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ
 ﴿٣٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ (١) إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي (٢) تَمَنِي حِجَجٍ (٣) فَإِنْ أَتَمَمْتَ
 عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ
 ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٣٨﴾ القصص/ ۲۶-

.۲۸

(۱) (أنكحك): (أزوجك): واته (لبيت ماره دهبرم)، (دديكم بههاوسه رت).
 (۲) (تأجرني): (تكون أجيراً لي): (واته كارمه نديكم بيت له كاري له وهراندنې نازده له كامان دا) نيشي شوانكاريمان بۆ بكه يت.
 (۳) (حجج): (سنين: سالان، ههشت ساله كه).

بەندی دووهم

((پیغەمبەریتی "موسا" و "هارون"))

(سەرەتای پیغەمبەریتی - خودا فەرمان بە "موسا" دەکات بچیت بۆ لای "فیرعەون" - موسا و هارون پەیمانی خودایان دەگەینن - وت و وێژیکێ نێوان "موسا" و "فیرعەون" دەربارە پەرورەدگارێتی خودا - "فیرعەون" فەرمان دەکات بەبنیات نانی کۆشکێک بۆ سەرکەوتن بۆ ئاسمان.)

سەرەتای پیغەمبەریتی

(موسا) ماوەی ئەو چەند ساڵە دیاری کراوەی لەخزمەتی (پیرەمێرد)سەکەدا بردهسەر، پاشان بەخۆی و هاوسەرەکیەوه بەرەو باشوور بەرێکەوتن تا گەیشتنە کینوی (سیناء). لەوێ لەشەوێکی موبارەك دا خودا خواستی وابوو کە بە(رێژو شکۆ) و (پیغەمبەریتی) و (فەرمايشتی خۆی) -موسا- بەهەرەمەندکات. لەو کاتەش دا (موسا) رێی لێ هەلە بوو بوو و شەوی بەسەردا هاتبوو ونەیدەزانی روو لەکوێ بکات، هەر لەو جۆرە حالەتەدا لەدوورەوه ئاگرێکی بەدی کردو بەهاوسەر و خێزانەکی خۆی گوت: (لەجێ خۆتان میننەوه و لێرە جێگیرین، چونکە وا لەدوورەوه ئاگرێکم بەدی کردووه و دەچم بۆئەوهی گرێکێتان بەکۆتەرە دارێکەوه بۆ بێنم تاکو (بەرۆشنایی یەکی) رێگای خۆمان بدۆزینەوه، یاخود خۆمانی پێگەرم کەینەوه، یان پرسیار لەکەسانی نزیك ئاگرە بکەم دەربارە رێگامان و رێنماییمان بکەن بۆ سەر رێی خۆمان).

ئینجا(موسا)بەرەو لای ئاگرەکه رۆشت و هەر کە نزیك بووه یەکسەر گوئی لەبانگێکی خودایی بوو کە پێی فەرموو: (راوهسته ئەی-موسا-ئەوه من(خودای پەرورەدگارتم) لەگەلتا دەدویم، تۆش دەبیت لەم جێگەیهدا پێلاوه کانت دا بکەنیت(لەبەر رێژی شوینەکه) وەك بەئەدەبی و لەخۆبوردنیکیش لەتۆوه، چونکە تۆ لەدۆلی پاککراوهی(طوی) دایت).

هەر لەوێش دا-موسا-ئەم فەرمايشته گەرەبەهێ لەخودای خۆیهوه بیست دەربارە مژدەدی بوون بە پیغەمبەر و لەئەستۆنانی کاروبارە سەنگینەکانی، هەر وەك خودا پێی فەرموو: (ئەي موسا من تۆم بۆ کاری پیغەمبەریتی هەلبێژاردووه گوێ بگرە بەچاکی لەمەي بەسرووش بۆت دیت: من هەر خۆم خودام و ناوم (الله)یەو هیچ خودایەکی پەرستراوی دیکە جگە لەمەن نی یەو تۆش هەر تەنھا من پەرستەو گوێرایەلی من بە، ئەو هەش بزانه کە رۆژی قیامت بەبێهیچ گومانیک دیت و دەبیت هەموو کەسیک محاسبەو دادگایی لەسەر کردووه کانی بکریت، تۆش نەهیلێت هیچ شتیك ئەو رۆژەت لەبیرباتەوه و رێی کارو کرداری چاکەت لەپێتاویدا لێ بگریت. هەر کەسیکیش باوەر بەهاتنەدی وەها رۆژێک نەکات ئەوا خۆی شایستەي سزا سەختەکی دەکات)..

پاشان خودا هەندێک لەموعجیزەکانی خۆی پیشانی-موسا-دا، وەك ئەوهی داواي لێ کرد کە گۆچانەکی دەستی (واتە دارەدەستهکی) فرێ داتە سەر زهوی و خیرا بییت بەمارێکی راستەقینەي

گه‌وره خوئی لوول کات و بجوولیت و بزویت و ترس و بیم بخته دلی بینه‌رانیه‌وه. هه‌روه‌ها خودا داوای لی‌کرد دهستی بخته گیرفانی یه‌وه و داویی ده‌ری بی‌نیته‌وه و سه‌یری کات چوئن ره‌نگی دهستی سپی هه‌لگه‌راوه و به‌شیویه‌ک ده‌ره‌وشیته‌وه و پرشنگ ده‌دا که وه‌ک مانگ و خوژ رونه‌قیکی تاییه‌تی و ده‌رگرتوه‌ه.

ئینجا خودا فرمائی پی‌ده‌کات که ده‌بیت به‌م دوو موعجیزه گه‌وره‌یه‌وه (داربه‌ده‌سته‌که‌ی و دهستی نیوگیرفانی) یه‌وه بجیت بۆلای فرعه‌ون و په‌یامی خوداو ری‌راستی پی‌راگه‌یه‌نیت، چونکه به‌راستی شه‌و پادشایه له‌سنووری خوئی تی‌په‌ریوه له‌زولم و ستم دا رۆچووه.

جا له‌به‌ر شه‌وی کاری به‌ره‌و روو بونه‌وه‌ی ستم‌کاریکی وه‌ک (فرعه‌ون) یش پی‌ویستی به‌وپه‌ری نازایه‌تی و چاوقایی و چه‌له‌نگی یه، (موسا) داوای له‌په‌روه‌ردگاری کرد که سینه‌ی فراوان کات بۆ و ده‌رگرتن و له‌شه‌ستۆنای شه‌و په‌یامه گه‌وره‌و گرانه و ده‌رکردنی هه‌ر خه‌م و په‌ژاره‌یه‌ک له‌سینه‌ی و یاریده‌ده‌ریشی بیت له‌زمان په‌وانی و ده‌رپرینی و ته‌کانیدا، هه‌روه‌ها (هارون) ی براشی له‌گه‌ل دا‌بنریت و بی‌کاته پالپشتیک بۆی له‌گه‌یاندنی شه‌و په‌یامه قورسه‌دا، خوداش شه‌م نزاو داواکاریانه‌ی (موسا) ی په‌سند کرد و هه‌رچی داوای کردبوو پی‌ی به‌خشی بۆ ئاسان کردنی کاره‌که‌ی.

له‌م نایه‌تانه‌ی خواره‌ده‌ش دا که (خوینه‌ری خو‌شه‌ویست) ده‌یاخوینیته‌وه، خودا وه‌سفی سه‌ره‌تای په‌یام و بوون به‌پیغه‌مه‌بری موسای تیدا ده‌کات و به‌شیویه‌ک له‌گوزارشت و ده‌رپرینی بی‌وینه‌ وه‌سفی ده‌کات که‌سام و شکۆی مه‌قامی به‌رزی په‌روه‌ردگاریتی (ربوبیه‌ی خودا ده‌رده‌خات:

﴿ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿٩﴾ إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَىٰ النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ ﴿١١﴾ إِنِّي آنَا رَبُّكَ فَالْخَلْعُ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ ﴿١﴾ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا ﴿٢﴾ لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تَلَكَ سِيمِينِكَ يَمُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَنَازِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقَهَا يَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَأَضْمَمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيَّضًا مِّنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِزَيْدِكَ مِّنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِّنْ لِّسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ سُبْحَكَ كَثِيرًا

(١) (الساعة): رۆژی قیامت.

(٢) (أكاد أخفيها): نامه‌ویت کاتی هاتنی دیاری بکه‌م و خه‌لکی بزائن که‌ی دیت.

(٣) (وزیراً): پالپشتیک، یاریده‌ده‌رتیک.

﴿۳۳﴾ وَتَذَكَّرُ كَثِيرًا ﴿۳۴﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿۳۵﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ﴿طه/۹-۳۶﴾

خودا فه‌رمان به (موسا) ده‌کات بچیت بۆ لای فیرعه‌ون

خودای مه‌زن (موسا) ی سازو ناماده کردبوو بۆ پێ-سپاردنی په‌یامه‌که‌ی هه‌موو ئه‌و نزاو داواکاربانه‌شی بۆ جیبه‌جی کرد له‌تالیه‌تی گه‌یاندنی بانگه‌وازدا، ئه‌وه بوو (هارون) ی برایشی له‌گه‌ڵ دا ناردو فه‌رمانی پێ کرد که (موسا) خۆی و ئه‌و براییه‌ی بچن بۆ لای فیرعه‌ون به‌و موعجیزه و به‌لگه به‌هێژانه‌وه. هه‌روه‌ها وریای کردنه‌وه له‌وه‌ی که هیچ سستی و که‌مه‌ترخه‌می یه‌که له‌ زیکر و یادی خودا و گه‌یاندنی په‌یامی دا نه‌نوێسن. به‌لام داوای لێ کردن که بۆ مه‌به‌ستی گه‌یاندنی په‌یام و بانگه‌واز بۆ سه‌ر ئایین و رێبازی راستی خودا یه‌که‌م جار به‌تایه‌تی بۆ لای-فیرعه‌ون-بچن چونکه هه‌ر ئه‌وه که له‌سته‌م و زۆرداری‌دا پۆچووه و زیاده‌رهبوی کردووه و سه‌رچاوێ هه‌موو به‌دکاری و گو‌مپایی یه‌کیشه.

ئینجا خودا نیراوانی خۆی (واته موسا و هارون) ی راسپارد به‌وه‌ی که زۆر به‌نهرم و نیانی و به‌گفتاری ساده و شیرین (فیرعه‌ون) بدوێن تاکو به‌م شیوه ناخواتنه له‌میزاج و سروشتی زۆرداری یه‌که‌ی که‌م بیته‌وه و ئه‌ویش به‌نهرمی گوێ بگریت، به‌شکم و ته‌کان به‌دل و ده‌روونی بگن و ئه‌وانیش به‌وته‌ی جوان و ناسک بچنه ناخی قولایی بیرو هۆشی یه‌وه و به‌م په‌نگه‌ش له‌خودا بترسیت، ئه‌وه‌بوو (موسا و هارون) به‌خودایان گوت (ئیمه له‌دل‌ره‌قی و درنده‌یی ی-فرعه‌ون-ده‌ترسین و گو‌مانان وایه گه‌ر ئه‌م په‌یامه‌ی پێ-بگه‌یه‌نین له‌وانه‌یه به‌هۆی رق و تو‌ره‌یی زۆریه‌وه سزیمان بدات یان زووتر ده‌ستمان لێ بووه‌شینیت). خوداش له‌وه‌لامی ئه‌و و ته‌یه‌یان دا فه‌رموی: (مه‌ترسن له‌و کاره‌ساته‌ی که‌وا گو‌مان ده‌بن به‌سه‌رتان بی‌ت، چونکه من خۆم له‌گه‌لتانم و ده‌بیستم و ده‌بینم و له‌زولمی ئه‌و ده‌تانپاریزم)..

پاشان خودا داوای لێ کردن به "فیرعه‌ون" بلێن: (ئیمه دوو نیراوی ئه‌و خودایه‌ین که تۆش به‌نده‌یه‌کیت له‌به‌نده‌کانی، نه‌که به‌پێی ئیددیعای خۆت خواوه‌ندیک بیت. جا بۆت ره‌وا نییه که نه‌وه‌ی "ئیسرائیل" به‌دیل و کۆیله دابنێی و ئازادیان لێ زه‌وت بکه‌یت، به‌لکو ده‌بیته‌ ئازاد و سه‌ره‌سته‌یان که‌یت، تاکو بتوانن به‌ ئازادی و به‌خواستی خۆیان له‌گه‌ڵ ئیمه‌دا بپن، هه‌روه‌ها مافی ئه‌وه‌ت نییه ئازاریان به‌ده‌یت له‌کاری قورس و گران دا و بیان چه‌وسینییه‌وه. ئیمه‌ش به‌لگه‌ی ته‌واوو رۆشنمان پێ‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که راسپێراوین به‌گه‌یاندنی ئه‌م وتانه به‌تۆ.. ناشتی و به‌ختیاریش بۆ ئه‌و که‌سه‌یه که دوا یه‌ق ده‌که‌وێت و په‌یپه‌وی ده‌کات و باوه‌ر به‌خودای تا‌ک و ته‌نها دینیت)..

ئه‌مه‌ی پێشوو‌ش به‌شیککی دیکه‌ی به‌سه‌ره‌هاته‌که بوو ، که خودا فه‌رمانی خۆی به‌وان ده‌کات و، ده‌فه‌رمویت: ﴿ اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَلْبِيا فِي ذِكْرِي ﴿٤٣﴾ اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ، قَوْلًا لِّسَانًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي

مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرْى ﴿٤٦﴾ فَأَنبَاهُ فَقَوْلًا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ﴿طه/ ٤٢-٤٧﴾.

"موسا" و "هارون" په‌یامی خودایان ده‌گه‌یه‌نن

"موسا" و "هارون" به‌دهم فه‌رمانی په‌روه‌ردگار یانه‌وه چوون و په‌یامه‌که‌یان که‌یاند، له‌و وتانه‌ی، که‌ "موسا" به‌-فیرعه‌ون-ی که‌یاند نه‌وه بوو نه‌و بی‌جگه‌ له‌وته‌ی هه‌ق ده‌رباره‌ی خودا، هیچی تر نالیت. خوداش به‌چهنده‌(تابیه‌تمه‌ندی و موعجیزه‌یه‌کی به‌ده‌ر له‌هیزو توانای مرؤف) پشت‌گیری کردووه بؤشایه‌تی و به‌لگه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی، که‌ به‌راستی نه‌و پی‌غه‌مبه‌ری خودایه‌، هه‌روه‌ها داوای له‌-فیرعه‌ون-کرد ری بدات(بنو اسرائیل) له‌گه‌لی دا برؤن بؤ (فه‌له‌ستین)..

خودای مه‌زن له‌م باره‌یه‌شه‌وه فه‌رموویه: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَنْفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ حَقِيقٌ عَلَيَّ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿الأعراف/ ١٠٤-١٠٥﴾.

(فیرعه‌ون) وته‌کانی (موسا-ی به‌ختیوکراوی پی‌شوی خو‌یان)ی له‌لا سه‌یرو سه‌مه‌ره بوو، بؤیه له‌وه‌لامی وته‌و داواکاری یه‌که‌ی دا ده‌ستی کرد به‌منه‌ت باران کردنی-موسا-و باس و خو‌اسی چاکه له‌گه‌ل‌کردنی و به‌ختیوکردنی نیومالی خو‌ی له‌کاتی مندالی ی دا، دیاره نه‌م هه‌موو منه‌ت و پی‌اوه‌تی یانه‌ش وای لی ده‌خوازن که‌ ده‌بی به‌وه‌فاو به‌ئه‌مه‌ک بیت بؤ (فیرعه‌ون) و له‌جیاتی نه‌م بانگه‌وازه خو‌ی به‌دوور بگریت له‌هه‌ر هو‌یه‌ک که‌ وه‌رسی بکات.

پاشان (فیرعه‌ون) وه‌ک هه‌ر زؤرداریکی هه‌له‌په‌رست و خو‌په‌سندی دی (موسا)ی به‌وه تاوانبار کرد که‌ پی‌اویکی له‌گه‌لی (فیرعه‌ون) کوشتووه وبه‌و کاره‌ش که‌ تاوانیکی کوشتنه گونا‌ه‌بار بووه ناکه‌و‌یتنه به‌ر په‌جمه‌تی نه‌و خودایه‌ی داوای په‌رستنی لی ده‌کات و شایانی نه‌وه‌ش نییه که‌ پرپیاگه‌نده‌ی (له‌ئه‌ستؤنانی نه‌رکی په‌یامی خودا) بؤ خو‌ی بکات و خو‌ی به‌پی‌غه‌مبه‌رو نی‌راوی نه‌ودابنیت.

موسا-له‌وه‌لامی نه‌و قسانه‌ی-فیرعه‌ون-دا نه‌وه‌ی دو‌پات کرده‌وه که‌ نه‌و هه‌رگیز مه‌به‌ستی کوشتنی کابرای (فیرعه‌ونی) نه‌بووه، به‌لکو ته‌نها مشته‌کو‌له‌یه‌کی پی‌ادا کیشاوه‌و نه‌یزانیوه نه‌وه ده‌بیتنه هو‌ی مردنی، پاکانه‌ی خو‌یشی له‌هه‌لاتنی دا نه‌وه‌بوو پی‌ی گوت: (نیدی من ده‌ترسام سزام بده‌ن له‌سه‌ر کوشتنیک که‌ هه‌رگیز له‌وه‌و پی‌ش خو‌م بؤ ناماده نه‌کردووه. هه‌ر بؤیه‌ش له‌-می‌سر- ده‌رچووم و هه‌لاتم له‌ده‌ستتان. دوا‌ی نه‌مه‌ش خودا حیکمه‌ت و زانستی پی‌ به‌خشیم و هه‌لی بژاردم بؤ کاری پی‌غه‌مبه‌ریتی).

له‌وه‌لامی نه‌و منه‌ت بارانه‌ی (فیرعه‌ون)دا، که‌ گوايه به‌مندالی به‌ختیویان کردووه، گوتی: (نه‌ری تو منه‌تی چیم به‌سه‌ردا ده‌که‌یت؟ ئایا ته‌نها به‌ختیوکردنی من له‌مندالی‌دا به‌نازو نی‌عمه‌تیک دادنه‌بیت له‌کاتیک

دا تیکرایی نهوه کانی (بنو اسرائیل) ت دیل و یه خسیر کردووه؟ خۆ نه گهر له تافی مندا لیم دا چاکه یه کتان له گه ل من دا کرد بیت نهوا له هه مان کاتدا تا نه مری سهر جه م رۆ له کانی گه له که ی من (بنو اسرائیل) به ده ست سه رشو پری و ژیر ده سه ته بی ژیر حوکمی تووه ده نالینن، منیش بهو دیار ده یه دلته نگم و هاو زام و هاو نازاریانم و سوورم له سه ر چا کردنی بارودوخیان) ..

نهم وت و ویزه ش به شیتیکی دیکه ی چیرۆکه که بوو که شیکاری نهم چند نایه ته بوو:

﴿يَكْفِيهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۱۳) ﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۱۱۴) ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ آيَاتِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ (۱۱۵) ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ﴾ الشعراء/ ۱۸-۲۲.

وتووژیکی نیوان "موسا" و "فیرعهون" دهر باره ی پهروه ردگاریتی-خودا-

(فیرعهون) په یامی (موسا) ی به شیتیکی نامۆو غه ریب داناو دهستی کرد به ده مه ته قی و مشت و مری له سه ر پهروه ردگاریتی (ربوبیة) ی خودا و له موسای پرسی: (ما رب العالمین)، موساش به (فیرعهون) و ده ست و پیوه نده کانی گوت: (پهروه ردگاری جیهانیان پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زوی و هه موو نهو شتانه ی له نیوانیان دایه گه ر ئیوه په ی به رازی توانای خودای تیا دابه ن) ..

لهو کاتدا فیرعهون ئاورپیکی به لای لایه نگرانی دا دایه وهو به سه رسامی یه وه گوتی: (ئه ری گویتان لهو قسانه یه؟) (موسا) ش به ره ده وام بوو له وته کانی داو گوتی: (پهروه ردگاری ئیوه پهروه ردگاری باب و باپیرانی پیشینیشتانه) که نهو کاته (فیرعهون) هه ر له ئاراش دانه بووه.

له وه لامی نهم وته یه ش دا (فیرعهون) خۆی بۆ رانه گیرا وای له قه له م دا، که (موسا) شیتته، چونکه دهر باره ی چه ند مه سه له یه کی نادیار ده دویت. به لام (موسا) له دریزه ی وته کانی دا گوتی: (خودا پهروه ردگاری خۆره لات و خۆرئاوا و هه موو نهو ناوچانه ی نیوانیشیانه گه ر ئیوه ژیرو هۆشه ندبن) ..

نهمه ش به شیتیکی دیکه ی به سه رها ته که یه له قورنان دا، که خودا تیا ی دا دهر باره ی نهو ده مه ته قی یه ی نیوان (فیرعهون) و (موسا) ده فه رمویت: ﴿إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (۱۱۶) ﴿أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَتَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (۱۱۷) ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱۱۸) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمُ﴾ الشعراء/ ۲۳-۲۸.

جا (موسا و هارون) کاتیک دیتیان نهوا فیرعهون به دهم بانگه وازه که یانه وه ناچیت و پرووی لی وهرده گیریت هۆشدارییان پی دا له سه ر نهو ی کهوا خودا سه روشی بۆ ناردوون له سه ر هه والی سزادانی هه ر که سینک له وانیه ی به ره ره چی بانگه وازه که یان ده داته وهو په سندی ناکات.

لهو ساته دا (فیرعهون) دهر باره ی حه قیقه ته ی پهروه ردگاره که یان پرسیا ری لی کردن، نهوانیش تی یان گه یانند که خودای پهروه ردگار نهو خودایه یه که هه موو شتیکی دروست کردووه ژیا نی به هه ندیك

له‌دروستکراوان و مه‌خلووقاتی داوه و پاشان پَینموونیی کردوون بۆ پاراستنی شه‌و ژیانه‌یان به‌پیی شه‌و شیوازو خواست و غه‌ریزه تاییه‌تیانه‌ی که‌له‌ناخیان دا خولقاندوونی.

پاشان فیرعه‌ون پرسپاری ده‌باره‌ی حال و کاروباری نه‌ته‌وه‌کانی پَیش خو‌یان کرد که داخۆ چی‌یان په‌رستییت و ئایا ده‌که‌ونه به‌ر په‌حه‌مت یان سزای خودا؟ دیاره (فیرعه‌ون) به‌م پرسپاره ویستوو‌یه‌تی بابه‌تی گفت و گو‌که بگۆرپیت به‌وه‌ی، تا(موسا) دوورخاته‌وه له‌ناوه‌رۆکی مه‌به‌سته بنچینه‌یی‌یه‌که‌ی خو‌ی، یان بۆ شه‌وه‌ی داوای زانست و زانیاری له‌سه‌ر هه‌ندیك مه‌سه‌له‌ی غه‌ییی لی بکات. به‌لام (موسا) له‌وه‌لامی شه‌و پرسپاره‌دا کاری زانیی بارودۆخی نه‌ته‌وه‌کانی پَیش خو‌یان ده‌باته‌وه بۆ عیلمی خودا که هه‌ر خودا خو‌ی ده‌زانیت چی‌یان په‌رستوه‌و چاره‌نووسیان به‌کو‌ی گه‌بیشتوه‌و؟ چونکه زانست و زانیاری له‌و باره‌یه‌وه ته‌نها له‌لای خودایه‌و له (لوح المحفوظ)دا نووسراوه‌و خوداش له‌حوکم و برپاری دا هیچ هه‌له‌یه‌که ناکات و (سبحان الله-له‌هه‌موو شه‌و جو‌ره شتانه) هه‌روه‌ها هیچ که‌سپیکیش له‌به‌نده‌کانی خو‌ی له‌بیرناکات له‌هه‌ر کات و شوینیک دا بووبن.

پاشان(موسا) هه‌ندیك له‌نیشانه‌کانی قودره‌تی خو‌ی بۆ ژماردن که هه‌موویان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر وجودی خودا هه‌موو که‌سینکی ژیرو هۆشمه‌ند ده‌رکی پَی‌ده‌کات، وه‌ک ر‌اخستنی زه‌وی و به‌یده‌ست کردنی بۆ خه‌لکی وباراندنی ئاو له‌و ئاسمانه‌وه‌و سه‌وزبوونی چه‌نده‌ها جو‌ری رووه‌ک و گۆوگیاو دارو دره‌خت به‌و ئاووه‌و ژیانی مرۆف و ئاژه‌لیش به‌و به‌روبوومانه‌ی زه‌وی و به‌ ئاوو به‌زه‌وی یه‌که‌ش..

﴿ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ ۖ وَتَوَلَّىٰ ۗ وَتَوَلَّىٰ ۙ قَالِ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَىٰ ۙ ﴿٤٩﴾ قَالِ رَبَّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَىٰ ۙ ﴿٥٠﴾ قَالِ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۙ ﴿٥١﴾ قَالِ عَلِمْنَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَّا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ۙ ﴿٥٢﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا ۙ ﴿٥٣﴾ وَسَلَّكَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَخَرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ ۙ ﴿٥٤﴾ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُم ۙ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۙ ﴿٥٥﴾ طه/٤٨ - ٥٤ .

"فیرعه‌ون" فه‌رمان ده‌کات به‌بنیات نانی کو‌شکیک بۆ سه‌رکه‌وتن بۆ ئاسمان

"موسا" به‌ویه‌ری پ‌ژدی و سووربوونه‌وه زۆر هه‌ول و ته‌قه‌للای دا که (فیرعه‌ون)بانگ بکات بۆ باوه‌رهبێتان به‌خودا له‌نیو کو‌پ و کو‌مه‌لی خو‌ی دا و له‌م رووه‌وه زۆر له‌گه‌لی دا خه‌ریک بوو. به‌لام له‌به‌ر شه‌وه‌ی (فیرعه‌ون) به‌بو‌چوونی خو‌ی وای گو‌مان ده‌برد، که شه‌م باوه‌رهبێتانه له‌شان و شه‌وه‌که‌تی داده‌به‌زینییت و ترس و سامی له‌لای خه‌لکی که‌م ده‌کاته‌وه‌و پ‌یزو شکۆی کال ده‌کاته‌وه، بۆیه فه‌رمانیکۆی بۆ وه‌زیره‌که‌ی خو‌ی (هامان) ده‌رکردو داوای لی‌کرد ته‌لاریکی به‌رزی بۆ بنیات بنییت تا‌کو بروانییت بۆ (خودا‌که‌ی موسا) و بیناسییت.

دیاره (فیرعه‌ون) به‌و ر‌اده‌یه‌ش نه‌فام و ساویلکه نه‌بووه که هیوای شه‌وه بخوازییت و به‌ساختمانیکۆی بل‌ند ئاسمان به‌یده‌ست کات، به‌لام به‌م کاره‌ی ویستوو‌یه‌تی شه‌و گه‌له‌ی خو‌ی فریو بدات و چه‌واشه‌یان بکات تا‌کو

(١) (مه‌هدا): واته‌ رام و ئاسانی کردوه‌وه‌ک بپشکه‌و جو‌لانه، واته‌ خودا زه‌ویی وه‌ک پیتخه‌ف و شوینی نووستن بۆ مرۆف ر‌ه‌خساندوه‌وه.

هیچ شك و گومانیکیان له توانای -فیرعهون- بۆ دروست نه بیئت.

ئه‌ی ناخۆ فیرعهون دواى ته‌واوبوونى كۆشكه‌كه و دواى سه‌ركه‌وتنه سه‌رى و پړاينى بۆ ناسمان چى به‌و خه‌لكه‌ى چوارده‌ورى خۆى راگه‌ياندبيئت؟ راقه‌كاران و خاوه‌نانى (ته‌فسير) له‌م پړوه‌وه ئه‌وه‌يان باس كردوه كاتيك (هامان) ئه‌و كۆشك و ته‌لاره بلنده‌ى ته‌واو كردوه‌وه هينده‌ى له‌تواناى دا بووييت به‌رزى كردۆته‌وه، (فیرعهون)يش دواى ئه‌وه چۆته سه‌ر بانیه‌ى دواين باله‌خانه‌ى كۆشكه‌كه و تيريكى ناراسته‌ى ناسمان كردوه و گوايه له‌كاتى هاتنه‌وه‌ى تيره‌كه‌ى دا(سه‌رى تيره‌كه) خويناوى بووه^(۱)، ئينجا (فیرعهون) هاوارى كردوه‌وه گوتويه‌تى: (ناگاداربن ئه‌وا خوداكه‌ى موسام كوشت).

ئه‌م چهند ديره‌ى پيشووش قوناغيكى داستانه‌كه بوو و ته‌فسيرو شيكارى ئه‌م چهند نايه‌ته‌ش بوو كه ئه‌و به‌شه‌ى داستانه‌كه ده‌گيرنه‌وه و خودا تباى دا فه‌رمويه‌تى: ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَبْرًا مِّمَّا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۝٣٥ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَمْنُنُ ابْنِ لِي صَرَحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ۝٣٦ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ ۝٣٧ فَأَطَاعَ الْإِلٰهَ ۝٣٨ إِنَّهُ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَا أَظُنُّهُ كَذِبًا ۝٣٩ وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ ۝٤٠ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۝٤١﴾ غافر/ ۳۶-۳۷.

(۱) بينگومان فیرعهون له‌وه پيش به‌ده‌ستى خۆى تيره‌كه‌ى به‌خوين رهنگ كردبوو تا بنچينه‌وه ته‌سلى مه‌سه‌له‌كه له‌و گه‌له به‌شاريته‌وه.

(۲) (اسباب السموات): به‌ماناى (ابواب السموات)، واته ئه‌وه‌ده‌رگايانه‌ى ناسمان و ئه‌ورپنگايانه‌ى به‌ره‌وته‌وى ده‌چن.

(۳) (تباب): واته: (له‌ناوچوون و خه‌ساره‌تمه‌ندى).

به‌ندی سلی یم

((تیکۆشانى "موسا" و گه‌له‌که‌ی))

(موعجیزه‌کانى "موسا" و باوه‌ره‌پینانى سىحربازه‌کان - خۆ راگرتنى "موسا" و شوینکه‌وتوانى - باوه‌رداریكى بنه‌ماله‌ی (فیرعه‌ون) هۆزه‌که‌ی به‌ئاگا دیتیتته‌وه - باوه‌رداره‌که بانگه‌واز بۆ رزگارى ده‌کات - به‌خۆوه نازینى فیرعه‌ون.)

موعجیزه‌کانى "موسا" و باوه‌ره‌پینانى سىحربازه‌کان

مشتومپى نیوان "فیرعه‌ون" و "موسا" له‌سه‌ر (مه‌سه‌له‌ی په‌یامه‌ خودایی یه‌که‌ی) که‌وته قۆناغیكى توندتره‌وه (فیرعه‌ون) داواى له "موسا" کرد به‌لگه‌یه‌که بۆ سه‌ماندنى راستى قسه‌کانى بخته‌ روو. "موسا"ش خیرا له‌ و کاته‌دا دارده‌سته‌که‌ی ده‌ستى فری‌دايه‌ سه‌ر زه‌وى‌و یه‌کسه‌ر بوو به‌و ماره‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ به‌راستى ده‌جوولایه‌وه‌و که‌س گومانى له‌جوولنه‌ و بزواتنسى نه‌بوو، هه‌روه‌ها "موسا" ده‌ستیشى له‌گیرفانى ده‌ره‌پیناو به‌و سپیتى و پرشنگه‌ به‌تینانه‌ی پیشانى دان که‌ ته‌ماشاشچییانى سه‌رسام ده‌کرد.

فیرعه‌ون و ده‌ست و پیتوه‌نده‌کانیشى ته‌وه‌پان بینى و به‌لام به‌ئانقه‌ست و به‌ده‌مارگیرى خۆیان به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر به‌درۆخسته‌وه‌ی "موسا" و، ته‌و دوو دیارده‌یه‌شیان به‌سیحرو ته‌فسانه‌بازى دانا، له‌نیو خۆشیان دا راویژیان ده‌رباره‌ی "موسا" کردو پی‌پان له‌سه‌ر ته‌وه‌ داده‌گرت گوايه‌ ته‌ویش سىحربازىكى شاره‌زایه‌و مه‌به‌ستى له‌م سىحربازى‌یه‌ش ده‌رکردنى ته‌مانه‌ له‌خاکى (میسر) تاكو خۆی بکات به‌پادشای وولاته‌که‌پان.

ئینجا (فیرعه‌ون) له‌و راویژکارانه‌ی خۆی پرسى که‌ بۆ مه‌سه‌له‌ی "موسا" چى بکه‌ن؟ ته‌و راویژکارو پی‌واماقوولانه‌ی چوار ده‌وریشى ئاماژه‌ی ته‌وه‌پان بۆ فیرعه‌ون کرد که‌ بۆ ماوه‌یه‌کی تریش (موسا وبراکه‌ی) له‌لای خۆیان به‌پێلنه‌وه‌ هه‌تا ده‌نێرن به‌دواى سىحربازه‌کانى خۆیان داو له‌سه‌رانه‌سهرى (میسر)‌ه‌وه‌ کۆیان بکه‌نه‌وه‌ تا له‌به‌رده‌م (موسا)‌دا هه‌مان سىحری وه‌ک ته‌و پیشان بده‌ن. چونکه‌ گه‌ر ته‌و موعجیزه‌یه‌ی "موسا" پیشانى دابوون و که‌ ته‌وان به‌سیحریان داده‌نا، هه‌ر که‌سیكى دى هه‌مان هونه‌رى ئاوا پیشان بدات و توانای ته‌وه‌ی هه‌بیت، ته‌وه‌ بیگومان موعجیزه‌که‌ی (موسا) له‌بار ده‌بات و بانگه‌وازه‌که‌شى پووچه‌ل ده‌بیتته‌وه‌.

(فیرعه‌ون) به‌پێی ته‌و بیرورایه‌ هه‌موو لایه‌نگرو کارگوزارانى بۆ سه‌رانه‌سهرى (میسر) نارد به‌دواى سىحربازه‌کانى وولات دا و ژماره‌یه‌کی زۆریان لى گه‌یانده‌ کۆشكى پاشا بۆ به‌ره‌ره‌کانى کردنى (موسا). به‌لام پیتش ته‌وه‌ داوايان له‌ فیرعه‌ون کرد که‌ کرئیه‌کی زۆریان پی‌بدات گه‌ر به‌سه‌ر (موسا)‌دا سه‌رکه‌وتوو بن له‌کارى سىحربازى دا. (فیرعه‌ون) به‌و مه‌رجه قایل بوو و په‌یمانى پی‌دان که‌ ته‌نانه‌ت ده‌یانکات به‌که‌سانى نزیک له‌خۆی.

جى‌ی باسیشه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا (سیحرو ته‌فسانه‌کارى و جادوو‌گه‌رى) بایه‌خىكى گه‌وره‌پان

لەوولاتی (میسەر) دا ھەبوو و پادشاو سەرکردەکان گرنگی یەکی تایبەتییان پێ دەداو خەلاتیان بەسیحربازان دەبەخشی. ناسەوازی ئەم دیاردانە لەم دواییانەدا لەلایەن دەزگای شونینەوارناسی (میسری) یەو دەزراونەتەو.

وادە ی رۆژی دیاری کراو بۆ پێک گەیشتنی (سیحربازەکانی فیرعەون) و (موسا) ھاتە پێشەووە جەماوەریکی زۆریش لەخەلکی ئەو وولاتە بانگکراوون بۆ مەیدانی پێک گەیشتنەکەو بینینی سیحرو جادوو، ئەو رۆژەش بەرۆژی خۆرازانەنەو (یوم الزینە) ناسرابوو، واش دادەنریت کە بەرۆژی (وہفاداری ی رەووباری نیل^(۱)) ناوبرایت، ئەم رۆژەش گەورەترین جەژنی ئەو گەلە بوو لەو زەمانەدا، (موسا) کە سیحربازەکانی بینی لە وت و ویتێکی کورتی نێوانیان دا لێ یان پرسی: (ئایا یەکەم جار ئیمە دەست بە نمایشی سیحەرەکانمان بکەین یا تۆ؟) (موسا) سووربوو لەسەر ئەو دەبیت ئەوان یەکەم جار سیحری خۆیان پیشان بەن.

کەرەسەکانی ئەوانیش چەند گوریس و داردەستیک بوو و ھەموویان فری دایە سەر سەکۆی شانۆکەو ئەو جیگایەیان (بەپێی سیحری خۆیان) پرکرد لەماری ھەمەجۆر بەنێرو می و گەورەو بچووکیانەو، ھەتا موسا ئەو جەماوەری لەو پێش نامادەبوون وایان دەزانی دین و دەچن و دەجووڵینەو نازار دەگەینەن، ھەر بۆیەش خەلکەکە لەدیمەنی ئەو ھەموو مارە زۆر ترسان و سام و دلەراوکی یەکی زۆریان لێنیش.

دیارە فیرعەون و گەلەکەشی بەو شادو دلخۆش بوون و دلنیا بوون لەسەرکەوتنی سیحربازەکان (بەدیدو بۆچوونی خۆیان) وایان دەزانی موسا ناتوانیت بەرامبەریان بوووستیت و بیانبەزینیت... بەلام خدا سروشی بە-موسا-دا کە دوا ئەوان داردەستەکە ی خۆی فری داتە سەر زەوی، ئەویش فری داو دەسبەجی لەویدا بوو بە ماریکی گەورەو خێرا خێرا کەوتە قوت دانی ھەموو مارەکانی ئەوان و لەماوەیەکی کەم دا ھەموو درۆ چاوبەستی و فرۆقینکیان لەکاری سیحربازی دا پوچەل کردەو.

فیرعەون و گەلەکە ی زۆر سەریان سوپماو سیحربازەکانیش بۆیان دەرکەوت کە بەراستی ئەو (موسا) ئەنجامی دا ھەرگیز سیحرنی یەو سیحرن ناتوانیت رۆلی ئاوا بگێیت، بەلکو ھەر تەنیا ھیزیکی خودایی یە کە دیمەنی ئاوا نمایش دەکات، ھەر بۆیەش سیحربازەکان لەویدا کەرنوشیان بۆ خودا بردو گوتیان (تەوا ئیمە باوەرمان بەخودای پەروردگاری جیھانیان ھینا، بەخودای موسا و ھارون).

فیرعەونیش بەچاکی و دلنایی یەو بۆی روون بوووە کە بێگومان لەم رۆی پەسمە ی رۆژی چەژنی (زینە) دا (موسا) ی بۆ نەبەزینراو، بەلکو لەراستی دا-موسا-ئەوی بەزانوو، بەلام ویستی کە بەزین و شکستی پەردەپۆش کات و لاری لەسەر بکات، بۆ ئەم مەبەستەش بی شەرمانە بەھەموو سیحربازەکانی گوت: (موسا) خۆی گەورەو مامۆستای ئیوہ لەسیحردا ھەر خۆی فیتری سیحربازایی کردوون، بۆیە بەسەرتان دا سەرکەوت و بەسیحەرەکە ی خۆی سیحری ئیوہی لەناوبرد... (فیرعەون) و پرای ئەم قسە یەش چاک دەیزانی، کە (موسا) ھەرگیز ئەوانی ئەناسیو، تا ئەو رۆژە سیحربازەکانی نەدیوو.

(۱) یان بەرۆژی (شکاندن بەرەبەستی کەنداو لە-میسەر-) دادەنریت، بروانە قاموسی (المعجم الوسیط) بەرگی یەکەم. (وەرگێت).

جا دیاره گومانیشی تی دا نی یه که مرۆقی به زیو و دۆراو همهیشه پاساو یکی سه یرو سه مه ره بو خۆی دینیتته وه .

(فیرعهون) دوا ی ئەو قسه یه به توندی هه ره شه ی له سیحر بازه کان کردو هه یزو زه بری کاریگه ری خۆی پیشان دان و پهی گوتن (ئه ری چۆن باوه رتان به -موسا- هه ینا پێش ئەوه ی داوا ی مۆلّه ت له من بکه ن). به م قسه یه ی دوا یش خۆی وا ده له نگان د گوا یه مافی هه لسو که وت و هه لسو و پان دنی ره وتی ئیدراک و مه عریفه یانی هه یه وه هر خۆی ره فتار به ناخی ده رووونی ئەوانیشه وه ده کات، هه ره وه ها خۆیشی وا ده رده خست گوا یه خه ریک بو وه ری ئی ئەو باوه ره یئانه یان پیدات، به لّام ئەوان به و باوه ره یئانه یان تاوانیان ئەنجام دا وه، چونکه پێشتر مۆلّه تیکیان له (فیرعهون) نه خواستوه . پاشان هه ره شه ی ده ست برین و قاچ برینی لی کردن، جگه له هه ره شه ی له قه نار ه دان و هه لئواسینیان به لقه کانی دارخورما وه .

سه ره رای ئەم هه موو هه ره شه و گو ره شه یه ش سیحر بازه کان تۆز قالیك له و باوه ره یئانه یان پاشگه ز نه بو نه وه، به لکو گوتیان: (تیمه بو لای په ره ردگار مان ده گه رپینه وه و سزای تۆش ته نها له به ره ئەوه یه که ئیمانان به موسا هه ینا و پروامان پێ کرد و ملکه چی به لگه و نیشانه روون و هه ق ده رخه ره کانی خودای خۆمان بوین)..

ئینجا ئەو باوه رداره تازانه به ده ستی دوعا و پارانه وه وه روویان له قاپی باره گای خودا کردو له نزاکانیان دا گوتیان (ئه ی خودای په ره ردگاری ئیمه نارامی یه کی زۆر و گه وه مان پێ ببه خشه بو به رگه گرتمان له سه ر سزاکانی فیرعهون و به ملکه چی ته واوو خۆته سلیم کاری هه موو رپساو ریبازه که ت بمانرینیت). ئەمه ی پێشوو ش گه یانه وه ی ئەلقه یه کی تری داستانه که و شیکاری ئەم نایه تانه بوو که ئەم به شه ی داستانه که ده گه یانه وه و که خودای په ره ردگار تیا یان دا فه رمو یه: ﴿ قَالَ إِنْ كُنْتَ حِجَّتْ بِأَيِّهِ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۱۰۶﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿۱۰۷﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِیْنَ ﴿۱۰۸﴾ قَالَ الْمَلَأُ (۱) مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِیْمٌ ﴿۱۰۹﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿۱۱۰﴾ قَالُوا أَرْجِهْ (۲) وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِیْنَ ﴿۱۱۱﴾ يَا نُوحُ كُلِّ سِحْرٍ عَلِیْمٍ ﴿۱۱۲﴾ وَجَاءَ السّحْرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِیْنَ ﴿۱۱۳﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لِمِنَ الْمُقْرِبِیْنَ ﴿۱۱۴﴾ قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْكِیْنَ ﴿۱۱۵﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعِیْنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِیْمٍ ﴿۱۱۶﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿۱۱۷﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱۸﴾ فغُلِبُوا هُنَا لِكَ وَأَنْقَلَبُوا صٰغِرِیْنَ ﴿۱۱۹﴾ وَأَلْقَى السّحْرَةُ سَجْدِیْنَ ﴿۱۲۰﴾ قَالُوا ءَأَمَّا رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۲۱﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهٰرُونَ ﴿۱۲۲﴾

(۱) (اللا): (الاشراف) واته (پیاو ماقوولان و کهسانی ناسراو و خاوهن پله و پایه کۆمه لایه تی).

(۲) (أرجه): واته کاره که ی دوا بخواه و بیهیتله وه.

(۳) (انقلبوا صاغرين): به سه رشو یو زه لیلی گه رانه دوا وه و دۆراندنیان.

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَاَمَنْتُ بِهِ قَبْلَ اَنْ اَدْنَ لَكَ اِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ ^(۱) مَكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِيُخْرِجُوْا مِنْهَا اَهْلَهَا
 فَسَوْفَ نَعْمُوْنَ ﴿۱۳۳﴾ لَأَقْطِعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلْفٍ ^(۲) ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۳۴﴾ قَالُوْا اِنَّا اِلَى
 رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿۱۳۵﴾ وَمَا نُنْقِمُ مِّنْآ اِلَّا اَنْتَ ءَاَمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّقُوْفَنَا
 مُسْلِمِيْنَ ^(۳) ﴿الاعراف/ ۱۰۶-۱۲۶..

خۇراگرتنی-موسا- و شوینگه وتوانی

(فیرعهون) به چاوی خوئی ئه و به لگه و نیشانه به هیژانهی که (موسا) پیشانی دان، بینی و به لام هه
 بهرده و ام بوو له کفرو بی با و دپی داو سووربوو له سهر لاری و نکوولی کردن. که سانی به ناو پیما قوول و
 (اشراف) ی گه له که شی سهرزه نشتیان کرد له سهر ئه وهی چاوی نو قاندوو له و دیاردهیهی که وا (موسا و
 شوینگه وتوانی) ته نها خودا ده پرستن و به م هویه شه وه (په رستنی فیرعهون و خواوه نده کانی) یان فه رامؤش
 کردوو. به رای ئه و (گه وره پیما وانه) ئه وه هو کاریکی تیگدان و فه سادی سهر زه وی بوو.
 فیرعه ونیش ئه وانی هیمن کرده وه و به لینی دا له سهر ئه وهی، که گوتی: (چون چاویان لی دهنو قییم؟
 ده بیته هه موو کوره کانیان بکوژم و ئافره ته کانیشیان بو کویلایه تی به یلمه وه). ئیتر دهستی کرد
 به جیبه جی کردنی ئه وه ره شه ناله باره ی و توندتر که وته سزادان و چه وساندنه وهی خه لگی.
 بیگومان (بنو اسرائیل) یش سکالای حالی خوئیان له لای (موسا) کرد له سهر ئه وهی چه نده که وتوونه ته
 بهر زولم و سته می له راده به ده ری- فیرعهون- "موسا" ش داوای لی کردن نارام بگرن له سهر ئه و به لایه ی
 تووشیان بووه و ته نها پشت به خودا به ستن و داوای کومه ک و یارمه تی لی بکن. په یمانیشی پی دان که
 ئه گه ره ئه وان به ته قواو پاریزکارو له خواترس بن ئه و سه فرازو ئازاد ده بن. به لام ئه مه له نازاری به لا و
 نارچه ته یه کانیانی که م نه کرده وه، به لکو به غه مباری یه وه گووتیان: (ئیمه له پیش ئه وه دا به م په یامه وه
 بییت بو لامان، نازار دده راین، وه ک چون دوا ی بوونیشته به پیغه مبه ره هر نازار دده رین). (موسا) ش
 هاوخه می و هاوسوژی بو دهر برین و پیی گوتن: (ئیوه به و ته قواو (خوپاریزی یه تان له کوفرو گومرایی)
 تکاو نزا له لای خودای په روه ردگارتان بکن به شکم خودا دوژمنه که تان له ناوبه ریته و بتانکات به جینشین
 له سهر زه وی و له و ولاته ی به لینی پی داون، پاشان دوا ی ئه مه ش تا قیتان بکاته وه و بینیت و (ببینن) چ
 کارو کرده وه یه که ئه نجام دده ن و، تا پاداشتتاد بده ته وه یان سزاتان بدات له سهریان..

(۱) (المکر): الخداع: واته فروفیل، ته فره دان، چه و اشه کاری.

(۲) (من خلاف): له ههر لایه که له لایه کانی جه سته وه، وه ک برینی دهستی راست له گه ل برینی قاچی چه پ دا، یان به پیچه وانه وه.

(۳) (مسلمین): له وشه ی (اسلام) ه وه یه واته خوته سلیم کردنی مرؤف به گیان و جه سته و هه ست و نه سته کانیبه وه به خودا و خویه کلا کرده وهی بو
 خودا و هیچ خودا و په رستراویکی تر جگه له (الله) نه په رستیت و له هیچ رویه که وه دانیان پی دانه نیته.

﴿ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَنْدَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ ۚ قَالَ سَنُقْبِلُ آبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿۱۲۷﴾ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا ۚ إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۲۸﴾ قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمَنْ بَعْدَ مَا جِئْتَنَا ۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عُدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۗ﴾ الأعراف / ۱۲۷-۱۲۹.

باوهرداریکی بنه ماله‌ی (فیرعه‌ون) هۆزه‌که‌ی به‌ناگادینیتیه‌وه

(فیرعه‌ون) چی دی له‌هه‌وسه‌له‌و توانای دا نه‌ما که-موسا- و شوینکه‌وتوانی به‌و شیوه‌ببینیت، بۆیه‌خۆی هۆزه‌که‌شی ده‌ستیان کرد به‌پیلان دانان بۆ کوشتنی "موسا" و له‌ریشه‌هینانی شه‌وه‌ی به‌تیکدان و فه‌سادیان ناوده‌برد). .. خودای مه‌زن له‌م باره‌یه‌وه فه‌رموویه:

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتِي أَقْتَلْ مُوسَىٰ لِيَدْعُنِي رَبِّي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۗ﴾ غافر / ۲۶..

جا کاتیک هه‌موویان سه‌رقالی ئال و گۆر کردنی بیرورا و دانانی رپی و شوین بوون له‌خۆسازدان دا بۆ کوشتنی (موسا)، پیاویکی ئیمان دار له‌بنه‌ماله‌ی (فیرعه‌ون) که ئیمان‌که‌ی شار‌دبووه‌وه، ویزدان و غیره‌تی جوانه‌ردانه‌ی ده‌بزویت و به‌هه‌په‌ری چاوقایمی و ئازایه‌تی‌یه‌وه‌وه به‌روونی به‌رگری له‌-موسا-ده‌کات و به‌ناشکرا پی‌یان راده‌گه‌یه‌نیت که (نابیت پیاویک بکوژن له‌به‌ر شه‌وه‌ی ده‌لایت (الله په‌روه‌ردگارمه) به‌تایبه‌تیش که بۆ شه‌م (وته‌یه‌ی) چه‌ندین موعجیزه‌ی له‌سه‌ر راستگۆیی خۆی هیناوه‌ته‌وه، خۆ گریمان-وای دانیین-گهر شه‌و درۆش بکات شه‌وا زیانیک به‌ئیه‌ ناگه‌یه‌نیت، به‌لام شه‌گهر راستگۆییته‌ شه‌وا تووشی هه‌ندیک له‌و سزایانه‌ ده‌بن که هۆشدارییی پی‌داون له‌سه‌ریان).

هه‌روه‌ها شه‌و پیاوه‌ باوه‌رداره‌ به‌هۆزه‌که‌ی گوت: (ئیه‌و شه‌گه‌رچی شه‌مپۆ خاوه‌نی ده‌سه‌لات و هه‌یزیش بن له‌زه‌وی دا، شه‌ی کۆ ده‌توانیت سزای خودامان لی‌ دوورخاته‌وه کاتیک به‌ره‌و روومان ده‌بیته‌وه). که‌چی (فیرعه‌ون) به‌ره‌ه‌لستی شه‌م پیاوه‌ باوه‌رداره‌شی کردو ئیدیعیای شه‌وه‌ی بۆ خۆی ده‌کرد گوایه‌رینمایمی گه‌له‌که‌ی ده‌کات بۆ سه‌ر رپی راست و به‌جی.

پاشان پیاوه‌ باوه‌رداره‌که‌ی نیو بنه‌ماله‌ی-فیرعه‌ون-له‌دریژه‌ی وته‌کانی دا سزای سه‌ختی خودا و زه‌بری کاریگه‌ری له‌م دنیایه‌دا به‌بیر ده‌خستنه‌وه، وه‌ک چۆن هه‌ر له‌دنیا‌دا گه‌لانی پی‌ش خۆیان به‌هۆی کرده‌وه‌ نابه‌جی و ناشیرینه‌کانیانه‌وه تووشی شه‌و سزا سه‌خته‌ بوون و که‌وتوونه‌ به‌ر رق و خه‌شی خودا. جگه‌ له‌مه‌ش له‌ سزای دژواری رۆژی ئاخیره‌تیشی ئاگادار کرده‌وه، شه‌و رۆژه‌ی که‌ بی‌باوه‌ران هه‌ولتی هه‌لاتن له‌ده‌ست سزای خودا ده‌ده‌ن و به‌لام هه‌یچ ده‌روازه‌یه‌کیش بۆ هه‌لاتن له‌و سزایه‌ به‌دی ناکه‌ن.

شه‌م پیاوه‌ باوه‌رداره‌ له‌به‌شیک‌ی دیکه‌ی وته‌کانیدا شه‌وه‌شی به‌یاده‌هینانه‌وه که بانگه‌وازی پی‌غه‌مبه‌ران به‌دریژایی میژوو له‌نارادابوووه شه‌م بانگه‌وازه‌ی (موسا)ش مه‌سه‌له‌یه‌کی تازوه‌ ریزه‌پر نی‌یه، به‌له‌کو له‌وه‌به‌ر (یوسف)یش به‌و به‌لگه‌و نیشانانه‌ی پی‌غه‌مبه‌ریتیه‌و سه‌لمانندی رپیگای راسته‌وه بۆ لای باوو

با پیرانتان نیرراوه و نهوانیش گومانیان له راستی و ته کانی ده کردو ته ناهت کاتیک کۆچی دوایی کرد، ده یانگوت (تیتتر له مهولا دوی-یوسف-خودا پیغه مبه ریکی تر نانیریتت)، له دوا ییدا نه وهی بۆ روون کردنه وه که ئەم هه لویسته خرابه یان ده بیته هۆی گومرایی و سه ر لی تیک چوون. چونکه کاتیک له پریی راست لاده دن خوداش ده روونیان به رووناکای هی دایهت رۆشن ناکاته وه و دلایان له وه ها ریگایه ک وهرده کیریت.

ئهمه ی پیتشو و گیرانه وهی به شیکای تری ئەم چیرۆکه و واتاو شیکاری ئەم نایه تانه ش بوو که خودا تیا یان دا فەرمو یه: ﴿ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٨﴾ يَقَوْمُ لَكُمْ أُمْلَكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَضُرُّنَا مِنْ بَأْسِ (١) اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَنْفَعُكُمْ مِنْهُ إِني أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ (٢) قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيَنْفَعُكُمْ مِنْهُ إِني أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ (٣) ﴿٣٢﴾ تَوَلُّونَ مُدْبِرِينَ (٤) مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زُلَّمْتُمْ فِي سَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَقًّا إِذَا هَلَكَ فَلَمَّا كُنْتُمْ لَنْ تَبْعُوا اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ غافر ٢٨-٣٤.

باوهرداره که بانگه واز بۆ رزگاری ده کات

فیرعه ون و گه له که ی زیاتر رۆچوو بوون له گومرایی داو نه و پیاوه باوهرداره ش بهرده وام بوو له بانگ کردنیان بۆ سه ر ریگه ی هه ق و راست و په وان، بۆ ئەم مه به سه ته نامۆزگاری کردن که به م دنیا برآوه و فانی یه ته فره نه خۆن و کار بۆ (رۆژی دوایی و خانه ی مانه وه ی هه میشه یی) بکه ن، چونکه له وه ی خودا نه گه ر سزای کاری خراب و هه ک خۆی و به راده ی خۆی بدات، به لام بیگومان به باشترین شیوه پاداشتی کاری چاکه ده داته وه و مرۆفی چاکه خواز هه ز له هه ر شتیک بکات پیی ده به خشیت.

پاشان نه و پیاوه ئیمانداره گله یی لی کردن له سه ر نه وه ی که له کاتیک دا نه و بانگیان ده کات بۆ سه ر

(١) باس (عذاب): سزای سهخت و کهوتنه بهر توور پیی ی خودا.

(٢) داب: (جزاء): سزا (سزا له سه ر ته ر داب و نه ریتته ناهه مواره یان له به درۆ خستنه وه ی پیغه مبه ران دا).

(٣) یوم التناد: (رۆژی قیامهت). (تناد) واته بانگ کردن بۆ رۆژی هه شوو بۆ کۆبوونه وه ی خه لکی و محاسه به کردنیان.

(٤) (تولون مدبرین): واته تبه وه دوور ده کهوتنه وه ته قه لای را کردن ده دن.

رپی ئیمان و خواناسی، که چی ئەوان داوا لەم دەکەن بێتە سەر رپی کفر و بی‌باوەری یەکەمی خۆیان. ئەو خواوەندانەمی که ئەوان بانگەواز بۆ پەرستنیان دەکەن هیچ سوودیکیان لەدنیادا پێ ناگەیهنیت و، لەرۆژی قیامەتیش دا شەفاعەتیکیان بۆ ناکات، چونکە هەمووان هەر بۆ لای خودا دەگەرینەوه.

ئینجا ئاگاداریشی کردنەوه لەوهی که وهختیک دیتە پێشەوه و یادی ئەو پەندو ئامۆزگاریانەمی ئەم دەکەنەوه، ئەمیش کاروباری خۆی هەر بەخودا دەسپێریت.

دیاره ئەو گەله لەستەمکارو بێ‌ئیمانە بیریان لەکوشتنی ئەمیش کردەوه، بەلام خودا لەو کردەوه خراپەیان پاراستی و چاره‌نووسیشی هەر سەفرازی و بەختیاری بوو لەکاتیگدا چاره‌نووسی بنەماله و هۆزی فیرعون بەدەختیو چاره‌رەشی بوو.

قورئانی پیرۆز ئەم بانگەوازو هاواری پیاوه باوەرداره‌کەمی بەشپۆزێکی وەها قەشەنگ و جوان دارشتوو که دلسۆزی و راستگۆیی لێوه پەخش دەبیت و وات لێ دەکات (بەقەناعەتیکی تەواوو بەباوەری زۆر بەسەرچاوه خودایی‌یه‌کەمی) هوه بیخۆنیه‌وه و پاشان (هەستپێکردنیکی رۆحی) و (تەوژمیکی بەکیشکردنی ئاسمانی بۆ گەیشتن بەخودات) تیدا دەخروشینیت..

فرموو جارێ هەموو ئایەتەکان بخۆنەوه که ئەو دایەلۆگەت بۆ دەگێرینەوه: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ اِهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الدُّنْيَا مَتَعٌ ﴿١﴾ وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٢﴾ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ اِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صٰلِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْتَهَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾ وَيَقْوِمُوْا مَا لِيْ اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجْوٰى وَتَدْعُوْنَى اِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُوْنِيْ لَآ كُفْرًا بِاللّٰهِ وَاَشْرٰكًا بِهٖ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ وَاَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى الْعَزِيْزِ الْعَقْبَرِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ اِنَّمَا تَدْعُوْنِيْ اِلَيْهٖ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِى الدُّنْيَا وَلَا فِى الْاٰخِرَةِ وَاَنْ مَّرَدْنَا اِلَى اللّٰهِ وَاَنْ الْمُسْرِفِيْنَ هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ ﴿٤٤﴾ فَسْتَدْكُرُوْنَ مَا اَقُوْلُ لَكُمْ وَاَفُوْضْ اَمْرِيْ اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِصِيْرٍ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَّهٖ اللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوْا وَحَاقَ بِعَالِ فِرْعَوْنَ سُوْءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ غافر/ ۳۸-۴۵.

(۱) (انما هذه الحياة الدنيا متاع): واتە (ئەم دنیایە تام و چیتێکی کەمەو خەلکی بۆ ماویدیەکی کەم دەچیێنن. پاشان بەکۆتایی هاتنی تەمەنتان ئەم تام و چیژەش کۆتایی دیت، یان بە ئەمانی هۆیه‌کانی بەدەست هینسانی ئەو تام و چیژە، وەک ئەبوونی مەال و سامان یان لەدەست دانسی تەندروستی و هاوشتیوەکانیان.

(۲) (دار القرار): واتە خانەمی چیتگێبوون و مانەوه بەونەمری تیایدا).

(۳) (وان المسرفين هم اصحاب النار): واتە ئەوانەمی لە (زۆلم و زۆرداری و هابهشی بۆ خوادانان) دا لەسنوور تێپەرپوون و رۆچوون تیایدا ئەوانەن کە خودا دەیانخاتە نێو ناگری دۆزه‌خەوه.

به خووه نازینی-فیرعه‌ون-

فیرعه‌ون هەر پژدو ده‌مارگیر بوو له‌سه‌ر نه‌فامی و گو‌م‌پایی یه‌که‌ی و (ده‌سه‌لاتی پادشایی) یش هۆش و هه‌ست و نه‌ستی لی داگیرکردبوو، له‌م پیتاوه‌شدا هه‌موو بنه‌ماله‌و هۆزه‌که‌ی کۆکرده‌وه‌و جارێ به‌ناویان دا داو پئی گوتن: (ئه‌رئ گه‌لو من پادشای میسرو خاوه‌نی ئه‌مرو نه‌هی (رئ‌پئی‌دان و قه‌ده‌غه‌کردن) نیم؟ ئایا روبراری (نیل) و لق و جوگه‌له‌کانی به‌نیو کۆشک و ته‌لارو باخه‌کام دا نارۆن؟ ئه‌ی من باشت‌نیم له‌م پیاوه‌ بچووک و بئ‌ده‌سه‌لات و بئ‌که‌سه‌ی که‌هیچ خزمه‌تکارو به‌رده‌ستییکی نی‌یه‌ (مه‌به‌ستی له‌-موسا-بووه‌- سلأوی خوای لی‌بی‌ت-). من باشت‌نیم له‌م پیاوه‌ لال و زمان گیراوه‌ی که‌ خه‌ریکه‌ نه‌توانی‌ت ته‌عبیر له‌ واته‌و مه‌به‌سته‌کانی خوئی بکات؟

پاشان (فیرعه‌ون) له‌دریژه‌ی جارو ه‌اواره‌ ناسازه‌که‌ی دا ده‌یگوت: (ئهم کابرایه‌ هیچ سیمایه‌کی سه‌رۆکایه‌تی ی تیا دیار نی‌یه‌، ئیتر چۆن ده‌تانه‌وی‌ت شوینی که‌ون بئ‌ئوه‌ی چه‌ند بازنه‌یه‌کی زی‌ری بو‌ نیرایبته‌ خواره‌وه‌و خوئی پئ‌ برازینیته‌وه‌ و ه‌ک خۆرازانده‌وه‌ی پادشایان؟ ئه‌ی بوچی فریشته‌کان (ملانکه‌) له‌گه‌لی دان نایه‌ن تا پۆل پۆل له‌دوایه‌وه‌ برۆن و ئالوده‌ی بن و گه‌واهی (شایه‌تی) له‌سه‌ر راستگویی ی بده‌ن و پالپشت و یاریده‌ده‌ری بن، و ه‌ک چۆن ده‌سته‌ودایه‌ره‌ی پادشاو کارگوزارانێ له‌دوایه‌وه‌ ده‌رۆن؟).

(فیرعه‌ون) به‌م قسه‌ پووجه‌ل و به‌تالانه‌ عه‌قل و هۆشی ئه‌و گه‌له‌ی به‌یده‌ست کردو ئه‌وانیش گوێرایه‌لییان کردو ملکه‌چی بوون، چونکه‌ گه‌لیکی دوور له‌خوای نه‌فام بوون و گوێرایه‌لیی فه‌رمانی خودایان نه‌ده‌کردو. ئه‌م چه‌ند دیره‌ی پێشوش ته‌فسیرو راڤه‌ی ئه‌م چه‌ند نایه‌ته‌یه‌ که‌ خودا به‌شیک‌ی داستاکی پئ‌

گیراوه‌ته‌وه‌و فه‌رموویه: ﴿٥٠﴾ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُفْتَرِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿ الزخرف/٥١-٥٤..

بهندی چوارهم

((چاره‌نووس خراپی فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی))

(ئهو کاره‌ساتانه‌ی که‌خودا توشی کردن - دهرچوونی (بنو اسرائیل) و له‌ناوچوونی "فیرعه‌ون" و گه‌له‌که‌ی - چاره‌نووسی هۆزه‌که‌ی "فیرعه‌ون" له‌پۆژی دوابی دا)

ئهو کاره‌ساتانه‌ی که‌خودا توشی‌کردن

په‌ندو ئامۆژگاری ی جوان و وته‌ی به‌سوودی (موسا) کاری نه‌کرده سه‌ر (فیرعه‌ون) و نه‌یویست سوودیکیان لی ببینیّت، به‌لکو (فیرعه‌ون) خۆی و گه‌له‌که‌شی زیاتر له‌خۆیان بایی بوون و لوت به‌رز بوون له‌زه‌وی داو باوه‌ردارانیشیان زیاتر ئازار ده‌داو له‌ زولم و ستم دا پۆچوو بوون.

له‌به‌رامبهر ئهم ره‌وشته‌دا (موسا) رووی کرده خودای په‌روه‌ردگاری و لی پارییه‌وه‌و گوتی: (خودایه‌ بینگومان تۆ هه‌موو هۆو ئامپازیکی خۆشگۆزه‌رانعی دنیات به‌فیرعه‌ون و گه‌وره‌بیاوانی هۆزه‌که‌ی به‌خشیوه هه‌ر له‌ که‌ره‌سه‌و که‌ل و په‌لی جوانکاری و خۆپازاندنه‌وه‌ی نییو دنیاه‌و تا مال و سامان و جل و به‌رگی گران به‌ها و کۆشک و باخچه‌ی هه‌مه‌ره‌نگ و ده‌سه‌لات و حوکمداری. به‌لام ئه‌ی په‌روه‌دگار ئه‌وان له‌جیاتی سوپاسگۆزاری و پیزاین به‌م نیعمه‌تانه، گومرابوون و روپان کردۆته‌ کفرو بی‌باوه‌ری، له‌هه‌مان کات دا خه‌لکیشیان له‌ باوه‌ره‌ینان و ئیماندارای دوورخستۆته‌وه، ده‌ی خویسه‌ تۆش پاره‌و مالیان له‌ناوبه‌ره‌و ناپووتیان و دلیان په‌هفترو په‌شترکه‌ تا شایانی ئیماندارای نه‌بن و تا به‌چاری خۆیشیان سزای سه‌خت ببینن).

(موسا) به‌م وتانه‌ دووعاو نزای له‌لای خودا لی کردن و (هارون) ی برایشی به‌جی متمانه‌ی خۆی دانا بوو، له‌کاتی خۆیندنی دووعاکانی دا ئه‌ویش هاورپازو هاورپورای ته‌واوی بوو له‌و داواکاری‌بیانه‌دا. خوداش له‌وه‌لامی دووعاکانیاندا پی‌ی فه‌رموون: (ئهو دووعاکانتانم گیرا کردو داواکاری‌به‌کانتان بۆ به‌دی ده‌هینم، ئیوه‌ش به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر پۆیشتن به‌و پینگا راسته‌داو پینچه‌که‌ی ئه‌و نه‌فام و بی‌باوه‌رانه‌ فه‌رامۆش که‌ن که‌رینگی راست و هه‌قی روون کراوه‌ی ئیوه‌ نازانن، واته‌ (ئهو رینگیه‌ی که‌ بۆ ئیوه‌ روون کراوه‌ته‌وه‌ ئه‌وان رووی لی وه‌رده‌گیرن و نایه‌وه‌یت هه‌چی لی بزائن)..

﴿ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾ قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ مَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَبْعَانَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾﴾

خودای میه‌ره‌بان نزاکی - موسا - ی گیرا کردو دووعاو داواکاری یه‌کانی به‌دی هیناو ده‌ستی کرد به‌سزادانی فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی، ئه‌وه‌بوو سه‌ره‌تا به‌ (وه‌رزی بی‌بارانی و وشکه‌سالی) و (که‌م کردنه‌وه‌ی به‌روبوومی کشتوکال و دارودره‌خت) سزای دان به‌و ئه‌میده‌ی که‌ ئه‌مه‌ بیته‌هۆیه‌ک بۆ به‌خۆدا چوونه‌وه‌و به‌ئاگاهاتنه‌وه‌یان له‌ لاوازی و بی‌ده‌سته‌لاتیبیان و له‌ده‌سته‌وسانی بی‌چاره‌یی (فیرعه‌ون) ی پادشای خۆیه‌خواوه‌ند دانه‌ریان له‌به‌رامبهر هینزی خودادا، تا به‌م ره‌نگه‌ش په‌ندو عیبه‌رت وه‌رگیرن و به‌ده‌م

بانگه‌وازه‌که‌ی-موسا-وه بچن- به‌لام به‌سروش و نهریتی لوتبه‌رزبیان هیچ په‌ندو عبیره‌تیکیان ره‌چاو نه‌ده‌کرد له‌و کاره‌ساتانه‌ی تووشیان ده‌بوو.

ئه‌وان گهر بکه‌وتنایه‌ته نیو خۆشی و زۆری داها و به‌روبوومه‌وه ده‌یانگوت: (تیمه خۆمان شایسته‌ی نه‌وه‌ین، چونکه له‌خه‌لکی تر چاکترین) خۆ نه‌گهر تووشی وشکه‌سالی و نه‌داری و بی‌بارانی ببونایه یاخود کاره‌ساتیکیان لی‌بقه‌ومایه خیرا به‌و پهری ره‌شبینی‌یه‌وه (موسا) و شوینکه‌وتوه‌کانی-یان تاوانبار ده‌کرد و ئه‌وانیان به‌شوم و نه‌گه‌بت داده‌نا له‌نیو خۆیان داو گوایه ههر تووشی شوومی و نه‌گه‌بتیان ده‌کهن. به‌لام ئه‌وان نه‌یانده‌زانی که (ئه‌و خیروییره‌ی روویان تی‌ده‌کات) یان (ئه‌و شه‌روخراپه‌یه‌ی تووشیان ده‌بیت) هه‌مووی له‌لای خوداوه ته‌قدیر کراوه و پاده‌و ماوه‌ی بۆ دانراوه.

﴿ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِاللِّسِنِ وَالنَّقِصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾ فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ آكَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿الاعراف/ ١٣٠-١٣١﴾

به‌لام نهریته شه‌رخوازه‌که‌ی فیرعه‌ون و گه‌له خراپه‌کاره‌که‌ی رئی پی‌نه‌دان ملکه‌چی ئه‌و ریساو ده‌ستوره رۆشنه‌ی (موسا) و به‌لگه‌و نیشانه‌کانی بن، که راستی ی په‌یامه‌که‌ی ده‌سه‌لماند. به‌لگو ههر به‌رده‌وام بوون له‌خراپه‌و تاوانکاریاندا.

له‌م قۆناغه‌ی سزادانیان دا خودای مه‌زن چه‌ند جوړه کاره‌ساتیکی تری بۆ ناردن، بۆ نمونه لافاوئیکی گه‌وره‌ی بۆ ناردن که هه‌موو که‌لوپه‌ل و کێلگه‌کانیشیان دا‌پ‌شیت، هه‌روه‌ها کولله‌زه‌ردنکی زۆریشی بۆ ناردن تاکو به‌ره‌مه‌کانی ده‌غل و دانیان بۆ بخۆن. هه‌روه‌ها سن و کیسه‌له‌شی بۆ ناردن (که جانه‌وه‌ریکه به‌روبوومی کشتوکالی ده‌شپوینیت و زیان به‌ مرۆف و به‌ ناژه‌لێش ده‌گه‌یه‌نیت)، پاشان بۆ قیچی ئیجگار زۆری بۆ ناردن، که له‌هه‌موو جیگه‌به‌کی گشتی و تاییه‌تییان دا بلاو بووونه‌وه و ژیانی لێ وهرس کردبوون و ئارامی و هیمنی لێ تێک دا‌بوون، دوا‌ی ئه‌مه‌ش ده‌ردو په‌تایه‌کی وای بۆ ناردن، که وای لێ کردبوون خوین له‌ده‌م و لوتیان‌وه ده‌رچیت و به‌م هۆیه‌شه‌وه ئاوه‌کانیان پیس ده‌بوو له‌ش و لاریشیان له‌رو لا‌واز بوو بوو.

ئه‌وان ههر جارێک سزایه‌ک له‌و سزایانه‌یان تووش ببوایه خیرا به‌ (موسا) یان ده‌گوت: (ئه‌گه‌ر خودا ئه‌م سزاو به‌لایه‌مان له‌سه‌ر هه‌لگرتیت ئه‌وا باوه‌ری پی دینین و (بنو اسرائیل) ی له‌گه‌لدا ده‌نیترین و ئازادیان ده‌که‌ین)، که‌چی ههر که خودا سزاکه‌ی له‌سه‌ر لاده‌بردن ئه‌و به‌لێنه‌ی خۆیان ده‌شکاندو باوه‌ریان پشت گوئ ده‌خست.

هه‌روه‌ک خوداش له‌گێرانه‌وه‌ی ئه‌م به‌سه‌ره‌هاتیه‌یان و باس کردنی قۆناغه‌کانی سزادانیان دا فه‌رمویه‌:

﴿ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالِدَّمَ ۗ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ

قَالُوا يَمْوَسَىٰ آدُعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ^ط (۱) لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ
مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۱۳۵﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلِّغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿۱۳۶﴾
الأعراف/۱۳۲-۱۳۵.

دهرچوونی (بنو اسرائیل) و له ناوچوونی (فیرعهون) و گه له که ی

خودا فیرمانی به (موسا) کرد، که دهرچن له-میسر-، تهویش له گه له که ی خۆی (بنو اسرائیل) دا
شه ویک به نه پینی له خاکی-میسر-هوه به ره و (فهلهستین) رۆشتن.

(فیرعهون) بهوهی زانی و خیرا کاربه دهستانی خۆی بۆ هه ریمه کانی تری ولاته که ی نارد بۆ کۆکردنه وهی
خه لکی به زۆرو سته م تاکو سوپایه کی گه وره پیک بینن و دوا ی (بنو اسرائیل) که ون و بیانگرته وه پیش ته وهی
بۆ (فهلهستین) رابکه ن.

(فیرعهون) له م کاره ی دا هیچ ترس و نیگه رانی یه کی پیشان نه داو ته نها ته وهی له نیو خه لکی-میسر-
دا بلاو کرده وه گوایه: (هه لاتوه کان چهنده سیک کی که من و هیچ حسابیک کی وایان بۆ ناکریت و مه ترسی
یه کی تهوتۆیان نی یه. به لām تووره یان کردوین و به هو ی ته وهی مال و سامان و زیرو خشل ی
نافرته کاغمانیان دزیوه ده بیت تۆله یان لی که ی نه وه و دوا یان که وین. ئیمه ش هه رده م به وردی و وریای یه وه
چاود پیری ی جم و جوو لو هه ل سوکه و تیا مان ده کرد).

(فیرعهون) به خۆی و سه ربازانی سوپاکه شیه وه که و تنه دوا ی (موسا) و (بنو اسرائیل) و میسریان
به هه مو باخ و بیستان و گه نجینه کانی ئالتوون و خانووه خو ش و رازاوه کانیانه وه جی هیشت تاکو ته و
باوهردارانه بگرته وه، به لām بیگومان هه مو ته و شتانه یان بۆ (هه تاهه تابه) و به هه میشه یی جی هیشت
گه رچی و اشیان زانی بیت گوایه به شیوه یه کی کاتی به جی ی ده هیلن، چونکه هه رگیزا و هه رگیز نه گه رانه وه بۆ
نیشتمانه که یان و له جیاتی خویشیان (بنو اسرائیل) بوون به خاوه نی هه مو ته و نیعمه تانه له (فهلهستین) دا.
چونکه هه روه که له م دیرانه ی دوا یی ی چیرۆکه که دا باس کراوه (بنو اسرائیل) کاتی که گیشتنه که ناری
(دهریای سوور) له سه ر که ندوا ی (سوئیس)، (فیرعهون) و سه ربازه کانی شی له گه ل هه لاتنی خو ر له ده مه و
به یانی ته و رۆژه وه به دوا یانه وه بوون، له و کاته ش دا ته مان (واته بنو اسرائیل) وایان زانی له ناو ده چن و
فیرعهون ده یانگریت، هه ر بۆیه ترس و دل هه راک ی یه کی ته و او یان لی نیشته و به (موسا) یان گوته: (ته ها
ته و فیرعهون پیمان ده گاته وه و هیچ توانا و ده سه لاتیکمان له به رام به ری دا نی یه و ده ریاش له به رده همان دایه،
جا چی بکه یین؟) ..

له وه لامیان دا- موسا- گوته: (هیچ ترسیکتان نه بیت چونکه خودای په روه رگام له گه ل دایه و رینگای
رژگار بوونم پیشان ده دات).

له وساته وه خته ش دا خودا سرووشی ته وهی به (موسا) دا که دارده سته که ی به ده ریادا بکیشیت، ته ویش
وا ی کردو ئاوی ده ریاکه پارچه پارچه بوو و درزی تی که وت و دوا زده رینگه ی و شکانی ی لی پهیدا بوو، واته

(۱) الرجز: واته (سزا) مه بهستی له و سزایانه یه که له و نایه ته ی پیشتری دا باس کراون.

فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی ده‌کات له‌ژیانی پر نازو نیعه‌ته‌وه بۆ له‌ناو‌چوون و ته‌فروتونا بوون، هه‌روه‌ک له‌م نایه‌تانهدا به‌دی ده‌کریت:

﴿ فَاسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿٣٣﴾ وَأَتْرِكُ الْبَحْرَ رَهْوًا ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٥﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٣٦﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٣٧﴾ وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكَاهِينِ ﴿٣٨﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٣٩﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي نَبِيِّ إِسْرَائِيلَ مِنْ أَلْعَدَابِ الْمُهْبِتِينَ ﴿٤١﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٤٢﴾ الدخان/ ۲۳-۳۱..

ئینجا قورئان باسی ناکامه‌ی چاکه‌که‌ی خۆپاگرتنی (بنو اسرائیل) ده‌کات که له‌ته‌نجامی چه‌وسانه‌وه‌یان و خۆنه‌دانه‌ ده‌ست فیرعه‌ون و ڕه‌ت کردنه‌وه‌ی زولم و سه‌تمه‌وه‌ خودا سه‌ری خسته‌بوون و دوژمنانی بۆ له‌ناو‌بردوون، هه‌روه‌ک له‌م نایه‌تانهدا قورئان دا فه‌رموویه:

﴿ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِفَ الْأَرْضِ وَمَعْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿٤٣﴾ الأعراف/ ۱۳۷..

باشان قورئان که‌سیتی ی (فیرعه‌ون) ده‌رده‌خات و په‌رده‌ له‌سه‌ر ناخی ده‌روونی هه‌لده‌داته‌وه له‌کاتی سه‌رنگوم بوونی دا و ناماژه بۆ هه‌یشتنه‌وه‌و مانه‌وه‌ی ته‌رمه‌که‌شی ده‌کات له‌دنیا‌دا، که تا ئه‌مه‌ڕۆش ئه‌و ته‌رمه‌ وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه‌..

ئه‌وه‌بوو فیرعه‌ون پێش ئه‌وه‌ی گیانی ده‌رچیت ئیمانه‌ هه‌شاردراوه‌که‌ی نیو دلی خۆی ناشکرا ده‌کات و باوه‌ر‌دینیت تاکو خودا له‌و مه‌رگه‌ساته‌ ڕزگاری کات، به‌لام خودا له‌وه‌لام دا ئه‌وه‌ی پێ ڕاده‌گه‌یه‌نیت، که چۆن ڕزگاری ده‌کات له‌کاتی‌کدا ئه‌و زۆرداره‌ تا ئه‌و حاله‌ته‌ هه‌ر له‌یاخی بوون و سه‌رپێچی دا بووه‌و باوه‌ری به‌ په‌یامه‌که‌ی موسا نه‌هه‌یناوه‌و دژایه‌تیشی کردوه‌.

به‌لام خودا هه‌والی ئه‌وه‌ی پێ ده‌دات، که ده‌بیت ئه‌و ته‌رمه‌ی به‌هه‌یلتنه‌وه‌و لاشه‌که‌ی به‌مردوویی و پێ ئه‌وه‌ی هه‌یچ گو‌ر‌انکاری یه‌کی به‌سه‌ردابی پێشانی خه‌لکی بدات تاکو ببیت به‌لگه‌وه‌نیشانه‌ بۆ که‌سانی دوا‌ی خۆی. زۆر که‌سیش له‌خه‌لکی بێ‌تاگان له‌و به‌لگه‌و نیشانه‌وه‌ عیبه‌رتیان لی و ده‌رناگرن!

﴿ وَحَوْرَانًا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٤﴾ ءَأَكْفُرُ بِمَا كَفَرْتُ قَبْلُ وَأَكْفُرُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٥﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ

(۱) (ره‌وا): واته (ساکنه) .. به‌مانای (هه‌یمن و کراوه‌ ده‌بیت وه‌ک باری ناسایی خۆی دوا‌ی ئه‌وه‌ی موسا، به‌دارده‌سته‌که‌ی خۆی لی ده‌دات ولی ی

ده‌په‌ر‌نه‌وه‌)

(۲) (نعمة كانوا فيها فاکهین): واته: له‌خۆشگوزهرانی و حاله‌تیکی پرله‌نازو نیعه‌مت و ناسووده‌یی دا‌بوون.

(۳) (وما كانوا منظرین): واته(مۆله‌تیا‌ن بێ نه‌درا بۆکاتیکی تر و هه‌یچ تۆبه‌و دووعایه‌کیان لی و ده‌رنه‌گه‌را).

(۴) (يعرشون): واته(ئه‌و کۆشک و ته‌لارو خانووبه‌ره‌ هه‌مه‌ر‌ه‌نگ و پارازانه‌شیاغان بۆ تێکدان، که بنیاتیان نابوون).

ءَاٰیٰتِنَا لَعٰفِلُوْنَ ﴿یونس/ ۹۰-۹۲..﴾

لەم ئایەتەدا سەرنج بەدە لەو فەرماشتەیی خودا: ﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُوْنَ لِمَنْ خَلَقَكَ ءَايَةً ۚ وَإِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ ءَاٰیٰتِنَا لَعٰفِلُوْنَ﴾.. ئەم بەلگەو نیشانە (آیە) یەش موعجیزەییەکی زانستیانە (قورئان) ئەو شایەتی دانیکە بۆ قورئان لەسەر ئەو راستی یە، کە سرووش (وحی) یکی خودایی یەو بیگومان (محمد) یش ﷺ پیغەمبەری خودایە، چونکە ئەم ئایەتە ئاماژە بۆ (هێشتنەوێ لاشەیی مردووی-فیرعەون-بە پارێزواوی) دەکات تاکو خەلکی بیبینن و بەیبیننی ئەم تەرمەش عیبەرت و دەرس وەرگرن، نەخاسە ئەوانەیی کە خۆیان بەخواوەند دادەنێن.

بۆ روون کردنەوێ زیاتری ئەم لایەنە ئاماژەییەک بۆ (تەورات) یش دەکەین کە باسی ئەم رووداوی کردووە دەیگێرێتەوێ چۆن (فیرعەون) ی-میسەر-بەتوندی (بنو اسرائیل) ی چەوساندۆتەوێ بەکاری هێناون لە بنیات نانی هەردوو شاری (فیتۆم) و (رەعمسیس) ^(۱) دا. ئەمەش لەئاسەواری ئەو چالە دێرینانەوێ دەرکەوتووەو زانراوە کە دوو شاری ئاوا هەبوون و بەفەرمانی شا (رەعمسیسی دووهم) بنیات نراون. دواي ئەمەش (تەورات) دەلێت: (پادشای-میسەر-مرد). ^(۲)

دیارە ئەمەش لەکاتی هەلاتنی (موسا) بۆ (مەدین) و لەپیش بوونی بەپیغەمبەردا بوو. دواي مردنی ئەو (شایە) کۆرەکەیی چۆتە سەر حوکم، واتە (مینیفتاح-ی کۆری-رەعمسیس-ی دووهم). بەم پێیەش (مینیفتاح) ئەو فیرعەونە بوو کە لە میسر دەرچوووەو دواي (موسا) کەوتووەو خنکاوە دواي ئەوێ (موسا) لەلایەن خوداوە نێررابوو بۆ لای بەمەبەستی بانگەواز بۆ ئاینی خودا و ئازادکردنی (بنو اسرائیل) و ڕی پێدانیان بۆ-فەلەستین-.

لاشەکەشی تا ئیستا پارێزراوە وەک چۆن قورئان باسی کردبوو. بەلام تا سالی (۱۹۰۰- ی زاینی) ئەو تەرمە نەدۆزرا بوو، واتە دواي سیازدە سەدە لەهاتنی قورئان ئەو مەسەلەیی زیاتر بۆ خەلکی سەرزەمین ڕۆشن بوووەو تەرمەکەیی لەناوچەیی (الأقصر) لەنیو چالەکان و لەگۆری (امنتحب الشانی) دا دۆزرایەو، ئەمڕۆش ئەو تەرمەیی (فیرعەون) لەمۆزەخانەیی (میسر) دایە.

ئەوێ شایانی باسیشە وەک لە شوینەواری گۆرەکەیی (منفتاح) ئەو دەرکەوتووە بەو شیوێیە گۆرەکەیی سازو ئامادە نەکراوە، کە شایستەیی پادشایەکی وەک ئەو بوو، چونکە (مردنی ئەو) رووداویکی چاوەروان نەکراوەو کە بەم شیوێیە بجنکیت و هەموو سەربازەکانی لەناوچن، تا گۆری تاییبەتی ی بۆ ئامادە بکەن.

(۱) سفر الخروج: الفصل الأول - الآية: ۱۱

(۲) سفر الخروج: الفصل الثاني - الآية: ۲۳.

چاره‌نووسی هۆزه‌که‌ی (فیرعه‌ون) له‌روژی دوایی‌دا

ئه‌مه‌بوو ئاکام و سه‌ره‌نجامی هۆزه‌که‌ی-فیرعه‌ون-له‌دنیا‌دا، که له‌ده‌ریادا خنکیتران و سه‌رنه‌گووم کران. به‌لام له‌پۆژی دوایی (آخرة) دا سزای زۆر سه‌خت تریان بو دانراوه و قورئانی پیرۆز باسی ئه‌و سزایه‌ی قیامه‌تیشی فه‌رامۆش نه‌کردوه که سزای ئه‌به‌دی دۆزه‌خه‌و شه‌و و پۆژ به‌هه‌میشه‌یی له‌سه‌ریان ده‌بیست، دیاره هه‌ر که‌سیکی باوه‌رداریش به‌سه‌رنجی ورد په‌ندو عیبه‌ته‌ی زۆری لی‌به‌دی ده‌کات، هه‌روه‌ک خوداش له‌باره‌یانه‌وه فه‌رموویه:

﴿ فَوَقَدَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوا وَحَاقَ بِكَالٍ فِرْعَوْنَ سُوءَ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعْفَتِيُّ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ﴿غافر/ ٤٥-٤٧﴾ ..

بهندی پیئجه م

((له ریگادا به ره و خاکی ژوان - أرض الميعاد -))

(پاشاوهی بتپه رستی له نیو (بنو اسرائیل) دا - نیعمه ته کانی خودا بۆ (بنو اسرائیل) - وادهی دیداریکی (موسا) له گه ل خودادا - (بنو اسرائیل) و په رستی گویره که - سزادانیکی (بنو اسرائیل) و... پاشان لیبور دنیان - بهرز کردنه وهی چیا که به سهر (بنو اسرائیل) دا - رو وهر چه ر خاندنی (بنو ئیسرائیل) له چورنه نیو خاکی پیروزه وه - ری لئ و ن بوونی (بنو اسرائیل).)

پاشاوهی بتپه رستی له نیو (بنو اسرائیل) دا

بیگومان "موسا" چه ندین مه ترسی ی به هوی (بنو اسرائیل) و له پیئاوی بانگ کردنیان دا بۆ په رستی خودای تاك و ته نیا تروش ببوو. به لام ته نیا ئه و موعجیزانهی که خودا ئه وی پی به هیژ کردبو و بهس بوون بۆ ئه وهی ههر گه ردو خلته و پاشاوهیه کی بتپه رستی یان تیدا بنرپکریت. وه لئ سهره پای ئه مهش جاروبار سهریان ده کرده وه سهر ئه و دیاردهی بتپه رستی یه ی که له وه بهر له گه ل میسری یه کان دا خوویان پیوه گرتبوو.

بۆ نمونه کاتیک له ده ریا که په رینه وه به لای گه لیک دا تیپه رین که سهرقالتی بتپه رستی بوون، جا داویان له "موسا" کرد بتیکیان بۆ ته رخان کات وه ک چۆن ئه و گه لهش (بت) یان هه یه وده پیه رستن. "موسا" له سهر ئه و داواکاریه یان سهرزه نشتی کردن و ئه و راستی یه ی بۆ دوویات کردنه وه که وا ئه و گه له ی به لای دا تیپه ر بوون و (بتپه رستن) له سهر ئاینیکی ناتسه واوو پووچه لئ و له ههر کار و کرده یه کی به ندایه تی یان دا ره نجه رۆو زه ره مه ندن، به م ره نگهش چاره نویسیان ههر تیاچوون و سزای سه خته. پاشان "موسا" سه رسامی ی خوی ده رپری له سهر ئه وه ی چۆن ده بیته ئه وان داوا ی په رستراویکی دی جگه له خودای په وه ردگاری جیهانیان بکه ن که به تابییه تی ریژی لی ئان و فه زلی داون به سهر نه ته وه کانی تری ئه و زه مانه یان داو به تابییه تمه ندی یه کانی (سروش بۆ ناردن) و (سهر په رشتی کردنیان) له نه ته وه و گه لانی تری جیا کردبوونه وه..

ئهم ئایه تانه ی ده یخویننه وه ئاماژه بۆ ئه و نه ریته یان ده کات، وه ک خودا تیای دا فه رموویه: ﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ^(۱) عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ^ع قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا آلِهَةً كَمَا لَهُمْ

(۱) (یعکفون): واته: سهرقالتی بوون، له وشه ی (عکوف) وه یه به مانای روو کرده کاریک و خهریک بوونی هه می شه یی پیئوه ی به مه به سستی (به گه ره دانانی).

ءَالِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَّجْهَلُونَ ﴿۱۷۸﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِفِيهِ وَيَطَّلُونَ مَا كَانُوا يَعمَلُونَ ﴿۱۷۹﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿الأعراف/ ۱۳۸-۱۴۰﴾

نیعمه‌تەکانی خودا بۆ (بنو اسرائیل)

(بنو اسرائیل) بەردەوام بوون لەپەرۆشتن تا گەیشتنە بەشی خۆرەه‌ل‌ات و بەلام ئاویان دەست نەدە‌کەوت بۆ خواردنە‌وهی خۆیان و ئاودانی ئازە‌لە‌کانیان. بۆیە خیرا سکالای خۆیان بە "موسا" راگەیان‌دو بە‌دەم پرتە‌و بۆ‌لە‌وه داوای ئاویان لێ کرد. ئە‌ویش بۆ ئە‌و مە‌بە‌ستە فەرمانی لە‌خودا‌وه بۆ‌هاتبوو کە بە‌دارە‌کە‌ی دەستی لە‌بە‌رد بە‌دات و، کاتی‌ک لێ‌ی دا، دوا‌زده‌کانیاوی لێ‌تە‌قییە‌وه^(۱) و هەر تیرە‌یە‌ک‌کانیاوی‌کی بە‌رکە‌وت و کاروباری خۆیانیان پێ‌بە‌جێ‌هێ‌نا.

داوای ئە‌مە‌ش گە‌یشتنە دە‌شته‌کانی نیم‌چە‌دورگە‌ی (سینا) و لە‌ویش خۆر گە‌رمیە‌کی هێ‌ندە‌ بە‌تینی هە‌بوو و هیچ خانووبە‌ره‌و نیش‌تە‌گە‌یە‌ک‌یش نە‌بوو کە‌تیای‌دا دانیشن و تە‌نانە‌ت هیچ دارو درە‌ختی‌ک‌یشی لێ‌ نە‌بوو تا لە‌ژێر سیبە‌ره‌کە‌ی‌دا و چانی‌ک‌ بە‌دن. بۆ ئە‌مە‌ش سکالای‌ حالی خۆیان لە‌لای "موسا" کردە‌وه کە‌ چە‌ندە‌ ماندوو و نا‌رە‌حە‌ت بوون، "موسا"ش لە‌خودا پارا‌یە‌وه‌ بۆیان و‌خوداش هە‌روێ‌کی سپی پاک و بی‌گە‌ردی بۆ‌ ناردن و لە‌گە‌رمای خۆر پاراستنی.

لە‌بەر ئە‌وه‌ش، کە‌ خۆراک و توی‌ش‌ووی رێ‌گە‌یان بە‌ره‌و تە‌وا‌بوون دە‌چوو "موسا" داوای لە‌خودا کردە‌وه کە‌ جاری‌کی دی خۆراکیان بۆ‌ دا‌بین بکاتە‌وه، خوداش گە‌زۆو‌ب‌ال‌ندە‌ی بۆ‌ ناردن کە‌ لە‌قورئان دا بە‌ (مَنْ) (وسلوی) نا‌و‌براون. (مە‌ن=مَنْ) کە‌ مادە‌یە‌کی شیرین‌ه‌و لە‌ئاسمان‌ه‌وه‌ دە‌باری‌تە‌ سەر بە‌ردو گە‌ل‌ای درە‌خت و وە‌ک‌ بارانی‌کی سووک و کە‌م بە‌هێ‌واشی دیتە‌ خوار‌ه‌وه‌ بۆ‌ سە‌ریان (واتە‌ بۆ‌ سەر بە‌ردو درە‌خت) و، و‌تامی‌شی وە‌ک‌ هە‌نگوین شیرین‌ه‌، (سە‌لوا =سلوی)ش بال‌داری (کور‌کوره‌) یان (شە‌لاقه‌) (سومانی)یە‌و بە‌ش‌یۆ‌یە‌کی چرو پۆ‌ل پۆ‌ل یە‌ک لە‌داوای یە‌ک دین و بە‌هۆی زۆری ژمارە‌یان‌ه‌وه‌ زه‌وی دادە‌پۆ‌شن.

جا خواش کاتی‌ک بە‌فە‌زڵو بە‌خ‌ش‌شی خۆی ئە‌و نیعمە‌تانە‌یان پێ‌دان فەرمانی پێ‌کردن لە‌و خۆراکە‌ باش و خۆشانە‌ بچۆن، بە‌لام ئە‌وان بە‌و نیعمە‌تانە‌یان نە‌دە‌زان‌ی‌و لە‌جیاتی شوکرانە‌‌بژیری لە‌سە‌ریان کە‌چی داوای خۆراکی تریان دە‌کرد و حە‌زیان لە‌وانە‌ نە‌بوو. بە‌م پێ‌یە‌ش زولم و سە‌تە‌میان لە‌خۆیان کرد، هە‌روه‌ک‌ لە‌م نایە‌تە‌دا دە‌یخوێ‌نیە‌وه:

﴿وَقَطَّعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اصْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانْبَجَسَتْ (۲) مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ ۖ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ ۖ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰۤءَ وَالسَّلْوٰۤءَ ۖ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۖ وَمَا ظَلَمُونَا

(۱) ئە‌م‌کانیاوانە‌ کە‌وتوونە‌ بیابانی خۆرە‌ه‌ل‌اتی کە‌نالی (سوێ‌س)‌ه‌وه‌و نزی‌ک‌یشن لە‌شاری (سوێ‌س) و بە‌(کانی یە‌کانی موسا) ناسراون، ئە‌م‌رێ‌ی‌ ناوی هە‌ندێ‌کیان کە‌م‌بوونە‌وه‌و هە‌ندێ‌کی‌شان کوێ‌ربوونە‌وه‌.

(۲) (انبجست): (انفجرت) بە‌مانای: تە‌قییە‌وه‌، یان هە‌لقولا...

وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿الأعراف/ ۱۶۰﴾

واده‌ی دیداریکی "موسا" له‌گه‌ل خودادا

"موسا" هه‌والی به (بنو اسرائیل) له- میسر- گه‌یاندبوو که‌وا خودای مه‌زن- فیرعه‌ون- له‌ناو ده‌بات و کتیبیکیش بۆ ئەمان ده‌نیریت دهراره‌ی (فه‌رمان پیکردنیان به‌ چه‌ند کاریک) و (رینگرتنیشیان له‌چه‌ند کاریکێ تیره‌وه‌ک به‌رنامه‌یه‌ک که‌ پتویسته‌ په‌یره‌ویی بکه‌ن و له‌سه‌ری برۆن.

جا کاتیک خودا- فیرعه‌ون- ی له‌ناو برد، "موسا" داوای له‌خودای په‌روه‌ردگاری کرد ئەو کتیبه‌یان بۆ بنیریت. خوداش بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ فه‌رمانی به‌ "موسا" کرد بچیت بۆ لای راستی قه‌دپالی چیا (طوور) و سی (۳۰) رۆژ له‌وئ بمینیتته‌وه‌و خه‌ریکی به‌ندایه‌تی وخواپه‌رستی بیت.

"موسا" ئەم فه‌رمانه‌ی جیه‌جی کردو کاتیک سی‌هه‌م رۆژی ته‌واو کرد، خودا فه‌رمانی پی کرد ده‌ (۱۰) رۆژی تریش له‌وئ بمینیتته‌وه‌و به‌رۆژوو بیت بۆ مه‌به‌ستی ته‌واو کردنی خواپه‌رستی و عیباده‌ته‌که‌ی. هه‌روه‌ها "موسا" به‌رله‌وه‌ی به‌ره‌و ئەو کاری خواپه‌رستیو له‌ خواپارانه‌وه‌یه‌ پروات، (هارون) ی برای له‌جی‌ی خۆی داناو له‌پاساردیه‌کی پتویست دا پی‌ی گوت: (برام تۆ له‌نیو گه‌له‌که‌م دا جینشینم به‌و کاروباریان به‌رپوه‌به‌ره‌و کاریان بۆ چاک و ریکویپک بکه‌و، وریاش به‌ له‌وه‌ی په‌یره‌ویی ریبازی تیکده‌ران و گومپایان بکه‌یت وه‌وشیاره‌ له‌فروفیل و ته‌له‌که‌بازیان).

داوای ئەوه‌ی "موسا" چل رۆژه‌که‌ی ته‌واو کرد، خودا به‌فه‌رمایشتی دیرین و ئەزه‌لیی خۆی دواندی و به‌م دوانده‌نش پله‌و پایه‌یه‌کی وه‌های پی داوه‌ که‌ له‌خه‌لکی جیاکردۆته‌وه‌.

موسا له‌کاتی بیستنی فه‌رمایشتی خودای په‌روه‌ردگاری دا خواستیکێ هیگجار توندو به‌جۆشی تیدا خۆشابوو بۆ دیتنی خوداو، داوای له‌په‌روه‌ردگاری کرد خۆی پیشان بدات تاکو (بیبینیت)، خوداش پی‌ی فه‌رموو: (هه‌رگیز نامبینیت) (لن ترانی).

پاشان خودا له‌سه‌ر ئەو داواکارییه‌ ویستی به‌روونی "موسا" ناگادار کاته‌وه‌ له‌وه‌ی بیگومان ئەو داوای شتیکی گه‌وره‌ی ته‌وتۆی کردوه‌ که‌ چیاکانیش به‌رگه‌ی (هه‌لگرتنی ئەو داوایه‌) ناگرن و ناتوانن خودا ببینن، جا بۆ ئەوه‌ی زانیاری ته‌واو له‌م باره‌یه‌وه‌ بۆ "موسا" ناشکراکات پی‌ی فه‌رموو: (تۆ ناتوانیت بۆ من بروانیت و هه‌رگیز وزه‌ی (بۆ من روانینت) نابیت، به‌لام بروانه‌ بۆ ئەو شاخه‌ که‌ نیستا نه‌ختیک له‌نوری خۆمی پیشان ده‌ده‌م و، که‌ زۆر له‌تۆش به‌هه‌رترو توندتره‌و، سه‌یری که‌ چی به‌سه‌ردیت و گه‌ر له‌جی‌ی خۆی مایه‌وه‌و، توانی خۆی راگریت له‌به‌ر دیتنی نوری من و هه‌یه‌ت و شان و شکۆم دا، ئەوا تۆش ده‌توانیت بمبینیت، خۆ ئەگه‌ر چیاکه‌ وزه‌و توانای ئەوه‌ی نه‌بوو تۆش واز له‌مه‌ بینه‌).

کاتیک خودا نه‌ختیک له‌نوروی خۆی پیشانی چیاکه‌دا یه‌کسه‌ر وردوخاش بوو و له‌گه‌ل زه‌ویشدا ته‌خت بوو، له‌م ساته‌وه‌خته‌دا "موسا" که‌وته‌ سه‌رزه‌ویو له‌هۆش خۆی چوو وه‌یچ هه‌ست و نه‌ستیکی له‌به‌ر سام و بیمی ئەو رووداوه‌ گه‌وره‌یه‌ تیا نه‌ما، به‌لام که‌ هۆشی به‌به‌ردا هاته‌وه‌ گوتی (خودایه‌ ئەی په‌روه‌ردگار من

هه‌رده‌م به‌پاک و بئ‌خه‌وش و گه‌ورده‌ت پ‌اده‌گرم به‌شپوه‌یه‌ک که هه‌ر شایسته‌و‌قاییلی مه‌قامی به‌رزی شکۆی تو‌بیته‌ت و داوای لی‌بورده‌ن و وه‌رگرتنی تو‌به‌ت لی‌ده‌که‌م، جا وا من خۆم به‌یه‌که‌م باوهره‌یین به‌گه‌وره‌یی تو له‌م زه‌مانه‌دا داده‌نیتم).

داوای ئەمه خودای بال‌اده‌ست و به‌روه‌ردگاری جیهانیان له‌به‌شیکێ دیکه‌ی ناخواتنی دا بۆ "موسا" پئی‌ی پ‌اگه‌یانده‌ که هه‌لێ‌بژاردوه‌ له‌نیو هه‌موو خه‌لکی داو سیغه‌تی زیاتری پئی‌به‌خشپوه بۆ له‌ئه‌ستۆنای ئەرکی پیغه‌مبه‌ریته‌ی، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش په‌یامه‌کانی خۆی (واته - اسفار-ی ته‌وارت) ی پئی‌ ده‌دات که پرن له‌ په‌نده‌و ناموزگاری و پيساو ئەحکامی پئی‌ویست بۆ (بنو اسرائیل).

فه‌رمانی‌شی پئی‌کرد که گه‌له‌که‌ی خۆی به‌چاک‌ترین و گه‌وره‌ترین پئساو ئەحکامیه‌وه‌ پابه‌ندکات، واته‌ له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی دارپئزراوی باش‌ترین پئسایان پرون، بۆ نمونه‌ گه‌ر پئسایه‌ک له‌و پئسایانه‌ بۆ دوو کار بوو و به‌لام کامیان پاداشتیکی زیاتری هه‌بوو با ئەوه‌یان ئەنجام به‌ده‌ن.

پاشان خودا ئەو گه‌له‌ی "موسا" واته‌ (بنو اسرائیل) ی له‌وه‌ ناگادارکرده‌وه‌ که له‌فه‌رمانه‌کانی ده‌رنه‌چن، ده‌نا ده‌که‌ونه‌ به‌ر سزای سه‌خت وه‌ک چۆن که‌سانی تری له‌یاخییان و له‌فه‌رمان ده‌رچوانی سزا داوه‌ و ته‌فروتوونای کردوون...

ئهمه‌ی پئشوو ته‌فسیرو شیکاری ئەم نایه‌تانه‌ی لای خواره‌وه‌یه‌ که به‌شیکێ تری داستانه‌که‌ ده‌گپه‌رته‌وه‌و خودا تیا‌یان دا فه‌رموویه‌: ﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِّمَّقْتٌ رَبِّهِۗٓ أَزْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ هَارُونَ أَخْلَفَنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ، قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ، فَسَوْفَ نَرِنِي فَلَمَّا بَجَلَ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾ قَالَ يَمْوسَىٰ إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿الأعراف/١٤٢-١٤٥﴾

(بنو اسرائیل) وپه‌رستنی گۆیره‌که‌

وه‌ک پئشتریش باسمان کرد ئاسه‌وارو خلته‌ی-بتپه‌رستی-له‌نیو دئی (بنو اسرائیل) دا ما‌بوو، ئەویش به‌هۆی به‌سه‌ربردنی ته‌مه‌نیکی زۆریان له‌گه‌ل میسرێ‌یه‌که‌ن دا، پ‌واله‌تیکی ئەم سیغه‌ته‌شیان له‌گۆیره‌که‌ په‌رستیدا په‌نگی ده‌دایه‌وه‌، گۆیره‌که‌ په‌رستراوه‌کانیشیان گه‌ر بمردنایه‌ له‌-میسر-دا، لاشه‌یان مۆمیا ده‌کردو له‌گورستانیکی تاییه‌تی نزیک له‌ (شوئینیکی گه‌رمکراو) یان له‌ (کووره‌یه‌که‌) که به‌ (سرایبوم) ناو‌ده‌برا ده‌نیژان.

پیاویکی فیلبازیش له‌نیو (بنو اسرائیل) که له قورئاندا به (سامری) ناوبراوه ئەم دیاردەیه بەدەرفەتیک دەزانیت بۆ ئەوەی فریویان بدات، ئەوەبوو ناوبراوی گۆڕەکی بۆ هینابوون و پێی گوتبوون: (ئەمە خوداتانەو خودای "موسا"شەو لێرەدا لەبیری چوووە وروشتوووە بۆ دیداری و لەم ماوه درێژەیی بزربوونی دا بەووه خەریکه).

بێگومان "موسا" بەر لەرۆشتنی بۆ دیداری خودا بەگەله‌که‌ی خۆی راگەیاندبوو که‌وا لەسی رۆژ زیاتری پێناچیت، بەلام ئەو کاتە خودا (دە رۆژی تریشی بۆ دەسپێکردنەوی رۆژوو لەسەردانابوو و ماوه‌ی بزربوونی درێژەیی کیشابوون، ئەوانیش لەو وروە عەزمە‌ی پێشویان تێدا نەمابوو و، بەدواکەوتنی موسا سست و لاوازیبوو بوون و گوتبووشیان: (بەر‌استی (موسا) لەوادی خۆی دواکەوت و بەلێنەکه‌ی بۆ نەبردینە سەر).

ئیتەر لەم ساتە وەختەدابوو که (سامری) نیازی خراب لەدەلی دا جوولآو ئەم هەله‌ی قۆزتەووه بۆ جێبەجێکردنی نیازە خرابەکه‌ی چەند خشلۆ گەوهەرپێکی لەو ژنانە‌ی (بنی اسرائیل) سەند که له -میسەر- ئەوه هینابوویان و بەخۆیانەوه کردبوو و هەموو خشلۆکانیانی هەلدایه‌ ناگره‌وه تا تانەوه‌و ئینجا پەیکەری گۆڕەکیه‌کی لێ دروست کردن و بەرپێگایه‌کی تاییه‌تی ئەندازەبیش دايتاشی و کونیکێ لەم سەری‌یه‌وه بۆ ئەو سەری تێکرد تا ئەگەر (با) پیاویا بڕۆشتایه‌ دەنگیکێ وەك دەنگی مانگا لەدەمی‌یه‌وه دەردەچوو. (سامری) که دیتی (بنو اسرائیل) گۆی بۆ دەگرن و لێ ی کۆبوونەتەوه‌ خێرا فەرمانی پێکردن که بێپەرستن.

لەو کاتەدا (هارون) بەپەله‌ بەرەنگاریان بووه‌وه‌و تێی گەیاندن که ئەوان فریودراون و زۆر هەول و تەقەللایشیدا بۆ ئەوه‌ی تا لەپەرستنی گۆڕەکه‌که‌ پاشگەزیان کاتەوه‌، بەلام نەیتوانی و ئەوانیش پێیان راگەیانند که سوورده‌بن لەسەر پەرستنی هەتا "موسا" دیتەوه‌ بۆ لایان.

لەولاشه‌وه "موسا" لەماوه‌ی دیدار و تویژی له‌خزمەت خودا ئەو هەواله‌ی له‌خوداوه‌ پێ دەگات که‌وا(سامری)گەله‌که‌تی تەفرەداوه‌و لەئاینی خۆیانی دوورخستوونەوه‌و گومرای کردوون.

"موسا" بەمە زۆر زویر و پەست دەبیت و له‌ توندترین حاله‌تی دلته‌نگی و سوورپه‌یی دا دیتەوه‌ بۆ لایان و پێیان دەلێت: (ئەری خودای پەرودەرگارتان بەلێنیکێ پیرۆز گەورە‌ی پێنەدان دەرباره‌ی ئەوه‌ی- تەوارت-تان بۆ دەنیریت که‌ رپی راست و رووناکێ تێدایه‌ بۆتان؟ ئەه‌ی ئایا نازانن خودا ئەو بەلێنە‌ی بەدی‌هیناوه‌، یاخود بەهۆی درێژبوونەوه‌ی ماوه‌ی بزربوونم لێتان ئیمانەکه‌تان بەکوفرو بێ‌باوه‌ری گۆڕی‌یه‌وه‌؟ یان هەر ویستوتانە کرداریکی خراب ئەنجام دەن و خودا له‌خۆتان زویر بکەن و، بەمەش ئەو پەیمانەتان بشکێنن که بەمنتان دا دەرباره‌ی خۆراگری و مانەوه‌ لەسەر ئیمان و باوه‌رداری؟).

ئەوانیش لەوه‌لامی ئەو پرسیارانەدا به "موسا" یان گوت: (ئیمه‌ به‌خواست و تارەزووی خۆمان ئەو پەیمانەمان نەشکاند که بەتۆمان دا‌بوو، بەلکو (سامیری) هات و گومرای کردین و بیروپرایه‌کی دەرپری و پێی گوتین گوايه‌ بەهۆی ئەو ئالتوون و خشله‌ی که پیمانە و له‌ میسری یه‌کامان سەندوو‌ه‌ که‌وتوینه‌ بەر رق

و تورپه‌یی ی خودا، چونکه ئەم خشلە هەمووی بوو بەچەند گوناھێک لەسەرشانمان و لەسەرمان لاناچیت هەتا نەگەریتتەووە بۆ لامان، بەلکو هەتا ئەم گوناھانەمان لەسەربوایە گەرانەوێ تۆش دوا دەکەوت، بیروپرای ئەویش وابوو کە دەبیت هەموویان فری دەینە ناو ئاگرەوێ تاکو خودامان پازی بکەین و تۆش بگەریتتەووە بۆ لامان، ئیتر باوەرمان پێ کرد و هەموو خشلەکانمان فری دایە ناو ئاگرەوێ، (سامری) بەم رەنگە لەگەڵمان جوولایەووە و خۆیشی هەرچی هەبوو لەزێرو زیو فری دایە ناو ئاگرەوێ، ئینجا لەو هەموو خشلە ی نیو ئاگرەوێ پەیکەری گوێرەکە یەکی بۆ دەرھێنان و پێی گوتین: (ئەمە ئەو خودایەتەنە کە دەبیت بیپەرستن، هەرەھا خودای موساشە کە ئیستا لی ی بی ئاگیەو چوو لە کیوی (طور) بیدۆزیتتەووە نازانیت لی‌رە).

داخۆ عەقلی ئەو گەلە چەند کەم و سووک و ناتەواو بوو، تۆ بلی ئەیانزانیت کە ئەو پەیکەرە هیچ سوودو زیانیکی نی یە و ناتوانیت سوودیان پێ بگەینیت یان زیانیان لی دوورخاتەو؟ تەنانتە توانای وەلام دانەوێ قسە یە کیشیان نی بوووە چونکە ماددە یەکی بی گیان و بی دەنگ بوو.

پاشان "موسا" رووی کردە (ھارون) ی برای بەتوندی رای تەکاندو توند ریش و قژی راکیشا و بەتورپه‌یی یەو پێی گوت: (ئەری بۆچی کاتیک ئەو خەلکەت لەو حالەتی گومراپی یەدا بینی و دیتت ئەوا مەیلیان بەلای پەرستنی گوێرەکە دەایە و تەفرە دراون، بۆچی خیرا نەھاتیت بە دوام دا و پیم بگەیتەووە هەوالی ئەو بارودۆخە یانم پێ بگەینیت؟)

(ھارون) یش لەو لāmدا پێی گوت: (لەو دەترسام کە وابزانیت من گەلی -بنو ئیسرائیل- م بەش بەش کردوووە بە شیکیان دوا تۆ کەوتین و بە شیکێ تریشیان دوا سامری کەوتین، هەرەھا لەو دەش ترسام تۆ پیم بلیت: من تۆم لە نیویان دا جی هیشتوووە کەچی تۆش هاتوویت بە دوام دا. لە کاتیک دا فەرمانت پێ کردم کە لە نیویاندا بێنمەو و ئیتر منیش چاوەریم کردیت هەتا گەرایتەووە.)

دوا ئەمە "موسا" گلەیی و گازاندە یەکی هیگجار فرە ی لە -سامری- کرد کە ببیووە هۆی ری لیتیک دانیان. کەچی -سامری- لەو لāmدا گوتی: (من لە هەموو کەس زیاتر دەمزانی تۆ لەسەر هەقیت و پەیرەویم کردبوویت و هەندیک لە دینە کە شتم وەرگرتبوو، بەلام دوا یی وازم لیتینا و گەر پامەووە بۆ سەر- گوێرە کە پەرستی- ئەمەش نە فسم پێی کردم و بۆی جوان کردبووم تا وام لی هاتبوو کە ئەو کردارە ئەنجام بەدەم).

ئیت "موسا" پێی گوت: (دەبرۆ وا کەوتیتە بەر سزای خودا و سزاکەش ئەو یە لە دنیا دا هەتاماویت دەبیت بلیت -لا مساس- (واتە دەستم لیتە دە))، چونکە بەو نازاریکی زۆری دەچەشت گەر هەر کە سیک دەستی لی بدایە یان دەستی بەر هەر جینگە یەکی جەستە ی بکەوتایە. سامری- لە دنیا دا وای لی هاتبوو بە هەر کە سیک بگەیشتایە دەبوو پێی بگوتایە (لامساس)- واتە دەستم لی نە دەیت-.

دەربارە ی سزای ئاخیرە تیش "موسا" پێی گوت: (رۆژی دوا یش وادە ی سزایەکی کاریگەرتر هە یە بۆت و ناتوانیت لی دەربازیت).

پاشان "موسا" بەرەو پەیکەری گوێرە کە کە رۆیشت و سووتاندی و هەموو خۆلە میشی پاشاوە ی سووتاوی یە کە ی بە نیو دەریادا بلاو کردەووە.

له‌ملاشه‌وه (بنو اسرائیل) زۆر په‌شیمان بوون له‌و گونا‌هه‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ردبوویان و له‌خودای مه‌زن پارانه‌وه لێ‌یان خوش بی‌ت و لێ‌یان ببوری‌ت. خوداش بۆ وهرگرتنی نه‌و نزایه‌یان سرووشی بۆ "موسا" نارد که‌ ده‌بی‌ت بۆ به‌جێ‌گه‌یاندنی تۆبه‌که‌یان خۆیان بکوژن، واته‌ خۆکوشتنه‌که‌یان به‌و جووره‌ بی‌ت که‌ هه‌موو ئاره‌زوویه‌کیان کپ که‌نه‌وه‌و ده‌روونیان له‌خراپه‌و به‌دکاری پاک که‌نه‌وه‌و خۆیان له‌هه‌ر چه‌زو ئاره‌زوویه‌کی نه‌فس دا‌برن، به‌مانای نه‌فسی خۆیان له‌وه‌دا بکوژن نه‌ک به‌جه‌سته‌ خۆیان له‌ناوبه‌رن، نه‌وسا خوداش تۆبه‌و په‌شیمان‌ییان لێ‌ وهرده‌گری‌ت و نزاکانی لێ‌خۆش بوونیان گیرا ده‌کات.

نه‌مه‌ی پێشوو قۆناغی‌کی دی‌که‌ی نه‌و داستانه‌ پڕ ده‌رس و په‌نده‌ی قورئان و شیکاری شه‌م نایه‌تانه‌ش بوو که‌ خودای زاناو کاربه‌جێ‌ تیا‌یان دا فه‌رموویه‌:

﴿ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا ﴿٨٦﴾ وَلَكِنَّا جُمَلًا أَزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُرْجَعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾ قَالَ يَهْرُونَ مَآ مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾ أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ﴿٩٤﴾ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٥﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٦﴾ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ أَخْلَفَهُ وَأَنْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنْهَرِقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَّا إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٣-٩٨﴾

بۆ مه‌سه‌له‌ی خۆکوشتنه‌که‌شیان به‌و ره‌نگه‌ی که‌ له‌هه‌موو ئاره‌زوویه‌کی نه‌فس خۆیان دا‌برن و نه‌و ئاره‌زوانه‌ بکوژن له‌جی‌گه‌یه‌کی تری قورئان دا‌ ناماز‌ی بۆ کراوه‌ و خودا تیا‌ی‌دا فه‌رموویه‌:

﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ لَكُمْ ظُلْمًا أَلَمْ تُظَلَّمُوا أَنفُسَكُم بِأَتَّخَذِكُمْ آلِهَةً فَتَدْبُرُوا إِلَيَّ بَارِكُمْ ﴿١٠١﴾

(١) (ملکنا): (بأختیارنا) واته‌ به‌خواستی خۆمان.

(٢) (بارنکم): به‌مانای (خالقکم) واته‌ خالق و کردگارتان که‌ دروستی کردوون.

فَسَأَلْتُمَهَا لِلَّذِينَ يَنْقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٥-١٥٦﴾

ههروهها خودا دهربارهی دهنکه بههیزهکهی شهو ههوره تریشقهیهش که لهشاخهکهی داو لهراندوبویهوهو نهوانی بهسهرزهی داخستبو، فهرمویه: ﴿ادعوا ربکم تضرعاً وحقيةً انه لا یحب المعتبرین﴾ (٥٥) ولا نفسدوا فی الارض بعد اصلحها وادعوه خوفاً وطمعاً ان رحمت الله قریب من المحسنین ﴿البقرة/٥٥-٥٦﴾

بهرزگردنهوهی چیاکه بهسهر (بنو اسرائیل) دا

"موسا" ههر بهردهوام بوو لهسهر راست کردنهوهی (بنو اسرائیل)، بهلام جار له دوای جار بهرهلهستی و دلرهقی زیاتری لی دهبینین، تا وای لی هات خودا ههپهشهی لهناو بردنی لی کردن و شاخی (طووری) لهسهر سهریان بهرزکردهوه، نهوانیش هیئنده ترسان وایان دهزانی دهکهویته خوارهوه بهسهریان دا، بویه دهسبهجی پهنایان بردهوه بهر خوداو لی ی پارانهوه که شهو مهترسی یهشیان لهسهر ههلگریت. خوداش فهرمانی پی کردن که بهچاکی و بهوپهپی دلسوژییهوه شهو فهرمان و نهحکامهی بوی ناردوون پابند بن پیبانهوه بی شهوهی هیچ نارهزایی و پرتهو بولهیهکیان لیوه بیت، ههروهها دیراسهی ههموو شهو شتانهی نیو کتیبی خودا بکهن و لی بکولنهوهو لی تی بکهن و کاری پی بکهن و، ناییت لی ی بی تاگاو غافل بن، تاکو بهم شیهیه بگهنه پایهی پاریزکاران(متقین) و خواپهرستانی راست. جا کاتیک خودا شهو خهمشهی لهسهر لابرده دووباره له ری خودا لایان دایهوه. خو شهگر فهزل و رههمتی ههکیمانهی خودا نهبوییه شهو ههر رهنجهرؤو خهسارهتمههند دهبوون: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿البقرة/٦٣-٦٤﴾

پوو وهرچهرخانی (بنو اسرائیل) لهچوونه نیو خاکی پیروزهوه

خودا فهرمانی به "موسا" کرد که (بنو اسرائیل) بیات بو خاکی پیروز (واته بو- فهلهستین)، تا لهوی نیشتهجی بن. "موسا" بو جیهجی کردنی شهو فهرمانه سهههتا بهچهند وتهیهکی پیویست گهلهکهی دواندو ههموو نیمعهتیک خودای بهبیر هیئانهوه، وهک شهو نیعمهته دیارهی که چهنین پیغهمبهریان لهنیودا دهرکهوتوهو خودا بوی رهوانه کردوون تاکو لهگومرایی رزگاریان کات و ری پاستیان پیشان بدات، ههروهها نیعمهتی نازادی ی پی داون و رزگاری کردوون دوای شهوهی لهژیانیک کویلیاسهتی و بهندایهتی ژیر دهسهلاتی (فیرعهون) وتاقمهکهی دا بوون، جگه له ههموو شهو نیعمهته زورانهی که بهتاییهتی پییان دراوهو

له‌خه‌لکی تری زه‌مانی خو‌یانی پی جیا‌کراونه‌وه، بۆیه شه‌رکی شه‌وانیش له‌به‌رامبهر شه‌م نیعمه‌ته زۆرو گه‌ورانده‌ا شه‌وه‌یه سوپاسی خودا بکه‌ن و ههر فه‌رمانی‌کی پی‌داون به‌چاکی په‌سندی بکه‌ن و بیاده‌ی بکه‌ن. ئینجا "موسا" پێش شه‌وه‌ی داوای چوونه نیو خاکی په‌رۆزیان لی بکات، چه‌ند که‌سی‌کی دیارو هه‌له‌گه‌وتووی له‌گه‌له‌که‌ی نارد بۆ وه‌رگرتن و کو‌کردنه‌وه‌ی زانیاری له‌سه‌ر شه‌و خاکه و سوود وه‌رگرتیان له‌و زانیاری یانه.

شه‌وانیش کاتی‌ک گه‌رانه‌وه بۆ لای "موسا" هه‌والی شه‌وه‌یان پی دا که‌وا گه‌لی‌کی به‌هه‌یزی تێدایه‌و هه‌موویان که‌له‌گه‌ت و بالا‌به‌رز و شاره‌کانیشیان (به‌شوو‌راو قه‌لای به‌هه‌یز) مه‌حکه‌م کردوه. (بنو اسرائیل) به‌م هه‌وال و زانیاری یانه ترسیان لی نیشته و گو‌په‌په‌لی فه‌رمانی "موسا" یان نه‌کرد له‌شه‌رکی روو به‌رووبوونه‌وه‌ی شه‌و گه‌له‌و چوونه نیو خاکه‌که‌وه، به‌لکو له‌جیاتی شه‌وه پی‌یان گوته: (شه‌ی "موسا" بی‌گومان له‌و خاکه‌دا چه‌نده‌ها ئینسانی که‌له‌گه‌ت و به‌هه‌یز هه‌یه‌و ئیمه‌ش ده‌ره‌قه‌تیا نایه‌ین و پی‌یان ناو‌په‌ین، جا هه‌تا شه‌وانی تێدایه‌ت ئیمه‌ ناچینه‌ ناوی. ههر کاتی‌کیش لی ی ده‌رچوون شه‌وا داوا‌کاریه‌که‌ت به‌جی ده‌گه‌یه‌نین و ده‌رۆینه‌ ناو شه‌و خاکه‌وه.)

﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَنْقُورِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَنْقُورِ أَذْخُلُوا الْأَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَارِينَ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿المائدة/٢٠-٢٢﴾.

پێ‌لی ون بوونی (بنو اسرائیل)

• دیاره هه‌میشه له‌ههر کو‌مه‌له‌و ده‌سته‌و تا‌قمی‌ک دا جگه له‌وجودی که‌سانی خراب له‌هه‌مان کات دا چه‌ند که‌سی‌کی به‌ئه‌ده‌ب و په‌که‌په‌کی‌ش هه‌بوون. له‌نیو شه‌و خه‌له‌که‌ش دا دوو په‌پاو (له‌وانه‌ی که‌ خودا له‌سه‌ر ته‌قواو به‌ندایه‌تی راست به‌هه‌مه‌ندی کردوون و هه‌دایه‌تی داون) روو ده‌که‌نه گه‌له‌که‌یان و ئامۆژگاری یان به‌وه ده‌که‌ن، که پی‌یان ده‌لین: (ئیه‌و به‌چه‌سه‌ر شه‌و گه‌له‌واته له‌خاکی په‌رۆزدا) و هه‌له‌کو‌تنه سه‌ر ناو‌جه‌رگه‌ی شاره‌که‌یان له‌ده‌روازه‌ی شاره‌وه‌و ئیدی کتوپر شه‌وان ده‌ترسن و سام و به‌می‌کی زۆر ده‌که‌وته‌ته نپو‌دیانه‌وه‌و ده‌به‌زن، ئیه‌وش به‌سه‌ریان دا سه‌رده‌که‌ون، به‌لام له‌م کاره‌دا ده‌بیت پشت به‌خودا به‌سه‌ستن گه‌ر ئیه‌و به‌راستی با‌وه‌رتان پی‌ی هه‌یه).

وه‌لی (بنو اسرائیل) شه‌و ئامۆژگاری یه‌شیا‌ن په‌سند نه‌کرد و له‌وه‌لام دا قسه‌یه‌کی هه‌ینه‌ده‌ نابه‌جی و ناشه‌رینه‌یان درکانده‌ که‌ بو‌نی په‌سه‌که‌یی ی و یاخی بوون و ترسنۆکی ی لیه‌وه‌ده‌هات، قسه‌که‌شیا‌ن شه‌وه‌بوو که‌ قورئان له‌نایه‌ته به‌نا‌وبانگه‌که‌ی دا بۆی گه‌را‌وینه‌ته‌وه‌و گو‌ت‌بو‌ویان ﴿فَأَذْهَبَ آتَ وَرَبُّكَ فَفَتَلْنَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾. واته (شه‌ی موسا تو‌ خو‌ت و خودا‌که‌ت به‌رۆن و به‌هنگن له‌گه‌ل شه‌و گه‌له‌ی ناو خاکی په‌رۆزدا، ئیمه‌ش وا لیه‌ره‌ دانیشه‌تو‌وین).

ئەمەش دوایین (ویستگەیی سووری ژیاانی موسا لەگەڵ گەلەکەیی) دا بوو، دوایین هەول و تەقەللای ئەو سەفەرە درێژەیی بوو کە ئەوێ بەچاوی حۆی دیتییی: روو وەرچەرخانی گەلەکەیی بوو لەچوونە نیو خاکی پیرۆزەوێ.

ئەیی داخۆ "موسا" (لەدوای ئەو هەموو کۆششە قورس و پڕ لەزەحمەتەیی دا بۆ راست کردنەوێ گەلەکەیی) و لەئاست یاخیبوونی بەردەوامیان دا چ هەلۆیست و کاردانەوێهەکی بوویت؟ ئایا جگە لە باسی حاالی حۆی لەلای خودا هیچ رینگەییەکی تری گرتۆتەبەر؟

ئەو هەردەم لەو جۆرە حالەتەو بەتایبەتیش لەدوایین حالەت دا وپاش بییستنی ئەو قسە نابەجییه روودەکاتە خودا و لێ ی دەپاریتەوێ دەلیت: (ئەیی پەرەردگار بەراستی من هیچ دەسەلاتیکم لەسەر کەس نی یە تەنھا لەسەرخۆم و براکەم نەبیت. دەتۆش ئەیی خودایە بەحوکمی دادوێری و عەدالەتی خۆت دادوێری لەنیوان من و ئەو بەدکارو یاخییانەدا بکە.)

خوداش بەدەم ئەم داواکارییەوێ دیت و نزای گیرا دەکات و هەوایی ئەوێشی پێ دەدات کە دەبیت خاکی پیرۆز (الأرض المقدسة) هەتاکو (چل سال) حەرام بیت لێ یان و دەبیت لەبیابانی (سیناء) و لەو ماوێ درێژەدا بیی و بچن و رێیان لێ تێک چیت و ئاودانی نەبینن. هەرەوێها خودای مەزن داوای لە "موسا" کرد کە هیچ دلەنگ و خەمبار نەبیت بۆ ئەو گەلە نەفامەیی لەفەرمانەکانی خودا دەرچوون و گوێرایەلییان نەکردوێ.

ئەم بڕگەیی دوایش شیکاری ئەم ئایەتەوێ بوو کە ئەم بەشەیی دواویی داستانەکە دەگیرنەوێ خودا تیااندا دەفەرمویت:

﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْقِمُوا عَلَيْهِمْ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾ قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتَلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿المائدة/٢٣-٢٦﴾

بهندی شه شه م

((چەند پەندو وانه یهك له چیرۆکی "موسا" وه))

(راست کردنه وهی گه لان دواي تیکچونیان - ناکامی بێ باوه دی و سته مکاری -
تۆکمهی و پته وی بیرو باوه ر - سه رکه وتنی هه ق به سه رناهه ق دا - نازادی گه لان -
بانگه واز بۆ خه بات - له ریشه هینانی سته م - نازاد بونی برواداران - ده رچوون له ژیر رکینی داب و نه ریت - ناخواتن
به وتی نه رم - باوه رهینان له ریی عه قله وه - پووجه ل کردنه وهی عه قیده ی میسری یه کۆنه کان - پیرو ز راگرتنی خوداو
ریژلینانی ته و او و شایسته ی)

راست کردنه وهی گه لان دواي تیکچونیان

• بێگومان ته و گه لانه ی که ژیان له ژیر چنگی زولم و سته مکاری دا به سه ر ده بن و مامه له ی توندو
ناخۆشیان له لایه ن حاکمه کانیا نه وه له گه لدا ده کریت، ته و ره وشت و ئاکاریشیان تیک ده دریت و فیتری
سه رشۆری و زه لیلی ده بن، به م پێیه ش زیاتر حوکمی سته مکاران به رقه رار و به هیژ ده کن.
خۆ ته گه ر ته و حوکمه پر له غه درو سته مه بۆ ماوه یه کی دوورو درێژ بجایه نیت، ته و خوو و په وشته
شیواوه کانی نیو خه لکییش زیاتر ره گ داده کوتن و ده چه سپین و به مه راتیش بۆ نه وه کانی دواي خۆیانی
ده هیژنه وه، ته نانه ت هه ره تم جو ره خوو نه ریته تیک جوانه ش سه روشت و که سیته ی خۆیان و هه ر مرۆقیکی
دی داده ریژنه وه.

سیمای ژیا نی (بنو اسرائیل) و بارودۆخی گوزه رانیان ئا و ابو، زولمی فیرعه ونه کان سه روشت و فیطره ته ی
ته وانی تیک دابوو له -میسر- دا و مۆرکی سووکایه تی و سه رشۆری و ترسنۆکی پیوه نابوون، تا ته و کاته ی
خودا "موسا" ی بۆ ره وانه کردن و بانگی کردن بۆ جیهاد و تیکۆشان له کاری چوونه نیو خاکی پیروژه وه،
به لām ده روونه زه لیل کراوه کانیان که به مملکه چی و به ندایه تی راهاتبوون ری جیهادی پی نه دان، هه ر
بۆیه ش قورئان باسی ته و سزایه مان بۆ ده کات که خودا خسته ی سه ریان و ماوه ی چل سال له و بیابانه دا
هیشتنیه وه ری یان لی ون ببوو و داوای له "موسا" ش کرد هیچ خه فه تیکیان بۆ نه خوات: ﴿ قَالَ فَإِنَّهَا
مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ ^(۱) أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴾. ته مه ش ته و
په روه رده خودایه یه یه که په روه رده گاری جیهانیان ته وانی پی گۆش کرد، واته بۆیه ماوه ی ته و چل ساله
له بیابان دا هیشتنیه وه تا کو سیفه ته جوانه کانی (نازایه تی و دلیری و به هیزی و متمانه به خۆکردن) یان تیدا
دروست ببیت، ته و نه وه (جیل) سه کۆنه برۆن و نه مین که (مملکه چی سته مکاری ببوون و کۆیلا یه تیان له لا
شیرین و ئاسایی ببوو) و دواي ته مان نه و دیه کی نوئ گه شه بکه ن که (خوو نه ریتی جوامیری و نازایه تی ی

(۱) (محرمه عليهم): واته (هه رامه لی یان)، مه به ستی له (بیت المقدس) سه که تا نه و چل ساله نه چنه ناوی یه وه.

خێلهکی و چاوقایمی)یان تیدا بچهسپیت و لههه مان کاتیش دا بهدادگهری و رینماییی شهریعت بهخته وهرین.

خودای داناو بالادهست بهم شیوهیه پهروهدهی کردن تا توانای نهوهیان پێ بدات و سازیان کات بۆ چوونه نیو خاکی پیروژهوه، بهم پهنگهش توانای خۆکۆنترۆل کردن و بهدهمهوه هاتنی خیرای ئهرك و فهرمانه شهرعی یه کانیان هه بێت و تامی ژیانی راسته قینهش بچیزن.. ژیانی مرۆقیکی ئازادو بهرپێزو بههپێز، نهك ژیانی کۆیلهیهکی سهركزو داماو.

ئیمهش ده بێت په ندو عبیرهت لهم پهروهده خودایی یه وهرگرین و ئهوهش به چاکی بزانی، که بێگومان راست کردنهوهی گه لان دواي تیک چوونیان به پینگه یانندی نهوهیهکی نووی وه ها ئه نجام دهریت و ده بێت ئه م ناکاره بهرزانیهان تیدا بچهسپیت:

۱/ یه که میان نازیهتی ی کهسانی دهشت و دهر، واته وهك دانیشتوانی دهشت و چیاکان ئازادو دلپرو ئازادی خاوهن بازووی پۆلایی بن.

۲/ دووه م ئاکاری هه ره بهرزو جوانیش کارکردنه به شهریعتی خوداو خۆراگرتن له سه ر پینگه راسته که ی و پیاده کردنی ریبازه عادیلانه که ی.

با لیڤه دا نهختیک چاو لیک نیین و بهوردی بیربکهینه وه له بارودۆخی کۆمه لگه ی ئه مپرومان و ئینجا به چاری تیفکرینه وه بروانین بۆ ئه و فه سادو گومرایی یه ی که سه رجه م گرۆی به شهری و کۆمه لگه کانیانی تیک داوه و داخۆ چ هۆکارێکی ئه وه نده تیکده ر و گێره شیۆین بۆ ئه م مه به ستانه به گه ر خرابن؟ بێگومان دیارترینی ئه و هۆکارانه ی که لاوان و نه وه ی نووی به ره و ئه م فه سادییه ئاراسته کردوه ئه مانه ن: (فیلمه سینهمایی یه کان، بهرنامه هه ست و رووژتینه کانی ته له فزیۆن، رۆژنامه و گۆقاره تیکده ره کان)، (جگه له و هۆکاره دیارانه ی که رۆژانه به کاردیتترین و له خه لگی په نهانین)..

جا ئایا کارێکی راسته گه ر چا و له هه موو ئه و هۆکارانه بنووقینین و واز بێنین تا به رهه م هیسه ران و دهره یه رانی فیلمه کوشنده کان و، کاربه ده ستانی سه ر رۆژنامه و گۆقاره کان به هه وا و هه وه سی خۆیان هه لسه وکه وت که ن و هه ر خه ریکی تیکدان و زیاده کردنی دا هاتی مادی و کیشانه وه ی پاره و پوول بن، ته نانه ت که له سه ر حسابی گومرا کردنی نه ته وه و لاواز کردنی رۆله کانی و خا و خلیچک کردنیان بێت؟

ئهی ئایا کارێکی راست و دروسته گه ر لاسایی فیلمه بیانی یه سه رشییۆینه کان بکه ینه وه، واته: ئه و فیلمانه ی، که زۆربه ی کۆمپانیا به رهه م هیسه کانیان له ژیر ده سه لاتی جووله که دایه؟

ئایا ده شیۆت په یه وه یی ئه و ریبازو شیوازانیه ی ناوه رۆکی فیلمه کانیان بکه یین و وهختیکی زۆر به ته ماشا کردنی فیلمه چه و اشه کاری یه کانیانه وه به سه ره ره یین؟

ئهی بۆچی حکومه ت و کاربه ده ستانی ولاته عه ره بی و موسلمانه کان هه ولئ به رهه م هیسه نانی فیلم و شانۆگه ربی ی به سوودو پهروه ده یی ناده ن و، پاشان ئه و فیلمه نا به جی یانه ش قه ده غه که ن که عه قل و هۆشی خه لگی تیک دهن و ئاکاریان ده شیۆین؟

بۆچی حکوماتی ولاته عه ره بی و موسلمانه کانی تر سانسۆر (چاودێری) یه کی توندو شیوا ناخه نه سه ر ئه و فیلمانه ی که له ده ره وه ی ولاته کانیانه وه ده هیترین و بانگه شه بۆ رووت و قووتی و فریودان و تیکدانی ره وه شتی رۆله کانی نه وه ی نووی ده که ن؟

بۆچی ئەم حکومه‌تانه‌ی ولاتانی (موسلمان نشین) ئەو رۆژنامەو گۆڤارانە تەمە ناکەن یان داناخەن کە عەیب و عاری خەلکی دەرەدەخەن و چەند مەسەلەیه‌کی ئابرووچوون دەقۆزنەووە و ینەه‌ی ئافره‌تی پرووت و نیمچە پۆشته لەلایه‌ره‌ی یە کەم دا بلاو دەکەنەو تاکو لەلایه‌ کەو‌ه‌ه‌واو هەو‌ه‌وسی چەند کەسانێکی بەدپه‌فتار تێرکەن و لەلایه‌کی تریشەو‌ه‌ه‌و برەو بەبازرگانێه‌ه‌یچ و پووج و بی‌بەهاکە‌ی خۆشیشان بەدن؟ بۆچی حکوماتی عەره‌بی سەمای خۆره‌لاتی (الرقص الشرقي) و سەمای بیانی لەبەرنامەکانی تەله‌فزیۆن لانا‌به‌ن کە تەنها بۆ خرۆشان‌دنی ئاره‌زووی جنسی خەلکی یه‌؟ ئەم جۆره‌ سەمایه‌ تەنها بۆ بزوان‌دنی ئاره‌زووه‌ ئازەلێیه‌کانی کەسانی نەفامه‌، بەتایبه‌تیش ئاره‌زووی لاوان کە لەئاکامی ئەو‌ه‌وه‌ زیانێکی زۆر بە دەر‌وون و شیوازی هەلسوکەوتیان دەگات.

یان بۆچی ئەو فیلمه‌ پۆلیسی و جاسوسیانه‌ قەدەغە ناکەن کە دەوری کوشتن و تاوانکاری زۆری تێدا دەبینرێت و بەم هۆیه‌شەو‌ه‌ه‌ کار لە فیکرو هەلسوکەوتی گەنجەکان دەکەن و هیستریای دزی و تاوانکاری و راو پرووت لەبیرو هۆشیان دا پەره‌ پێ دەدەن؟

هەوره‌ها بۆچی حکوماتی ولاته‌ موسلمانەکان بەر‌به‌ستێکی پێویست ناخەنە بەردەم ئەو هەموو مۆدێلی جل و بەرگانه‌ی کە لەدەر‌ه‌وه‌ی ولاته‌کانیان‌ه‌وه‌ دەهێنرێن و شوینە ئابرووداره‌کانی جه‌سته‌ی ئافره‌تان و ئەندامه‌ سەرنج راکێشه‌کانیان دەر‌دەخەن و کە هەموو ئاینیک دژی ئەو ریسواکردنە بوون؟ بێگومان ئەم جۆره‌ جل و بەرگانه‌ بە مۆدێله‌ هەمە چه‌شنه‌کانیان‌ه‌وه‌ گرێ ئاره‌زووی لاوان و هەست و نەستیان خۆش دەکەن و دەرس و دەوری قوتابخانه‌شیان لێ تێک دەدەن و تاوانا‌کانیان ئیفلیح دەکەن لەکاری سوودبەخش بۆ خۆیان و نەتەو‌ه‌ه‌ه‌ه‌شیان و پەکیان دەخەن.

ئەرئ توخوا ئەمە شارستانیته‌؟! نه‌خێر، بەلکو چەند لایه‌نێکی دەر‌دەدارو بۆگەنی ئەو شارستانیته‌ه‌ه‌ شیواوه‌ی خۆرئاوایه‌ کە هەره‌شه‌ی خرابترین کاره‌سات لەکۆمه‌لگای ئاده‌میزاد دەکات.

ئاکامی بی‌باوه‌ری و سته‌مکاری

مرۆڤ هەندیک جار چەند پرسیارێکی بەخه‌یال دادیت لەسەر کاره‌ساتی سروشتی و ناسروشتی و هەموو ئەو رووداوو پێش‌هاتانه‌ی تووشی دەبن، لەو کاره‌ساتانه‌ش وەک: (ئەو بومه‌له‌رزانه‌ی کە هەموو شتیک لەناو‌دەبەن، ئەو لافاوانه‌ی کە سامانی نەتەو‌دیی له‌دەست دەدەن و په‌رش و بلاوی دەکەن و هەزاران کەس دەکوژن و ئاواره‌ دەکەن، ئەو گەردەلوول و گێژەلووکە توندو یه‌ک له‌دوای یه‌کانه‌ی کە هەرچی مرۆڤ بنیاتی ناوه‌ تەمەنی تێدا بەسەر بردووه‌ تێک دەدەن، ئەو جه‌نگ و شه‌رو شوپارنه‌ی کە سەرکرده‌ به‌ته‌ماع و چاوچنۆکه‌کان هەلیان دەگیرسێن و جگه‌ له‌ ئاکامی ویرانی و مالکاوولی هێچی تریان لێ بەدی نایه‌ت).

مرۆڤ له‌دلی خۆی دا پرسیار له‌هۆو فاکته‌ری هەموو ئەم رووداوو کاره‌ساتانه‌ ده‌کات و وه‌لامی پرنده‌ (قاطع‌ی) وای چنگ ناکه‌وێ-کە قه‌ناعه‌تێکی پێ‌بینیت. دیاره‌ ئەمەش به‌ره‌و په‌شینی ی دەبات و وای لێ ده‌کات کە له‌ گۆشه‌نیگایه‌کی ره‌شه‌وه‌ بۆ ژیان بروانیت و خۆشی گوزه‌رانی لێ سه‌نیت و ئارامی ی دەر‌وونیشی لێ بشیوینیت.

وه‌لامی ئەم پرسیارانه‌ی مرۆڤ دەر‌بارە‌ی ئەو سزاو نازارانه‌ی کە تووشی مرۆڤ دەبن له‌قورئان دایه‌و هەر قورئان توانای وه‌لام دانەو‌ه‌یانی هەیه‌و له‌چەند جیگایه‌کی دا ئەم وه‌لامانه‌ به‌رچاوده‌کەون، بەتایبه‌تیش

له‌چیرۆکی "موسا" دا، که به‌پرونی ناماژە بۆ هۆکاره‌کانی ئەو کاره‌ساتانه ده‌کات و جه‌خت له‌سه‌ر دیارترینی ئەم هۆکارانه: (بی‌باوه‌ری) و (سته‌مکاری) و (گوناھ کردن) ده‌کات.

سته‌مکاری و بی‌باوه‌ری (ظلم و کفر) یش دوو زاراوه‌ن له‌ قورئان دا بۆ گوزارشت (تعبیر) له (باوه‌ر نه‌هێنان به‌خودا) یان (هاوه‌ل بۆ خوادانان) و پروو وهرچه‌رخان له‌شه‌ریعه‌تییو، ده‌رچوو له‌ سنووری پرسیا‌کانی ئەو شه‌ریعه‌ته‌و ئەه‌نجام دانسی گوناھی زۆرو هه‌مه‌جۆرو تاوانکاریو شه‌رخوازی، هه‌روه‌ک خوداش له‌قورئانه‌که‌ی دا ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذَبْنَاهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ آل عمران/ ۵۶. واته: (ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ربوون سزایه‌کی سه‌ختیان ده‌ده‌م چ له‌دنیا‌داو چ له‌ پوژی دواییش دا).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوَدَّةً﴾ الکهف/ ۵۹، واته: (خه‌لکی ئەو ناوچانه‌گوند بن یان شار-به‌هۆی خراپه و به‌دکاری و بی‌باوه‌ری ی خۆیا‌نه‌وه له‌ناو‌مان بردن و واده‌ی له‌ناو‌بردنی‌شیانمان دیاری کردبوو).

خودای مه‌زن جۆره‌کانی له‌ناو‌بردن و نامرازه‌کانی‌شی باس کردووو فه‌رموویه:

﴿فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّن أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّن حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّن أَعْرَفْنَا وَمَا كَانُ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ العنكبوت/ ۴۰..

خودای گه‌وره‌و بالا‌ده‌ست له‌م نایه‌ته‌دا چه‌ند جۆریك له‌و سزایانه‌ی خۆی دیاری ده‌کات، که داینا‌بوون بۆ گه‌لان و نه‌ته‌وه یاخی یه‌کانی پێشوو، یه‌کیك له‌و گه‌لانه‌ی به‌ گه‌رده‌لوولیتیکی توند له‌نیو بردووو که ورده زیخ و چه‌وی پێوه بووه، گه‌لیکی دیکه‌شی به‌چه‌خماخه‌و هه‌وره بروسکه ته‌فروتونا کردووو، هه‌روه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌کی تری به‌قوولایی زه‌وی دا‌بردووو تیا‌ی دا پوچوون. جگه‌ له‌وه‌ی که چه‌ند که‌س و گه‌لیکی به‌(له‌ئاو‌دا خنکان و نغو‌بوون) سزاداوو له‌ناوی بردوون.

● له‌داستانه‌که‌ی "موسا"ش دا خودا به‌سه‌رهاتی ئەو سزادانه‌مان بۆ ده‌گێڕیته‌وه که تووشی (فیرعه‌ون) و گه‌له‌که‌ی بوو به‌هۆی سته‌مکارییان و پروو وهرچه‌رخانیان له‌ ئیمان و باوه‌ره‌هێنان، هه‌روه‌ک

ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَسْتَكَبرَ هُوَ ۗ وَجَنُودُهُ ۗ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ﴾

﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجَنُودَهُ، فَبَدَّلْنَاهُمْ فِي آيَاتِنَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿

الق‌صص/ ۳۹-۴۰.. واته: (فیرعه‌ون خۆی و س ه‌ربازه‌کانی‌شی له‌زه‌وی‌دا لوتبه‌رزو خۆبه‌زل زان بوون و به‌نا‌ره‌وا خۆیان فه‌رز ده‌کرد و وایان ده‌زانی بۆ لای خۆمان ناگه‌ریتێرنه‌وه، ئیسه‌ش له‌تۆله‌ی ئەو نه‌ریته‌ ناله‌بارانه‌ی سته‌مکاریو بی‌باوه‌رییان دا خۆی و سه‌ربازه‌کانیمان سزادا و له‌ده‌ریادا خنکاندمان، جا ب‌پروانه

سه‌ره‌نجامی سته‌مکاران چۆن بووه؟).

• هه‌روه‌ها قورئان وه‌سفی ئاکامی بارودۆخیان ده‌کات کاتیک له‌ده‌ریاکه‌دا سه‌رنگوم ده‌بن و یه‌که‌یه‌که هه‌موو ئه‌و بیستان و کۆشک و ته‌لارو که‌ره‌سه ئامرازانه‌ی خۆشگوزه‌ره‌انییان ده‌بژیریت تاکو په‌ندو نامۆزگاریی لی بخاته‌روو: ﴿کَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعَيْونِ ﴿۲۵﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ کَرِيمٍ ﴿۳۶﴾ وَنَعْمَ کَانُوا فِيهَا فَكِهِينَ ﴿۳۷﴾ کَذٰلِكَ ۞ وَاوْرَثْنٰهَا قَوْمًا ءَاخِرِيْنَ ﴿۳۸﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْاَرْضُ وَمَا کَانُوا مُنْظَرِيْنَ﴾ الدخان/۲۵-۲۹.. واته: (ئای چه‌ند باخ و بیستان و کانیاوو جوگه‌له‌ی سازگاریان به‌جی هیشته‌.. ئای چه‌ند کیلگه‌و زه‌ویو زارو کۆشک و ته‌لاریان به‌جی هیشته‌.. جگه له‌و ژیانه پرله‌نازو نیعمه‌ته‌ی که به‌خۆشی و شادمانی به‌سه‌ریان ده‌برد، به‌لام دیاره به‌هۆی به‌دکاری و بی‌ئیماننی خۆیانه‌وه هه‌موویان لی‌سه‌ندنه‌وه‌و دامانه ده‌ست گه‌لێکی دی- واته (بنو اسرائیل) بۆ ئه‌م چاره‌ره‌شیو سه‌ره‌نجامه‌شیان هیچ که‌سیک نه‌له‌ئاسمان و نه‌له‌زه‌وی بۆیان دلته‌نگ و خه‌مناک نه‌بوو، هه‌روه‌ها سزاکه‌شیان له‌ واده‌ی خۆی دوانه‌خرا)..

• به‌وردی ب‌روانه بۆ ئه‌م رسته‌یه‌ی دوا‌یی ی قورئان ده‌رباره‌ی ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْاَرْضُ وَمَا کَانُوا مُنْظَرِيْنَ﴾ و سه‌رنج بده له‌و دیمه‌نه ره‌وانبێژی‌یه‌ی قورئان ده‌رباره‌ی چاره‌نووسی ئه‌و سته‌مکارانه: (نه ئاسمان و نه زه‌وی بۆیان نه‌گریان) ئه‌م دیمه‌نه ره‌وانبێژی یه‌ش ئه‌و کۆتایی‌یه‌ پر له‌ به‌دبه‌ختی و ئازار به‌خشی سته‌مکاران به‌ره‌جسته ده‌کات که تیا‌ی دا هیچ مه‌خلووقیک خه‌مبار نه‌بووه بۆیان ته‌نا‌نه‌ت گه‌ر بی‌گیان (جماد)یش توانای ئاخوتن (نطق)ی هه‌بوا‌یه بۆیان په‌ست و دلته‌نگ نه‌ده‌بوو.

• جا کاتیک قورئان ئه‌م روودا‌وانه له‌میژووی دێ‌رین ده‌گێ‌رێته‌وه ئه‌م نیازانه‌ی هه‌یه:-

• ۱- داوا له‌ خه‌لکی ده‌کات ته‌ماشای میژووی که‌سانی پێش خۆیان بکه‌ن و به‌چاری سوودبێنن و ده‌رس لی‌وه‌رگرتنه‌وه میژوو بخویننه‌وه.

• ۲- لی‌کۆلینه‌وه‌و دیراسه‌کردنی هۆکاره‌کانی له‌ناوچوونی چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه‌ک و مانه‌وه‌ی چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه‌کی دی له‌پا‌ردوودا.

• ۳- رۆشن کردنه‌وه‌ی ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی که‌وا به‌ختیاری و سه‌رفرازی مرۆڤ ته‌نها به‌ئیماندار و کرده‌وه‌ی چاک به‌دی دیت، گونا‌ه و تاوانکارییش سه‌رنجامی‌کی خراپ و کوشنده‌یان هه‌یه له‌سه‌ر ره‌گه‌زی ئاده‌میزاد.

• قورئانی پیرۆز به‌شێوه‌یه‌کی گشتی ئه‌م نیازانه‌ی دووپات کردۆته‌وه، هه‌روه‌ک له‌م فره‌مایشته‌ی خوداش دا ره‌نگ ده‌ده‌نه‌وه:

• ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ (غافر/۲۱.. واته: (ته‌ری) باشه ئەو خەلگه به‌سه‌ر زه‌وی و ولات و ناوچه‌کانی تردا نه‌گه‌راون تاكو ب‌روانن بۆ ئاسه‌واری گه‌لانی سته‌مکاری پێش خۆیان که به‌چ سه‌ره‌نجام و چاره‌نووسیت گه‌یه‌نراون؟ خۆ ئەو هۆزو نه‌ته‌وانه‌ی پێش ئەوان هێزو توانا ده‌سه‌لاتیان له‌مانیش زیاتر بووه‌ و شوینه‌واری بیناسازی و ناوه‌دانیشیان له‌وان دیارترو گ‌رنگ تر بوون به‌لام به‌هۆی گونا‌هه‌کانی بی‌ثیمان‌ی و به‌دکاریانه‌وه‌ خودا سزای دا‌ون و له‌ناوی ب‌ردوون بی‌ته‌وه‌ی پارێزه‌ریکیان هه‌بیت و له‌سزای خودا به‌دووریان کات).

تۆکه‌می و پته‌ویی بیروباوه‌ر

• بیروباوه‌ری ساغ و عه‌قیده‌ی راست گه‌ر به‌چاکی له‌دوون دا بچه‌سپیت و له‌دادا جی‌گه‌ریت نه‌وا هه‌یج هه‌یژکی ماددی جی‌ی پێ له‌ق ناکات و لای نابات. ئەمه‌ش ده‌رسی‌که‌و له‌سیح‌بازه‌کانی فیرعه‌ونی وهرده‌گرین کاتیک به‌ قه‌ناعه‌ته‌وه‌ باوه‌ر به‌په‌یامه‌که‌ی "موسا" دینن و، له‌کاتیکیش دا هه‌ره‌شه‌ ترسناکه‌که‌ی فیرعه‌ونیش ده‌بیست له‌سه‌ر ئەوه‌ی گه‌ر نه‌گه‌ریته‌وه‌ ئەوا هه‌ریه‌که‌ و قاچ و ده‌ستیان ده‌بریت و پاشان هه‌لیان ده‌واسیت به‌داردا: ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ ثُمَّ لأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (الاعراف/۱۲۴).

• ئاخۆ چۆن وه‌لامی فیرعه‌ونیان دا‌بیتته‌وه‌؟ تۆ ب‌لێی له‌هه‌ره‌شه‌که‌ی ترسانن؟ نه‌خه‌یر به‌لکو به‌م وه‌ گه‌وره‌و گ‌رنگه‌ وه‌لامیان دا‌یه‌وه‌ که ده‌روونی مرۆقی تیدا راده‌چله‌کیت به‌هۆی ئەو قوربانی دان و له‌م‌ردن نه‌ترسانه‌وه‌ی که‌له‌پیناوی بیروباوه‌رو له‌دوو تووی خۆی دا هه‌لی گ‌رتوه‌: ﴿قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿۱۲۵﴾ وَمَا نُنْقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْ ءَأْمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْ رَبَّنَا أَفَرِحَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ (الاعراف/۱۲۵-۱۲۶.. واته: (له‌به‌رامبه‌ر هه‌ره‌شه‌که‌ی فیرعه‌ون دا سیح‌بازه‌کان گوتیان ئیمه‌ هه‌ر ده‌بیت بۆ لای خودا بگه‌ریینه‌وه‌ و بمرین، تۆش بۆیه‌ خه‌تابارمان ده‌که‌یت چونکه‌ باوه‌رمان به‌موسا هه‌یناوه‌، که به‌لگه‌ونیشانه‌ رۆشنه‌کانی خودای بۆ هه‌یناوین و ملکه‌چی ئەو به‌لگه‌و موعجیزانه‌ بووین، پاشان روویان کرده‌ خودا گوتیان: ئە‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه‌ ئارامی یه‌کی زۆرو به‌تینمان پێ به‌خشه‌ تاكو به‌هۆیه‌وه‌ به‌رگه‌ی سزای فیرعه‌ون بگ‌رین و به‌و سزایه‌ له‌بیروباوه‌ره‌که‌مان په‌شیمان نه‌کاته‌وه‌، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ بمانه‌رینه‌ که به‌ته‌واوه‌تی خۆمان ته‌سلیمی هه‌موو حوکم و فه‌رمانه‌کانت کردیت).

• با هه‌لویسته‌یه‌کی کورت له‌به‌رده‌م ئەم ئایه‌ته‌ پ‌رۆزه‌ و اتا به‌رزه‌کانی دا بکه‌ین، سه‌یرکه‌ چۆن

(۱) (واق): واته‌ پارێزه‌ریک که له‌سزای خودا بینا‌پارێزیت.

سیحربازه کان ده دویسن و ده لئین: ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ .. واته: ئیمه بۆ لای خودای پهروهردگارمان ده گه پرتنه وه- ئهم بیروباوهرهش ئازارو کاریگه ریعی کاره سات کهم ده کاته وه، چونکه زوو بیت یان درهنگ مرؤف همر بۆ لای خودا ده گه پرتنه وه، خو ئه گهر زووتر بۆ لای خودا بگه پرتن پرتنه وه، ئهوا هیچ زیان و کهم و کووری یه کی تیدا نی یه، مادام ئه وه به خواستی خودا خو یه تی و بۆ گه یشتنه به دیداری خوداو به ده ست هیئانی په زامه ندی و پاداشتی.

● ههره ها به وردی پروانه بۆ ئهم وته یه ی تریان که نزی تیدا ده کهن و ده لئین: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ چونکه به راستی هه ندیک جار ئه و ژان و ئازاره ناخوشانه ی که مرؤف به هوی نه خو شی و هه ژاری و چه وسانه وه وه ده یچی ژیت یان به هوی له ده ست دانی که سیکی خو شه ویستی یه وه له وانیه له سه ر راسته هیلی (باوهره یه قینی به خودا) ی لابه دن و به هه رچوار په ل دا بیخه نه دۆزه خی بی باوهری و ره شینی یه وه. جا نزا که ی ئه و سیحربازانه ی که تازه ئیمان یان هیئابوو له بنج و بناوانی دا وره و تینیکی پۆلایینی هه شاردا وه له سه ر بهرگه گرتنی ئیش و ئازاری سزا کانی فیرعه ون و له سه ر بهر ده وام بوونی بی پسانه وه له و پرتنه وه ئیمانی و باوهر داریتی یه ی که هیچ باکی له ناکام و نه نجامی نی یه گهر هه رچی یه ک و هه ر چۆنیکیش بیت.

ئیش و ئازاره کاریگه ره کانیس توندترین و قورسترین ئه و شیوازانیه که نه فسی به شه ری پی تاقی ده کرتنه وه. ئه وه ئه زموونیک و تاقیکردنه وه یه کی خودی جه وه ره و ناوهرۆکی عه قیده یه و خو ئیندنه وه ی پله ی جیگه ربوونیه تی له ده روون دا .. هه ر بۆیه ش قورئان به جیددی ئیمانداران وریا ده کاته وه له و ئیمان ه پروکه ش و لاوازه ی که خو ی ناگرت له بهر ده م رووداوو گۆرانکاری یه کانی سه رده م داو هیچ سوودیک نی له دنیا و نه له رۆژی دوا ییدا پی ناگه یه نی ت، ئه ویش له م ئایه ته دا:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ^(۱) فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ^(۲) وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ الحج/ ۱۱ .. واته: (هه ندیک کهس کاری خواپه رستی به دنلیایی و یه قینه وه ناکات، به لکو له سه ر باریکی بهر ژه وه ندپه رستانه ی خو ی په پره و بی نایینی خودا ده کات، بۆ نمونه گهر به هوی باوهر و خواپه رستی یه وه سوودو بهر ژه وه ندی یه کی تاییه تی ده ست که ویت ئهوا شادو دنلیا ده بیت، به لام گهر تووشی تاقیکردنه وه و نا په حه تی یه ک بیت له سه ر ئیمان ه که ی، ئهوا له و باوهر داریتی یه ی په شیمان ده بیته وه وه ره شینی ده رده بریت. به م رهنگه دنیا ش و رۆژی دوا یشی له ده ست ده جیت وله خیر و بی ری هه ردوکیان بی به ش ده بیت، ئه مه ش خه ساره تمه ندی و ره نجه رۆژی یه کی ئاشکرایه بۆ ئه و جۆره ده روون لاوازانه).

(۱) (علی حرف): واته له سه ر رووکاریکی نایه که به نارام و جیگه رنی یه و به بچوو کترین تاقیکردنه وه ی وه ک رووداوکی کاتی یان نازاریک ده رووخت و له ری لاده دات.

سهرکه وتنی ههق به سهر ناههق دا

چیرۆکی "موسا" راستی یهکی دیکه مان بۆ دووپات ده کاته وه ده باره ی ته وه ی ناههق "باطل" هه رچه ندیک بالاده ست بوو بیت و دۆست ولایه نگر شوینکه وتوانی زۆری له ده وری خۆی کۆکرد بیته وه، هه ر ده بیت له دوایی دا له به رده م هه ق دا به به زیت.

جا نه و سحر بازانه ی له وه و پیش شتیکی به تالو ناهه قیان پیشان ده داو خه لکییان پی چه واشه و چاوبه ست ده کردو عه قل و هوشیان داگیر کردبوون، نه یانده زانی که خودا پشتگیری "موسا" ی پیغه مبه ری به موعجزیه یه کی به هیزتر له و سحره ی نه وان ده کات، هه روه ک قورن بۆی گێراوینه وه:

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ إِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿۱۱۷﴾ فَوَقَّ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱۸﴾﴾

نه وه ش ساته وه ختیکی کورته و قورن تیا ی دا مملانعی هه ق له گه ل ناهه ق دا پیشان ده دات که هیئده ی پی ناچیت ناهه ق (باطل) سه که له به رده میا به چۆکا دیت و ده که ویت.

دیاره سحر بازه کان خۆیان له هه موو که س زیاتر ده یانزانی له سهر ناهه قن و ته وه ی ده یکه ن پووجه له، هه روه ها له هه موو که سیکیش زیاتر تی گه یشتبون، که ته وه ی "موسا" هیئاویه تی بۆیان هه قه و راسته، هه ر بۆیه ش نه وان له پیئشه نگی نه و که سانه بوون که باوه ریان به خودای موسا هیئا.

دیاره (فیرعه ون) یش هه ره شه ی ته می کردن و سزای سه خت و نازاره خشیان لی ده کات. نه وانیش هه یچ بایه خیک بۆ هه ره شه که ی داننیتن، به لکو به دل و ده روونی پر له باوه ریان هه وه به گیانیتی که به زری باوه رداریتی هه وه که هه یچ بواریکی بۆ گومان لی کردنی تیدا نه ماوه وه لامی ده ده نه وه ده لیتن: ﴿إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ﴾ طه/۷۳. واته: (تیمه باوه رمان به خودای په روه ردگاری خۆمان هیئا تاکو له گونا هه و خه تاکامان خۆشبیته و له و سحره شان ببوریت که تۆ به زۆرو سته م ناچارت کردبووین بۆ به کاره یئانی).

(أخفش)^(۱) ی زانا له وه سفیکی جوان و ره وانی خوی دا ده باره ی (پروداوی باوه ره یئانی سحر بازه کان) گووتویه: (له کاتی په روه پروو بونه وه که ی نیوان - "موسا" و سحر بازه کان- دا دوو دیمه نی خۆنمایش کردن (القاء) ی سحر بازه کان ده یبیریت، یه که میان: نه وه یه کاتیک گوریس و دارده سته کانیا ن فری ده ده نه زه ی ﴿مَنْ عَذَابَ اللَّهِ ۗ﴾ که بۆ پیشان دانی بی باوه ری و نکوولی کردن بووه له په یامه که ی "موسا". دووه میشیان: له کاتیک دا باوه ر دیتن به موسا که نه و ماره گه وره یه ی له دارده سته که یه وه په یدا ده بیت و هه موو ماره کانی نه وان ده خوات و نه وانیش سوژده بۆ خودا ده بن: ﴿بَصِيرَةً أَنَا وَمِنْ﴾، (واته له و کاته دا

(۱) (الأخفش): له زانا به ناویانگه کانی زانستی ریزمانه له زمانی عمره ییدا.

سه‌ریان بۆ سوژده‌بردن و سوپاسی خودا داده‌نه‌وینن).. جا به‌وردی تیبینی ی‌ئو جیاوازی یه فره‌گه‌وره‌یه‌ی نیوان هه‌ردوو حالته‌ی خوینشان‌دان و نمایش کردن (القاء)ی سیحریازه‌کان بکه).. واته: جیاوازی ی‌نیوان هه‌ردوو نایه‌تی ﴿مَنْ عَذَابِ اللَّهِ..﴾ ﴿بَصِيرَةً أَنَا وَمَنْ﴾^(۱).

نازادی گه‌لان

هه‌ر له‌و چیرۆکه‌ی "موسا" دا بریار‌دانی (مافی چاره‌نووسی و نازادی گه‌لان و مافی رزگار‌بوون له‌ده‌ست کۆیلا‌یه‌تی و ژبانی ژیر حوکمی سته‌مکاره ده‌سه‌لات‌داره‌کان) به‌دی ده‌کریت. ئه‌وه‌ش له‌و فه‌رمایشته‌ی خودا رهنگ ده‌داته‌وه ده‌رباره‌ی (بنو اسرائیل) و نیعمه‌تی له‌سه‌ریان و یارمه‌تی‌دانیان کاتیک له‌سه‌رشو‌پیی به‌ندایه‌تی فیرعه‌ون رزگاری کردن، ئه‌و به‌ندایه‌تی‌یه‌ی که ماوه‌یه‌کی زۆرو درێژ زوو‌خوا و تالو‌یان لی چه‌شت، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِيكُ اسْتُضِعْفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِيكُ﴾ القصص/۵۰.. واته: (خواستی دانایانه‌ی ئیلاهی ئیمه‌ وابوو که فه‌زلی رزگار‌بوون و سه‌ربه‌ری به‌و چه‌وسا‌وانه‌ بده‌ین و بیان‌که‌ین به‌ پێشه‌وا‌یان و میرات‌گر و جیگره‌وانی فیرعه‌ون له‌مو‌لک و ده‌سه‌لاتی دا).

ئهم ده‌قه قورئانی یه‌ جاری ئه‌و رپسا به‌رزه‌ شهرعی‌یه‌ به‌گویی دنیا‌داده‌ت که هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک مافی به‌کۆیله‌کردن و سه‌رشو‌پکردنی گه‌لیکی تری نی‌یه‌ و هیچ ئاتاج و پاسا‌ویکیشی نی‌یه‌، که بیخاته ژیر هی‌زو هه‌ژموون و کۆنترۆلی خو‌یه‌وه‌و سامان و داها‌تی زه‌وت کات. خو‌ئه‌گه‌ر وابکات ئه‌وا خودا له‌کۆمه‌ک و پشتیوانی کردنی ئه‌و گه‌له‌ سته‌م لیکراوه‌دایه‌و سه‌رخه‌ری ده‌بی‌ت و له‌کۆت و پێوه‌ندی کۆیله‌کردن و سته‌م کاری رزگاری ده‌کات.

می‌ژووش له‌لایه‌ره‌کانی دا چه‌نده‌ها به‌لگه‌ی تو‌مار کردوه له‌سه‌ر ئه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وانه‌ی که له‌ژیر رکیفی سته‌مکاران ده‌رچوون و نازاد بوون، بی‌گومان سه‌ره‌نجامی ئه‌و سته‌مکارانه‌ش سه‌خت و دژوار بووه، به‌تایبه‌تیش کاتیک چه‌وساوه‌و سته‌م لی‌ کراوان به‌روویان دا راپه‌ریون و په‌لاماریان داون و به‌تون‌دترین شی‌وه‌ تو‌له‌یان لی‌ کردوونه‌وه.

هه‌ر له‌سه‌ر زاری "موسا" ش ئیدانه و ناره‌زایی له‌سه‌ر سیاسه‌تی به‌کۆیله‌کردن ده‌رپراوه، ئه‌ویش له‌م نایه‌ته‌ی قورئان دا ﴿عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿۱۰۵﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ﴾ الشعراء/۲۲.. "موسا" کاتیک ئهم وته‌یه‌ی به‌فیرعه‌ون ده‌گوت که ئه‌و باسی به‌خۆکردنی (موسا)ی ده‌کردو منه‌تی به‌سه‌ر دا ده‌کرد گوايه مندا‌لیکی بی‌که‌س بووه له‌کۆشکی شاهانه‌ی‌دا په‌روه‌رده‌کراوه، بۆیه "موسا"ش پی‌ی ده‌لێت: (ئاخر تو‌ چۆن منه‌تم به‌سه‌ردا ده‌که‌یت له‌کاتیک دا هه‌موو رۆ‌له‌کانی گه‌له‌که‌مت به‌عه‌بدی خو‌ت داناوه‌و سزایان ده‌ده‌یت و ده‌یان‌کوژیت؟)..

له‌ واتا‌و مه‌به‌سته‌ی ئه‌م وته‌یه‌ش دا هه‌لمه‌تیکی بو‌یرانه‌ هه‌یه له‌سه‌ر دیارده‌ی به‌ندایه‌تی‌و

(۱) بروانه هه‌ر دوو نایه‌تی (۴۴ و ۴۶) له‌سوورته‌ی (الشعراء).

به کویله کردنی خه لکی و، پاشان وریا کردنه وهی فیرعه ونیشه لهو خۆبهزل زانین و خۆ فەر زکردنه و، ره خنه یه کی توندو کاریگه ریشه له ره فتاره نائینسانی یه کانیی.

بانگه واز بو خه بات

له داستانی باوه رهینانی گه له که ی "موسا" و خۆراگرتنیان له بهر نازارو شهشکه نهی "فیرعه ون" داو، له و راسپارده و نامۆژگاریانه ی "موسا" ش بۆیان له سه ر (نارمگری و خه بات گپران) وانه یه ک بۆ باوه رداران هه یه تاکو له پیناری عه قیده یان دا به رده وام بن له سه ر خه بات و تیکوشان، جا شه و که سانه ش که باوه رپیان به په یامه که ی "موسا" هینابوو (فیرعه ون) زیاتر هه ولتی نازاردان و کوشتنی ده دان، "موسا" ش هاوسۆزی و هاوخه میی بۆ شه و باوه ردارانه ی هۆزه که ی درده بری و هانی ده دان له سه ر نارام گرتن و مژده ی سه رکه وتنی پی ده دان: ﴿أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ له م نایه ته دا "موسا" لایه نگر و شویتکه وتوانی خۆی راده سپی ریت له سه ر خۆراگری و کۆل نه دان و به پی ی شه و سیفه تانه ش به لینی سه رکه وتنیان پی ده دات گه ر به ته قواین و خۆیان له سه ریچی ی فه رمانه کانی خودا بپاریزن. به لام شه وان له ژیر باره گرانه کانی نازارو ژان دا ده نالینن و به ده م هاوارو ناله یانه وه سکالای حالی خۆیانی پی ده گه یه نن چ له پیش کاتی بوون به پیغه مبه ری داو چ دوا ی شه وه ش، هه روه ک خودا له سه ر زاری شه وان گپراویتی یه وه له قورنان دا: ﴿أَوْذِنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾، "موسا" ش له وه لامی شه و هاوارو ناله و ساکالایه یان دا باسی شه گه ری له ناوچوونی دوژمنه کانیان بۆ ده کات: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ﴾... له م وه لامه دا له خۆبور دنیکی روون و ناشکرا هه یه له وه ی که ناییت په له قاژه بۆ رزگار بوونی خیرا و سه رکه وتنی کتوپری بکریت، چونکه له ناوچوونی دوژمن به ده ستی خودایه و گه ر خودا خواستی واییت زوو له ناوچیت شه و شه و کاره پیش ده خات، گه ر خواستیشی له سه ر شه وه بیته درهنگ له ناوی به ریته شه و کاره که دوا ده خات، به لام خودا به لینی شه وه یان پی ده دات که زوو بیته یان درهنگ هه ر له ناویان ده بات تاکو شه مان واته چه وساه کانی (بنو اسرائیل) له سه ر کارو کرده وه ی خۆیان له و ماوه یه دا هه لسه نگی نیته، هه روه ک له پاشماوه ی نایه ته که ش دا ده فه رمویته: ﴿...وَيَسْتَخْلِفْكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ الأعراف/ ۱۲۹.

جا شه گه ر شه و بۆچوونه جوانه بکه ویته نیو دلێ برواداران وه و روویه ندی بیرو بۆچوونیان داگیرکات له سه ر شه وه ی که به پی هه یچ گومانیک خودا به سه ر دوژمنانیان دا سه ریان ده خات گه ر له خه بات و جیهادیان به رده وام بن و کۆل نه ده ن.

گه ر شه م بۆچوونه ناوا ره گ دا کو تیت له کانگای هزر و بیریان دا شه و گه وره ترین کاریگه ری و رۆلی ده بیته له به تین کردنی هه ممه ت و به هیز کردنی وره و عه زم و سپینه وه ی ترس و له رز له نیو ده روون و، ره واندنه وه ی بی شه میدی له نیو دل دا.

له‌ریشه هینانی سته‌م

سه‌رکه‌وتنی "موسا" به‌سه‌ر-فیرعه‌ون-دا نمونه‌یه‌کی ئاشکرایه له‌سه‌ر ریشه‌کیش کردنی سته‌م و قورئان ده‌یخاته به‌ر دیدی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک که حاکمه‌که‌ی سته‌می زۆر بکات و نه‌ریتی (له‌سته‌م دا رۆچوون) (طغیان)ی هه‌بیته‌.

دیارده‌کانی (له‌سته‌م دا رۆچوون)ی (فیرعه‌ون)یش له‌م خالانه‌دا رهنگیان داوه‌ته‌وه‌:-

۱- (فیرعه‌ون) جاری خواجه‌تی و په‌رستراویتی (الوهیة)ی خۆی به‌نیو ولات و گه‌له‌که‌ی دا راگه‌یاندبوو:

﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي﴾ القصص/۳۸.

۲- (فیرعه‌ون) کۆت و زنجیری خستبووه سه‌ر بیروباوه‌ره‌کانی خه‌لکی و ئابلوقه‌ی عه‌قل و هۆشیانیشی دابوو و هه‌یج که‌سه‌یک له‌خه‌لکی بۆی نه‌بوو باوه‌ر به‌شتیک بینیت ته‌نها به‌ ریگه‌دانی-فیرعه‌ون-

خۆی نه‌بیته: ﴿...ءَأَمْنْتُمْ بِهِءَ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ...﴾ الأعراف/۱۲۳.

۳- (فیرعه‌ون) نه‌و گه‌له‌ی به‌ش به‌ش کردبوو و خه‌لکی کردبوو به‌چه‌ند تاقم و کۆمه‌لیکه‌وه تاکو به‌ئاسانی ده‌ست بگریت به‌سه‌ریان دا وه‌ک چۆن ئیمپریالیزم و داگیرکه‌رانی نه‌مڕۆ هه‌مان سیاسه‌تی (په‌رت که‌و زال) به‌) به‌سه‌ر نه‌ته‌وه لاوازه‌کان دا پیاده ده‌که‌ن یان وه‌ک چۆن حاکمی سته‌مکارو دیکتاتۆر په‌نا بۆ ئه‌م سیاسه‌ته ده‌بات له‌ پیناو به‌رده‌وامی حوکمه‌ زالمانه‌که‌ی‌دا: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا...﴾ القصص/۴.

۴- (فیرعه‌ون) هه‌ردوو گوئی خۆی له‌ناست بیستنی وشه‌ی (هه‌ق)دا که‌ه‌کرد: ﴿وَاسْتَكَبَرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ يَغْيِرُ الْحَقَّ﴾ القصص/۳۹.

۵- (فیرعه‌ون) به‌و زولم و سته‌مه له‌پارده‌به‌ده‌ری خۆی وای لی هاتبوو هه‌موو هۆکارو ئامرازیک‌ی زه‌برو زه‌نگ و ق‌رکردن وه‌به‌ر نیت و کورانی (بنو اسرائیل) و پیاوانی بکۆژیت و ئافه‌ره‌تانی‌شان به‌زیندوویی له‌لای خۆی به‌هیلایته‌وه: ﴿سَنُقِيلُ أَسْأَهُمْ وَنَسْتَجِيءُ نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ﴾ الأعراف/۱۲۷.

قورئانی پیرۆزیش ده‌ره‌نجامی نه‌و (له‌ سته‌م دا رۆچوونه‌ی فیرعه‌ون و نه‌و خۆبه‌زل زانین و به‌درۆ خستنه‌وه‌ی به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خودا)ی دیاری کردوو که‌چی ی به‌سه‌ره‌ات و چ به‌روبوومیکی لی چنی یه‌وه: ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ...﴾ آل عمران/۱۱.

ئه‌مه‌ش په‌ندو عیبه‌ره‌تیکه‌ بۆ نه‌و حاکمه‌ زالمانه‌ی که‌ له‌زولم و زۆرداری دا رۆچوون و، ده‌رس و وانه‌یه‌کیشه بۆ گه‌لانی ژیر ده‌سته‌وه‌سه‌واوه تاکو خۆراگرابن و به‌ره‌و پروی زولم و زۆرداری بینه‌وه‌و کۆل نه‌ده‌ن چونکه له‌دوایی دا به‌یارمه‌تی و پشتیوانی خودا سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست دینن.

ئازادبونی برواداران

ر‌زگاربوون و ئازادیی باوه‌ردارانمان له‌وه‌دا بۆ روون ده‌بیته‌وه که‌ خودا چۆن مۆلته‌ ده‌دات به‌ "موسا" و نه‌و باوه‌رداران‌ه‌ی له‌گه‌لێ‌دابوون تا ده‌رچن له‌-میسر- و پاشان چۆن (فیرعه‌ون) سه‌ربازده‌کانی سازده‌کات و

له‌گه‌لیان دا دواى "موسا" و باوه‌پداران ده‌که‌ون و له‌نزیک که‌نارى ده‌ریاکه‌وه به‌دییان ده‌که‌ن، له‌و ساته‌ش دا هاوه‌لانی "موسا" ناوردده‌ده‌نه‌وه و ترسیان لئ‌ده‌نیشیت و بواری هه‌لاتنی زیاتریشیان له‌به‌رده‌م دا نابیت، چونکه ده‌بینن ته‌نها ده‌ریایان له‌به‌رده‌م دا ماوه‌و ده‌ریاش هه‌ر شه‌پۆل ده‌دات و ئیدی وا گومان ده‌به‌ن گوايه دوا ساتیانه‌و له‌نیۆ ده‌چن.

به‌لام "موسا" زۆر خۆراگرو بئ‌خه‌م ده‌بیت له‌به‌رده‌م ئه‌و جوۆره ترسه‌ی که هه‌موو هه‌ست و نه‌ستیکی هاوه‌له‌کانی داگیر کردبوو و هیچ په‌ستی و ماته‌مینى‌یه‌کیش ده‌رناپریت، به‌لکو ئه‌م پرسته به‌جوۆشه‌ی پر له‌ بلیسه‌ی باوه‌پدارى ده‌رده‌بپرت بۆیان و ده‌لیت: ﴿إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينُ﴾.

ئه‌م پرسته‌یه‌ش نمونه‌یه‌کی زیندووه و قورئان ده‌پخاته به‌رچاوی ئه‌و موجاهیدانه‌ی له‌پیناوی خوادا تیده‌کوژن و هانیان ده‌دات که هیچ زویرو بئ‌ئومید نه‌بن له‌کاتی رووداوو کاره‌ساته‌کان دا، به‌لکو هه‌موویان یه‌که به‌یه‌که له‌ناخی ده‌روونیانه‌وه و به‌وپه‌ری دنیایی‌یه‌وه ئه‌م پرسته‌یه بلیسه‌وه و دنیابن له‌سه‌رکه‌وتنی به‌ره‌ی هه‌ق به‌سه‌ر ناهه‌ق داو، متمانه‌شیان به‌و راستی‌یه به‌هیت بیت که خودا سه‌رخه‌ریانه. وه‌ک چۆن "موسا" له‌ململانی‌ی له‌گه‌ل (فیرعه‌ون) دا به‌ ووه و متمانه‌و دنیایی یه‌وه ره‌فتاری کردووه و قورئانیش ده‌قی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆ گێڕاوینه‌وه و خودای مه‌زن فیرموویه: ﴿مَنْ عَذَابَ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيهِمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (۱۷) قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ الشُّعْرَاءِ/۶۵-۶۷.

ده‌رچوون له‌ژیرکینی داب و نه‌ریت

قورئان له‌جی‌یه‌کی تری ئه‌م چیرۆکه‌دا ویتسه‌ی زال بوونی داب و نه‌ریت به‌باوه‌کان به‌سه‌ر گه‌لی (فیرعه‌ون) دا ده‌رده‌خات، ئه‌ویش کاتیک "موسا" بانگیان ده‌کات بۆ سه‌رپه‌ی راست و ئه‌وانیش له‌وه‌لامی بانگه‌وازه‌که‌ی دا پێی ده‌لین: ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِنَا^(۱) عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا﴾ یونس/۷۸. واته: (نایا بۆ ئه‌وه هاتوویت بۆلامان و بانگه‌وازمان ده‌که‌یت تاکو له‌سه‌ر داب و نه‌ریتی باب و باپیرانمان نه‌هیتیت و بمانخه‌یه سه‌ر عاده‌تیکی دی؟).

بێگومان ده‌سه‌لاتی داب و نه‌ریت له‌لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی‌یه‌وه نرخ و سه‌نگی تاییه‌تی خۆی له‌لای هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌که هه‌یه، له‌وانه‌شه ئه‌م ده‌سه‌لاته‌ی داب و نه‌ریت هه‌ندیک جار کۆسپ و به‌ربه‌ستی‌ک دروست کات له‌سه‌ر رێی گه‌شه‌کردن و پێشکه‌وتنی ئه‌و نه‌ته‌وانه‌و ایان لئ‌ بکات هه‌رده‌م ملکه‌چ و وابه‌سته‌ی ئه‌و داب و نه‌ریتانه بن که به‌میرات له‌که‌له‌پووری باب و باپیران و پێشینه‌ دیرینه‌کانیا نه‌وه بۆیان ماوه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت گه‌ر دژ و پێچه‌وانه‌ی راستی یه‌کانیش بن!

له‌م رووه‌وه بێگومان عادات و داب و نه‌ریت چه‌ند هۆیه‌کی دواکه‌وتن و وشک هه‌لاتن و دۆگمابوونی هه‌ر گه‌لی‌که‌و وای لئ‌ ده‌کات توانای جم و جوول و هه‌نگاوانی نه‌بیت له‌مه‌یدانی پێشبرکی نه‌ته‌وه‌کان دا و

(۱) لئفتنا: واته تاکو (رومان پێ وەرچهرخینیت بۆ سه‌ر داب و نه‌ریتیکی تر).

ناهیلّیت هاوړه‌وت و هاوزه‌مانی گورانکاری یه کومه‌لایه‌تی یه‌کان بیټ، چونکه گه‌وره‌ترین زیانیش که پرو ده‌کاته کومه‌لگه به‌شهری‌یه‌کان و پړی گرتنه به‌ری ریځای سه‌رکه‌وتنیان لی ده‌گریت، (لا‌سایې کردنه‌وه‌ی کویرانه‌ی باب و باپیرانه).

لا‌سایې کردنه‌وه‌ش له‌هنه‌ندیک کومه‌لگه‌دا بو‌وته هوی ده‌سدریژی کردنه سه‌ر بانگه‌وازکارانی هه‌ق و نه‌شکه‌نجه‌دانیان، وه‌ک چو‌ن زور له پیغه‌مبه‌ران و که‌سانی چاکه‌خواز و پیاوچاک نا‌وایان به‌سه‌ره‌اتوه‌و ده‌سدریژیان کراوه‌ته سه‌رو توشی نه‌شکه‌نجه‌دان بو‌ون له‌و کومه‌لو که‌لانه‌ی که نه‌یان‌توانیوه له‌ژیړ رکینفی داب و نه‌ریته‌کانیان ده‌رچن وله دا‌وو‌کو‌ته‌کانی قوتاربن.

هه‌روه‌ا لایه‌نیکی تری جوانکاری قورثان له‌ده‌بربن و دارشتنی پرسپارو هوی‌ه‌کانی سه‌رسورمان دا نه‌ویه باسی بی‌سه‌لیقه‌یی و نابینایی ی خه‌لکی ده‌کات له‌شونیکه‌وتنی کویرانه‌ی داب و نه‌ریته‌کانی باب و باپیرانیان دا‌و به‌کاره‌یتانی نه‌و داب و نه‌ریته‌ن‌ش بو‌ دژایه‌تی‌کردنی چاک‌ساز‌بخوازان و بانگه‌وازکارانی پړی هه‌ق، قورثان ده‌پرسیت: (چو‌ن ده‌بیټ مروّف جلّه‌وی ژین و بیرو‌هوشی بداته ده‌ست نه‌و با‌وو‌باپیرانه‌ی که به‌عه‌قلی ساغ نه‌جو‌ول‌اونه‌ته‌وه‌و ریځای هوشه‌ندیان نه‌گو‌تو‌ته‌به‌ر یان له‌سه‌ر نه‌فامی‌و‌گو‌م‌رایې بو‌ون؟) نه‌م پرسپاره‌ش واتای نه‌م فه‌رمایشته‌ی خودا به‌رجه‌سته ده‌کات:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْلُو كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴾ البقرة/۱۷۰.

ناخواتن به‌وته‌ی نه‌رم

• کاتیک "موسا" و (هارون) فه‌رمانی خودایان پی‌گه‌یشتبوو ده‌رباره‌ی بانگ کردنی (فیرعه‌ون) بو‌ خواپه‌رستی، نا‌تاجیشیان به‌شپوازیک بو‌و بو‌ ناسان بو‌ونی نه‌و بانگه‌وازه‌و نه‌رکه‌کانی، به‌لام چ شپوازیک؟ چو‌ن فیرعه‌ون بدوینن؟ بی‌گومان خودا نه‌مه‌شی بو‌ مه‌یسه‌ر کردن و فه‌رمانی پی‌کردن که به‌و په‌ری نه‌رم و نیانیو گفتماری شپینه‌وه (فیرعه‌ون) له‌په‌یامی خودا تی‌بگه‌یه‌نن: ﴿فَقُولَا لَهُ، قَوْلًا لِّنَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْتَشِرُ﴾.

• به‌راستی پینمایی یه‌کی گه‌وره‌و به‌سووده، که قورثان دیاری کردوه تا‌کو بیټه‌ نمونه‌یه‌کی په‌یره‌و‌کراو له‌هه‌ر چاخ و زه‌مان و بارودو‌خیک دا، چونکه گه‌ر هاوکات له‌گه‌ل فه‌رمان به‌چاکه‌و قه‌ده‌غه‌کردنی خراپه (الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر) دا نه‌رم و نیانییش هه‌بیټ نه‌وا کارایی و شپینه‌واری له‌سه‌ر ده‌روونی مروّف زیاتره تا‌کو له‌گو‌م‌رایې خوی بگه‌رپه‌ته‌وه‌و ده‌ست هه‌لگریت، هه‌روه‌ا ده‌رفه‌تی بیرکردنه‌وه له‌و بارودو‌خعی بو‌ ده‌ره‌خسینیت، که تیای دا ده‌ژی و به‌وردیش له‌و ناموزگارپانه ده‌کو‌لیته‌وه، که پی‌ی گه‌یه‌نراون.

• هه‌ر نه‌م شپوازی نه‌رم و نیانی یه‌ش ریژو گه‌وره‌یی ی بو‌ ده‌نرخینیت و له‌پله‌ی شپاوی دا دا‌یده‌نیت و وایشی لی ده‌کات ناماده و‌گو‌پړایه‌ل بیټ بو‌ بیستن و وه‌رگرتنی نه‌و ریپازه‌ جوان و پر له‌خیره‌ی که ده‌خریته به‌راچای، به‌تایبه‌تیش گه‌ر نیشانه‌ی قایلکاری و قه‌ناعه‌ت پی‌هینانی تیداره‌نگ بداته‌وه (واته له‌ شپوازه نه‌رم و نیانی یه‌که‌دا)، به‌لام دیاره شپوازی (زورکاری و دل‌ه‌قی و قسه‌ی ره‌ق و تو‌وره‌یی) ناسه‌واری ناله‌باریان هه‌یه‌و مروّفی بانگ‌کراو بو‌ پړی راست زو‌یرده‌کات وزیاتر هانیشی ددات له‌سه‌ر یاخی بو‌ون و

ته کینه‌وهه و دورپه‌ریزی و پاشان وهرنه‌گرتنی تاموژگاری.

باوهرهینان له‌ری‌ی عه‌قله‌وه

• ههر له‌و چیرۆکه پر له‌په‌ندو دهرسه‌ی "موسا" دا (شیتوازی نایابی به‌لگه‌هینانه‌وه له‌سه‌ر وجودی خودا) پیشان دراوه، بۆ نمونه له‌م چیرۆکه‌دا بینیمان چۆن (موسا) ده‌چپته لای (فیرعه‌ن) و بانگی ده‌کات بۆ (باوهرهینان به‌خودا) له‌ری‌ی عه‌قلو خستنه‌گه‌ری فیکرو هۆشیه‌وه، واته له‌ری‌ی سه‌رنج دان له‌سروشت و له‌هه‌موو ئەو مه‌خلوقات و گیانه‌به‌ر و شته سه‌رسوپه‌ینانه‌ی که وای لی ده‌که‌ن به‌هۆی لیکدانه‌وه و سه‌رنج دان و پاشان به‌قه‌ناعه‌ت هیئانی ته‌واوه‌وه (ئیمانی به‌خودا) بۆ دروست بییت.

• سه‌یرکه‌ن ئەوه (موسا) یه له‌گه‌ل (هارون) ی برای دا له‌لای (فیرعه‌ن) دانیشتون و ئەویش ده‌یه‌ویت بزانییت کی خودایانه‌و لی یان ده‌پرسیت: ﴿ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يٰمُوسَىٰ ﴾، (موسا) له‌وه‌لامدا ناسنامه و ئەرك و گه‌وره‌یی ی خودای بۆ پیناسه ده‌کات: ﴿ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَىٰ ﴾، له‌م نایه‌ته‌دا قورئان راپده‌گه‌یه‌نیته، که هه‌موو دروستکراوه‌کان و مه‌خلوقات خودا دروستی کردوون و به‌سیستمیکی تایبه‌تی هیئانویه‌ ناراه. ههر دروستکراو (مخلوق) یکیش به‌چهند تابه‌ته‌ندی یه‌کی ناشکراو په‌نهانی که خودا پئی به‌خشیون، جودایه له‌وانی دی، پاشان ئیله‌هامی به‌ههر مه‌خلوقیکی زیندوو داوه که به‌و ده‌ستوره تایبه‌تی یه‌ی بۆ داناهه گوزه‌ران بکات.

• ههر خودی ئەم نایه‌ته‌ش چه‌ندین کتیب به‌ زنجیره‌و به‌رگه‌کانیانه‌وه کورت ده‌کاته‌وه له‌و کتیبانه‌ی ده‌باره‌ی زانستی زینده‌وه‌رناسی (ناژهل و جانه‌وه‌ر و میرو و واینده‌و گیاندارانی نیو ئاو) نووسراون. نووسه‌رانی ئەم کتیبانه‌و زانا شاره‌زاو پسپۆره‌کانی ئەم بواره‌ش وا لی ده‌کات به‌وردی له‌و هه‌موو زینده‌وه‌رانه‌ بکۆلنه‌وه و سه‌رسامیش بن له‌و هه‌موو پازو نه‌یئیه‌ی که له‌ناخی ژیانان دا دانراوه کاتیک به‌وردی بۆ ژیانان ده‌روانن و، له‌شیتوازی زاووزی و زۆربوونیشیان ده‌کۆلنه‌وه و دیراسه‌ی (خۆپاراستنیان) و هیشتنه‌وه‌ی په‌گه‌زیان) و (به‌ده‌سته‌پینانی رۆزی) و (هه‌لسوکه‌وتی نیوان خۆیشیان) ده‌که‌ن، بیگومان ئەو ئیله‌هامه‌ی که ژیانانی ئەو زینده‌وه‌رانه‌ به‌رپۆه‌ده‌بات، یان باشتر وایه (به‌زاراوه‌ی قورئان بلین) ئەو (هیدایه‌ت) و رینماییه‌ی که ژیانانی هه‌ریه‌که‌یان به‌شیتویه‌کی تایبه‌تی به‌رپۆه‌ده‌بات به‌هیترتین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر (مه‌به‌ست له‌ وجودی سروشت و ئەو گه‌ردوونه‌ی که ده‌سکردی خودایه) و له‌سه‌ر (پووچه‌لی‌ی ئەو تیسۆری- ریکه‌وت-ه‌ی که ماده‌ده‌ په‌رست و مه‌تریالیسته‌کان ده‌یکه‌نه پاساوی لیکدانه‌وه‌ی په‌یدابوونی گه‌ردوون).

دوای ئەمه‌ با بگه‌رپینسه‌وه‌ سه‌ر خۆیندنه‌وه‌ی ره‌وتی دیداری نیوان (موسا) و (فیرعه‌ن) و بیسین چۆن (موسا) دوای خستنه‌پووی ئەو نایه‌ته‌ی بوونی خودای ده‌سه‌لماند، چه‌ندین جووری تری له‌دروستکراوانی خودادیساری ده‌کرد: ﴿ ۵۴﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَّا لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿ ۵۳﴾ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿ طه- ۵۳- ۵۴﴾ .. واته: (خودای په‌وره‌ر دگارمان ئەو خودایه‌یه که زه‌ویی وه‌کو بیتشکه‌و پیخه‌فی مندالان بۆ راخستوون و کردویه به‌جی‌ی حه‌سانه‌وه‌تان، ههر له‌م زه‌وی یه‌دا چه‌ندین رینگاو جاده‌ی بۆ سازکردوون تاکو پیویستی

یه کانی خۆتانی پئی به‌جی به‌ئین و، له ئاسمانیشه‌وه بارانی بۆ ناردوونه خواره‌وه‌و به‌هۆی ئاوی بارانه‌وه چه‌نده‌ها جوړ له‌گژوگیاو ده‌غل‌ردان و به‌روبوومی کشتوکالی ی بۆ ده‌سته‌به‌رکردوون، ئیوه‌ش له‌و به‌روبوومانه بخۆن و، له‌گژوگیای زه‌ویش ناژه‌له‌کانتان بله‌وه‌ئین، به‌راستی له‌هه‌موو ئه‌م دروستکراوانه‌دا چه‌ندین به‌لگه‌و نیشانه‌ی رۆشن هه‌یه له‌سه‌ر بوونی خودا و په‌روه‌ردگاریتی خودا بۆ ئه‌وانه‌ی خاوه‌نی عه‌قل و تی‌فکرین و هۆشه‌ندو ژیرن).

جا تی‌بینی بکه‌و سه‌رنج بده له‌وه‌ی چۆن ئایه‌ته‌که به‌م رسته‌یه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ کۆتایی پئی هیناوه واته (به‌راستی له‌و هه‌موو دروستکراوانه و له‌و دیمه‌نه گرنگانه‌دا چه‌ندین به‌لگه‌ی روون و پرشن‌گدار هه‌یه بۆ ئه‌وانه‌ی خاوه‌نی عه‌قلن (أولی النهی). چونکه خولقاندنی ئه‌م زه‌وی یه و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی تیای دان چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی دیار ده‌خه‌نه روو بۆ سه‌لمانندی ئه‌و راستی یه حاشا هه‌لته‌گره‌ی که هیچ گومانیک‌ی لی‌ ناکریت، واته بۆ سه‌لمانندی وجودی خودا، وجودی خالقی زه‌وی و بونه‌وه‌ر که هه‌موو عاقل و هۆشه‌ندیکی خاوه‌ن هۆشی ساغ قه‌ناعه‌ت به‌م راستی یه دینیت.

کاتی‌ک (فیرعه‌ون) یش ئه‌م راستییه‌ی به‌درۆ ده‌خسته‌وه و لاری و سه‌رکیشی ی ده‌کرد و دانی به‌و به‌لگه‌ عه‌قلی یانه‌دا نه‌ده‌نا، خوداش موعجیزه‌ی دارده‌سته‌که‌و شته‌کانی دیکه‌ی پیشان دا.

جا قورئانی پیرۆز بۆیه سه‌رنج و روانینمان به‌لای تی‌فکرین و وردبوونه‌وه له‌و به‌لگه‌و نیشانه‌ی نیو گه‌ردوون دا راده‌کیشیت تاکو به‌هۆی ئه‌مانه‌وه هه‌ست به‌ قوده‌رتی داهینان و جوانکاری خودا له‌ خولقاندن دا بکه‌ین و پاشان باوه‌ر هینانیشمان به‌خودا به‌قناعات و ته‌سلیم بوونیک‌ی راست و هه‌ق خوازانه‌ی او وه بیت که به‌وردی دیراسه‌ی بوونه‌وه‌رو به‌لگه‌و نیشانه‌کانی تایبه‌ت به‌ وجودی خودا بکه‌ین، ئه‌وه‌ش دیاره ری‌گایه‌که بۆ به‌لگه‌هینانه‌وه له‌سه‌ر خودا و ری‌نمایی ی خه‌لکی بۆ ناسینی خودا هه‌ر ته‌نیا ئیسلامیش گرتویتی یه به‌ر.

که‌چی هه‌ندی‌ک ئاینی تر شوینکه‌وتوانی به‌فه‌رمانی (باوه‌رپینه، پاشان بیربکه‌ره‌وه) راده‌سه‌پیریت و، ئینجا بۆ قناعات پئی هینانیشیان په‌نا ده‌به‌نه به‌ر ئه‌و موعجیزه‌و شته‌ سه‌یره‌و سه‌رسوره‌ینانه‌ی که له‌ پی‌نغه‌مبه‌رانیانه‌وه ده‌رکه‌وتوون و بۆیان ده‌گێرته‌وه به‌و شیوازه‌ی له‌گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کانیاندا بگنجیت، له‌کاتی‌کدا ئیسلام ری‌گه‌ی قناعات هینانی عه‌قلی کردۆته‌ بناغه‌یه‌ک بۆ باوه‌ره‌ینانی خه‌لکی.

"پووجه‌ل‌کردنه‌وه‌ی عه‌قیده‌ی میسری‌یه‌ کۆنه‌کان"

• هه‌روه‌ها له‌و دیالۆگ (حوار)‌ه‌ی نیوان "موسا" و (فیرعه‌ون)‌دا ده‌رباره‌ی په‌وه‌ردگاریتی (ربوبیة)‌ی خودا جوانترین و به‌هیزترین وه‌لام له‌سه‌ر دیارده‌و داب و نه‌ریته‌کانی (هاوبه‌ش بۆ خوا دانان)‌ی میسری‌یه‌ کۆنه‌کان به‌دی ده‌که‌ین، ئه‌وه‌ش له‌م ئایه‌ته‌ی قورئان دا که خودا له‌سه‌ر زاری "موسا"‌ دیاری کردووه‌و له‌به‌شیک‌ی گف‌ت و گو‌که‌یان دا فه‌رموویه:

• ﴿إِلَّا وَهُمْ مَشْرُكُونَ ﴿١١٦﴾ أَفَأَمْنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَتَوَاتَبْتَهُمُ السَّاعَةَ بَعَثَ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي

الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا ﴿الشعراء/ ۲۳-۲۹﴾

• ئەوێ لەم دەقه قورئانی یه وردبیتهوه لهیه کهم چرکه سات دا وهسفینکی تیکرایییو هه مه گیر (شامل) بۆ (پهروهردگاربتی ی خودا لهسه ئەم گهردوونه) بهدی دهکات، که هه ر خودا خۆی ئەو تاک و ته نیا (واحد) هیه که هه یچ که سیکی دی رکه بهرو به رهه لستکاری فیعلی نییه له مو لکی دا .

بێگومان هه ر زانایه کی لیکۆلیارو لیکده ره وه ی (عه قیده دیرینه کانی میسر و بیروبا وه پی خه لکی ئەو سه رده مه) له پری ئەم دهقه قورئانی یه وه ده بینیت چۆن قورئان وه لامیکی پوخت و پرمانای بۆ سه رجه م ئەو بیروبا وه ره دیرینه ی خه لکی میسری کۆن دیاری کردووه ئەمه ش خۆی له خۆی دا نامازه یه که بۆ ئەو راستی یه ی که قورئان هه والی چهند شتیکی میژوو یی راسته قینه ی به دنیا گه یاندووه پیش ئەوه ی زانست (علم) په ی پی بردبیت .

سه باره ت به و نایه تانه ی پیتشوش ده بینین حیوا ره که به په رسیاریکی (فیرعه ون) ده ست پی ده کات:

﴿مُشْرِكُونَ﴾ (۱۶) ﴿أَفَأَمِنُوا﴾، (موساش) وه لامی ده داته وه: ﴿تَأْتِيهِمْ غَلِيظَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَهْتَمُّ﴾. ئەم وه لامی (موسا) (یان ئەم وه لامی قورئان له سه ر زاری "موسا") ر ه ت دانه وه یه کی دیاری ئەو عه قیده و بیروبا وه ره کۆنانه یه که له و سه رده مه دا با بوون و له نیو خه لکی دا بلا بوون .

بۆ نمونه ش له و سه رده مه دا خوا وه ندیکیان به ناوی (نووت) بۆ ئاسمان دانابو و بیرو بۆ چو نیشیان وابوو گوا یه ئەم خوا وه نده ئافره تییکی زۆر زل و گه وره یه وه جه سته ی له گه وره یی دا لاریۆته وه و شیوه ی نیمچه که وانه یه کی وه ک گومه زی وه رگرتو وه به سه ر زه ی دا شو ر بۆته وه .

هه ره وه خوا وه ندیکیان به ناوی (غیب) بۆ زه ویش دانابو (که به رای خۆیان میژدی-نووت-) بو وه .

خوا وه ندیکی دیکه یان به ناوی (شو) هه بوو که نوینه رایه تی ئەو پانتاییه وشکه (الفضاء الجاف) ه ی نیوان ئاسمان و زه ویی ده ی کرد^(۱) .

(مانگ) یش لای ئەوان خوا وه ندیکی بو و دیرینترین خوا وه ندی په رستراویان بو وه له (میسر) دا . به لام به پیی تایینی په سمی ئەو زه مانه یان (خۆر) گه وره ترین خوا وه ندیان بو وه^(۲) .

پاشان له گه رمه ی گه ت و گو که دا (فیرعه ون) به وه په ری واق و پرمان و شانازی به خۆکردنه وه وته کانی (موسا) ده داته بهر تواج و به شیوازیکی گالته جار ی یه وه پرو ده کاته که سانی چوارده وری خۆی و لی یان ده پسیت: ئەری گویتان له م قسه و با سانه یه؟ ﴿هَلْذِهِ سَبِيلِي﴾؟!

وله ی "موسا" و پرای ئەوه ی له ناخاوتنی خۆی به رده وامه و خودایان وا پی ده ناسینیت که بێگومان خودای خۆیان و خودای باب و با پیرانی شیا نه: ﴿اللَّهُ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ﴾ .

ئەم وته یه ش به رپه ره چ دانه وه یه کی بویرانه ی دژی خوا وه ندی تی ی فیرعه ونه هه ره وه ر ه ت دانه وه یه کی عه قیده ی دیرینی میسری یه کانی شه، ئەو عه قیده باطله ی که چهند خوا وه ندیکی بۆ مردو وه کانی ش دانابو

(۱) بروانه کتیبی (میسر-مصر) له دانانی (دربوون) و (جاک فاندییه)، وه رگیزانی بۆ عه ره یی (الاستاذ: عباس بیومی).

(۲) بروانه (قصه الحضارة) ی (دل دیورات) ج ۲ / ص ۱۵۶.

وهك: (خواوه‌ند (سكر) خواوه‌ندنی گۆرستانی (منف/ سقاده) و (خنتی شه‌منیتو)ی خواوه‌ندی گۆرستانی (ایجو).^(۱)

هه‌روه‌ها شه‌و وته‌یه‌ی نیو نایه‌ته که (که‌له‌سه‌ر زاری "موسا" هاتووه) رینگه به‌په‌رستنی پادشا مردووه‌کانیش نادات: (چونکه له‌کاتی مردنی پادشادا په‌رستگایه‌ک له‌ته‌نیشته گۆره‌که‌یه‌وه بنیات ده‌نراو فه‌رمان به‌به‌رده‌امی په‌رستنی ده‌کرا به‌ویبۆدانگه‌ی خواوه‌ندیکی مردووه).^(۲)

به‌لام (فیرعه‌ون)ی خۆبه‌زل زان به‌ره‌ره‌کانی (موسا)ی ده‌کردو به‌م وه‌لامه‌ گالته‌جاری‌یه وه‌سفی (موسا)ی پینغه‌مبه‌ری خودای بۆ ده‌ست و پیوه‌ندو که‌سانی چوارده‌وری خۆی وا ده‌کرد گوايه (نیراویکی شیت) هاتووه بۆ لاتان: ﴿اتَّبَعْنِي ۖ وَسَبِّحْ اَللّٰهَ وَمَا اَنَا ۙ﴾..!

(موسا)ش بی‌گۆی‌دانه شه‌و گالته‌جاری‌یه‌ی فیرعه‌ون و بی‌شه‌وه‌ی باکی له‌و وته‌ نابه‌جی‌پانه‌ی هه‌بیته به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر ناساندنی زیاتری خودا و به‌ریه‌چ دانه‌وه‌ی (فیرعه‌ونیش)، هه‌روه‌ک خودا له‌سه‌ر زاری ده‌یگێرتنه‌وه: ﴿۱۰۸﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوحِيْ اِلَيْهِمْ ۙ

• له‌م نایه‌ته‌دا وشه‌ی (مه‌شریق) و (مه‌غریب) بۆ ده‌لاله‌ت و گوزارشته له‌خۆرو رۆشنایی‌یه‌که‌ی‌و، له‌و سیستمه‌ دیاره‌ی جیهان له‌خولانه‌وه‌ی زه‌وی به‌ده‌وری خۆردا که‌ وا له‌ له‌ خۆر ده‌کات له‌جیگه‌یه‌کی دیاری‌کراوی خۆیه‌وه هه‌لبیته‌ و پی‌ی بگوتریت (خۆره‌ه‌لآت/ مشرق) و له‌جیگه‌یه‌کی به‌رامبه‌ریشیه‌وه ئاوابیته‌ و پی‌ی بگوتریت (خۆرئاوا/ مغرب). وشه‌ی (وما بینهما)ش له‌و نایه‌ته‌دا ده‌برپینیکه‌ بۆ هه‌موو شه‌و شار و دیهات و گژوگیاو رووه‌ک و گیانله‌به‌رانه‌ی که‌ خۆریان له‌سه‌ر هه‌لدیت و سوود له‌ رووناک‌ی و زه‌ی گه‌رمی‌یه‌که‌ی وهرده‌گرن.

که‌وابوو هه‌موو شه‌و وتانه‌ی "موسا" رته‌ دانه‌وه‌یه‌کی سه‌رجه‌م شه‌و دیدو‌بۆچوون و بیرو‌باوه‌ره‌ چه‌سپاوانه‌ی شه‌و سه‌رده‌مه‌ی خه‌لکی میسری دیرینه‌که‌ بۆ هه‌ر ناوچه‌ و شارۆچکه‌یه‌ک خواوه‌ندیکی (تایبه‌ت به‌خۆی)یان بۆ دانا‌بوو، وه‌ک خواوه‌نده‌کانی (آمن) و (اونوریس) و (انویس) و (اوزیریس) و (باست) و (هوریس) و (عنقت)^(۳).

به‌لام (فیرعه‌ون) دوا‌ی شه‌وه‌ی هیچ وه‌لامیکی پی‌ نامینیت هه‌ره‌شه‌ ده‌کات له‌ "موسا" و پی‌ی ده‌لیت: (گه‌ر جگه‌ له‌خۆم هه‌ر خودایه‌کی دی په‌رستیت شه‌وا له‌زیندانت توند ده‌که‌م): ﴿الْقُرْاٰنُ اَفْلٰهٌ یَسْرِوْا فِی الْاَرْضِ فِیَنْظُرُوْا ۙ﴾.

قورئان له‌م نایه‌ته‌دا ناماژه‌ بۆ (خواوه‌ندیته‌ی فیرعه‌ون) ده‌کات و باسی شه‌وه‌ ده‌یگێرتنه‌وه‌ که‌ بیگومان، فیرعه‌ون خۆی به‌خواوه‌ندی په‌رستراو داناوه، شه‌م ناماژه‌ قورئانیه‌ش حه‌قیقه‌تیکی میژوو‌یی‌یه و کتیبه‌کانی میژووش ناماژه‌یان بۆ کردووه، هه‌روه‌ک له‌کتیبی (قصه‌ الحضارة)دا باس کراوه‌ که‌وا (پادشا) له‌لای میسری کۆنه‌کان خواوه‌ندیکی (اله) بووه‌ و هه‌رده‌م په‌رستراوه، بۆ نمونه‌ کوری (آمون - رع) هه‌ر ته‌نها به‌گۆیره‌ی (مافی خواوه‌ندیته‌یه‌که‌ی) حوکمی - میسر-ی نه‌کردووه، به‌لکو به‌پی‌ی مافی (به‌خواوه‌ند له‌دایک بوونی)

(۱) له‌کتیبی (مصر)ی (دیریوتون و جاک فاندیبه) وه، وهرگیرانی (عباس بیومی).

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه.

(۳) هه‌مان سه‌رچاوه.

حوکمی کردووہ کہ گواہیہ ئەو (خواوەندیك)ه‌و رازی بووہ به‌وہی زه‌وی تا ماوه‌یه‌ك نیشتمانی خۆی بیئت^(۱). له‌م باسه‌ی پیشووہه ده‌گه‌ینه ئەو به‌ره‌نجامه‌ی كه‌وا میسری‌یه‌كانی سه‌رده‌می زوو چه‌ندین خواوەندیان هه‌بووه جگه له به‌خوادانانی پادشایانیسیان، قورثانی پیرۆزیش به‌روونیو به‌وردی ئاماژه‌ی بو ئەو حاله‌ته‌یان کردووہ، هه‌وره‌ك خودا ده‌فه‌رمویت: ﴿ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتِكَ... ﴾ الأعراف/ ۱۲۷. واته: (پراویژكاران و پیاوماقوولانی فیرعه‌ون پێ‌یان گوت: (ئه‌ری تۆ موسا و گه‌له‌كه‌ی ئازاد ده‌كه‌یت و وازیان ئی‌دی‌نیت كه‌ زه‌وی تێك به‌دن و كاروبارمان بشیوین و تۆش پشت گوی خه‌ن و نه‌خۆت و نه‌خواوه‌نده‌كانیشت نه‌به‌ستن)؟)

بێگومان ئەو راستی یه‌ گرنگانه‌ی كه‌قورثان باسیان ده‌كات و ده‌یاخاته‌ پروو خۆی له‌خۆی‌دا ده‌سپێشكه‌ری‌یه‌كه‌ی زانستیانه‌ی قورثانه و پێش هه‌موو زانست و عیلمی‌كه‌ی دی باسی کردوون و به‌ره‌له‌ قورثان نه‌زانراون و ته‌نانه‌ت (تا ماوه‌یه‌كه‌ی كه‌م)ی میژوویی له‌مه‌و پێش كه‌س نه‌یزانیبون، واته‌ تا ئەو كاته‌ی كه‌ چاله‌كان له (میسر) دۆزرانه‌وه‌ هه‌لدرانه‌وه‌ له‌ نه‌ینی‌یه‌كانی ئەو شوینه‌وارانه‌ كۆلرایه‌وه‌ و زاناکان هیماو ره‌مه‌زه‌كانیان ناسی‌یه‌وه‌ و لێكیان جودا کردنه‌وه‌ و شییان کردنه‌وه‌.

پیرۆز راگرتنی خودا و پیرۆزینیانی ته‌واو و شایسته‌ی

به‌راستی به‌شه‌ریه‌ت زۆر جار له‌قوناغه جیا‌جیا‌كانی میژوودا تووشی گومراییو هه‌له‌ی زۆری ده‌ره‌ق به‌خودا بووه‌ له‌مه‌سه‌له‌ی عیباده‌ت دا دوچاری لادان و سه‌ره‌رۆیی بووه‌.

بۆ نمونه هه‌ندیك جار به‌شه‌ریه‌ت و په‌وتی کاروانی مرۆیی (خالقی خۆی) به‌چه‌ند خه‌یال و وه‌همیك ویتنا‌کردوو و هه‌موو بیدعه‌و شتی‌كه‌ی داهینراویان تێكه‌لی شان و شكۆی خودا کردوو به‌چه‌ند روخساری‌كه‌ی وایان چواندوو، كه‌ هه‌رگیز عه‌ق‌لی ساغ په‌سندی ناکات، به‌م پێ‌یه‌ش بیانوو و به‌هانایان داوه‌ته‌ ده‌ست بێ باوه‌رو مولحیدان تا به‌هه‌واو ئاره‌زووی خۆیان هێرش بکه‌نه‌ سه‌ر ئاینه‌كان.

قورثانی پیرۆز هه‌رده‌م دژی ئەم دیاردانه‌یه‌و راستی ی ره‌های ده‌باره‌ی خودای خالق هیناوه‌و خودای به‌پاك و پیرۆز و بێ خه‌وش راگرتوووه‌ به‌هیچ مه‌خلوقیه‌کیشی نه‌چواندوو: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشوری/ ۱۱۱. ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ طه/ ۱۱۰.

- له‌چیرۆکی "موسا" له‌قورثان دا وه‌سفیکێ وردو تیروته‌سه‌لی "گه‌وره‌یی ی خالق" و به‌ده‌یه‌ینه‌ری گه‌ردوون به‌دی ده‌که‌ین، وه‌سفیکێ دووره له‌و جۆزه‌ سیفه‌تانه‌ی، كه‌ جاروبار به‌ (ئه‌رکی خولقاندنی) یه‌وه ده‌لکینن، (لاوازی) و (سه‌ستی)ی له‌هه‌ندیك پرووه‌ ده‌ده‌نه‌ پال..
- ئەو وه‌سغه‌ تیرو ته‌سه‌له‌ش ده‌باره‌ی گه‌وره‌یی خالق له‌و ئاخاوتنه‌ی نیوان (خودا) و (موسا)‌دا ده‌بینن کاتیک "موسا" داوا له‌ په‌روه‌ردگاری ده‌كات (خۆی) پێشان بدات و خوداش وه‌لامی داواکاری

یه‌که‌ی به‌وه ده‌داته‌وه، که‌ ئه‌و (واته "موسا") هه‌رگیز ناتوانی‌ت (خودا) بیینی‌ت، به‌لام خۆی بۆ چیا‌که ده‌رده‌خات و... تا پاشماوه‌ی رووداوه‌که هه‌روه‌ک قورئان بۆمان ده‌گی‌ری‌ته‌وه‌که: ﴿قَالَ رَبِّ ارْنُرْ اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِنِي وَلَكِنْ اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اَسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ بُنْتُ اِلٰيكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ (الأعراف/ ۱۴۳).

- ئیدی ئه‌مه له‌کۆی و ئه‌و کتییبه شی‌واوانه‌ی جووله‌که‌کان له‌کۆی، که‌ خودایان له‌په‌ری بێ‌ده‌سه‌لاتی و ده‌سته‌وه‌ستانی دا‌ داناوه‌و، که‌ (بۆ نمونه) و به‌پێ‌ی کتییبه‌کانی ئه‌وان: (گوايه خودا تا‌کو سه‌رله‌به‌یانی زۆرانبازی ی له‌گه‌ڵ-یه‌عقوب-دا گرتوه‌و نه‌به‌زاندوه‌و. (۱))
- هه‌روه‌ک له‌کتییبی (قصة الحضارة) ش‌ دا‌ هاتوه‌و: (بی‌گومان "یه‌هوه") ی‌ خواوه‌ندی نه‌ته‌وه‌یی جووله‌که‌کان (به‌رای خۆیان) ئازاو به‌زه‌بر بوو، به‌لام وا نه‌ده‌بینرا که‌ له‌ هه‌له‌ به‌دووری‌ت، گومانیشیان وابوو که‌ گوايه ناشیرین‌ترین کاری هه‌له‌ی ئه‌وه‌یه‌ مرۆقی خه‌لق کردوه‌و. هه‌ر بۆ‌یه‌ش ده‌بیینی‌ت دوا‌ی له‌ده‌ست دانی ده‌رفه‌ت په‌شیمان هه‌سه‌ر خه‌لق کردنی ئاده‌م و، له‌سه‌ر رازی بوونی‌شی به‌وه‌ی (شائول، واته‌-طالوت) پادشا‌ بی‌ت و، پاشان ده‌بیینی‌ن سات له‌دوا‌ی سات په‌ست و تووره‌و، تینوو بۆ خوی‌ن و، دوودل و ئا‌ارام و گۆراوه‌... ئه‌مه له‌کاتی‌ک دا‌ ئه‌و (واته‌ خواوه‌ند) زیندوو‌شه‌و ناهییلی‌ت هیچ به‌شیک‌ی خۆی بیینی‌ت ته‌نها پش‌تی نه‌بی‌ت، پوخته‌ی گفتاری‌ش له‌م باره‌یه‌وه ئه‌وه‌یه‌ هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌نه‌ته‌وه‌ دیری‌نه‌کان (خواوه‌ندی‌کی ئاده‌می ی بۆ هه‌موو شتی‌ک) وه‌ک ئه‌م خواوه‌نده‌ی-جووله‌که‌-نه‌بووه‌و. (۲))

(۱) بر‌وانه (سفر التکوین) هه‌ردوو (فصل) ی (دووه‌م) و (سێ‌یه‌م). لاپه‌ره (۲۴-۳۰).

(۲) بر‌وانه (قصة الحضارة)، به‌رگی دووه‌م، لاپه‌ره (۳۴۰) نووسی‌نی (ویل دیوران‌ت) گۆزینی بۆ‌عه‌ره‌بی (م. محمد بدران)

بهندی حهوتهم

((موسا و عهبدە صالحه که ی خدا))

- (گه‌یشتنی "موسا" به‌عه‌بدە صالحه که - "موسا" داوای زانست ده‌کات - "موسا" به‌ره‌ه‌لستی ی عه‌بدە صالحه که ده‌کات - رازو مه‌به‌ستی عه‌بدە صالحه که له کرداره‌کانی - چهند وانیه‌ک له‌م چیرۆکه‌وه .)

گه‌یشتنی "موسا" به‌عه‌بدە صالحه که

جاریکیان (موسا) له‌وتاریکی دا بۆ گه‌له‌که‌ی ده‌باره‌ی خواپه‌رستی و گوێپایه‌لی کردنی فه‌رمانه‌کانی خدا بۆیان ده‌دوێت و له‌کو‌تایی وتاره‌که‌ی دا پیاویک لی‌ی ده‌پرسیت: (له‌نیۆ خه‌لکی‌دا کئی زاناتره‌)? (موسا) ده‌لێت: (من). خوداش له‌سه‌ر ئەم وه‌لامه‌ی سه‌زه‌نشتی ده‌کات چونکه زانستی هه‌ر به‌و نه‌داوه، به‌لکو عه‌بدی وای هه‌یه که له‌ویش زاناتره له‌و سه‌رده‌مه‌دا، له‌به‌ر ئەمه‌ خودا سه‌رووشی ئەو راستی یه‌ی پئی ده‌گه‌یه‌نی‌ت و ده‌فه‌رموێت: (عه‌بدی‌کم له‌ناوچه‌ی-پێک گه‌یشتنی هه‌ردوو ده‌ریا- هه‌یه و له‌تۆ زاناتره‌). (موسا) ش لی‌ی ده‌پرسیت و ده‌لێت: (ئه‌ی په‌روه‌ردگار چۆن پئی ده‌گه‌م؟) خودا له‌وه‌لامی داواکه‌ی دا پئی ده‌فه‌رموێت: (ماسی یه‌ک له‌گه‌ل خۆت هه‌لگره‌و بیخه‌ره زه‌مه‌یله‌یه‌که‌وه‌و له‌هه‌ر شوێنی‌ک ئەو ماسی‌یه‌ت لی‌ی ون ببیت ئەو عه‌بدە صالحه‌ش له‌وی یه‌)...

(موسا) بۆ جی‌به‌جی‌کردنی ئەو کاره ماسی یه‌کی هه‌لگرت و که‌وته‌پرۆ و کورپکی نه‌وجه‌وانی کارگوزاری خۆشی له‌گه‌ل‌دا بوو، جا کاتی‌ک گه‌یشتنه (ناوچه‌ی پێک گه‌یشتنی هه‌ردوو ده‌ریا) (موسا) دانیشت تا وچانی‌ک بدات، به‌لام له‌و وچانه‌دا وه‌نه‌وزی‌ک گرتی و نه‌ختی‌ک خه‌وی لی‌ی که‌وت، له‌و ماوه که‌مه‌ی خه‌وه‌که‌ی دا بارانی‌ک باری و ماسی یه‌که‌یان ته‌پربوو و که‌وته‌وه‌ جم و جوول‌ و، به‌مه‌ش ژیا‌نی ده‌ست پئی کرده‌وه‌و گه‌رایه‌وه بۆ نیۆ ده‌ریا.

"موسا" داوی بێداری‌بوونه‌وی له‌وخه‌وه که‌مه‌ی فه‌رمانی به‌کوره‌ خزمه‌ت گوزاره‌که‌ی کرد که پێکه‌وه ده‌ست به‌ رۆیشتن بکه‌نه‌وه تاکو ده‌گه‌ن به‌و مه‌به‌سته‌ی خۆیان، واته‌: به‌عه‌بدە صالحه‌که، بێگومان کوره‌که‌ش له‌بیری چووبوو هه‌والی له‌ده‌ست دانی ماسی یه‌که‌ی پئی بگه‌یه‌نی‌ت. به‌لام کاتی‌ک هه‌ستی‌ان به‌برسی‌تی کرد (موسا) داوای لی‌ی کرد خۆراکه‌که ئاماده‌ کات(واته‌- ماسی یه‌که‌-که له‌وه‌وپیش برژاندبووشیان)، ئینجا له‌و ساته‌وه‌خته‌دا کوره‌که ماسی‌یه‌که‌ی به‌بیر دێته‌وه‌و هه‌والی ون بوون و له‌ده‌ست دانی به‌-موسا-ده‌گه‌یه‌نی‌ت.

(موسا)ش ئەم هه‌واله‌ی وه‌ک مژده‌یه‌کی خۆش به‌رگوێ ده‌که‌وێت و به‌ کوره کارگوزاره‌که‌ی ده‌لێت: (ئه‌مه‌به‌و ئامانجی ئیمه‌، ده‌بوايه ئەم ماسی‌یه‌مان لی‌ی ون ببیت، ده‌با بۆ ئەو جی‌یه بگه‌رپینه‌وه که ماسی یه‌که‌ی لی‌ی ون بووه)...

جا کاتیک گه‌یشتنه‌وه بۆ‌ئو جی‌گه‌یه‌ی که ئامانجی سه‌ره‌کیی سه‌فه‌ره‌که‌یان بسو‌ئو سه‌عه‌بده صالحه^(۱) یان بینی که به پی‌ی به‌لینی خودا وا بریار بوو (موسا) پی‌ی بگات.
 نه‌مه‌ی پیشوو پوخته‌ی ماناو شیکاری ئهم نایه‌تانه بوون که ئهو به‌شه‌ی سه‌ره‌تای چپ‌و‌که‌که‌ ده‌گیرنه‌وه که خودا تیا‌یان دا فه‌رموویه: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ لَا آتِبِحْ^(۲) حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا^(۳)﴾ ۶۰ ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا^(۴)﴾ ۶۱ ﴿فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَوْمِهِ إِئِنَّا عَدَاءُ نَا لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا^(۵)﴾ ۶۲ ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ^(۶) وَمَا أَنسِينِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ^(۷) وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا^(۸)﴾ ۶۳ ﴿قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبِغُ فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا^(۹) قَصَصًا^(۱۰)﴾ ۶۴ ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَأْتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِ لَدُنَّا عِلْمًا^(۱۱)﴾ الكهف/ ۶۰-۶۵.

موسا داوای زانست ده‌کات

"موسا" کاتیک به‌عه‌بده صالحه‌که‌ی خودا گه‌یشت داوای لی کرد قایل بی‌ت به‌وه‌ی که له‌گه‌ئیدا بگه‌ریت و یاوه‌رو هاوسه‌فه‌ری ری‌گای بی‌ت، تا‌کو زانستی لی وه‌رگ‌ریت، عه‌بده صالحه‌که له‌وه‌لام دا پی‌ی گوت: (تۆ ناتوانیت ئارام له‌سه‌ر هاو‌ری‌یه‌تی و چه‌ند کرداری‌کی من بگ‌ریت له‌کاتیک دا هاوسه‌فه‌ری ری‌گامیت)، هه‌روه‌ها پی‌ی گوت: (تا‌خر تۆ چۆن خۆت راده‌گ‌ریت و بی‌ده‌نگ ده‌بی‌ت له‌ئاست چه‌ند هه‌لسو‌که‌وتی‌کی وه‌هادا که به‌روال‌ت پی‌چه‌وانه‌ی ری‌ساو شه‌ریعه‌تی تۆن؟)
 (موسا) ش گوتی: (ب‌یشت به‌خودا ده‌م‌بینیت به‌ئارام له‌سه‌ر هه‌لسو‌که‌وته‌کانت و سه‌ری‌پ‌چ‌یش له‌هی‌چ فه‌رمانی‌کت ناکه‌م).

دوو‌باره ئهو پیاو چاک و عه‌بده صالحه‌ی خودا داوای لی کردو پی‌ی گوت: (ئه‌ی-موسا-ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل من ده‌گه‌ری‌یت ئه‌وا ئهو مه‌رجه‌ت له‌سه‌ر داده‌نیم که نابی‌ت ده‌رباره‌ی هی‌چ کارو کرده‌یه‌کم پرسیارم لی بکه‌یت و بل‌ی‌یت-بۆ‌وات کردو بۆ‌وا چو‌ویت-وناب‌ی‌ت هی‌چ جو‌ره‌ قسه‌یه‌ک له‌مانه‌ بکه‌یت هه‌تا خۆم له‌داواییدا رازو نه‌ینی‌یه‌کانیت پی‌ی ده‌لیم و مه‌به‌ستی هه‌لسو‌که‌وته‌کانت بۆ‌روون ده‌که‌مه‌وه:

(۱) لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له‌عه‌بدی صالح مرۆ‌قی‌کی به‌نده‌و کۆیله‌ی که‌سی‌کی دی نی‌یه، به‌ل‌کو مه‌به‌ست له‌به‌نده‌یه‌کی خودایه‌ که هه‌رده‌م به‌ندایه‌تی بۆ‌خودا ده‌کات، مرۆ‌قه‌کانیش هه‌مو‌یان به‌نده‌و عه‌بدی خودان.
 (۲) لا ابرح: واته‌ به‌رده‌وام ده‌م له‌زی‌شتن.
 (۳) أمضی حقباً: واته‌ (بۆ‌ماویه‌کی زۆر له‌زه‌من) به‌ری‌گادا ده‌رۆم.
 (۴) سرباً: واته‌ (ده‌ربازنی‌کی دۆزی یه‌وه بۆ‌ده‌رچوون لی‌وه‌ی به‌ره‌و ده‌ریا‌که.
 (۵) نصباً: واته‌: ماندو‌نی‌بو بار‌گرانی.
 (۶) حوت): هه‌رچه‌نده له‌زمانی کوردی دا مانای (نه‌ه‌نگ) ده‌گه‌یه‌نی‌ت، به‌لام له‌زانستی پ‌یزمانی عه‌ره‌بی‌دا به‌هه‌موو جو‌ره‌ ماسی یه‌کی گه‌ره‌و ب‌چو‌و‌کیش ده‌گوت‌ریت، له‌م چه‌ند نایه‌ته‌ش دا بۆ‌ماسی ی ب‌چو‌وک به‌کاره‌ینراوه، یان بۆ‌جو‌زیک له‌ماسی. — وه‌رگ‌پ‌ز —
 (۷) فارتد علی آثارهما: واته‌: هه‌ر دوو‌کیان گه‌رانه‌وه بۆ‌سه‌ر ئهو ری‌گایه‌ی پیشو‌ویان و شو‌ین پی‌ی خۆیان هه‌لگرته‌وه.
 (۸) وعلمناه من لدنا علماً: واته‌: زانیاری یه‌کمان ده‌رباره‌ی خۆمان که (هه‌ندیک زانستی غه‌یب زانی یه) پی‌ی به‌خشبو‌و.

﴿ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْكَ عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمَ مِمَّا عُلِّمَتْ رُشْدًا ۖ ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۖ وَكَيْفَ نَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِط بِهِ ۗ خُبْرًا ۖ ﴿٦٧﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۖ ﴿٦٨﴾ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَأْذِنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۗ ﴾ الكهف/ ۶۶-۷۰

موسا به‌رهه‌لستی ی عه‌بده صالحه‌که ده‌کات

"موسا" و عه‌بده صالحه‌که‌ی خودا به‌سه‌ر رۆ‌خی ده‌ریادا که‌وتنه‌ ری و که‌شتی یه‌ک به‌لایان دا تیپه‌ری، نه‌وانیش هه‌ردووکیان دا‌ویان له‌ خاوه‌نانی که‌شتی یه‌که‌ کرد هه‌لیانگرن له‌گه‌ل خۆیان دا. دا‌واکه‌یان په‌سندکراو سواری که‌شتی یه‌که‌ بوون. به‌لام له‌ماوه‌ی سواریبوونیان دا‌و له‌ناکا‌و عه‌بده صالحه‌که‌ به‌ئانقه‌ست کونیکی کرده‌ دیواریکی که‌شتی یه‌که‌وه‌ که‌ له‌ته‌خته‌ دروست کرابوو و ده‌کرا له‌دوایی دا به‌ئاسانی چاک بکریته‌وه.

(موسا) به‌م کرداره‌ی عه‌بده صالحه‌که‌ په‌شو‌کا‌و نه‌و په‌یمانه‌شی بیرچوو‌وه، که‌ ده‌باره‌ی ئارام‌گرتن و به‌ره‌ه‌لستی نه‌کردنی بوو له‌سه‌ر هه‌ر کرداریکی نه‌م پیاره‌ چاکه‌ی خودا. بۆیه‌ به‌ته‌سه‌وه‌ لێ‌ی پرسی: (چۆن کون ده‌که‌یته‌ که‌شتی ی نه‌و که‌سانه‌ی ریزیان لێ‌ گرتوین؟ ئایا ده‌ته‌ویت سه‌رنگوومیان که‌هیت؟ به‌راستی ره‌فتاریکی نابه‌جیت نواند).

به‌لام له‌وه‌لامدا نه‌و به‌نده‌ چاکه‌ی خودا په‌یمانه‌که‌ی نیوانیانی بیرخسته‌وه. "موسا"ش خیرا هه‌ستی به‌هه‌له‌ی خۆی کردو دا‌وای لێ‌ کرد چا‌وپۆشی له‌و هه‌له‌یه‌ی بکات، چونکه‌ بیری چوو‌بوو. دا‌وای نه‌مه‌ له‌سه‌ر رۆ‌یشتن و ها‌ورپه‌یه‌تی ی یه‌کدی به‌رده‌وام بوون و له‌ریگیان دا‌ کورپکی می‌ردمندا‌لیان بیینی که‌ له‌گه‌ل ها‌وه‌له‌کانی دا‌ یاری ده‌کرد. به‌نده‌ چاکه‌که‌ی خودا نه‌و می‌ردمندا‌له‌ی به‌فیل له‌ ها‌وه‌له‌کانی جیا کرده‌وه، تا گه‌یاندی یه‌ شوینیکی دوورو له‌وئ کوشتی.

"موسا" له‌دا‌خی نه‌م کرداره‌ش خه‌ریک بوو دلی له‌ت له‌ت بی‌ت و به‌تا‌وانیکی درنده‌ی ده‌بیینی، هه‌ر بۆیه‌ به‌وپه‌ری په‌ستی و توورپه‌یی یه‌وه‌ به‌ره‌ه‌لستی پیشان دا‌ و لێ‌ یشی پرسی: (ئه‌ری بۆچی نه‌فسیکی پاک و بی‌تا‌وانت کوشت بی‌ته‌وه‌ی تا‌وانیکی کردی‌ت؟ به‌راستی تا‌وانیکی دزی‌وت نه‌نجام دا).

عه‌بده‌ چاکه‌که‌ی خودا له‌ئاست گه‌فتاریکی وه‌ها توندی "موسا" دا هه‌ر هینده‌ی بی‌کرا به‌ وته‌ی پیر نارە‌زایی و سه‌رزه‌نشکاری یه‌وه‌ بی‌بلیت: (ئه‌ری پیم نه‌گوتیت تو هه‌یچ ئارامی‌کت بۆ ناگی‌ریت له‌ئاست نه‌و هه‌لسوکه‌وتانه‌م دا که‌ له‌کاتی یا‌وه‌ری و ها‌ورپه‌یه‌تی کردنی رپگام دا به‌رچا‌وت ده‌که‌ون؟!)

دو‌وباره‌ "موسا" په‌شیمان بوونه‌وه‌ی خۆی له‌سه‌ر نه‌م به‌ره‌ه‌لستی یه‌ی دا‌وایشی ده‌رپری و گوتی: (گه‌ر له‌مه‌ولا پرسیارم له‌سه‌ر هه‌ر شتیکی لێ‌ کردیت، ئیدی ها‌ورپه‌یه‌تیم مه‌که‌و خۆتم لێ‌ دا‌به‌ر، چونکه‌ به‌راستی

(۱) ر‌شدا: وا‌ته‌ فیزی زانستی‌کم بکه‌ له‌و زانستانه‌ی که‌ خه‌یرو چاکه‌ت لێ‌وه‌ ده‌سگیر بوون.

(۲) خه‌را: وا‌ته‌ زانیی شت له‌ریی تا‌قیکاری و ته‌جره‌به‌وه‌.

پاساوی خۆجیا کردنه‌وه‌ت هه‌یه‌و ناهه‌قت ناگرم).

پاشان به‌رده‌وام بوونه‌وه له رۆیشتن و هه‌ینده گه‌ران هه‌تا ماندوو و برسی بوون و، خۆیان کرد به گوندیک داو، داوای خوارده‌مه‌نی یان له‌خه‌لکی گونده‌که کرد، به‌لام خه‌لکی گونده‌که ناماده نه‌بوون میواندارییان بکه‌ن، به‌لکو به‌شپۆه‌یه‌کی ناشیرین ده‌ستیان به‌روویانه‌وه ناو خۆزاکیان پێ‌نه‌دان. که‌چی له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یان له‌و گونده دیواریکیان بینی خه‌ریک بوو هه‌ره‌س بێنیت، پیاوه صالحه‌که‌ش چاکی کرده‌وه و بنیاتی نایه‌وه.

"موسا" له‌ئاست ئەم هه‌لوێسته‌شی دا نه‌یتوانی بێ‌ده‌نگ بیت، به‌لکو به‌په‌له‌ پێ‌ی گوت: (بۆچی چا‌که‌و پیاوه‌تی له‌گه‌ل گه‌لیکی ئاوادا ده‌که‌یت و دیواریان بۆ راست ده‌که‌یه‌وه؟ ئێ خۆ ده‌ت توانی کرێی ئەو کاره‌یان لی‌ وەرگریت تا‌کو به‌شی خۆزاکه‌که‌مانی بک‌ردایه‌).

ئیت‌ر دوا‌ی ئەم به‌ره‌هه‌ستی یه‌ عه‌به‌ده صالحه‌که له "موسا" جیا‌بووه‌وه و پێش مائتاوایی لی‌کردنی رازو نه‌یننی یه‌کانی ئەو ک‌ردارانه‌شی پێ‌را‌گه‌یاند، که له‌م بر‌گه‌یه‌ی دوا‌یی ی دا ده‌یخه‌ینه‌ روو. ئەمه‌ش ئەو نایه‌تانه‌ی تاییه‌ت به‌م به‌شه‌ی چیرۆکه‌که‌یه‌:

﴿ فَاَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْنَاهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ^(۱) ﴿۷۱﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ^(۲) ﴿۷۲﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ^(۳) ﴿۷۳﴾ فَاَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ^(۴) ﴿۷۴﴾ وَمَا تَسَاءَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ^(۵) ﴿۱۰۴﴾ وَكَانَ مِنْ آيَاتِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ^(۶) ﴿۱۰۵﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ^(۷) ﴿۱۰۶﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَنْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ^(۸) ﴿۱۰۷﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْكُفَّهِ ^(۹) ۷۸-۷۱.

رازو مه‌به‌ستی عه‌به‌ده صالحه‌که له‌ک‌رداره‌کانی

ئهو به‌نده خواپه‌رست و پیاوچا‌که‌ی خودا پێش ئه‌وه‌ی له "موسا" جیا‌بیتته‌وه، رازو نه‌یننی و مه‌به‌ستی هه‌موو ئەو ک‌ردارانه‌ی خۆی بۆ روون کرده‌وه که "موسا" نه‌یتوانی لی‌یان بێ‌ده‌نگ بیت. . .

عه‌به‌ده صالحه‌که گوتی: (سه‌باره‌ت به‌ کون ک‌ردنی دیواری که‌شتیه‌که له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که ئەو که‌شتیه‌یه‌ مو‌لکی چهند هه‌زارێک بوو و جگه له‌وه هه‌یج شتیکی تریان نه‌بوو، زانیبووشم پادشایه‌کی دل‌په‌ق هه‌یه‌و به‌دوا‌ی هه‌ر که‌شتی یه‌کی چاک و بێ‌خه‌وش دا ده‌گه‌ریت تا زه‌وتی‌کات و ده‌ست بگریت به‌سه‌ریا.

(۱) شینا‌ امرأ: واته‌ شتیکی ناله‌بارو کارتیکی نار‌ه‌وا.
(۲) نک‌را: ک‌رداریکی ناشیرین و نائینسانی.

منیش ویستم نهو کهشتی یه خهوشبار بکهم بهو نه ندازه یه ی که له دوایی دا چاک بکریتته وه، به لام کاتیک پادشاکه بهو خهوشه وه بیبینیت با وا بزانیته به که لکی نایته و وازی لی بینیت و بیداته وه دهست خاونه هه ژاره کانی.

نهو کوره میرد منداله شم بویه کوشت، چونکه ههر له مندالی یه وه نیشانه کانی خراپه به دکاری تیدا ده رکه وتبوو، جا له بهر نه وهی، که باوک و دایکیشی دوو نیمانداری چاک و پیکوپیک بوون و، منیش ده ترسام له وهی، که بهو خراپه به دکاری یه وه هه راسانیان کات و ته نگیان پی هه لچنیت و، نه وانیش له بهر نهو خوشه ویستی و سوزه عاده تی یه ی که دایکان و باوکان بو روله کانیان هه یه نه توان به رننگاری ببنه وه و له ناکام دا (نهو خزی) به کیشیان بکات بو سهر بی نیمانی و سته مکاری. جا بویه کوشتم تا کو نهو باوک و دایکه نیمانداره رزگار کهم له دهست نهو منداله شه رخوازه ی داهاتوو و له جیاتی نه وه خودای میهره بان مندالیکی باشترو صالح تری وایان پی ببه خشیت، که بهر حم و به ته مهک بیت بویان.

نهو دیواره ش، که بنیاتم نایه وه، که له راست کردنه وهی دا ماندوو بووم هی دوو مندالی هه تیو و بی که سی نهو ناوچه یه بوو و له ژیر دیواره که دا گه نجینه یه کیان هه بوو و، باوکیشیان کابرایه کی پی اوچاک و صالح بوو، خواستی په روردد گاریشت و ابو نهو گه نجینه یه یان بو بیاریزیت تا نهو کاته ی هه ردوو منداله که گه وره ده بن و پیده گن و ده ری دینن.

جا هه موو نهو کردارانه شم له خوزه به کوششکاری (اجتهاد) ی خوم نه بوو، به لکو به سرووش و فه رمانی خودا بوو... ته مهش ته فسیرو روون کردنه وهی نهو هه لسوکه وتانه م بوو که له ماوه ی یاوه ری و هاوړی یه تی ی ریگامان دا بهرچاوت که وتن و نه ت توانی نارام له سهر لی بی دهنگ بوونیان بگریته).
ته م نایه تانه ش به شیکی دوایی و کو تابرگه ی نهو چیروکه کورته ی (موسا و عه بده صالحه که ی خودا) مان بو ده گپ نه وه که خودا تیایان دا فه رمو یه:

﴿۱۰۸﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۰۹﴾
حَقَّ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ ۙ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا ۚ جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّى مَنْ نَشَاءُ ۗ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۱۰﴾ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى ﴿۱۱۱﴾ الكهف/ ۷۹-۸۲.

(۱) زکاة: پاکژترو صالح تر.

(۲) رحما: واته سوزو به زه یی یه کی زیارتی هه بیت بویان، نهرم و نیان بیت.

(۳) بیلغا آشدهما: واته: تا کو پی دهنگ و هوشیار و عاقل دهن.

(۴) پوخته ی نه م چیروکه تنها له سوورته ی (کهف) دایه له نایه تی ژماره (۶۰ تا ۸۲) ی نهو سوورته که له م بنده سه ربه خویوه لهو بر گه یه ی دا باسی لیوه کرا.

چهند وانهيك لهه چيرۆكهوه

لهه چيرۆكهه دا چهندين پهئندو وانهي بهسوود بهدي دهكرين، وهك:

* هاندان لهسهه داواكردي زانست و فيربوون و بهدهست هيناني زانباريي پتر.. لهه بهسهه رها ته دا "موسا" دواي پياويكي صالح له بهندهكاني خودا كه وتوه، چونكه زانبيوي زانستيكي واي ههيه كه خوي ني يهتي و نايزانيت. دياره پلهو پايه (پينغه مبهريتي يه كه شي) ربي ئه وهي لي نه گرتبوو كه بچيت بهدواي زانست و زانباري دا بگهريت.

* وانهيهك لهسهه هيبي ئيرادهو سووربوون لهسهه گهيشتن به تامانج ته نانهت گهر بهر بهسته كان هه چه نديك و ههر چونيكيش بن، ههروهك چون "موسا" باكي نه بووه له وهي گهر بگاته ناوچه يه كي دووري وهك (ناوچهي پيك گهيشتن ههردوو دهريا) و يان بهردهوام ماويه كي زور دوورو دريژيش برپيت: ﴿لَا أْبْرَحُ حَوْقَ أَبْلَغُ مَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضَى حُقْبًا﴾^(۱). واته: (ههه دهبيت برۆم و ههنگاو هه ليم، تاكو دهگه مه بنچينه مه بهستم له ناوچهي پيك گهيشتن ههردوو دهريا، يا خود گهر ته نانهت سهرده ميكي زوريشم لهزه مه ن برپيت).

* وانهيهك لهسهه ئه دهبي فيرخواز له گهلا ماموستا كه دي، ئه مه ئه ده به جوانهش لهه وتهيهي "موسا" دا رهنگ ده داته وه: ﴿هَلْ أَتَيْكَ عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمَنَ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا﴾ لهه وتهيهي دا (موسا) خوي ده خاته ئاستي خوينا كاريكي ئه وه عه بهده صالحه ي خودا وه مافي سه ره رشتياري و پيشره وايه تي ي بو داده نييت كه ئه گهر له مه سه له يهك به ناگاي بينيته وه ئه ويش زوو ناگادارو بيدار بيته وه، يان ئه گهر هه له يه كي بو دياري كردو له سه ريبيجي يه كي وريا كرده وه، خيرا داواي ليبوردين بكات و به ليني گوترايه لي كردي بي بدات و سه ريبيجي لي نه كات.

* وانهيهك لهسهه ئه وه ي بيگومان خودا باوه ري مرۆف ده پاريزيت و ناهي ليت به هو ي بارود خي ژيانه وه كز بيت يان له ناو بچيت وهك له پروداوي كوشتني ئه و ميرو مندا له دا درده كه وييت كه له بهر ئه وه ي له سهه كفوو سته مكاري گه وه ده بوو و ههه بهو كفوو ستهم و ياخي بوونه شي ههه يه كه له باوك و دا يكي خوي هه راسان ده كردو ئيمان ياني ده شيواندو له وانه يه ناچار يسي بكر دنا به بو پاشگهز بوونه وه له ئيمانه كه يان.

* وانهيهك لهسهه ئه وهش، كه وا خودا هه رگيز هه ژاران پشت گوي ناخات، به لكو له ههه جهه رو ته ننگ و چه له مه يه كي رۆژگار ده يان پاريزيت و دواي بارگراني تووشي خو شگوزه رانيان ده كات، وهك له پروداوي كون كردي ديواي پاپۆره كه دا روون ده بيته وه تاكو به وه كه شتي يه كه خه وشبارو عه بيدار بكات، بهه يي بهش پادشا زورداره كه ده ستي به سه ردا نه گريت.

* وانهيهك لهسهه ئه وه ي، كه به راستي خودا (بو ريزلينان له باوكه چاك و پيا ويا شه كان) سامان و ني عمه تي گه وه به رۆله كان يان ده به خشيت و له سهه هه نديك به دكاري و لاداني كۆمه لگه كان يان ئه وان سزا نادات. به لكو ژياني خو ش و ئاسووده يان بو مه يسهه ده كات. وهك له كاري راست كر دنه وه و بنيات نانه وه ي

(۱) له زماني عه ره بي دا وشه "حقب" له ماويه كي دريژي زه مه ني ده گوتريت، كه هه شتا سال يان زياتر بيت. (وه رگير)

ئهو دیواره دا ده رکهوت، که له ژیری دا گه نجینه یه کی به نرخ هه بووه و ممولکی دوو مندالی هه تیو بوون و باوکه کانیا ن ئهو سامانه به نرخه ی بو پاراستبوون.

ژیا نامه‌ی

داہد / ذوی حمزای زب
 سوله یمان / ذوی حمزای زب
 ئیلیه سع / ذوی حمزای زب
 ئیلیاس / ذوی حمزای زب
 یونس / ذوی حمزای زب

- ۱- طالوت و داود
- ۲- چیرۆکی داود
- ۳- چیرۆکی سوله یمان
- ۴- سوله یمان و شارنی سه به
- ۵- چه ندوانه و په ندیک
- ۶- بیغه مبریتی ئیلیاس و ئیلیه سع
- ۷- چیرۆکی یونس
- ۸- چه ندوانه و په ندیک له یونس وه

سەرەتایەك

(داود) پێغه‌مبەرێکە لە پێغه‌مبەرانى (بنو اسرائیل) و خودا لە یەك کات دا پێغه‌مبەریتى دەسەڵات و پادشایى پى‌به‌خشی بوو، هەر وه‌ها خێر و بێری دنیا و ئاخیره‌تیشى پى‌دا بوو. ئەو که پێغه‌مبەر و پادشاش بوو، یه‌کێکیشە له‌و پێغه‌مبەرانەى کتیبە ئاسمانى یه‌کانیان له‌دواى (مووسا) بۆ هاتووته‌ خواره‌وه‌ بۆ خودى (داود) کتیبى (زه‌بور)^(۱) نیراوه‌ته‌ خواره‌وه‌، هەر وه‌ك خوداش له‌م باره‌یه‌وه‌ فرموویه:

﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا﴾ الأَسْرَاءُ/ ۵۵.

(سوله‌یمان) یش کورى (داود) ه‌و خودا ئەویشى به‌پله‌ى (پێغه‌مبەریتى و پادشایى) گه‌یانده‌وه‌، دانایى و حیکمه‌تى زۆریشى پى‌ به‌خشیوه‌، ته‌نانه‌ت له‌بهر زۆرى دانایى و حیکمه‌تیشى نازناوى (سوله‌یمانى) ه‌ه‌کیم) ی بۆدانراوه‌.

(داود) یه‌که‌م جار که ناوى ده‌رکه‌وت و ناوبانگى په‌یدا کرد ئەو کاته بوو که سه‌ربازێک بوو له‌سوپای طالوت (شاول) داو ئەم سه‌رکرده‌یه‌ش (واته‌ طالوت) له‌و زه‌مانه‌دا به‌ره‌نگارى سه‌رکرده‌ى دوزمان (جالوت-جلیات) بووه‌ته‌وه‌و به‌زۆرانبازى و شه‌رى ده‌سته‌و یه‌خه‌ به‌زانده‌وه‌یه‌تى و کوشتوویه‌تى. (به‌لام داخۆ (طالوت) کى بێت؟ ئەى (جالوت) کى یه‌؟ باشتر وایه‌ به‌ر له‌وه‌ى ده‌ست بکه‌ین به‌باسى پێغه‌مبەریتى ی (داود) و (سوله‌یمان) ئەم دوو سه‌رکرده‌یه‌ (طالوت-و- جالوت) به‌خوینه‌ران بناسین و سه‌ره‌تایه‌کى رى خۆشکارى ته‌رخان که‌ین بۆ گێرانه‌وه‌ى ئەو رووداوانه‌ى که هاوزه‌مانى ژيانى ه‌ه‌ردووکیان بوون.

(۱) (زه‌بور) کتیبیکه‌ ده‌رباره‌ى په‌ندو نامۆژگارى و سوپاس و ستایشى خودا.

به‌ندی یه‌که‌م

(("طالوت" و "داود"))

(به‌زینی (بنو اسرائیل) و سه‌ندنی داره‌مه‌یته‌که‌ش لیّ یان - (بنو اسرائیل) داوای پادشایه‌ک ده‌که‌ن - بوونی "طالوت" به‌پادشا-نیشانه‌کانی پادشایه‌ی "طالوت" - "طالوت" سوپا‌که‌ی هه‌لده‌سه‌نگیته‌ت - سه‌رکه‌وتنی "طالوت" -

"داود" و کوشتنی "جالوت" - مردنی "طالوت" و بوونی "داود" به‌پادشا)

به‌زینی (بنو اسرائیل) و سه‌ندنی داره‌مه‌یته‌که‌ش لیّ یان

دوای مردنی "موسا"، (یوشه‌ع-ی کوری-نون)، که له‌نه‌وه‌کانی (یوسف) بوو کاروباری (بنو اسرائیل)ی گرتنه‌ده‌ست و هه‌ر له‌گه‌ل ته‌ویش دا (بنو اسرائیل) چوونه نیو ته‌و خاکه‌ پیرۆزه‌وه‌ی که ته‌وسا به‌لینیان پی‌درا بوو، واته (خاکی-فه‌له‌ستین).

کاتیک چوونه نیو ته‌و ولاته‌وه یه‌که‌مین شاریک داگیریان کرد (ته‌ریجا) بوو، گوتراویشه (تورشه‌لیم) بووه، خودا فه‌رمانی پی‌درا بوون کاتیک له‌ده‌رگای شاره‌که‌وه ده‌چنه ناوه‌وه به‌و په‌ری (ملکه‌چی و سه‌رکزی بوّ خودا) وه بچنه ناو شاره‌وه وه هه‌روه‌ها بلین: (حطه) واته: (ته‌ی په‌روه‌ردگار داوای لی‌بوردنت لیّ ده‌که‌مین و گونا‌هه‌کامان بوّ بسپه‌وه). به‌لام ته‌و گه‌له‌ی (بنو اسرائیل) سه‌ری‌چی‌یان له‌فه‌رمانه‌که‌ی خودا کردو به‌لووتبه‌رزی و خو‌به‌زل زانینه‌وه چوونه نیو شاره‌که‌وه له‌جیاتی ته‌وه‌ی داوای لی‌بوردنیش له‌خودا بکه‌ن به‌د ره‌فتاری یان نواند. خوداش لیّ یان زویربوو و له‌ئاسمانه‌وه سزایه‌کی له‌سه‌ر ته‌و سه‌ری‌چی یه‌ بوّ ناردن و به‌و سزایه‌ تازاریکی زۆریی دان...

هه‌روه‌ک خوداش ده‌قی ته‌م رووداوه له‌م دوو نایه‌ته‌دا ده‌گیرته‌وه: ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَزَيْدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ البقرة/٥٨-٥٩.

(یوشه‌ع) کاروباری (بنو اسرائیل)ی له (فه‌له‌ستین)دا گرتنه‌ده‌ست و حوکم و دادوه‌ریی ی له‌نیوان دا ده‌کردن تا ته‌و کاته‌ی کۆچی دوابی ی کردو دوابی خۆیشی تا ماوه‌یه‌ک چهنه دادوه‌ر(قاضی)یه‌ک حوکم و دادوه‌ریی ی له‌نیوانیان دا کرد بی‌ته‌وه‌ی پادشایه‌کی به‌هیژو خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیان هه‌بیته‌.

دیاره له‌و ماوه‌یه‌ش دا (بنو اسرائیل) هه‌میشه ده‌که‌وتنه به‌ر شالاوی گه‌لانی دراوسی‌یان و ده‌بوایه به‌رگری له‌خۆیان بکه‌ن، بو ته‌م مه‌به‌سته‌ش داب و نه‌ریتیکی تاییه‌تیبیان هه‌بوو که ته‌گه‌ر جه‌نگیان له‌گه‌ل دوژمنانیا دا بگپه‌راهه داره‌مه‌یتی په‌یمان(تابوت العهد)یان له‌به‌رده‌م خۆیان داده‌نا تاکو بیکه‌نه هۆیه‌ک بو سه‌رکه‌وتنیا له‌جه‌نگ داو به‌رزکردنه‌وه‌ی ووه‌و عه‌زمیان.

جاریکیان له‌جهنگی خویناوی دا رووبه‌پرووی فه‌له‌ستینی یه‌کان ده‌بنه‌وه، به‌لام له‌بهر شه‌وهی له‌و ماویه‌دا خودا رقی له (بنو اسرائیل) هه‌ستابوو به‌هۆی شه‌و هه‌موو تاوان و خه‌تایانه‌یانه‌وه، له‌و جه‌نگه‌دا به‌زین و خراپه‌ترین شکستیان تووش بوو و فه‌له‌ستینی یه‌کان نافرته‌کانیان به‌کۆیله‌ گرتن و پیاوه‌کانیشیان له‌خاکی خۆیان شاربه‌ده‌ر کرد و ته‌نانه‌ت (داره‌مه‌یتی په‌یمان) یه‌شیان له‌سه‌ندن و بره‌یان بو‌ مالمی (داجون)ی خواوه‌ندیان.

(بنو اسرائیل) له‌سه‌رده‌می دادوه‌ران دا له‌ژیانیکی ده‌سته‌کیبانه (بدوی) دا ده‌ژیان و ده‌مارگیری‌یه‌کی هۆزیه‌رستیشیان تیده‌ابوو، شه‌م حاله‌ته‌ تاكو سالی (۱۰۴۰) پ. ز- ی خایاندو له‌و کاته‌دا پشه‌ه‌وایه‌کیان تیدا هه‌لکه‌وت که هه‌موو هۆزو تیره‌کانیان یه‌که‌ خست و له‌ژیر یه‌که‌ ئالادا کۆی کردنه‌وه و جل‌ه‌وی فه‌رمان‌په‌وایی و هوکمداریانی گرت‌ه‌ده‌ست خۆی و بووه‌ یه‌که‌م پادشا له‌نیو (بنو اسرائیل) دا، شه‌م پادشایه‌ له‌میژووی- جووله‌که‌- دا به‌ناوی (شاوڵ) ناسراوه‌ له‌قورئانیش دا به (طالوت) ناویراوه‌.

دواوی پادشایه‌که‌ ده‌که‌ن (بنو اسرائیل)

(بنو اسرائیل) دوا ی شه‌و شکسته‌یان و له‌ده‌ست دانسی (داره‌مه‌یتی په‌یمان) تووشی لاوازی‌و سه‌رشوپی ببوون، بو‌ رزگاربوون له‌ده‌ست شه‌و حاله‌ته‌ چه‌ند که‌سیکی ناسراوو پیاو ماقوولیان ده‌چه‌ لای (ساموئیل)، که‌ پشه‌مه‌ریک و دادوه‌ریکیش بوو و دواوی له‌ ده‌که‌ن پادشایه‌کیان بو‌ هه‌لبه‌ژیریت تاكو له‌ژیر ئالای دا کۆیبه‌نه‌وه‌و بتوان جه‌نگ و کوشتاری دوژمنان یان به‌کن، (ساموئیل) یه‌ش که‌له‌که‌ی خۆی چاک ده‌ناسی و له‌ په‌وشت و کرداریان ناگادار بوو و ده‌یزانی له‌جه‌نگ دا چه‌ند به‌ده‌سه‌لات و لاوازن، هه‌ر بو‌یه‌ له‌ ی پرسین: (له‌وانه‌یه‌ شه‌گه‌ر جه‌نگتان له‌سه‌ر فه‌رز بکریت شه‌ر نه‌که‌ن، ئایا وانی یه‌؟) شه‌وانیش نکوولی، یان له‌و بو‌چوونه‌ کردو گوتیان: (چه‌ژن شه‌رناکه‌ین له‌کاتیک دا مافه‌کانمان زه‌وت کراوه‌و، دوژمنانمان له‌نیشتمانی خۆمان ده‌ریان کردووبین و، رۆله‌و نه‌وه‌کانیان له‌ جیا کردووبینه‌وه‌؟).

به‌یگومان شه‌و بو‌چوونه‌ی (ساموئیل) راست ده‌رچوو، شه‌وه‌بوو کاتیک خودا شه‌و خواسته‌ی بو‌ به‌دی هیئان و جه‌نگیشی له‌سه‌ر فه‌رزکردن روویان له‌و فه‌رزه‌ وه‌رگیرا ته‌نها کۆمه‌لئیکی که‌میان نه‌بیت، هه‌روه‌که‌ خوداش ده‌باره‌ی شه‌وه‌ حاله‌ته‌یان فه‌رموویه‌:

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أبعثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴾ البقرة/ ۲۴۶.

بوونی "طالوت" به‌پادشا

(ساموئیل) هه‌والی شه‌وه‌ی به (بنو اسرائیل) که‌یاند که‌وا خودا داواکاری‌یه‌که‌یانی جی‌به‌جی کردووه‌و

پادشاهی‌تی بۆ دانون، شه‌ویش "طالوت" هه‌ له‌نه‌وه‌ی (بنیامین)ه، به‌لام شه‌و گه‌له‌ ده‌ستیان کرد به‌ پرت‌ه‌و بۆله‌و به‌ره‌له‌ستییان له‌سه‌ر (هه‌له‌بژاردنی "طالوت") بۆ پادشایی کرد، چونکه (رایان وابوو) "طالوت" خاوه‌نی بنه‌ماله‌یه‌کی ناودار نییه، به‌لکو (هه‌ر به‌رای خۆیان) ده‌بوایه‌ که‌سیکی شایسته‌تر له‌و هه‌بیته، دیاره شه‌وسا له‌نیو (بنی اسرائیل)دا ده‌بوو پادشا له‌نه‌وه‌کانی (یه‌ه‌ووزا) بیته و (په‌غه‌مبه‌ریتی)یش له‌نه‌وه‌کانی (لاوی) بیته، به‌لام "طالوت" یه‌کیک بوو له‌ رۆله‌کانی (بنیامین) که‌ به‌ رۆله‌کانی گه‌ل و به‌خه‌لکی عه‌وام داده‌نران.

هۆیه‌کی تری به‌ره‌له‌ستی کردنیان له‌سه‌ر دانانی شه‌م پادشاهی شه‌وه‌بوو "طالوت" هه‌ژار بوو و مال و دارایی ی نه‌بوو، له‌لای جووله‌که‌ش مال و سامان به‌گه‌وره‌ترین هۆی پایه‌ به‌رزیو پیاو ماقوولی داده‌نریت.

(ساموئیل) له‌وه‌لامی به‌ره‌له‌ستکارانی دا گوته: (خودا) "طالوت" ی بۆ هه‌له‌بژاردوون و چند سیغه‌تیکی وه‌هاشی پی به‌خشیوه که‌ شایانی پادشاهی‌تی بیته، بۆ نمونه سیغه‌تی زانایی زۆری پی‌داوه ده‌باره‌ی زانیی کاروباری سیاسی و به‌رپه‌وه‌بردنی کاری فه‌رمانه‌وایی به‌حیکمه‌ت و چاوساگی یه‌وه، هه‌روه‌ها خودا هه‌یژیکی جه‌سته‌یی ی واشی پی‌داوه که‌ بتوانیت خۆی له‌جه‌نگ دا راگریت و به‌ره‌نگاریی دوژمنان بیته‌وه، پاشان بینگومان شه‌و خودایه‌ی که‌ "طالوت" ی بۆ هه‌له‌بژاردوون هه‌رخۆی ناگادارو زاناره له‌کاروباری به‌نده‌کانی دار، هه‌ر خوداش خۆی هه‌له‌سورینه‌ری کاروباره هه‌مه‌جه‌وره‌کانی گه‌ردوونه به‌پی‌ی خواستی ئیلاهی ی خۆی و، هه‌ر خۆشی مافی پاشاهی‌تی به‌و که‌سه ده‌دات که‌ شایسته‌یه‌تی و له‌به‌ر حیکمه‌تیکیشه که‌ جگه له‌خودا هه‌یج که‌سیک نازانیت چی یه‌..)

شه‌می پشوش پوخته‌ی ته‌فسیری شه‌م نایه‌ته بوو که‌ خودا له‌به‌شیک ی شه‌و به‌سه‌ره‌اته‌دا فه‌رموویه:

﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ البقرة/ ۲۴۷.

نیشانه‌کانی پادشایی ی "طالوت"

قورثانی پیروژ له‌به‌شیک ی تری شه‌م به‌سه‌ره‌اته‌دا شه‌وه‌مان بۆ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که‌ (ساموئیل) ی پیغه‌مبه‌ر ده‌باره‌ی نیشانه‌کانی پادشایی ی "طالوت" به‌ (بنو اسرائیل) ی گوته‌وه: (له‌نیشانه‌کانی پادشایی "طالوت" شه‌ویه به‌ره‌و سه‌ره‌که‌وتنتان ده‌بات و، شه‌و داره مه‌یه‌شته‌تان بۆ دینه‌ته‌وه که‌ سومبولی سه‌ره‌رزیتان و نارامی دلانتان و چند ناسه‌واریک ی به‌جیماوی مووسا و هاروون-ی تیدایه وه‌ک شه‌و تابلۆ نووسراوه (الواح)ه‌ی که‌ راسپارده‌کانی خودایان له‌سه‌ر تو‌مار کرابوو، شه‌و داره مه‌یه‌ته‌ش مه‌لاییکه‌کان هه‌لی ده‌گرن و ده‌یه‌ینه‌وه).

له‌م باره‌یه‌وه خودا فه‌رموویه: ﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَىٰ وَعَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم مِّنْكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ البقرة/ ۲۴۸.

"طالوت" سوپاکهی هه ئده سه نگینیت

"طالوت" گه له که ی بانگ کرد بۆ جیهاد کردن له پیناوی خودادا و هانیی دان له سه ر جهنگ و کوشتاری ئه و دوژمنانه ی له وه و پیش ژێرده سته و زه لیلیان کردبوون، دوا ی ئه م بانگه وازه ی بۆ جیهاد، سوپایه کی گه و ره له ژێر به یداخی "طالوت" دا کۆبووه وه ئه ویش بردنی بۆ جهنگ له گه ل ئه و فه له ستینی یانه ی، که (جالوت)^(۱) سه رکرده ی ته ی ده کردن و به سه رکرده یه کی نازا و چه له نگیش ناسرابوو، ته نانته هه و آل و ده نگوباسی پاله وانیتی و سه رکه و تنه کانی له نیو هه موو گه لانی دراوسی یان دا بلا و بوسوه وه و هه موویان لئی ده ترسان و خۆیان لئ ده پاراست و توخنی نه ده که و تن.

"طالوت" سه ربازه کانی بر دو و له ولاتی خۆیان دووری خسته وه و له ناوچه ی دوژمن نزیك بوونه وه و له وئ دا "طالوت" ویستی ئه و سه ربازانه ی خۆی تا قی بکاته وه و پله ی (وره و خۆراگریان له سه ر جهنگ) هه لسه نگینیت و پراده ی نارامی و گو ی رایه لی کردنیان بزانی ت، بۆیه له و کاته دا که نه وان تووشی ماندویتی و تینویتی یه کی زۆریش ببوون پهی گو تن: (ئیه وه له م سه فه ره دا به رووباریک دا تیپه رده بن و خوداش به م رووباره تا قیتان ده کاته وه تا کو (گو ی رایه ل) له (سه رپێچی کار) جیاکاته وه، بۆیه هه ر که سیک له ناوی ئه و رووباره نه خواته وه و تامی شی نه کات ئه وه له شوینکه و توانی منه، به لام هه ر که سیکنان زۆر تینووی بوو ئه وه بۆی هه یه که پر هه ردو و ده ستی بخواته وه تا کو تینویتی یه که ی پهی بشکینیت، جا هه ر که سیک له و پر ه ئه و زیاتر بخواته وه ئه وه له شوینکه و توانی من نی یه).

که چی ئه وان کاتیک گه یشتنه لای رووباره که زۆر به یان سه رپێچیان له فه رمانه که ی "طالوت" کردو به جۆریک سه ربان نا به ناوی رووباره که وه و لئ یان ده خوارده وه که هه ناسه یان له سه ر نه ده دا بئ ئه وه ی بایه خێک بۆ فه رمانه که ی "طالوت" دانین که ری ی ئا و خوارده وه ی ته وای پهی نه دا بوون.

خودای مەزن لەم باره یه وه فه رموویه: ﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّكُم مَّبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ﴾^(۲) فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ^(۳)... ﴿البقرة/ ۲۴۹

(۱) له ته ورات (العهد القديم) دا به (جلیات) ناوبراوه.

(۲) رازو حکمه ت له و فه رمانه ی طالوت - دا که (نه ده ببو سه ربازه کان زیاتر له چنگیک ئا و له و رووباره بخۆنه وه ته نها تینویتی یان پهی بشکینن) ئه ویه تا کو سوپاکه ی له سه ر به رگه گرتنی هه موو جۆره ناره حته ی مه ترسی یه کی کوشتار رایه پیتیت، له وان شه بۆ نه خشه به کی جهنگی و نیازیکی پینویتی له پشته وه بوویت، هه روه ک ماموستا (محمد ابو زهره) ش ده لیت: (ئه و رووباره به ره به ستیکی جیاکه ره وه ی نیوان (بنو اسرا ئیل) و دوژمنانیان بوو، (بنو اسرا ئیل) یش زۆر به ماندوو ییو تینویتی و ناره حته ی یه وه گه شت بوونه سه ر رووباره که، (طالوت) له وه ده ترسا گه ر بیت و له لای رووباره که بیننه وه و هه موو که ره سه یه کیان پر یکه ن له نا و تیریشی لئ بخۆنه وه سگ و گه ده شیان پهی قورس که ن و پالی لئ بده نه وه پیکه وه به و جۆره خرپوونه وه یه ی نزیك ناوچه ی دوژمنه وه لئی دانیشن و به م ره نگه ش کتو ی دوژمن پهی یان بزانی ت و له رووباره که بۆیان به پهنه وه دووریان خه نه وه. جا بۆیه (طالوت) ویستویه له یه که م ساته وه ختی له نا کاردا بئ را وه ستان و پشودان له رووباره که به پهنه وه پیش نه وه دوژمنه کانیان هه ست به و جودی نه وان بکه ن. ئه م ری و شوینده ش زۆر گو یجا ره له گه ل ته کتیکه جهنگی یه کان دا، چونکه (به لاماردانی غه فله ت گیرانه و له نا کار) به هیزترین و کاراترین چه که.

سه‌رکه‌وتنی "طالوت"

"طالوت" له‌گه‌ل (ئه‌و ئیماندارانه‌ی خۆیان له‌سه‌ر تینۆیتی و ماندویتی راگرتبوو) له‌پرووباره‌که‌ په‌رینه‌وه‌و خۆیشیان به‌چهند که‌سیکی که‌م و کۆمه‌لێکی بچوک ده‌بینی، له‌ئاست ئه‌و کۆمه‌له‌ زۆرانه‌ی دوژمنانیان دا درای ئه‌وه‌ی له‌مان (واته‌ له‌م ئیماندارانه‌) زۆر که‌س خۆیان داخستبوو و له‌گه‌لیان نه‌چوو بوون. چهند که‌سیکیشیان که‌ به‌هۆی ئه‌و حاله‌ته‌ نااسایی و نابهرابه‌ری یه‌وه‌ له‌ژماره‌ زۆره‌که‌ی دوژمن ترسابوون گوتیان: (ئه‌مرۆ ئیمه‌ ده‌ره‌قه‌تی -جالوت- و ئه‌و هه‌موو سه‌ربازه‌ی نایه‌ین).

به‌لام پۆلیکی دیکه‌یان له‌زۆری ژماره‌ی دوژمن نه‌ترسان چونکه‌ به‌دلئای یه‌وه‌ ده‌یانزانی که‌ هه‌ر ده‌بیست برن و به‌خودای خۆیان بگه‌نوه‌، هه‌ر بۆیه‌ش گوتیان: (ئه‌رێ نه‌تانزانیه‌وه‌ که‌ چنده‌ها جار چهند که‌سیکی که‌م کۆمه‌لێکی زۆریان به‌زانده‌ و به‌یارمه‌تی خودا به‌سه‌ریان سه‌رکه‌وتوون. ده‌با ئیمه‌ش له‌سه‌ر حاله‌تی پرووبه‌روبوونه‌وه‌ی دوژمن خۆراگرو به‌ئارام بین، چونکه‌ خوداش بیگومان هه‌ر له‌گه‌ل ئارامگرتوان دایه‌و پالپشت و سه‌رخه‌ریان ده‌بیست).

جا کاتیک ئه‌و ئیماندارانه‌ به‌ره‌و مه‌یدانی کوشتاری (جالوت) و سوپاکه‌ی ده‌چوون له‌خودا پارانه‌وه‌ دلێان پرپکات له‌سه‌برو ئارامی و له‌مه‌یدانی شه‌رپیش دا چه‌سپایان کات و، سه‌ریان خات به‌سه‌ر دوژمنانیان دا. خوداش ئه‌و نزاو پارانه‌وه‌یه‌ی موجاهیدانی گه‌راکردو سه‌ری خست، (داود)یش (جالوت)ی کوشت و خودا کاری پادشایی ی (بنو اسرائیل)ی پێ سپاردو زانست و دانایی ی پێ سپارد.

بیگومان خودا هه‌ر خۆی سه‌رخه‌ری عه‌به‌ده‌ صالح و سه‌ر راسته‌کانیتی، خۆ ته‌گه‌ر خودا صالحان و چاکه‌خوازانی به‌سه‌ر تیکده‌ران و به‌ده‌ره‌فتاران دا سه‌رنه‌خستایه‌ و ته‌نانه‌ت گه‌ر خودا هه‌ندیک له‌شه‌رخوازانی به‌سه‌ر هه‌ندیکی دیکه‌یان دا زال نه‌کردایه‌ شه‌وا زه‌وی ئاوه‌دان نه‌ده‌کرایه‌وه‌، به‌لکو سه‌رانه‌ری زه‌وی یان ده‌شیواند و خه‌لکیان گومرا ده‌کرد، به‌لام خودا چاکه‌و فه‌زلی هه‌یجگار زۆرو به‌رده‌وامی به‌سه‌ر گشت خه‌لکی یه‌وه‌ هه‌یه‌و هه‌موانی به‌نازو نیعمه‌تی هه‌مه‌جۆر به‌هه‌ره‌وه‌ر کردوه‌. ئه‌م بره‌گه‌یه‌ی پیشوش ته‌فسیرو شیکاری ئه‌م چهند نایه‌ته‌یه‌، که‌ ئه‌و به‌شه‌ی به‌سه‌رهاته‌که‌ ده‌گه‌رنه‌وه‌و خودا تیاپان دا فه‌رمویه‌:

﴿..فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ۗ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّكَلَّفُوا اللَّهَ كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ

(۱) (کم من فئته قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله): واته: (چهندین جار وارووی داوه که کۆمه‌لێکی که‌م به‌یارمه‌تی خودا سه‌رکه‌ون به‌سه‌ر کۆمه‌لێکی زۆردا). کۆمه‌لێ که‌میش هه‌رده‌م خودا به‌وه‌ یارمه‌تی داون که‌وا به‌ئارام و له‌سه‌رخۆبوون و وره‌یان به‌رزبووه‌و پابه‌ندی فه‌رمانی سه‌رکرده‌که‌یان بوون و، به‌م په‌وشتانه‌ یارمه‌تی خودا و سه‌رکه‌وتنیان به‌ده‌ست هه‌تاه‌وه‌ سه‌رکه‌وتوون به‌سه‌ر ئه‌و کۆمه‌له‌ زۆره‌دا که‌ ناتسه‌واوی که‌م و کوردیسان هه‌بووه‌ له‌ئارامیو خۆراگری و یه‌کیته‌ی ریزه‌کان و پابه‌ندی به‌فه‌رمانی سه‌رکرده‌یانه‌وه‌، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌م راستیه‌ زۆر له‌و جه‌نگه‌ نابهرابه‌رانه‌ی میژووی کۆن و نوێی جه‌نگه‌کانه‌ که‌ زۆریی ژماره‌(کثرة) گه‌رنگترین هۆکار نه‌بوه‌ له‌سه‌رکه‌وتنی سوپایه‌ک به‌سه‌ر سوپایه‌کی دیکه‌دا. نه‌مه‌ش سونه‌ت و داب و نه‌ریتی خودایه‌ بۆ به‌نده‌کانی و، قورئانیی ده‌بجاته‌ به‌رده‌ی هه‌ر گه‌لێکی چه‌وساوه‌ ژێرده‌سته‌ له‌و گه‌لانه‌ی که‌ ده‌یانه‌وێت سه‌رره‌وی سه‌ربه‌ستی ی خۆیان به‌دی بێنن.

مَعَ الصَّكْبِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ
 أقدامنا وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ
 جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
 بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿البقرة/ ٢٤٩-٢٥١﴾

(داود) و کوشتنی (جالوت)، یان (جولیات)

(قورئانی پررۆز) به‌دیرتژی باسی (چۆنیه‌تی کوشتنی) (جالوت) ی به‌ده‌ستی "داود" نه‌کردوو، به‌لام له‌کتیبی (العهد القديم) دا به‌دیرتژی باسی ئەم پروداو هه‌ کراره. ئی‌مه‌ش لیه‌دا پوخته‌یه‌که له‌و باسه‌ی نیو‌ئەو کتیبه‌ (واته‌ کتیبی العهد القديم) ^(١) ده‌خه‌ینه‌ روو:

(فه‌له‌ستینی یه‌کان سه‌ربازه‌کانیان کۆکرده‌وه‌ بۆ جه‌نگ له‌دژی (بنو اسرائیل). (شاوول) و پیاوانی (به‌نو ئیسرائیل) یش به‌ره‌و پرویان وه‌ستان و هه‌ر پۆلیکیان له‌سه‌ر چیا‌یه‌که‌ جی‌گیر بووه‌و و له‌نیوانیشیان شیویک هه‌بووه‌، چه‌ند رۆژتیک تیپه‌ری‌و ئەو دوو سوپایه‌ هیچ لایه‌یکیان جوړنه‌تی هێرش کردنه‌ سه‌ر ئەوی دی ی نه‌بوو.

دوای ئەوه‌ له‌سه‌ربازگه‌ی فه‌له‌ستینی یه‌کانه‌وه‌ پیاویکی که‌له‌گه‌ت و زه‌به‌للاح که‌ ناوی (جولیات) بوو و خۆی چه‌کدار کردبوو، هاته‌ ده‌ره‌وه‌و ریمیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو و له‌ ناوه‌راستی شیوه‌که‌دا راوه‌ستاو به‌ ره‌و‌رووی (بنو اسرائیل) هاواری کردو بانگی لی‌ کردن با پیاویکی خۆیان بۆ زۆرانبازی ی ئەو هه‌لبژێرن و بینێرنه‌ مه‌یدانه‌وه‌ بۆی، مه‌رجیسی ئەوه‌بوو گوتی: (ئه‌گه‌ر ئەو پیاوه‌ هه‌لبژێرراوه‌ی ئی‌وه‌ بتوانیت من به‌زینیت ئەوا ده‌بینه‌ کۆیله‌و خزمه‌تکاران، خۆ ئەگه‌ر من زه‌فه‌ری پی‌ ببه‌م و بیکوژم ئەوا ئی‌وه‌ ده‌بینه‌ کۆیله‌و خزمه‌تکارانی ئی‌مه‌).

کاتی‌ک (شاوول) و سه‌ربازه‌کانی گوی یان له‌م قسانه‌ی (جولیات) بوو، ترسیان لی‌ نیشته‌ و نه‌یانوی‌را به‌ره‌و‌رووی ببه‌نه‌وه‌و که‌سیشیان توانای زۆرانبازی ی ئەوی نه‌بوو، ئەویش به‌رده‌وام بۆ ماوه‌ی چل رۆژ به‌یانیان و ئی‌واران خۆی با‌ده‌دا به‌سه‌ریان داو به‌ره‌ره‌کانی ی ده‌کردن.

(شاوول) پریارو به‌ئینی دا له‌سه‌ر ئەوه‌ی هه‌ر که‌سیک له‌ (بنو اسرائیل) بتوانیت ئەو کابرایه‌ (واته‌ جولیات) بکوژیت، پارو مایکی زۆری پی‌ ببه‌خشیت و که‌چه‌که‌ی خۆیسی لی‌ ماره‌بکات.

له‌شاری (بیت لحم) پیاویک که‌ناوی (یه‌ه‌سی) بوو سی‌ کورپی خۆی بۆ نی‌و سوپاکه‌ی (شاوول) ناردبوو تا‌کو بجه‌نگن له‌دژی فه‌له‌ستینی یه‌کان، کورپی چواره‌میشی که‌ناوی (داود) بوو ناردبوو بۆ لای براکانی به‌مه‌به‌ستی زانی‌نی بارو‌دۆخیان. ئەم کوره‌ (داود) کاتی‌ک سه‌ردانی سوپاو براکانی ده‌کات ده‌بینیت ئەو پیاوه‌

(١) کتیبی (العهد القديم) به‌ر چه‌ند کتیبه‌ گه‌ورانه‌ ده‌گوتیت که‌ پیش له‌دایک بوونی (عیسا) سلاری لی‌ بیت-نوسراونه‌وه‌، دیاره‌ (العهد الجدید) یش به‌وانه‌ی دوای (عیسا) ده‌گوتیت، هه‌روه‌ها له‌لای (نه‌سرائییه‌کان) وشه‌ی (العهد القديم) به‌-ته‌ورات-ده‌گوتیت. (وه‌رگیر)

که‌له‌گه‌ت و به‌سام و زه‌به‌لاحه (واته جولیات) رۆژانه داوای زۆرانبازی و پرمبازیان لی‌ده‌کات و خه‌لکی نیو ئەم سوپایه‌شیان خۆی لی‌بە‌ده‌نگ ده‌که‌ن و ده‌ترسن و ناویرن وه‌لامی‌کی ئەو هه‌موو جینیو و وته ناشیرینه‌شی بده‌نه‌وه. هه‌ر بۆیه‌ غیره‌ت و نازایه‌تی له‌دلی (داود) دا ده‌جوولیت و داوا له‌ (شاوول) ده‌کات پڕی بدات که بجیت بۆ زۆرانبازی له‌گه‌ل ئەو دوژمنه‌دا.

(شاوول) یش هه‌سوودی پێ ده‌بات و به‌توندی له‌نهریتی بێ‌باکی و بێ‌په‌روایی ی ناگادار ده‌کاته‌وه، به‌لام له‌دوایی دا مۆله‌تی زۆران له‌گه‌ل‌دا گرتنی ئەو کاربایه‌ی پێ‌ده‌داو قه‌لغانیکیشی ده‌کاته‌بهر هه‌رچه‌نده نازانیت پێوه‌ی پروات، چونکه به‌ پۆشین و داکه‌ندنی ئەو جوړه قه‌لغانه‌ رانه‌هاتبوو، پاشان گۆچانه‌که‌ی بده‌سته‌وه ده‌گری‌ت و پێنج به‌ردی لوس و خر له‌شبه‌وه‌که هه‌ل‌ده‌بژیریت و ده‌یان‌کاته نیو تویش‌وه‌که‌یه‌وه‌وه، قۆچه‌قانی یه‌کیش بده‌سته‌وه ده‌گری‌ت.

کاتی‌ک ده‌گاته لای (جولیات) و داوی مشتومر له‌گه‌لی‌دا، (جولیات) خێرا هه‌ل‌ده‌کووتیتسه سه‌ر (داود) و ده‌یه‌ویت پمییکی تی‌سه‌روینیت، به‌لام (داود) له‌و بده‌ست و بردتر ده‌بیت و زووتر به‌ردی‌کی له‌قۆچه‌قانی یه‌که‌یه‌وه تی‌ده‌گری‌ت و ده‌یدات به‌ناوچه‌وانی‌دا (به‌ته‌وی‌لی‌دا) و ئیدی کارا زه‌به‌لاحه‌که ده‌که‌وتیه سه‌ره‌زی و ده‌چه‌میتسه‌وه. (داود) یش ده‌سه‌بجی برووسک ناسا بازده‌داته سه‌ری و به‌شمشیره‌که‌ی رێگای لی‌ده‌ته‌نیت و سه‌ری له‌جه‌سته‌ی جیا ده‌کاته‌وه.

فله‌ستینی یه‌کان له‌وساته‌دا که ده‌بینن ئەوا سه‌رکرده به‌زه‌برو زه‌نگه‌که‌یان کوژرا، ترس و بیمیکی زۆر دایانده‌گری‌ت و نازاوه و پشیوی ده‌که‌وتیه نیو ریزه‌کانیان‌ه‌وه، پاشان هه‌ل‌دین و هه‌ریه‌که‌ی به‌لایه‌ک دا راده‌که‌ن، به‌لام (شاوول) و سه‌ربازه‌کانی دوايان ده‌که‌ون و ژماره‌یه‌کی زۆریان لی‌ده‌کوژن.

مردنی "طالوت" و بوونی "داود" به‌پادشا

"داود" داوی ئەوه‌ی (جولیات) ی کوشت، حال‌و گوزه‌رانی له‌لای (شاوول) (واته له‌لای طالوت) خۆش بوو و له‌پێش‌ه‌وه‌ی هه‌مو پیاوانی سوپای (بنو اسرائیل) داده‌نرا، به‌لام (هه‌سوودی) دلی (شاوول) داده‌گری‌ت و وای داده‌نیت گوايه (داود) رکه‌به‌ری‌کی ترسناکی بیت، نه‌خاسه‌ که خۆشه‌ویستی و سۆزی هه‌موو رۆله‌کانی گه‌لی (بنو اسرائیل) ی بۆ خۆی ده‌سته‌بهر کردبوو. بۆیه هینده‌ی پێ‌ناچیت ئەم هه‌سوودی و چکۆسی یه‌ی (شاوول) ده‌بیته‌ رقیکی کوشنده‌و چهند جارێک هه‌ولێ کوشتنی ده‌دات، به‌لام له‌و هه‌ولانه‌ی دا تووشی نوشوستی ده‌بیت.

داوی ماوه‌یه‌ک جه‌نگی (جلبوع) له‌نیوان (بنو اسرائیل) و (فله‌ستینی‌یه‌کان) دا به‌ریا ده‌بیت و ئیسرائیلیه‌کان پشت هه‌ل‌ده‌که‌ن و راده‌که‌ن و، له‌دواوه‌ سێ‌کۆری (شاوول) ده‌کوژرین، پاشان تیرهاوایزه فله‌ستینی یه‌کان (شاوول) به‌دی ده‌که‌ن و تیریکی تی‌ده‌گرن و به‌سه‌ختی برینداری ده‌که‌ن. (شاوول) یش فه‌رمان به‌ هه‌ل‌گری چه‌که‌که‌ی (واته: به‌چه‌کداره پارێزگاره‌که‌ی) ده‌کات که خێرا شمشی‌ره‌که‌ی ده‌ری‌نیت و یه‌ک شمشی‌ری لی‌بدات و بیکوژیت تاکو دوژمنه‌کانی نه‌یکوژن و سووکایه‌تی به‌لاشه‌که‌ی نه‌که‌ن، به‌لام (چه‌ک هه‌ل‌گره پارێزگاری کاره‌که‌ی) ئەو فه‌رمانه‌ی بۆ جی به‌جی ناکات و نایکوژیت. ئیتر (شاوول) یش له‌وساته‌دا خۆی شمشی‌ره‌که بده‌سته‌وه ده‌گری‌ت و ده‌یچه‌قینیت و خۆی به‌سه‌ر نووکه تیزه‌که‌ی دا ده‌دات و خۆی ده‌کوژیت.

(داود) دواى ئەمە چووە بۆ (حبرون) واتە شارى (الخليل)ى ئەمىرۆ و لەوى پىاوانى (يەهوزا) هاتوون بۆ لای و کردوويناى بە پادشاى مالى (يەهوزا). خەلکە عەوامە کەى (بنو اسرائيل)يش گوپرايه لى و پشتگيرىيان بۆ کورپە کەى (شاوول) کەناوى (ئەشبۆشت) بوو، پيشان داو، بەهۆى ئەمەوہ چەند جەنگيک لەنيوان پىاوانى (داود) و پىاوانى (ئەشبۆشت)دا بەريا بوو تا لەئاکامى جەنگەکان دا کورپە کەى (شاوول) کوژراوہ و دواى ئەو کارەساتانە (داود) بوو بە پادشاى هەموو گەلى (بنو اسرائيل) و ئەو رۆژەى کە بوو بە پادشا (هەر بەپىى-العهد القديم) تەمەنى سى سال بوو، ماوہى پادشاى يە کەشى چل سال بوو... لە شارى (حبرون) حەوت سال و شەش مانگ پادشا بوو لە شارى (ئۆرشەليم) سى و سى سال پادشاى هەموو گەلى (ئيسرائيل) و-يەهوزا-ش بوە..

پاشان (داود) پيش ئەوہى بمریت (سولەيمان)ى کورپى خۆى کردوو بە جينشيني خۆى، جا کاتیک-سولەيمان- چۆتە جى باوکى و دەسبە کار بوو کاروبارى باوکى تەوا کردوو بەردەوام بوو لە (فەتخى) ولاتان و مەملە کەتى ژيژدەسە لاتى خۆى لەسەر شىوازيكى نوئ پيک خستوو و تەوہو پەیکەر (هیکل)ە کەى بنيات ناوہ و حیکمە تيشى پى بە خشراوہ.

بهندی دووهوم

((چیرۆکی "داود"))

("داود"ی دادوهر - حوكمدان له مهسه لهی كینلگه كه دا - "داود"ی خواپهرست - مولك و حيكمه تی "داود" - موعجیزه كانی "داود" - كتیبه كهی "داود")

"داود"ی دادوهر

"داود" سالوی لی بیّت - رۆژگاری خۆی بۆ چوار رۆژ دابهش کردبوو: رۆژێك بۆ بهندیه تی و عیبادهت.. رۆژێك بۆ دادوهری و قهزاوهت.. رۆژێك بۆ ئامۆژگاری و رینوونی ی خه لکی.. رۆژێكیش بۆ کاروباری تایبه تی خۆی.

جاریکیان له رۆژێك لهو رۆژانهی دا كه نۆرهی کاروباری تایبه تی ی خۆی بوو كتوپر دوو كهس به بی ئاگاداربوونی پاسه وانانی له هه موو دیوارو ده رگا و په نجهره كانی ماله كهی تی ده پهرن و ده چنه ژووره وه بۆ لای له میحرابه كهی دا، ئه ویش لهو حالته له ناكاو و كتوپری یه دا لی یان ده ترسیت و واگومان ده بات ته مانه نیازتیکی خراپیان لی ی هه بیّت.

به لām ته وان به "داود" ده لێن: (مه ترسه، ئیمه دوو كهسی ناكۆك و ناحهزی یه كترین و یه كێكمان مافی ئه وی تری خواردووه بۆیه هاتووینه لات تاكو به هه ق و دادگه ری حوكمی خۆت له نیوانمان دا بدهیت، جا تۆش زۆلم له كه سمان مه كهو رپنموونیمان بكه بۆ سه ر پنیگای راست و رووناك).

ئینجا ئه وهی مافی خورابوو سكالای خۆی خسته روو و گوتی: (ئه م كابرایه "اته هاوړپیکه ی" هاوړپړ و برای ئایینیمه و خاوه نی نه وه دونۆ(۹۹) سه ر مه ره و، منیش ته نها یه ك سه ر مه رم هه یه و چاوی پرپوه ته ئه و تاكه مه ره ی من و، ده به ویت لیمی سه نیّت و بیخاته پال مه ره كانی خۆی، دیاره منیش زۆر ته قه للام داوه ئه و داوایه ی به نا ره و دا بنیّم به لām له وه دا شكستم خواردووه، چونكه به زمانی ره ق و مشتومری زۆر كو ئی پین داوم).

"داود" دوا ی بیستنی ئه و قسانه و به و شیوه گپرا نه وه یه وای لی هات گله یی له خاوه نی مه ره زۆره كان بكات له سه ر ئه وهی مه رپکی هاوړپیکه ی داگیر ده كات، برپارو حوكمیشی وابوو كه ئه م كابرایه سته می كردووه له داوا كردنی ئه و تاكه مه ره داو ئه ویش وه ك چه ندین هاوبه ش و شه ریکه ی دی رپنیگای سته می گرتۆته به رو گوایه زۆر كهس ئاوا ره فتار ده كه ن له كاتیكدا ئه رکی راسته قینه یان ئه وه یه كه به عه داله ت بچو لینه وه.

هه روه ها "داود" له دریه ی ئامۆژگاری یه كانی دا گوتی: (ئه و ته ماع و چا و تی برینه ش نه ریتی زۆر كهس له خه لکی یه ته نها باوه ردارانی به وپێژدان و چاكه خواز نه بیّت- كه ژماره یان له كۆمه لگه ی ئینسانی دا كه مه -).

هاوكات له گه ل و تنی ئه م وشانه دا "داود" خیرا بیدار بووه وه و به ئاگا هاته وه له وهی كه وای بیگومان (ئه م دووپیاوه ناحهزی یه كدی) خودا خۆی به م جو ره نار دونی بۆ لای تاكو تاقی كاته وه پینان و ئاگاداریشی

کاته وه لهو جوړه حوکم و بریارانهی که له گهال پلهو مه قامی شهودا ناگوختیت و (نابیت تنهها گوئی بو یه کیکیان رادیتریت و نهوی دی فراموش کات و یه کسهر بهیستنی سکالای لایهک، لایهکی دی خه تابار کات)، همر بویهش کاتیک لهم ههقیقهته هوشیار ده بیتهوه خیرا داوای لی خو شوبون له پهروهردگاری دهکات و کرپووش و سوژده بو خودا دهبات تاکو خودا توپه و په شیمانی یه کهی لی وهرگرتیت، خوداش تهوبه لی ودرده گرتیت و سهر له نوی له وهش دلنیای ده کاته وه که شه همر نریکه لی یه وه و پاداشت و چاره نوویشی همر بهه شته.

هروهک لهم نایه تانهش دا دهقی به سهرهاته که هاتوره خودا فرمویه: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَصْمِ﴾^(۱) إِذْ سَوَّرُوا الْحَرَابَ^(۲) ﴿۲۱﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغِي^(۳) بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ^(۴) وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ^(۵) ﴿۲۲﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا^(۶) وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ^(۷) ﴿۲۳﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعِيمِكَ إِلَيْنِ نَعِاجُهُ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ الْخَالِطَاءِ^(۸) لِيَبْعِيَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ^(۹) فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَحَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿۲۴﴾ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّكَابٍ ﴿۲۵﴾

دوای شه مه خودا ویستویه گهره بی ی شه به خششه بو "داود" دهرخات، که پی ی به هره مه ند کردووه، که شهویه کردویه به جینشین (خلیفه) ی خوئی له سهر زهوی، شه جی نشینی و خه لافه تهش هندیک جار وا له مرؤف دهکات تووشی سته مکاری یهک بییت و ههواو نارزه زوی خوئی بکات به حاکم و دادوهر، همر بویهش خودای مه زن داوای لی دهکات، که به تهرازوی ههق و دادگهری له نیوان خه لکی دا داد وهری بکات و ده بییت له ههواو نارزه زوه کانی نه فس دور که ویتته وه، چونکه (نارزه زوی نه فس) پرووی مرؤف لهو ریگا راسته ی خودا ودرده گرتیت که له سهر دادو عه داله تی رها راگیراوه، جا شه که سانه ی له پی ی راستی خودا داده دن

(۱) نبأ الخصم: واته (چیرۆکی ناکۆکه کان)

(۲) تسوروا بالحراب: واته له سهرووی شوورای ماله که وه دابه زینه خواره وه خویمان کرد به ناو مالدا. وشه ی (تسوروا) که فرمان (فعل) یکی (ماضی) یه له وشه ی (سور) هوه هاتوووه (سور) به دیواری شوورایه کی به ز دهگوتیت، وشه ی (میحراب) یهش لیبردا مانای ژور (غرفة) ده که یه بییت.

(۳) بغی: سته می کردووه، له سنوری ههق تی په پیوه.

(۴) لا تشطط: واته له ههق تی مه په پوه سنووری مه به زینه.

(۵) سواء الصراط: بهرنامه ی ههق.

(۶) أكفلنيها: واته بیکه به مولکی من.. دهستی لی هه لگروه تهنازولی له سهر به که من دانئ به خاوه نی (به که فیلی) که له مه ستوی خوئی دابییت.

(۷) عزني في الخطاب: واته به قسه ی ژور و مشت و مر کۆلی پین داوم و هه موو ریگه یه کی لی به ستوومه وه.

(۸) الخطاء: واته هاویه شانی یه کدی، نهوانه ی شهریکی یه کترن له کاروباری مولک و مالداریتته دا.

(۹) وظن داود انما فتناه: واته (داود زانی که نیمه تاقیمان کردۆته وه). دهرباری شه تاقیقردنه وه یه گوتراوه: (داود شهو رۆزه خوئی له خه لکی شاردۆته وه، له کاتیک دا باشت و ابووه که دادوهر (قاضی) همردهم بو کاری دادوهری ناماده بییت و له نیوان خوئی و ناکۆکه کان دا هیچ شووراو بهر به ستیک دانه بییت، شه مهش بووه ته هۆی شهوی دوو پیاره ناکۆکه شوورای میحراب به زینن و بچه ژورره وه بو لای-داود -) همر دهرباری شه تاقیقردنه وه یه گوتراوه: (بویه به تاقی کردنه وه دائراوه چونکه گوئی له یه کیکیان گرتووه گوئی لهوی تریمان نه گرتووه). به گوته یه کی دی دهرباری شه تاقی کردنه وه یه: (داود نه کاته زانیو بیته شه مه تاقی کردنه وه یه) که ههست دهکات به وهی له مه و قیعی پادشایی و ده سه لاتداییته داپهر شه مهش تاقیقاری و هه لسه نگاندنیکه له خوداوه و ترساوه له وهی نه بادا بکه ویتته هه له وه زولم و ستهم بکات وهک ژوربه ی حاکمانی دی).

ئەو ەبەو ەسزایەکی سەختیان لە ڕۆژی دوایی دا بۆ دانراوە. ئەمەش بەهۆی ئەوێ (ئاکامی زۆلم و ستم و لەڕی لادانیان) لەبەر چووەتەو... .

ئەمەبوو ەراسپاردەوی خودا بۆ "داود"، ەهروەک فەرموویە: ﴿يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ ص/ ۲۶.

حوکەدان ئەمەسە ئەی کینگە کە دا

شەوێکیان ڕانەمەرێک دەکەوێتە نێو کینگە کە یە کەوێتە شوانە کە شیان لە گەڵدا ناییت، بەتەواوی ئەو کینگە یە دەشپۆینن، خاوەنانی کینگە کە لای "داود" سکالای خۆیان دەکەن و پێی دەلێن: (ئەو پێتە مەبەرە کە ی خودا، ئێمە زەویی خۆمان کیتلۆوێ چاندووێ چاکردووێ تا ئە ڕۆژی وادە دروینە ی بوو، بەلام ڕانەمەرێ ئەو هۆزە بەشەو تێی کەوتوو تێی دا بلابوو ئەتەو ەهەموویان خواردوو، ەهیچیان لێ نەهیشتوو).

"داود" خاوەنەکانی ئەو ڕانەمەرە بانگ دەکات و لێ یان دەپرسیت: (ئەڕی قسە ی ئەو جوتیارانە راستە؟)، ئەوانیش دەلێن: (بەلێ).. ئینجا لە جوتیارەکان دەپرسیت: نرخ ی بەروبوو مە کەتان بەچەند مەزەندە دەکەن؟ (ئەوانیش نرخە کە ی خۆیان پێ دەلێن. پاشان لە ناژەلدارەکانیش دەپرسیت: (ئە ی ئێو نرخ ی مەرە کانتان بەچەند مەزەندە دەکەن؟) ئەمانیش بەنرخێک مەزەندە ی دەکەن.

"داود" دەبینیت ەهردوو نرخە کە لێک نزیکن و بریاری دادوهری کردنە کە ی لە نێوانیان دا ئەو بوو، کە بە ناژەلدارەکان دەلێت: (دەبیت ئێو بۆ قەرەبوو کردنەو ی زیانی کینگە کە یان ئەو ڕانەمەرەتان بدەن بە جوتیارەکان).

ئەو کاتە دا (سولەیمان) کورێ نامادە ی دادگایی کردنە، کە دەبیت و پێشنياریک دەخاتە بەردەمی باوکی (واتە بەردەمی دادوهر) و پێی دەلێت: (من بیرو ڕایە کم لەسەر ئەم کیشیە ەهیه و وای بەچاک دەزانم، کە با ناژەلدارەکان مەرە کانیان بدەن دەست جوتیارەکان بەو مەرجه ی ئەم جوتیارانە سوود لەخوری و شیرو بەرەمە کانی وەرگرن، لەبەرەمبەریش دا کینگە کە یان لێ وەرگرن و بیکێلن و بیچینن و ناوی بدن و بژاری بکەن تاکو کشتوکالە کە پێ دەگات، جا کاتیک وادە ی دروینە کردنی ەاتە پێشەو بە ناژەلدارەکان کینگە کە بدەنەو بە جوتیارەکان و لەهەمان کاتیشدا مەرە کانیان لێ وەرگرنەو)... .

ەهەموویان تێکرا بە (جوتیارەکان و ناژەلدارەکانیشەو) بەو حوکمە پازی بوون و مەسە لە کە یان پێ براندەو.

"داود" ئیش گوتی: (کورم چاک بۆی چوویت، بەو حوکمەت ڕاستیت پێتکاوه).

ئیتەر "داود" بە پێی ئەو فەتوایە ی (سولەیمان) بریاری خۆی لە نێوان ەهردوو لایەنی ناكۆك دا دەر کرد.

خودای پەوهر دگار لە قورئانی پەرۆزا نامازە ی بۆ ئەم سەگوزە شتە یە مەسە لە ی کینگە کە کردوو ەلەبارە یەو فەرموویە:

﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ﴾^(۱) إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ^(۲) عَمَّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ
 شَاهِدِينَ ﴿۷۸﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ^(۳) وَكَلَّا ءَايِنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ
 وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿الأنبياء/ ۷۸-۷۹﴾.

"داود"ی خواپه‌رست

بیگومان "داود" مرۆقیکی به‌ئیمان و خواپه‌رست بووه و هرگیز ساتیک له‌یادی خودا بی‌ناگانه‌بووه،
 هه‌روه‌ک خودای مه‌زنیس وه‌سفی ئه‌و خواپه‌رستی و عیباده‌ته‌ی (داود)ی کردووه و فه‌رمویه‌تی:

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾^(۱۷) إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ، يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ^(۴) وَالْإِشْرَاقِ^(۵) وَالطَّيْرَ
 وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿ص/ ۱۷-۱۹﴾.

له‌م نایه‌تانه‌دا خودا فه‌رمان به‌ دوایین پی‌غه‌مه‌بری خو‌ی (محمد) ﷺ ده‌کات که -داود-ی عه‌د و پی‌غه‌مه‌بری
 خودا به‌یاد بی‌نیسه‌وه و وانسه‌ی به‌سوودی پی‌شه‌نگی له‌وه‌ریگریت، چونکه "داود" خاوه‌ن هێزیکی
 باوه‌ردارانسه‌ی بی‌وینه بووه و به‌سیفه‌تی (ذا‌ال‌اید) وه‌سفی ده‌کات، اته‌ خاوه‌نی ئه‌و باوه‌ره‌ پۆلایینه‌وه ئه‌و
 دینه‌ قایم و به‌هێزه‌ بووه که له‌به‌رامبه‌ر هیچ ته‌نگانه‌یه‌ک دا لاواز ناییت و له‌به‌رامبه‌ر هه‌ر جو‌زه
 سته‌میکیش دا سه‌رشو‌رو ده‌سته‌وه‌سان ناییت.

هه‌روه‌ها خودا به‌سیفه‌تی (أواب) وه‌سفی ده‌کات، اته‌ (داود) به‌رده‌وام (ته‌وبه‌) و داوای لی‌خۆش‌بوون
 ده‌کات و له‌سه‌ر بچو‌کتین هه‌له‌ (ته‌وبه‌) ده‌کات و بۆلای خودای خو‌ی ده‌گه‌ریتسه‌وه له‌هه‌موو کاتیکی
 (ناخۆشی و خو‌شی) و (نه‌ینی و ئاشکرا) په‌نا هه‌ر به‌خودا ده‌گریت.

بیگومان خودا (به‌په‌ی ئه‌م نایه‌تانه‌) شاخه‌کانی بۆ به‌یده‌ست (تسخیر) کردووه و ئه‌و شاخانه‌ش له‌گه‌ل
 "داود" دا شه‌و و روژ به‌ (زمانیکی تایبه‌تی) که مرۆقی ئاسایی په‌ی نازانیت ته‌سبیح و زیکری خودایان

(۱) الحرت: الزرع: واته (کێلگه‌که).

(۲) نفست فيه: واته (به‌شه‌و ته‌ی دا له‌وه‌ران به‌ی نه‌وه‌ی شواینیکیان له‌گه‌لدا بووبیت).

(۳) (فهمناها سليمان): واته: (سوله‌یمان-مان له‌حوکه‌که‌ی ته‌ی‌گه‌یاند بوو و شاره‌زای کاروباری حوکمرانی ببوو). ته‌مه‌ش ناما‌زه‌یه بۆ نه‌وه‌ی که -
 سوله‌یمان-ه‌قی پی‌کاوه‌ گه‌ر وانسه‌ویه خودا به‌تایبه‌تی فه‌م و تی‌گه‌بشتنی بی‌ نه‌ده‌خشی. دیاره‌ به‌خشینی ئه‌و فه‌مه‌ تاییه‌تی به‌ش به‌ -
 سوله‌یمان-ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر به‌هه‌له‌داچوونی "داود" ناکات، چونکه هه‌ریه‌که‌ر لای خو‌یه‌وه راستی ی بی‌کابوو و مانای فه‌رمایشته‌که‌ی خوداش (وکلّا
 آئینا حکماً وعلماً) ته‌م حقیقه‌ته‌ ده‌گه‌یه‌نیت. له‌م سه‌رگوروشته‌یه‌وه ئه‌و راستی به‌دی ده‌گریت، که بیگومان کۆششکاران (مجتهدین) مه‌رح نی
 یه له‌هه‌موو مه‌سه‌له‌یه‌ک دا بتوانن هه‌ق بی‌یکن. به‌لکو پی‌ویسته‌ گه‌ر له‌کاتی حوکم دان له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌کدا حوکمیکی راست (یان نزیک تر
 له‌راستی) یان خرایه‌ به‌رچاو مشتومر نه‌که‌ن و له‌سه‌ر حوکمیکی خو‌یان سوورنه‌ین، به‌لکو هه‌مان ره‌فتاری "داود" یان هه‌بیت کاتیک له‌حوکه‌ی خو‌ی
 پاشگه‌زده‌بیتته‌وه و دان په‌و حوکمه‌ی (سوله‌یمان)ی کوری دا ده‌نیت، هه‌روه‌ها له‌م به‌سه‌ره‌اته‌وه شیاری کۆششکاری (جواز الاجتهاد)مان له‌ نه‌حکام و
 بریاردا بۆ روون ده‌بیتته‌وه زانای کۆششکاریش (موخته‌هید) له‌وانه‌یه‌وه دوور نی یه له‌هه‌ندیک مه‌سه‌لدا هه‌له‌بکات، به‌لام له‌به‌رامبه‌ر هه‌له‌کردنیش دا
 یه‌ک پاداشتی هه‌ر هه‌یه، خوداش هه‌رچه‌نده‌ وای پاگه‌یاندووه، که (سوله‌یمان) هه‌قی پی‌کاوه‌، به‌لام ستایشی هه‌ردووکیشیانی پی‌که‌وه کردووه. واته
 (ستایشی داود و سوله‌یمان)ی پی‌که‌وه کردووه و رهنه‌ی له‌ "داود" نه‌گرتووه.

(۴) العشي: به‌ر کاته ده‌گوتریت که له‌کاتی خو‌رتاوابوون، تا به‌ره‌یه‌یانه‌وه‌یه.

(۵) الاشراق: واته کاتی خو‌زه‌ه‌لاتن.

کردووه و خودایان به‌پاک و پی‌روژ و بی‌خه‌وش پراگرتووه، شی‌وازی به‌پی‌روژدانان و ته‌سبیحاتی شاخه‌کان که - مرؤقی ئاسایی پی‌ی نه‌زانیه‌و- که "داود" پی‌ی زانیوه به‌هوی‌ئو (ئه‌ندامه هه‌ستیاران‌هی جه‌سته‌ی) و ئه‌و زانست و به‌هره تاییه‌تی‌یه‌یه‌وه بووه که خودا پی‌ی به‌خشیوه.

هه‌روه‌ها بالنده‌کانیش له‌ده‌وری "داود" کۆده‌بوونه‌وه له‌کاتی ته‌سبیحات و به‌پاک و بی‌گه‌رد دانانی خودا و به‌شداری ئه‌و زی‌کرو ته‌سبیحاتانه‌ی ئه‌ویان ده‌کرد.

هه‌روه‌ک خوداش له‌ئایه‌تی‌کی دیکه‌دا به‌م فه‌رمایشته‌ی ئاماژه‌ی بۆ کردووه: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجِبَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرِ...﴾ السبأ/ ۱۰.

مولک و حیکمه‌تی "داود"

له‌جی‌یه‌کی تری قورئاندا خودا باسی ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی تری ده‌کات که به‌ داودی به‌خشیون و له‌بارده‌یانه‌وه فه‌رموویه: ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكُهُ، وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾^(۱) ص/ ۲۰. واته ئیمه مولک و مه‌مله‌که‌تی "داود" مان به‌(سام و پشتیوانی ی خو‌مان و زۆری ی سه‌ربازو نیعمه‌تی زیاتر) به‌هیز کردو پله‌و پایه‌ی پی‌غه‌مبه‌ریتیمان پی‌به‌خشی و زانستی ته‌واو و زانیاری له‌سه‌ر یاساو شه‌ریعت و ری‌سای هوکمداریمان بۆ ده‌سته‌به‌رکردو توانای دادوهری و قه‌زاوه‌تیشمان بۆ مسۆگه‌رکرد که به‌هۆیه‌وه بتوانیت هه‌ق له‌ناهه‌ق جیابکاته‌وه و کیشی نیوان ناکۆک و رکه‌به‌ره‌کان یه‌کلایی کاته‌وه و بریاری پی‌ویستیان له‌هه‌ر جوژه مه‌سه‌له‌یه‌ک دا بۆ بدات.

موعجیزه‌کانی "داود"

پاشان خودا هه‌ر سه‌باره‌ت به‌چیرۆکی "داود" باسی چهند لایه‌نیکی گه‌رنگ و تاییه‌تی دیکه‌ی ژبانی ده‌کات و ئاماژه بۆ چهند کاریکی ئاسایی و سه‌رسوپه‌ینی ده‌کات که مرؤقی ئاسایی ناتوانیت ئه‌نجامیان بدات، هه‌روه‌ک فه‌رموویه: ﴿وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿۱۰﴾ أَنْ أَعْمَلَ سَبْعِينَ وَاقِعًا فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صِلْحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ سبأ/ ۱۰-۱۱. مانای ئه‌م ئایه‌ته ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که‌وا بی‌گومان خودا ئاسنی بۆ "داود" به‌بی‌ئاگر نه‌رم و شل کردۆته‌وه (یاخود ئه‌و موعجزه‌یه‌ی به‌ده‌ستی خو‌ی فیر کردوه) و هینده ئاسنه‌که نه‌رم بووه‌ته‌وه له‌به‌ر ده‌ستی‌دا تاوه‌ک مؤمی لی‌ هاتوووه ئیدی به‌بی‌ئوه‌ی چه‌کوش یان ئاگری بۆ به‌کاربێنیت ئیشی پی‌کردوووه، چهند قه‌لغانیکی وای لی‌ دروست کردوووه که به‌ توندو توولی دایرشتوونه‌ته‌وه و ئه‌لقه‌کانی به‌قه‌ده‌ریه‌ک و به‌سه‌نگ و چی‌وه‌ی یه‌کسان پی‌که‌وه به‌ستون، دیاره ئه‌م جوژه قه‌لغانه‌ی جم و جوول و بزواندنێ جه‌سته له‌ پۆشه‌ره‌که‌ی ناگریت و وه‌ک ئه‌و جوژه قه‌لغانه ئاسایی‌یه‌ی تر نه‌بووه که له‌یه‌ک پارچه ئاسن پینک هاتبوون.

قورئانی پی‌روژ له‌ جی‌یه‌کی تردا ئیشاره‌تی بۆ ئه‌مه‌ش کردوووه: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ ﴿۲﴾ لَكُمْ

(۱) (فصل الخطاب): واته زانستی براننده‌وی ناکۆکیه‌کان. ئه‌مه‌ش به‌و وته‌یه ده‌گوتریت که پوخته‌ی مه‌به‌سته‌که (به‌بی‌ کورت کردنه‌وه‌یه‌کی ناته‌واو) یان (به‌بی‌ درێژکردنه‌وه‌یه‌کی نارێک) بیه‌خشیت.

(۲) لبوس: به‌پۆشاکێ جه‌نگی (قه‌لغان) و به‌هه‌موو جوژه چه‌کێکیش ده‌گوتریت.

لِحَصْنِكُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ^(۱) ﴿الأنبياء/۰۸۰. واته (تیمه "داود" مان فی‌ری دروست کردنی پۆشاکیکتان کرد که قه‌لغانه و له‌ناسن دروست ده‌کریت تاکو هۆی خۆپارستنتان بی‌ت له‌و شمشیرۆ رمانه‌ی دوژمنانتان له‌کاتی جه‌نگ و کوشتاردا).

کتیبه‌که‌ی "داود"

خودای گه‌وره له‌قورئان دا ناوی ئه‌و کتیبه‌شی دیاری کردوه که بۆ "داود" ی ناردووه و به (زه‌بوور) ناوی بردووه: ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُودَ زُبُورًا﴾.

به‌لام لای-أهل الكتاب-به‌وشه‌ی (مزامیر) ناوده‌بریت و ئه‌م وشه‌یه به‌چهند قه‌سیده‌یه‌ک ده‌گوتری‌ت که له‌چهند شیعو و هونراوه‌یه‌کی ئایینی دا ده‌رکه‌وتوون و ئاوازیان بۆ دانراوه‌و وه‌ک سروودو به‌سته‌ی رۆحی ده‌وترینه‌وه‌و باسی گه‌وره‌یی ی خوداو دروستکراوه‌ عه‌جیب و سه‌رسوره‌ینه‌کانی ده‌که‌ن، هه‌ندی‌کیشیان بۆفیربوونی راسپارده‌کانی خوداو باسکردنی پاداشت و سزاکانیه‌تی، زۆربه‌ی ئه‌و سروودو نزیانه (مزامیر) بۆ "داود" ده‌گه‌رینه‌وه، هه‌ندی‌کیشیان دوا‌ی خۆی دانراون، هه‌ندی‌کی دیکه‌شیان به‌پێ‌ی پۆلین کردن و رینکخستنی (همان) و (اته‌هان) و (سلیمان) و (اساف) و (جدوته‌هن) و (موسا) و (کورانی قورح) ن.

(۱) باسکم: جه‌نگ و شه‌رو شو‌رتان.

بهندی سلی یم

((چیرۆکی سوله یمان))

("سوله یمان" و بیستنی قسهی میړوله که - تاقیکردنه وهی "سوله یمان" -
به یدهست کردنی (با) و (جن) له خزمهت "سوله یمان" دا - نهمپه کانی "سوله یمان")

"سوله یمان" و بیستنی قسهی میړوله که

خودای په روهردگار "داود" و "سوله یمان" ی به چهندين شت به هره مه ند کرد بوو، به تايبه تيش زانستی حوکم و رپيساکان، ثم دوو پيغه مبه رهش هه ستیان به راده ی گه وره یی و زۆری ی ئه و نیعمه تانه ی خودا کرد بوو و ده یانگوت: (سوپاس و ستایشی زۆر بو ئه و خودایه ی، که به خشش و - فضل - ی ته واری پشتووه به سه رمان داو له هه موو بنده باوه رداره کانی دیکه ی به هره مه ندرت کر دووین و زانستیکی فره ی پښ به خشوین). کاتیك "داود" کۆچی دواپی کرد، "سوله یمان" به ته نیاو له نیو هه موو کوره کانی دیکه ی دا میراتگری - پیغه مبه ریټی - و - مولک - ه که ی بوو، "سوله یمان" یش کاتیك کاروباری مولک و ده و له ته که ی باوکی گرت ه ده ست هه موو سه ره ک هۆزو پیاوماقوولان و زانایانیشی کۆکرده وه و وتاریکی بو خویندنه وه و تیا ی دا به تايبه تی باسی هه موو ئه و نیعمه ت و به خششه زۆر گه ورانه ی کرد که خودا پی ی داوه و دانسی به هه موو (فضل) و چاکه یه کی خودا دانا.

"سوله یمان" گوئی (به راستی خودا به (فضل) و میهره بانی ی خزی له زۆر شت به هره مه ندیی کر دووم. فیتری زمانی ناژهل و بالنده ی کر دووم و توانای ئه وه شی پی داوم که له هه موو قسه و باسیکیان تی بگه م، ئه مه جگه له مولک و پیغه مبه ریټی و پادشایی، بیگومان ثم هه موو نیعمه ته گه وره و بی هاوتایانه ش هه ر له فه زل و به خشنده یی خودای په روه رداره وه یه و، له که س په نهان نی یه).

هه روه ها رۆژنیکان "سوله یمان" داوا ده کات که هه موو سه ربازه کانی بچن بو لای. سه ربازه کانیشی به هه موو چین و تویشو ره گه زه جیا جیا کانیا نه وه له (مرۆڅ) و (جن) و (بالنده کان)، لای کۆده بڼه وه و گوپرایه لی ی خویانی له سه ر هه ر فرمانیک بو دووپات ده که نه وه. "سوله یمان" به م سه ربازانه یه وه ده که ویتته پښ و ده رۆن تا ده گه نه دۆلئیک که میړوله یه کی زۆری تیا دا بوو. له و دۆله دا "سوله یمان" گوئی بیستنی میړوله یه که ده بیټ که به گشت هاوریکیانی ده لئیت: (هۆ میړوله کان وریابن ئه وه "سوله یمان" و سه ربازه کانی به ناوچه ی ئیوه دا ده رۆن و خیرا خۆتان له کونه کانتان دا بشارنه وه تا کو پیتان پیا نه نین و پانتان نه که نه وه له کاتیکدا به سه رتان دا ده رۆن و هه ست به وجودی ئیوه ناکه ن).

کاتیك "سوله یمان" گوئی له قسه کانی ئه و میړوله یه بوو زۆر شادو خۆشحال بوو به و ئیلهامه ی میړوله که و به و قسانه شی که باسی به خششه کانی خودای له "پیغه مبه ریټی" و "دادگری" و "ره جمه ت" تیدا بوو. هه روه ها دلشاد بوو به و تايبه ته ندیا نه ی که خودا پی ی داوه، چ له مولک و ده سه لات و چ له هه ست کردن به قسه و ناخواتنی ئه و میړوله یه ی که هه یچ که سیکی تر هه ستی پی ناکات و قسه یان نابیستیټ.

هەر بۆیەش دەستی کرد بە نزاو پارانهوه لهخوداو گوتی: (ئەه ی پەرورەدگار هەمیشە وام لێ بکە کە بەردەوام بم لە سوپاسگوزاری و شوکرانه‌بژیری لەسەر نەعمەتەکانت و، هەر بەو فەزڵ و سۆزو بەزەبەشە بمخەرە ریزی ئەو بەندە چاکنەتەوه کە رەزامەندی تۆیان بەدەست هێناوه).

ئەم بڕگەیی پیشووش واتاو شیکاری ئەم چەند نایەتەیه کە خودا تیایان دا ئەو لایەنە ی چیرۆکی "سولەیمان" ی پێگیراونهوه و فەرموویە:

﴿مَنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ (٣) مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ لَمَّا نزلوا ١٥-١٩﴾

تاقیکردنەوهیەکی "سولەیمان"

جاریکیان خودای مەزن "سولەیمان" بە نەخۆشی یەکی سەخت تاقی دەکاتەوه وای لێ دیت گەر بیویستایە

(١) یوزعون: سەربازەکانی "سولەیمان" کە دەهاتنە لای، لەیەکەم سەربازەوه لەلای خۆی دەپهێشتنەوه و پایدەرگرت تاکو هەموو ئەوانی تر دەهاتن و خردەبونەوه تاکەسیان لێ دوانەکووت لەگەشتەکەدا.

(٢) ﴿لا یعظمنکم سلیمان وجوده وهم لا یشعرون﴾: واتە: (با "سولەیمان" و سەربازەکانی پیتان پیاوەنێن و نەتانیشتن لەکاتی کەدا هەستی شی پێناکەن و لەوانە نەتانیشتن)، ئەم وتەیی میروڵە کە پاکنەکردنێکە لەجیاتی "سولەیمان" و سەربازەکانی، چونکە گریان گەر ئەوان میروڵەکانیان بکوشتایە ئەوا (بەهەڵە کوشتن) دەبوو و بەتاقەست نەدەبوو. بێگومان "سولەیمان" ییش ئەو گومانە میروڵە کە ی بەراست دانایە کە لەوانە نەیاننێن و پێیان پیاپیتن. دەنا هەر بەپێی گومان و بۆچوونی میروڵە کە ئەوان بەرەحم و بەزەیی بوون و هەرگیز نەیانویستووە میروڵە بکوژن، هەر بۆیەش "سولەیمان" بەیستی قسەکانی میروڵە کە لەخوا دەپاڕتەوه کە وای لێ بکات زیاتر سوپاسگوزارو شوکرانه‌بژیری خودا بێت.

لەم بەسەر هاتەش دا تێبینییەکی جوان بەدی دەکرێت لەسەر ئەو کە پێویستە (بەهێز) بەزەیی بە (بێهێز) دا بێتەوه. لەم دەقە قورئانی یەشەوه ئەوەمان بۆ روون دەپیتەوه کە میروڵەش لەچەند خانوویەکی تاییەت بەخۆیان دا دەژین، واتە کۆمەلگە ی تاییەت ی خۆیان هەیە. هەرودەها ئەوەشمان بۆ دەردەکووت کە (وراییو بیداری) لەرودوشە گرنگەکانی میروڵەن. تەنانەت زمانێکی تاییەتیشیان لەنێو خۆیان دا هەیە. جگە لەمانەش ئەو ی تانەمرۆ دەرباری کۆمەلگە-میروڵە-زانراوە ئەو یە ئەوان کۆمەلگە یەکی رێکوپێک و رێکخراویان هەیە بە رادەبکی زۆریش زیڕە و بەسەلبقەن و زۆر حەزریان لەکارکردن و تێکۆشان و گرتنەبەری شیوازی دانایانەیه لەکاروباردا، کۆمەلە جیا جیاکانی میروڵە هەردەم حەزدەکەن لەجێبەجێ دا بەیەک بگەن و لەکاتی کەوه بۆکاتیکی تر جاروبار بەبیداری بەکتر بگەن و بێکەوه وتوێژ بکەن و برسیار لەسەر گەلێک مەسەلە ی پیوەست بەکاروباریان لەیە کدی بکەن، جا بۆ ئەو ی زۆر لە ناوەرۆکی باسە کەمان دەرئەچین بەوئەندە وازدێتین، دەنا گەلێک زانیاری ترمان دەرباری میروڵە دیاری دەکرد.

(٣) أوزعنی: وام لێبکە، هام بەد، پاگێرم کە لەسەر.

له سهر کورسی یه که ی دانیشیت و هک جهسته یه کی بی گیان ده که ویت، به لام له دوا یی دا چاک ده بیت هوه. له وانیه هوی توش بوونی "سوله یمان" بهم نه خوشی به له ناکامی سستی و که مته رخه می یه کی بوویت دهره ق به نه فسی خوی و هک چۆن (هه ندیک کهس له وانیه زید دپو یی له تهن دروستیان دا ده کهن و بایه خیکی پی نادهن) توشی ده بن. جا ههر کاتیک مرؤف توشی نه خوشی یه ک بیت و هوی سهره کی ی نه خوشی یه کهش زید دپو یی بوویت له تهن دروستی ی دا ههوا پیویسته داوای لیبورن له خودا بکات و بایه خی تهواویش به باری تهن دروستی و خه وو خوراک و پۆشاک ی بدات..

دیاره "سوله یمان" یس دوا ی هه نه خوشی یه داوای لیبورن له خودا کردوه و ههر په نای بو په روه ردگاری بردوه، و هک خوداش له م باره یه وه فه رمویه: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا^(۱) سُلَيْمَانَ^(۱) وَالْقَيْنَةَ^(۱) عَلَيَّ كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اُنَابَ^(۲) ﴿۳۴﴾ قَالَ رَبِّ اَعْرِزْ لِي... / ص ۳۴-۳۵.

ئهو نیعمه ته تاییه تیانه ی که خودا به "سوله یمان" ی به خشیوه

(با) و (جن) له خزمهت سوله یمان دا:

"سوله یمان" له گه ل هه ودا که داوای لیبورن له خودا کرد له سهر که مته رخه می نواندن به رام بهر تهن دروستی و جهسته ی، له هه مان کاتدا نزایه کی تریشی کرد داوای لی کرد مولک و سامانیکی وه های پی به خشیته که هه رگیز به هیچ که سیکی تری نه به خشیته، خوداش دووعاو پارانه وه ی گرا کرد و هه م نیعمه تانه ی پی به خشی:

یه که م: قودرهت و دهسه لات ی له سهر (با) پی به خشی و (با) ی بو به یدهست کرد که به فهرمانی "سوله یمان" خوی بروت بو هه شوینه ی دهیه ویت.

دووه م: رام کردن و به یدهست کردن (تسخیر) ی (جن) و کۆمه لای (جن و شیاطین)^(۳) له خزمهتی دا بو راپه راندنی چهن کاروباریکی گرنگ که هه ندیکیان وه ستای بیناسازی کۆشک و قه لای پته و بوون و، هه ندیکیشیانی بو چونه نیو قوولایی ی ده ریاکان به کارهیناوه تاکو گه وه ره به ردی به نرخ و دورو مه رجان ی بو ده ریبن، خودا له هه مان کاتدا جنۆکه بی باوه ره کانیشی خستبووه ژیردهسه لات و کۆنترۆلی "سوله یمان" هه وه ته ویش هه مو یانی ده بهسته وه بو بهرگرتن له شهرو خراپه یان.

ویرایی هه مو هه م مولک و دهسه لاتانهش که خودا بو "سوله یمان" ی ریک خستبوو، مافی هه وهشی پی دا بوو به ئاره زوی خوی هه ل سوکهوت و رهفتاریان پیوه بکات و به شی هه ر که سیکی تریشی لی بیدا یان له هه ر که سیکی بگریته وه وه به شی که سی لی نه دات..

له گه ل هه مو هه مانهش دا پله و پایه یه کی بهرزیشی له لای خودا له دنیا دا هه بوو، له رۆژی دوایشدا باشتین

(۱) فتنا: واته تاقییمان کرده وه.

(۲) اناب: واته گه راپه وه بو سهر تهن دروستی و بایه خ دان به باری تهن دروستی جهسته ی.

(۳) وشه ی (شیاطین)، یان (شیطان) له هه ندیک مانای رافه کراوی نیو فه رهنگه عه ره بی یه کان دا به واتای (جن) و هه ر مه خلوقتیکی یاخیش هاتوه.

پاداشت و شوینی حهوانه‌وهی هه‌یه که به‌هه‌شته، هه‌روه‌ک خودا فه‌رموویه:

﴿ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَبْغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءً ^(١) حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيْطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَعَآخِرِينَ مَّقْرَبِينَ ^(٢) فِي الْأَصْفَادِ ^(٣) هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ ^(٤) أَوْ أَمْسِكْ ^(٥) بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِن لَّهُ عِنْدَنَا لُزْفٌ ^(٦) وَحُصْنٌ مَّتَابٍ ^(٧) ص/٣٥-٤٠.

قورئان له‌جیگه‌یه‌کی تردا به‌شیوه‌یه‌کی گرنگ تر باسی چۆنیته‌ی به‌یده‌ست کردنی (با) بۆ سوله‌یمان ده‌کات که ریگه‌ی یه‌ک مانگی بۆ ماوه‌ی (له‌به‌یانی یه‌وه تا خۆرئاوا بونی تاکه رۆژیکی) کورت کردۆته‌وه و به‌فه‌رمانی (سوله‌یمان) خۆی بۆ کوئی بی‌هویت گواستوو یه‌یه‌وه و سه‌فه‌ری پێ‌کردوه.

ئهم مه‌سه‌له‌یش له‌رۆژگاری ئهم سه‌ده‌مه‌ی ئیهمدا هیئنده‌ غه‌ریب نی‌یه‌ و مرۆڤه‌ ئهم‌روۆ زانستی بۆ سه‌فه‌ری دووریش به‌یده‌ست کردوو له‌په‌ری داهینان و دروست کردنی فرۆکه‌وه له‌ماوه‌یه‌کی که‌م دا له‌مه‌سه‌ری دنیاوه بۆ ئهو سه‌ری ده‌چیت، جگه له‌ داهینانی ئهو مووشه‌کانه‌ی که مرۆڤه‌ پێ‌یان گه‌یشته سه‌رمانگ.

هه‌روه‌ها قورئان باسی ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یژێته‌وه که خودا کانی‌اوێکی له‌زه‌وی بۆ (سوله‌یمان) ته‌رخان کردوو و مسی تهاوه‌ی لیوه هه‌لقولاوه... جگه له‌به‌یده‌ست کردنی (جن) له‌به‌رده‌ستی دا به‌فه‌رمانی خودا و بۆ هه‌ر کاریک و یستبیتی. هه‌ر که‌سیکیش له (جن) و خه‌لکانی به‌رده‌ستی روویان له‌به‌جی‌هینانی فه‌رمانی خودا وه‌رگه‌یژاییت (واته: گوێرایه‌لی ی (سوله‌یمان) یان نه‌کردییت) ئه‌وا خودا له‌په‌رۆژی دوا‌یی دا ده‌یانخاته ناو ئاگره‌بلێسه‌داره‌که‌ی دۆزه‌خه‌وه. بیگومان ئهو (جنی) یانه له‌سه‌ر خواستی (سوله‌یمان) هه‌موو جۆره کاریکی بیناسازیان ئه‌نجام ده‌دا وه‌ک بنیات نانی په‌رستگه‌و کۆشک و ته‌لارو، داتاشینی په‌یکه‌رو، کیشانی وینه‌ی ئاژه‌لی درنده‌و بالنده‌ش، جگه له‌ دروست کردنی چه‌ند قاپێک بۆ خۆراک وه‌ک هه‌وزه‌ گه‌وره‌کان و چه‌ند قابله‌مه‌یه‌کیش بۆ چیشت لێنان که‌له‌به‌ر گه‌وره‌یی و بارستاییان نه‌ده‌جوولان.

خودای مه‌زن دوا‌ی باسکردنی ئهم نیعمه‌تانه، که به‌ بنه‌ماله‌وه نه‌وه‌کانی (داود) ی به‌خشیبوو دوا‌ی سوپاسگوزاریان لی ده‌کات و پێ‌یان ده‌فه‌رموویت: (ئهی خێلی (داود) هه‌ر گوێرایه‌لی ی خوداتان بکه‌ن و بی‌به‌رستن وه‌ک شوکرانه‌بژێری و سوپاسگوزاری به‌کتان له‌سه‌ر ئهو هه‌موو نیعمه‌ته‌ی پێ‌ی به‌خشیون).

﴿ وَاسْلِمْنَا الرِّيحَ غُدُوها شَهْرًا وَرَوْحًا شَهْرًا وَأَسْلَمْنَا ^(٧) لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ ^(٨) وَمِنَ الْجَنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ

(١) رخاء: واته کزو هپاش و رام کراو... خودا لێزه‌دا و سه‌فی هه‌موو جۆره (با)یه‌کی به‌ نه‌رم و هپاش (رخاء) کردوه، واته: ته‌نانه‌ت با‌ی به‌هپزو گه‌رده‌لوولیشی سووک و له‌سه‌ر خۆکردۆته‌وه بۆ "سوله‌یمان" ی خۆش و ناسان کردوه.

(٢) مقربین: به‌زنجیرو پێ‌وه‌ند به‌ستراوه‌وه به‌شیوه‌یه‌ک هه‌ریه‌که‌و به‌وی دی‌هه‌وه به‌سترایته‌وه و هه‌موویان به‌یه‌ک زنجیره‌ پێ‌وه‌ند کرابن.

(٣) أصفاد: کۆ(جمع) ی-صفده، واته (پێ‌وه‌ند، زنجیر).

(٤) فامنن: به‌ناره‌زوری خۆت به‌شی هه‌ر که‌سیکی لۆبده.

(٥) أمسک: به‌ناره‌زوری خۆت له‌هه‌ر که‌سیکی بگه‌ره‌وه نه‌یده‌یت پێ‌ی گه‌ر شایسته‌ی نی‌یه.

(٦) لزلفی: واته (تزیك) خراوه‌ لیئمان و به‌په‌یژه).

(٧) اسلنا: واته (تواندوو مانه‌ته‌وه).

(٨) القطر: واته (مس)

يَدِيهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ^(۱) مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٤﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ^(۲) وَتَمَثِيلٍ^(۳) وَحِفَانٍ^(۴) كَالْجَوَابِ^(۵) وَقُدُورٍ^(۶) رَأْسِيَّتٍ^(۷) أَعْمَلُوا^(۸) آءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٣﴾

ئه‌سپه‌کانی - سوله‌یمان -

نیعمه‌تیکی دیکه‌ی خودا بۆ-سوله‌یمان-ئه‌و ئه‌سپه‌ ره‌سه‌نانه بوو، که‌هه‌بیوون و که‌جاروبار ده‌یخستنه به‌رچاوی خۆی...

پۆژتیکیان (سوله‌یمان) داوا له کارگوزارانی ده‌کات که‌هه‌موو ئه‌سپه‌کانی بۆ به‌یئنه‌ به‌رده‌ستی. جا که‌ ده‌یانه‌یئین روو له‌و که‌سه‌نه‌ی چوارده‌وری خۆی ده‌کات و به‌زمانی سوپاسگوزاری و شانازی کردنه‌وه ده‌لیت: (من بۆیه‌ ئه‌م جه‌له‌به‌ ئه‌سپه‌م خۆش ده‌ویت تا‌کو یادو زی‌کری خودایان پی‌ بکه‌مه‌وه‌و دینی خودایان پی‌ به‌رز را‌گرم، چونکه‌ من له‌پیناوی دنیا‌دا خۆشم ناوین و بۆ ده‌وله‌مه‌ندی و سامان‌داری نی‌یه‌).

پاشان ده‌ست کرا به‌ پیشاندانی ئه‌سپه‌کان و هه‌موویان به‌ به‌رده‌می دا رۆشتن تا‌کو له‌به‌رچاوان نه‌مان، به‌لام (سوله‌یمان) به‌وه‌ش گری خۆشه‌ویستی ی بۆ دیتنی ئه‌سپه‌کان دانه‌مرکابه‌وه، به‌لکو بۆ جاری دووه‌میش فهرمانی دا که‌ ئه‌سپه‌کان به‌ به‌رده‌می دا به‌یئیرینه‌وه، ئه‌م جاره‌یان (سوله‌یمان) زیاتر له‌ئه‌سپه‌کان نزیک بۆوه‌وه ده‌یلاوانده‌وه‌و ده‌ستی به‌مل و سه‌رو گۆی و قاچیان دا ده‌هینا.

ئه‌م کاره‌ش بۆ چه‌ند مه‌به‌ستتیک بوه، وه‌ک:-

▪ بۆ بایه‌خ پیدانی ته‌واویان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌دا گه‌وره‌ترین نام‌راز بووه‌ له‌ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی دوژمنان دا.

▪ سوله‌یمان له‌م هه‌لس و که‌وته‌ی دا وا ده‌رده‌که‌ویت، که‌ زۆر بایه‌خی به‌ پرتیک خستنی کاروباری سیاسی و ده‌وله‌ت داوه‌و زۆربه‌ی کاره‌کانیشی هه‌ر خۆی راسته‌وخۆ ئه‌نجامی داون.

▪ وا دیاریشه‌ ئه‌و خۆی زانتر بووه‌ له‌که‌سانی دی له‌بواری زانینی بارودۆخی ئه‌سپ و خه‌وش و نه‌خۆشی یه‌کانیان. به‌و پیشان دان (استعراض)ه‌ی ئه‌سپه‌کانیش ویستویه‌تی ئاگاداری بارودۆخی ته‌ندروستیان بی‌ت و بیان پشکنیت تا ناخۆ هیچ نیشانه‌یه‌کی نه‌خۆشیان پی‌وه‌یه‌؟! و بیان پشکنیت تا ناخۆ هیچ نیشانه‌یه‌کی نه‌خۆشیان پی‌وه‌یه‌?!

ده‌رباره‌ی ئه‌م ئه‌سپانه‌ش له‌چیرۆکی سوله‌یمان-دا خودا فهرموویه‌:-

﴿ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفْفَنَتُ^(۷) الْجِيَادُ^(۸) ﴿٣١﴾

(۱) یزغ: واته (لابدات)

(۲) محارب: کۆی وشه‌ی (می‌حراب)ه‌ ولیره‌دا مه‌به‌ست له‌ کۆشک و ته‌لار، یان له‌په‌رستگه‌، یان له‌نیشته‌گه‌یه‌.

(۳) جفان: کۆی (جفن)ه‌و به‌و قاپه‌ ده‌وتریت که‌ خواردنی تیا‌داده‌نریت.

(۴) کالجواب: واته (وه‌ک جه‌وزه‌ گه‌وره‌کان)

(۵) قدور: کۆی (قدر)ه‌و به‌و مه‌جه‌له‌ سه‌رداپۆشراوه‌ ده‌گوتریت که‌ چیشتی تیا‌ لی‌ ده‌نریت.

(۶) راسیات: واته جینگه‌رو نه‌جو‌لاو.

(۷) الصافنات: به‌و جه‌زه‌ ئه‌سپه‌ ده‌گوتریت که‌ ده‌ستتکی ده‌خاته‌ سه‌ر پی‌ی (به‌سج‌جار) بۆ هه‌ستان، نه‌مه‌ش له‌نیشانه‌کانی ره‌سه‌نی یه‌ له‌ئه‌سپه‌دا.

(۸) الجیاد: به‌و ئه‌سپه‌ تیزه‌ره‌وانه‌ ده‌وتریت که‌ به‌خیرایی ده‌رۆن و هه‌نگاوی درێژ ده‌نن.

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ (۱) عَنْ ذِكْرِ رَبِّي (۲) حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿۳۲﴾ رُدُّوَهَا عَلَيَّ فَنُفِثَ (۳) مَسْحًا
بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۖ ص/ ۳۰-۳۳.

(۱) الخیر: لیره‌دا مه‌به‌ست له‌وشه‌ی (خیر) نه‌سپه‌کانه، (عه‌رهب) له‌کۆن دا نه‌سپیان به‌وشه‌ی (خیر) ناو ده‌برد و (خیر) یشیان بۆ مال و سامان به‌کار ده‌هینا. واته‌ خودی (خیر) یان به‌مال و سامان ناو ده‌برد.

(۲) (احببت حب الخیر عن ذکر ربي): واته: (دلّم پر بووه له‌خۆشه‌ویستی جۆره باوه‌رو خیر خوازی به‌ک که له‌ زی‌کرو یاد کردنه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار مه‌وه سه‌رچاوه‌ی کرتووه، چونکه‌ نه‌م نه‌سپانه نامرآزی خیر و چاکه‌ن له‌جیهادی پئی خوادا).

نه‌مه‌ش وانه‌یه‌که بۆ مرۆقی باوه‌ردار ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی ده‌بیت ته‌نھا خودای تاک و ته‌نیای خۆش بویت، خۆ نه‌گه‌ر هه‌ر شتی‌کی‌شی له‌دنیا دا خۆش بویت ده‌بیت له‌پیناوی خوادا خۆشی بویت، چونکه‌ ده‌بیتته هۆی به‌یاد هینانه‌وه‌ی خوداو سوپاسکردنی، هه‌روه‌ها ده‌بیت رقی له‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ش بیست که له‌پئی راستی خودای لاده‌ده‌ن.

(۳) طفق: وای لی کرد، ده‌ستی پئی کرد.

بهندی چوارهم

(("سوله یمان" و شازنی "سه بهه"))

(مهمله که تی "سه بهه" - گفتوگۆیهک له نیوان (پهپو) و "سوله یمان" دا - نامه یهک له "سوله یمان" هوه بۆ "بهلقیس" - وهلامی "بهلقیس" بۆ نامه کهی "سوله یمان" - تهخت و تاراجی بهلقیس له بهردهم "سوله یمان" دا - "بهلقیس" تهخت و تاراجی خۆی ده ناسیتته وه - "بهلقیس" له کۆشکی "سوله یمان" - کۆچی دوایی "سوله یمان")

مهمله که تی "سه بهه"

پیش نه وهی بچینه نیو به سه رهاتی "سوله یمان" له گه لّ شازنی سه بهه (هوه، پپوئیسته چند زانیاری یه کی گشتی دهر باره ی شانشینى (مهمله که تی) ی "سه بهه" بجهینه روو.

"سه بهه" خاکیکه له (یه مهن) و شاری (مه ئه رب) ی تیدا بووه و دووری نیوان ئەم شاره و شاری (صنعاء) ماوه ی سۆ رۆژ له رۆشنتی پیاده یه. ئەم خاکه ش بۆیه به "سه بهه" ناوبراوه، چونکه شوپنی نیشته جۆ بوونی کورو نه وه کانی (سه بهه ی کوری - یه شجوب - ی کوری - یه عروب - ی کوری - قه حطان) بووه، ئەم پیاوه (واته: "سه بهه" ی کوری یه شجوب) بۆیه ئەو ناوه ی لى نراوه چونکه یه کهم کهس بوه له پادشایانی عه ره ب که دیل و کۆله ی راگرتوه ^(۱) و بۆ یه مهنی هیناون.

هه ندیک له میژوونوسان ده لّین: (ئەم پادشایه شاری "سه بهه" و به ره به ست (سد) ی (مه ئه رب) ^(۲) ی بنیات ناوه). کاتیک: به ره به سه ته که ی (مه ئه رب) پیش به هۆی لافاوه تونده که وه هه لچوووه هه ره سی هیناوه، خه لکی ئەو ناوچه یه به ناوچه کانی تری ولات دا بلا بوونه ته وه وه هه ره هۆزیک رووی کردۆته لایهک. (عه ره ب) دهر باره ی ئەو په رته وازه بوونه ی دانیشتوانی "سه بهه" په ندیکیان دا هیناوه و بۆ هه ره گه لیکى په رته وازه و لیک دا برا و ده لّین: (ذهب القوم ایدی سبأ) یان (ایادی سبأ)، واته: (ئەو میلله ته په رته وازه بوون) ^(۳).

له کتیبی (العهد القديم) دا ناوی ناوچه که به "سه بهه" هاتوووه سه نته ریکی بازرگانیش بووه، بازرگانه کانیان له گه لّ عیبرانی یه کاندایه سه ودا و مامه له ی بازرگانیشان کردوووه، هه ره ها به سامانی زۆرو و جودی ئالتون تیا دا ناسراوه ^(۴).

هه ره له (عهد القديم) (له ته ورات) دا ئەو چیرۆکه یان وا گیراوه ته وه گوایه شازنی "سه بهه" به که ژاوه یه کی زۆر گه وه وه سه ردانی (سوله یمان) ی له (تۆرشه لیم) کردوووه له وه که ژاوه یه ی دا باری چه ندین و شتری له (بۆن) و به رامه) و (زیرو خشلی به نرخ) ^(۵) له گه لّ خۆی دا بر دووه و کردوونی به دیاری بۆ (سوله یمان) و شازنی

(۱) معجم البلدان: لیاقت.

(۲) تاریخ العرب قبل الاسلام للذكتور جواد علی

(۳) معجم البلدان لیاقت.

(۴) حزقیال _ الأصحاح (۲۷) _ الآیة (۲۲) _ الأصحاح (۳۸) _ الآیة (۱۳).

(۵) سفر الملوك الثالث، الاصحاح (۱۰)، الآیة (۲).

(شه‌به‌ئن واته: سه‌به‌ء) به (ماقدة)^(۱) ناو ده‌به‌ن.

بینگومان قورنانی پیرۆزیش به شیوه‌یه‌کی کورت و پیویست چیرۆکی سهردانه‌کی شازنی (سه‌به‌ئی) بۆ لای (سوله‌یمان) بۆ گێڕاوینه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ناوی (شازنه‌که‌ی دیاری کردبت، به‌لام ته‌فسیرکارانی قورنان ده‌لێن ناوی (به‌لقیس) بووه‌وه یه‌کیك بووه‌ له‌ کچانی (توبه‌عه‌ی یه‌کان).^(۲)

گفتوگۆیه‌ک له‌ نیوان - په‌ پو- و (سوله‌ یمان) دا

له‌ مه‌وێش باسی ئه‌وه‌مان کرد که خودا چه‌ند به‌هره‌یه‌کی گزنگی به‌ -سوله‌ یمان- به‌خشیبوو یه‌کیك له‌ وانه‌ش توانای تیگه‌یشتن له‌ زمانی بالنده‌ بوو. بالنده‌ی (په‌پو) یش یه‌کیك بوو له‌و گیانله‌به‌رانه‌ی که (سوله‌ یمان) له‌ لای خۆی به‌خێوی ده‌کردن و به‌زمانی تایه‌ته‌ی خۆیان ده‌دیواندن.

پۆژتیکیان (سوله‌ یمان) به‌دوای (په‌پو) سه‌که‌ی دا ده‌گه‌ریت، به‌لام نایدۆزیته‌وه‌و ئاسه‌وارنیکیشی به‌دی ناکات، بۆیه‌ هاوار ده‌کات و ده‌لێت: (ئه‌ری بۆچی ئه‌مرۆ په‌پو (هدهد)^(۳) له‌ نیو بالنده‌کان دا نابینم؟ تۆ بلی‌ی به‌س ته‌نیا له‌م کاته‌دا بزر بویت که من هه‌وایی ده‌پرسم؟ یان له‌زروه‌وه‌ بزره‌و من هه‌ستم به‌ نادیاربوونی نه‌کردوه‌؟ ئه‌ی باشه‌ چۆن به‌ی ئاگاداربوونی من بزر ده‌ییت؟).

(سوله‌ یمان) له‌گه‌ڵ ئه‌و پرسیارانه‌ی دا تووره‌ش بوو بوو و بریاری دا سزای (په‌پو) سه‌که‌ به‌دات به‌و شیوه‌یه‌ی که له‌ په‌ره‌کانی بریت یاخود له‌ قه‌سه‌سیکدا به‌ندی بکات، یان ته‌نانه‌ت گه‌ر گوناهاه‌که‌ی گه‌وره‌ییت سه‌ری بریت، به‌لام گه‌ر (په‌پو) پاساوێکی شیواوی هه‌بیت و به‌لگه‌ی پیویست له‌سه‌ر هۆی دیارنه‌بوونی بخته‌ روو ئه‌وا لی‌ی ده‌بووریت.

ماوه‌ی بزربوونی بالنده‌که‌ش هینده‌ی نه‌بردو دواي چه‌ند ساتیکێ که‌م گه‌راپه‌وه‌ بۆ لای (سوله‌ یمان) و هۆی دیارنه‌بوونی پێ راگه‌یانده‌ گوتی: (بینگومان من زانیاریم له‌سه‌ر دیارده‌یه‌کی نامۆ ده‌ست که‌وتوه‌ که هیشتا تۆ هه‌یچی له‌باره‌وه‌ نازانیت. ئه‌م جاره‌ش وا هه‌وائیکێ راست و ته‌واوم ده‌رباره‌ی (مه‌مله‌که‌ته‌ی سه‌به‌ء) بۆ هیناویت... به‌راستی له‌وئێ دیتم ئافره‌تیک حوکمی ئه‌و مه‌مله‌که‌ته‌ ده‌کات و پادشایانه‌و خاوه‌نی هه‌موو جوړه‌ هه‌یرو ئامرازیکێ جه‌نگی و ده‌سه‌لاتداریتیه‌ی له‌نازو نیعمه‌ت دا ده‌ژی، هه‌روه‌ها ته‌خت (عرش) یکێ گه‌وره‌ی هه‌یه‌و به‌گه‌وه‌هه‌رو مرواری بۆی رازینراوه‌ته‌وه‌، جا سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که خودا ئه‌و هه‌موو نیعمه‌تانه‌ی به‌لێشاو به‌سه‌ر خه‌لکی ئه‌و مه‌مله‌که‌ته‌دا رشتوه‌، که‌چی هیشتا دانیان به‌وه‌دا نه‌ناوه‌ که ئه‌وه‌ هه‌مووی نیعمه‌ت و به‌خششی خودایه‌و ته‌نانه‌ت باوه‌ریان به‌خوداش نه‌هیناوه‌و نایه‌رستن، به‌لکو له‌جیاتی ئه‌وه‌ (خۆر) ده‌پرستن و کړنووشی به‌ندایه‌ته‌ی ی بۆ ده‌به‌ن. دیاره‌ شه‌یتانیش فریوی داوون و دلێانی

(۱) تاریخ العرب قبل الإسلام للدكتور (جواد علي). (ج ۲) - ص ۱۰۴.

(۲) (توبه‌ع) نازناوی پادشاهه‌ره‌کانی (یه‌مه‌ن) بووه‌ن، ئه‌م وشه‌یه‌ش له‌ناوی (أبو کرب- سی جیمه‌ری) پادشای یه‌مه‌نه‌وه‌ داها‌توه‌، خه‌لکی (مه‌که‌ه) چاک ده‌زانن که نه‌و گه‌له‌ی (أبو کرب) جیبیان به‌سه‌ره‌ات. (وه‌رگێت).

(۳) ههدد: به‌کوردی (په‌پوسلێمانه‌که‌) ی بۆ ده‌لێن: ئه‌م بالنده‌یه‌ ده‌نوکیکی باریک و درێژی هه‌یه‌و پۆنه‌یه‌که‌ به‌سه‌ریوه‌یه‌ه‌ له‌بارستایی کۆترداپه‌و په‌ریکی خه‌ت و ده‌نگینی هه‌یه‌. (وه‌رگێت).

له‌سه‌ر ری‌ی پاست و په‌وان لاداره. شه‌وانیش پینمونی نه‌کراون بۆ سه‌ر ری‌ی پاست و په‌رستنی خودای تانک و ته‌نیا. شه‌وان شه‌یتان گومپای کردوون و دووری خستوونه‌وه له سوژده‌بردن بۆ شه‌و خودایه‌ی که هه‌ر شه‌و شایسته‌ی په‌رستنه‌وه هه‌ر خوداشه‌ ده‌زانیت چ پروه‌کینک له‌ناخی زه‌وی‌دا هه‌شاردراوه‌و چ گه‌نینه‌یه‌کی بۆ خه‌لکی تیدایه‌وه، بارانیش له‌ناسمانه‌وه ده‌نیریتته خواره‌وه‌وه، هه‌ر خۆبیشی ده‌زانیت چ رازو نیازیک له‌دل و ده‌روونی خه‌لکی دایه‌وه له‌هه‌موو کرداریکی ئاشکراو نه‌پینیان ئاگاداره. بیجگه‌ له‌م خودایه‌ش هه‌یچ په‌رستراویکی دی نی یه‌وه خاوه‌نی ته‌ختی گه‌وره‌(العرش العظیم)ه.

کاتیک (په‌پو) قسه‌کانی ته‌واو‌کرد. (سوله‌یمان) ده‌رباره‌ی شه‌و مه‌مله‌که‌ته پی‌ی گوت: (تیمه له‌و مه‌سه‌له‌یه ده‌کوئینه‌وه‌وه به‌دوای باری پاستی ی قسه‌کانت دا ده‌چین و ده‌بیت بۆمان پروون بیته‌وه که داخۆ تۆ پاست ده‌لیت له‌م وتانه‌ت دا یان له‌ درۆزانیت، حوکم دانیشمان به‌سه‌رتا به‌گویره‌ی شه‌و حه‌قیقه‌تانه‌یه که له‌مه‌ولا بۆمان پروون ده‌بیته‌وه)...

شه‌م گف‌ت و گو‌یه‌ی پیشوری نی‌وان (سوله‌یمان) و (په‌پو)ه‌که‌ی، شیکاری شه‌م نایه‌تانه‌ی لای خواره‌وه‌یه که شه‌و به‌شه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که ده‌گپ‌پیته‌وه‌وه خودا تیا‌باندا فه‌رمو‌ویه:

﴿قَدْ كَذَّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرًا فَفِجِي مَن نَّشَاءُ وَلَا يَرُدُّ بَأْسَنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١١١﴾ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ﴿١١٢﴾ وَتَقْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ وَمَا سَأَلَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١١٤﴾ وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١١٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١١٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَدَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ أَنَا وَمَن أَتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَمَّا تَحَطَّ بِهِ: واته شه‌وه‌ی تۆ نه‌تزانیه‌وه من زانیومه.

(۱) بسلطان مبین: واته (به‌به‌لگه‌یه‌کی پروون و ئاشکراوه).

(۲) أحطت بما لم تحط به: واته شه‌وه‌ی تۆ نه‌تزانیه‌وه من زانیومه.

(۳) عرش: واته کورسی ی پادشا، ته‌خت و سه‌کۆی فه‌رمانه‌وه‌ی.

(۴) یسجدون للشمس: واته: (نه‌وان سوژده‌یان بۆ (خۆر) ده‌برد). سه‌بارده‌ت به‌ حاله‌تی (خۆرپه‌رستنی سه‌به‌نی یه‌کان) چه‌ند لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستی ی نویش پاستی ی شه‌و حاله‌ته‌یان سه‌ماندووه، وه‌ک ده‌رکه‌وتوو ده‌ندیک له‌و خاوه‌ندانه‌ی سه‌به‌نی یه‌کان ناویان (عه‌شتر) و (تیلیمه‌وه) و (هه‌بس) و (ذات حمیم) و (ذات بوعدان) بووه، (عه‌شتر)یش کوری خۆر بووه، خۆریش به‌ (دایکی عه‌شتر) ناسراوه‌وه به‌ خاوه‌ندی به‌رکه‌ت و پیت و فه‌ر دانراوه، (ذات حمیم)یش مانای (ذات الأشعه‌)ی بووه، واته خاوه‌نی تیشکه‌کان، شه‌و تیشکه‌نه‌ی که له‌ ناویکی هه‌یجگار گه‌رم ده‌چن، (ذات بوعدان)یش مانای ماوه‌یه‌کی دووری هه‌یه، مه‌به‌ست له‌وه‌ش شه‌و خۆر، که له‌زه‌وی یه‌وه دووره، بۆ زانیاری زیاتر له‌م باره‌یه‌وه بره‌وانه‌ کتیبی (تاریخ العرب قبل الاسلام)ی دکتۆر جواد علی-به‌رگی دووه‌م و به‌رگی پینجه‌م. شه‌مه‌ش واته: (شه‌م باسه‌ می‌تووی یه‌ی نی‌و قورنانش) به‌لگه‌یه‌کی زانستی ی دیرینی قورنانه‌ و ده‌چیتته پال شه‌وه‌وه شه‌و موه‌جیزانه‌ی تر له‌ ده‌رخستنی شه‌و پاستی یانه‌ی، که له‌ لای خه‌لکی نه‌زانراون.

(۵) الحبء: واته (گه‌نینه‌وه) و (پروه‌ک و چیتراوه‌کان)ی زه‌وی.

نامه‌یه‌ک له "سوله‌یمان" هوه بو "به‌لقیس"

"سوله‌یمان" بو دهرخستنی ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی که (په‌پو) ناشکرای کرد، نامه‌یه‌کی پی‌داو فه‌رمانی پی‌کرد فری‌ی داته به‌رده‌ستی "به‌لقیس" ی شازنی "سه‌به‌ه"، داواشی لی‌ کرد له‌نزیکه‌وه چاودیری ئه‌و ژنه‌و که‌له‌کشی بکات و گوی‌یان لی‌ بگری‌ت و بزانی‌ت ئاخو چی ده‌لین و چ وه‌لامی‌کیان بو نامه‌که‌ی هه‌یه .
(په‌پو) بو چی‌به‌چی‌که‌یانندی ئه‌م فه‌رمانه نامه‌که‌ی "سوله‌یمان" ی هه‌لگرت و به‌ره‌و مه‌مله‌که‌تی "سه‌به‌ه" فری و هه‌لیدایه به‌رده‌ستی (به‌لقیس). ئه‌ویش نامه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه‌و کردی‌یه‌وه‌و خوینی‌دی یه‌وه، پاشان هه‌موو پی‌او ماقولانی که‌له‌که‌ی و سه‌رکرده‌کانی مه‌مله‌که‌تی کۆکرده‌وه‌و پی‌ی گوتن: (که‌لو من نامه‌یه‌کم له (شا سوله‌یمان) هوه‌و بو هاتووه‌و ئه‌مه ده‌قه‌که‌یه‌تی: (به‌ناوی خودای به‌خشنده‌ی میهره‌بان... تکایه له‌ئاست من خۆتان به‌گه‌وره مه‌گرن، به‌لکو ده‌بی‌ت باوه‌ر بی‌ن و به‌دل و به‌گیان خۆتان ته‌سلیمی به‌رنامه‌ی راستی خودا بکه‌ن)...

جداوای ئه‌وه‌ی "به‌لقیس" نامه‌که‌ی بو خویندنه‌وه‌و پروی ئاخواتنی کرده‌ ئه‌و که‌سانه‌ی چوارده‌وری خۆی و داوای راوی‌تو ته‌گبیری دهرباره‌ی ناوه‌رۆکی ئه‌و نامه‌یه‌ لی‌ده‌کردن و، پی‌ی گوتن: (که‌لو خۆتان ریگه‌یه‌کم بو دانین و ته‌گبیری‌کم بو بکه‌ن، چونکه به‌راستی من هیچ حوکمی‌ک ناده‌م و هیچ فه‌رمانی‌کیش ته‌به‌ننی ناکه‌م ته‌نها به‌پرس و راو بریاری ئیوه نه‌بی‌ت).

ناماده‌بوانیش له‌وه‌لامی دا گوتیان: ئیمه‌ خاوه‌نی هی‌زیکسی توندو کاریگه‌رو ژماره‌یکی زۆرین، به‌ته‌واوه‌تییش ناماده‌ی جه‌نگ و کوشتارین، به‌لام خۆتمان سه‌رپشک کردووه له‌ هه‌ر فه‌رمانی‌کت دا که‌ به‌ تیمه‌ی ده‌که‌یت، ئیمه‌ش گوپرایه‌لی هه‌ر فه‌رمانی‌کت ده‌بین).

ئه‌م ئایه‌تانه‌ی قورتانیش ئه‌و پرس و را ناوخۆیی یه‌ی نیوان پادشا ژنه‌که‌و که‌له‌که‌یمان بو ده‌گپه‌نه‌وه... ﴿مِنْ الْمُشْرِكِينَ ۱۰۸﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى ۚ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا ۚ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۰۹﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا ۖ فَنُجِّيَ مِنْ نَشْءٍ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۱۰﴾ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ ۖ النمل/ ۲۸-۳۳.

(۱) کتاب کریم: (نامه‌یه‌کی گرنگ)، (نامه‌یه‌کی پی‌رۆز) بۆیه به‌وشه‌ی (کریم) ناوبراوه چونکه مۆزکراوه. گوتراویشه: شازنه‌که بۆیه وا وه‌سفی نامه‌که‌ی کردووه چونکه وتنه‌ی نهرم و نامۆژگاری له‌ شیوازی بانگه‌وازه‌که‌دا تیندابووه.
(۲) قاطعه‌ امرا: هیچ فه‌رمانی‌کم به‌چی‌نه‌گیانندوه... هیچ کاری‌کم رانه‌په‌رانندوه.
(۳) تشهدون: واته (ناماده ده‌بن بو پرس و راو راوی‌کردن).
(۴) اولوا باس شدید: واته زۆر زۆر تازاو به‌جه‌ره‌زه‌و دلیرن.

وهلامی "بهلقیس" بونامهکهی "سولهیمان"

دوای شه و پرس و رایهی "بهلقیس" له گهلا سهران و فهرماندهکانی گهلهکهی دا بوی دهرکهوت که گهلهکهی مهیلی جهنگ و پروبهروو بوونهویان ههیه زیاتر له وهی حسابیکی تر بو ناوهپرۆکی نامهکهی "سولهیمان" بکهن، بهلام شه مافهته پادشایه مرۆقیکی ژيرو تیگهیشتوو بوو و بهجیدی بو شهنجامی گشت کیشه و کاروباریکی دهروانی، بویه ویستی زیانهکانی جهنگیان بو پروون کاتهوه، نهخاسمه لهسه ر لایهنی تیگشکاو، لهم بارهیهشهوه پیی گوتن: شهی گهلی خۆم... شهی پیاو ماقوولان و فهرماندهو سهر لهشکرانی سوپا. بینگومان سوپاو لهشکری پادشایان گهر پییبنینه نیو شاریک، یان (لادییهکهوه) ویران و خاپووری دهکهن و هه موو بیناو ساختمانیکی بهسه ر یهک دا ددهن و بهتهواوی دهیشیوینن، تهنانهت سووکایهتی و بیخوومهتی بهدانیشتوانهکشی دهکهن، خۆ شهگهر شهوانیش (واته لهشکری سولهیمان) پروبهرووی خۆمان کهینهوه جهنگیان له گهلا دا بکهوین شهوا هه مان کارهساتمان بهسه ر دینن له کاتیکی دا گهر سه رکهون بهسه رمان دا).

ئینجا دوای شه قسهیه (بهلقیس) بیروپرای خۆی لهو بارهیهوه دهردهبریت و پییان دهلیت: (بهراستی من نیازم وایه که با سه رتا چند نیرواویکمان بهدیاری یهکی گهرهوه رهوانهی لای "سولهیمان" و گهلهکهی بکهین و بزاین رادهی کاریگهریی شه دیاری یه له دلۆ دهروونیان دا چهنده؟ چونکه هه میشه دیاری و شتی جوان کارایی یهکی زۆری له دلی پادشایان دا ههیه و واز له شهروشۆر دینن و ریز لهخواهنی دیاری یه که شه دهگرن، جا شهگهر "سولهیمان" شه دیارییه مان لۆه ر بگریت شهوه دیاره که شه و خۆشی پادشایه کهوه بهم جۆره شتانه قایل دهگریت که پادشایانی پی قایل دهن، خۆ شهگهر پیغه مبه ریش بیت شهوا بههیچ شپوهیه که بهدیاری رازی ناییت و هه موو خواست و نیازیکی شهویه ههرده بیت پهیرهوی دینهکهی بکهین، که و ابو ناردنی شه نوینه رانه مان بو شهوی بهو مه بهستهیه که شهوان (واته نوینه ره کامان) هه وایکی راست و دروست و دلنیا ییمان لهسه ر سولهیمان و مهمله که ته که یو رادهی هیژو لهشکره که ی بو بهیننه وه).

وهفدهکهی "بهلقیس" بهره فلهستن کهوتنه پرۆ و چند دیاری یه کیشیان بو "سولهیمان" پی بوو، کاتیکی گهیشتنه شه ولاته. دیتیان مهمله که تیکی گهرهیه و چهن دین کۆشک و ته لاری تیدایه و سوپایه کی بههیژی واشیان ههیه که مهمله که تی (سه بهه) له ناستیان دا شتیکی جی باس نییه، وهفده که به دیداری "سولهیمان" گهیشتن و دیارییه که ی "بهلقیس" یان پی گه یاند، بهلام "سولهیمان" رتهی کرده وه پیی راگه یاندن که شه کاتیکی نامه که ی بو ناردوه بهمه بهستی چاوتیپرین له (مال و سامان)، یان (ناردنی دیاری) نه بووه، به لکو داوای شهوی لۆ کرده وه که بیت بو لای و باوه ر بهخودا بینیت و پهیرهوی ی بهرنامه که ی بکات و واز له (په رستنی خۆر) بینیت.

لهم رووه "سولهیمان" بهوه فده که ی گوت: (نایا ئیوه بو شهوه هاتوون که مالو سامانیکم بهدیاری بدهنی له کاتیکی دا خودای مهزن لهو مالو سامانهی ئیوهی باشت پی بهخشیوم؟ خودا مهمله که تیکی ناوای خستۆته ژیر دهسه لاتی منه وه و تهنانهت -جن- و -مرۆق- و -با- و -بالنده- شی بو بیدهست (تسخیر) کردووم، ههروه ها خودا پله و پایهی پیغه مبه ریتی پی بهخشیوم. ئیت ته ماعم لههیچ مال و سامانیکی نی یه، به لکو هیوای هیدایهت و دۆزینه وهی ریی راستان بو دهخوادم، ئیوه خۆتان دلتان بهدیاری خۆشه و له بهر په یوهست

بوونی زۆرتان به خۆشویستنی دنیاو شته سهیرو سهمه ره کانیه وه هه له وهرگرتنی دیاری و مال و سامان ده کهن، به لآم من وانیم و لهو جۆره پادشایانه نیم که چاوم بریبیته دیاری ی ئەم و ئەو).
 پاشان "سوله یمان" له کۆتایی قسه کانی دا به وه فده که ی گوت: (بگه پینسه وه بۆ لای گه له که تان و دیاری یه که یان بۆ بهر نه وه وه هه موو ئەو دیاردانه ی لیره چاوتان پێ کهوت له (مولک و ده سه لات و خواپه رستیمان) بزبان بگپرنه وه. خۆته گهر به دهم بانگه وازه که مانه وه بپن و گوپراپه لیمان بکه ن و باوهر به خودا بپنن ئەوا پرگارو سه رفراز ده بن، به لآم ته گهر له سه ر کوفرو بپ باوهری بپننه وه ئەوا قه سه م به خودا سوپا یه کی وایان ده که ینه سه ر که هه یچ توانا یه کی به رگری له خۆ کردنیان نه بیته و ده ره قه ته ی نه یه ن و، له شاری (سه به نیش) به دیلی و سه رکزی و کۆیله یی ده یانه ییننه ده ره وه).
 ئەم پرگه یی پیتشوش گپرانه وه ی قوناغیک ی تری چپۆ که وه ته فسیری ئەم ئایه تانه ی تاییه ت به و به شه ی به سه ره اته که یه که خودا تیا یان دا فه رمو یه :

﴿لَاُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱۳﴾ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۗ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿۱۱۴﴾ وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿۱۱۵﴾ وَمَا (۱) يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ (۲)﴾ النمل/ ۳۴-۳۷.

تهخت و تاراجی "به لقیس" له بهردهم "سوله یمان" دا

وه فده که بهرئ ی خویان دا گه رانه وه وه خه بهری هه موو شتیکیان به شازن "به لقیس" گه یاند، چ ده رباره ی هیزی سوله یمان و له شکره که ی و، چ ده رباره ی هوی رته کر نه وه ی دیاری یه که ی.
 "به لقیس" به بیستنی ئەو دهنگ و باسانه تیگه یشت که بیگومان "سوله یمان" پیغه مبه ریکی نیراوی خودا یه و راستگۆشه له وه هه ره شه و گوره شانه ی دا، ئەمیش، واته "به لقیس" ناتوانیته هه یچ سه ره پیچی یه که له فه رمانی "سوله یمان" بکات، بۆ یه به خۆی دا هاته وه وه خۆی ریکخست تا له گه له پیاوماقو لانی گه له که ی دا بچن بۆ لای.
 "سوله یمان" لای خۆ یه وه زانیبوی که وا "به لقیس" بهر پیوه یه بۆ لای، له م پروه شه وه ویستی هه ندیک له وه موعجیزه تاییه تی یانه ی (که خودا پێ ی داون) پیشانی بدات تا کو به لگه یه کی دیاربن له سه ر پیغه مبه ریته ی یه که ی.

بۆ ئەم کاره ش پرووی کرده ئەو (جن) سه چالاکانه ی له چوارده وری بوون و پێ ی گوتن: (کامتان تهخت و سه کۆی فه رمانه روایی ی - به لقیس - م بۆ دینن پیتش شه وه ی، که خۆی و گه له که ی بگه نه لام و باوه رپینن، تا کو

(۱) لاقبل لم بها: واته هه یچ وزه و توانا یه کیان له پروه ره رو بوونه وه ی دا نی یه.

(۲) صاغرون: واته ملکه چ و زه لیلن.

به‌وه تواناو قودره‌تی شه‌و خودایه‌یان بیینن که بانگم کردوون بۆ په‌رستنی و هه‌روه‌ها ته‌خت و تاراجی پادشایی ی خویشیان لی‌ره‌ بیینن، که چۆن گه‌یه‌نراوه‌ته ئی‌ره‌ له‌پیش خو‌یان دا).
له‌ وه‌لامی شه‌م داخوازی یه‌دا (عیفریت-یک له‌جن)، که هه‌ره‌ به‌هی‌زو چالاکه‌کیان بوو گو‌تی: (من ته‌خت و تاراجیت بۆ دینم پیش شه‌وه‌ی له‌م کۆبوونه‌وه‌یه‌ی شه‌م‌رۆت هه‌لسیت، که دادوه‌ری و حوکمی تیدا ده‌که‌یت). - جی‌ی باسیشه‌ کۆبوونه‌وه‌و مه‌جلیسی دادوه‌ری و فه‌رمانه‌وایی ی "سوله‌یمان" رۆژانه له‌ به‌یانی یه‌وه، تاکاتی نبوه‌رۆ بووه‌ بۆ راپه‌راندنی کاروباری خه‌لکی.

هه‌روه‌ها شه‌م (عیفریته) گو‌تی: (من توانام له‌سه‌ر هه‌لگرتنی شه‌و ته‌خت و تاراجه‌ هه‌یه‌وه‌ ده‌سپاکم له‌سه‌ر پاراستنی هه‌ر خشل و گه‌وره‌ه‌ریکی به‌نرخ، که تی‌ی داینت).

به‌لام یه‌کێک له‌و فریشته (مه‌لائیکه‌ت)انه‌ی، که خودا یارمه‌تی "سوله‌یمان"ی پی‌ ده‌دان و زانستی له‌سه‌ر کتیبه‌ ناسمانی یه‌کان هه‌بوو به‌ "سوله‌یمان"ی گو‌ت: (من له‌ماوه‌یه‌کی که‌می خیراتر له‌چاوتروکانیک دا شه‌و ته‌خت و کورسی حوکمرانی یه‌ی به‌لقیست بۆ ده‌هینم).

ئینجا ده‌سه‌بجی شه‌و ته‌خته‌ی گه‌یاند ه‌لامی "سوله‌یمان". له‌و کاته‌ش دا "سوله‌یمان" که دیتی شه‌وا ته‌خت و تاراجی شه‌و شازنه‌ له‌به‌رده‌می دا دانراوه‌ سوپاس و ستایشی خودای کردو گو‌تی: (شه‌م سه‌ره‌کو‌تن و پشتیوانی کردنه‌ له‌تاماده‌کردنی خیرای ته‌ختی "به‌لقیس" له‌به‌رده‌مدا هه‌ر له‌فه‌زل و به‌خششی خودایه‌و تاقیکردنه‌وه‌یه‌ کیشیه‌تی بۆ من سه‌باره‌ت به‌وه‌ی، که نایا له‌سه‌ر شه‌و نیعمه‌تانه‌ سوپاسی ده‌که‌م، یان حاشا و کوفرا‌نه‌ی لی‌ ده‌که‌م؟ جا من به‌راستی هه‌ر سوپاس و شوکرانه‌بژی‌ری په‌روه‌ردگارم ده‌که‌م له‌سه‌ر شه‌و هه‌موو به‌هه‌ره‌و به‌خششانه‌ی. دیاره‌و بی‌شک سوودی شوکرانه‌بژی‌ری هه‌ر بۆ سوپاسگوزاره‌که‌یه‌وه‌ هه‌ر که‌سینک سوپاس بکات، خۆی قازانج ده‌کات)، چونکه‌ سوپاسگوزاری مانای به‌ده‌سته‌هینانی نیعمه‌تی زیاترو به‌رده‌وام بوونیشی ده‌گه‌یه‌نیت بۆ عه‌بدی شوکرانه‌بژی‌ری. خۆ هه‌ر که‌سی‌کیش سوپاسگوزاری خوداو شوکرانه‌بژی‌ری نه‌بیت شه‌وه‌ دیاره‌ بی‌گومان خودا بی‌باک و بی‌خه‌مه‌ له‌ به‌نده‌کانیو هیچی لی‌ که‌م نایته‌وه‌وه‌ هه‌ر خوداش به‌خشنده‌و ده‌ست بلاوه‌ به‌فه‌زل و به‌خششی بۆ تیکرای مه‌خلوقاتی خۆی:

﴿۱۱۶﴾ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَو تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۱۷﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۱۸﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۹﴾ حَقَّ عَلَيْنَا ۗ ۴۰-۳۸.

"به‌لقیس" ته‌خت و تاراجی خۆی ده‌ناسیته‌وه

"سوله‌یمان" فه‌رمانی دا نه‌ختیک گۆرانکاری به‌سه‌ر سیمای ته‌خت و تاراجه‌که‌ی "به‌لقیس" دا بیینن بۆ

(۱) قبل ان یرتد الیک طرفک: واته‌ خیراتر له‌ چارنووقانیکت.. یان له‌هه‌ته‌هینانه‌وه‌ی پیتلوی چاوت دوا‌ی نووقاندنی.

نهوهی کاتیک دیت و دهخریته بهرچاوی و لپی ورد دهبیتهوه، دهیناسیتهوه یان نا؟ یان نازانیت که نهوه عهرش و تهخت و کورسی ی پادشایی یه که یه تی؟.

جا که "بهلقیس" هات و تهخت و تاراجی خوئی خرایه بهرچاوی، نهختیک راوهستاو هه لوئسته یه کی بهسه رسامی و دوودلی یه وه له ناستی دا کردو دلنیا نه بوو له وهی ناخوئم عهرشه هی خوئیته تی یان نا؟ چونکه چهند نیشانه یه کی وای تیدابوو که وای لی بکات گومانی هه بیته له وهی که نه مه عهرشه کی خوئیته تی.

له وساته وه خته دا پرسیری لی کرا: (ثایا ئم تهخت و عهرشه ی بوئی دهروانیت له و عهرشه ت دهچیت، که له ولاته که ی خوئ به جیت هیشتوه؟).

ئهویش له وه لآمدا گوتی: (وهک ئه و وایه)، ئینجا دوا ی سهرنجی ته و او و، لیوربوودنه وهی به چاکی، به دلنایی یه یه وه بوئی ده رده که ویت، که نه مه ههر عهرشه که ی خوئیته تی و هیئانیشی بوئم جینگه یه موعجیزه یه که له موعجیزه کانی "سوله یان"، چونکه ئم تهخت و تاراجه به شیوه یه کی توندو مه حکم له و کوشکه داخراوهی دا هه لگیرابوو و کوشک و ته لاره که شی به چاکی قفل درابوو.

ههر بویه خیرا دوا ی دیتنی ئم موعجیزه یه "بهلقیس" به "سوله یان" ی گوت: (بینگومان ئیمه له مه و پیشیش توانای خودا و راستی ی پیغه مبه ربیتی ی تو مان زانیبوو، ئه ویش به هوی ئه رکی (په پو) سه که وه له ره یی ئه و هه واله تازانه شه وه که نوینسه ره کافان بو یان هیئانینه وه دوا ی ناردنیا ن بو لای ئیوه. ئه و هه و الانه ش چهند به لگه یه کی دی بوون له سه ر ئم راستی یه و ئیمه له و کاته وه باوه رمان هیئا وه، به لام ئه وهی کوسپ و به ره به ست بوو له ره یی ی ناشکرا کردنی ئیمان که مان و دره خستنی دا ئه وه بوو ئیمه له نیو که لیکی بی باوه ردا ده ژین که تا بینه قاقایان له کفر و بی باوه ری دا رچوو و نه مانده توانی تاکاتی ئاماده بوونان له لات ده ری برین. بویه شار دبوو مانه وه تا که بیشتینه لای تو)...

ئم برکه یه ش و اتا و راقه ی ئم چهند ئایه ته ی تر بوون که ده رباره ی ئم به شه ی چیرۆکه که یه و خودا فه رمویه: ﴿أَسْتَيْسَسُ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرًا فَنُجِيَ مَن نَّشَاءُ وَلَا يَرُدُّ بَأْسَنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ ۚ وَلَٰكِن تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿النمل/٤١-٤٣﴾.

(١) وواتینا من العلم: گوتراوه ئم رسته یه له قسه کانی (سوله یان): واته زانستان پی دراهه دهباری خودا و توانای خودا پیش نه وهی "بهلقیس" نه و زانسته ی پی درابیت) گوتراویشه نه مه قسه ی "بهلقیس" بووه و مانای نه وه ده که یه نیت گوایه له پیش نه و موعجیزه یه دا زانستی له باره ی وجودی خودا وه هه بووه.

(٢) وصدھا: (رئی لی گرت) ناوه لئاو (ضمیر ی (ھا) له رشه ی (صدھا) بوئ فه رمانه که ی "سوله یان") ده گه ریته وه واته سوله یان رئی په رستنی خوئی لوئگرتووه و حقیقه تی نه و ریگایه ی بو ررون کردو ته وه که ده بیته بیگرتیته بهر که (په رستنی خودا ی تاک و ته نیایه). خوئ ته گه ر ناوه لئاوه که (ھا) بوئ فه رمانی "بهلقیس" بیته نه وه مانای وایه هوی ده رنه خستنی باوه رده که ی له وه و پیش نه وه بووه که له نیو گه له بی باوه رده که ی دا بووه.

"بهلقیس" له کوشکی "سوله یمان"

"سوله یمان" بۆ ئهوهی جوانترین شیوهی بیناسازی و شاکاریکی ئەندازیاریی ی وهاش پيشانی "بهلقیس" بدات که هه‌رگیز جگه له "سوله یمان" کەسی تر نه‌ییبوهو که ئه‌و شازنه‌ش نه‌ییبوهو نه‌ییدیه، فه‌رمانی به وه‌ستایانی شاره‌زاو پ‌سپۆرانی بیناسازی کرد کوشکیکی بۆ دروست بکەن. ئەوانیش ئه‌و جوړه کوشکیان بۆ دروست کردو، (هۆلێکی میوانداری)یشی به‌تایبه‌تی بۆ بنیات نرا که رووبه‌ندی زه‌وییه‌کە له‌شوشه‌یه‌کی ته‌نک و ته‌خت و لووس دروست کرابوو و ئاویشیان به‌ ژێردا برد تا وه‌ک هه‌وزێکی ئاو ده‌رکه‌وێت.

"سوله یمان" له‌به‌شی سه‌ره‌وه‌ی هۆله‌که‌و له‌سه‌ر کورسی ی پاشایه‌تی لی‌ی دانیشته‌ و ناردی به‌دوای "بهلقیس" دا بۆ چاوپێکه‌وتنی له‌ کوشکه‌که‌دا. جا که به‌لقیسیان هینا پێ‌یان گوت: (ب‌رۆ نی‌و ئه‌م کوشکه‌وه‌ بۆ‌دیداری "سوله یمان").

ئه‌ویش کاتی‌ک کوشکه‌کە‌ی به‌و شیوه‌یه‌ دی سه‌ری سوڤما و وای ده‌بینی گوايه پ‌ره له‌ئاو، بۆیه کاتی‌ک پێ‌ی نایه ژووره‌وه هه‌ر دوو قاچی هه‌ل‌کرد تا‌کو جله‌کانی ته‌ر نه‌بن (به‌پای خۆی)، ئینجا به‌ هۆله‌که‌دا رۆشت و "سوله یمان"یش خیرا دل‌نای کرد له‌وه‌ی، که ئه‌رزو ژووره‌که ته‌ر نی‌ی و هه‌ولێ دا ئه‌و سه‌رسوڤمانه‌ی تیا نه‌هێلێت و پێ‌ی گوت: (ئه‌م هۆله‌ له‌شوشه‌یه‌کی ته‌نک و ساف دروست کراوه) دیاره "بهلقیس" له‌وه‌و پێ‌ش ئه‌و جوړه شوینانه‌ی نه‌دی‌بوو و پێ‌شیان رانه‌هات‌بوو.

پاشان که ئه‌و هه‌موو رێژێنانه‌ زۆرو بۆ‌وینه‌یه‌ی "سوله یمان"ی بینی‌و ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ رۆشنه‌شی ده‌رباره‌ی خودا بۆ روون بووه‌وه که‌لی‌ی پنهان ببوو، یه‌کسه‌ر به‌زمانی پارانه‌وه‌وه‌ رووی کرده پ‌ه‌روه‌ردگارو گوتی: (ئهی خودای په‌روه‌ردگارم، به‌راستی من به‌هۆی په‌رستنی خۆره‌وه‌ سته‌مم له‌خۆم کرد، جا وا له‌گه‌ل سوله‌یمان داو (وه‌ک ئه‌و) ملکه‌چی هه‌موو فه‌رمان و به‌رنامه‌که‌تم، چونکه ئه‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیان هه‌ر خۆت شایسته‌ی ئه‌وه‌ی بپه‌رستێت)...

کۆچی دوایی ی "سوله یمان"

قورئان به‌م فه‌رمایشته‌ی خودا باسی مردنی "سوله یمان" ده‌کات: ﴿ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَاتِهِ ۚ فَلَمَّا خَرَ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿سبأ/ ۱۴﴾

رافه‌کاران و خاوه‌نانی ته‌فسیر چه‌ندین وته‌و بیروڤرایان ده‌رباره‌ی ته‌فسیری ئه‌م ده‌قه قورئانی‌یه هه‌یه که هه‌ندی‌ک بیروڤرایان دووره له‌وه‌ی عه‌قل په‌سندی بکات. به‌لام ئه‌وه‌ی که‌شایانی باسه و له‌عه‌قله‌وه نزیک بێت ئه‌م گێرانه‌وه‌یه‌ی مامۆستا (عبدالوه‌اب النجار)، که به‌م شیوه‌یه‌ رووداوه‌که‌ی له‌چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌کی په‌یوه‌سته‌وه گێراوه‌ته‌وه:

("سوله یمان" کاتی‌ک ده‌م‌ریت، (جن) پێ‌ی نازانن، دوای ناشتن و به‌خاک سپاردنی، کوره‌که‌ی خۆی کاروباری ولات ده‌گرێته‌ ده‌ست، له‌و کاته‌شدا (جن)ه‌کان له‌شوینێکی دووری وه‌ک (ته‌دمور) ده‌بن و سه‌ره‌گرمی کاری خۆیان ده‌بن و هه‌یج سستی یه‌ک له‌کاره‌کانیاندا ناکه‌ن له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌بادا "سوله یمان" سزایان

بدات.

بهلام دواى ماوهيهك يه كينك له (جن) به مردنى "سوله يمان" ده زانیت چونكه ده بينیت نهوا گۆچانه كهى له سهر زهوى^(۱) كه وتوهو خیرا هه لى ده گرتته وهو سه یرده كات كرم لى خواردوه، ئیدى به هوى كرمه یرزبونى (كرم تى بونى) گۆچانه كه يه وه نهوه لیک ده داته وه كهوا دياره "سوله يمان" ماوهيه كى زوره ئهم گۆچانه لى كه وتوته سه زهوى، نه مهش به هوى پروداوىكى تايه تى يه وه بووه، يا به هوى مردنه وه يا خود له بهر نه خوشى يهك جى هيشتوه.

ئینجا ئه و جنى يه به دواى هوى پروداوه كه دا ده چیت تا هه والى مردنى "سوله يمان" ده زانیت. به مهش هه موو جنه كان به يه قبن و دلنبايى يه وه ئه و راستى يه حاشاهه لنه گره يان بۆ پروو ده بیتته وه كه ئه گهر ئه وان له ناديار (غهيب) يان بزانبایه و زانستی پروداوه نه بينراوه كانيان هه بوايه ئه وا له و سزای بى ده سه لاتى و بارودۆخى زه لیلی يه يان دا نه ده مانه وه). (واته: سزای كاری سه خت و مانه وه له و كاردها له ماوهى مردنى سوله يماندا).

ههروهها ده ربارهى ئهم پروداوهى مردنى "سوله يمان" گوتراوه:-

(رۆژتيكان "سوله يمان" له ميحرا به كهى دا ده بیت و مردن يه خه ي پى ده گرت و ئه ویش له و كاته دا شانى دابوو به سه ر گۆچانه كهى دا. پاشان كرم دیت و ده ست ده كهن به خواردى گۆچانه كه و به شيكى لى ده خوون و ئه و به شه خوراوه ش هه رس دیت و هاوسه نگی يه كهى تیک ده دات و ده كه ویتته^(۲) سه ر زهوى. نه مهش ده لاله ت له سه ر مردنى ده كات. ئینجا كه سو كاری دین و هه لى ده گرن و به خاكى ده سپین.

بهلام پيش ئه وه له هوى مردنه كهى ده كۆلنه وه و دواى ليكۆلینه وه كه يان بۆيان ده رده كه ویت كه ماوهيه كى (نه كورت و نه دريژيشه) كۆچى دوايى كرده وه. كاتيك ئه و (جنى) يانهى (له كاروباره قورسه كان دا به كارده هینران) هه والى مردنى "سوله يمان" ده بیستن تى ده گهن كه ئه وان ئه گهر هه والى ناديارو (زانستی غهيب زانى) يان هه بوايه تا ئه و ماوهيهى نيوان (مردنى سوله يمان) و (زانینی ئه وان به هه واله كه) له و سزای ته سخیربون و سو كايه تى پى كراوى يه دا نه ده مانه وه)...

وهك له ميژوى به سه رهاته كه شه وه پروو بۆته وه "سوله يمان" كاتيك بۆ ناو ميحرا به كهى خوئى بچوايه و خه لوه تى تیدا بگرتايه و به ته نها گۆشه گيرى ي بۆ خوا به رستى بكيشايه، ئه وا كه س نه یده توانى بچیتته لای، مه گهر كه سيك خۆى رى ي پى بدايه، وا دياره كاتى مردنیشى له ميحرا ب دا زۆرى خاياندوه هه تا له دوايى دا و له پاش ماوهيهك به و حالى له دنيا ده رچوونه يان زانیوه و به خاكیان سپاردوه.

(۱) هه لگرتنى گۆچان له و سه رده مانه دا به نيشانه يه كى سه ر كايه تى دانراوه. جا هه ركه سيك (وهك سوله يمان) پادشا بوويت، هه ميشه گۆچانه كهى پى بووه قهت فریى نه داوه ئه گهر ساغ و ته ندرست بوويت.

(۲) ده كه ویتته سه ر زهوى) ئهم رسته يه له شيكاری تايه ته كه دا بۆ مانای وشه ي (خړى) ناو ئه و تايه ته به و مانای (موت) واته - مرنیش - ده گه به نیت.

بەندى پىنجەم

((چەند پەندو وانەيەك))

(وانەيەك لەسەر دادگەرى - كاتە بەباش دانراوەكانى خواپەرستى - ھەولدان بۆ دىناو ناخىرەت - لەخۆپرسىنەو -
پىادەكردنى سىستىمى راويزكارى - خۆراگرتنى عەقىدە لەناست تەفرەدارىتىنى مال و سامان دا - وانەيەك
دەربارەى لەخۆبوردوبى)

وانەيەك ئە سەر دادگەرى

لەچىرۆكى "داود" دا دەرسىك لەسەر دادگەرى ھەيە، جگە لەدىارىكردنى ئەو چەمكەنى كەدەبىت
دادگەرىتەيان لەسەر پىادەبكرىت تاكو حاكم و دادوەر نەكەونە نىو زولم و ستەمەو. ئەمەش لەو ھاوارى
بەئاگاھىنانەو ھى خودا بۆ "داود" دا دەرەكەوئىت كەبەو پىغەمبەرەى خۆى دەفرمويت: ﴿يٰۤاٰدٰمُ اِنَّا
جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِى الْاَرْضِ فَاٰمُرُكَ بِالنَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ يَّمَّا سُوٓآءُ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿ص/۲۶.

لەم نايەتەدا (وەك لەبەندى دووھى ئەم بەشەى كتيبەكەدا راقەكرا) خودا پىغەمبەرەى خۆى (داود)
رادەسپىرئىت بەحوكم و دادوەرى كردن لەنىوان خەلكى دا بەرپىيازى (حەق). واتە بەو رپىيازى دادگەرەنەيەى،
كە ھەموو كاروبارىكى پى راست دەكرىتەووە نەتەو ھى باوەر دارانىش ئىصلاح دەكات.
بەلام ئەو ھۆكارو فاكترەنە چىن، كە وا لەحاكم دەكەن لەرپىئى ھەق لايدات؟
بىگومان ديارترين ھۆكارى ئەو لەھەق لادانە شوپىنكەوتنى ھەواو ئارەزوو، ئارەزووپەرستىبىش لەم
خونەرئىتە نالەبارەنەدا رەنگ دەداتەو:

- ١) ھەزكردن لە تۆلە سەندەنەو لەناحەزى خۆى.
- ٢) خۆشويستنى دەسەلاتداران و خزمان.
- ٣) زولم كردن لە بىھيزان و رپكەبەرانى خۆى.
- ٤) تىركردنى تەماع و ئارەزووكانى خۆپەسندى و زىادكردنى ناوبانگ.

ئەم چوار نەرىتەش ديارترين خاسىەتى ھەندىك لەقازى و حاكمەكانە. ھەر بۆيەش خودا دواى پاسپاردنى
(داود) بەو ھى، كە (بەرپىيازى (ھەق و دادگەرى) حوكم لەنىوان خەلكى دا بكات) پى دەفرمويت: (دواى
ھەواو ئارەزووى خۆت نەكەويت = ولا تتبع الهوى).

لەدوايشدا قورئانى پىرۆز ئاسەوارەكانى ھەواو ئارەزووى ديارى كردووە و تىشكى خستۆتە سەر ئەو
ئاكامەى كە مرۆق لەرپى خودا لادەدات، رپى خوداش بەدى ھىنەرى بەختيارى و سەرکەوتنى گەورەيە
لەدىناو قىامەت دا.

ھەرۆھا ئاسەوارىكى ترى شوپىنكەوتنى ھەواو ھەوەس، دەرچوونە لەو رپبازە راستەى كە خودا نەخشەى
بۆ كىشەو بەم پىيەش كەوتنەبەر سزای سەختى رۆژى دوايىيە.

نهم راسپارده‌یهی خوداش بۆ (داود) جوانترینی نهو راسپاردانه‌یه که قورنان دیارییی کردوون و، که حاکم و قازی له کهوتنه نیو هه‌له‌وه ده‌پاریزن و ناهیلن حوکمی توندو ناعادیلانسه ده‌رکه‌ن لهو حوکمانه‌ی که سه‌ره‌نجامیکی ناله‌باریان بۆ سه‌ر سیستمی دولته و ریزوشکۆی دادوه‌ری (قضاء) هه‌یه‌و ته‌نانه‌ت بونیادیشیان له بناغه‌وه هه‌لده‌ته‌کینیت.

کاته به‌باش دانراوه‌کانی خواپه‌رستی

هه‌ر له چیرۆکه‌که‌ی "داود" هه‌ چهند وه‌ختیک ده‌سنیشان کراوه بۆ عیباده‌ت، هه‌روه‌ک له ده‌سته‌واژه‌ی نایه‌ته‌ پیرۆزه‌که‌وه ده‌فامریتته‌وه: ﴿إِنَّا سَحَرْنَا أَلْبَابَ مَعَهُ يَسَّخَنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ ص/۱۸. له‌م نایه‌ته‌دا هه‌ردوو وه‌ختی (العشي و الأشراق) به‌تایه‌ته‌ی جیاکراونه‌ته‌وه بۆ ته‌سبیحات و زیکری خودا و نوێژ و به‌خۆدا چوونه‌وه، کاتی (العشي) له وه‌ختی خۆر ئاوابونه‌وه ده‌ست پی ده‌کات، تا به‌ره‌به‌یان و کاتی (اشراق) که‌وه‌ختی خۆره‌ه‌لاتنه، واته‌ چیشته‌نگاو(ضحی).
ته‌رخان کردنی نهو دوو کاته بۆ یادی خودا ده‌لاله‌ته له‌سه‌ر شکۆو گرنگی پی‌دانیشان، بۆیه‌ شایسته‌ی ده‌سنیشان کردنیشن چونکه هۆیه‌که بۆ سوور بوونی مرۆقی باوه‌ردار له‌سه‌ر عیباده‌ت و خواپه‌رستی لهو دوو وه‌خته‌دا.

دیاره‌ چ (وه‌خت) و چ (شوین) یش کارایی ته‌واویان له‌چاکی و (فضل)ی نهو عیباده‌ته‌دا هه‌یه‌ که تیاياندا نه‌نجام ده‌دریت. چونکه له‌کاتی ئاوابوونی خۆرو درێژبوونه‌وه‌ی شه‌وگاردا ده‌روونه‌کانی خه‌لکی پوخت و ساف ده‌بنه‌وه‌و به‌وردی بۆ نهو سروشته‌ ده‌روان، که چۆته‌ باوه‌شی هیمنی یه‌وه‌و نه‌سه‌ستیره‌کانیش له‌ئاسمان دا به‌ تیشکه‌ رۆشن که‌روه‌ه‌کانیانه‌وه ده‌بینرین، هه‌موو نه‌مانه‌ش دلۆ ده‌روون له‌و کۆت و پیوه‌ندانه‌ی (رۆژگاری جه‌نجال و پر له‌زه‌جمه‌ت و بارگرانی کارکردن) نازاد ده‌کات و وای لی ده‌کات به‌ گورجی روو بکاته‌ باره‌گای په‌وه‌ردگاری به‌ ته‌سبیحات و شوکرانه‌بژی‌ری و به‌رزراگرتنی شکۆو گه‌وره‌یی ی خوداوه.
هه‌میشان کاتی هه‌لاتنی خۆر له‌به‌یانیان دا، که سروشت له‌دره‌وشاوه‌ترین پروه‌ته‌ی دا ده‌رده‌که‌ویت و تیشک و پرشنگی خۆی به‌هه‌موو لایه‌ک دا ده‌رژینیت و هه‌موو گرۆی مرۆف و بالنده‌و ئازله‌لی لی به‌هره‌مه‌ند ده‌بیت، هه‌موو نه‌مانه‌ش هه‌ستیک‌ی رۆحی له‌دلی مرۆف دا ده‌بزوینیت و داوای زیکری خودای کردگار و په‌رست و به‌رز راگرتنی لی ده‌کات.

هه‌ول دان بۆ دنیاو ناخیره‌ت

زۆر که‌س له‌خه‌لکی وا تیده‌گه‌ن گوايه ناشیت مرۆف (شان به‌شانی هه‌ول‌دانی بۆ رۆژی دوا‌یی) هه‌ول بۆ دنیا‌ش بدات، چونکه دینداری (تدین) به‌رای نه‌وان روو له‌دنیا وهرگێ‌پان و نه‌ویسته‌تی‌یو، مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی ی نیو مزگه‌وت و شوینه‌کانی به‌ندایه‌تی یه‌و، په‌ت کردنه‌وه‌ی به‌ش و(نصیب)ی دنیا‌یه.
نهم جۆره‌ وه‌هم و بۆچوونه‌ ناراستانه‌ش له‌هه‌ندیک کات و جیگه‌دا به‌جۆرێک بلا‌بووه‌ته‌وه تا گه‌یشته‌ته‌ نه‌و راده‌یه‌ی که (بانگه‌شه‌چیانی کفر و پی‌باوه‌ری) ناشیرینترین (وه‌سف) بۆ (دین) دابنن و بلین (تاین نه‌فیونی

گه لانه)..

به لآم مه تر یالیسته کان نازانن که ئیسلام دنیاو ئاخیرهت پیکه وه ده به سئیتته وهو به ته و اوکاری به کدییان داده دیتت. به پیی ریساکانی ئیسلام مرۆڤ ده بیت به شی پیوستی خوی له (دنیا) وه رگریت و تویشوی ته و اویش بۆ سه فه ری رۆژی دواپی ی پاشه که وت بکات. ههروه که لهم فه رمایشته ی خودادا پروون ده بیتته وه:

﴿وَأَتَّبِعْ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾.

ههروه ها ئیسلام فه رمان ده کات به دا بین کردنی ئه و ئامرازو که ره سه پیوستانه ی بنیات نانی هیژ وه که چه ک و تفاق ی جهنگ ی بۆ پاراستنی نیشتمان له دوژمنان، ئه مه ش هه ر به پیی فه رمان و فه رمایشتی خودا

﴿أَسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا﴾.

ئه مه یه و اتاو مه فه وومی (دین) له دیدی ئیسلامدا و هه مان راسپارده ی خوداشه بۆ "داود" ده رباره ی چه ک و ته فه مه نیو، وه ک رینمونی و فیترکاری یه ک (بۆ ئیمه ش): ﴿أَنْ أَعْمَلَ سَلِغَتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرِّ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾. خودا له م فه رمایشته دا فه رمان به "داود" ده کات که قه لغان دروست بکات. له و سه رده مه ش دا جهنگ و کوشتار به تیرو پم و شمشیر بووه، قه لغانیش گرنگترین ئامراز بووه بۆ به رگری له خۆکردن. ئه مرۆش له م سه رده مه دا دوا ی داهینانی چه که کوشنده کان په ره به چه کی به رگریش دراوه، پیوسته دیندارانیش هه ولی دروست کردن و به کارهینانی ئه و چه کانه بدن و به رگریان له خویان پی بکه ن له به رامبه ر ئه و چه که پیشکه وتوو و ویرانکاری یه ی دوژمنان دا.

پاشان به وردی سه رنج بده له دوا بین راسپارده ی ئه و فه رمایشته ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ که چۆن خودا دوا ی راسپاردنی "داود" به دروست کردنی قه لغان فه رمان به خۆی و شوینکه وتوانیشی ده کات پابه ندین به کاری چاکه وه بۆ به رژه وهندی ی دنیاو ئاخیره تیان. چونکه دنیاو ئاخیرهت له دیدو تیرا وینسی (دین) دا پیکه وه گری دراو و یه که تریش ته و او ده که ن. بیگومان (هیژی سه ربازی) نه ته وه له دوژمنان ده پارێزیت و ناهیلیت بکه ویتته ژیر چنگی داگیر که ران. (هیژی رۆحی) یش که له با وه ره یان و کاری چاکه دا رهنگ ده داته وه رینمونی ی نه ته وه ی دیندار ده کات بۆ سه ر چاکه خوازی و ناهیلیت خراپه و به رکرداری ی بیان تیدا بلا و بیتته وه.

له خۆ پرسینه وه

ههروه ها له چه رۆکی "داود" دا وانه یه ک ده رباره ی له خۆ پرسینه وه هه یه له سه ر ئه و هه له و گونا ه و خه یاله خراپانه ش که به دل ی داهاتوون. ههروه که له فه رمایشته که ی خوداش دا بۆ مان پروون بووه وه: ﴿وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَحَرَّكَ رَکْعًا وَأَنَابَ﴾. جا تو بل ی مه به ست له (فتناه) ئه وه بیت که خودای مه زن تاقی ی کرد بیتته وه یان گیرۆده ی فیتنه (واته به لایه ک) ی کرد بیتت؟ مانای هه مو ئه مانه له نارادایه. به لآم مه به ستی بنچینه پی له فه رمایشته که ی خودا ئه وه یه "داود" هه ر که گومانی که وتنه نیو هه له ی له خۆی کردوو خیرا دوا ی لیخۆشبوونی له خودا کردوو و گه را وه ته وه بۆ لای خودا.

ئهی داخۆ حالی ئه و دادوه ره چی بیت که ته و او لی ی پروونه به هه له دا ده چیت یان له هه ق لاده دات؟ له مه ش

دا وانیه‌کی کاریگەر هه‌یه دهرباره‌ی سوور بوون له‌سه‌ر له‌خۆپرسینه‌وه‌و خۆ گرتنه‌وه‌و خۆنه‌ویستی له‌کاتی په‌یدا‌بوونی خه‌یالیکی نابه‌جی له‌هزرده‌دا، چونکه ده‌سه‌رده‌اریی دهروون و جله‌و بۆشل کردنی ده‌بیته هۆی شیوان و تیک چوونی ته‌و دهروونه.

جا ته‌ی مرۆفی خاوه‌ن باوه‌ر هه‌ر جارێک دهروونت داوای ته‌نجامدانی کاریکی نابه‌جی لی کردیت یاخود خه‌یالی ئیره‌یی پی بردن یان رق و کینه‌یه‌ک به‌رامبه‌ر مرۆقیکی برات به‌دل داها‌ت ته‌وا پیوسته‌ په‌یره‌ویی ی "داود"ی پیغه‌مه‌ری خودا بکه‌یت و خیرا داوای لی‌خۆشبوون له‌خودا بکه‌یت و به‌ملکه‌چی و کپنوش بۆ بردنه‌وه‌ بگه‌رپیته‌وه‌ بۆ لای و تۆبه‌ی له‌لا بکه‌یت تا‌کو خوداش لی‌ت خۆش بی‌ت، چونکه خودا له‌هه‌موو بیروخه‌یالیکیش ده‌پرسیتته‌وه‌، ته‌نانه‌ت له‌و خورپه‌و خه‌یاله‌ په‌نهانی‌و شارراوانه‌ی نیو دلێش ده‌پرسیتته‌وه‌ که مرۆف وا ده‌زانیت که‌س لی یان ناگادارنی یه‌: ﴿وَإِنْ تَبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يُحَاسِبِكُمْ بِهِ﴾. بیگومان ته‌وه‌ش شیوازیکی دانایانه‌یه له‌شیوازه‌کانی قورنان بۆ چاک‌کردنی دل و دهروون. دیاره کاری نابه‌جی و خه‌یالی خراب گه‌ر هه‌روا بی‌چاره‌سه‌رکردن فه‌رامۆش بکری‌ن زیانیکی زۆر له‌هه‌لسوکه‌وتی مرۆف ده‌ده‌ن و له‌سه‌ر ره‌فتاره‌کانی‌شی په‌نگ ده‌ده‌نه‌وه.

له‌م باره‌یه‌وه (عوسمان-ی کورپی-عه‌فغان) (خودا لی ی رازی بی‌ت) گووتویه‌تی: (هه‌ر که‌سێک نیازتیکی ناله‌بار له‌دلی دا بشاریتته‌وه‌و به‌ته‌مای به‌دکاری یه‌ک بی‌ت، خودا په‌رده له‌سه‌ر رووی هه‌لده‌مالیت و به‌زمانی خۆشی پی‌ی ناشکرا ده‌کات).

شاعیر (زه‌یر بن ابی سلمی)ش له‌م رووه‌وه له‌دیره‌ شیعیکی دا ده‌لیت:

ومهما تکن عند إمريء من خلیقه وإن خالها تخفی علی الناس تعلم

واته: (مرۆف هه‌ر سروشت و می‌زاجیکی هه‌بی‌ت و به‌هه‌ر جو‌ره‌ خه‌یالو خلیقه‌تیکی‌شی وا بزانی‌ت له‌خه‌لکی په‌نهانه‌ ته‌وا هه‌ر ده‌زانیت).

په‌یاده‌کردنی سیستمی راپۆژکاریی

ته‌گه‌ر حاکیمان و داده‌وه‌ران ته‌نه‌ا پشت به‌بیروپرای خۆیان به‌سه‌ستن و راپۆژو پرس و پا له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ست و په‌یوه‌ندیداران و شاره‌زاو زانایان دا نه‌که‌ن ته‌وا دوور نییه‌ ته‌م نه‌ریته‌یان بی‌ته‌هۆی دهرکردنی چه‌ند حوکمیکی وا که‌ که‌م و کورپی‌یان تیدا بی‌ت و زیانیکی زۆریش به‌به‌رژه‌وه‌ندی‌یه‌کانی گه‌ل بگه‌یه‌نیت، می‌ژوو چه‌ندین نمونه‌ی له‌م باره‌وه له‌خۆگرتوو. هه‌ر داده‌وه‌ریکیش ته‌نه‌ا به‌پرای خۆی حوکمی دا‌بی‌ت ته‌وا بووه‌ته‌ سه‌رچاوه‌یه‌ک له‌سه‌رچاوه‌کانی تیکدانی گه‌ل.

شووراو راپۆژکردنیسیستمی له‌باری وایه که‌ هۆی به‌دی هینانی خیرو چاکسازی یه‌ له‌ نیو‌گه‌لان دا، چونکه (بیروپرای به‌کۆمه‌ل) و (پای تیکرای) ریک تر و راسته‌ له‌بیروپرای تاکه‌که‌س و، چه‌ند عه‌قلیکی یه‌گرتووش به‌سوودتره له‌ تاکه‌ عه‌قلیکی.

قورثانی پیروژ له‌م رووه‌وه دهرسیکیان بۆ په‌یاده‌کردنی سیستمی راپۆژکاری پی‌شکه‌ش ده‌کات، ته‌وه‌یش کاتی‌ک به‌سه‌رهاتی شازنه‌که‌ی "سه‌به‌ه" مان بۆ ده‌گپ‌په‌ته‌وه‌ به‌تایبه‌تیش له‌و ساته‌وه‌ختانه‌دا که

هه‌ر‌ه‌شه‌که‌ی "سوله‌یمان" یی ده‌گات له‌مه‌ر هه‌یرش بۆ سه‌ر مه‌مله‌که‌ته‌که‌یان و، داخۆ چ هه‌لو‌یت‌ستییکی بۆ وه‌به‌رنه‌یت؟ ئایا ته‌نها به‌رای خۆیه‌وه‌ پابه‌ندبووه‌ داوای جی‌به‌جی‌کردنی لێ‌کردوون؟ نه‌خه‌یر به‌لکو هه‌موو پیاوماقوولان و ریش سپیانی گه‌له‌که‌ی کۆکردۆته‌وه‌و پێی‌گووتوون: (به‌رپه‌زینه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ راویژیکم له‌گه‌ڵدا بکه‌ن و فه‌رمانیکم بۆ ده‌سنیشان که‌ن، چونکه‌ به‌راستی من هه‌رگیز به‌بیرورای خۆم ره‌فتارم نه‌کردووه‌و به‌بێ پرس و راو ناماده‌ییی ئیوه‌ بریاریککی سه‌ربه‌خۆم نه‌داوه‌): ﴿إِذَا أَسْتَيْسَسَ الرَّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِيَ مَن﴾، له‌مه‌ش دا چه‌ق خراوته‌ سه‌ر ئه‌و پرنسیپی راویژکاری یه‌ی که‌ رێساو ده‌ستووره‌کانی حوکم له‌جیهانی پێشکه‌وتنه‌خوازدا په‌یره‌ویی ده‌که‌ن. به‌لام چه‌ند ناویکی جو‌راو جو‌ریان لێ ناوه‌ وه‌ک-ئه‌نجومه‌نی نوینه‌ران-په‌رله‌مان-ئه‌نجومه‌نی پیران، ئه‌نجومه‌نی گه‌ل و چه‌نده‌ها ناوی دیکه‌..

راویژکردن کۆله‌که‌یه‌کی پته‌وه‌ له‌کۆله‌که‌کانی حوکمی راست و دروست و خه‌یرو بیریکی زۆر بۆ میلیله‌ت به‌ده‌ست دینیت و له‌هه‌مان کات دا به‌دوو‌ریشی ده‌گریت له‌و زیانانه‌ی که‌ زۆر جار به‌هۆی هه‌واو ناره‌زوو و ته‌ماعاریی چه‌ند سه‌رکرده‌یه‌که‌وه‌ تووشی ده‌بن، له‌و سه‌رکردانه‌ی که‌ به‌نیاز و نامانجی شه‌خصی و تاکه‌که‌سی ی خۆیان ده‌جوولینه‌وه‌.

"پرانسیپی شوورا" شانه‌که‌ی "سه‌به‌ء" یشی پابه‌ندکردبوو به‌خۆیه‌وه‌و هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ که‌ ئیسلام داوای پیاوه‌کردنی کردووه‌ و کردووشیه‌تی به‌ بنه‌مایه‌ک له‌ بنه‌ماکانی حوکمی ئیسلامی.. ئه‌وه‌تا هه‌ر له‌قورئان دا خودا پرووی فه‌رمایشی ده‌کاته‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی (محمد ﷺ) و داوای راویژکاری و پرس و رای له‌گه‌ڵ هاوه‌لانی دا لێ ده‌کات: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾. هه‌روه‌ها له‌جی‌به‌کی تری قورئان دا خودای په‌روه‌ردگار ستایشی ئه‌و ئیماندارانه‌ ده‌کات که‌ شوورا راویژکارییان کردۆته‌ رێسایه‌کی حوکم و ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾.

خو‌راگرتنی عه‌قیده له‌ناست ته‌فه‌رداریتی مال‌و سامان دا

خو‌راگرتنی عه‌قیده له‌و وته‌یه‌ی سوله‌یمان دا ده‌رده‌که‌و‌یت کاتی‌ک نیراوانی "به‌لقیس" دیاری‌یه‌کانی ده‌خه‌نه‌ به‌رده‌ست و ئه‌ویش به‌و که‌ره‌سه‌ ده‌گه‌من و به‌نرخانه‌ ته‌فه‌ره‌ ناخوات و پێ‌یان ده‌لێت: ﴿أَجْرٌ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (١٠٤)، به‌مانای ئه‌وه‌ی که‌ خودا پێی به‌خشیوم له‌ په‌همه‌تی زۆری‌و له‌پله‌و پایه‌ی پێغه‌مبه‌ریتییو له‌زانست گه‌لی‌ک چاک‌تر و باش‌تر له‌و مال‌و سامانه‌ی که‌ ئیوه‌ بۆم دینن. چونکه‌-مال‌و سامان-که‌ره‌سه‌یه‌کی کاتی‌یه‌و دیارده‌یه‌کی دنیای پراوه‌یه‌.

مه‌به‌ستی "سوله‌یمان" له‌مه‌دا به‌گرن‌گه‌ردانانی لایه‌نه‌ رۆحی یه‌کانه‌ له‌لایه‌نه‌ مادی‌یه‌کان، بۆ نمونه‌ ئه‌و پێی نه‌گو‌توون: (ئه‌وه‌ی خودا پێی به‌خشیوم زۆر‌تره‌ له‌وه‌ی که‌ ئیوه‌ بۆتان هه‌ینام) به‌لکو گو‌تویه‌: (باش‌تره‌ له‌وه‌): ﴿ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (١٠٤)، بێگومان له‌مه‌ش دا مه‌به‌ستی لایه‌نه‌ رۆحی‌یه‌کانیه‌تی، چونکه‌ له‌گۆشه‌نیگای باوه‌ردارانه‌یه‌وه‌ زۆر زۆر باش‌تر و چاک‌تره‌ له‌لایه‌نه‌ مادی‌یه‌کانی، بێگومان له‌سه‌ره‌تای ژبانی مرۆفایه‌تی‌یه‌وه‌ خه‌لکی به‌ مال‌و سامان تاقی کراونه‌وه‌و گه‌یژده‌ی بوون، هه‌ر ئه‌و مال‌و سامانه‌ش رێ‌پێشاندهری هه‌موو ره‌فتارو هه‌لس و که‌وتیکیان بووه‌.

"بهلقیس" یش گومانی وابووه گوايه "سوله یمان" وهك ههر خهلكینکی دی ده که ویتته بهر کاریگه ریبی مالو سامان و بهووه تهفره ده دریت، ههر بویهش دیاری یه کی تاییه تیی بؤ ده نیریت تاکو له ناخه وه هه لیسه نگیبیت و په رده له سهر که سیبیت و ناماجی بنچینه یی ی هه لذاته وه و پاشان ناسه واری شه و تاقیکاری یه له دهروونی دا بزانت.. جا ئایا شه دیاری یه هۆکاریک بوو بؤ بئ دهنگ بوونی "سوله یمان" و چاوپوشی کردن له بانگه واز بؤ رپی خوداو، وازهینان له و هیرشه ی که هه ره شه ی له سهر پی ده کرد؟!

نه خیر!! به لکو "بهلقیس" ته نها شه وه لامه ی له "سوله یمان" وه پی گه یشته وه: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾. شه مه و ته یه که بووه له زاری "سوله یمان" شه وه، پاشان تاکو بیتته ده ستوریک بؤ که سانی دوا ی خۆی و بؤ شه وه ی ههر چاکه خوازینکی تری دوا ی خۆیشی به دل و به زمان بیلیتته وه، گشت پیشه و او قازی یه کیش له بهرامبهر شوینکه وتوانی - باطل - و به رتیل دران دا خۆیانی پی راگرن و بی دهنگ نه بن له بهد کاری و خراپه کانیان و سهر بؤ ناهه قی و - باطل - یان نه له قینن.

شه مه و ته یه ی "سوله یمان" بؤ جیگیر کردنی هه موو به هایه کی به رزو شکۆدارو، پایه ندی به هه قه وه، روو وهرچه رخان له هه موو سیمایه کی ته فره داری دنیا یه، سا ئیتر سیمای بهزل دانان یان مال و سامان یان پایه ی به رزوگران بیت..

دیاری یه که ی "بهلقیس" یش له راستی و بنج و بناوان دا ته نها به رتیلێک بووه و یستوو یه تی کاریکردنیکی له سهر "سوله یمان" پی دروست کات تاکو وازیان لی ببینیت و، له سهر شه کوفرو گومرایی و (خۆریه رستی) یه له مه مله که تی خۆیان دا میننه وه. وه لی "سوله یمان" سه رزه نشی شیان ده کات له سهر شه دیاری یه و ناخی شه وان ده خوینیتته وه و پی یان راده گه یه نیت، که (شه وان خۆیان) به م دیاری یه یان دلخۆشن، (نه که سوله یمان): ﴿وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي﴾.

"سوله یمان" به رواله ته کانی شه مه دنیا یه و شته فریو ده ره کانی ته فره ناخوات و ته نانه ت کاریشی تی نا که ن، چونکه شه له هه ولی به دی هی نانی حه قیقه تیکی هی نده گه و ره پیرۆز دایه، که هیچ به هایه کی (مه تریالی) هاوسه نگ و هاوتای نی یه.

وانه یه که ده ربارهی له خۆبوردویی

له م داستانه ی "سوله یمان" له گه ل "بهلقیس" دا وانه یه کی رۆشنیش له سهر (له خۆبوردویی) هه یه و سه رباری شه و هه موو پله و پایه و ده سه لاته ش تووشی خۆبهزل زانین نابیت و له سهر شه زانسته زۆرانه ش له خۆی بایی نابیت..

شه مه نه ریته ش له وته ی - په پو- ده که دا درده که ویت دوا ی شه وه ی ماوه یه که برزه دبیت و ده گه ریتته وه و پی ی ده لیت: ﴿وَلَا كُنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾...

به ودی سه رنج بده له و حاله ته و سه یرکه "سوله یمان" ی پی نغه مبه ر که خودای مه زن شه و هه موو دانایی و زانسته زۆرو جوړ به جوړانه ی پی داوه که چی هه ندیک هه وال که - په پو- ده که زانیو به تی، شه مه لی یان بی ناگابووه، شه مه بالنده لاوازی که به و ته یه قسه ی له گه ل دا ده کات وه که به ربه ره کانی (تهدی) یه که وایه

له‌به‌رامبهر "سوله‌یمان" داو مانایه‌کی زۆریش ده‌گه‌یه‌نیت له‌به‌رامبهر زانستی شه‌ودا، جگه له‌وه‌ش وانیه‌کی گه‌وره‌ی بۆ باوه‌ردارنیش دیاری کردوه له‌سه‌ر شه‌وه‌ی که هه‌رچه‌نده مرۆڤه‌ بگاته هه‌ر ئاستی‌کی دیارو بالا له‌زانست و زانیاری‌دا، هه‌ر ده‌بیت له‌ بێ‌ده‌سه‌لاتترین مه‌خلوقاتی خوادا زانیاریه‌کی بالا‌تر له‌هی خۆی به‌دی بکات، سانیتر له‌هه‌ر جۆره بواریک له‌بواره‌کانی مه‌عریفه‌دا بیت.

به‌لام شه‌ی داخۆ هه‌لویستی "سوله‌یمان" له‌به‌رامبهری -په‌پو-ه‌که‌دا چی بووینت؟ توو بلێی تووشی له‌خۆیابی بوون بووینت و شه‌و هه‌واله‌ی -په‌پو-ه‌که‌ی فه‌رامۆش کردینت "شه‌ی نایا (پایه‌بلندی و ده‌مارگیری شاهانه) وه‌ک شه‌و سیفه‌تانه‌ی که -پادشاکان خۆیانی پیوه‌ ده‌له‌نگینن- وای له‌ "سوله‌یمان" کرد که له‌سه‌ر شه‌و به‌ربه‌ره‌کانی‌یه سزای په‌پو بدات؟

نه‌خیز... به‌لکو تا که وه‌لامی "سوله‌یمان" له‌کاتی بیستنی شه‌و هه‌واله‌دا که په‌پو پێی ده‌گه‌یانده‌ شه‌وه‌بوو که له‌باری راستی و دروستی قسه‌کانی ده‌کۆلنه‌وه تا بزنان وایه یان نا؟! ﴿وَمَنْ أَتَّبَعْنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا كُنَّا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ﴾. شه‌مه‌ش و ته‌یه‌کی ره‌وانه بۆ په‌سندکردنی زانست له‌ په‌پوه‌که‌وه‌و به‌دوادا چوونی راستی یه‌کان. چونکه "سوله‌یمان" له‌ناخی خۆیه‌وه هه‌ستی به‌هیچ که‌م و کووری و شوورده‌یی یه‌کی خۆی نه‌کردوه گه‌ر به‌چاکی گوی بۆ ده‌نگ و باسه‌که‌ی شه‌و بالنده لاوازو بێ‌ده‌سه‌لاته بگریت شه‌ه‌رچی خۆیشی پیغه‌مبه‌ریک بیت و بریکی زۆریشی له‌زانست و زانیاری پێ به‌خشراییت، هه‌روه‌ک خوداش وه‌سفی عیلمه‌که‌ی "سوله‌یمان" و "داود"ی له‌م فه‌رمایشته‌ی دا کردوه‌و فه‌رمویه: ﴿مَنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِمُرُونِ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿۱۰۵﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا...﴾.

شه‌م ئایه‌ته‌ش به‌لگه‌یه، که له‌سه‌ر بایه‌خی زانست و گه‌وره‌یی و پایه‌به‌رزیی ی زانسته‌ندان و زانیاران، هه‌روه‌ک ئاگادارکردنه‌وه‌یه، که بۆ زانیانیش تا کو سوپاسی زۆری خودای مه‌زن بکه‌ن له‌سه‌ر شه‌و زانست و حیکمه‌ته‌ی، که به (فضل)ی خۆی پێ به‌خشیون و، په‌ی به‌گرنگی و به‌های به‌رزى زانستیش به‌رن و تی‌بگه‌ن که‌وا زانست له‌ئاستی‌کی بالا‌ی وادایه، که هیچ هاوتاو هاووینه‌یه‌کی نی یه. له‌ به‌شێکی تری ئایه‌ته‌که‌دا باسی به‌ چاک‌تردانانی زانسته‌ندان و هه‌ک "داود و سوله‌یمان" کراوه له‌ئاست زۆر که‌س له‌به‌نده‌کانی تری خوادا و شه‌م به‌چاک‌تردانانه (تفضیل)ه‌ش دیاره ئاماژه‌یه که بۆ شه‌وه‌ی که‌وا که‌سانی تر له‌خوار شه‌وانه‌وه داناون، شه‌مه‌ش هه‌ر به‌پێی پایه‌بلندی و به‌هاداری ی زانسته‌که‌یه، به‌م پێیه‌ش سه‌رنجی زانیان به‌لای شه‌و ناکاره جوانه‌ی له‌خۆ‌بوردویی دا راده‌کیشیت و پیویسته شه‌وه‌ری خۆبه‌که‌م گرو له‌خۆ‌براون چونکه هه‌ر له‌نیوه‌ عه‌به‌ده‌کانی تری خوادا مه‌خلوقاتی دیکه‌شی دا که‌سای تر هیه که له‌بواری زانست و زانیاری دا له‌وان له‌پیشتر و ئاگادارترن، وه‌ک چۆن -په‌پو- له‌بواریکی خۆیه‌وه ئاگادارتر بوو له "سوله‌یمان" ده‌رباره‌ی حالی شه‌و گه‌له‌ی خۆریان ده‌په‌رست.

به‌ندی شه‌شه‌م

((پیغه‌مه‌ریتی ئیلیاس))

گه‌لی ئیلیاس-یش له‌نه‌وه‌کانی گه‌لی (بنو اسرائیل) بوون، واته له‌وانه‌ی دوور که‌وتونه‌وه بو‌ئو شه‌ری که‌ شه‌م‌رۆ به‌ناوی شاری (به‌عله‌به‌ک) ناسراوه، شه‌م گه‌له‌ش بتیکیان به‌ناوی (به‌علا)^(۱) ده‌په‌رست. خوداش پیغه‌مه‌ری خۆی (ئیلیاس) ی بو‌ ناردن تا بانگیان بکات بو‌ په‌رستنی خودای تاک و بی‌هاوه‌ل.

(ئیلیاس) په‌یامی خودای به‌گه‌له‌که‌ی گه‌یاندو پی‌ی گوتن: (شه‌ری بوچی خۆتان له‌سزای خوداو له‌رق و توورپیی ی ناپارێزن و په‌یره‌یی-فرمان به‌چاکه‌و رینگری له‌خرابه-ناکه‌ن؟ ئایا (به‌علا) ی-بت-ده‌په‌رستن و واز له‌ په‌رستنی شه‌و خودا په‌روه‌ردگاره‌تان دینن، که‌ هه‌موو جیهانی به‌جوانترین شیوه‌ دروست کردوه؟ تاکه‌ خودای شایانی په‌رستن هه‌ر (الله) یه‌و، په‌روه‌ردگاری خۆتان و باب و باپیره‌ پیشینه‌کانیشتانه: ﴿رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ﴾.

به‌لام شه‌و گه‌له‌ بانگه‌وازی پیغه‌مه‌ره‌که‌یان به‌درۆخسته‌وه‌و به‌ده‌مه‌یه‌وه‌ نه‌چوون. سزای شه‌و کاره‌شیان شه‌وه‌یه که‌ خودا له‌دنیاو ئاخیره‌تیش دا خستونه‌ به‌ر خه‌شم و قینی خۆی به‌هۆی به‌درۆدانانی بانگه‌زوازی پیغه‌مه‌ره‌که‌یان شه‌و ته‌نها شه‌و به‌نده‌ چاک و دل‌سۆزانه‌ی ئی‌جیا کردونه‌وه که‌ به‌راستی باوه‌ریان پی هینابوو و نه‌چوو بوونه‌ ریزی یاخی و بتپه‌رستانه‌وه.

بینگومان خودا به‌ریزیک‌کی زۆروه‌هه‌ باسی (ئیلیاس) ی کردوه و له‌سه‌رزاری شه‌وانه‌ی دوای خۆی هاتوون ستایشی هه‌ول و ته‌قه‌لای کردوه چونکه‌ له‌ باوه‌رداره‌ دل‌سۆزو چالاک و ره‌وشته‌به‌ره‌کان بووه، خودای مه‌زن له‌م ئایه‌تانه‌دا هه‌ر هینده‌ باسی ژیان و په‌یام و بانگه‌وازی شه‌م پیغه‌مه‌ره‌ی کردوه و فه‌رمویه:

﴿وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۱۳) **إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ۖ أَلَا تَتَّقُونَ** (۱۱۴) **أَنْدَعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ** (۱۱۵) **اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ** (۱۱۶) **فَكَذَّبُوهُ فَأْتَهُمْ لَمَحْضُورٌ** (۱۱۷) **إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُحْلَصِينَ** (۱۱۸) **وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ** (۱۱۹) **سَلَّمَ عَلَٰنَ إِلَىٰ يَاسِينَ** (۱۲۰) **إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ** (۱۲۱) **إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ** ﴿الصفات/ ۱۲۳-۱۳۲.

(۱) ده‌باره‌ی شه‌وه‌ی که‌ گوترا بیت: (ئیلیاس له‌شاری -به‌عله‌به‌ک-دا بووه به‌پیغه‌مه‌ره‌) به‌وته‌یک‌ی راست و ساغکراوه داناریت. هه‌روه‌ک گوتراویشه: (به‌علا-ناری نافرته‌تیک بووه که‌ له‌جیاتی خودا ده‌یانپه‌رست).

(۲) محضرون: واته بو‌ سزا ناماده‌ده‌کریت چ له‌دنیاو چ له‌ رۆژی دوایش دا.

(۳) الیاسین: کۆ (جمع) ی (ئیلیاس) هه‌و مه‌به‌ست له‌ (ئیلیاسین) یش شه‌و کۆمه‌له‌ باره‌رداره‌ دل‌سۆزانه‌یه، که‌ له‌گه‌ل (ئیلیاس) دابوون، هه‌ر بو‌یه‌ش به‌ کۆ (جمع) ناری (ئیلیاسین) واته‌ ئیلیاسه‌کان) یان بو‌ داتراوه، چ بو‌ (ئیلیاس) خۆی و، چ بو‌ شوێنکه‌وتوانیشی.

و ئەم کورپەش نەخۆشییەکی هەبوو، -ئیلیاس- دووعای خێرو چاک بوونەوهی لەلای خودا بۆ دەکات و کورپەکش چاک دەبێتەوه و ئەو نەخۆشی یەمی تێدا نامینێت، بەم هۆیەشەوه باوەر بە -ئیلیاس- و پەيامەکی دینیت و پەیرەوی دەکات و پابەند دەبێت پێوهی، بۆ هەر شوئینیکیش بچیت لەگەڵی دا دەبیت.

-ئیلیاس- دەکەوتتە تەمەنەوه و پیردەبیت، بەلام (ئەلیەسەع) هیشتا گەنجەو لەهەرەتی لاوتی دا دەبیت، رۆژتیکیان -ئیلیاس- بەگەلی (بنو اسرائیل) دەلیت: (ئەگەر وازتان لە بتپەرستی هینا ئەوا منیش لەخودا دەپارێمەوه، کە بارودۆخی ژیان و گوزەرانتان خۆش کات و لەو تەنگانەیه رزگارتان کات)... ئەوانیش هەموو بت و پەیکەر و پەرستراوە داتاشاراوەکانیان فری دەدەن و لەناویان دەبن، ئینجا -ئیلیاس- بۆیان دەپارێتەوه و داوی خۆشگوزەرانییان لەخودا بۆ دەکات. خوداش تەنگانەیان لەسەر هەلەدەگریت و بەهانایانەوه دیت و بارانیان بۆ دەبارینیت.

بەم رەنگە ولاتیان دەبووژیتەوه و دەکەونەوه نیو خێرو خۆشی. بەلام بە تەواوەتی پاشگەز نەبوونەوه لەو حالەتی بیباوەری یەمی تیی دابوون و لەسەر باوەری راست و پەیرەوکردنی شەریعەتی خودا جیگیر نەبووبوون، -ئیلیاس-یش، کە ئەو نەریته نالەبارە لی بینین لەخودا پارێهەوه، کە رۆحی بکیشیت و بیباتەوه بۆ لای خۆی تاکو قوتاریبیت لەدەستیان و چی دی بەدەستیانەوه نەتلیتەوه. خوداش ئەو دووعایە گێراکردو رۆحی کیشاو بەرزی کردەوه و بۆ لای خۆی.

بەلام دوای ئەو (ئەلیەسەع)ی بۆ رەوانە کردن وەک پیغەمبەریک تاکو لەسەر بانگەواژەکی بەردەوام بیت.

بهندی ههوتهم

((چیرۆکی یونس))

("یونس" بانگهواز بۆ خودا دهکات - "یونس" لهسکی نههنگ دا - چاره‌نووسی گهله‌کهی "یونس" -
رزگاربوونی "یونس" و پیتیمونی کردنه‌وهی گهله‌کهی.)

"یونس" بانگهواز بۆ خودا دهکات

"نهینه‌وا" له‌خاکی - مووسل - دا پایته‌ختی ده‌وله‌تی (تاشووری) بوو، واته‌ئو ده‌وله‌ته‌ی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر زۆری و ولاتی کیشوهری "ئاسیا" دا هه‌بوو، پایته‌خته‌که‌شی ده‌وله‌مه‌ندترین و گه‌وره‌ترین شاری خۆره‌لات بوو له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

زۆری ی رزق و رۆزی و، ده‌وله‌مه‌ندی ی زیاد له‌پاده‌و بی سنووریشیان ببونه هۆی گومرا‌بوون و له‌خۆبایی بوون و به‌دکاری و گونا‌ه‌کاریان... سه‌رباری ته‌مانه‌ش خه‌لگی (نهینه‌وا) بتپه‌رست بوون و باوه‌ریان به‌ خودای مه‌زن نه‌ده‌هینا. هه‌ر بۆیه‌ش شایسته‌ی سزای له‌ناوچوون ده‌بوون گه‌ر خودای میه‌ره‌بان به‌ره‌جمه‌ت و سۆزی خۆی فریایان نه‌که‌وتایه، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش خودا "یونس"^(۱) یان بۆ ره‌وانه‌ ده‌کات، "یونس" ئیش (سلاوی خۆی لێ بیت) بانگیان ده‌کات بۆ سه‌رئیمان و باوه‌رپه‌یتان به‌خودا و ته‌وه‌کردن و په‌شیمان بوونه‌وه له‌به‌دکرداری یه‌کانیان. به‌لام ئه‌وان هه‌ر رۆژ ده‌بن له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌تی بتپه‌رستی و گومرا‌یی و به‌دره‌فتاری یانه‌یان و به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه ناچن. ئینجا "یونس" هه‌ره‌شه‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی سزا بۆ سه‌ریان لێ ده‌کات، که دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ده‌که‌ونه به‌ر ئه‌وسزایه.

"یونس" له‌و برۆیه‌دا بوو که ئیدی به‌ته‌واوه‌تی په‌یامی خودای گه‌یاندووه‌و ئه‌و ئه‌رکه‌ی، که خودا پێی سپاردبوو به‌جێ ی گه‌یاندووه. بۆیه به‌دلته‌نگی له‌و شاره‌یان ده‌رده‌چیت و به‌هۆی (یاخی بوون و سووربوونیان له‌سه‌ر بێ باوه‌ری)یه‌وه به‌جێ یاندیلت...

"یونس" پێی وابوو که ئه‌گه‌ر ئه‌م شاره به‌بێ مۆله‌تیکی خودا جێ ییلت ئه‌وا خودا لێی ناپرسیته‌وه‌و سزای له‌سه‌ر نادات، بۆیه هه‌ر ده‌رۆشت و رینگه‌ی ده‌بری تا گه‌یشته سه‌ر که‌ناری ده‌ریاو له‌وئ پاپۆریکی بینی که‌ئاماده‌ی سه‌فه‌ربوو و خه‌ریک بوو ده‌رده‌چوو، ئه‌ویش خیرا داوا له‌سه‌رنشینانی ده‌کات جێگه‌یه‌کی بۆ بکه‌نه‌وه له‌گه‌ڵ خۆیان دا بیبه‌ن، ئه‌وانیش داواکه‌ی جێبه‌جێ ده‌کهن و له‌گه‌ڵ خۆیان دا ده‌یبه‌ن.

(۱) "یونس" کوری (مه‌تی) یه، گوتراوه (مه‌تی) ناری باوکیه‌تی، گوتراویشه ناری داکیه‌تی، هه‌ندیک له‌ (أهل الكتاب) پش به (یۆنان-ی کوری ته‌متای ناوده‌به‌ن.

"یونس" لهسکی نههنگ دا

پاپۆره که دهستی به رۆیشتن کرد و چووه ناوه راستی دهریاوه، لهو کاته دا خودا گهرده لولینکی به هیزی لهسهر دهریا هه لکرد و وای لی کرد شه پۆله کانی به توندی بله رزینیت و مهترسی ی سه رنگوم بوون بخولقینیت، کهشتی یه وانه کانی له گه ل هه موو سه رنشینه کانی تردا زۆرتسان و گوتیان: (به راستی که سیتی گوناهارمان له گه ل دایه، بۆیه ومان به سه ر دیت). ئینجا له نیو خۆیان دا پراویشیان کرد له سه ر شه وهی یه کینکیان له پاپۆره که وه هه لده نه ناو ده ریا تا کو خۆیانی پێ بپاریزن، بۆ ئەم مه به سته ش به شیوازی تیروپشک (قورعه پاکیشان) که سیتیکیان هه لده دایه ناو ده ریاوه، شه وه بوو له ته نجامی شه و تیروپشکه دا ده بوایه پیغه مبه ری خودا "یونس" بجه نه ده ریا که وه، "یونس" ییش باسی به سه رهاتی خۆی بۆ گێرا بونه وه، شه وانیش گوتیان: (ئه م کابرایه پیاوچاکیکه وه هه رگیز ماقوول نی یه، که گوناهار بار بیست و به هۆی شه وه وه تووشی شه م گهرده لولوله بووبین، تیروپشکه که ش به ریکه وت به ر شه و که وتووه). له بهر شه وه جارێکی تریش تیروپشکیان کرده وه دووباره هه ر که وتووه سه ر "یونس".

ئیتیر "یونس" ییش خۆی ناماده کرد بۆ دا که ندنی جله کانی و خۆه لده نه نیو ده ریاوه، به لآم شه وان پێیان خۆش نه بوو خۆی فری دات. هه ر بۆیه ش بۆ جاری سی یه م تیروپشکیان پاکیشان شه م جار هه هه ر که وته سه ر "یونس"، دیاره شه وه به خواست و ئیراده ی خودا بووه بۆ مه به ستیکی گه و ره بووه، دوا جار هه لدرایه ناو ده ریا که وه، له و ساته دا خودا نه هه نگیکی بۆ ناردو "یونس" ی قووت دا. خودا له قورتان دا باسی شه م به سه رهاته ی "یونس" ی گێرا وه ته وه و فه رموویه:

﴿ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۳۶﴾ إِذْ أَبَقَ ﴿۱﴾ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿۲﴾ ﴿۱۶۰﴾ فَسَاهَمَ ﴿۳﴾ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿۴﴾ ﴿۱۶۱﴾ فَالْقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۵﴾﴾ الصافات/ ۱۳۹-۱۴۲.

چاره نووسی گه له که ی "یونس"

کاتیک "یونس" گه له که ی خۆی به جی هیشت، شه وانیش لی یان روون بوو، که گهر زده ی سزایه ک ده بن و نیشانه کانی ده ر که وتبوون، خودا ش نیازی ته وه به کردنی خسته دل یانه وه تا بگه رپینه وه له گونا هان. شه وانیش له و کردارانه ی پیتشوویان په شیمان بوونه وه و به رگی پاکی با وه پرو شکۆدارییان پۆشی و له خودا پارانه وه لی

(۱) أبق: واته (هه لات.. رای کرد) مانای بنه رته یی (أبق) نه و جۆره را کرد نه یه که که سیتک بۆ قوتاریون له ده ست ناغایه کی یان له ده ست کۆیلایه تی هه لئیت.. بۆیه به "یونس" گوترا وه (أبق) چونکه به بچ فه رمانی خودا ده رچو وه یان له ده ست به ندایه تی (عبودیه) هه لاتووه. ، به لآم به ندایه تی هه ر بۆ خودا بووه و به ندایه تی راسته قینه ش شه وه یه مرۆفی خوا په رست واز له هه ر جۆره هه زو تاره زوویه کی بینیت و خۆی بۆ خودا و خزه ته ی ریبازه که ی ته رخان بکات.

(۲) الفلك المشحون: واته پاپۆری پر له بار.. یان پر له خه لک.

(۳) ساهم: واته تیروپشکی کرد. به شدای قورعه پاکیشانی کرد.

(۴) المدحضين: واته له وانه بوو که تیروپشکیان به سه ردا ده شکیتته وه.

(۵) ملیم: واته شه و کرداره نا هه مواره ده کات که هۆی گله ی و گازانده یه و روویه رووی ره خته ده بیته وه.

یان خۆش بیټ. هه‌روه‌ها پیاوان ژنان و پۆله‌کانیان تێک‌را ده‌گریان و مافی خوراوی هه‌موو که‌سیکیان ده‌گه‌یاندوه‌و ئاسه‌واری زوڵم و سته‌می یه‌کتریان ده‌سپریه‌وه، شه‌مه‌ش به‌راستی بارودۆخ‌یک‌ی بی وینسه‌و به‌سام و گه‌وره‌بوو که‌به‌سه‌ریان داها‌ت و وای لی هات خوداش به‌ره‌جه‌ت و به‌زه‌ییی خۆی سزای له‌سه‌ر هه‌لگرتن.

هه‌روه‌ک ده‌بارده‌یان فه‌رموویه: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيْبَةً اٰمَنْتَ فَنَفَعَهَا اِيْمَنْهَا اِلَّا قَوْمٌ يُّؤْسُ لَمَّا اٰمَنُوْا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ﴾ یونس/۹۸.

به‌مانای دانیش‌توانی هه‌ر ئاوبی و شارو شارۆچکه‌یه‌ک به‌خوداو پۆژی دوا‌یی هیناییت شه‌وا باوه‌ره‌ینانه‌که‌یان سوودمه‌ند بووه‌ بۆیان، به‌لام هه‌یج گه‌لیک وه‌کو گه‌له‌که‌ی "یونس" باوه‌ریان نه‌هیناوه‌ که‌ هه‌ر دوا‌ی باوه‌ره‌ینان‌یان خوداش سزای ژێر ده‌سته‌یی و سه‌رگه‌ردانی ی ژيانی له‌سه‌ر لا‌بردوون و نازو نیعمه‌تی ژيانیشی تا‌کو‌تایی ته‌مه‌نیان پێ به‌خشیون.

پزگاربوونی "یونس" و پێنموونی‌کردنه‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی

کاتی‌ک نه‌هه‌نگه‌که "یونس" ی قووت دا، خودا ئیله‌مامی به‌و گیانداره‌ دا که‌ هه‌یج ئازاریکی "یونس" نه‌دا‌ت، "یونس" یش له‌ بۆشایی سکی نه‌هه‌نگه‌که‌دا ته‌خت بوو و وایشی زانی ئیتر ده‌مریت. به‌لام ورده‌ ورده‌ هه‌ر چوارپه‌لی که‌وته‌وه‌ هه‌مجوو‌ل و ئینجا بۆی ده‌رکه‌وت که‌وا هه‌یشتا زیندووه‌و، خه‌را کړنووشی بۆ خودا بردو لی ی پاراپه‌وه‌و گوتی: (خودایه‌ په‌رسته‌گه‌یه‌کی وات بۆ وه‌به‌رده‌نیتم، که‌ بی‌وینسه‌ بیټ و هه‌یج که‌سیکی دی ئاوا نه‌په‌رسته‌بیټ).

پاشان تا‌چه‌ند پۆژیک له‌سکی نه‌هه‌نگه‌که‌دا مایه‌وه‌و به‌رده‌وام هه‌موو ئان وساتی‌ک له‌زیکرو یادو به‌پاک و پیرۆز را‌گرتنی خودا (ته‌سه‌بیحات) دا‌بوو و له‌سوژده‌گای خۆی دا ده‌په‌رست.

دوا‌ی شه‌مه‌ نزای لای په‌روه‌ردگاری کرد و دانی کزۆلی و به‌ندایه‌تی ی به‌په‌روه‌ردگاریتی ی خودای خۆی دا نایه‌وه‌و دانی به‌وه‌ش دانا که‌ سته‌مه‌کار بووه‌ له‌کاری به‌جی‌هه‌یشتنی گه‌له‌که‌ی دا به‌بێ مۆله‌ت دانی خودا. خوداش نزای گیرا‌کردو ته‌وبه‌و په‌شیمان بوونه‌وه‌ی لی په‌سند کرد و سه‌رووشی به‌ نه‌هه‌نگه‌که‌ش دا، که‌ "یونس" فری داته‌ ده‌روه‌و له‌سه‌ر زه‌وی‌یه‌کی وشک و چۆله‌وانی دا‌بینیت.

"یونس" کاتی‌ک له‌سکی نه‌هه‌نگه‌که‌ هاته‌ ده‌روه‌ نه‌خۆش و ده‌رده‌دار و ماندوو بوو، خوداش دره‌ختی‌کی چرو پر گه‌لای وه‌ک کوله‌که‌ (یقطین) ی بۆ رواند، واته‌ له‌و گه‌لایانه‌ی، که‌ زۆر پان و درێژن وه‌ک گه‌لای کاله‌ک و شه‌و په‌روه‌کانه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی به‌رزنابنه‌وه‌، داریکی به‌م جۆره‌ گه‌لایانه‌وه‌ بۆ ده‌سته‌به‌ر کرد، که‌ سه‌به‌ره‌یکیشی بۆ خۆپاراستن له‌گه‌رمای خۆر بۆ په‌خساندبوو.

له‌م حا‌له‌دا ما‌ره‌یه‌ک مایه‌وه‌ تا‌کو چاک بووه‌وه‌ و ترس و ئازاری نه‌ماو ده‌روونی هه‌یمن بووه‌وه‌، ئینجا خودا فه‌رمانی پێ کرد بگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ لای شه‌و گه‌له‌ی خۆی، که‌ به‌جی‌هه‌یشته‌بوون و ژماره‌یان پتر له‌سه‌د هه‌زار که‌س ده‌بوو، شه‌ویش گه‌راپه‌وه‌ بۆ لایان و بانگی کردنه‌وه‌ بۆ سه‌ر رێگه‌ی ئیمان و خواناسی و په‌یامی خودای پێ گه‌یاندن، شه‌وانیش پێی هه‌یدایه‌ت و خونا‌سییان گرتبه‌ر، ئیدی خودا شه‌و گه‌له‌ی خسته‌ ژيانی‌کی به‌خته‌وه‌رو ئاسووده‌وه‌، تا له‌ژیان دا‌بوون.

هه‌روه‌ک فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ^(۱) ﴿۱۴۳﴾ لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ ۖ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ^(۲) ﴿۱۴۴﴾ فَبَدَّلْنَاهُ ^(۳) بِالْعَرَاءِ ^(۴) وَهُوَ سَقِيمٌ ^(۵) ﴿۱۴۵﴾ وَأَبْتَنَّا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَّقِينٍ ^(۶) ﴿۱۴۶﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ^(۷) ﴿۱۴۷﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿الصافات/ ۱۴۳-۱۴۸﴾

هه‌روه‌ها خودا له‌باره‌یانه‌وه فه‌رموو‌یه: ﴿ وَذَا النُّونِ ^(۱) إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا ^(۲) فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ ^(۳) فَكَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ ^(۴) أَنْ لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ^(۵) ﴿۸۷﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ ۖ وَكَذَٰلِكَ نُسَيِّجُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿الأنبياء/ ۸۷-۸۸﴾

(۱) من المسبحين: واته له‌نووی:خوینان.

(۲) يوم يبعثون: واته پۆژی دوایی.

(۳) فبدلناه: واته هینامانه دهره‌وه، هه‌لمان دایه دهره‌وه.

(۴) العراء: واته چۆله‌وانی... بیابان... دهشت و سارا.

(۵) سقیم: واته نه‌خۆشی.

(۶) ذا النون: یان (ذوالنون) واته نازناره‌که‌ی "یونس" وشه‌ی (نون)یش واته (نه‌ه‌نگ) بۆیه‌ش به (ذا النون) ناو‌براو‌ه چونکه نه‌ه‌نگه‌که قووتی داوه به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی له‌گه‌ل ته‌ودا بووه.

(۷) مغاضبا: واته له‌پیتناوی خوادا زویر ببو‌و لی‌یان. بی‌نگومان مرۆفی باوه‌ردار ته‌نها له‌پیتناوی خوادا تو‌پوه زویر ده‌پیت له‌خه‌لکی یاخی و بی‌باوه‌ر.

(۸) لن نقدر علیه: گو‌تراوه مانای ته‌وه‌یه گوا‌یه "ئیبلیس" له‌خشته‌ی بردووه ته‌وه‌ی خسته‌وته دلی "یونس" هوه که هه‌رگیز ناتوا‌ن‌پیت سزایه‌کی بدریت و له‌توانای ئیمه‌دا نی به) ته‌مه‌ش وته‌یه‌کی نا‌په‌سند و ناماقووله‌وه دووره له هزری پاک و نه‌ریتی به‌رزنی پیغه‌مبه‌ران، چونکه هه‌ر وتنسی ته‌م قسه‌یه کفر و بی‌باوه‌ری یه‌که، به‌لام زۆریه‌ی زانایان له باره‌ی مانای ته‌م فه‌رمایشته‌وه (لن نقدر علیه) گو‌توو‌یانه: (واته یونس گومان‌ی وابووه که ئیمه‌ توره‌شی بارگرا‌نی و سزایه‌کی ته‌نگانه‌ی نا‌که‌یین، گو‌تراو‌یشه: (مه‌به‌ست له‌پسته‌ی (لن نقدر) ته‌وه قودرته‌ و تواناییه و ته‌وه قه‌ده‌ره‌شه که دادوهری قه‌زاوه‌تی بی‌ته‌نجام ده‌دریت). واته: "یونس" له‌و پر‌دایه دا‌بوو، که ئیمه به‌سزایه‌ک حوکمی ناده‌یین و دا‌گایی ی نا‌که‌یین).

(۹) الظلمات: واته: "تاریکایی یه‌کان": "تاریکایی شه‌و-تاریکایی نیو سکی نه‌ه‌نگه‌که-تاریکایی ده‌ریا).

بهندی هه شتەم

((چەند پەندو وانە یەك له "یونس" هەو))

(خواپەرستی) مرۆفە لە تەنگانە رزگار دەکات - پەنابردنە بەرخودا لە کاتی تەنگانەدا - نارام گرتن لە کاری بانگه‌وازا .)

(خواپەرستی) مرۆفە لە تەنگانە رزگار دەکات

یەکیەک لە وانە و دەرسانەی لە چیرۆکی "یونس" دا هەیە ئەو یە (بەندایەتی و خواپەرستی) لە بارودۆخی شینەیی و هیمنی دا نامپرازیکی گرنگی رزگار بوونە لە (بارودۆخی تەنگانە و ناپه‌هەتی) دا. خودای مەزن لەم بەسەر هاتەدا ئەوەمان بۆ روون دەکاتەوه، که "یونس" پێش ئەوەی نەهەنگ قووتی بدات و تووشی ئەو تەنگانە یە بییت، هەمیشە هەر لەیادی خودا و تەسبیحات و عیبادەت دابوو، خودا لەبارە یەوه فەرموویە: ﴿ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴾، لەم فەرمايشتەدا وشە (من المسبحين) مانای (من المصلين) واتە لە نوێژ خوێنان و کەسانی دەم بەزیکرو دووعا) دەگە یە بییت، چونکە "یونس" لە کاتی خۆشی و ئارامی دا نوێژی زۆری دەکرد و هەردەم پروی لەقایی باره‌گای خوا بوو، خوداش لەو تەنگانە یە رزگاری دەکات.

لەم بارە یەوه فەرموودە یەکی بەناویانگی پێغەمبەریش (محمد ﷺ) هە یەوه له (ابن عباس) هەوه و گێراوه تەوه که پێغەمبەر ﷺ نامۆژگاری ی ئەوی (واتە - ابن عباس) ی کردووه و فەرموویە: ((إني معلمك كلمات: احفظ الله يحفظك، احفظ الله تجده تجاهك، تعرف الى الله في الرخاء يعرفك في الشدة)). واتە: (من چەند وشە یەکت فیئەدە کەم و بە پە پە یەوی کردنیان رات دە سپێرم: - مافی خودا بیاریزە خوداش دەت پارێزی... مافی خودا بیاریزە و لە هەموو وەختی کە بیەرس تە (خودا لە پشتیوانی ی خۆت دا دە بینیت)... خودا لە کاتی شینەیی دا بناسە و بەرزو پیرۆزی راگرە خوداش لە کاتی تەنگانە و باگرانیتدا دە تناسیت و ئاگای لێتە و بە هان تەوه دیت).

بەلام بیگومان لە بیر کردنی خودا لە حالەتی خێرو خۆشی و پڕ لە ناز و نیعمەت دا و پرو وەر گێران لە پرێگا راستە کە، دە بیته هۆی زویر کردنی خودا بە تەنگەوه نەهاتنی لە حالەتی تەنگۆ و نا ئارامی دا... وە که بەسەر هاتە کە (موسا و فیرعەون) یش دا قورئان ئاماژە ی بەو راستی یە داوه، که فیرعەون لە کاتی ئاسایش و ئارامی ی دا ستمە مکاریکی بی وێنە و بی باوهر بووه و هەموو خێرو خۆشی و نیعمە تانە ی خودای نە زانیوه و کاتیەک دە کە وێتە دەریاکه وه و تووشی چاره‌ره‌شی ی خۆی دە بیست و خەریکە سەرنگوم دە بیست، خێرا خودای بیر دە کە وێتە وه و باوهری پێ دە هیئتیت، هەر وه خودای مەزن لە سەر زاری فیرعەون (خۆ یەوه) قسە کانی هیناوه و باسە کە ی گێراوه تەوه: ﴿ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمَنْتَ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾، ئە ی تو بلی ی ئەو باوهری لی وەر گێرابیت؟ نە خیر... بە لکو پێ ی راده‌گە یە نریت، که ئەو

جۆره باوره په‌سند نییه و تۆ له‌وه‌و پێش له‌کاتی خێرو خۆشی و که‌یف و سه‌فات دا هه‌ر یاخی و گێره‌شیوین بووت، ئیدی چۆن ده‌توانیت خودا ته‌فره‌ بده‌یت؟! ﴿ءَاَکُنَّ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾.

په‌نابردنه‌ به‌رخودا له‌کاتی ته‌نگانه‌دا

هه‌روه‌ها له‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی "یونس" دا وانه‌یه‌کی تر بۆ ئینسانی باوه‌ردار به‌دی ده‌کریته‌ ده‌رباره‌ی په‌نابردنه‌ به‌ر خودا و دووعاو پارانه‌وه‌ له‌حاله‌تی ته‌نگانه‌و خه‌م و بارگرانی‌دا تاكو خودا ته‌و حاله‌ته‌ی له‌سه‌رلابات.

"یونس" له‌نیو سکی نه‌هه‌نگه‌که‌دا هه‌ر په‌نا به‌خودا ده‌گریته‌ و ئه‌ی ده‌پاریته‌وه‌و ده‌لیته‌: ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (٨٧) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَجَعَلْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمُؤْمِنِينَ﴾.

له‌م ئایه‌ته‌دا که‌له‌سه‌رزاری ته‌م پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ هاتوه‌، ته‌و (واته‌ "یونس") وه‌سفی په‌روه‌ردگاری به‌م پرسته‌یه‌ ده‌کات ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ﴾ ته‌مه‌ش وه‌سفیکی تیرو ته‌سه‌ل و ته‌واوی په‌روه‌ردگاریتی ی خودا و پاک و بی‌خه‌وش پاگرتنیته‌تی له‌هه‌ر که‌م و کوپری و درێغی و بی‌ده‌سه‌لاتی یه‌ک، هه‌ر له‌دوای ته‌و پرسته‌یه‌شه‌وه‌ وه‌سفی خۆی ئاواده‌کات: ﴿إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾. واته‌: (من یه‌کیه‌ک بووم له‌سته‌مکاران، که‌ سه‌مه‌م له‌خۆم کردوه‌ به‌ هۆی لاوازی نه‌ریتی مرۆیی که‌مه‌ته‌رخه‌میشم له‌به‌جی‌که‌یانندی مافی په‌روه‌ردگاریتی ی خودا)

ته‌م پرسته‌یه‌ له‌هه‌مان کات دا دان نانه‌ به‌ گوناھی دا و پاگه‌یانندی په‌شیمانی و ته‌ویه‌ کردنه‌ تاكو خودا ته‌و خه‌مه‌ گه‌وره‌یه‌و ته‌و بارگرانی یه‌ی له‌سه‌ر هه‌لگریته‌، خوداش نزاو داوای لی وەرگرتوه‌و بزگاری کردوه‌. دوای ته‌م پرستانه‌ش بپوانه‌ بۆ شیوازی لکاندن ته‌م هه‌واله‌ به‌کوژیای ئایه‌ته‌که‌وه‌: ﴿وَكَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ته‌م په‌راویزه‌ قه‌شه‌نگه‌ی ئایه‌ته‌که‌ به‌لێنیکه‌ له‌خوداوه‌ بۆ باوه‌رداران له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که‌ له‌خه‌م و ته‌نگانه‌ بزگاریان ده‌کات گه‌ر به‌ندایه‌تی و عیباده‌تیان هه‌ر بۆ خودایته‌ و هه‌رده‌م په‌نابه‌رنه‌ به‌رخودا، وه‌ک چۆن "یونس" بزگارکراوه‌ به‌و خواپه‌رسته‌یه‌ پاسته‌قینه‌یه‌ی.

له‌م باره‌یه‌شه‌وه‌ فه‌رموده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یه‌ که‌ (سه‌دی کوری ابو وقاص) گێپراوتیه‌وه‌و پێغه‌مبه‌ر ﷺ تیایدا فه‌رمویه‌: ((دعوة ذي النون في بطن الحوت: ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، ما دعا بها عبد مسلم قط وهو مكروب الا استجاب الله دعاءه)). واته‌: (نزاکی "یونس" له‌سکی نه‌هه‌نگه‌که‌دا ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ نزاکی هه‌نده‌ گه‌وره‌یه‌و کاریگه‌ره‌ که‌ ته‌گه‌ر هه‌ر به‌نده‌یه‌کی خواپه‌رسته‌ی موسلمان له‌کاتی ته‌نگانه‌یه‌کی دا ببخوینیت و په‌نای پێبباته‌ به‌رخودا ته‌وا خوداش نزاو پارانه‌وه‌ی گه‌را ده‌کات و به‌هانا به‌وه‌ دیت).

نارام گرتن نه کاری بانگه وازدا

وانه یه کی دی له به سه رهاته که ی "یونس" دا نه وه به مرۆقی خاوهن باوه ر ده بیئت به چاکی هه موو ر پینموونی و نامۆژگاری یه کی خودا جیبه جی بکات و به و په ری نارامی دان به خودا گرتنه وه بانگه واز بۆ ری خودا بکات، تاکو خودا گیرۆده ی ته نگزه و ناره حه تی یه کی ترسناکی ئاوی نه کات که هه رگیز له وه و پیش به خه یالی دا نه ده هات گه ر خودا به هۆی بی نارامی یه وه نه وه ی به سه ری بیئت.

"یونس" په له ی کردوه له هه لاتن له و مهیدانه ی که خودا بۆ دیاری کردوه و خۆی نه خستۆته به ر چه ند ئه رکێکی تر له نارام گرتندا. ئه مه ش ره فتاریکی نا ئاسایی ی وا بووه که شایانی نه وه نه بووه پیغه مبه ریک بیگریته به رو په نای بۆ ببات له یه که م هه لویستی خرابی گه له که ی دا، که رووی لی وهرده گیرن و خرابه ی ده ره هق ده که ن.

که واته هه ر ده بوا به وانه یه کی وا له خودا وه رگریت، که باری راستی ی مه سه له که ی بۆ ده رکه ویت، هه ر ده بوو خودا ده رسیکی تری دابات به و ره نگه ی، که له ته نگانه یه که وه بیبات بۆ ته نگانه یه کی تالتر و توندتر، که (نیو سکی نه هه نگه که یه) و پاشان ره حه تی خودا فریای که ویت و له و تاریکاییانه ی نیو سکی نه هه نگه که وه ده ری بی نیته وه بۆ سه ر زه ی یه کی وشکانی و له و یوه بگه ریته وه بۆ ئه و شاره ی به جی هیشتیوو و ده ست بکاته وه به بانگه واز بۆ سه ر ری راستی خودا به و ره و متمانه یه کی به هیتره وه و به ده روونیکی کراوه و سنگفراوانی یه کی زیاتره وه.

ئیدی خودا ش یارمه تی ی ده دات له و ئه رکه پیروزه ی دا، خودای مه زن له فه رمانیکی دا بۆ دوایین پیغه مبه ریشی ﴿ داوی لی ده کات به نارام و له سه رخۆ بیئت له بواری بانگه واز کردن بۆ خودا و وه ک "یونس" له ده ست گه له که ی رانه کات و به بی مؤله تی خودا به جی یان نه هیلیت:

﴿ قَاصِرٌ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿۴۸﴾ لَوْلَا أَنْ تَدْرِكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿۴۹﴾ فَاجْنِبْهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿ القلم / ۴۸ - ۵۰ .

ژياننامه‌ی

زه که ریا / زدی خه‌لای ژبته
 یه حیا / زدی خه‌لای ژبته
 عیسا / زدی خه‌لای ژبته

- ۱- چیرۆکی زه که ریا و یه حیا
- ۲- چیرۆکی مه‌ریه‌م و له‌دایک بونی مه‌سیح
- ۳- پیریامی عیسا
- ۴- چه‌ندوانه‌ و به‌ندیک

بهندی یه کهم

((چیرۆکی - زه کهرییا - و - یه حیا -))

("زه کهرییا" داوا له خودا ده کات که کۆرپکی پی ببه خشیته -
 مزگینتی به خشینی "یه حیا" به "زه کهرییا" - پیغه مبه ریتی "یه حیا" و سیغه ته کانی)

"زه کهرییا" داوا له خودا ده کات که کورپکی پی ببه خشیته

"زه کهرییا" یه کیکه له پیغه مبه رانی خودا و ته مهنی خۆی له بانگه واز بۆ خودا و خزمه تی (پهیکه ری پرۆزی نیو - قودس- به سه بر دوه، ئەو هه رده م هیوا ی ئەوه ی ده خواست خودا کورپکی پی ببه خشیته تاکو له دوا ی خۆی به رده وام بیته له سه ر بانگه واز ده کە ی بۆ پێی راستی خودا، پاشان له ترسی ئەوه ی نه بادا گه له که ی له دوا ی خۆی گو مپرابن. چونکه چهنه نیشانه یه کی گو مپرابیان له سه ر ده رکه وتبوو، به لام "زه کهرییا" به هۆی پیری و به سالآ چووی خۆی و به هۆی پیری و نه زۆکی ی هاوسه ره که شیه وه هیوا و ناواتی کز بو بو وه وه به ته مای ئەوه نه مابوو، که مندالیکیان بیته. . که چی سه رباری ئەوه ش "زه کهرییا" ی خاوه ن باوه ر و متمانه ی زۆر به خودا ی په وره ر دگاری، ده یزانی، که هیچ کۆسپ و به ربه ستیک له به رده م قودره تی خودای دان یه و له نارادایت، سا ئیتر کۆسپی پیری و په ک که وته یی بن، یان هه ر جۆرپکی تر. هۆی دروست بوونی ئەم متمانه یه ش زیاتر له وه وه بووه که رۆژیکیان "زه کهرییا" ده چیتته نیو پهیکه ره که وه بۆ لای (مه ریهم) که شه وو رۆژی له وئ به سه ر ده برد و ده بینیت خواردن و خوار د نه وه و میوه ی ناوه ختی له لایه و لی ده پر سیته: (مه ریهم تۆ ئەم هه موو نیعه ته ت له کوئ بوو)؟ ته ویش له وه لامدا پیی ده لیت: (ئه مه له لایه ن ئەو خودایه وه بۆم دیت که رزق و رۆزی ی خۆی به بی حیساب و ته قدير به هه ر که سیک ددها له وانیه که به خواستی ئیلاهی ی خۆی پییان ده به خشیته).

"زه کهرییا" که ئەم به لگه و نیشانه رۆشن و پرشن گدارانه ی خودا ی گه وره ی بۆ ده رکوت و دیتی چۆن خودا به که ره م و به خشنده یی خۆی رزقی (مه ریهم) ی کچ و بی هاوسه ر ده دات، به مه زیاتر هانی خۆی ده دات له سه ر به تین کردنی هیوا و ئومیدو، له خودا ی گه وره ده پارێته وه وه ده لیت: (ئه ی په ره ر دگار بیگومان وه که ده بینیت من پیایۆکی به ته مهن و به سالآ چووم و تووشی نه خۆشی یه کانی پیری و که نه فتی بووم و ئەوه هه موو ئیسقانه کانیشم بی هیزو لاواز بوون، ئەوه وه سه رم که نیشانه ی پیری لی داوه و، و پیرای هه موو ئەمانه ش به و پیری په رۆشی یه وه به ته مای تکا کردم له تۆ که ئەم داوایه م په سنده کیت و کورپکم پی ببه خشیته، من له م نزایه مدا خۆم به بی ئومیدو بی به ش دانانیم، به لکو خۆم به که سیکی به ختیارو (نزا وه رگپراو) ده بینم، خودایه من به م دو عایه م هیچ ته ماعیکم له دنیا و هیچ مه به ستیکی ئاسایشم له وه چه و نه وه ی زۆر نی یه، به لکو ده بینم ئەوا که س و کارو خزماتم خه ریکه ده بنه شه رخوازانی نیو گه له که م و دلنیا نیم لییان که کاروباری ئایینیان بۆ به رپۆه بریت و دوا ی خۆم له (پاش مردنم) کاره کانی خه لکی به دادا گه ری جیبه جی که ن، جا سه ره رپای نه زۆکی ی ژنه که شم به لام خودایه تۆ هه ر به توانایت له سه ر گیرا کردنی دو عام و

به قودرتهی خۆت ده توانیت که کورپیکم پی ببه خشیت تا کو له زانست و ئاییندا میرانگرم بیت و میرانگری مه مله که تیش بیت له خێلی (به عقوب) دا ههروهها خودایه به گوپرایه^۱ و خۆشه و بیستی لای خۆتی دابنێ...
 ئەمهی پیتشوو شیکاری ئەم ئایه تانه بوو، که سههه تای ئەم چیرۆکه ده گێر نهوه و فهرمایشتی خودای گه وهری له دوو سووره تی وهک (آل عمران) و (مریم) دا له خوگر تووه:

﴿ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَمَّلَهَا زَكْرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِؤُا أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ آل عمران/ ٣٧-٣٨. ﴾
 ﴿ ذَكَرْ حَمْتَ رَبِّكَ عَبْدُهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوْلَى مِنْ وَرَائِي ﴿١﴾ وَكَانَتْ أُمَّرَاتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرْتُبْنِي وَيَرْبُتْ مِنْ ءَالِ يَعْقُوبَ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ مریم/ ٢-٦. ﴾

مزگینی ی به خشینی - یه حیا - به " زه که ریبا "

خودای مهزن نزای یه حیا-ی گیرا کردو چهند فریشته (مه لاتیسه) یه کی نارد بو لای تا مزگینی ی پی بدهن که وا (خودا کورپیکی پی ده به خشیت و ناوی (یه حیا) یشی بو هه لده بتریت، ئەم ناوهش هه به تاییه تی بو ئەو کوره دانراوه و له وه پیتش که سی تری پی ناونه نراوه و خپرو به ره که تی خودای به سهردا ده درژیت و باوه به کتیبی خودا دینیت و گه وهری که له که ی ده بیت و له هه موو هه واو ئاره زوو یه کیش خۆی به دوور ده گریت).

"زه که ریبا" له مژده یه سه رسام ده بیت، چونکه خۆی پیاویکی به سالآچوووه و ژنه که شی نه زۆکه و له رۆژانی گه نجیدا مندالی نه بووه و داخۆ ئیستا چۆن نه وه ده خه نه وه؟ له وه لامی ئەو پرسیارانه ییدا وه لامی ده دریتته وه: (خودا بهم رهنگه خواستی خۆی جیگیر ده کات و ئەو کارهش ئاسانه له لای. ئەی مه گه ره له مه و بهر تۆشی نه هیناوه ته بوون که پیتتر شتیکی جی ی باس نه بوویت؟)...

له و ساته دا "زه که ریبا" له خودای پهروه ردگاری ده خوازیت که هیما یه کی بو دیاری کات تا به هۆی ئەوه وه بزانیته ژنه که ی سکی په (حامل). خودای گه وهرش پیتی راده گه یه نیت که هیماو نیشانه ی زانینی ئەو هه واله ئەوه یه ئەو خۆی (واته: "زه که ریبا") هه تا سی رۆژ ناتوانیت له گه ل خه لکی دا بدویت و

(۱) خفت الموالي من ورائي: واته من ترسی نه ره م لی نیشتووه که دواي خۆم، واته (له پاش مردم) خزم و کس و کاره نزیکه کامم ده سه لات بگرته ده ست و دین کزو لاوازه کن و له به یی بهرن.

(۲) ولیا: واته (کورپیک له بشتی خۆم)، که صالح بیت و جلهوی کاروبار بگریته ده ست له دواي نه مانی خۆم.

سه‌وداو مامه‌له‌یان له‌گه‌ل‌دا بکات، ته‌نهما به‌ئامازه‌ی ده‌ست بزواندن نه‌بیت، بیان به‌ جو‌له و حه‌ره‌کاتی چاوو سه‌ر راوه‌شانندن، یاخود به‌هه‌ر شی‌وازیکی تر له‌و شی‌وازه‌نی که که‌رولا‌له‌کان له‌ تی‌گه‌یانندی خه‌لکی دا به‌کاری ده‌هیتن.

هه‌روه‌ها خودای گه‌وره فه‌رمانی پی‌ ده‌کات که له‌ماوه‌ی نه‌و سی‌رژده‌دا زی‌کرو یادی خودا زۆر بکات ، به‌یانیان و نی‌واران نو‌یژه‌ و ته‌سبیحات زۆر بخوینیت، چونکه سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی گه‌ر توانای قسه‌کردنی له‌گه‌ل خه‌لکی دا نه‌بیت، به‌لام خو توانای خواپه‌رستیو به‌ندایه‌تی و ته‌سبیحاتی هه‌یه.. هه‌روه‌ک خودای گه‌وره‌ش ده‌باره‌ی شی‌وازی گیرابوونی نزاکه‌ی و هی‌مای زانینی فه‌رموویه:

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّا نَبِشْرُكَ بِعٰلِمٍ اَسْمٰهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۗ ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ اَنِّيْ يَكُوْنُ لِيْ عِلْمٌ وَّكَانَتْ اَمْرًاۢتِيْ عَاقِرًا وَّقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۗ ﴿٨﴾ قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓئِنِّ وَّقَدْ خَلَقْتٰكَ مِنْ قَبْلُ وَاَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۗ ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْ ءَايَةً قَالَ ءَايٰتُكَ اِلَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۗ ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ ۗ ﴿١١﴾ فَوَحِيَ اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً ۗ ﴿١٢﴾ وَعَشِيًّا ۗ ﴿١٣﴾ مَرْيَمُ/٧-١١

خودای مه‌زن له‌جییه‌کی تری قورنان و له‌فه‌رمایشتیکی تری هاوشیوه‌ی دا ده‌فه‌رمویت: ﴿ فَتَدَاتُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّيْ فِي الْمِحْرَابِ اَنَّ اللّٰهَ يَبْشُرُكَ بِحَيِّىْ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَحَصُوْرًا ۗ ﴿٨﴾ وَنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۗ ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اَنِّيْ يَكُوْنُ لِيْ عِلْمٌ وَّقَدْ بَلَغْنِي الْكِبَرُ وَاَمْرًاۢتِيْ عَاقِرٌ ۗ ﴿١٠﴾ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۗ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْ ءَايَةً ۗ قَالَ ءَايٰتُكَ اِلَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْرًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيْرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاَبْكَرِ ۗ ﴿١٣﴾ آل عمران/ ۳۹-۴۱.

پی‌غه‌به‌ریتی - یه‌حیا - و سیفه‌ته‌کانی

خواستی خودای گه‌وره هاته‌دیو ژنه‌که‌ی "زه‌که‌رییا" سکی پ‌ر‌بوو، جا که‌ماوه‌ی سک پ‌ری (جمل) سه‌که‌ی ته‌واوبوو - یه‌حیا - هاته‌ دنیاوه، خودای گه‌وره‌ش چه‌ند به‌هه‌ره و سیفه‌تیکی گه‌وره‌ی پی‌ به‌خشیبوو وه‌ک زیره‌کی یه‌کی هی‌جگار زۆرو، باش تی‌گه‌یشتن و، فه‌رمایشی پ‌د‌ابوو که (ته‌ورات) بخوینیته‌وه‌و به‌چوست و

(۱) ﴿ اجعل لي آية ﴾: له‌مه‌ویه‌ر ه‌یچ که‌سیکمان به‌وناوه نه‌ناوه، به‌مانای له‌وه‌پ‌یش که‌س ناوی یه‌حیا نه‌بووه.

(۲) عتیا: واته له‌حاله‌تیکی پ‌ری وه‌سال‌چوویی ی وا دام که ه‌یچ نو‌میدیکی به‌گه‌ر که‌وته‌وه‌ی چالاکیم تیا‌نه‌ماوه.

(۳) ثلاث لیال سویاً: واته سه‌ شه‌وی ته‌واو

(۴) المحراب: شوینی نو‌یژه‌کردن.

(۵) أوحی: واته نیشاره‌تی بۆ کردن

(۶) بكرة: ماوه‌ی نیوان سپ‌یده (فجر) و چ‌یشتنه‌نگار (ضحی) یه.

(۷) عشیا: کۆتایی پ‌ژگار تا کاتی خۆر‌ناوابوو.

(۸) حصورا: واته نه‌و پ‌یاوه‌ی خو‌ی له‌ناره‌زووی نه‌فس ده‌گرتنه‌وه‌و به‌لای ناهه‌تدا ناچیت، سه‌ره‌رای بوونی وزه‌و تواناشی له‌و رووه‌وه. گو‌تر‌اویشه

نه‌و پ‌یاوه‌یه که زۆر خو‌ی ده‌گرتنه‌وه‌و له‌هه‌واو ناره‌زوو دور ده‌که‌وتنه‌وه‌و.

چالاک‌بو وره‌ی به‌رزوه‌ه کار به‌ناوه‌رۆک و رێساو ده‌ستوره‌کانی‌بکات.

خودای گه‌وره -یه‌حیا-ی هه‌ر له‌مندالیه‌وه زاناو داناو بینا کردبوو بۆ تیگه‌بێشتن له‌زانستی دین و په‌یره‌وی‌کردنی حوکمه‌کانی شه‌ریعت، هه‌روه‌ها خودای گه‌وره له‌ده‌ریای بی‌پایانی ره‌حه‌ته‌یه‌وه ده‌روونیکی به‌سۆزو دلێکی میه‌ره‌بانی به -یه‌حیا- به‌خشیبوو، هه‌روه‌ک له‌به‌دکاری و کرداری چه‌په‌ل و نابه‌جێش پاراستبووی و پاکی کردبووه‌وه پاشان کردبووی به‌عه‌بدیکی گوێرایه‌ل و له‌ژیانیدا تاکه هه‌له‌یه‌کی نه‌کرد..

جگه له‌وه‌ش خودای گه‌وره وای لی کردبوو که‌ئه‌وه‌په‌ری چاک و به‌ئه‌مه‌ک و ره‌ه‌شته‌به‌رز بێت له‌گه‌ل باوک و دایکی دا..

ئیدی -یه‌حیا-ش پیاویکی دل‌په‌ق و خۆبه‌زل زان نه‌بوو، به‌لکو له‌خۆبه‌وردوو و دلنه‌رم بوو، به‌م ره‌نگه‌ش له‌خودای گه‌وره‌وه سلای گه‌رم و هیمنی و دلنیایی له‌هه‌ر زیان و کاره‌ساتیک لی کرابوو و هه‌ر له‌ رۆژی له‌دایک بوونی‌ه‌وه تا رۆژی له‌دنیایا ده‌رچوونی‌وو.. تا رۆژی دوایی (قیامه‌ت)یش لی بی‌خه‌م و به‌هه‌ره‌مه‌ند بوو که بیگومان له‌و رۆژه‌دا نه‌ویش زیندوو ده‌کرێته‌وه تاکو حسابی خۆی له‌به‌رده‌می خوادا له‌گه‌ل بکریت هه‌روه‌ک خودای گه‌وره‌ش ده‌رباره‌ی ئه‌م به‌شه‌ی چیرۆکه‌که‌ی فه‌رمویه:

﴿يُنَحِّيْ حُذِّ الْكِتٰبِ بِقُوَّةٍ وَّءَاتَيْنٰهُ الْحٰكِمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَّا نًا مِّنْ لَّدُنَّا ﴿١﴾ وَرَزَقُوْهُ ﴿٢﴾ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿٣﴾ ﴿١٤﴾ وَسَلَّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿مريم/١٢-١٥﴾

(١) وحنانا من لدنا: واته سۆزو ره‌حه‌ت و نه‌وینیک له‌ئێمه‌وه.. به‌مانای خودا خستووتیه‌به‌ به‌ر سۆزو ره‌حه‌تی خۆی.

(٢) زکاة: واته (خێزو به‌ره‌که‌ت) مان پێداوه.. یان له‌گوناهان پالاو توومانه.

(٣) عصیا: سه‌رپێچیکار له‌فه‌رمانی خودای په‌روه‌ردگاری، واته یه‌حیا ئاوا نه‌بوه..

به‌ندی دووهم

((چیرۆکی -مه‌ریه‌م- و له‌دایک بونی "مه‌سیح"))

(پله‌و پایه‌ی "مه‌ریه‌م" له‌لای خودا - فریشته‌کان مزگینیی به "مه‌ریه‌م" ده‌گه‌یه‌نن - "جیریل" و "مه‌ریه‌م" - سک‌پروونی "مه‌ریه‌م" به "عسیا" وه‌ له‌دایک بونی "عیسا" - "عیسا" له‌سه‌ر بی‌شکه‌وه ده‌دویتی)

پله‌و پایه‌ی -مه‌ریه‌م- له‌لای خودا

(عیمران-ی باوکی "مه‌ریه‌م") له‌نیۆ (بنو اسرائیل) دا پیاویتی گه‌وره‌بوو و ژنه‌که‌شی نه‌زۆک بوو و مندالیکی نه‌بوو بوو. به‌لام ئەم ژنه‌ په‌نا‌ی برده‌ لای خودای گه‌وره‌و به‌ملکه‌چی و زه‌لیلی یه‌وه لی‌ی پارایه‌وه که خودای گه‌وره‌ کوریتی پی‌ ببه‌خشیت، نه‌زری کردبوو گه‌ر کاتیک خوا ئەو کورهی پی‌ ده‌به‌خشیت ته‌رخانی کات (وه‌قی کات) بۆ خزمه‌ت و گوێزایه‌لی هه‌موو حوکم و فه‌رمانیکی خوداو خزمه‌ت کردنی ماله‌ پیرۆزه‌که‌ی خودا.

خودای میه‌ره‌بانیش نزاو پاران‌ه‌وی ئەو ژنه‌ی (عیمران) ی گیرا‌کرد. ئینجا ژنه‌که‌ش هه‌ستی به‌ وجودی کۆرپه‌له‌یه‌ک له‌نیۆ سکی دا ده‌کرد، به‌لام کاتیک منداله‌که‌ی بوو دیتی (کچه‌) دیاره‌ کچانی‌ش وه‌ک کوران بۆ خزمه‌تی په‌رستگا‌کان ده‌ست ناده‌ن، به‌لام هه‌ر سوپاسی خودای کرد له‌سه‌ر ئەو به‌خششه‌ و ناویشی نا "مه‌ریه‌م" و دو‌عای لای خودای گه‌وره‌ بۆ کرد که ئابرو و شکۆی خۆی و نه‌وه‌کانیشی له‌ فرۆفیلی شه‌یتان به‌دوور کات.

جا وه‌ک چۆن ژنه‌که‌ی (عیمران) نه‌زری کردبوو که منداله‌که‌ی ته‌رخان کات بۆ خوداو خزمه‌تی په‌یکه‌ره‌که‌، خودای گه‌وره‌ش ئەو نه‌زرو دیاریه‌ی لی‌ په‌سندکردو قایل بوو به‌وه‌ی که ئەو کچه‌ له‌خزمه‌تی په‌یکه‌ره‌که‌دا بی‌ت وه‌ک وه‌فاداری یه‌ک بۆ نه‌زره‌که‌و ئیتر له‌سه‌ر ره‌وش‌ت به‌زری و داوین پاک‌ی پاراستیی.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ وا ده‌رده‌که‌ویتی کاتیک (عیمران) مردووه‌ ئەم کچه‌ بچووک بووه‌و پی‌ویستی به‌سه‌ره‌رشتی و له‌خۆگرتنی که‌سی‌ک هه‌بووه‌ تا‌کو به‌خۆی بکات و په‌وره‌رده‌ی بکات، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ دایکی ده‌یسپیریت به‌سه‌ره‌رشتیارانی په‌یکه‌ره‌که‌.

ئه‌وانیش له‌نیۆ خۆیاندا ناته‌با ده‌بن له‌سه‌ر ئەوه‌ی کامیان "مه‌ریه‌م" له‌ خۆبگری‌ت و سه‌ره‌رشتیاری بی‌ت، بۆیه‌ په‌ناده‌به‌نه‌ به‌ر شیوازی تیروپشک (قورعه‌) را‌کیشان و له‌ئه‌نجامدا ئەرکی سه‌ره‌رشتاریه‌که‌ به‌ "زه‌که‌رییا" ده‌سپیریت.

"زه‌که‌رییا"ش که‌ مێردی پووری "مه‌ریه‌م" بووه‌ می‌حرا‌بی‌ک بۆ "مه‌ریه‌م" داده‌نی‌ت تا‌کو جگه‌ له‌خۆی که‌س نه‌چیت بۆ لای، ئینجا رینمایی ده‌کات بۆ سه‌ر خواپه‌رستی و به‌ندایه‌تی ی راسته‌قینه‌و له‌سه‌ر ئەمه‌ به‌رده‌وام ده‌بی‌ت تا رۆژنیکیان دیارده‌یه‌کی عه‌جیب و سه‌رسوره‌ی‌نی بۆ ده‌رده‌که‌ویتی، ئەوه‌بوو هه‌رجاری‌ک که‌ ده‌چیت بۆ لای "مه‌ریه‌م" له‌می‌حرا‌به‌که‌دا، ده‌بینیت خۆرا‌کی‌کی له‌لایه‌و ئەم خۆرا‌که‌ش هه‌چ که‌سی‌ک بۆی

نه هیناوه و جگه له "زه که ریبا - خۆی" که سی دیش له و کاتانه دا نه چوون بۆ لای "مه ریبه م". هه ره بۆیه به سه رسامییه وه لیتی ده پرسیت: (ته ری "مه ریبه م" تۆ شه مه ت له کوئی بوو؟) (مه ریبه م) له وه لامدا ده لیت: (ته مه له لای ته وه خودایه وه به که به ویستی خۆی رزق و رۆزی به هه ره که سی ت بدات، ده یادت)..

ته مه ی بی شووش و اتا و شیکاری ته م نایه تانه ن که خودای گه وه به شیکاری چیرۆکه که بیان تیدا ده گیریته وه ده فه رمویت: ﴿إِذْ قَالَتْ أَمْرَاتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۳۶﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۷﴾ آل عمران/ ۳۵-۳۷..

له لایه کی تریشه وه خودای مه زن ناماژه بو ته وه ناته باییه ی نیوان سه ره رشتیارانی په یکه ره که ده کات، که به هوئی ته رکی له خۆگرتن و سه ره رشتی کردنی "مه ریبه م" ه وه له نیواناندا دروست بو وه قورعه ی له سه ره راده کیشن، هه ره وه که له فرماشته ی دا که له ناراسته ی پیغه مبه ری خۆی محمد ﷺ کرد وه فره مویه: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَقْلَهُمْ ﴿۱﴾ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿۴۴﴾ آل عمران/ ۴۴.

فریشته کان مزگینی به "مه ریبه م" ده گه یه نن

"مه ریبه م" کاتی که گه وه بو و وه ک نافرتهانی پیگه یشتوو بالغ بوو هه و بو کوششیکه هیگجار زۆری بو خوا به رستی و به نادیه تی ته رخا ن کرد بو. به وه پری وزه و تواناشیه وه عیباده تی خودای به شیوه یه که ده کرد که بی گومان له وه سه ره ده مه دا هاوشان و ها و وینه ی نه بوو، ئاسه واری ته وه ته قوا و له خوا ترسانه شی به ره نگی که بو "زه که ریبا" ده رده که وت که هه ره به دیتنی زۆر دلشاد ده بوو، له به ره ته مه ش فریشته کان (مه لاتی که) مزگینی ی ته وه بیان پیدا، که خودا به تاییه تی هه لیبژارد وه وه له هه موو نافرتهانی دنیای به باشته رانا وه فره مویه:

﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿۴۶﴾﴾ (۲)

(۱) یلقون آقلامه م: واته تیره کانیا ن بو قورعه و تیره شیک هه لده دا تاکامیا ن ته رکی سه ره رشتی و په ره رده کردنی "مه ریبه م" له نه ستۆ بگریته. گوترا وه مه به ست له ورشه ی (آقلام) له م نایه ته دا ته وه قه له مانه شه که (ته ورات) بیان پین دهنوسییه وه.
(۲) واصطفاک علی نساء العالمین: واته (خودا به سه ره هه موو نافرتهانی جیهاندا فه زلی داری و هه لئی بیژارد وری).. مه به ست له ورشه ی (العالمین) له وانیه نافرتهانی سه رده می "مه ریبه م" خۆی بیته یا خود تیکرای نافرتهانی دنیا و به م ره نگه ش "مه ریبه م" له هه موو ژنانی دنیای پیتش خۆی و دوا ی خۆی باشته ر بو بیت.

يَمْرِيْمُ اَفْتِي لِرَبِّكَ وَاَسْجُدِي وَاَرْكَعِي مَعَ الرَّكْعِيْنَ ﴿آل عمران: ۴۲، ۴۳﴾.

هه‌روه‌ها فریشته‌کان مزگینن ی ته‌وشیان پیدا که خودای گه‌وره کورپکی پی‌ده‌به‌خشیت و هه‌ر ته‌نیا به‌وشه‌ی (به: کُن) خه‌لقی ده‌کات (ته‌مه‌ش جودایه له‌و شی‌وازه باوو زانراوه‌ی زاووزی ی مرؤة) ته‌م کوره‌ش ناوی (مه‌سیح ی کوری _ مه‌ریه‌م) هه‌و خودا له‌دنیداا پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رزی پی‌ ده‌به‌خشیت و خاوه‌نی ده‌سه‌لات و ری‌زو شکۆمه‌ندی ده‌بیت، جگه له‌مه له‌پرؤژی دوایشدا خاوه‌نی پله‌و پایه‌ی بلند و هاوشانی به‌نده هه‌لبی‌تراوه له‌خودا نزیکه‌کان ده‌بیت و له‌گه‌ل ته‌وان داده‌بیت، یه‌کینک له‌و سیفه‌ته تابه‌تیا نه‌ی تری (عیسا) ته‌وشه که له‌کاتیکدا مندالیکی ساوایه، له‌بیشکه‌که‌ی دا قسه‌ده‌کات و به‌شی‌ویه‌کی دانایانه‌ش ده‌دویت که ته‌نانه‌ت کاتیک گه‌وره ده‌بیت و وه‌ک پی‌اویکی ته‌واوی لی دیت هه‌ر هی‌نده‌ش توانای ئاخاوتنی دانایانه‌ی ده‌بیت، واته هیچ جیاوازی یه‌ک له‌نیوان حالته‌ی مندالی و گه‌وره‌یی ی دانابیت. هه‌روه‌ها خودای گه‌وره ته‌وی به‌یه‌کینک له‌ پی‌اواچاکان و صالحان داناوه.

"مه‌ریه‌م" سه‌ری سوپرده‌مینیت له‌وه‌ی که کوری ده‌بیت له‌کاتیکدا هیشتا خۆی کچه‌و شووی نه‌کردوه، به‌لام فریشته‌کان هه‌والی توانا قودرته‌ی زیاد له‌پراده‌ی خودای پی‌پراده‌گه‌یه‌نن له‌سه‌ر هه‌ر کاروباریک که خواستی له‌سه‌ر بیت. جا خودای مه‌زن و بالاده‌ست بریاری له‌سه‌ر هه‌ر شتی‌کدا بیت و خواستی له‌سه‌ر دروست بوونی هه‌ر مه‌خلووقیک بووبیت، ته‌وا پی‌ی ده‌فرمویت (به) و ته‌ویش ده‌سه‌جی (ده‌بی) .. (کن فیکون). هه‌روه‌ک له‌م به‌شه‌ی چیرۆکه‌که‌دا فه‌رموویه: ﴿ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يَبْشُرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اَسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيسٰی (۱) اَبْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقْرَبِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ (۲) وَكَهْلًا وَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْ يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسْسْنِي بَشْرٌ ۗ قَالَ كَذٰلِكَ اَللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ اِذَا قَضٰی اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿ آل عمران/ ۴۵-۴۷﴾.

ته‌مه بوو ته‌و حالته‌نه‌ی که به‌سه‌ر مه‌ریه‌م داها ته‌ه‌ر له‌ ناو سکی دایکیه‌وه تاکو ها‌تنه‌ دنیای، په‌روه‌ده‌بوونی .. به‌چاکیش تییینی ته‌و حالته‌ ناسکانه‌ی ده‌کریت که کاتیک کۆریه‌ی نیو سکی دایکی بووه له‌ژیر سایه‌ی خاوه‌رستی و پاکیزه‌بیدا بووه تا کاته‌کانی ژیا‌نی دنیای و هه‌موو قۆناغه‌کانی و هه‌تا گه‌بیشته‌ته ته‌مه‌نی گه‌وره‌بوونیش. بی‌گومان ته‌م گه‌شه‌کردنه پاکیزه‌بیه‌ش سه‌ره‌تایه‌کی ری‌خۆش کردن بووه بو مه‌سه‌له‌یه‌کی به‌سام و هه‌بیه‌ت، واته: بو ته‌وه‌ی خودای گه‌وره به‌خواستی ئیلاهی ی خۆی هه‌لبی‌تری‌ت وه‌ک دایکی که‌سێک که (به‌ری‌ساو ئامرازه زانراوه‌کانی زاووزی ئاسایی) له‌م دایکه نه‌بیت، تاکو ببیت به‌ه‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کی به‌ناوبانگی خودای گه‌وره هه‌ر لایه‌نیکی شارراوه‌و زیاده‌رۆیی تیدا کراویش روون کاته‌وه به‌و ره‌نگه‌ی که گومانی گومانداران و زمانی هه‌ر درۆ هه‌لبه‌ستی‌کیش بریت، چونکه هه‌موو ژیا‌نی

(۱) عیسی: زاراوه‌ی به‌عه‌ره‌بی کراوی (به‌شوع-ه به‌مانای گه‌وره). (مه‌سیح)یش نازناوی بووه، گوتراوه (بۆیه به "مه‌سیح" ناوبراوه چونکه ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌ر که‌سیکی ده‌رده‌دارو نه‌خۆش دا‌هتینابیت چاکي کرده‌ته‌وه) .. گوتراویشه (بۆیه به "مه‌سیح" ناوبراوه چونکه به‌په‌رۆزی و به‌ره‌ک‌ه‌ت مه‌سح کراوه). هه‌روه‌ها گوتراوه: (چونکه به‌رۆنی زه‌یت خۆی مه‌سح کردوه‌و پی‌غه‌مه‌ه‌رانی‌ش هه‌ر به‌وه مه‌سحی خۆیان کردوه‌و).
(۲) المه‌د: واته (بیشکه .. لانکه) ته‌و جی‌یه‌ی که مندالی شیره‌خۆری تیا پالده‌خریت.

"مه‌ریه‌م" ئەو جۆره گومانه نابه‌جییانه پووجه‌ل ده‌کاته‌وه‌و له‌که‌له‌به‌ره‌کانی تۆمه‌تباری‌شی دوورده‌خاته‌وه.

"جیبریل" و "مه‌ریه‌م"

"مه‌ریه‌م" ته‌رخان (وه‌قف) کرابوو بۆ خزمه‌تی په‌رستگه‌و خواپه‌رستی تیییدا، ئەویش خۆی دووره‌په‌ریز گرتبوو له‌خه‌لکی و به‌ته‌نیا له‌به‌شی خۆره‌ه‌لاتی په‌رستگه‌که‌وه‌ داده‌نیشت و خودای تیدا ده‌په‌رست. له‌م جۆره‌ حاله‌ته‌ی دا بوو که‌ خودا (روح‌ال‌امین)ی خۆی (جیبریل) ﷺ ناردە لای. ئەویش (جیبریل) له‌روخساری پیاویکی راست و ڕێک و بێ‌خه‌وشدا له‌لای ده‌رکوت تاکو "مه‌ریه‌م" به‌لایه‌وه‌ ئاسایی بی‌ت و لی‌ی هه‌لنه‌یه‌ت، به‌لام کاتی‌ک "مه‌ریه‌م" ئەو پیاوه‌ی بینی به‌ ئاده‌میزادیکی ده‌زانی و وای بۆ ده‌چوو گوایه‌ ده‌به‌وی‌ت خراپه‌یه‌کی ده‌ره‌ق بکات، هه‌ر بۆیه‌ش به‌ نیگه‌رانی یه‌وه‌ پێی گوت: (من په‌نا ده‌گرم به‌خودا له‌شه‌رو خراپه‌ی تو و هانا بۆ خودا ده‌به‌م که‌ به‌ره‌جمی خۆی پاک‌وو بپارێزیت، جا ئە‌گه‌ر تۆش پیاویکی له‌خواترس و به‌ته‌قوایت ئە‌وا ده‌بی‌ت لیم دوورکه‌ویته‌وه‌).

(جیبریل)یش پێی گوت: (من ئاده‌میزادی‌ک نیم‌ به‌و رهنگه‌ی تۆ بۆی ده‌چیت، به‌لکو فریشته‌یه‌کم له‌ فریشته‌کان (ملائکه) و خودا ناروومی بۆ لای تۆ تاکو کورپکی صالح و خواپه‌رست و بێ‌خه‌وش و گۆشکراوی نی‌و خێرو به‌ره‌که‌تت پێ‌ بیه‌خشم).

"مه‌ریه‌م" له‌م وته‌یه‌ی (جیبریل) سه‌رسام بوو و لێی پرسی: (چۆن من کورپکم ده‌بی‌ت له‌کاتی‌که‌دا هێشتا کچم و می‌ردنیک نه‌هاتوه‌ به‌لام‌داو، ئی‌ خۆ تافه‌رتینکی داوین پی‌سیش نیم‌)؟! (جیبریل) له‌وه‌لام‌دا پێی راگه‌یان‌د: (راستی یه‌که‌ ئاویه‌ وه‌ک خۆت ده‌لی‌یت.. به‌لام خودای په‌روه‌ردگارت فه‌رموویه‌تی: (بی‌گومان دروست کردنی مندالینک به‌بێ‌ وجودی باوکی‌ک کارێکی زۆر ئاسانه‌ له‌لام و تاکو بی‌ته‌ به‌لگه‌یه‌کیش له‌سه‌ر توانای زۆرو گه‌وره‌م، هه‌روه‌ها تاکو بی‌ته‌ هۆی ره‌حه‌متیک بۆ ئە‌و که‌سانه‌ی، که‌ ڕێی راستی پێ‌ ده‌گرنه‌به‌ر. مه‌سه‌له‌ی دروست کردنی (عیسا)ش کارێکی بریار له‌سه‌ردراوی له‌مه‌وی‌شمان بووه‌ هه‌ر ده‌بی‌ت به‌دی بی‌ت)..

هه‌روه‌ک خودای په‌روه‌ردگاریش ئە‌م قۆناغانه‌ی چیرۆکه‌که‌ له‌م ئایه‌تانه‌دا ده‌گێرێته‌وه‌و ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ (١) مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا (١٦) فَأَتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا (٢) فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا (٣) فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا (١٧) قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا (١٨) قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا (٤) (١٩) قَالَتْ أَنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا (٥)﴾ مريم/١٦-٢٠..

(١) انتبذت: (خۆی دوورخسته‌وه‌).. (دووره‌په‌ریزوخۆپه‌ناده‌ر بوو).

(٢) حجاباً: (په‌رده‌یه‌ک) بۆ خۆ‌ه‌شاردان لێ‌یان.

(٣) روحنا: رۆحه‌که‌ واته‌ (جیبریل)ه‌، بۆیه‌ش به‌ (رۆح) ناوبراوه‌ چونکه‌ گیانه‌په‌روه‌ر _رۆحانی_ بووه‌، گوتراویشه‌ هه‌ر له‌ (رۆح) خه‌لق کراوه‌.

(٤) غلاماً زكياً: واته‌ (کورپکی پالوته‌ له‌هه‌ر تاران و گوناوه‌ و کارینکی ناشیرین).

(٥) بغياً: (زیناکار)-له‌شه‌فروش -

ههروهها خودای گهوره لهم بارديهوه دهفهرمویت: ﴿ وَالَّتِي^(۱) أَحْصَنْتَ فَرْحَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا^(۲) وَجَعَلْنَاهَا وَأَبْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴾ الأنبياء/ ۹۱.

بیگومان ئیهمهش لهو ئایهتهدا بهلگهیهکی دیارو رۆشن لهمهسهلهی لهدایکبوونی (عیسا)دا (بهبی باوک) بهدی دهکهین و بهکاریکی هیجگار مهزنی بهرچاومانی دهبینین، ئهو بهلگه دیارو رۆشنهش ئهوهیه: لهدایک بوونی (عیسا) بهبی وجودی باوکینک ئهو تواناو قودرته بهیهاوتایهی خودا ئاشکرا دهکات که لهکاری خولقاندنی شتهکاندا پابهندی هیچ نامرآزو هۆکاریک نییه لهو هۆکارانهی که جیهانیان لهسهه بهرپۆه دهچیت و لهو سیستهمهشدا که بوئی داناوه..

ههندیك كهشیش له خهلكی (دروست بوونی "عیسا" به بی باوک) دهکهنه بهلگهیهک لهسهه خودایهتی ی خودای مهزن، بهلام ههندیکی تر له خهلكی ئهمه دهکهنه هۆیهک بۆ تیر و توانج دان له دایکی و گومان کردن له وجودی "مهسیح". خودای گهورهش روو لهههموو ئهو جوړه کهسانه دهکات و پریان دهفهرمویت:

﴿ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ^(۳) ﴾ آل عمران/ ۵۹.

گومانیشی تیدا نی یه که کاری خهلق کردنی (ئادهم) لهکاری خهلق کردنی عیسا سههسوپهین تره، چونکه (عیسا) لهمیینهیهکی مرۆف و -هاورهگهزی خۆی- دروست کراوه، بهلام (ئادهم) له (خاک) دروست کراوه.

سکپربوونی "مهريهم" به "عیسا" وهو لهدایک بوونی "عیسا"

خاتوو "مهريهم" ی روو سوور و پک داوین لهو ساتهوهختهدا، که (جیریل-ی فریشتهی خودا) فووی پینداکرد، سکی پرپوو، دیاره "مهريهم" ئهوهشی لهخهیاڵدابوو، که داخۆ خهلكی بیئاگاچی دهبارهی کچیک دهلین کاتیک سکی پرپیت و، بیئوهی میردیککی ههبیئت مندالی دهبیئت؟! ئهم جوړه بیرو خهیاڵانهش "مهريهم" ی زۆر ترساندو زۆر بی ئارام و نیگهرانی کردو، ترسیکی زۆری لی نیش و هزی لهخۆدابران و گۆشهگیری دهکرد.. بۆیه لهو کاتانهدا چوو بۆ شوپینیککی دوور لهخهلكی و خۆی لی شارندنهوه و لهبههراویان ون بوو.

ئینجا لهوی کاتی مندالبوونی هاته پیشهوهو ژان گرتی و لهبههرازارو ژانی مندالبوونی پهناي برده بهه قهدی دارخورمایهک تاکو خۆی پی هشاردات و خویشی پی رابگریت، ههه لهو ساتهشدا ئهوهی بیرکتهوهه کهوا مۆر و پهلهیهکی ناشیرینی پیوه دهلکینن و خهلكی خهتاباری دهکهن، ههه بۆیهش هیوای ئهوهی

(۱) والتی: مههست له "مهريهم" د.

(۲) فنفخنا فیها من روحنا: واته (لهزۆخی خۆمان فووی نهینیهکمان لهنهنی یهکانی وجودی کۆرپهله لهسکی دا-تی کرد) که (عیسا) و ژایانهکی بووه، سهبارته بهوهی فووی تی کردوه زانایان بیروای ههمه جۆرولیک جودایان ههیه، ههندیکیان دهلین: (فووتی کردنه که لهخودا خۆیهوه بووه، چونکه خودا شیوازی خولقاندنی (عیسا) به (ئادهم) چواندوهو دهبارهی ئادهمیش فهرموویه: (ونفخت فیه من روحي). ههندیکی زانای تریش دهلین: (تهه فووی تی کردوهو (جیریل) بووه). دواي ئهههش ناتهبایی نیوان زانایان لهبیروادا لهسهه چۆنیتهی فووتی کردنهکهیه. بۆ نمونه ههندیکیان دهلین: (جیریل- فووی بهباخهلی "مهريهم" دا کردوهو (باخهلی (جیب)یش بهگرفانی کراس و بهفهتعی سینهش دهگوتیت) تاکو فووهکه گهیشتهو نیو مندالان(رههه)ی، گوتراویشه فووهکه له دههیهوه بووه گهیشتهو نیو سکی و نیوی دهسههه جی لهو ساتهدا سکی پرپوو).

(۳) من المترین: واته (لهگومانبههراوان).

ده‌خواست که بهر لهو رووداوه بردایه یاخود هیئنده بی ناو و بی که‌لک بوايه که لای هیچ که‌سیک شایانی باس کردن نه‌بوايه.

به‌لام کتوپر لوطف و به‌زه‌یی ی خودای پی گه‌یشت و سۆزو سه‌ره‌رشتی خودا بالی به‌سه‌ر داکیشاو ده‌نگی (جیبریل) ی له‌نزیکه‌وه بیست که له‌خواروو خۆیه‌وه بوو و بانگی لئ‌ده‌کرد هیچ خه‌می نه‌بیٔت و خودا رزق و رۆزییشی بۆ بریارداوه و با له‌وه دلنیا بیٔت، هه‌روه‌ها با قه‌دی دارخورماکه راوه‌شپٔیت، چونکه خورمایه‌کی ته‌رو پینگه‌یشتوری بۆ به‌رده‌داته‌وه و به‌ئاسانی و ئیشتیه‌هاوه بۆی ده‌خوریت. پاشان پیی راکه‌یاند له‌ناوی ئەو جۆگه‌له پاکه‌ش بخواته‌وه که له‌ژیر دره‌خته‌که‌وه ده‌رۆیشت، تاکو خۆی پیی هیسور و دلنیا بکاته‌وه و بیته‌وه سه‌رباری ئاسایی ی خۆی و، هیچ خه‌م و باک و ترسیکی نه‌بیٔت.

پاشان (جیبریل) فی‌ری کرد، ئە‌گه‌ر هه‌ر که‌سیک سه‌ره‌زنشتی ی کرد و پرسپاری ده‌رباره‌ی ئەو منداله لیکرد و لییان کۆلیه‌وه، که داخۆ ئە‌مه‌ی له‌کویه‌ هیناوه، با ئە‌وه‌یش هیچ وه‌لامیکیان نه‌داته‌وه و هه‌ر ته‌نها به‌ ئیشاره‌تیک بیانده‌یٔت و تی‌یان گه‌یه‌نیٔت، که: (من خۆم له‌قسه‌کردن گرتۆته‌وه و نه‌زری رۆژووی قسه‌نه‌کردم له‌سه‌ر خۆم داناوه و ده‌بیٔت ئە‌مرۆ له‌گه‌ل که‌سدا نه‌دویم)...

ئە‌م بره‌گه‌یه‌ی پیشویی ئە‌م به‌نده‌ش و اتاو شیکاری ئە‌م نایه‌تانه‌ی قورنانه، که خودای مه‌زن قۆناغیکی به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان تی‌دا ده‌گیریتته‌وه و ده‌فه‌رمویت:

﴿فَحَمَلَتْهُ فَانَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا^(۱) ﴿۲۲﴾ فَأَجَاءَهَا^(۲) الْمَخَاضُ^(۳) إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِثُّ قَبْلِ هٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا^(۴) مَنَسِيًّا ﴿۲۳﴾ فَادَّهَنَهَا مِنْ مَّحْنِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحِيكًا سَرِيًّا^(۵) ﴿۲۴﴾ وَهَزَيْتِ إِلَيْكَ الْجِذْعَ النَّخْلَةَ سَلْقُوطًا عَلَيَّكَ رَطْبًا جَنِيًّا^(۶) ﴿۲۵﴾ فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فِيمَا تَرَيْنَ مِنْ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿مريم/ ۲۲-۲۶﴾

(۱) قصياً: دور.

(۲) فأجاءها: ناچاری کرد... زۆری بۆ هیناو ته‌نگی پی هه‌لچنی.

(۳) المخاض: سک ئیشه وژانی توندی مندالبون.

(۴) نسیاً: واته: شتیکی له‌بیرکراوو و بی‌باه‌خی وا که هه‌رگیز شایانی باسکردن و وه‌بهره‌تانه‌وه دلته‌نگ بوونی خه‌لکی نه‌بیٔت کاتیکی له‌بهرچار نامینیت و له‌ناو ده‌چیت.

(۵) سرياً: واته (جۆگه‌له ناویک) گوتراویشه مه‌به‌ست له "عیسا" یه، چونکه (سری) به‌و بیاره گه‌وره و دیارانه ده‌گوتریٔت که خاوه‌نی رده‌شت و تاکار وپله‌ی به‌رزین.

(۶) رطباً جنياً: به‌به‌روبوومی نه‌ودار خورمایه ده‌گوتریٔت، که هیشتا ته‌رونه‌مه‌و وشک نه‌بووه‌ته‌وه، له روانگه‌یه‌کی زانستی‌شیه‌وه سه‌لمینراوه که خورمای ته‌رو خا و مادده‌ی سه‌ره‌کی ی خۆراکی زۆری تی‌دا به‌ر له‌شیه‌وی گیراوه‌یه‌کی (به‌ئاسان هه‌رس کراو) دایه و له‌رووی ته‌ندروستی یه‌وه سوودی زۆری بۆ ئافه‌ره‌تانی زه‌یستان هه‌به.

"عیسا" له سهر بیسکه وه ددویت

به پاستی دواى نه وهی "مه ریهم" نه و منداله "عیسا" ی بووه بردویتی یه نیو گه له که شیه وه، وهك پرووداویکی هینده قورس و له ناكاو دیار بووه له لایان که هه موانی په شوکاندوه، چ نه وانیه ناگاداری ته قواو خواپهرستی یه که ی بوون و چ نه وانیه که هیچیان دهر باره ی به ندایه تی و عیباده تی "مه ریهم" نه ده زانی، چونکه شتیکی سه یرو سه مه ره ی وای پیشان دان که تا نه و رژه ش لای نه وان به کچیکی شونه کردوو و بی میرد ناسرابوو، ههر بویه ش دیارده کتوپری و له ناكاوه که خوی له خوی دا هوکاریکی تانبارکردن بوو، چونکه (شتی کتوپری) بوار به بیرکردنه وه و تی فکرین نادات، به تاییه تی که وا به لگه ی خه تابارکردن له نارادایه و هوکاریش به بینراویکی ماددییه وه دیاره و هیچ پاکانه و پیچ و په نایه کی تیا دا نه ماوه ته وه.

کاردانه وهی خاتوو "مه ریهم" یش له به رامبه ر نه و گیزه لئو که یه دا نه وه بوو په یه وهی راسپارده و رینمایی یه که ی (جیبریل) ی کردو بی دهنگی ی خوی راگه یاندو به ئیشاره ت سه رنجی نه و خه لکه ی بو لای کوره پالخوا وه که ی راکیشاو داوا ی لیکردن قسه ی له گه لدا بکه ن.

نه وانیش زیاتر تووره بوون و پیی دا هه لشاخان له به ر نه وه ی وای تی ده گیشته گوایه "مه ریهم" گالته یان پی ده کات، چونکه له وه به ر نه یان دیسو و مندالیک له نیو بیسکه وه قسه بکات له و ته مه نه که مه ی دا، به لام "عیسا ﷺ" و هلامی تیرو ته سه لی له سه ر پاک ی و بی تاوانی ی دایکی ی دانه وه بو ی سه لماندن که خودا ده به ئیته ئاخوتن و پیی گوتن: (من عه بدی خوام و له مه ولا کتییی - ئینجیل - م بو ده نیریت و ده مکات به پیغه مه ریك و به سوودو موباره کم ده کات و ماموستای رینمایی کاری خیر و چاکه تان ده بم، ههروه ها خودای گه وه فه رمانم پی ده کات له سه ر نویژکردنی به رده وام و زه کات دانی مال و سامان له ماوه ی ژیا م دا، جگه له وه ی که فه رمانیشم پی ده کات چاکه له گه ل دایکما بکه م و ریزی ته واوی لی بنیم، دیسان خودای مه زن منی به که سه کی خوی به زل زان و له خوا یاخی دانه ناوه سه ریچی کاری فه رمانی نام، هیمنی و سه لام و ئاسایش له سه ر من بووه له رژی هاتنه دنیام و له رژی له دنیا دره چوون و له رژی زیندوو بوونه و هیشم دا).

هه موو نه دیرانه ی دوایش مانا و راقه ی نه م نایه تانه ن که خودای گه وه تیا یاندا فه رمویه:

﴿فَأْتَتْ يَهُدَى قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ، قَالُوا يَمْرِيءُ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا^(۱)﴾ ﴿يَتَأَخْت هَرُونَ^(۲) مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ بَغِيًّا^(۳)﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَمْهِدِ صَبِيًّا^(۴)﴾ قَالَ

(۱) فریاً: تاوانتیکی زور گه وه ره سه خت که مندالیکت بی باروک هیه.

(۲) یا آخت هارون: واته (ته ی خوشکه که ی هارون). دهر باره ی وشه ی (هارون) لیژده دا جیاوازی بیروا له نیو زانایاندا هیه له سه ر مانای نه و خوشک و برابیه تی یه و داخو (هارون) کی بیت؟ بو نمونه هه ندیک له زانایان ده ئین: (براکه ی - موسا - یه). مه به سستیش له و قسه به ی خه لکی نه و سه رده مه به "مه ریهم" نه وه بووه که (نیمه له کاری عیباده ت و خواپهرستییدا وهك (هارون) ی خواپهرستمان دیویت و به خوشکیکی نه و خواناسه ت له قه لهم ده ده یین). بیگومان "مه ریهم" له کوپانی (هارون) ی برای (موسا) بووه به ره چه لک براوه ته وه سه ر (خوشک و برابیه تی) یه که له گه ل (هارون) دا چونکه له نه وه ی نه و بووه، هه رووک چۆن به (ته میمی) یه که ده گوتریت: (یا آخا تیم) واته: ته ی برابیه کی (تیم). یان که به عه ره ش ده گوتریت: (یا آخا العرب) ته ی برای عه رب. هه رووه ها گوتراوه: له و سه رده مه دا له نیو (بنو اسرائیل) دا خوا په رستیک هه بووه که هه ر خوی بو خواپهرستی ته رخان

إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا
 دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ
 أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

کردروه و ناوی (هارون) بووه و "مه‌ریم" یشیان له‌کاری خواپه‌رستی‌دا به خوش‌کینکی نه‌و داناوه، چونکه له‌سه‌ر ریبازی نه‌و پیاوه خودای په‌رستووه و ده‌ک نه‌و خزی بۆ خزمه‌تی مالی خودا و عیباده‌ت ته‌رخان کردروه... واته وه‌ک نه‌و خزی وه‌قف کردروه.

به ندی سلی یم

((په یامی "عیسا"))

(گومرایی (بنو اسرائیل) - پیغه مبه ریتی ی "عیسا" - مزگینی دان به هاتی "محمد ﷺ" - شونیکه وتوانی "عیسا" - موعیجیزه کانی "عیسا" - به ربه ره کانی ی "جوله که" له دژی "عیسا" - کوتایی "عیسا" - بانگه وازی "عیسا" بو خوا به یه کگرتن بووه.)

گومرایی (بنو اسرائیل)

کاتیک (بنو اسرائیل) له رپی راست لایان داو له سنووری شهرعی خودا تیپه رین و سه رنگوم بوون له کۆکردنه وهی مال و سامان چ له رپی حه لال و چ له رپی حه رامیشه وه، نیتر خودای گه وره ش گه لیک شتی حه لالی لی حه رام کردن لهو شتانه ی که له وه پیش حه لال بوو بویان، هه روه ها خودای گه وره له م باره یه وه فه رموویه تی:

﴿فِظَلِمِ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا^(۱) حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيْبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿۱۶۰﴾
وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلَهُمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ النساء/۱۶۰-۱۶۱.

هه روه ها شه وان له چند بیروباو دپکی رچی لایان داوو، شه وه بوو کومه لیکیان نکوولییان له رژی دوایی و زیندوو کردنه وه ده کرد، به م پی یه ش نکوولییان له سزاو لیپرسینه وه و پاداشت ده کرد... شه مه ش بووه هوی نغروبوونیان له هه واو نارزه ووه کان داو رچوونیان له به دکاری و هه وه سپه رستی دا بی شه وهی هه ست به سزاو لیپرسینه وه بکه ن.

پیغه مبه ریتی "عیسا"

خودای په روه ردگار عیسای کرد به پیغه مبه ر له ته مه نی (۳۰) سالیدا دوا ی شه وهی سرووشی (وه چی) له په روه ردگاریه وه پی گه یشت و فیری (ته ورات) و (تینجیل) ی کرد، هه روه ک خودا خوی ده فه رمویت: ﴿وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ آل عمران/۴۸

﴿...وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ المائدة/۴۶/

جا دوا ی شه مه "عیسا" ده ستی کرد به مزگینی دان به خه لکی و به گه یانندی په یامی خودا پی بیان و بانگی کردن بو پابه ندی پیوهی و په پیره وی کردنی، چونکه وه ک پیی راگه یانده بوون شه بو شه وه هاتووه، که ته فه للا بدات له پی تاوی گپرا نه وهی جوله که کان بو سه ر پیی راست و به رگرتن لهو گومرایی بوونه بیان و،

(۱) هادوا: واته (به هود) - جوله که کان.

روونکردنه‌وهو ره‌واندنه‌وهی شه‌و ٲیختیلاف و ناته‌بابیه‌ش، که دهرباره‌ی ره‌واو نارٲوا (حلال و حرام) له نیوانیاندا دروست ببوو، پاشان شه‌و شتانه‌ی لی‌ان حرام کرابوو، بٲویان حلال‌کاته‌وه به‌فرمانی خودا، هه‌روه‌ک خودای گه‌وره‌ش ده‌فرمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ الزخرف/۶۳-۶۴.

مزگینی دان به‌هاتنی (محمد ﷺ)

یه‌کینک له‌وه‌والآنه‌ی له‌په‌یامی "عیسا" دا بوو مژده‌دانه به‌هاتنی پیغه‌مبه‌ریکی دیکه‌ی خودا له‌پاش خوی که‌ناوی (ته‌جمه‌د-ه) واته: (محمد ﷺ)، هه‌روه‌ک خودای گه‌وره له‌سه‌رزاری "عیسا" وه ده‌گی‌ری‌تسه‌وهو ده‌فرمویت:

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِيَّ اِسْرٰٓءِٓلَ اِنِّي رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَاُبَشِّرُ رَسُوْلِي يٰٓقَوْمِ مِنْ بَعْدِي اَسْمُهُمْ اٰحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوْٓا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ﴾ الص‌ف/۶.

واته: (عیسای کورپی "مه‌ریه‌م" گوتی: "ئه‌ی گه‌لی (بنو اسرائیل) بیگومان من پیغه‌مبه‌ری ره‌وانه‌کراوی خودام بو لای ئی‌وهو، باوه‌ره‌ینه‌رو به‌راست دانه‌ری کتیبه‌کانی پی‌ش خوم و ته‌وراتیشم، هه‌روه‌ها مژده‌تان پی‌ده‌ده‌م دهرباره‌ی هاتنی پیغه‌مبه‌ریک له‌دوای خوم که‌ناوی (ته‌جمه‌د-ه).
"عیسا" به‌زاراوه‌و بیژده‌ی (پیغه‌مبه‌ر) ناوی مژده له‌سه‌ردراوه‌که‌ی ده‌برد، هه‌روه‌ها به‌بیژده‌ی "میسیا" و "فارقلیط" یش. بیگومان "فارقلیط" بیژده‌یه‌کی ته‌عریب کراوی زاراوه‌ی یونانی (بیری‌کتوس) سه‌که‌له‌ته‌رجه‌مه‌یونانی یه‌که‌ی ئینجیلدا هه‌یه‌و مانای (بیری‌کتوس) یش به‌زمانی یونانی واته (محمد واحمد)^(۱).

شونیکه‌وتوانی "عیسا"

"عیسا ﷺ" له‌بانگه‌وازه‌که‌یدا روویه‌رووی مشتومرو شه‌ره‌قه‌سه‌ی (صدوقی یه‌کان) بووه‌وه، که‌تاقمیک بوون له‌جوله‌که‌کان و نکوولییان له‌روژژی دوایی (تاخیره‌ت) و سزاو پاداشته‌کانی ده‌کرد، هه‌روه‌ها روویه‌رووی سه‌رکرده‌تاینی یه‌لاره‌کانیشیان بووه‌وه که‌به‌هوی بیرورا چه‌وته‌تاینی‌یه‌کانیانه‌وه له‌عه‌قیده‌ی راست لایان دابوو، وه‌ک(فریسی-و نووسه‌رو کاهینان). به‌لام "عیسا" به‌و به‌لگه‌به‌هیزو قه‌ناعه‌ت پی‌هینه‌رانه‌یه‌وه

(۱) دهرباره‌ی وشه‌ی (بیری‌کتوس) ماموستای زاناو عمل‌لامه‌(عبدالوهاب النجاری دانه‌ری کتیبی (قصص الانبیاء) پرسپاریک له‌دکتور (کارلو نلینو)ی رۆژه‌هلانتناسی نیتالی ده‌کات، نه‌ویش له‌وه‌لامدا ده‌لئیت: (قه‌شه‌کان ده‌لئین شه‌م وشه‌یه‌مانای (نارام پی‌دراو) ده‌که‌یه‌نیت. ماموستا (عبدالوهاب) پی‌ی ده‌لئیت: (من پرسپار له‌دکتوریکی وه‌ک تز ده‌که‌م که‌(پروانامه‌ی دکتورات له‌نادابی زمان)دا هه‌یه، نه‌ک پرسپار له‌قه‌شه‌یه‌ک بکه‌م). ئینجا دکتور دانی پی‌ن داد‌ه‌نیت و ده‌لئیت: (مانای وشه‌که‌واته‌نه‌سه‌ی جه‌مدو سویاسی زۆره). دوایی ماموستا (النجار) ئی‌ی ده‌پرسیتته‌وه: (تایا شه‌مه‌شایسته‌ی به‌باشتردانان و نامرازی (أفعل) نی یه‌که‌وا له‌جیاتی (جه‌مد) - أحمد بیت؟) نه‌ویش ده‌لی (به‌لی وایه).. قورتانی پی‌روژیش زیاتر شه‌و راستی یه‌ی سه‌لماندوه له‌م نایه‌ته‌ی‌دا (ومبشرا برسول یانی من بعدی اسه‌ احمد).

هه موویانی بی دهنگ کردو ناریکی ی ریبازه کهشیانی بۆ روون کردنه وه، سه ره پای شه وهش له سه رنکوولی و بی باوه پریان هه ره ده وام بوون.

جا کاتیک "عیسا" دیتی شه و ته و ژمی لاری و سه ریچی له نیوانیاندا په ره ده سیئیت و نیشانه کانی بی باوه پریش زیاتر له دلیان ده چه سیئیت، به ره و رووی هه موویان وه ستاو پیی گوتن: (کی شوینکه وتووی منه له گه پانه وه بۆ سه ر ریبازی خوادا؟) له وه لامدا خیرا شه و قوتایانه ی که باوه پریان پی هینابوو، به تازایه تی و چاوقایمی به وه باوه ری خویان ئاشکرا کرد هه ره چه نده که ژماره به کی که میش بوون له چاو کومه لانی بی باوه پردا، هه ره وک قورئان بۆمان ده گپرتته وه..

﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ فَأَلَّكِ الْحَوَارِيُّونَ مَخْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَأَمْنَا بِاللَّهِ وَآشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا ءَأَمْنَا بِمَا أَنْزَلْتَ وَأَتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ آل عمران/ ۵۲-۵۳..

له م نایه ته دا وشه ی (حواریون) مانای (هاوه لانی عیسا و قوتابی یه نزیکه کانی ده گه یه نیئیت)، شه وانیش دوازده پیاو بوون و به زمانی شه سه ره ده مه به (مژده کاران = مبشرین) ناوده برین - و شه وانه بوون که (مه سیح) له ژیانی دا ناروونی بۆ لای خه لکی شوینه کانی تر تا کو مژده ی هاتنی شه ناینه تازه یه یان پی بگه یه نن.

موعجیزه کانی "عیسا"

له سه ره ده مه دا پیوانی نایینی هه ستیان به مه ترسی یه ک ده کرد، که گه مارۆی داون، چونکه شه و "عیسا" هاتوه و سه ره زه نشتیان ده کات له سه ر رۆچوونیان له هه واو ئاره زوو په رستی داو له سه ور بوونیان له سه ر به دکاری، شه وه بوو دهستی کرد به په ره لادان له سه ر کاری نابه جی و نهیینی یه کانیان و له نیئو خه لکی دا رووی راسته قینه یانی باس ده کرد و ده ره ده خست.

شه وانیش به تیکرای دهنگ و ریکه وتنی نیئو خویان برپاریاندا به توندی دژایه تی بکه ن و به درۆی بجه نه وه، بۆ شه م به به سته ش ویستیان شه رمه زاری بکه ن و داوی چه ند به لگه یه کی به هیزیان بۆ سه لماندنی په یامه کی لی ده کرد، خودای گه وره ش بۆ شه و کاره به چه ند موعجیزه یه کی گه وره پشتگیری کرد، وه که شه موعجیزانه:

۱- له قور شیوه ی په یکه ریکی بالنده ی دروست کردو پاشان فووی پیا کردو، به فه رمانی خودا بوو به بالنده یه کی زیندووی راسته قینه .

۲- چا کردنه وه ی که سیکی کویرو نابینا که هه ره له مندائی یه وه به کویری له دایک بووه و باوکیشی کویر بووبیت، به وشیه یه ی دهستی به چاوانی داده هیناو به فه رمانی خودا چاوی ده یبسیئو چا که ده بووه وه.

۳- ده ست هینان به سه ر که سیکدا که تووشی نه خووشی به له کی بووه و په له ی سپی که وتوته پیستییه وه و به یارمه تی خودا چاکی ده کرده وه.

۴- زیندوو کردنه وه ی مردوان به فه رمانی خودا و (له ری ی بانگ کردنیان یان ده ست لیدانیه وه).

۵- خه‌لکی له‌ماله‌وه هه‌رچه‌کیان بخواردایه‌و پاشه‌کهوت کردایه، "عیسا" ده‌یزانی و هه‌والی شه‌و خۆراک و پاشه‌کهوت کراوانه‌یانی بچ ده‌گوتن.

خودای گه‌وره شه‌م پینچ موعجیزه‌یه‌ی باس کردووه‌و له‌سه‌ر زمانی "عیسا" وه‌ فه‌رموویه:

﴿إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ آل عمران/ ٤٩..

"عیسا" موعجیزه‌یه‌کی تریشی هه‌بوو که له‌سه‌ر داوای هه‌واری یه‌کان (قوتابی و شوینکه‌وتوانی) پیشان دا" شه‌و بوو خوانیک خۆراک له‌ ئاسمانه‌وه نی‌زرایه‌ خواره‌وه بو لایان تالی‌ی بخۆن و به‌ته‌واویش له‌باوه‌ریان دئنیان بن و بزنان که له‌سه‌ر پری‌ی راستن و راستی ی په‌یامه‌که‌ی "عیسا" شیان بو بسه‌لمینریت.

"عیسا" ش‌نزای له‌لای خودای په‌روه‌ر‌دگار کرد و لئی پارایه‌وه شه‌و قاپه‌یان بو بنی‌ریتنه‌ خواره‌وه که داوایان کردبوو:

﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقُولُوا اللَّهُ إِنْ كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبَنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَتَكُونَ عَلَيْنَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوْلَانَا وَعَآخِرِنَا وَآيَةً مِنكَ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِّنْكُمْ فَأِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿المائدة/ ١١٢- ١١٥﴾

حیکه‌ت له‌موعجیزه‌کانی

لیره‌دا خوینه‌ری به‌ریت‌ر پرسیاریکی به‌خه‌یال‌دا دیت له‌مه‌ر شه‌وه‌ی بوچی موعجیزه‌کانی "عیسا" به‌و جو‌ره‌ بوون؟ ده‌رباره‌ی لیک‌دانه‌وه‌ی هۆی شه‌و جو‌ره‌ موعجیزانه‌ش گوتراوه: بو خه‌لکی شه‌و رۆژ‌گاره‌ی "عیسا" پینویست و شی‌او‌بوون چونکه له‌و سه‌رده‌مه‌دا خه‌لکی لارییان له‌ (رۆح) هه‌بوو و باوه‌ریان به‌وجودی نه‌بوو، هه‌ر‌بو‌یه‌ش (مه‌سیح) به‌موعجیزه‌یه‌کی وه‌هاوه‌ چووه بو لایان که کاریکی نانا‌سای‌یو سه‌رسوره‌یین بوو و سه‌لمینه‌ری راستی په‌یامه‌که‌شی بوو، له‌هه‌مان کاتیشدا جار‌پیکی راسته‌قینه‌ و راست‌گۆ‌یانه‌ی حه‌قیقه‌تی گیان (رۆح) بوو و به‌لگه‌یه‌کی بنه‌بر (قاطح) یش بوو له‌سه‌ر بوونی (رۆح).

شه‌و قوره‌ی که په‌یکه‌ری بالنده‌یه‌کی لی‌ دروست کردبوو و فووی پیاده‌کرد و که به‌فه‌رمانی خودای گه‌وره‌ش ده‌بوو به‌بالنده‌یه‌کی زیندوو، ته‌نیا شه‌و راستی یه‌ نو‌ی‌یه‌ی بو ده‌سه‌لماندن که‌وا شتیکی تر به‌نیو جه‌سته‌ قورینه‌که‌دا رۆشتوووه‌و له‌په‌گه‌زی خۆیشی نی‌یه‌و ژبانی به‌به‌ردا کردوو، جا شه‌و مرۆقه‌ی، که‌مرد‌بوو و که‌عیسا بانگی ده‌کردو زیندوو ده‌بووه‌وه‌و وه‌لامی بانگه‌که‌ی ده‌دایه‌وه به‌لگه‌ بوو له‌سه‌ر شه‌وه‌ی که‌وا

گیانیک لهو جهسته یه دا جیگیر ده بیته به پیی تهو بانگ کرده ی "عیسا" و ژیانی تیدا دروست ده بیته وه .. موعجیزه کانی "عیسا" به پیی دانایی و حیکمه تی بانگه وازه که ی بووه و بۆ په روه رده ی گیانی و باوهر به زیندوو بوونه وه بووه، که بیگومان ژیانیکی تری دوا ی ته م ژیانسه ی دنیا مان هیه وه مرؤقی چاکه خواز پاداشتی کاره چاکه کانی تیدا ده دریته وه مرؤقی خرابه کاریش له سه ر خرابه کانی سزا ده دریت.

به ره به ره کانی جوله که له دژی "عیسا"

خودای مه زن به و موعجیزه رۆشن و گه و رانه پشتگیری "عیسا" ی کرد که بیگومان هه موو زمانیک له ئاستیاندا لال ده بوو و هه موو خاوه ن گومانیکیشی دلنیا ده کرد و گومانی له دلدا نه ده هیشته وه . به لام جوله که کان که "عیسا" یان بۆ ره وانه کرابوو دلر دق و په ست بوون لی ی و دژایه تی یان ده کرد و به هه موو شیوه یه که هه ولیان ده دا ری له خه لکی بگرن و نه هیلن گو ی رادی رن بۆ بانگه وازه که ی، تا له دوا ییشدا پیلانی له دژ بگرن.

جا کاتیک زۆر ماندوو بوون له و فروفیلانه دا و شکستیان خوارد له نه هیشتنی بانگه واز کردنی و دیتیان وا هه ر سووره له سه ر گه یاندنی په یامه که ی و هه ژاران و بی ده سه لاتانیش به رده وام به ده م بانگه وازه یه وه دین و له ده وری کوژده بنه وه، ئینجا ده ستیان کرد به هاندانی رۆمه کان لی ی و وه می ته و هه والانه یان ده خسته بیرو دلپانه وه که گوایه بانگه وازی "عیسا" بۆ له ناو بردنی مولک و مه مله که تی (قه یسه ر) و ریشه کیشکردنی ده سه لاته که یه تی ..

له م ریگه یه شه وه توانیمان حاکی رۆم هان بده ن بۆ ته وه ی فه رمانیکی تاییه ت بۆ ده سگیر کردنی "عیسا" ده رکه ن و حوکی له سیداره دان (له خاچ دان) یشی بۆ ده رکه ن .. بۆ جیبه جی کردنی ته م فه رمانه سه ربازه رۆمانی یه که کان ده ستیان کرد به گه ران به دوا ی "عیسا" دا، له و کاته شدا له نیو ها وه لانیدا پیاوکی دوو روو (منافق) هه بوو که درۆ ده له سه ی بۆ هه لده به ستن و دوو زمانی و سیخو ری له سه ر ده کرد، به لام خودا روخساری ته و پیاوه دوو رووه ی به شیویه ک گو ری که له "عیسا" بچیت و ئیتر به هۆی ته وه وه سه ربازه کان گرتیان و وایان زانی "عیسا" یه، ته ویش په شوکا و زمانی ته ته له ی ده کرد، خودای گه و ره ش به ته مری خۆی بی ده دنگی کردبوو وه یچی بۆ نه ده گو ترا .. له بهر ته وه حوکی له خاچدانی به سه ردا دراو "عیسا" ش بیگومان خودا رزگار بوونی بۆ نوسیوو و نه که وته به رده ستیان.

قورثانی پیرۆز راستیی ته م به سه رهاته ی وه ها گپرا وه ته وه که خودای گه و ره ری نی نه دا وه "عیسا" بکوژن، به لکو له ده ست ته وان رزگاری کردوه، هه روه ک فه رمویه تی: ﴿ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا... ﴾ النساء / ۱۵۷ ..

مانای ته م ئایه ته ته وه ده گه یه نیت که (ته وان به ئیدیعا و پروپاگهنده ی خۆشیان نه یان توانیبوو "عیسا" بکوژن یان له خاچی بده ن هه روه کو ئیدیعا ی ده کهن، به لام پیاوه له وچو ئی ترا وه که یان له خاچ دا بوو و وایان زانیبوو "عیسا" یه که له خاچیان دا وه، به لکو که سیکی غهیری ته ویان له خاچ دا بوو).

ته م به شه ی ئایاته که ﴿ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ... ﴾ ته وه ده گه یه نیت که (ته وانیه ی گومانیان له م راستی

یه هه‌یه و له‌سه‌ر شه و بېروپرایه‌ن گوايه "عیسا" خۆی له‌خاچ درابیت و سوورن له‌سه‌ر شه بۆ‌چوونه، شه‌وه دياره به‌هه‌له‌داچوون، چونکه هه‌یچ زانستیکی به‌لگه‌دار و روون وناشکرایان له‌مه‌ر سه‌لماندن بۆ‌چوونه‌که‌یان نی یه، به‌لکو هه‌ر به‌دوای گومانیا‌ندا ویتلن).

قورثانی پېرۆز دوای باس کردنی عیساو شه‌رک و په‌یامی سه‌رشانی، باسی مه‌سه‌له‌ی کوشتن و له‌خاچدانیشی کردووه و په‌نجه‌ی ئاماژه‌ی بۆ شه‌وه‌ش دریت‌کردووه، که گومان و بۆ‌چوونه هه‌له‌کان له‌وه‌ دوو مه‌سه‌له‌یه‌ی (کوشتن) و (له‌خاچ دان) شه‌وه سه‌ریان هه‌لداوه، شه‌م شپوه گپ‌رانه‌وه‌یه‌ی قورثان راستی یه‌کی میتزویبی یه و ته‌نانه‌ت له‌نیو خودی (مه‌سیحی یه‌کانیش) دا چهند تاقمیک هه‌بوون نکوولییان له‌ پرودوای له‌خاچ دان و کوشتنی "عیسا" کردووه، وه‌ک (ساترینوسی‌یه‌کان) و (مه‌رکیۆنی یه‌کان) و (پارديسیانی یه‌کان) و چهن‌دین هۆزو تیره‌ی تریان له‌وه هۆزو ده‌سته‌و تاقمانه‌ی که هه‌رگیز دانیان به‌وه گومانه سه‌یرو سه‌مه‌رانه‌دا نه‌ناوه که گوايه (مه‌سیح) له‌خاچ درابیت و کوژرابیت.

خۆ شه‌گه‌ر له‌پری قورثانه‌وه نه‌بیت شه‌وا پیغه‌مبه‌ریکی نه‌خوینده‌واری وه‌کو (محمد ﷺ) چۆن هه‌موو شه‌ه راستیا‌نه‌ی ده‌زانی که تا شه‌و رۆژه له‌لای گه‌لی عه‌ره‌بی شه‌وه سه‌رده‌مه نه‌زانراو و په‌نهانی بوون؟ بیه‌گومان شه‌مه‌ش له‌وه به‌لگه‌ رۆشن و پرشن‌گدارانه‌یه له‌سه‌ر شه‌ه راستی یه‌ی، که قورثانی پېرۆز سروشیکی خودایی (وحی‌الهی) بووه هه‌ر خودا خۆی نارویتی یه‌ خواره‌وه بۆ لای (محمد-ی ره‌وانه‌کراوی ﷺ) تا‌کو شه‌ه حه‌قیقه‌ته‌ی جی‌ی خیلاف و ناته‌بایی و گومان‌دارییان بوو بۆیان روون بکاته‌وه و چی دی له‌گپ‌ئاوی گومانه بیه‌بنچینه‌کاندا نه‌تلینه‌وه.

کۆتایی "عیسا"

ئە‌ی باشە ئە‌گەر "عیسا" لە‌خاچ نە‌دراوە، داخۆ چی ی بە‌سەر هاتیبیت؟

قورئان بە‌م فەرمايشته‌ی خودای گە‌وره وە‌لامی ئە‌م پرسیارە‌ی داوە‌تە‌وه: ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ کۆتایی ئایە‌تی ۱۵۷ و سەرە‌تای ئایە‌تی ۱۵۸ ی سوره‌تی النساء.. واتە (ئە‌وان-جوله‌که‌کان-و سته‌مکاران بە‌ دلنیا‌یی‌ه‌وه نە‌یانزانیبوو که ئە‌مه "عیسا" یه‌و لە‌خاچ دراوه، بە‌ئکو تە‌نها بە‌وه‌هم و گومان‌ی مە‌زن‌ده‌کاری ی خۆیان وایان دانابوو گوا‌یه ئە‌وه عیسا‌یه‌و کۆتاییان پێ هیناوه).

هەر‌ه‌ها خودای گە‌وره لە‌م فەرمايشته‌ی تری دا دە‌فەر‌مویت: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا...﴾ آل عمران/۵۵.. واتە (خودا بە‌عیسا‌ی فەر‌موو: ئە‌ی عیسا ئە‌وا من ب‌پ‌ریاری چار‌نوس و کۆتایی هاتنت دە‌ده‌م و بە‌رزت دە‌که‌مه‌وه بۆ لای خۆم و، ناهیل‌م که‌س بە‌سەر‌تا زال‌بیت و بتکوژیت و، دەر‌بازت دە‌که‌م ل‌ئێ‌یان و، پاکت دە‌که‌مه‌وه لە‌و کردارە‌ چه‌پە‌له‌ی که ئە‌وان که د‌ه‌یان‌ه‌و‌یت بە‌مه‌به‌ستی لە‌خاچ‌دانت توخت بکه‌ون)

سە‌بارە‌ت بە‌ پ‌سته‌ی ﴿وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ لە‌م فەرمايشته‌ی خودا، زۆریه‌ی ر‌ا‌قه‌کاران و موفه‌س‌یرین با‌سی ئە‌وه‌یان کردووه که‌وا ب‌ی‌گومان خودا "عیسا" ی بە‌جە‌سته‌و رۆ‌حه‌وه بۆ لای خۆی بە‌رز‌کردووه‌تە‌وه. لە‌چه‌ندین فەر‌مووده‌ی راست (صحیح) ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ریشدا ﷺ هاتووہ که "عیسا" وە‌ک نیشانه‌یه‌ک لە‌ نیشانه‌کانی هاتنی رۆژی قیامە‌ت د‌یتە‌ خوار‌ه‌وه بۆ سەر زه‌وی، وە‌ک خودای گە‌وره دە‌فەر‌مویت: ﴿وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ﴾، هاتنه‌ خوار‌ه‌و‌یشی بۆ ناو‌ه‌راستی نە‌تە‌وه‌ی موس‌لمانانە و تیکه‌لیان دە‌بیت و حوکم بە‌شە‌ریعه‌تی ئیسلام دە‌کات. لە‌حوکم کردن‌یشیدا پشت بە‌ کتیبی خودا (قورئان) دە‌به‌ستیت و ژبانی سەر زه‌وی خا‌وین دە‌کاتە‌وه‌و داد و یه‌کسانی تیادا بلا‌و دە‌کاتە‌وه، د‌وای ئە‌وه‌ی پ‌ر‌ک‌رابوو لە‌ زولم و زۆرداری.

بە‌لام بە‌پ‌یی بیرو‌پ‌رای دووه‌می ر‌ا‌قه‌کاران و موفه‌س‌یرین "عیسا" تا کاتی مردنی بە‌گو‌یرە‌ی مانا پ‌واله‌تی یه‌که‌ی ئایه‌تە‌که‌ش وە‌فات‌ی کردووه و ئینجا بە‌رز‌کراوه‌تە‌وه: ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ واتە: (چه‌ند پ‌له‌یه‌ک لای خودا بە‌رز‌کراوه‌تە‌وه)، وە‌ک چۆن لە‌هه‌مان مه‌به‌ستدا خودا دەر‌بارە‌ی (ئیدریس) یش فەر‌موویه‌تی ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ م‌ریم/۵۷...

جا ئە‌گەر بش‌گوت‌رت: د‌وای ئە‌وه "عیسا" بۆ کو‌ی رۆشتوووه و چاره‌نوسی بە‌کو‌ی گە‌یشتوووه؟ وە‌لامی ئە‌مه‌ش ئاسانه‌و ئە‌وه‌یه که‌ب‌ی‌گومان خودا ئە‌م د‌والایه‌نە‌ی چاره‌نوسی "عیسا" ی با‌س نە‌کردووه‌و بۆی پ‌وون نە‌کردو‌وینه‌تە‌وه، ئی‌مه‌ش زانیاری لە‌م پ‌ووه‌وه هەر بۆ خودا د‌ه‌گ‌ی‌پ‌ینه‌وه‌و بە‌ب‌ی‌ه‌لگه‌ با‌سی مه‌سه‌له‌یه‌ک ناکه‌ین که خودا خۆی هیچی وای لە‌بارە‌وه با‌س نە‌کرد‌بیت.

بانگه‌وازی "عیسا" بۆ-خوا به‌یه‌گ‌رتن-بووه

گەر بە‌هۆ‌ش‌یک‌ی ساغ و و‌یژدان‌یک‌ی هه‌قه‌په‌روه‌ره‌وه ئە‌و ئایه‌تانه‌ی با‌سی "عیسا" و ئاینه‌که‌ی د‌ه‌که‌ن، ب‌خو‌ینینه‌وه، ئە‌وا بە‌راستی بۆ‌مان د‌ه‌رده‌که‌و‌یت قورئان جە‌خت لە‌سەر ئە‌و حه‌قیقه‌ته‌ رۆشنه‌ ده‌کات که

"عیسا"ش هر مرؤقتیک بووه و پیغه مبه ریکی خودا بووه ناردوویه تی بو رینمای کوردنی گروئی به شهر و، پیامه که شی بانگه واز بووه بو یه کتاپه رستی و خوابه یه کرتن له به ندایه تی و خوابه رستی دا، به ندایه تی و عیباده تیش تنها پاک و پوخت بکریته وه بو خودا و هر خودا بپه رستریت.

پاشان خوابه یه کرتن له (ذات) و سیفه ته کانیدا که (ذات) یکی ماددی و ته به ننی کراوانه ی مرؤقی نییه و له سیفه ته کانیشی دا هیچ هاوشیوه و پی چوینرا و (مشابه) یکی نییه و نه له که س بووه نه که سی لی بووه، هر وه که خودای گوره ش خوی له رووی گفتاری ناراسته کراویدا بو مه سیحیه کان و (اهل الکتاب) ده فرمویت:

﴿يَتَّاهِلَ الْكُتُبِ^(۱) لَا تَعْلَمُوا فِي دِينِكُمْ^(۲) وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ^(۳) إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ^(۴) أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ^(۵) وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً^(۶) أَنْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ^(۷) إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَجِدْ سُبْحَانَهُ^(۸) أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا^(۹)﴾ النساء/ ۱۷۱..

واته (تهی شوینکه وتوانی - ئینجیل - ئیوه زیاده رویی له دینه که تاندا مه کن و شه سنورانه مبه زینن که خودا دایناوه و قسه و باسی به تال و ناهق له سه خودا مه لئین وه که ته وهی گواپه خودا کوری هیه و "عیسا" کوری شه بووه، چونکه به راستی (مه سیح) "عیسا"ی کوری "مه ریهم" تنها پیغه مبه ریکی بووه وه که پیغه مبه رانی دی و به وشه یه (کلمه) ی (به = کن) هاتوته دایاوه شه و شه یه ش مژده یه بووه بو "مه ریهم" و دواپی گیان به بهر لاشه ی "عیسا"ی کوریدا کراوه، ئیوه ش ده بیته باوه به خودا و پیغه مبه ره کانی بینن و مه لئین (سی خواوه ند هیه) یان خودا پیک هاتوه له سی (أقنوم) ی- باب و کورو گیانی پیروز، واز بینن له قسه و باسه پووجه لانه و شه و از هینانه شتان باشتر و به سوودتره بۆتان، چونکه به راستی هر خودا (الله) تاکه په رستراویکه و پاک و بی خواهوش و دووره له وهی کوری هیه تی، هر وه ها خودا خواوه نی هه موو ناسمانه کان و زوی هه موو بوونه وهی نیوانیانه و هر خویشی به سه بو پاریزگاری و پیوستی به هیچ یاریده درو جیگرو وه کیلیک نی یه) ..

هر وه ها له م باره یه وه خودای گوره فرموویه تی:

﴿وَقَالُوا^(۱) أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا^(۲) لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا^(۳) تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ^(۴) مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَخُجِرُ الْجِبَالِ هَذَا^(۵) أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا^(۶) وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا^(۷)﴾

(۱) یا اهل الکتاب: نامرئیکی بانگ کردن (نداء) هه بو مه سیحیه کان یان جوله که کان یان بو هه ردولایان پیکه وه به کارده تی.

(۲) لا تغلوا فی دینکم: واته لهو سنورانه تی به پیهمه بن که خودا دیاری کردون.

(۳) کلمته: واته شه که سه یه که به وشه ی (کن=به) و به پی وجودی نامرزی ناسایی (بووه).

(۴) قالوا: واته نه سرانی به کان (مه سیحی یه کان) واده لئین.

(۵) إذا: واته کارئیکی هینگار به دو ناشرین نه نام ددهن کاتیکی ده لئین خودا کوری بو خوی داناوه.

(۶) یفتطرن: درزیان ته ده بیته و وردو خاش دهن.

هه‌روه‌ها خودای په‌روه‌ر دگار فه‌رموویه:

﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ^(۱) كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ^ط أَنْظَرَ كَيْفَ بَيْنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظَرَ أَنَّى يُوَفِّكُونَ^ط المائدة/۷۵﴾

واته: (مه‌سیح-ی کوری مه‌ریه‌م) ته‌نها پیغه‌مبه‌ریک بووه‌و له‌دوای پیغه‌مبه‌رانی تر هاتوو‌و به‌رنامه‌کانی پیتش خۆی به‌تال بوونه‌وه‌و داوای پابه‌ندبوونی خه‌لکی به‌و به‌رنامه‌و په‌یامه‌ تازه‌یه‌وه‌و ک‌ردوو‌و دایکیشی به‌ گفتارو کردار له‌گه‌ل خوادا راستگۆ بووه‌و هه‌ردووکیان (عیساو دایکی) مرۆڤ بوون و خۆراکیان ده‌خواردو دپاره به‌خواردنی خۆراکیش وه‌ک هه‌ر مرۆڤتیکی دی پاشه‌رۆکیان هه‌بووه‌، جا پ‌روانه‌ چۆن به‌لگه‌و نیشانه‌کانمان له‌سه‌ر شه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ بۆ پروون ده‌که‌ینه‌وه‌و دوایش پ‌روانه‌ شه‌وان چه‌ند گو‌م‌ران و چۆن شه‌یتان له‌خشته‌یان ده‌بات و ناهیلیت له‌م به‌لگه‌و نیشانه‌نانه‌ وردب‌بنه‌وه‌)...

له‌و نایه‌تانه‌دا سه‌رنج بده‌ چۆن خودای مه‌زن بیژه‌ی (مه‌سیح)ی به‌وشه‌ی (کوری مه‌ریه‌م: ابن مریم)ه‌وه‌و لکاندوو‌ه‌ تاکو خه‌لکی بیدارکاته‌وه‌و له‌و راستی یه‌ی که‌وا "عیسا" کوری "مه‌ریه‌م" له‌ نه‌ک کوری خودا (سبحان الله).

له‌م پ‌روه‌وه‌ دکتۆر (عبدالحلیم محمود) ده‌لێت: (خودا کاتیک مه‌سیحی یه‌کان له‌و راستی یه‌ وریا ده‌کاته‌وه‌ که‌ مه‌سیح و دایکی خۆراکیان ده‌خوارد ﴿كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ^ط﴾، شه‌وه‌ پروون ده‌بیتته‌وه‌و که‌وا شه‌وه‌ که‌سه‌ی خۆراک ده‌خوات و به‌له‌شی دا ده‌ر‌واته‌ خوارئ و لی‌ی ده‌بیت به‌خوین و گوشت و ئیسک و، عه‌ره‌قیشی لی‌ی ده‌رژیت و پاشان شه‌وه‌ی لی‌ی ده‌مینیته‌وه‌و ده‌بیت به‌پاشه‌رۆکیکی زیاده‌و له‌له‌شی ده‌رده‌چیت و گه‌ر تی‌ی دا بمینیته‌وه‌و زیانی پ‌ی‌ده‌گه‌یه‌نیت.. جا وه‌ک پروون و ئاشکرایه‌ مه‌خلووقیکی له‌م ته‌رزه‌ هه‌ر ده‌بیت مرۆڤتیکی ملکه‌چی هه‌ر جۆره‌ ریساو داب و نه‌ریتتیکی مرۆڤی بیت له‌و ریسایانه‌ی که‌ له‌په‌له‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌ریتیشی که‌م ناکه‌نه‌وه‌و که‌م و کوری ی بۆ دروست ناکه‌ن) (۲).....

پاشان قورئان پ‌روداوێکی ناینده‌مان له‌م باره‌یه‌وه‌و بۆ باس ده‌کات که‌ له‌رۆژی قیامه‌تدا شه‌م گفتوگۆیه‌ له‌نیوان خوداو عیسا‌دا دیته‌ ئار‌اوه‌، هه‌روه‌ک خودای گه‌وره‌ خۆی له‌قورئاندا ئاماره‌ی پ‌ی‌ داوه‌و فه‌رموویه‌تی:

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ^(۳) مَا يَكُونُ لِيٰ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيٰ بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ. فَقَدْ عَلِمْتَهُ. تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ

(۱) صدیقه: واته (خوونه‌ریتی شه‌و: راستگۆییو راست په‌روه‌ری‌یه).

(۲) بروانه‌ کتیبی (التفکیر الفسلفی فی الاسلام)ی دکتۆر (عبدالحلیم محمود).

(۳) سبحانک: واته (زۆر زۆر په‌رزو پ‌رۆزه‌ به‌دوریت له‌وه‌ی که‌ هاوه‌لت هه‌بیت).

مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱۳﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۱۶-۱۱۸﴾

واته سه‌بارت بهو پرپاگه‌ندهو ئیدیعیانه‌ی گه‌له‌که‌ی "عیسا" که گوايه -عیسا و دایکی- دوو خواوه‌ندن، سه‌بارت به‌مه خودای گه‌وره له‌پرۆژی دوايي دا و به‌ئاماده‌بوونی ئه‌و گه‌له‌و به‌مه‌به‌ستی سه‌ره‌نشست کردنیان، له "عیسا" ده‌پرسیت: (ئه‌رئ) "عیسا" تۆ له‌دنیا‌دا به‌و خه‌لکه‌ت گوتبوو (خۆم و دایکم له‌جیاتی خودا بیه‌رستن؟) "عیسا"ش له‌وه‌لامی خۆای په‌وره‌دگاری دا ده‌ئیت: (خودایه‌ پاک‌ی و بی‌خه‌وشی هه‌ر بۆ تۆیه‌و چۆن بۆم هه‌بووه ئه‌و و ته‌یه‌یان پی‌ بلیم، خۆ گریمان ئه‌گه‌ر پیشم گوتین ئه‌وا خۆت زانیوته و هه‌ر خۆیشت ده‌زانیت چیم له‌دل و ده‌روونی خۆمدا هه‌شارداوه، چونکه‌ بی‌گومان هه‌ر خۆت زاناو ناگاداری نادیاره‌کانیت، جا خودایه‌ وه‌ک خۆت ناگاداربوویت من ته‌نها ئه‌و فه‌رمان و راسپاردانه‌ی تۆم له‌دنیا‌دا پی‌ده‌گه‌یاندن و هه‌رچی تۆ فه‌رمانت پی‌دابوو ئه‌وهم پی‌ راگه‌یاندن که ده‌بیته هه‌ر تۆ بیه‌رستن، چونکه‌ په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری ئه‌وانیشیت، هه‌روه‌ها من شایه‌ت و ناگاداری کرداره‌کانیان بووم له‌دنیا‌دا و به‌وردی چاودیریم ده‌کردن هه‌تا له‌ژياندا بووم، به‌لام دوايي که منت برده‌وه بۆ لای خۆت و کۆتایی به‌ماوه‌ی گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌م هات، هه‌ر خۆت چاودیرو ناگاداری کاروباریان بوویت و دواي ئه‌وه من هیچ له‌باره‌یانه‌وه نازام، جا ئه‌ی خودای میه‌ره‌بان ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه سزایان بده‌یت ئه‌وه هه‌ر بریارو هه‌لسوکه‌وتی خۆته و هه‌ر خۆت مافی هه‌لسوکه‌وتت له‌سه‌ر عه‌به‌دکانت هه‌یه‌و دیاره‌ شایسته‌ی ئه‌و سزایه‌شن، به‌لام خۆ ئه‌گه‌ر ئێ‌یان خۆشبیته ئه‌وه هه‌میسان هه‌ر بریاری خۆته و ئه‌وانیش هه‌ر عه‌بدو به‌نده‌ی تۆن و هه‌ر خۆیشت بالاده‌ست و دانایت و هه‌موو کاریکی ئیلاهیانه‌ت له‌هیترو ده‌سه‌لات و حیکمه‌تیکی گه‌وره‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن).

له‌م نایه‌تانه‌دا ریبازیکی جوان و به‌سام و شکۆداری چۆنیته‌ی نامۆژگاری و بانگه‌واز بۆ راست کردنه‌وه‌ی بیروبوچوون هه‌ست پی‌ ده‌کریت که ده‌باره‌ی حه‌قیقه‌تی بارو دۆخی مرۆفیانه‌ی عیسا^{علیه‌السلام}. له‌ فه‌رمایشته‌که‌ی خوادا که له‌سه‌ر زاری "عیسا" وه‌هاتوه و فه‌رموویه: ﴿إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ دیمه‌نی حاله‌تیکی کرانه‌وه‌ی ده‌روونی و سایکۆلۆژیی ی "عیسا" پیشان ده‌دریت که پرپه‌تی له‌سۆزو به‌زه‌یی بۆ گرو‌ی ئاده‌می و، له‌هه‌مان کاتدا دان نانه به‌ تواناو ده‌سه‌لاتی خوداو به‌پیرۆزی و حیکمه‌تیشیدا له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی (سزادانی به‌نده‌کانی) یاخود (لی‌ خۆشبوونیان).

بی‌گومان ئه‌م نایه‌ته شونیه‌وارپکی گه‌وره‌ی له‌نیو دل و ده‌روونه باوه‌رداره‌کاندا هه‌یه‌و له‌م باره‌یه‌شه‌وه له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خودا (محمد^{صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم}) وه‌ گێڕاوه‌ته‌وه که شه‌ویکیان هه‌ستاه بۆ نوێژکردن و تابه‌یانی ئه‌و دوعایه‌ی نیو نایه‌ته‌که‌ی ﴿إِنْ تَعَذَّبْتُمْ فَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ خۆیندوه‌و وتوه‌ته‌وه.

ئایینی "نەسرانی" و زۆرتین ریز و خۆشه‌ویستی بۆ ئیسلام

یەکیك له و راستی یە گرنگانە یی که زۆر کەس نایزانیت ئەو یە ئیسلام بەتەنیا ئایینی نەسرانی یەکانی بەهۆی ریزو خۆشه‌ویستی یەو له‌هەموو ئاینەکانی دی جیاکردووەتەو، چونکە ئایینی "نەسرانی" له‌گەڵ ئەو هەشدا که نکوولی له (خواوەندیستی مەسیح) و (له‌خاچ دان) و بیروباوەری به‌سیان دانان (التثلث)^(۱) دەکات له‌هەمان کاتدا بە‌ئاشکرا رایگەیاندووە که زیکترین ئاینە له‌ئیسلامه‌وه له‌رووی سۆزو خۆشه‌ویستی بۆ نواندنیه‌وه، هەرودە قورئانیش به‌م فەرمايشته‌ی خودا دووپاتی ده‌کاته‌وه: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا آلِيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَكَ إِنَّ مِنْهُمْ قَسِيْرِينَ وَرَهْبَانًا ؕ أَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ المائدة/۸۲.. واتە: (تە ی محمد تۆ بیگومان دەبینیت له‌نیو ئەو کەسانە ی-أهل الكتاب-دا ئەوانە ی خۆشه‌ویستی و سۆزیان زیاترە بۆ باوەرداران ئەو کەسانە، که گوتوویانە: ئیعمە نەسرانی یەکانین، ئەم وتەیه‌شیان له‌گیانیکی له‌خۆبوردویی و میانرەوی و هەست ناسکی یەو یه و زووتیش مل به‌هەق دەدەن، ئەمەش چونکە چەند پێشه‌واو زانایه‌کی وایان هەیه، که به‌چاکی شوینکەوتوانیان پەرورده‌ ده‌کەن و هیئنده سەرگەرمی دنیاو خۆشی و ئارەزووه‌کانی نین و بۆ خواپەرستی یە کلابوونەتەو، وەك جولەکه‌کانیش لووتبەرزو خۆبەزل زان نین).

هەرودەها خودای گەرە له‌ شوینیکی تری قورئاندا ستایشی ئەو کەسانە ی کردووه که بەراستی شوینکەوتوی مەسیح بوون و له‌سەر ریبازەکه‌ی رۆیشتون و بەرپه‌وشت و ئاکاری ئەو جوولانه‌تەو: ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾ الحديد/۲۷.

جا دوا ی ئەو ی باسی لیوه‌کراوه چ له‌م روانینه‌ی قورئاندا بۆ (مەسیح-بۆ-دایکی) و دانان نان به‌پێوانگ و ئەرز و بەرز ی پله‌و پایه‌ی لای خودایان داو، چ له‌وجودی ئەم جۆره ریزو خۆشه‌ویستی یه‌ی نیوان هەردوو ئاینه‌که‌ش دا، پێویسته ئەم جۆره باسانه موسلمانەکان و مەسیحی یه‌کانیش هان بدات له‌سەر سۆزو خۆشه‌ویستی یه‌کدی و هاوکاری ی نیوانیان له‌سەر به‌دی هیئانی چاکه‌و بەرژده‌ندیه‌ ره‌واکانی مرۆفایه‌تی و وه‌ستان له‌دژی ئەو کفر و بی‌باوەری و ئیلحاده‌ی که خه‌ریکه سەرانه‌ری جیهان ده‌گرێته‌وه و تەنگ به‌کۆمه‌لانی ئیمانداران هه‌لده‌چنیت.

(۱) بیروباوەری به‌سیان دانان، یان دانانی سێ بنچینه‌ی خواپه‌تی (التثلث) به‌و سێ کوچکه‌ی پیرۆزی یه‌ ده‌لێن که له‌هەر سێ ئەسڵه‌که‌ی لای خۆیان پێک دێت واتە له (بارک و کورو رۆحی پیرۆز) پێک دێت و به (عه‌قیده-تثلث) ناردەبریت و گوايه له (ذاتی پەرستراوتی (ألوهیة) دایه. (وه‌رگێر)

به‌ندی چوارهم

((چه‌ند په‌ندو وانه‌یه‌ک))

(خواستنی نه‌وی باش - پارێزکاری و سووده‌کانی - بانگه‌واز بۆ سه‌رخستنی نایینی خوا)

خواستنی نه‌وی باش

خواستنی و ویستنی منداڵ خوویه‌که له‌ده‌روونی مرۆفایه‌تی و ئارووزیه‌کی ئاسایی و سرووش‌تیشیه‌تی و به‌رهمه‌ک (غهریزه‌ی مانه‌وه‌ی ره‌گه‌ز ناوده‌بریت... بێگومان ئیسلامیش فیطره‌ت و غهریزه‌ی مرۆفایه‌تی ی به‌دوور نه‌گرتوه‌و پێچه‌وانه‌شی نی یه، هه‌روه‌ک له‌چیرۆکی پێغه‌مبه‌ری خودا (زه‌که‌رییا) شدا سیمای سرووشی مرۆف ده‌کیشیت له‌خواستنی و خۆشه‌ویستنی منداڵ و هه‌ول‌بۆدانی دا. له‌مه‌شدا "زه‌که‌رییا" نمونه‌ی پێشه‌نگی‌کی چاک پێشان ده‌دات، چونکه پیاوی‌کی به‌ته‌مه‌ن و به‌سال‌چوووه‌و ژنه‌که‌شی له‌ته‌مه‌نی شیاوی سکپری و زاوژی‌دا نه‌ماوه‌و، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌قاپی ی ره‌حه‌تی خودا ده‌دات و به‌نزاو پارانه‌وه‌ داوای لێ ده‌کات له‌و ته‌مه‌نه‌دا نه‌ویه‌کی چاکی پێ ببه‌خشی‌ت: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾.

ئه‌مه‌ ئامۆژگاری یه‌که بۆ تێمه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خوازیاری رۆله‌ی باش بین و سووربین له‌سه‌ر پێگه‌یانندی و هه‌یه‌کی صالح و ره‌وشته‌رزو جی ی شانازیان بن، تێمه‌ش له‌گه‌تارو کردارماندا سه‌رمه‌شقی و پێشه‌نگیان بین تاكو رۆله‌کانمان هۆی خۆشی و ئاسوده‌یی ژیاغان بن و پالپشت و یاریده‌ده‌ره‌شمان بن له‌هه‌ر رووداو و کاره‌ساتی‌کدا که تووشمان ببیت، جگه‌ له‌وه‌ی له‌دوای مردنیشمان گه‌نجینه‌یه‌کی به‌نرخ‌ی پاشه‌که‌وت کراومان ده‌بن و به‌نزاو دوعا‌کانیان شادو به‌هره‌مه‌ند ده‌بین.

هه‌ر بۆیه‌ش پێغه‌مبه‌ری خودا محمد ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((اذا مات الانسان انقطع عمله الا من ثلاث: صدقة جارية، او علم ينتفع به، او ولد صالح يدعو له)). واته (کاتیک ئاده‌میزاد ده‌مړیت هه‌موو کارو کرده‌ویه‌کی چاکه‌شی کۆتایی پێ‌دیت ته‌نها له‌سێ بواردا نه‌بیت: (۱) خیریک‌ی به‌رده‌وام وه‌ک چاندنی دره‌ختیک یان دروست کردنی مزگه‌وتیک یان هه‌ر شتی‌کی هاوشیوه‌یان. (۲) به‌جیه‌یشتنی زانستیک، یان گه‌یانندی زانستیک که سوودی بۆ خه‌لکی هه‌بیت، (۳) رۆله‌یه‌کی چاک و خواناس که نزی له‌لای خودا بۆ بکات.)

ئه‌وه‌ی جیی ئاماژه‌ پێ‌دانی‌ش بێت ئه‌ویه "زه‌که‌رییا" کاتیک رووی کرده‌ قاپی ی ره‌حه‌تی خوداو لێ‌ی ده‌پاراپاره‌وه‌ که کوریک‌ی پێ ببه‌خشی‌ت، له‌وپه‌ری ملکه‌چی و پێزانین به‌نیعمه‌ت و به‌خشنده‌یی خودا دابوو، دانی به‌لا‌وازی و ده‌سته‌وسانی ی خۆی داده‌ناو، به‌ته‌مای به‌دی‌هاتنی ئاواته‌که‌شی بوو.

ئه‌مه‌ش وانه‌یه‌که بۆ باوه‌رداران له‌چۆنیه‌تی په‌نابردنه‌ به‌ر خوداو لێ‌پارانه‌وه‌ی بۆ هه‌ر شتی‌ک که لێ‌ی ده‌خوازن. پاشان له‌کاتی گه‌راوونی نزاو پارانه‌وه‌و به‌دی‌هاتنی ئاواتدا پێ‌ویسته‌ مرۆف به‌را‌ده‌یه‌کی زۆر سوپاس و ستایشی خودا بکات. خودای خۆی به‌رزو پیرۆز راگریت و به‌پاک و ته‌واوی بزانی‌ت له‌هه‌ر که‌م و

کووړپښه، چونکه "زه که ریبیا" کاتیک دو عاکه ی گړابوو بوو و مژده ی مندالیکې پښ درابوو، ئیشارده تی بۆ که سوکارو شوینکه وتوانی کرد که نه وانیش (وهك خوی) خودا به پاك و پیروژ راگرن و به بیانان و ئیواران هه رده م (ته سییحات) (۱) بکه ن.

وانه یه کی تر که له م چیرۆکه وه ده ری دینین نه وه یه گهر مندالان له نیو باوه شی که سانی خواناس و به ته قوادا په روه رده بکرین نه وا به دوور ده بن له به دکاریو، پاشان له ههر جۆره مه ترسی یه کیش ده پاریزیرین، پیشره و و سه رمه شقیشمان له م پرووه وه نه و جۆره په روه رده نایابه ی "زه که ریبیا" یه بۆ "مه ریه م". نه وه بوو نه م کچه کاتیک که وته لای زه که ریبیا و نه ویش به و شیوازه راست و دروسته په و رده یی یه له مالی خودادا به خپوی ده کردو له هه موو نامرآزیکی خراب و له ههر جۆره هویه کی کاریگه ری ناله باری دوور خستبووه وه .. دیاره به م په ننگه ش کچیکې خواپه رستی وهك "مه ریه م" ده گاته نه و پله به رزی له خواترسان و نزیك بوونیش له خودا وه. ته نانه ت قورثانیش به م جۆره ستایش و ریزلینانه گه وره یه ستایشی ده کات و له هه موو ثافه تانی دنیای به چاکتر داده نیت: ﴿وَاذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰنِكَ وَطَهَّرَكِ وَاَمْطَفَنٰكَ عَلٰٓى نِسْآءِ الْعٰلَمِیْنَ﴾.

پاریزکاری و سووده کانی

خودای مه زن رزق و رۆزی خه لکی له م ژیا نی دنیایه دا به پیی چه ند هۆکارو نامرآزیک دابین کردوه. به لام مروّف به هه ول و ته قه لای زۆرو سه ختی خوی به ده سستی دینیت. نه م هه ول و ته قه لایه ش به شیکی دیاری هوی دابین کردنی رزی خودایه. ههر بۆیه ش خودای مه زن فه رمانی به باوه رداران کردوه که چه ند کاتیک بۆ کوشش و کارکردن ته رخان بکه ن: ﴿فَاِذَا فُضِّیْتَ الصَّلٰوَةُ فَاَنْتَشِرُوْا فِی الْاَرْضِ وَاَبْغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ﴾.

به لام خۆ هه موو رزق و رۆزی یه ک ههر ته نها به هه ول و کارکردنی زۆری مروّف به دی نایه ت، چونکه بیگومان خودای گه وره هه ندیک جار به بی هۆکارو نامرآزو، به خواستی ئیلاهی ی خوی به شیکی فره ی رزق به چه ند که سیك له عه بده کانی خوی ده به خشیت له و عه بدانه ی که وا به پیی مه رام و دانایی یه کی خوی پییان ده دات، بی نه وه ی نه و که سانه هه ولتیکې زۆریشیان بۆ دابیت، هه روهك خودای گه وره خوی له م باره یه وه ده فه رمویت: ﴿اَوَلَمْ یَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ یَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَّشَآءُ وَیَقْدِرُ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَآیٰتٍ لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ﴾.

رزق و رۆزی یه کانی خه لك به نده به رازو نه یی ی خودای گه وره وه ده یه به خشیت به ههر که سیك که خوی خواست و قه ده ری له سه رییت و به پیی فه رمان و حیکمه تیکې پیوستیشی بیت، هه ندیک له و رازو نه یی یانه ی زۆربوونی رزق که قورثان ده ری خستون نه وه یه: بیگومان له خواترسان و پاریزکاری (التقوی) هویه کی به ده ست هینانی رزقی پاکه، هه روهك خودای گه وره خوی فه رمویه: ﴿وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓئِءِ ءَامَنُوْا

(۱) تسییحات: (التسییح) گوتراوه لیته دا به مانای به پاك راگرتنی خودا له ههر خه وشیکه، گوتراویشه مانای نویژی گه یاندوه له لای نه وان.

وَأَتَقُوا لَفَنَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ﴿۱۰﴾

ههروهه له چیرۆکه که "مه‌ریه‌م" و "عیسا" شدا قورئان نه‌یینی ته‌قوا له خواترسانی بو دهرخستووین. بو نمونه "مه‌ریه‌م" پاکترین خۆراکی بو ده‌هات و ده‌یگوت: (ئه‌مه له خوداوه‌یه)، دیاره ئه‌مه‌ش هه‌ر له‌ئاسه‌واره‌کانی ئه‌و پارێزکاری و ته‌قوا له خواترسانه‌یه که خودا وه‌ک په‌وشتیکی پاک به‌تایبه‌تی پیتی به‌خشیبوو: ﴿كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرُؤُا أَنَّىٰ لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ﴿۱۱﴾ له‌م ئایه‌ته‌دا وشه‌ی (المحراب) سه‌رئجت راده‌کیشتی به‌لای ئه‌و که شه‌ عیبادی یه‌ی که مه‌ریه‌می تێدا بووه هه‌ر ئه‌م که شه‌ خاوتنه‌شه که سیفه‌تی ته‌واوی (پارێزکاری و دووربوون له گوناهان) به‌و جوړه خواپه‌رستانه‌وه ده‌لکینیت.

هه‌روه‌ها بیره‌که‌روه له‌و چرکه‌ساته ناسکانه‌ی، که "مه‌ریه‌م" منداله‌که‌ی هه‌لده‌گریت و له‌ حاله‌تیکی ناخۆش و شه‌رمه‌زاری ئاوادا چاوی به‌ گه‌له‌که‌ی ده‌که‌ویت، که به‌راستی مروّقه‌تیایدا ته‌ریق ده‌بیته‌وه و چاودا ده‌خات و زمانیشی له‌ گۆ ده‌که‌ویت له‌ به‌ر گه‌وره‌یی و زۆری ی ئه‌و ترس و له‌رزهی که له‌ هه‌لویتستیکی پر له‌عه‌یب و عارو شوورده‌یی ی ئاواوه‌ توشی ده‌بیت. به‌لام خیرا له‌ویدا خودا ئیله‌هامی ئه‌وه به‌ "مه‌ریه‌م" ده‌گه‌یه‌نیت، که بو وه‌لام دانه‌وه‌ی هه‌ر توانج و پلاریکی خه‌لکه‌که، با ئیشاره‌ت بو منداله‌که‌ی بکات، ئه‌ویش به‌ئیشاره‌ت سه‌رنجی ئه‌وان به‌لای منداله‌که‌دا راده‌کیشتی و، منداله‌که‌ش له‌نیو پیخه‌فه‌که‌یدا دیتته‌ قسه‌کردن و باشترین شایه‌تی و گفتار له‌سه‌ر دابکی ده‌درکینیت، ئه‌مه‌ش هه‌ر موعجیزه‌یه‌کی "عیسا" بووه‌و مایه‌ی رێزو که‌رامه‌تیش بو دایکه‌ په‌وشته‌رزو پاک داوتنه‌که‌ی بووه، چونکه خودا هه‌رگیز عه‌به‌ده چاک و پارێزکاره‌کانی فه‌رامۆش ناکات و پشتیوانییان لی ده‌کات.

هه‌روه‌ک له‌فه‌رمایشتی به‌رزو په‌رۆزیشی دا ده‌باره‌یان ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿۱۲﴾... ﴿وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِّنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ ﴿۱۳﴾. که‌وا بوو ته‌قوا خۆپارێزی له‌ گوناھ و له‌سزای خودا هه‌و ئامرازیکه بو په‌یدا بوونی رزق و خۆشگوزه‌رانی و رزگاربوون له‌ ته‌نگانه. ئیمه‌ش زۆر زۆر پێویستمان به‌و سیفه‌ته به‌رزو جونا‌نایه تاکو په‌وشت و ناکاری خۆمانی پێ برازینینه‌وه‌و توشیوه‌و سه‌فه‌ری قیامه‌تانی لی‌په‌رکه‌ین، بو ئه‌وه‌ی چ له‌ دنیاو چ له‌ رۆژی دوا‌یی (ئاخیره‌ت) یاشدا به‌خته‌وه‌رو شادمان بین. چونکه به‌راستی هه‌ر (ته‌قواو خۆپارێزی) باشترین توشیوه‌ی کاروانی ژبانه، هه‌روه‌ک خودای گه‌وره‌ش له‌م پرۆوه‌ه فه‌رمان به‌ ته‌قواکاران ده‌کات که توشیویان په‌رکه‌ن و پێیان ده‌فه‌رمویت: ﴿وَتَكَوَدُوا فَاِنَّ خَيْرَ لِّلَّذِي اَلْتَقَوٰى﴾ ﴿۱۴﴾...

بانگه‌واز بو سه‌رخستنی ئایینی خودا

بانگه‌واز بو سه‌رخستنی ئایینی خودا له‌و وتانه‌ی "عیسا" دا بۆمان ده‌رده‌که‌ویت کاتیک له‌گه‌ل گه‌له‌که‌ی دا ده‌ویت و هه‌ست به‌ وجودی گومان و که‌م و کووری له‌باوه‌ری هه‌ندیکیاندا ده‌کات و، هیتلیکی

جیا که ره وه له نینوانیاند ا داد نهیت: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ .. دیاره وه لامی شوینکه وتوان (انصار) یشی به راستی و بی پیچ و پهنا شه وه بووه: ﴿نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ ﴿۵۲﴾ رَبَّنَا ءَأَمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۳﴾

له م نایه ته دا قورئانی پیروژ دهستی ریژو گه ورهیی و ستایش بو شه و کومه له که سه راده کیشیت که باوه رپان به "عیسا" هیتاوه و نیمان که شیان ناشکرا کردووه، ناماده بیان دهر پریوه بو سه رخستنی ناینه که و باکیان نه بوه له وهی که چه نده قوربانی و خو به خت کردنی بویت. به راستی شه مهش نمونه یه کی قه شهنگی باوه رپاری و قوربانی دانسه، خودا ده یخاته بهر دیدهی باوه رپاران تا کو شوین پیی شه وان هه لگرن و له سه ر تا کارو داب و نه ریتیان برپون، خودای گه ورهش له م باره یه وه فرمان به نیمان داران ده کات که وه ک شوینکه وتووه کانی "عیسا" بن و هه مان هه ست و عه قیده و وره ی شه وان بیان هه بیته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَأَمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّنَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ ..

هه ر باوه رپی راسته قینه شه مرؤقی باوه رپدار هان ده دات بو سه رخستنی ناینی خودا و بهر ز رپاگرتنی شان و شکوی و، گه یاندنی مزده ی سه رفرازی به خه لکی و، مردن له بهرگری لی کردنی دا و گرتنه بهری هه موو رپبازیککی خو به ختکاری بوئی... چونکه سه رخستنی ناینی خودا سه رخستنی داد په روه ری و چاکسازی یه، جینگیر کردن و چه سپاندنی هه ق و له ناو بردنی سته م و خراپه کاری یه.

لاپه‌ره	بابه‌ت
۷	((دروست کردنی ئاده‌م و پڕۆلینانی))
۱۱	((ئاده‌م و ئیبلیس))
۱۸	((چه‌ند وانه‌و په‌ندیك))
۳۲	((چه‌ڕۆکی قابیل و هابیل))
۳۶	((پینغه‌مبه‌ریتی ئیدریس))
۳۹	((چه‌ڕۆکی نوح))
۴۷	((لافاه‌که))
۵۵	((چه‌ند په‌ندو وانه‌یه‌ك))
۶۷	((چه‌ڕۆکی هود))
۷۴	((چه‌ڕۆکی صالح))
۸۰	((چه‌ند په‌ند و وانه‌یه‌ك))
۸۷	" ئیبراهیم ... باوکی پینغه‌مبه‌ران "
۸۹	((ئیبراهیم و دیارده‌ی بته‌رستی))
۹۹	((تیمانی ئیبراهیم))
۱۰۴	((چه‌ڕۆکی ئیسماعیل))
۱۱۳	((له‌ خاسیه‌ته‌ به‌رزه‌کانی ئیبراهیم))
۱۲۲	((چه‌ند په‌ندو وانه‌یه‌ك))
۱۲۸	((چه‌ڕۆکی " لوط "))

۱۳۴	((چەند پەندو وانەیهك))
۱۴۰	((چیرۆکی "ئیسحاق" و "یەعقوب"))
۱۴۵	(("یوسف" و فیلی براکانی))
۱۵۰	(("یوسف" و نەریتی چەواشەکاری ژنه‌که))
۱۵۵	(("یوسف" لەزیندان دا))
۱۵۹	((یوسف.. وەزیری پادشا))
۱۶۵	((یوسف و ناسینەوێ براکانی))
۱۷۴	((بەیهك گەیشتنەوێ "یەعقوب" و "یوسف"))
۱۸۲	((چەند پەندو وانەیهك لەچیرۆکی -یوسف-وێ))
۱۹۴	((چیرۆکی شووعەیب))
۲۰۱	((چەند پەندو وانەیهك))
۲۰۵	((چیرۆکی ئەیوب))
۲۱۰	((چەند وانەیهك لە "ئەیوب" و...))
۲۱۴	پێغەمبەرێتی -موسا- و -هارون-
۲۱۷	((ژیاننامەی -موسا- پێش پێغەمبەرێتی))
۲۲۴	((پێغەمبەرێتی "موسا" و "هارون"))
۲۳۱	((تێکۆشانی "موسا" و گەلەکە))
۲۳۹	((چارەنووس خرابی فیرعەون و گەلەکە))
۲۴۶	((لەرێگادا بەرەو خاکی ژوان -أرض الميعاد-))
۲۵۷	((چەند پەندو وانەیهك لەچیرۆکی "موسا" وێ))

۲۷۶	((موسا و عه‌بده صالحه‌که‌ی خودا))
۲۸۵	((طالوت و "داود")
۲۹۳	((چیرۆکی "داود")
۲۹۹	((چیرۆکی سوله‌یمان))
۳۰۵	(("سوله‌یمان" و شارنی "سه‌به‌ء")
۳۱۵	((چهند په‌ندو وانه‌یه‌ک))
۳۲۲	((بیغه‌مه‌ریتی ئیلیاس))
۳۲۵	((چیرۆکی یونس))
۳۲۹	((چهند په‌ندو وانه‌یه‌ک له "یونس" ه‌وه))
۳۳۳	((چیرۆکی - زه‌که‌رییا - و - یه‌حیا -))
۳۳۷	((چیرۆکی -مه‌ریه‌م- و له‌دایک بونی "مه‌سیح")
۳۴۵	((په‌یامی "عیسا")
۳۵۶	((چهند په‌ندو وانه‌یه‌ک))
۳۶۰	ناوه‌پۆک

زانكۆی ئازادی دیراساتی ئیسلامی (زادی)

زانكۆی ئازادی دیراساتی ئیسلامی (زادی)

ئامادەیی ئامەد

مالپەر

zadyreman.com

فەیسبۆک

fb.com/zadyreman

هەژماری تویتهەر

twitter.com/zadyreman

هەژماری ئینستاگرام

instagram.com/zadyreman

ئیمیل

zadyreman@gmail.com

